

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

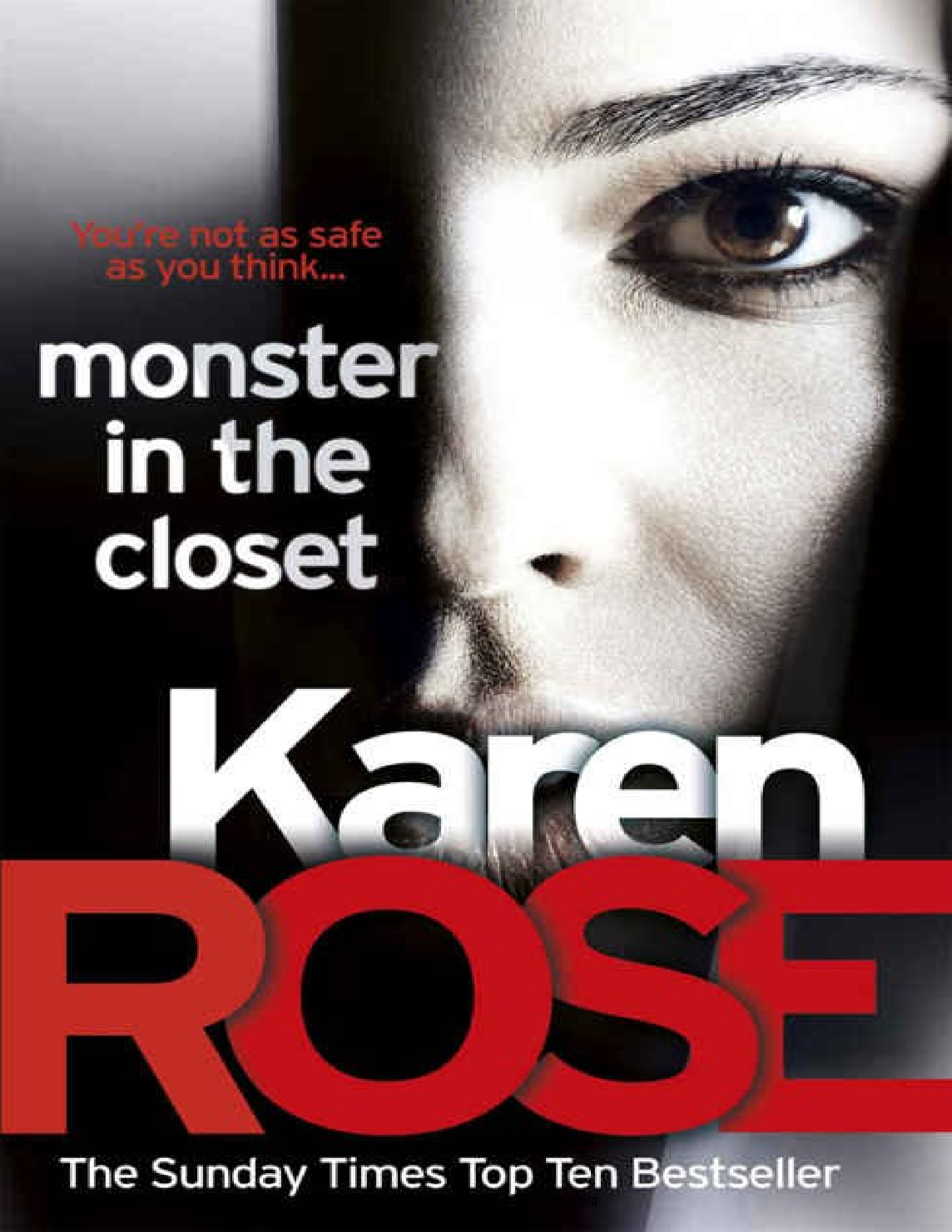
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up, high-contrast photograph of a woman's face, focusing on her eyes and nose. She has a serious, almost menacing expression, with her eyes looking directly at the viewer. The lighting is dramatic, with one side of her face in shadow.

You're not as safe
as you think...

**monster
in the
closet**

Karen **ROSE**

The Sunday Times Top Ten Bestseller

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Karen ROSE

DOLAPTAKİ CANAVAR

Telif Hakkı© 2017 Karen Rose Hafer

Karen Rose Hafer'in Eser Sahibi olarak tanımlanma hakkı, 1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her türlü kullanım dışında, bu yayın yalnızca yayıncıların yazılı ön izniyle veya reprografik üretim durumunda Telif Hakkı Lisanslama Ajansı tarafından verilen lisansların koşullarına uygun olarak herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılabilir, saklanabilir veya iletilebilir.

İlk olarak 2017 yılında Headline Publishing Group tarafından E-Kitap olarak yayınlanmıştır Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve gerçek karakterlerle herhangi bir benzerlik yaşayan ya da ölü kişiler, tamamen tesadüfidir.

Cataloguing in Publication Data British Library'den temin edilebilir Ebook conversion by Avon DataSet Ltd, Bidford-on-Avon, Warwickshire eISBN:

978 1 4722 4460 4

Kapak fotoğrafı© Larry Rostant

HEADLINE YAYIN GRUBU
Bir Hachette UK Şirketi
Carmelite House
50 Victoria Embankment Londra
EC4Y 0DZ

www.headline.co.uk

www.hachette.co.uk

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Kopyalama](#)

[hakkı Sayfa](#)

[Övgü](#)

[Ayrıca Karen Rose Yazar](#)

[Hakkında İthaf Teşekkür](#)

[Önsöz](#)

[Bir İki](#)

[Üç Dört](#)

[Beş](#)

[Altı](#)

[Yedi](#)

[Sekiz](#)

[Dokuz](#)

[On On](#)

[On](#)

[altıbir](#)

[On iki](#)

[On üç](#)

[On dört](#)

[On beş](#)

[On yedi On](#)

[sekiz](#)

Bin Dokuz Yüz

Yirmi İki

Yirmi Bir

Yirmi Yirmi

Yirmi DörtÜç

Övgü

Her Karanlık Köşe için Övgüler:

'Kimse romantizm soslu karanlık ve korkutucu gerilimi daha iyi beceremez.
Hayranları çok heyecanlanacak' *Peterborough Telegraph*

Karanlıkta Tek Başına için övgüler:

"Bir aile suçu destanını ve insan kaçakçılığının dehşetini bir cinayet
soruşturmasına ustalıkla karıştırıyor ... sürükleyici bir hikaye" *Publishers
Weekly*

'Birkaç kış gecesi boyunca pek çok okura eşlik edecek, bağımlılık yaratan bir
gerilim' *CrimeSquad*

Düşündüğünüzden Daha Yakın için Övgü:

"Her düzeyde başarılı, tüyler ürpertici ve sürükleyici bir okuma" *Kirkus
Reviews*

'Sürükleyici, heyecan verici ve her zaman çok gergin, bu en iyi şekilde
yazılmış' *Erisea Magazine*

Arkanı Kolla için Övgüler:

'Gergin, zorlayıcı ve bitirene kadar elimden bırakamadım' *Daily Record
(Glasgow)*

'Kesip biçme suçu en keskin haliyle' *Northern Echo*

Beni Özledin mi? için övgüler:

'Terleten bir gerilim ve kuyruğuna basılan bir düğüm söz konusu
olduğunda James Patterson ve Nora Roberts ile aynı seviyede'
Peterborough Telegraph

'Harika bir kitap' *Essentials*

Anlatacak Kimse Kalmadı için Övgüler:

'Rose'un zengin karakter kadrosu ve karmaşık olay örgüsü hikayeye gerçek bir güç katıyor. Sıkı tutunun ve nefes almayı unutmayın! *RT Kitap Yorumları*

'Her sayfa aksiyon dolu' *www.theallureofbooks.com*

Sen Bana Aitsin için övgüler:

'[Karen Rose'un] romantizm ve suçun parlak karışımı tamamen ilgi çekici ... romantik gerilimin keyifli ve sayfaları çeviren bir roman daha' *Crime and Publishing*

'Hızlı ve Öfkeli' *Güneş*

Sessiz Çığlık için övgüler:

"Beni koltuğumun ucunda ve gece geç saatlere kadar ayakta tutan yüksek oktanlı bir heyecan yolculuğu! Lisa Jackson

"Rose her ana aksiyonu sığdırıyor. . . Gerilim hayranları adrenalini yüksek hikayeye ve ilgi çekici yardımcı karakterlerden oluşan güçlü kadroya bayılacak' *Publishers Weekly*

Seni Görebiliyorum için övgüler:

"Müthiş bir polisiye" Harriet Klausner "Rose aksiyonu hiç " *Publishers Weekly*

Benim İçin Öldür'e övgüler:

'Rose kitaplarıyla hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmadı ve bu son kitabı *Benim İçin Öldür*, bugüne kadarki en korkunç ve en iyi kitabı' *www.iloveamysterynewsletter.com*

"Rose kalabalık bir oyuncu kadrosunu, çok sayıda cesedi ve karmaşık bir olay örgüsünü dehşet verici bir kolaylıkla idare ediyor" *Publishers Weekly*

Benim İçin Çılgık At'a övgüler:

'İlk heyecan verici bölümden son bölüme kadar, *Benim İçin Çılgık* yoğun, karmaşık ve unutulmaz' James Patterson

'Rose'un ne kadar iyi olduğu konuşuluyor' *The Bookseller*

Benim İçin Öl'e övgüler:

'Sert polisiye ve romantizmin bir karışımı - ilgi çekici' *Irish Independent*

'Sayfa çevirme tutkusuyla tüyler ürpertici bir gerilim' *Asda Magazine*

On'a Kadar Say için Övgüler:

'Ateşten bir ev gibi yükseliyor. Bu dur durak bilmeyen gerilimde bolca aksiyon ve ürperti var' Tess Gerritsen

'Sürükleyici, tüyler ürpertici ve son derece zorlayıcı, Karen Rose klas bir hikaye anlatıcısı' *Lancashire Evening Post*

Saklanamazsın için Övgüler:

'Her sayfası bir diğeri kadar sürükleyici, şaşırtıcı dönemeçlerle hızlı tempoda ilerliyor. Elden bırakması gerçekten zor' *South Coast Register*

'Karen Rose hızla gerilim okurlarının otomatik satın almaları gereken bir yazar haline geliyor' www.joyfullyreviewed.com

Korkacak Bir Şey Yok için Övgüler:

'Her şeye sahip, nabız hızlandıran bir hikaye' *Cosmopolitan*

"Okuyucuların baştan takdir edeceği, gerilim dolu, tüyler ürpertici bir gerilim
www.thebestreviews.com

Seni İzliyorum için övgüler:

'Gerilim piyasasının yükselen yıldızından, insani yönü de olan bu mükemmel
soğukkanlı filmi kaçırmayın' *Scottish Daily Record*

'Bir başka muhteşem gerilim. Rose'un gücü karakterlerinde yatıyor'
www.bookloons.com

Onu Gördünüz mü? için övgüler:

'Rose inandırıcı karakterler yaratmakta ve cinayet, şiddet ve tırnak yedirten
gerilim arasında denge kurmakta usta' *The Royston Crow*

'Gerilimin doruklarına çıkmak için mükemmel bir reçete' *www.bookloons.com*

Sakın Söyleme için Övgüler:

"Rose, sizi koltuğunuzun ucunda sürükleyecek türden yüksek gerilimli bir
gerilim sunuyor." Lisa Gardner

"İnsanın ensesindeki soğuk bir el kadar sürükleyici ... bu kendinden emin ilk
kitap Rose'un gelecekteki kitapları için iyiye işaret" *Publishers Weekly*

Karen Rose tarafından yazılmıştır ve Headline'dan temin edilebilir

Söyleme Onu
Gördün mü? Seni
İzliyorum
Korkacak Bir
Şey Yok
Saklanamazsın
Ona Kadar Say
Benim İçin Öl
İçin Çılgık At
Benim İçin
Öldür
Seni
Görebiliyorum
Sessiz Çılgık Sen
Bana Aitsin
Anlatacak Kimse
Kalmadı Beni Özledin
mi? Arkanı Kolla
Sandığından Daha
Yakın Karanlıkta Tek
Başına Her Karanlık
Köşe Dolaptaki
Canavar

Romanlar yalnızca e-kitap olarak mevcuttur

Kırk Sessizlik
Kirli Sırlar

Yazar Hakkında

Author photo: © Deborah Feingold

Karen Rose gerilim ve korkuyla henüz sekiz yaşındayken Poe'nun Kuyu ve *Sarkaç*'ını yanlışlıkla okuduğunda tanıştı ve yıllarca uyumaktan korktu. Şimdi başkalarını uyumaktan korkutan kitaplar yazmaktan keyif alıyor.

Karen, ailesi, kedileri Bella ve iki köpekleri Loki ve Freya ile birlikte Florida'da yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda okumaktan ve yeni hobisi olan örgü örmekten hoşlanıyor.

Dünyanın dört bir yanındaki okurlarıma - kafamın içinde yaşayan karakterleri benim kadar sevdiğiniz için teşekkür ederim. Bu kitabı size bir çeşit 'Sevgililer Günü' olarak yazdım.

Çocuklarını koşulsuz seven tüm babalara, olmak zorunda olmadıkları ama oldukları babalar olmak için adım atan üvey babalar da dahil olmak üzere. Çocuklarınız kendilerine verilen bu kutlu hediyein kıymetini bilsinler.

*Kızlarımız için her zaman en harika baba olan tatlı kocam
Martin'e*

Teşekkür

Terry Bolyard, kötü adamımı yeniden yapılandırmama yardım ettiği için.

Amy Lane, planlamadığım bir şeyi için bana ilham verdiği için. Erica Ridley ve Roy Prendas, Tavilla'nın çetesine isim verdikleri için. ¡Gracias! Sevgili editörlerim Claire Zion ve Alex Clarke, bu sürpriz kitabı kucakladıkları için.

Beth Miller ve Caitlin Ellis, saatlerce süren düzenleme ve daha fazla düzenleme için. Robin Rue, ilk görüşte bayıldığım için.

Sonie Lasker, bana bir kez daha koca bir adamı arka kısmından vurmanın en iyi yolunu önerdiği için.

Geoff Symons, kan sıçraması da dahil olmak üzere adli tıp uzmanlığını cömertçe paylaştığı için.

Önsöz

*Baltimore, Maryland, 22
Temmuz Çarşamba, .45.*

Jazzie Jarvis dairelerine çıkan dört kat merdivenin üçüncüsünü çıkmaya çalışırken adımlarını yavaşlattı. Yüzünde ter izleri ve sırt çantasının ağırlığı onu neredeyse ikiye bölüyordu. Annesi onu almayı unutmuştu. *Yine unutmuştu.*

Çoğu gün unutsa da fark etmiyordu. Gündüz kampından eve yürürken hava sıcaktı ama Jazzie bununla başa çıkabilirdi. Sorun, dolu sırt çantasıyla birleşen sıcaktı. Yol boyunca terlemişti.

En azından ter, tutamadığı gözyaşlarını gizliyordu. Çünkü annesi sadece onu almayı unutmamıştı. Sanat fuarını da unutmuştu. *Ona tekrar tekrar hatırlattım. Geleceğine söz vermişti. Söz vermişti.*

Ama yapmamıştı. Jazzie bir saatten fazla bir süre masasında durmuş, gözlerini kapıya dikmiş, günlük kamptaki tüm projelerini mükemmel bir şekilde düzenlemişti. Tek başına boyadığı, sırladığı ve kil çömlek, doğru olması için çok çalıştığı eskizler. Elmas gibi parlayana kadar zımparaladığı o güzel kaya parçası. Hepsi oradaydı, annemin görmesini bekliyordu.

Ama annem gelmeyi unutmuştu ve Jazzie, diğer tüm anne ve babalar ona gülümseyerek ve iltifat ederek yanından geçerken ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Annesi gelmeyen tek kişi olduğu için ona acıyorlardı. Diğer tüm anne ve babalar çocuklarının eşyalarını toplamalarına ve bekleyen arabalara taşımalarına yardım etmişti.

Süslü arabalar çünkü süslü bir günlük kamptı. Özel. *Pahalı.*

Annesinin kız kardeşi Lilah Teyze ödemişti çünkü Jazzie'nin annesinin artık parası yoktu. Babası onları terk ettiğinden beri. Jazzie onu özlemiyordu. *Zaten sanatımı görmeye gelmezdi*, diye düşündü acı acı. Onlarla birlikte yaşarken sürekli çalışıyordu. Onu hiç görmemişlerdi. Pazar günleri bile, çünkü o gün golf günüydü, müşterilerini ağırlardı.

Okula gelen, konserlere katılan hep annem olmuştu. resitaller ve ödöl törenleri. Ama annem uzun zamandır kendinde değildi.

Babası gittiğinden beri değil. Belki daha önce bile. Küçük kız kardeşi Janie ne zaman mutlu olduklarını hatırlayamayacak kadar küçüktü. Jazzie kendisi bile zar zor hatırlıyordu.

Bütün anneler ve babalar çocuklarının sanat projelerini ve artık malzemelerini toplarken, Jazzie çenesini inatla yukarıda tutarak kendi eşyalarını toplamıştı. Gözleri yanıyordu ama kimsenin onu ağlarken görmesine izin vermeyecekti. Özellikle de annesi boyası dökülmüş eski bir araba kullanıyor diye alay eden zengin çocukların.

Jazzie bir zamanlar zengin çocuklardan biriydi. Babası gitmeden önce. Güzel bir evleri, güzel bir arabaları vardı. Bir sürü kıyafetleri. Bolca yiyecekleri. Hâlâ yiyecekleri vardı çünkü babasının kardeşi Denny Amca aç kalmalarına izin vermiyordu. Bu annesinin gururunu incitmişti ama buna izin vermişti çünkü o da onların aç kalmasına izin vermeyecekti. Jazzie ve Janie'nin de Lilah Teyze sayesinde okul kıyafetleri olacaktı. Süslü ya da tasarımcı etiketli olmayacaklardı çünkü Lilah Teyze Neydi o kelime? *Ah, doğru ya. Tutumlu.*

Ucuz değil. Bencil değil. Sadece dikkatli. Annem de böyle olmayı öğreniyordu, çünkü artık çalışmak zorundaydı ve fazla para kazanamıyordu. Şimdi asansörü bozuk bir binanın dördüncü katında, iki yatak odalı küçük, berbat bir dairede yaşıyorlardı. Büyükannesiyle paylaşmak zorunda oldukları bir daire.

Jazzie'nin dudakları, babasının annesinden hoşlanmadığı için kendi dudaklarını bükerek alay etti. Büyükanne bazen nefret dolu olabiliyordu. Lilah Teyze'ye bencil ve ucuz diyen oydu. Hepsi büyükannesi aptal olduğu içindi.

Çok fazla borç almış ve evini kaybetmişti. Hepsi Jazzie'nin tüm sözlerini tutmayan babası içindi.

"Pislik," diye mırıldandı Jazzie nefesinin altında, kekelemediği için azıcık da olsa gurur duyuyordu. "Göt. Hole," diye kararlılıkla tekrarladı, konuşma terapistinin ona öğrettiği şekilde telaffuz ediyordu, çünkü *göt* deliği sorun yaşadığı pek çok sese sahipti. Terapistinin bu kelimeyi onaylamayacağını tahmin ediyordu ama Jazzie'nin pek de umurunda değildi. Çok iyi bir kelimeydi, pratik yapmaya değerdi çünkü çok işe yarıyordu. Sık sık. Özellikle de babasını düşündüğünde, ki son birkaç aydır bunu çok sık yapıyordu. Her zaman onun evi olan evden ayrılmak zorunda kaldıklarından beri.

Annem evi ayakta tutmak için çok uğraştı, ama yeterince para kazanamadı. sekreter olarak para. Bu onun suçu değildi. Hepsi babasının suçuymuş, büyükannesine göre o yanlış yapamazdı ve yakında onlara bakmak için geri dönecekti. "Yakında" neredeyse üç yıla yayılmıştı.

Daha on bir yaşındayken bu çok uzun bir süreydi.

Jazzie tırabzana tutundu ve kendini son merdivenden yukarı çekti. Tek istediği kanepeye kıvrılıp çizgi film izlemek ve klimanın tenini serinletmesine izin vermektir.

Sahanlıkta durdu. Küçük dairelerinin ön kapısı aralıktı ve Jazzie bunu hissedebiliyordu. Bunun yanlışlığını. Tadını alabildiği ağır bir korku. Tadı da kötüydü. *Bu Ağlamak istiyordu. Tuvalet kokusu.*

Yine mi anne? Bugün olmaz. Jazzie çok yorgundu, çok sıcaktı ama annesini temizlemesi gerektiğini biliyordu. Janie'nin annelerini bu şekilde görmesini istemiyordu. Asla.

Omuzları çöktü, gözleri yeni yaşlarla doldu. *Lanet olsun, anne.* Annesi bazen çok üzgün oluyordu. O ve Janie onu neşelendirmeye çalışıyorlardı ama yaptıkları hiçbir şey yeterince iyi olmuyordu. Bazı günler annesi yataktan hiç çıkmıyordu. Bazı günler de işten eve erken gelir ve kanepede uyuyakalana kadar içerdi. O günlerde perdeler çekilirdi, böylece içeri ışık giremezdi. Birden fazla yönden karanlık günlerdi.

O günler Jazzie'nin boş şişeleri toplayıp , sonra annesini temizlediği, üzerine bir battaniye örttüğü ve sarhoş değil de sadece uyuyormuş gibi görünmesini sağlamaya çalıştığı günlerdi. Jazzie, Janie'nin bunların hiçbirini bilmesini istemiyordu. Küçük kız kardeşi daha beş yaşındaydı. Karanlık günleri anlayamazdı.

Bu da o günlerden biri olacaktı.

Jazzie annesine bakar, sonra Lilah Teyze'yi arayıp Janie'yi kreşten almasını isterdi, çünkü annem sarhoşken araba kullanmazdı. Çünkü Jazzie ona asla izin vermezdi. Bu da arabasının anahtarlarını bulup saklamak demekti. Tekrar.

Eşyaları saklayacak yerim kalmadı. Bir şeylerin değişmesi gerekiyordu. Ama Jazzie o şeyin ne olabileceğini bilmiyordu.

Kapıyı dikkatlice iterek içeri girecek kadar açtı. Daire karanlıktı ama öyle olacağını biliyordu. Hâlâ sırt çantasını taşıırken, annesini uyandırmak istemeyerek sessizce oturma odasına girdi - çünkü sarhoş anne pek sabırlı değildi. Evden sakladıkları tek şey olan mobilyaların arasında dolaştı. Bu eski püskü küçük odaya hiç yakışmayan süslü mobilyalardı ama tanıdık geliyordu. Annem çoğu gece kanepede uyumayı severdi, muhtemelen yatak odasını büyükannemle paylaşmak zorunda kaldığı için. Jazzie sadece Janie'yle paylaşmak zorunda olduğu için iyi durumda olduğunu düşündü.

Köşedeki berjer koltuk Jazzie'nindi ve her zaman da , hatta buraya taşınmadan önce. Sandalye onlarla birlikte eski evden gelmişti. Ona iyice sokulmak kendini güvende hissetmesini sağlıyordu. Ve anne babası kavga ettiğinde sandalyenin arkası her zaman iyi bir saklanma yeri olmuştu. Eski günlerde sandalyenin arkasına çok saklanırdı. *Belki de o kadar mutlu değildik.*

Ayağı tanımadığı bir şeye çarpınca tökezledi. Kanepenin koluna tutunarak dik durmayı başardı, tam o sırada bir ses duydu. Yüksek bir ses. Hışırtı, çarpma ve gümbürtü. Ve sonra küfür eden bir adam sesi.

Burada biri var. . Jazzie'nin nefesi göğsünde dondu. Ne yapacağım ben? Oh Tanrım. Ne yapacağım ben? Bağırarak için ağzını açtı.

ama tekrar kapattı. *Hayır. Sadece saklan. Geri çekil ve saklan.*

Gözleri karanlığa alışmıştı ve yatak odasına doğru bir adım attı. *Yatağın altına saklanabilirim.* Ama vestiyerden daha fazla çarpma sesi geldi ve kapı açılmaya başladı. Kalbi hızla çarpan Jazzie dizlerinin üzerine çöktü ve sandalyenin arkasına süründü, karanlık için minnettardı. Pek çok kez saklanmıştı. Oda karanlık kalırsa kimse onu bulamazdı.

Işıkları açmasına izin verme. Lütfen.

Dolaptaki adam tekrar küfretmeye başladı, sesi boğuktu. Ama kadın kelimeleri duyabiliyordu. Küfürlü, kötü sözler. Ve . . .

Olamaz. Oh Tanrım. Bu sesi tanıyordu. *Onun* burada ne işi vardı? *Annem nerede?*

Gözleri kanepenin önündeki zemine odaklanana kadar sessizce nefes almaya konsantre oldu. *Bir ayakkabı.* Ayağı bir ayakkabıya takılmıştı.

Nefesi daha hızlı geliyordu. Daha sert. Göğsünü acıtacak kadar sert. *Annesinin yüksek topuklu ayakkabısı.*

Ve hala annemin ayağındaydı.

Dehşete kapılmış bir halde bakmaya devam etti, çünkü duramıyordu. *Annesinin eteği.* Düşünlerde ve okuldaki ödül törenlerinde giydiği güzel takım elbise. Güzel giyinmişti.

Jazzie *bugün geleceğini* fark etti. Annesi unutmamıştı. Ama yerde yatıyordu. Çok hareketsizdi. *Yaralanmış. Yaralı ve ona yardım etmeliyim.*

Onu incitti. Bir kez daha. Öfke içinde patladı ve ona karşılık vermek istedi. Onları yalnız bırakana kadar ona vurmak ve tekmelemek istedi. Ama o daha büyük ve daha güçlüydü. Ve daha acımasızdı. Bu yüzden olduğu yerde kaldı. *Sadece bekle. O gidene kadar bekle. Sonra ona yardım edebilirsin. 911'i arayabilirsin. Sonra Lilah Teyze'yi.* Lilah Teyze her zaman ne yapılacağını bilirdi. *Sadece bekle. O gidene kadar bekle.*

Kelimeleri kendi zihninde sessizce tekrarladı. Annesi çok hareketsizdi. *Bırak iyi olsun. Lütfen iyi olsun.* Kanepe ile sehpanın arasına düşmüştü ve Jazzie saklandığı yerden onun yüzünü göremiyordu. Nefes alıp almadığını görmek için annesinin göğsünü göremedi. *Dedi ki*

Bir şey, anne. Herhangi bir şey. Lütfen. Bir seğirme görmeyi ya da bir inilti duymayı uman Jazzie, annesinin güzel takımının eteğine bakmaya devam etti.

Karanlıktı. Karanlık olmaması gerekiyordu. Annemin güzel elbisesi beyazdı. Beyaz olması gerekiyordu. Ama değildi. Neredeyse siyahtı. Büyük siyah noktalar.

Lekeler. *Aman Tanrım. Aman Tanrım. Oh Tanrım. Hayır. Hayır.* Kan lekeleri. Annem kan içindeydi. Jazzie eliyle ağzını kapattı çünkü çığlğın boğazını tırmaladığını hissedebiliyordu. *Ve beni bulacak. Bana da zarar verecek.*

Bakma. Sakın bakma. Annesini yerde daha fazla görmek istemediği için gözlerini sımsıkı kapattı. Ama başka bir gürültü ve cam kırılması duydu.

Annemin eşyaları. Onun hatıraları. Noel süsleri. Onları kırıyordu. Paltolar dolaptan fırlıyor, bir yığın halinde yere düşüyordu. Bir şey arıyordu. *Ne arıyordu? Neden arıyordu?*

"Kahrolası orospu!" diye hırladı. "Nerede bu para? Parayı nereye koydun? Dolaptan büyük bir kutu fırlatıldı, başka bir cam şangırtısıyla yere düştü ve Jazzie sandalyenin arkasına doğru ilerledi, aklı sırt çantasındaki her şeyi düşünmekle meşguldü. Çömlek. Annesi için yaptığı toprak kap. Onunla ona vurabilirdi.

Ama bu aptalcaydı. Uzun boyluydu. Ona zarar veremezdi. Kaçamazdı.

Birden sessizleşti. Belki de gitmişti. Dolaptan yeni bir küfür sesi gelirken sandalyenin etrafına bir göz atma riskini göze aldı. Hayır. O hâlâ buradaydı. *Sadece bir süre daha. Dayan anne. Birazdan yardım çağıracağım.* Buradan sehpanın arkasını görebiliyordu. Annesinin gözlerinin açık olup olmadığını görmek için gözlerini kısarak karanlığa baktı ve-

Hayır. Nononononono.

Yerdeki şey. Annesi olamazdı. Bir insan olamazdı. Ama öyleydi. O olduğunu biliyordu. *Annesiydi.* Bir hıçkırık göğsünü doldurdu ve elini ağzına daha sert bastırdı. *Tanrım, annem. Benim annem.*

Dolabın kapısı duvara çarparak sonuna kadar açıldı ve adam odaya daldı.

Jazzie donakaldı. Tıpkı hatırladığı gibi uzun boyluydu. Ama daha zayıftı. Vahşi görünüyordu. Hatta daha acımasız. Yere attığı bir yığın şeyi tekmeledi, sonra eğilip yerdeki şeye baktı. Annesine.

"O lanet olası parayla ne yaptın?" diye gürledi, sonra da o şeyi tekmeledi. *Anneme*. "Söyle bana!

Sakin ses çıkarma. Jazzie nefesini tuttu, inlememek için kendini zor tuttu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı. Ayağa kalktı ve geri çekildi, gözleri irileşmiş ve aniden korkmuştu. "O öldü. Tekrar küfretti, bu kez sesi kızgınlıktan çok şaşkındı. Kendine gelmeye başlamıştı. Jazzie onun annesine her bağırduğında böyle yaptığını hatırlıyordu. Ne zaman annesine sert bir tokat atsa ve onu ağlatsa.

Birkaç adım daha geri gitti ve yerdeki palto yığınının takılarak tökezledi. 'Aman Tanrım. Onu öldürdüm,' diye fısıldadı ve ellerine baktı. "Kahretsin. Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Derin bir nefes aldı ve sonra . 'Sakin ol. Sadece sakın ol. Bunu düzeltebilirsin. Sen halledersin. Birkaç nefes daha aldı, sonra tekrar küfretti, bu sefer daha sessizce. 'Ellerini yıka. Giderleri temizle. Ceketini al. Ve defol git buradan.

Jazzie sandalyenin arkasında kendini salladı. Yüzü ıslaktı. Dişleri avuçlarının içine gömülmüştü ve vücudu hastaymış gibi titriyordu. Ama hiç ses çıkarmadı. Tek bir ses bile.

Onu bulursa ne olacağını biliyordu.

Suyun aktığını duydu ve ardından sert bir koku aldı. Burnunu gıdıkladı ve hapsiştirmek için yüzünü buruşturdu. Çamaşır suyu. Koku buydu. Büyükannesi onu lavabonun altında saklardı. Her zaman onunla temizlik yapardı.

Yeniden ortaya çıktı, elleri artık temizdi. Kadın tamamen uyuşmuş bir halde onu izlerken kapüşonlu bir tişört aldı. Lavabodan aldığı bir havluyla ellerini sildi.

masaları, kilidi, kapı kolunu ve kapının kendisini kontrol ettikten sonra havluyu kapüşonunun önünden aşağı itti. Sonra gitti, kapı arkasından sıkıca kapandı.

Jazzie hareket etmedi. Hareket edemedi. Nefes alamadı. Sadece oturdu, sallandı, baktı ve kendi kendine bunun sadece bir rüya olduğunu söyledi. Kötü, çok kötü bir rüya.

Bir

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 12.50.

"Topuklar aşağı, Janie. Taylor Dawson eğitim ortasında durmuş, Taylor'ın tanıdığı en nazik ve sabırlı atın üzerinde oturan beş yaşındaki kıza odaklanmıştı. Janie'nin zaten çok sert ve katı olan sırtı daha da gerildi, küçük elleri dizginleri sıkarken kaşları çatıldı.

Taylor çocuğun kaşlarını çatmasının kendisine yönelik olmadığını biliyordu ama neredeyse öyle olmasını dileyecekti. Küçük zebra kovboy çizmeleri giymiş bir mükemmeliyetçi olan Janie kendine kızgındı. Biri tarafından düzeltilmek zorunda kaldığı için kızgındı. Zaten mükemmel olmadığı için.

Taylor bir iç çekti. *O yollardan geçmişti.* Hızla sağına bakınca, çitin diğer tarafında durmuş kartal gözleriyle Janie'yi izleyen Janie'nin ablasının endişeli gözleriyle karşılaştı. Taylor kıza cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Jazzie karşılık vermedi, yüz ifadesi çaresizlik ve kararlılık karışımıydı. On bir yaşında, küçük kız kardeşinin koruyucusu olmuştu. Onun koruyucusu. Sadık ve sessiz koruyucusu.

Çünkü Jazzie Jarvis, Taylor'ın Atlarla Kalpleri İyileştirmek için staj yaptığı iki hafta boyunca tek bir kelime bile konuşmamıştı. Taylor'ın patronu Maggie VanDorn'a göre, Jazzie ondan önceki iki hafta boyunca da konuşmamıştı - annesinin parçalanmış bedenini kendi kanıyla dolu bir havuzda, yüzü neredeyse tanınmaz halde bulduğundan beri konuşmamıştı.

Her şey yoluna girecek, Taylor söz vermek istedi. İkinci için de. Ama buna söz veremezdi. Kimse veremezdi. Janie ve Jazzie hiçbir çocuğun katlanmaması gereken bir cehennem yaşamışlardı.

Taylor bir ürpertiği bastırđı. Bir insan bundan nasıl kurtulabilirdi ki? Yetişkinler bu tür bir travmadan geri dönemezdi. İki küçük annesiz kız nasıl başa çıkmaya başlayabilirdi? İyileşmeye?

Ama her yerde olabilecek bir şey varsa, o da burasıydı. Atlarla Kalpleri İyileştirmek bir yılı aşkın süredir travma geçirmiş çocuklara terapi sağlıyordu ve şimdiden çok sayıda başarı öyküsüne sahipti. Taylor bunu biliyordu çünkü başvurusunu yapmadan önce kurucusu/başkanı Daphne Montgomery-Carter ve ekibi de dahil olmak üzere programı derinlemesine araştırmıştı.

Hayırseverliğinin yanı sıra Daphne, Baltimore şehrinde tam zamanlı bir savcıydı. Bir şekilde 'boş zamanlarında' program için para toplamayı başarıyor ve geldiğinde terapi seanslarına yardım ediyordu. Tüm günlük detaylar, başarılı bir binici ve lisanslı bir terapist olan ve şiddet suçu mağduru çocuklarla çalışma konusunda yılların deneyimine sahip Maggie VanDorn'a bırakıldı.

Janie ve Jazzie'nin burada iyileşmek için iyi bir şansı vardı - eğer izin verirlerse

Kendileri rahatlar ve biraz eğlenirler. Janie'nin atının üzerindeyken gerçekten nefes almasını sağlamak iyi bir başlangıç olabilirdi, ancak yeni bir biniciye nefes almayı hatırlamasını söylemek genellikle onları daha da stresli hale getirir.

Janie'ye şarkı söyletmek, o farkında olmadan nefes almasını sağlayacaktı.

"Hey, Janie! Taylor seslendi. "Ginger'ın müzikten hoşlandığını biliyor muydun?"

Janie başını çevirip Taylor'a şüpheyle baktı. "Atlar müzik sevmez.

Ginger seviyor. Ona şarkı söylememi çok seviyor. Özellikle de ona binerken. Sanki ona masaj yapıyormuşsun gibi rahatlıyor. Tam olarak doğru değildi ama yalan da sayılmazdı.

Taylor tam olarak yalan olmayan gerçekleri söylemekte iyiydi. Bu becerisini yalan ve hilekârlık ustasının dizinin dibinde mükemmelleştirmişti. *Bunun için teşekkürler anne.*

Kendi acısını bir kenara iterek Janie'ye gülümsedi. "Hiç şarkı biliyor musun?"

Dikkatle başını salladı ama cevap vermedi, bu da sürpriz değildi. Dilsiz kalan Jazzie'nin aksine Janie bazen konuşuyordu. Dosyalarında, Jazzie'nin anneleri öldürülmeden önce utangaç olduğu, çünkü acı verici bir kekemeliği olduğu yazıyordu, ama Janie bir konuşma şampiyonuydu, dolduramayacağı bir sessizlikle asla karşılaşmamıştı. Şimdi Janie içine kapanmış, iletişimi dört ya da beş kelimelik cümlelere indirgenmişti. *Evet, öyle.* Kim içine kapanık olmaz ki?

"The Wheels on the Bus "ı biliyor musun? Taylor sordu ve sırtı Janie gözlerini devirdiğinde. Çocuk gibi davranmayı unutmuş bir çocuk için son derece normal bir hareketti.

Janie suratını asarak, "O bebekler için," dedi.

Ve sen de çok yaşlısın, diye düşündü Taylor üzüntüyle, ama dudaklarını kıvrık kalmaya zorladı. "Yeterince adil. "Parla, Parla, Küçük Yıldız "a ne dersin o zaman? Bunu biliyor musun?"

"Evet," diye mırıldandı Janie. "Herkes öyle yapar.

Güzel. Bana yardım et o zaman. Ginger'ı mutlu edelim.'

Taylor şarkıyı yüksek sesle ve akortsuz söylemeye başladı, çünkü evren ona herhangi bir müzik yeteneği bahsetmemişti. Ginger sabırla antrenman ringinin etrafında dolarken, Janie hâlâ bir tahta gibi kaskatı kesilmişken şarkıyı tek başına bir kez söyleyebildi. Ancak ikinci seferde Janie de şarkı söylemeye başladı.

Taylor başka soru sormadı, hemen 'You Are My Sunshine'a başladı, Janie'nin bunu da bildiğini umuyordu, küçük kız onu takip ettiğinde memnun oldu. Şarkıyı ikinci kez söyledikten sonra Taylor istediği etkiyi görmeye başladı. Janie'nin omuzları yumuşamış, duruşu bir parça gevşemişti. Diğer her şeyde olduğu gibi şarkıyı da çalışılmış bir odaklanmayla söylüyordu, bu yüzden zevk almıyordu ama nefes alıyordu ve bu iyi bir başlangıçtı.

Taylor, üniversite öğrencisiyken gönüllü olarak çalıştığı kampüs kreşinde çocuklarla birlikte söylediği şarkıları zihninde aradı, şiddet içerenleri - sinek yutup sonunda ölen yaşlı kadın gibi - ya da bir anneden bahsedenleri hızla elledi ve ... *hiçbir şey bulamadı. Kahretsin.*

Ama Janie sorunu kendisi çözdü ve sessizliği 'Let It Go'nun sert, mırıltılı, öfkeli bir versiyonuyla doldurdu. *Teşekkürler Disney*, diye düşündü Taylor.

Kapının açılıp kapandığını duydu, arkasındaki ayak sesleri Jazzie'ye ait olamayacak kadar ağırdı, zaten atlardan korktuğu için onlara yaklaşılamıyordu. O zaman Maggie VanDorn'du. Programın yöneticisi, kocaman bir kalbi ve sosyal hizmet alanında yılların deneyimine sahip, etkili ve yaşlı bir kadındı. Maggie, Taylor'ın eline soğuk bir şişe su tutuşturdu.

Maggie, "Ona şarkı söyletmek iyi fikir," diye mırıldandı.

Taylor'ın dudakları bu övgü karşısında kıvrıldı. Maggie'nin ciddi olmadığı hiçbir şeyi söylemediğini öğrenmişti. "Hâlâ eğlenmiyor ama nefes alıyor.

"Neşe zaman alır. Maggie iç çekti. "Çok zaman. Zamandan bahsetmişken, Janie'nin seansı bitti ve biraz ara vermeniz gerekiyor. Arka arkaya dört seans yaptınız ve bir süreliğine güneşten uzaklaşma zamanı geldi.

"Ben iyiyim," dedi Taylor kuru bir sesle. 'Ben Kaliforniyalıyım, hatırladın mı? Güneşin altında büyüdüm.

"Ne olursa olsun, biraz ara ver," diye ısrar etti Maggie. 'Sıcak çarpması geçirdiğin için seni değiştirmek zorunda istemiyorum. Yüzün yadigâr domateslerimden daha kırmızı.

Taylor teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam. Su şişesinin çoğunu içti, sonra kalanını yüzüne çarptı. Kabul etmeliydi ki burası çok sıcaktı, yıl boyunca sıcaklığın seksenin üzerine nadiren çıktığı ve nemin hiç olmadığı Kuzey Kaliforniya'daki evinden çok daha sıcaktı. Baltimore'un bu banliyösü kahvaltıda seksen derece olmuştu ve en yüksek sıcaklık doksan dokuz olacaktı. Hava o kadar bunaltıcıydı ki, solungaçları olmasını dilemeye başlamıştı.

Taylor, "Janie'yi aşağı indirip temizleyeyim," dedi. "Sonra onu ve Jazzie'yi teyzelerine götüreceğim. Gözlerinde sürekli keder, korku ve öfke karışımı bir ifade olan teyzelerine.

Lilah Cornell aynı gün içinde kız kardeşini kaybetmiş ve iki yeğeninin sorumluluğunu üstlenmişti. Daphne ile çalışmış eski bir savcı,

Artık başsavcılık ofisinde hızlı bir şekilde çalışıyordu, bu da neredeyse haftanın yedi günü uzun saatler çalışması anlamına geliyordu.

Kız kardeşi öldürüldüğünde her şey aniden değişmişti ama çiftlikteki hiç kimse onun şikâyetini duymamıştı. Lilah'nın en azından yardımını vardı. Kızların babası artık ortalarda yoktu ama annesi, yani büyükanneleri, cinayet sırasında Janie ve Jazzie ile birlikte yaşıyordu. Büyükanne Eunice, gelini isteyken kızlara göz kulak oluyordu. Cinayetten sonra onlarla birlikte Lilah Teyze'nin lüks ama çok küçük dairesine taşınmış, bu da hepsi için büyük bir alışma süreci olmuştu. Maggie, Lilah'ın daha büyük bir yer aradığından bahsetmişti, bu da küçük ailenin genel stresini daha da arttırmıştı.

Ama hem Lilah hem de Eunice iyi kadınlar gibi görünüyordu. Kızlar. Lilah Cumartesi terapi seanslarında onlara eşlik ediyor, Büyükanne Eunice ise hafta boyunca onları getiriyordu.

Taylor çiftlik evini, eğitim ringinin görüntüsünü sağlayan büyük pencereyi işaret etti - gizlice yerleştirilmiş mikrofonların sesiyle tamamlanmıştı. "Lilah salonda bekliyor.

Daphne ve Maggie, çiftlik evinin yemek odasını ebeveynlerin ve velilerin çocuklarını izleyebilecekleri bir oturma alanına dönüştürmüşlerdi. İyileştiren Kalpler tamamen şeffaflıkla ilgiliydi. Program, çocukların ve yetişkinlerin kendilerini güvende hissetmelerini sağlamakla gurur duyuyordu.

Maggie başını hızlıca sallayarak onayladı. 'Ginger'la ben ilgilenirim. Bugünlük işi bitti. Öğleden sonraki dersler için Gracie'yi kullanacağız.

"Evet, hanımefendi. Taylor, Ginger ve Janie'ye yaklaştı ve küçük kızın hâlâ usulca şarkı söylediğini duyunca gülümsedi. Janie dizginlerdeki demir tutuşunu bırakmış ve Ginger'ın boynunu okşuyordu.

Janie'nin dudaklarında gülümseme yoktu ama ağzının etrafındaki küçük stres çizgileri kaybolmuştu. Hiçbir çocuğun stres çizgileri olmamalıydı. Ama Janie gibi çocukların vardı. *Benim de vardı. Hâlâ da var.*

Taylor boğazını temizledi. "Ginger senden hoşlanıyor.

Ciddi bir baş sallama. Cevap kelimesi yoktu, sadece Janie'nin gözlerinde morarmış bir yorgunluk ifadesi vardı, sanki korkmaktan çok yorulmuş ama kendini bırakmış gibiydi

ona. Taylor da bu bakışı tanıyordu. Aynada yeterince sık görmüştü.

"Attan inip soğuk bir içecek alma zamanı, tamam mı? Taylor ellerini uzattı, düşerse çocuğu yakalamaya hazırdı ama Janie kusursuz bir iniş yaptı, sonra birkaç kalp atışı boyunca hareketsiz durup Ginger'a baktı. Sonra kollarını atın boynuna dolayarak ve Ginger'ın kulağına doğru eğilerek Taylor'ı şaşkına çevirdi.

"Ben de senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı Janie.

Taylor hızla omzunun üzerinden Maggie'ye baktı, gözlerinde aynı anda hem şefkatli hem de şiddetli bir memnuniyet vardı ve Janie'nin bir atılım yaptığının altını çiziyordu. *Ve ben de bunun için burada olmalıyım*, diye düşündü Taylor, gözleri yanarak.

Taylor, Janie'yle bir atılım yaptığını düşünerek kendini kandırmıyordu. Gerçekten de bütün işi Maggie VanDorn yapmıştı. Ama bu onu Maggie'nin tatmin duygusunu hissetmekten alıkoymuyordu. Bu bağımlılık yapabilirdi. *Ama ben kalmayacağım.*

Maryland'e gelirken aslında stajın tamamında çalışmak, hatta birkaç günden fazla kalmak gibi bir niyeti yoktu ama Şifa Kalpleri'nin müşterileri onu tahmin ettiğinden daha çabuk ve tamamen içine çekmişti. Almak için geldiği şeyi elde ettikten sonra çekip gitmek zor olacaktı.

Baltimore, Maryland, 22 Ağustos Cumartesi, 13.05.

Gage Jarvis kravatı yeni yakasına sıkıştırdı ve kaliteli ketenin tenine, ipek kravatın parmaklarının arasındaki kaygan ve pürüzsüz hissine neredeyse iç geçirecekti.

Kravat takmayalı ne kadar olmuştu? Elbise gömleği giymeyeli?

Elleri Windsor düğümünün üzerinde duraksadı. Tam olarak ne kadar sürdüğünü biliyordu. İki yıl, dokuz ay ve on dört gün. İşinden kovulduğu gün

Stegner, Hall ve Kramer. Elbette herkese 'başka işlerle uğraşmak' için istifa ettiğini söylemişlerdi ama o da firmadaki diğer tüm avukatların yaptığı şeyi yaptığı için kovulmuştu. Kendini beğenmiş, kibirli, senden daha kutsal pislikler. *Beni yargılıyorlardı. Beni.* En iyi küçük ortaktı, diğerlerinin hepsinden daha fazla iş getirmişti. Neredeyse hepsini bir araya getirmişti. Valerie polisi arayana kadar ortaklar onu övüyordu. *Aile içi şiddet.* Kahrolası sürtük.

O zaman da onu o kadar kötü incitmemişti. Ve üzgün de değildi. Her zaman gibi bunu hak etmişti. Onu çok daha kötü incitebilirdi.

Bir ay önce yaptığını yapabilirdi. Ayağa kalkmayana kadar onu dövebilirdi. Bir daha asla. *Onu iki yıl, dokuz ay ve on dört gün önce öldürmeliydi. Herkesi bir sürü dertten kurtarırdı.*

O zaman geri çekilmişti. Şikayetini geri çekmişti. Ama bu çok azdı, çok geçti. Ortaklar ofisinin aranmasını emretmiş, zulasını masasının çekmecesinde bulmuşlardı. Elbette saklıydı ama kolayca bulmuşlardı çünkü onlar da kendi zulalarını kendi çekmecelerinde aynı yere saklamışlardı.

Yani biraz kokain çekmiş. Ne olmuş yani? Diğer herkes de öyle. Uyanmak için buna ihtiyaçları vardı, çünkü saatler yorucu, rekabet çetindi. Çok fazla ortak özentisi ve çok az pozisyon vardı. Lanet olası kıdemli ortaklar, köle gibi çalışan küçük ortaklardan herhangi birine yönetici tuvaletinin meşhur anahtarı verilmeden önce emekli olmak ya da ölmek zorundaydı. Çünkü Stegner, Hall ve Kramer hâlâ o anahtarlara sahipti ve Gage de bir tane istemişti.

Ve Valerie'nin kötü niyetli yalanları olmasaydı, bunu elde edecekti. Ve kız kardeşinin de. *Lilah'ı unutamaz.* Hayır, asla unutmazdı. Valerie polisi asla kendi başına aramazdı. Lilah onun için yapmıştı.

Aptal hayatımı mahvetti. Günün birinde baldızının aşağılandığını ve dışlandığını görecekti, tıpkı onun kendisini mahvettiği gibi. Ama en azından Valerie'nin icabına bakılmıştı. Bu yeterince iyi olmalıydı. Şimdilik.

Çünkü geri döndüm. Şehrine geri döndüm, sahip olduğu hayatı geri almaya hazırdım. Hayır, benim sahip olduğum hayatı değil. Çok daha iyi bir hayat.

Çünkü yeni bir iş vardı. Eski firmasındakinden daha iyi bir iş. Yakında yine bir gider hesabı olacak ve şarap içip yemek yiyebilecekti.

Soyunma odasının boy aynasına kaşlarını çatarak baktığını fark etti ve aniden kendine gülümsedi. *Bu daha iyi*, diye düşündü ve Romano'nunki gibi meth kullanmadığı için büyük bir minnet duydu. Gage'in birkaç izi ve biraz burnu akıyor olabilirdi ama dişleri hâlâ güzeldi.

Yansımasına memnun bir baş hareketiyle baktı. Takım elbise, eski standartlarına tam olarak uymasa da, son birkaç yıldır giydiklerine göre büyük bir sıçramaydı. Üstüne tam oturuyordu - harika değildi ama bir ay önceki kadar da kötü değildi - ve beyaz gömlek bronz tenini daha da koyu gösteriyordu. Florida sahillerinde geçirdiği iki buçuk yıl sayesinde bronzlaşmıştı. Bu onun o kadar da ölü görünmemesine yardımcı olmuştu. Sonunda orada cılız kalmıştı. Hâlâ çok zayıftı ama en azından artık yürüyen bir ceset gibi görünmüyordu.

Son bir aydır ortalıkta görünmemek başını ağrıtmıştı ama Vücudunu yeniden forma sokmaya başlama zamanı gelmişti ve bunun karşılığını da almıştı. Daha güçlü ve neredeyse sağlıklı görünüyordu. Daha genç. Saçını boyamak ve sakal bırakmak ilk başta pratik bir gereklilikti. Valerie'den sonra . . şey, kimsenin onun şehirde olduğunu bilmesini istememişti.

Şimdi sakalını gerçekten seviyordu. Başparmağıyla çenesine bir vuruş yaptı. Onu bir korsan gibi göstermeye yetecek kadar kirli sakalı vardı. Bok gibi seksi ve biraz da hınzır.

Elleri bir kez daha kıpırdamadan durdu, sonra kısa bir süreliğine yanlarına düştü ve seğirdiği için takım elbisesinin düğmelerinden birini ilikledi.

Ve kötüydü. Evet, . Hayatı raydan çıktığından beri yapmak zorunda kaldığı bazı şeylerden gurur duymuyordu. Ama artık geri dönmüştü. Takım elbisesini biraz çekiştirdi ve yakasındaki bir tutam tüyü fırçaladı. Bu sabah her şeyin sonu olmuştu. Yapması gereken son şeydi.

Bu sabah yarım kalan tamamlamış, Valerie'yi ve onun *hâlâ açık* olan lanet cinayet dosyasını kapatmıştı. Bunu yapmak istememişti.

Ama Baltimore Polisi ona başka seçenek bırakmamıştı. Valerie'nin başına gelenlerin üzerinden bir ay geçmişti ve Valerie cinayetten birkaç gün sonra BPD'nin eline bir şüpheli teslim etmişti ama tembel herifler henüz harekete geçmemişti. Adamı tutuklamamışlardı.

Neyi ki? Kazınmış bir davetiye mi?

Belli ki şüpheleri vardı. Ama BPD'nin şüpheleri artık onun sorunu değildi. Bekleyebildiği kadar beklemişti - Tanrı aşkına, onlara bir ay vermişti - ama Pazartesi günü yeni işine rapor vermek zorundaydı ve kariyerine başında asılı bir cinayet suçlamasıyla yeniden başlamayacaktı. Bu yüzden sürecin ilerlemesine yardımcı oldu. Her şeyi derli toplu bir fiyonkla sarmış ve bulmaları için bırakmıştı.

Aynaya baktı, çenesi sert ve inatçıydı. . Öyle değildi. Kendine itiraf etti, her şey o kadar da düzenli değildi. İstenmeyen ikincil zararlar olmuştu. Ama hiç tanık yoktu ve her ihtimale karşı yüzünü kapatmıştı. Polis telsizini dinlemişti ve hiç BOLO yoktu. Yani bugün ne yaptığını kimse görmemişti.

Hiç pişmanlık duymuyordu. Bu gerekliydi. Şehre gelir gelmez polisler tarafından kuşatılacaktı. Artık geçmişi temizdi. 'Gelebilir', annesini görmek için uğrayabilirdi ve annesi son bir aydır nerede olduğunu sorduğunda, mükemmel bir hikâyesi vardı.

Rehabilitasyon. Doğal olarak. Kardeşi sayesinde bir yeri ve ona kefil olacak insanlar bile vardı. Teksas'ta rehabilitasyona gitmiş.

Elbette inanırdı. Onun için en iyisine inanmaya her zaman hazırды.

O bir aptaldı. Ama çoğu insan öyleydi.

Neyse ki ben .

Bu da Valerie'nin kızlarını görmesi ve şehre döndüğüne göre uygun keder seslerini çıkarması gerektiği anlamına geliyordu. Sinirlenerek ofladı. Bu beklenen bir şeydi. Yapmazsa tuhaf olurdu. Bu yüzden elini taşın altına koyacak ve kaltağın yavrularını görecekti.

Hatta onlarla ilgilenirdi. Maddi olarak. Tekrar paraya kavuştuğunda, ki bu uzun bir süre alacaktı. O zamana kadar, Lilah Teyze faturayı ödeyebilir. O da

velayeti vardı, sonuçta.

Soyunma odasının kapısına sertçe vurulunca irkilerek nefesini içine çekti.

"Efendim? Arayan satış görevlisiydi, saçları gümüş rengi olan şık bir adamdı. Gage onu seçmişti çünkü adamı daha önce hiç görmemişti. Burada olduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu. Daha fazla yarım kalmış işi tamamlamak zorunda kalmak istemiyordu.

Nefesini dikkatlice dışarı verdi. "Evet?" diye sordu, sesi düzdü.

"Sadece başka bir şeye ihtiyacın olup olmadığını kontrol ediyordum.

"Hayır. Gage ceketini silkti ve kravatını boynundan çıkardı. "Hepsini alacağım," dedi, takım elbiseyi mağazadan çıkarken giyip giymeyeceğine ya da yerel bir ikinci el mağazasından aldığı, tertemiz ve neredeyse yeni olan polo tişört ve chino pantolonunu giyip giymeyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Kullanılmış giysiler almak o zamanlar onu rahatsız etmişti ama Miami'den ayrılırken çantasına koyduklarından daha iyiydi. Yırtık pırtık olmayan ya da iş için güvenli olmayan grafiklerle kaplı olmayan hiçbir şeye sahip olmamıştı, masa altı para için tuhaf işler yaptığı tahta kaldırımındaki tişört dükkanından atılmıştı.

"Mükemmel," dedi tezgâhtar mutlulukla. "Peki bugün nasıl ödeme yapacaksınız?"

Gage chino pantolona baktı ve ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. Pantolonunun cebi yirmiliklerle doluydu, o sabah BPD'ye artık görmezden gelemeyecekleri bir şüpheli sunarken ele geçirdiği küçük banknot tomarından dönüştürülmüştü.

Talihsiz bir ikincil hasar olmuştu, doğru, ama aynı zamanda çok şanslı bir parasal ödül de vardı.

"Nakit," dedi.

Geri döndüm. Her şeye sahip olacağım. Ve kimsenin bunu benden almasına izin vermeyeceğim, bir daha asla.

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .10.

Taylor sessiz Janie'ye ahıra kadar eşlik etti, böylece Janie binicilik kaskını çıkarıp elini yüzünü yıkayabilecekti. Jazzie dışarıda bekliyordu ve Janie'nin elini sıkıca tutarak onu ana eve götürdü. İki kız da tek kelime etmedi.

Ta ki içeri girene kadar. Taylor, sıcaktan kurtulmanın ne kadar iyi geldiğini düşünerek homurdanmamaya çalışarak, bir an için klimanın üzerine çökmesine izin verdi.

"Bayan T-Taylor? Sözcükler Jazzie'nin ağzından çıkmıştı, belli belirsiz söylenmişti. Taylor Jazzie'nin sesini ilk kez duyuyordu.

Şokunu gizlemeye ve soğukkanlılığını korumaya çalışan Taylor, Jazzie'nin gözlerinin içine bakabilmek için biraz eğildi. Beş-dokuz yaşında olmasına rağmen çocukların üzerinde yükselme eğilimindeydi. "Evet, Jazzie?

Jazzie'nin gözleri donuktu, yutkunması duyulabiliyordu. Önce kız kardeşine, sonra tekrar Taylor'a baktı. "*Teşekkür* ederim," diye fısıldadı.

Harekete geçen Taylor kendine nefes vermeyi hatırlatmak zorunda kaldı. Ciğerleri bir an için donmuştu.

"Bir şey değil," diye fısıldadı. Sonra içgüdüsunü dinledi ve kollarını Jazzie'nin ince omuzlarına doladı. "Ben de kısa bir süre önce annemi kaybettim ve çok *acıdı*. Hem de çok.

Bu gerçektir, çünkü Donna Dawson hayatı boyunca ona yalan söylemiş olsa da Taylor onu sevmişti. "Onu her gün özleyorum. Sesini, kokusunu, gülümsemesini ve özellikle de beni sevdiğini söylemesini özleyorum. Bazen onu o kadar çok özleyorum ki sanki göğsümde bir dev oturuyor ve tüm nefesimi kesiyor. Sanki bir daha asla doğru nefes alamayacağım gibi. Bir sonraki sözlerini düşündü ve yine içgüdüleriyle hareket ederek birinin ona söylemesini dilediği şeyi söyledi. "Bazen devin beni daha fazla ezmesini diliyorum çünkü o zaman annemi tekrar görebilirim.

Jazzie'nin omuzlarının aniden sertleşmesi Taylor'a bir sinire çarptığını söyledi. Bir kalp atışı geçti, sonra iki, sonra Jazzie'nin kolları Taylor'ın sırtına dolandı, sıkıca sarıldı. Yüzünü Taylor'ın omzuna gömdü, küçük bedeni Taylor'ın kalbini ikiye bölen hıçkırıklarla sarsılıyordu.

Taylor denge sağlamak için bir dizinin üzerine çöktü ve çocuğu sallayarak saçlarını okşadı. "Devam et. İstedğin kadar ağla. Hiç sorun değil.

Birkaç dakika sonra Jazzie'nin hıçkırıkları kesildi ama çekilmedi. Taylor onun saçlarını okşamaya devam etti ve annesinin ölümünden sonra kendisinin de nazik bir dokunuşa ne kadar ihtiyacı olduğunu hatırladı. Babası onu teselli etmek için kendi kederini bir kenara bıraktığında ne kadar minnettar olmuştu.

"Canının yandığını biliyorum," diye mırıldandı Jazzie'nin kulağına. 'Janie'nin canının yandığını biliyorum. Canının yanması normal. Beni duyuyor musun? Jazzie başını sallayana kadar bekledi. "Güzel, çünkü bu önemli. Canının yanması normal. Ama yine de Janie'nin bugün nihayet biraz eğlenebilmiş olmasına çok sevindim. Bu, göğsünde oturan devin bir dakikalığına indiği ve nefes almasına izin verdiği anlamına geliyor. Belki sen de onu izlerken biraz nefes aldın. Ama sonra, dev geri gelirse, endişelenme. Bu ikinizin de yanlış bir şey yaptığı anlamına gelmez. Bugünün sayılmadığı, önemli olmadığı anlamına gelmez. Dev gelip gidecek, ama sonunda geri gelmeden önce biraz daha uzak duracak. Ve sonra tekrar nefes alabileceksin. Ve o zaman canın o kadar yanmayacak.'

Jazzie geri çekilmeden önce tekrar başını salladı. Bir adım geri çekildi, gözlerini yere indirdi, patlamasından utandığı belliydi. Taylor küçük çenesini hafifçe yukarı iterek Jazzie'nin gözleriyle buluşmasını sağladı.

"Annem öldüğünde çok ağlamıştım. Taylor başparmaklarını Jazzie'nin yanaklarında hafifçe gezdirdi. "Ve yirmi iki yaşındaydım. *Ve annem vahşice dövülerek öldürülmemiştii. Veda etmek için bir şansım vardı.* Jazzie ve Janie'nin böyle bir şansı olmamıştı. "O yüzden ağlamaktan utanmayın, tamam mı?

Jazzie burnunu çekerek başını salladı, koyu renk gözleri kırmızıydı. Taylor cebinden kartvizitlerinden birini çıkardı. "Biraz yamulmuş ama üzerinde numaram ve e-posta adresim var. Senin ya da Janie'nin bir şeye ihtiyacı olursa bana mesaj atabilirsin, tamam mı?

Jazzie kartı cebine koydu, sonra dönüp Janie ve teyzelerinin beklediği yere doğru yürüdü. Lilah avucunu kalbine , yüzü Jazzie'ninki kadar ıslaktı. "Teşekkür ," dedi ve yeğenlerinin elinden tutup onları dışarı çıkarmadan önce Taylor'a titrekle bir gülümseme verdi.

Sessizliğin içinde yalnız kalan Taylor yavaşça doğruldu, kalbi boğazına düğümlenmişti. *Yardım ettim. Birazcık. Çok iyi hissettirdi. Bütün karmaşık planım bir sepet içinde cehenneme gitse bile, bu anı yaşayacağım.*

Arkasından gelen bir ayak sesi o anı paramparça etti. On iki yıllık kişisel savunma eğitimi devreye girip babasının sesi bilinçli düşüncesini ele geçirmeden önce sırtındaki vücut ısını algılamak için bir saniyesi vardı.

Güneş sinirlerine bir tane. Dirseğiyle geri çekildi ve sert bir şeye temas etti. Bir homurtu duyarak döndü, yumruklarını sıktı, sağ yumruğu yukarı doğru gözleri uzun adamı görüyordu. *Çeneye iki yumruk.*

Adamın çenesinin granitiyle karşılaştıklarında parmak eklemlerinde patlayan acıyı görmezden gelerek, kendisine öğretildiği gibi devam etti. *Göğse üç yumruk.* İleriye doğru itti, avuç içleri düzdü, sert göğüs kaslarına vurdu.

Derin, yabancı bir sesle söylenen şiddetli bir küfür kulaklarını doldururken, acı kolundan omzuna kadar yanıyordu. *Dört, deli gibi koş.*

Boğazında düğümlenen bir çığlıkla dönüp *kaçmaya* başladı ama ayaklarının altındaki zemini titreten sert bir gümbürtüyle kısa sürede durdu. Adam tam kışının üstüne düşmüştü, avuçlarını teslim olma jestiyle açmış, şaşkınlıkla ona bakarken bile gözlerini kırptırıyor.

Gözlerini ondan ayırmadan öylece dururken korkusu yavaşça geri çekildi, adrenalin lastiğin patlamasından sızan hava gibi durmadan dışarı sızıyordu. Bilinçli beyni soğukkanlı bir mantıkla tekrar devreye girmeye başladı. *Güvendesin. Buradasın. Çiftliktesin. Çiftliktesin.*

Yeni, farklı bir tür panik onu sardı. *Aman Tanrım. Az önce ne yaptım ben? ? Ben az önce kimdim? ?* Boğazından bir inilti yükseldi, neyse ki hala orada sıkışmış olan çığlık tarafından engellendi, bu yüzden dışarı çıkan tek şey kendi ağır nefes alma sesiydi.

Adam ayağa kalktı, çenesini ovuşturuyor ve yaralı bir hayvanı izler gibi onu izliyordu. Taylor bunun yeterince adil olduğunu düşündü.

Uzun boyluydu, ondan on beş santim kadar daha uzundu. Omuzları genişti, sarı saçları kısa kesilmişti. Onun yaşlarında görünüyordu ama

Gözleri çok daha yaşlı görünüyordu. Bir modelin yüzüne sahipti, yontulmuş, yakışıklı ve ...

Ve ona vurdu. *Aman Tanrım*. Ağzının açık kaldığını fark etti ve ağzını kapattı. Bu kez çığlık, iniltinin geçip gitmesine izin verdi ve sesi bastırmak için ağzını kapattı.

"Dur bakalım," dedi sessizce. 'Seni korkutmak istememiştim. Çok özür dilerim.

Bekle. Taylor kaşlarını çatı. Gerçekten de ona 'çüş' mü demişti? Dehşet yerini kızgınlığa bıraktı. *Gerçekten mi?* Bu kadar rahatsız edici olan sadece kelime değildi. Bunu söylerken kullandığı derin sest. Kendisinin de ürkek atları sakinleştirmek için kullandığı bir sest bu.

Ben at değilim dostum, diye çıkışmak istedi. Ama adam özür dilemişti ve bu çiftliğe gelmesinin bir nedeni vardı ve yerlilerle tanışmak da planın bir parçasıydı. *O yüzden bunu mahvetme*. Ellerini iki yanına indirdi ve hâlâ zonklayan parmaklarını salladı.

Gülümsemeye çalışarak başını kaldırdı ve kendini mavinin şimdiye kadar gördüğü en güzel tonuna sahip gözlere bakarken buldu. Tıpkı-

Vay anasını. Tam olarak kime baktığını fark ettiğinde tekrar dehşete kapıldı. Adamın güzel mavi gözleri işverenininkilerle aynı renkteydi. Bu Daphne Montgomery-Carter'ın oğlu Ford Elkhart'tı.

Patronun oğluna vurdum. Kovuldum. Ama Ford'un, çiftliğin seyislerinden Dillon'ın bekârlığa veda partisi olarak düzenlenen bir haftalık kamp gezisinden yeni dönmüş olduğu bilgisi dehşeti azaltıyordu. Beklediği şey buydu.

Yolcular geri dönmüştü. *Hepsi*. Midesi bulandı. *Gösteri zamanı*.

iki

Hunt Valley, Maryland, 22 Ağustos Cumartesi, 13.15.

Sen iyi misin? Ford'a bakan koyu renk gözlerdeki öfke parıltısı, kelimelerin boğazında donup kalmasına neden oldu. Sonra gözler tanıyarak titredi, ardından onlar ve onlarla birlikte gelen güzel yüz dikkatlice boş, herhangi bir ifadeden yoksun kaldı.

Burada durup aptal gibi bakmayı bırak, diye kendi kendine söylendi. *Bir şeyler söyle.* Kendini biraz silkeledi ve sıkılı yumruklarını yeniden diriltmediğinden emin olmak için ellerine baktı. Sert bir sağ kroşesi vardı. "Sen Taylor Dawson olmalısın. Yeni terapist."

Onun başını sallaması da en az onun hissettiği kadar ihtiyatlıydı. "Maggie beni kovana kadar. İç çekişi neredeyse sessizdi. "Çok özür dilerim. Seni incittim mi?"

Yanaklarının kırmızının beş tonuna dönüştüğünü hissedebiliyordu. "Bunu bana gerçekten sorman sadece benim gururum. Gülümsedi, kızın dudakları kıpırdayınca rahatladı. 'Kimse kimseyi kovmuyor. Bu benim hatamdı. Birinin arkasından yürümekten daha iyisini bilirim. Özellikle de burada, şiddete maruz kalmış pek çok insan varken.

"Beni korkuttun," diye sessizce itiraf etti. "Yine de Maggie'ye itiraf etmem gerekiyor.

"Yeniden yaparsak olmaz. Ford elini uzattı. "Merhaba Taylor. Ben Ford Elkhart. Sen yeni terapist olmalısın. Taylor elini sıkıca sıkıp tekrar yanına bırakmadan önce tuttuğu nefesini bıraktı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum.

Tutuşu güçlüydü ama teni yumuşaktı. Ve Ford fark ettiği için hayrete düşmüştü. Bir kadın onu terk etmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Bu kadar gergin. Son seferin bu kadar epik bir şekilde kötü bitmiş olması şu anda düşüneceği bir şey değildi.

Taylor gülümsedi, dudaklarının kıvrımından biraz daha fazlasıydı ama samimiydi. 'Henüz bir terapist değilim. Sadece bir stajyerim. Henüz lisansım yok.

Bunu biliyordu elbette. Kıçına tekme yemek onu telaşlandırmıştı. Bir de gülümsediğinde gözlerinin nasıl parladığını. "Biliyorum. Annem bana senin lisans yüksek lisans arasında olduğunu söyledi. Daphne benim annem.'

Gülümsemesi bir sırıtışa dönüştü, kara gözlerinde alaycı bir ışıltı parladı. "Biliyorum. Annen senin hakkında konuşuyor. Hem de çok.

Ford yanaklarının tekrar ısındığını hissetti. "Cehennem.

Bir kıkırdama onun kızgınlığını yatıştırdı. "Seninle gurur ve bunu kimin bildiği umurunda değil. Gülümseme soldu, ışıltı yerini bir hüznün parıltısına bıraktı. "Burada olduğu için mutlu ol.

Ford kaşlarını çatı. Ağzından çıkmadan önce bir sonraki sözcükler üzerinde tereddüt ettiğini fark etti. "Annen değil. Jazzie ile konuştuğunu duydum.

"Onu bir buçuk yıl önce kaybettik. Yüzünü buruşturdu. "Kanser.

'Özür dilerim,' diye mırıldandı. 'Benim annem de kanserdi. Korkutucuydu ama şanslıydık.

"Değildik," dedi Taylor nefes almadan önce. 'Gitmem gerekiyor. Mola veriyorum. Geri dönmekte gecikirsem Maggie çok kızar.

Ford, Taylor'ın geçmesine izin vermek için kenara çekilerek sessizce, "Çok fazla umursayacağını sanmıyorum," dedi. 'Janie'nin bugünkü ilerlemesinden çok memnun görünüyordu. Janie bir aydır buraya geliyor ve bugün onu en rahat gördüğümüz gündü. Sanırım Maggie molayı hak ettiğini düşünecektir.

Taylor'ın koyu renk gözleri kısıldı. "Beni mi izliyordun?

Yanaklarının daha da ısındığını hissetti. 'Evet, en azından son kısmı için. Annem senin Janie'yle dışarıda olduğunu söyledi ve itiraf ki merak ettim.

Janie'nin seansını izlemek için salona gelmişti ama kendini uzun boylu, koyu renk saç örgülü genç kadına bakarken bulmuştu.

Oakland Raiders şapkasının arkasında. Aynı anda hem zarif hem de enerjikti. Gözlerini ondan alamıyordu. Ve Janie Ginger'a sarıldığında . . .

Gözyaşlarını silen tek kişi Janie'nin teyzesi Lilah değildi. Normalde Janie ve Jazzie dönmeden odayı terk ederdi, çünkü onları üzme düşüncesinden nefret ediyordu, ama kalmıştı - ve kaldığına da çok memnundu. O gün sıçrama yapan tek kardeş Janie değildi. Jazzie'nin sıçrayışı devasa boyutlardaydı. Gölgelelerin arasında dururken, onun gözlerindeki ham güveni ve Taylor'ın yüzündeki duyguyu görmüştü.

Taylor onu inceledi. "Neyi merak ediyorsun?"

"Maggie ve annemi çok memnun eden stajyer hakkında. Terleyen ensesini ovuşturmamak için elini cebine soktu. "Her neyse, iyi iş. En başından beri burada gönüllüyüm. Jarvis kardeşler kırılması en zor cevizlerden ikisi oldu.

"Annelerini özleyiyorlar," diye mırıldandı Taylor, ağzının kenarları üzüntüyle sarkmıştı. "O küçük kızların onun cesedini bulduklarında neler yaşadıklarını hayal bile edemiyorum.

"Ve katilinin hâlâ dışarıda olduğunu bilmek," dedi acımasızca. Bir soruşturma başlatılmıştı ama şu ana kadar tutuklama olmamıştı.

"Evet, bunu dosyada okudum.

"Janie bu konuda endişeli görünmüyor ama Jazzie bunu bilecek yaşta.

Taylor gözlerini kapadı, iç çekişi yorgunluk vericiydi. "Bilmek. Korkmak. Her zaman pusuda, bir ağacın arkasından fırlayıp onları sürüklemeyi bekliyor mu diye merak etmek.

Ses tonunda bu korkuyu ilk elden bildiğini ima eden bir şeyler vardı ve onun varlığına verdiği tepki birdenbire çok anlamlı gelmişti. Tam ona soracaktı ki, kız aniden gözlerini açtı ve orada gördüğü bakış onu sorudan uzaklaştırdı.

Avlanmış, diye düşündü. Avlanmış görünüyordu.

"Böyle bir korkuyu hayal bile edemiyorum," dedi sessizce, o daha bir kelime bile edemeden ve yalan söylediğini biliyordu. Hayal etmesi gerekmiyordu.

Bu korkuyu *biliyordu*. Ama şimdilik ona meydan okumadı, çünkü kızın yalana ihtiyacı var gibi görünüyordu.

'Ama anneni özlemenin nasıl bir his olduğunu biliyorsun,' dedi.

'Evet, ben de onu kanalize ediyordum. Şimdiye kadar çok iyi. Başını eğdi, güneş ışığı saçlarındaki kırmızı ışıkları ortaya çıkardı. "Neden gölgelerde saklandın?

"Saklanmıyordum. Kendimi Jazzie'nin yolundan uzak tutuyordum. Ford iç çekti. "Erkeklerin yanında korkuyor.

Taylor keskin bir nefes çekti. "Saldırıya mı uğradı?

Ford omuz silkti. 'Öyle ya da böyle söylemeyecek ve bu onun resmi dosyasında yok. Ama buradaki erkekler onu rahat bırakmayı öğrendi. Göründüğünden çok daha güçlü. Ve harika bir sağ kroşesi var,' diye ekledi alaycı bir şekilde. "Tıpkı seninki gibi.

Taylor şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Sana da mı vurdu?

Ben değil. Kardeşim Cole. Ahırda Janie'ye göz kulak olurken onu korkuttu. Jazzie daha on bir yaşında ama tam bir anaç tavuk. Janie'nin yanından hiç ayrılmaz.

"Fark ettim. Kardeşine ne oldu?"

"Kızların buraya ilk gelişleriydi ve ikisi de sinir küpüydü. Janie ağlıyordu ve Jazzie onu teselli etmeye çalışıyordu. Cole sadece yardım etmeye çalışıyordu ama istemedenden de olsa onu sıkıştırdı ve Janie ona doğru savruldu. Onu bir ya da iki adım geriye savurdu. Kimin daha çok şaşırdığından emin değilim - Cole mu, Janie mi, yoksa Jazzie'nin kendisi mi? Ona vurmak istediğini sanmıyorum, hele böyle bir darbe hiç. Yapabileceğine inandığını sanmıyorum.'

"O kısmı anladım. Taylor gözlerini devirdi. 'Ben de sana vurmayı beklemiyordum. Cole'la sadece bir kez , siz kampa gitmeden önce, ama senin boylarında olduğunu hatırlıyorum. Jazzie onun çenesine nasıl ulaşabildi ki?

"Doğru şeyi yaptığını düşünerek onunla konuşmak için eğilmişti. Kızın neden bu kadar çabuk korktuğunu düşünmemişti. Cole büyük ama hala bir çocuk. Daha on beş yaşında.

Yine gözleri büyüdü. 'On beş mi? Yirmi yaşında görünüyor.'

Biliyorum. Zavallı çocuk. Eskiden okulda başını belaya sokardı. Öğretmenler ondan daha fazlasını bekliyordu ve çocuklar onunla dalga geçiyordu çünkü birkaç sınıfta kalmış gibi görünüyordu. Şimdi daha iyi bir okulda ve kimse onu rahatsız etmiyor. Sanırım bu kadar korkutucu olabileceğini unutmuş.

Taylor kuru bir sesle, "Yakın zamanda bunu tekrar unutacağını sanmıyorum," dedi.

Ford kendini sırtırken buldu. "Bunu yapacağını sanmıyorum. Kardeşi de öyle.

Utanarak gözlerini devirdi. "Tanrım. Bunu yaptığımı hala inanamıyorum. Sonra çattı. "Maggie neden bana Jazzie'nin erkeklerden korktuğunu söylemedi?

Ford kaşlarını çatmamak için kendini zor tuttu. Maggie bir şey söylemediyse, bu stajyerine tam olarak güvenmediği anlamına geliyordu. Bu da ağzından kaçırıldığı için kendini tekmelemek istemesine neden oldu. Maggie'ye kediye çantadan çıkardığını söylemek zorunda kalacaktı. Bu konuşmadan hiç hoşlanmamıştı.

Yine de Maggie stajyerine güvenmiyorsa, annesine bundan bahsetmemişti. Eğer Maggie söyleseydi, Daphne bu kadar övgü dolu konuşmazdı.

"Maggie çocukların mahremiyetini koruma konusunda tam bir dişi aslandır," dedi. 'Eğer Çocuk Hizmetleri'nin resmi dosyasında yoksa ve Jazzie gerçekten bir şey söylememişse, Maggie doğru zamanı bulana kadar bunu kendine saklar.

"Maggie'ye benziyor," diye onayladı Taylor. "Bana söylediğin için teşekkür ederim. Janie'yi eyer üzerinde rahat ettirmeye odaklandım, çünkü Jazzie katılmak istemedi ve ben de onu zorlamak istemedim, ama Pazartesi günü onu biraz daha zorlayacağım. Buna Janie kadar onun da ihtiyacı var.

"Um . . . Diğer ayağını da ağzına sokmak istemediği için tereddüt etti. Onu bir kez daha şaşırtmak üzere olmadığını umuyordu. "Pazartesi olmaz. Program kapandı.

Hatırlamadan önce bir saniye boyunca ona boş boş baktı. "Ah, doğru. Dillon'ın düğünü için. Dillon gelmemi istedi," diye ekledi kararsızca.

Ford dişlerini sıktı, aniden ona sinirlendi. Gitmek istemiyormuş ya da en azından Dillon'ın bunu sormasından rahatsız olmuş gibi görünüyordu. "Ama? Sözcük ağzından çok hızlı, çok sert ve çok kısa çıkmıştı ama elinde değildi, lanet olsun. "Seni rahatsız mı ediyor? *Eğer biri Dillon'a kötü , bana hesap verir.* Bu Dillon'ın nişanlısı Holly için de geçerliydi. Kimse Holly'ye bulaşamazdı.

İkisi de otuza yaklaşan Holly ve Dillon Down sendromluydu. Onlar Ford bağımsızlıkları için çok mücadele etmişti ve kimsenin onlara zarar vermesine izin vermezdi, özellikle de düğün günlerinde. Buna, kara gözlerine ve güzel yüzüne rağmen çiftliğin en yeni stajyeri de dahildi.

Taylor'ın gözleri daralmadan önce şaşkın bir anlayış sergiledi. "Bunun Down sendromlu olduğu için olduğunu düşünüyorsun, değil mi?" Çenesi sertleşti ve gerildi. "İnkâr *etme zahmetine* bile girme. Topuklarının üzerinde döndü ve Taylor'ı ağzı açık bir halde bırakarak çıktı.

Ford'un onun sözlerini algılaması bir saniye sürdü. Bir saniye de onun uzaklaşmakta olduğunu anlaması. Üçüncüsünde ise onun gitmesini istemediğini fark etti. *Bu şekilde değil.*

Taylor. *Bekle.*' Salon kapısına varmadan önce ona yetişti. Avucunu kapıya vurarak onun kapıyı açmasını engelledi. "Öyle düşünmüştüm ve özür dilerim.

Dondu kaldı, eli kapı kolunu öyle sıkı kavradı ki parmak eklemleri bembeyaz oldu.

Ford yutkundu. Onu yine korkutmuştu, bu yapmak isteyeceği son şeydi. Onun sağ kroşesini açıkça hatırlayarak avucunu kapıdan uzaklaştırdı, kendini olabildiğince küçük ve tehditkâr olmayan bir hale getirdi.

'Özür dilerim,' diye tekrarladı sessizce. 'Holly ve Dillon'a zarar veren çok fazla insan gördüm ve sadece tepki verdim. Holly'nin ağabeyi Joseph annemin kocası, yani teknik olarak Holly benim üvey teyzem, ama o benim için daha çok bir kız kardeş gibi. Birazdan daha fazla korumacıyım. Hepimiz öyleyiz.'

Taylor'ın omuzları çöktü ama kapı kolunu tutmaktan vazgeçmedi. Yine de kapıyı çekip açıp kaçmadı ve bu da

cesaret vericiydi.

"En küçük kız kardeşim Julie serebral palsi hastası," dedi bakışlarını önündeki kapıya dikerek. 'Yirmi yaşında ama dördüncü sınıf öğrencisi kadar öğrenme kapasitesi var. Biz onu seviyoruz. Olduğu gibi.

Ford şimdi daha da kötü hissediyordu. 'Dillon ve Holly'yi aynı şekilde seviyoruz. Sizi yargılamamalıydım. Umarım Dillon'ın davetini kabul eder ve düğüne gelirsin. Dudaklarını kıvrılmaya zorladı. "Holly kız kardeşinin fırınında çalışıyor. Pasta harika olacak.'

Taylor yavaşça kapı kolunu bıraktı, avucunu kot pantolonuna sildi, sonra daha az kuvvetle kapı kolunu tekrar kavradı. Sonunda başını kaldırdığında yüz ifadesi kibarca mesafeliydi. "Şunu açıklığa kavuşturalım, tereddüt ettim çünkü düğüne davetsiz misafir olmak istemedim. Dillon'la siz kamp gezisine çıkmadan birkaç gün önce tanıştım. Holly ile henüz tanışmadım. Yolunuza çıkmak istemedim. Ama uzak durmam Dillon'ı incitecekse, ziller takılı halde orada olacağım. Şimdi, izin verirsiniz, işe dönmem gerekiyor.'

Kapı arkasından kapandı ve Ford tuttuğu nefesi dışarı . "Kahretsin," diye mırıldandı. "Aferin, Elkhart. Taylor işi bırakırsa annesi üzülecekti ve Ford bunu önlemek için kızgın kömürlerin üzerinde yürüyecekti. Ama daha da önemlisi ...

Taylor işi bırakırsa üzülrüm, diye itiraf etti zihninin sessizliğinde. Ama yeni stajyerin dikkatini bu kadar çok çektiğini başkalarının bilmesine izin vermesi mümkün değildi.

Çünkü stajının sonunda eve dönecekti. Annesi California demişti. Lanet ülkenin öbür ucuna. İlgileniyor olsa bile, hiçbir ilişkiden şey çıkmazdı. Kendi beceriksiz ağzı sağ olsun, ilgilenmeyecekti. Bunu düşünmenin bile bir faydası yoktu. Ya da onun.

Ama ilgileniyordu, yine de ilgisini kendine saklayacaktı, çünkü neredeyse iki yıldır biriyle çıkmadığı için herkes bunu büyütecekti. O zamandan beri...

Beyni tökezledi. *Söyle, seni korkak. Yüksek sesle söyle.* O zamandan beri . .
. "Kimberly. İsmi sessizliğin içine tükürdü ve eski sevgilisine bir kez daha lanet okudu.

Onu incittiğin için. Ona ihanet etmek. Tanrı aşkına onu kaçırmak için tuzak kurduğun için.

Sake. Ama en çok da yeni biriyle yakınlaşmaktan korkmasına neden olduğu için.

Ford gözlerini kapattı. Korkuyordu. Fiziksel acıdan değil. Bunu halletmişti. Kurtarılmasının ardından gelen aşağılanmaydı. Merhamet. Acınmaktan nefret ederdi. Şimdi daha iyiydi ama hâlâ fısıltılar vardı.

Zavallı Ford. Çok iyi bir genç adamdı. Bütün bunları yaşamak zorunda kalması çok yazık.

Keşke kendine güzel bir kız bulsa. Zavallı Ford.

Eğer bir stajyerle çıksaydı ve stajyer görev süresinin sonunda onu terk etseydi, fısıltılar bir kez daha gerçek sözlere dönüşecekti. *Zavallı Ford. Yine kalbi kırıldı. Kadınlar konusunda çok şanssız.*

Ve bu bir daha olmayacaktı. Yeni stajyer ne kadar güzel olsa da, sınırların dışındaydı. Hepsi bu kadardı.

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .05.

Dedektif JD Fitzpatrick otopsi odasının kapısından içeri girdi ve morga gelmesi için çağrı aldığı anda yüzünü buruşturan hırıltıyı yuttu. *Tek bir iş.* Kendisi yokken Hector'dan tek bir işi halletmesini istemişti. Tek yapması gereken Toby Romano'yu takip etmekte.

Ve onu hayatta tutmak, diye ekledi kendi zihninde asidik bir şekilde. Hector bu işi pek iyi yapamamıştı. JD'nin doğruca evine, karısına ve çocuklarına gitmek yerine morga gitmesinin nedeni de buydu. Lucy, Jeremiah ve Bronwynne beklemek zorunda kalacaklardı. Bir kez daha.

Çünkü Toby Romano paslanmaz çelikten bir otopsi masasında yatıyordu, teni soğuk ve griydi. Yirmi yaşında bile değildi.

JD masanın etrafında duran üç adama bakmaktan kaçındı, için geçen dakikaları ölmemesi gereken genç bir adamın yasını sessizce tutmak için kullandı. Aslında yaşamak için hiç şansı olmamıştı. Çocuk ilk nefesini aldığı andan itibaren kötü bir yola girmiş, hâlâ uyuşturucu bağımlısı annesine bağlıydı. *Ben de olabilirdim. Çok kolay.* Ama JD'nin

onu yanına alan bir teyze. Toby o kadar şanslı değildi. Artık hiç olmayacaktı.

JD kâğıt örtüsünü ve maskesini taktı, keşke bu davanın ortasında şehri terk etmeseydim diye düşündü, sonra kendini bu işten daha fazlası olduğunu hatırlamaya zorladı. Bir ailesi ve arkadaşları vardı - bu da Dillon'ın bekarlığa veda partisi olarak düzenlenen kamp gezisinin en azından bir kısmına katılma sözünü tutması anlamına geliyordu. Arkadaşlar sözlerini tutarlar.

JD bir çift eldiven giyerken gözlerini kapattı. Toby Romano'ya güvenlik sözü vermişti. Adamın yüzüne karşı değil, çünkü Toby tehlikede olduğunu bile bilmiyordu. Ama genç adamın güvende kalacağına dair kendine söz vermişti.

Lanet olsun, Hector. Senden tek bir şey yapmanı istedim. Lanet olası tek bir şey.

JD bir kez daha hırıltısını bastırdı ve Hector'un iyi bir polis - deneyimli bir dedektif - olduğunu ve birlikte çalıştıkları bir yıl boyunca görevlerini hiç aksatmadığını kendine hatırlattı. Adam önemsiyordu ve dava başladığından beri JD'yi yüzde yüz desteklemişti. Her ne olursa, JD Hector'un iyi bir açıklaması olacağına inanmak zorundaydı.

Romano'nun cesedinin yanında sessizce duran üç adama döndü. Adli tabip Neil Quartermaine yorgun görünüyordu. JD'nin patronu, Özel Ajan Joseph Carter, normalde anlaşılmaz biriydi, Hector'a doğru gergin bir uyarı bakışı fırlattı. Çünkü Dedektif Hector Rivera kesinlikle yıkılmış görünüyordu.

JD gruba temkinli bir şekilde yaklaştı. Hector'un bu kadar harap görünmesi için hiçbir neden yoktu. Evet, bu onları Valerie Jarvis'in katilini için tekrar başa döndürmüştü ve evet, Romano ölmüştü ama Toby JD'nin gizli muhbiriydi. Hector bu dava başlamadan önce onunla tanışmamıştı bile.

Başka bir şey düşmüştü. Büyük bir şey.

"Ne oldu? JD sordu, Hector'un gözleri kayarak kapandığında içi burkuldu. Küçük kızlar olamazdı. Joseph bunu ona önceden söylerdi. Yine de gözleri sedyeden sedyeye atlayarak çocuk boyutlarında, çarşafla kaplı bir ceset aradı. Ama hiçbirini yoktu. "Jarvis kızları mı?

"Hayır," diye güvence verdi Joseph. 'Jazzie ve Janie iyiler. Aslında bugün çiftlikler.

JD, içi rahatlamış olsa da kendini kaskatı kesmişti. "O zaman Hector neden en iyi arkadaşını kaybetmiş gibi bakıyor? Hector irkildi. "Üzgünüm dostum," diye ekledi JD daha nazikçe. "Bana ne olduğunu anlat.

"Romano dün gece kuyruğunu kaybetti," dedi Hector sessizce. "Bir bakkala girdi ve arka kapıdan çıktı. Memur fark eder etmez ihbarda bulundu. Romano'yu aradık ama adam kayıplara karışmıştı. Arama bülteni çıkardık ama bir şey bulamadık. Sonunda Memur Mancuso'ya Romano'nun uyuduğu sokağa gitmesini ve onu beklemesini söyledim. Yorulduğunda geri geleceğini düşündük. Bu onun alışkanlığıydı.'

"Evet, bu onun alışkanlığıydı," dedi J.D., Hector çok acı gibi görüldüğü için sesindeki acıyı bastırmaya çalışarak, ama ... *Allah kahretsin*. Toby Romano iki çocuklu bir annenin katiliyle ilgili önemli bir bağlantıydı - JD'nin tek bağlantısı. Dövülmüş cesedi kızı tarafından bulunan annenin. Şimdi Toby ölmüştü ve JD'nin elinde ipucu kalmamıştı. *Ve zamanı tükeniyordu*. "Toby sokağına geri döndü mü?

Hector omuz silkti. "Kendi gücüyle değil ve şafak sökene kadar değil. O Sedyedeki başka bir cesedi işaret etti, Toby'den yaklaşık yirmi yaş büyük bir erkekti. 'Görünüşe göre o adam onu ara sokağa atmış. Romano aşırı dozdan ölmüş. İkinci adam Romano'nun ceplerini karıştırıyor olabilir - hepsi dışarıdaydı. Anladığımız kadarıyla Memur Mancuso ikinci adamla yüzleşti ama adamın bıçaklı olmasına hazırlıklı değildi.

Ürperme sırası JD'deydi. "Olamaz," diye mırıldandı.

"Evet," dedi Hector, sesi artık sertleşmişti. 'Memur Mancuso iki el ateş etti. İkisi de şuradaki John Doe'ya isabet etti ama Mancuso zaten kan kaybediyordu. John Doe, Mancuso'nun beylik silahını aldı, onunla kafasına ateş etti ve kaçtı. Doe bir blok ötede kan kaybından yere yığıldı.

"Ya Memur Mancuso? JD dikkatle sordu.

Joseph Carter başını salladı. "Başaramadı," dedi huysuzca. "Acil yardım ekibi onu getirdiğinde beyin aktivitesi yoktu, ama onu hayata döndürmeye çalıştılar.

onu geri getirdi. Hector bütün sabah ameliyathanenin bekleme odasında memurun karısıyla oturuyordu. Haberi yaklaşık on beş dakika önce almışlar.

"Onu iyi tanır mıydın? JD, Hector'a elinden geldiğince nazik bir şekilde sordu.

Hector başıyla onayladı. 'Evet. Onun eğitmeniydim. Çok iyi bir polisti.'

JD'nin omuzları çöktü. *Sikerim* böyle işi. "Özür dilerim, Hector.

Bir kez daha başını salladı. "Ben de öyle. Darren Mancuso öldüğü için üzgünüm ve adamınız benim gözetimimde aşırı dozdan öldüğü için üzgünüm.

"Toby bir keşti," dedi JD üzüntüyle. 'Daha çocukken kullanmaya başlamıştı. Onu Vice'dayken tanıyordum. Metamfetamin bağımlısıydı. Bu an meselesiydi. Ama Valerie Jarvis'in katiliyle bağlantım oydu. Başa döndüm.'

"Belki *de* gerçekten Valerie Jarvis'in katilidir," dedi Joseph o lanet olası okunamaz ses tonuyla. Söylediklerine gerçekten inanıyor muydu, yoksa şeytanın avukatlığını mı yapıyordu belli değildi.

JD kaşlarını çatı. Bu konuşmayı zaten birçok kez yapmışlardı. "Olamaz, Joseph. Valerie Jarvis'in öldürüldüğü gün şehrin diğer ucundaydı. Kendi oturma odasında dövülerek öldürülmüş, yüzü tanınmaz hale getirilmişti.

"Mazereti Quartermaine'in bize verdiği ölüm zamanı aralığının tamamını kapsamıyordu. Joseph'in sesi o kadar yumuşaktı ki rahatsız ediyordu.

JD ona ters ters baktı. "O pencerenin bir kısmının olduğunu biliyorsun. Joseph, "Onu konuşturamazsan olmaz," diye tersledi.

Neil Quartermaine konuştu. "Neden ? Jarvis kadınının ölüm zamanı penceresinin bir kısmı nasıl hesaba katılıyor?

JD bir nefes aldı ve . 'Bunu gizli tutuyoruz. Sadece bilinmesi gerekenler.

Quartermaine ona ekşi bir bakış attı. 'Benimle dalga geçiyor olmalısınız. Beni daha önce hiç dışlamamıştınız. Neden şimdi?'

Çünkü on bir yaşındaki bir kızın hayatı buna bağlı. Ama JD bunu kendine sakladı, tıpkı geçen ay yaptığı gibi.

"Davan değişti JD," diye mırıldandı Hector. 'Ölü bir polisimiz var. Bir soruşturma olacak. İç İşleri devreye girecek. Bunu yapabileceğini sanmıyorum.

çocuğun sırlarını daha fazla saklayamazsın.'

JD, Hector'a yanıldığını söylemek istedi ama daha iyisini biliyordu. Hector bu davanın tüm ayrıntıları konusunda güvendiği birkaç kişiden biriydi. Sadece Hector, Joseph ve olay yeri inceleme uzmanı Brodie her şeyi biliyordu. Diğer herkes sadece serbest bırakmayı kabul ettikleri bilgileri alırdı. Buna polisler de dahildi. Ve ME'ler.

Joseph kurbanların cesetlerinin bulunduğu çekmecelere baktı. 'Memur Mancuso, karısı veda ettikten sonra o çekmecelerden birine konulacak. Burada bir değişiklik yapmalıyız, JD. Planımız işe yaramıyor.

Hayır, değildi. *Kahretsin*. JD etrafına bakındı. "Kim var burada, Neil?

'Şu anda, tam burada mı? Sadece biz,' dedi Quartermaine, sinirlendiği her halinden belliydi. 'Diğer üç patolog bugün çalışıyor ama onlar öğle yemeğine çıktılar. Bu da ne demek oluyor?

"Valerie Jarvis dört hafta önce dövülerek öldürüldü," diye başladı JD.

Quartermaine sabırsızca, "Biliyorum," diye tersledi. "Otopsisini ben yaptım. Çenesini sıkarak başka tarafa baktı. "Özür dilerim. Zor bir otopsiydi. Yüzü ... gitmişti.

"Biliyorum," dedi JD sessizce. 'Orası benim suç mahalimdi. Bazı şeyleri görmezden gelemezsiniz. Ve çocuklarının onu o şekilde gördüğünü düşündüğümde ...'

Quartermaine iç çekerek, 'Sınavını bitirdikten sonra düşünebildiğim tek şey buydu,' dedi. "Özür dilerim. Devam edin lütfen.

Quartermaine'in patlaması JD'nin içini rahatlatmıştı. Adam çok iyi bir adli tabipti, titiz ve keskin gözlüydü. Neredeyse Lucy'nin Jeremiah doğmadan önce Quartermaine'in işini yaptığı zamanki kadar iyiydi. Vahşi bir cinayetin onu etkilemiş olması, ölümlerle olan bağı, onlara olan bağlılığını koruduğunu gösteriyordu. İnsanlığını.

"Üzülecek bir şey yok. Yanlış giden bir soygun gibi görünüyordu. Ev didik didik aranmış. Parçalanmış. Valerie'nin kız kardeşi Lilah Cornell, Valerie'nin küçük kızını kreşten almaması üzerine onu aramaya çıkmış. Beş yaşındaki Janie, Valerie'nin cesedini bulduğunda teyzesiyle birlikteydi. Teyzesine göre, on bir yaşındaki büyük kızı Jazzie de oradaydı. polis raporunda var. Raporda olmayan şey

Resmi rapora göre - henüz - olay yerinde cesetten köşedeki sandalyenin arkasına doğru uzanan kurumuş kanlı ayak izleri bulduk. Jazzie'nin ayakkabılarının boyut ve şekline uyuyorlardı.

'Kahretsin,' diye fısıldadı Quartermaine. 'Eve önce o mu geldi? Annesini mi buldu?'

"Öyle sanıyoruz," dedi JD. 'Teyzesi birkaç saat sonra oraya vardığında onu sandalyenin arkasında saklanırken buldu.

Quartermaine'in boğazı zorlanarak yutkundu. "O iki kızın annelerini böyle dövülmüş halde bulmalarından daha kötüsünü hayal edebileceğimi sanmıyordum. Ama büyük olanın o cesetle saatlerce yalnız kaldığını hayal etmek? Evet, bu daha kötü. Yine de, bu gizlilik neden?"

JD yüzünü buruşturdu. "Çünkü sistemin bir yerinde bir sızıntı olduğunu düşünüyoruz. Eğer o küçük kız bir şey gördüyse ... Bunun ortaya çıkmasına izin veremem. Katil kimsenin onu görmediğine inanarak gitti. Ya öğrenirse?"

"Çocuk için geri gelecek," dedi Hector ağır bir sesle. 'Hepimiz annenin cesedini gördük. Neler yapabileceğini biliyoruz.

Quartermaine kısa bir süre başını salladı. 'Evet, biliyoruz. Ama neden bir sızıntı olduğuna inanıyorsunuz?'

JD, "Ön rapora ayrı yaşayan bir koca olduğunu ve onu aradığımızı yazdık," dedi, "çünkü Jarvis apartmanının güvenlik kamerasına yakalanan adam yaklaşık olarak doğru boydaydı. Kocanın adı Gage Jarvis ve aile içi şiddet geçmişi var. Hakkında arama bülteni çıkardık. Yirmi dört saat içinde bir mazeretimiz vardı. Teksas'tan bir şerif yardımcısı arayıp Gage'i cinayet günü gördüğünü, ancak ertesi gün ya da o zamandan beri kimsenin onu görmediğini söyledi. BOLO'yu aktif tuttuk ve iki gün sonra Jarvis'in dairesinden çalınan eşyalardan biri bir rehincide ortaya çıktı. Bir broş. Yaklaşık 50 dolar değerinde. Dükkanın güvenlik kamerasında broşu satan Toby Romano kaygısız görünüyordu. Bana broşu uyuduğu yerde bulunduğunu söyledi. "Broş için on dolar almış ve onu meth almak için kullanmış.

"Ona inandın mı? Quartermaine dikkatle sordu ve JD omuz silkti.

"Onu öldürmediğine inandım. Broşu yerde bulduğuna inanmıyordum. Katille bir bağlantısı vardı. Sadece ne olduğunu asla öğrenemedim.

'Romano kadını öldürmüş olsaydı,' dedi Hector, 'muhtemelen broşu bir rehinci dükkanında kamerayla satmazdı. Bizi atlatacak kadar zekiydi, bu yüzden kendini bu şekilde suçlamayacak kadar zeki olduğu açık. İç çekerek masanın üzerindeki cesede baktı. "Onu takas ederdi ya da daha kötü bir dükkâna götürüp arka sokaklarda satardı.

"Kesinlikle," dedi JD başını sallayarak. 'Birinin onu suçu üstlenmesi için tuzağa düşürdüğünü düşünüyoruz. Jarvis'lerin evinin lobisindeki kamerada gördüğümüz adamla hemen hemen aynı boyda. Ama Romano ölüm zamanının son yarısında bazı arkadaşlarıyla basketbol oynuyormuş. Arkadaşları ona kefil. Tabii onlar da keş. Yani keşlerin şahitliğine karşı Teksas şerif yardımcısı. Hangisine inanmak isteyeceğiniz belli.

Hector homurdandı. "Yardımcının mazereti çok uygun.

JD yine omuz silktilti. Bu işin üstesinden pek çok kez gelmişti. 'Yardımcının dışarıda iyi bir şöhreti var. Onu yalancılıkla suçlamak için kanıta ihtiyacımız var.

"Küçük kızın gördüklerini anlatması gibi," diye mırıldandı Quartermaine. "Sanırım konuşmuyor?

"Yapar ? JD ayık bir şekilde sordu.

Quartermaine irkildi. "Hayır. Çocuğun katatonik olmamasına şaşırdım.

"Neredeyse öyleydi," dedi Joseph kendi kendine iç çekerek. 'Onu Daphne'nin at terapisi programına soktuk, bir şeylerin gevşeyeceğini umuyorduk. Şimdiye kadar bir şey çıkmadı. Çocuk annesini bulduğundan beri hiç konuşmadı.

JD, 'Elimizde zayıf mazeretler ve rehin alınmış bir broştan başka pek bir şey yok,' diye itiraf etti. "Dairede fiziksel bir kanıt yok. Valerie'nin katili zekiymiş. Mutfağın her yerine çamaşır suyu dökmüş ve dokunduğu yüzeyleri yıkayıp silmiş. Çoğunlukla içgüdülerim Toby'nin kadını döverek öldürmesinin mantıklı olmadığını söylüyor. Onu yıllardır tanıyorum ve hiçbir zaman şiddet yanlısı olmadı. İç çekti. "Asla şiddete başvurmadı," diye kendini düzeltti. 'Bu olayla hiçbir bağlantısı yoktu.

Valerie Jarvis'i bulabildim. Ve dayak kişiseldi. Katili yüzündeki bütün kemikleri kırmış. Parmaklarını, bir kolunu ve birkaç kaburgasını kırmış. Bu bir tutku cinayeti idi. Öfke suçu.'

"Peki ya kocası? Quartermaine sordu. "Aile içi şiddet geçmişi olduğunu söylemişsiniz. Valerie'nin kollarında eski kırıklara dair kanıtlar buldum. Bunların hepsi otopsi raporumda vardı.

Biliyorum. Valerie neredeyse üç yıl önce ona karşı bir şikâyetle bulunmuş ama geri çekmiş. Kısa bir süre sonra da işini bırakarak ortadan kayboldu. Patronu Gage'in kişisel nedenlerle ayrıldığı konusunda ısrar etti. Kendisine mükemmel bir tavsiye mektubu verildiğini ve geri dönmesinin memnuniyetle karşılanacağını söyledi.

"Ama ona inanmadınız mı? Quartermaine kaşlarını kaldırarak sordu.

'Hayır. Patron çok yumuşaktı, Stegner, Hall ve Kramer'in kıdemli ortağı olduğu için bu beni şaşırtmadı. Ritzy ceza savunma firması,' diye ekledi JD, ME'nin kafası karışmış gibi görüldüğünde.

Hector'un çenesi gerildi. 'Uyuşturucu kralları da dahil olmak üzere, ödeyecek kadar parası olan herkesi temsil etmeleriyle ünlüler. Savcılık geçmişte jüri üyelerini satın aldıklarından şüpheleniyor ama bunu hiçbir zaman kanıtlayamadılar. Gage Jarvis "bırakmadan" önce onların en iyi avukatlarından biriydi. Savcıların eli boş döndüğü zamanlarda müvekkillerini kurtarmakla ünlüydü ve firmanın en üretken küçük ortaklarından biriydi.

Quartermaine suratını ekşitti. 'Ve eğer kovulduğu ortaya çıkarsa, bir sürü temyiz ya da hukuk davası açarlar çünkü diğer tüm firmalar suda kan kokusu alırlar.

"Aynen öyle," dedi JD acımasızca. "Ayrıca Gage Jarvis cinayet zanlılarını savunma konusunda uzmanlaşmıştır, bu yüzden masum bir adama nasıl komplo kurulacağını bilir. Toby Romano'ya baktı. 'Valerie Jarvis'i Toby'nin öldürdüğünü sanmıyorum. Bu işe karışmış olabilecek biriyle görüşüp görüşmediğini anlamak için haftalardır onu izliyorum. Ya da daireden çalınan diğer eşyaları rehin vermeye veya takas etmeye çalışıp çalışmadığını görmek için. Ya da biri çerçeveyi derinleştirmeye çalıştıysa.

Onu henüz tutuklamadım. Valerie'nin katilinin onu köşeye sıkıştırmaya çalışacağını düşünmüştüm ama aşırı dozda meth alacağını tahmin etmemiştim.

Quartermaine onu şaşırtarak, "Yapmadı," dedi. "Aşırı dozda kokain almış. Vücudunda metamfetamin vardı ama aşırı doz için gereken miktarın çok az bir kısmıydı.

JD kaşlarını çattı. 'Toby Romano kokain kullanmazdı. Bildiğim kadarıyla hiç kullanmadı. Onun için çok pahalıydı.

"Tabii daha fazla çalıntı eşya satmadıysa," dedi Yusuf. "Onları da tesadüfen yanında buldu.

Quartermaine notlarını kontrol etti. 'Getirildiğinde üzerinde bazı eşyalar vardı. Bir saat ve bir çift küpe pantolonunun kemerinin içindeki gizli bir cebe dikilmişti. X-ray cihazıyla bir envanter çıkardık ve hepsini CSU'daki Ajan Brodie'ye gönderdik. Keseyi açtı ve eşyaların Valerie Jarvis'ten çalınanlar listesinde olduğunu doğruladı.

"Bu çalınan her şeyi açıklıyor mu? Joseph sordu.

JD başını salladı. "Bunu söylemek zor. Valerie'nin mücevher kutusu boşaltılmıştı ama kız kardeşi faturaları ödemek için bir şeyler sattığını söyledi. Kurbanın bir zamanlar pek çok değerli parçası varmış ama Bayan Cornell hepsinin uzun zaman önce satıldığından oldukça emin.

Quartermaine ikinci adamın hâlâ örtülü olan cesedini işaret etti. "John Doe'da da eşyalardan biri vardı - kurbanın annesine ait bir alyans. Altın plakaydı. Çok değerli değil.

Hector, 'Memur Mancuso aramasına engel olmadan önce Romano'nun cebinde bulmuş olmalı,' dedi.

JD başını salladı. "Toby neden yüzüğü diğer eşyalarla birlikte saklamadı ki?

"Belki de daha fazla kokain için satmayı planlıyordu," dedi Joseph. "Belki de orada John Doe'ya gösterdi ve John Doe da ondan almaya karar verdi.

"Ama broştan daha az değerliydi," diye karşı JD. "Bu hiç mantıklı değil.

Quartermaine'in kaşları çatılmıştı, sanki derin derin düşünüyor gibiydi. 'Ama başka şeyler olabilir. John Doe hakkında bilmeniz gereken şeyler,' dedi,

arşıfı adamın yüzünden kaldırarak.

JD irkilerek nefesini içine çekti. Bekle. Onu tanıyorum. Adı . . . Clyde mı?
Hayır. Hayır, Cleon. O bir satıcı. Ama Toby Romano'nun değil.'

Üç

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .25.

Gage odasının kapısının çalınmasıyla irkildi, parmakları temizlemekte olduğu Glock'un sürgüsünü karıştırırken sırtı dimdik oldu. Çabucak toparlanıp, ziyaretçisinin biraz sabırsızlanma ihtimaline karşı kapı tokmağının tıkırtısını daha iyi duyabilmek için başını kapıya doğru eğerken, silahı metodik ve hızlı bir şekilde yeniden monte etmeye başladı.

Tetikteydi, duyuları keskinleşmişti. Hiper farkındalık. Bulduğu zulayı sakladığı dolaba bir göz attı.

Kimseyi beklemiyordu. Haftalık kirasını çoktan ödemişti. Nakit olarak tabii ki, çünkü burası öyle bir yerdi. Kira kontratı yok, kredi kontrolü yok, imza yok, iz yok.

Komşuları da tıpkı onun gibi başlarını öne eğmişlerdi. Kimse kimsenin orada olduğunu bilmesini istemiyordu. Çünkü orası öyle bir yerdi.

Ev sahibi muhtemelen fareler yüzünden bu binaya hiç girmemişti. Gage'in onu suçladığı söylenemezdi. Parası bittikten sonra son birkaç yıldır ara sıra böyle yerlerde yaşamıştı. En azından Baltimore'daki fareler Florida'dakilerden daha küçüktü, orada gerçekten de chihuahua büyüklüğündeydiler.

Ev sahibi paraları Pazartesi günleri sabah yedi ile sekiz arasında arka kapıdan topluyordu. "Ya yeşillerle birlikte orada ol ya da sekiz on beşte evden atıl" onun sloganıydı. Gage adamın gerçek adını bile bilmiyordu ve umurunda da değildi.

Gage kapıya doğru yaklaşırken Glock'unun sürgüsünü geri çekti. Gözetleme deliği yoktu, çünkü kiracıların nadiren de olsa ziyaretçileri oluyordu. Ev sahibinden başka sadece bir kişi onun orada olduğunu biliyordu.

"Öyle mi?" diye homurdandı, sesini alçaltarak.

"Ben Denny," diye sessiz bir cevap geldi. "Kapıyı aç.

Kardeşi Denny, diğer tek kişiydi ve daha önce sadece bir kez onu görmeye gelmişti - Valerie'nin hak ettiğini bulduğu gün. Bu, Gage'in Denny'yi evde olduğu bir ay boyunca fiziksel olarak gördüğü tek zamandı.

Eğer Gage'in, kardeşinin ve daha da önemlisi ailesinin rutinini gözlemleyebilmek için Denny'nin evinin sokağına yerleştiği onca zamanı saymazsanız. Böyle şeylerin ne zaman işe yarayacağını kimse bilemezdi.

Özellikle de Gage'in o gün ne yaptığını bilen tek kişi Denny olduğu için. Denny muhtemelen söylemeyecekti ama Gage doğru bir tehditle bu 'muhtemelen'yi 'kesinlikle'ye dönüştürebileceğini biliyordu. Bir adamın ailesi kolay bir hedefti.

Ya Denny aniden cesurlaşırsa? O zaman ölürdü. Bu kadar basitti.

Glock'u yanında tutan Gage, Denny'nin yalnız olduğundan emin olmak için kapıyı yeterince açtı. Yalnızdı, bu yüzden Gage onu içeri aldı ve tabancayı bel kemerinin arkasına soktu.

Denny daha bir söyleyemeden Gage, "Kollar dışarı," diye tersledi. "Ne? Neden? Denny talep etti.

"Sadece yap şunu. Gage, Denny gözlerini devirerek kollarını iki yana açana kadar ona baktı. Gage onu görmezden geldi, üzerini aramaya ve silah taşımadığından emin olmaya odaklandı. Denny'nin kulaklarını bile kontrol etti. "Lanet olası teller gittikçe küçülüyor.

"Gerçekten mi, Gage? Denny bıkkın ve kızgın bir şekilde, "Gerçekten mi Gage?" dedi. 'Lanet olası bir dinleme cihazı takmıyorum. Tanrı aşkına, sana mazeret buldum. Seni ele vermeyeceğim.

Gage kardeşinin sinirlenmesini umursamazdı. Kardeşinin *nefes alıp almaması* bile Gage'in umurunda değildi. Ama Denny ona mazeret bulmuştu, yani bu da bir şey sayılırdı.

En azından kardeşi tam bir deri israfı değildi.

Gage on milyonuncu kez, o gün Valerie'nin evinden ayrıldıktan sonra neredeyse panik içinde Denny'yi aramamış olmayı diledi. Anında pişman olmuştu. Geriye dönüp baktığında, bunu kendisi de halledebilirdi. Denny ona biraz borç para vermişti, Gage'in burayı kiralamasına ve birkaç hafta karnını doyurmasına yetecek kadar. Sonra da Gage'in masum görünmesine yardım etmeye çalışmış ama Denny'ye özgü bir şekilde durumu daha da berbat etmişti. Teksas'taki bir şerif yardımcısının cinayet günü Gage'i gördüğünü söylemek için gönüllü olarak araması BPD'yi şüphelendirmişti.

Yine de Gage'in bir mazereti vardı ve arada nerede olduğunu açıklamak için rehabilitasyon hikâyesini bunun üzerine kurmuştu. Bu kez lüks bir rehabilitasyon merkezine gitmediğini, çünkü beş parasız ve evsiz olduğunu söylüyordu. Bu seferki rehabilitasyon, ayık bir keş olan bir arkadaşının evindeydi. İnternete girmiş ve kendisine mazeret veren şerif yardımcısının civarındaki kasabaları araştırmıştı. Böyle bir iyiliksever bulmuştu - Gage onu şahsen ziyaret ettiğinde çok yardımcı olan, mega kilise papazına dönüşmüş bir keş. Ulaşım için birkaç eski külüstür çalmak zorunda kalmıştı ama buna değmişti.

Bir hafta zamanını ve Valerie'nin mücevher kutusundan aldığı paranın çoğunu almıştı ama buna değmişti. Eski keşi baştan çıkarıp otel odasına sokmak için zekice seçilmiş bir fahişe ve Gage'in telefonuna çektiği, ikisinin otel yatağında gelincikler gibi sevişirken çekilmiş yüz kadar fotoğraf, ortaya çok çaresiz bir mega papaz çıkarmıştı.

Gage'in parasını istediğini düşünmüştü ve Gage de bir kısmını almıştı. Ama asıl istediği vaizin ona kefil olması, Gage'in detoks ve iyileşme hikâyesini anlatmasıydı. İslah olmuş bir eroinman her şeyi doğru bilirdi, bu yüzden anlatacakları da doğru olurdu.

Savcıların takip edebileceği tıbbi kayıtlar ve para izi olmayacaktı. Büyük jürinin karşısına çıksa bile bu kombinasyon mahkemede geçerli olacaktı. Bir sürü makul şüphe vardı. Onunkinden çok daha zayıf davaları savunmuş ve kazanmıştı.

Denny'nin taşıdığı tek şeyin fazladan birkaç kilo olduğundan emin bir şekilde geri çekildi. "Neden buradasın?" diye homurdandı ve kardeşi elini salladı.

Kafa.

Denny, evrendeki diğer herkesin zaten gerçek olduğunu bildiği şeye gerçekten hayret ederek, "Senin ne kadar aşağılık biri olduğunu hep unutuyorum," dedi. Anneleri dışında herkes. Gage'in bir melekten başka bir şey olduğuna asla inanmazdı.

"Neden buradasın? Gage daha da sinirlenerek tekrarladı.

"*Sen* neden buradasın? Denny karşılık verdi.

Gage eski püskü küçük odaya baktı. İki kişilik bir yatak ancak sığıyordu ve banyo o kadar küçüktü ki, işemek için neredeyse klozetin üzerine çıkmak zorunda kalıyordu. Soruyu kasten yanlış anlamıştı. "Çünkü şu anda karşılayabileceğim tek şey bu. İlk maaşını alana kadar. Bu da umarım iki hafta içinde olacaktı.

Denny'nin gözleri kısıldı. 'Bana ukalalık yapma, Gage. Neden hâlâ bu şehirdesin? Sana bir mazeret verdim.'

"Ve minnettarım," dedi Gage hafifçe.

'Öyleyse başka bir şehirde minnettar olun. Başka bir eyalette. Daha da iyisi, başka bir ülkede!

Gage kaşlarını kaldırdı. 'Lanet olası ülkeler mi var? Ben de oraya gitmek istiyorum. Tanrı biliyor ya, bir süredir hiç içmedim.

Denny'nin burun delikleri alevlendi, nefes alışları hücumu hazır bir boğa gibi keskin ve sertti. "Tanrı aşkına, ciddi ol.

Gage ona bir bakış fırlattı - bir savunma avukatı olarak çok suçlu olan ama davalarını aldığı için minnettar olmayan attığı bakış. Bir müşteri olarak onu kazıklamaya çalışan satıcılara attığı bakış. Ve en sonunda, sonunda dibe vurduğu Miami barınağındaki karyolasını almaya çalışacak kadar aptal olan diğer bağımlılara verdiği.

Bu bakış o zaman da Denny üzerinde şu anda yarattığı etkinin aynısını yaratmıştı. Kardeşi gözle görülür bir şekilde soldu ve bir adım geri çekildi. Ama Denny'nin hakkını yemeyelim, altına işemiyordu. Henüz değil. Küçük kardeşi onun bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık veriyordu, düzgün ve ... dürüst. Denny her şeyden önce dürüsttü.

Teksaslı kanun adamından mazeret koparmak kardeşine ruhunun bir parçasına mal olmuş olmalı. Çünkü Denny de kaybedenlerdendi. Bu yüzden Gage şehrin en prestijli şirketinin küçük ortağıyken kardeşi Adli Yardım bürosunda çalışıyordu.

Yine de Denny, Gage'in yokluğunda geçen iki yıl, dokuz ay ve on dört gün içinde omurgasını geliştirmişti. Bu da utanç vericiydi.

İyi ki ailesini takip etmişim. O kadar da basit olmayan tehditler gerekebilirdi. "Sana bir kez daha soracağım," dedi Gage sessiz bir tehditle.

'Neden bu kadar

Burada mı?'

Denny titreyen bir nefes aldı ama gözlerini kaçırmadı. "Valerie'nin cinayetini üzerine yıktığınız adam bugün öldü.

Gage kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Nasıl?"

Denny bakışlarını sabit tutmaya devam etti. "Aşırı doz.

Gage omuz silktili. "O bir keşti. Aşırı doz olur.

Denny'nin çenesi gerildi. "Birkaç blok ötede ikinci bir adam ölü bulundu. Kurşun yaraları. Satıcı olduğunu düşündüklerini duydum.

"Keş satıcısını mı vurdu? Gage masumca sordu.

Denny'nin burun delikleri tekrar alevlendi. "Hayır. Bir polis satıcıyı vurdu. Satıcı polisi bıçakladı, silahını çaldı ve beynini havaya uçurdu. Hepsi öldü.'

Gage başını salladı. 'Herkes için üzücü bir son ama kolluk kuvvetleri riskle yaşar. Bu işin bir parçası.

Denny'nin gözleri öylesine öfkeyle parladı ki, Gage bir adım geri çekilmek istedi ama tabii ki yapmadı. "Seni lanet olası piç," diye fısıldadı Denny. "Hepsini öldürdün, değil mi?"

"Tabii ki hayır," diye yalan söyledi Gage. Sonra da sırtıttı. "Ne söylememi istiyordun?"

Denny inanamayarak başını sallıyordu. "Lanet olası bir *polisi öldürdün*, Gage. Senin derdin ne?" Hâlâ fısıldıyordu, böylece Gage onu öldürmek zorunda kalmayacaktı.

En azından henüz değil.

Gage gözünü kırpmadı. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Senin de yok.

Denny'nin omuzları çöktü. "Umut ettim. Gözlerine bakıp gerçeği görebileceğimi gerçekten ama gerçekten ummuştum. Ama ben sadece yalanlar görüyorum. Bütün yalanları. Tıpkı her zaman olduğu gibi. Odaya baktı, kapının yanındaki askıda asılı duran yeni takım elbiseyi gördü. "Peki bu ne? Bana beş parasız olduğunu, yemek için paraya ihtiyacın olduğunu söylemiştin. Yine de yeni bir takım elbise aldın. Brooks Brothers'tan mı? Brooks Brothers'a param yetmez. Hangi salak sana kredi verir ki?"

Bir omuz silkme daha. 'Kredi istemedim. Nakit kullandım.' Çünkü birini öldürmek

Satıcının ikramiyeleri vardı. Cleon Perry'nin cebinde beş yüz dolardan fazla para vardı ve Gage'in el koyduğu kırık dökük Chevy'de iki bin dolar daha saklıyordu.

Yirmi beş yüz dolar kazanmıştı ve buna Cleon'un dağıtmak için taşıdığı büyük kokain zulası dahil değildi. Önce onun ölmesi çok kötü oldu.

Her şeyi bana bırakıyorsun.

'Eğer başka bir suçlaman yoksa gidebilirsin. İlk maaşımı aldığımda sana borç aldığım parayı geri ödeyeceğim.

Denny şaşkınlıkla baktı. "Maaş çeki mi? Bir işin mi var?" 'Pazartesi başlıyorum.'

Denny'nin ağzı çalıştı ama birkaç saniye boyunca hiç ses çıkmadı. "Pazartesi mi?" diye sordu sonunda. "Tanrı'nın yeşil dünyasında kim *sana* iş verir ki?"

Gage gerçekten başlamıştı. "Cesar Tavilla.

Denny sırtı kapıya çarpına kadar geriye doğru tökezledi, dizleri büküldü, gözlerini dehşet dolu bir panik kapladı. "El Salvadorlu bir çete patronu için mi çalışacaksın?"

Gage omuz silkti. 'Sanırım ailesinin iş imparatorluğunun başı olarak anılmayı tercih ediyor. "Çete patronu" çok aşağılayıcı, sence de öyle değil mi?"

Denny gözlerini kırıştırdı. "Onun için ne yapacaksın?"

"Yasal iş. BPD tarafından haksız yere suçlandıklarında onun adamlarını savunacağım.

"BPD tarafından haksız yere suçlanmak mı? Denny kısık bir sesle yankılandı. "Bu işi nasıl aldın?"

Aslında kolay olmamıştı. "Bay Tavilla ile yolum Miami'de bir barda kesişti. Çünkü adamın tatil için South Beach'te olduğunu duymuş ve Tavilla'nın çevresini takip ederek onunla konuşacak kadar yaklaşıp kadar beklemişti. Tabii tüm bunları tesadüfi bir karşılaşma gibi göstererek yapmıştı. Yaklaşmak işin zor kısmıydı. Tavilla'nın maiyetinde birkaç koruma vardı. "Konuşmaya başladık ve birkaç yıl önce oğlunu savunduğumu hatırladı. Çünkü Gage, Tavilla'ya, kendisi olmasaydı oğlunun ölüm hüccresinde olabileceğini açıkça hatırlatmıştı. "Ve onun hayatını kurtardığımı. Kendini beğenmiş küçük piç. Tavilla'nın oğlu her zaman berbat biriydi ve her zaman da öyle olacaktı. "Ve bana bir iyilik borcu vardı. Bana iş isteyip istemediğimi sordu. İhtiyacım vardı, ben de evet dedim. Çünkü denetlenme ihtimaline karşı offshore hesaplarında sakladığı parası bitmişti. Kendisinden başka kimsenin bilmediği para. "Özetle küçük kardeşim, işte bu yüzden bir takım elbisem var ve işte bu yüzden hala buradayım.

"Ama neden *burası*? Denny ağladı. "Neden başka bir yere gidip iş?"

Öfke aniden parladı. "Çünkü," dedi Gage sıkılmış dişlerinin arasından, sonra kendini tuttu, bir nefes aldı ve ifadesini düzelitti. "Çünkü," diye sakince devam etti, "burası *benim* kasabam. Beni bir kez kovdular ama yakında büyük bir hata yaptıklarını görecekler. Aptal oldukları için neleri ellerinden kaçırdıklarını görecekler.

"Kim *onlar*? Denny talep etti.

Gage ona acıyan bir bakış attı. Kardeşinin avizedeki en parlak ampul olmadığı kesindi. "Bu lanet şehirdeki herkes. Ama en çok Stegner, Hall ve Kramer, koca kıçlı piçler. Müşterilerim maaşlarını ödedi ama hiçbir şeyin kıymetini bilmediler. Beni istifa etmeye zorladılar ve *her şeyimi kaybettim*. Şirkete geri dönmem için bana yalvaracaklar ve ben de onların buruşuk yaşlı suratlarına güleceğim. *Bu* onların uğruna cinayet işleyebilecekleri bir fırsat, ama bu benim.

Denny başını salladı, gözleri şaşkın bir öfkeyle parlıyordu. "Bir *çete patronunun* yanında işe girerek eski şirketini etkilemek için mi geri döndün? Sen öldürdün

Karını öldürdün ve suçu masum bir çocuğun üzerine attın, böylece katil bir *suçlu* için çalışmaya gidebilecektin? Lanet bir *uyuşturucu baronu için* mi? Bugün üç kişiyi öldürdün. Biri polisti. Kahretsin, Gage. Senin için *yalan söyledim.*'

"Ben de minnettar olduğumu söyledim," dedi Gage hafifçe. 'Şimdi, bugün yapmam gereken birkaç şey var. Bu akşam yemekte yeni patronumla buluşacağım. Kabalık etmek istemem ama gitmeniz gerekiyor.

Denny hareket etmedi. "*Kimsin* sen?" diye fısıldadı, sesi kırılmıştı. "Bu annemi öldürecek.

Gage sadece ona baktı. Kimi öldürdüğü gerçekten umurunda değildi. Annesi, Gage'in gitmek istemediği rehabilitasyon merkezinin parasını ödemek için evini ipotek ettirdiğinde işe yararlılığını yitirmişti. Artık ne evi ne de parası vardı, bu yüzden Gage'in ona ihtiyacı yoktu. "Gitme zamanı, küçük kardeşim.

Denny başını yavaşça salladı. "Karın. Karını ölene kadar dövdün. Neden?"

Gage yine omuz silkti. "Sana söyledim. Benden çaldı.'

Bu cevap Denny'yi bir ay önce tatmin etmiş gibi görünüyordu ama bugün tatmin etmiyordu. "Tam olarak ne çaldı, Gage?

'Benim evim - *parasını* benim *ödediğim* ve yabancıların yaşadığı ev. Bir kuruş bile görmedim.'

Denny'nin yüzü ani bir öfke patlamasıyla kızardı. "Seni orospu çocuğu. Karın evini terk etmek zorunda kaldı çünkü *sen* kaçtın ve ipoteği ödemeyi bıraktın çünkü tüm paranı lanet olası burnuna çektin! Neredeyse üç yıldır yoktun! Valerie senden çalmadı, Gage. *Ona haciz* geldi. *İflas* ilan etti.'

Gage bunu *artık* biliyordu. Baltimore'a ilk geldiğinde, Florida'dan otostopla geldikten sonra yorgun, sıcak ve açken ve sadece parasını ödediği kendi lanet olası evinde, kendi lanet olası yatağında uyumak isterken bunu bilmiyordu. Ama artık orada yaşayan yabancılar vardı. Garajında kırmızı bir Ferrari'si olan yaşlı bir adam ve *Gage'in parasını ödediği* havuzun kenarında bir ip parçasından bir şey giymeden uzanan, zar zor yasal, ateşli bir karısı.

Parasını ödediği evde yabancıları görmek ... Öfkeden deliye dönmüş ve Valerie'yi küçük dairesinde bulmuştu. Ona evde para olmadığını söylemişti ama ona inanmamıştı.

Ona daha önce defalarca yalan söylememiş olsaydı, . Ama Valerie seri bir yalancıydı. Bu yüzden onu konuşturmak için dövmüştü. Sonra Valerie polisi aramakla tehdit etti ve adam ona tekrar vurdu. Onu yere, ellerinin ve dizlerinin üstüne düşürdü. Sonra ne olmuş? Gülmüştü. Bir köpek gibi yerde diz çökmüş, yukarı bakmış ve gülmüştü. *Bana*. Onun dönüştüğü şeye. O da ona tekrar tekrar vurdu. Ve tekrar. Ta ki artık gülmeyene kadar. Sesini buztutması ve duygularını gizlemesi sadece yılların kaynaklanıyordu. 'İpotek için paraya ihtiyacı olsaydı, St Lilah'dan istemesi gerekirdi. Kadın dolu.' Çünkü Lilah Cornell cimri, erkek düşmanı, güce aç bir kaltaktı ve kendini bir şey sanıyordu.

Çünkü için çalışıyordu.

Gage gülmek istedi. Yeni patronunun cebinde AG'nin ofisi vardı. *Huh. Bu Lilah'ı duvara yaslayacağım anlamına geliyor. Belki de gerçek anlamda*. Bu iyimser düşünceyi zihninde evirip çeviriyordu ki Denny beklenmedik bir adım atarak öne çıktı, gözleri bir kez daha parladı.

'Eğer "Aziz Lilah" olmasaydı, *annelerini öldürdüğünüz* için kızlarınız *evsiz* kalacaktı. Ve annem, Valerie sürekli çalıştığı için onlara bakabilmek için evinden vazgeçti, evini sattı. Annem yemeklerini pişiriyor, çamaşırlarını yıkıyor. Bunu biliyor muydun?'

Aslında biliyordu. Ve annelerinin evini satmadığını biliyordu. Ona da haciz gelmişti. Aptal kadın. Gage onu rehabilitasyona göndermek için evi ipotek etmesini istememişti. Rehabilitasyona ihtiyacı yoktu çünkü o bir bağımlı değildi. Aptal kadın her şeyin parasını peşin ödemişti.

O paranın hiçbirini iade edilemezdi. Biliyordu, çünkü kontrol etmişti. Nakit istemişti. O da burnundan soluyacaktı. Bu onun lanet olası işiydi.

"Hayır," diye rahatça yalan söyledi, çünkü Denny belli ki annemin evi kaybettiğini bilmiyordu. Eğer olsaydı, çok daha kızgın olurdu. Gage kısa bir süre

Bu ayrıntıyı Denny'nin gözünden nasıl sakladığını merak etti. *Hımm*. Yaşlı kadın düşündüğü kadar aptal olmayabilirdi. "Bunu bilmiyordum. Ne kadar nazik.

Denny antenleri çıkmış gibi ona bakıyordu. *"İyi biri mi? Lanet olsun, Gage. Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Hepimiz senin çocuklarınla ilgileniyoruz. Çünkü sen bakmıyorsun. Çünkü annelerini öldürdün. Aman Tanrım. Missy ve ben olmasaydık, kızların yatağa aç girecekti, çünkü market faturalarını biz ödüyoruz. Bunu biliyor muydun? Zor zamanlar geçiriyoruz. Missy ve ben her kuruşun hesabını yapıyoruz. Ama çocuklarımızı besliyoruz, Gage. Şimdi de seninkileri besliyoruz."*

Ama onlar Gage'in çocukları değildi. Bütün meselenin özü de buydu, değil mi? Başını öne eğdi. "Tekrar ediyorum, minnettarım.

"Minnettar mı? Minnettar mısın? Denny bir adım daha attı, ayakkabıları neredeyse Gage'inkilere değiyordu, sert fısıltılarla konuşmaya devam etse de gözleri geniş ve öfkeliydi. 'Döndüğün bir ay içinde kızlarını gördün mü hiç? Neler yaşadıklarını biliyor musun? Umurunda bile mi? Annelerini bulduklarını biliyor muydun? Her gece kâbus gördüklerini biliyor muydun? Bunu onlara nasıl yapabildin? Geceleri nasıl uyuyorsun?' Kardeşinin gözleri yaşlarla doldu. "Senin lanet olası bir ruhun var mı?"

"Geri çekilmeni öneririm, Denny. Ruhum olmayabilir ama bir öfkem var ve sen onu kaybetmeme tehlikeli bir şekilde çok yaklaştın. Soğuk bir kaşını kaldırdı. "Ve öfkemi kaybettiğimde ne olduğunu biliyorsun.

Denny geri adım atmadı. Onun yerine daha da yaklaştı. "Beni tehdit mi ediyorsun?" diye tısladı.

Gage'in öfke kontrolü zayıfladı. "Görünüşe göre öyleyim. Çık dışarı. Sadece *Çık dışarı.*

"Yoksa ne olur? Beni de mi öldüreceksin? Vurur musun? Bıçaklayacak mısın? Ölene kadar dövecek misin? Denny'nin yumrukları sıkılıydı ve sanki gerçekten bir yumruk atmayı planlıyormuş gibi yavaşça kaldırıyordu.

Garip bir şekilde, Gage'i sakinleştiren Denny'nin yumruklarını görmek oldu. Bu yabancı da kimdi? diye merak etti. *Benim tanıdığım ağabey değil.* Eğer Denny

Başından beri böyle olsaydı, Gage ona daha fazla saygı duyabilirdi. Denny'ye gülümsedi ve bu hiç de hoş bir gülümseme değildi. 'Belki yukarıdakilerin hepsi. Ya da belki sadece Missy'ye odaklanırım. Ne de olsa o çok küçük. Kemikleri çok kırılgan. Ve sonra kardeşinin bembeyaz kesildiğini görme zevkine erişti.

"*Karımdan uzak dur!* Denny, Gage'e doğru hamle yaparken hırladı.

Gage sırtındaki tabancaya uzandı ve kardeşi ona elini bile süremeden tabancayı Denny'nin boğazına dayadı. Denny dondu kaldı, bakışları tabancaya sabitlenmişti.

"Ya da ne? Gage sırf götlük olsun diye alay etti.

Denny kocaman bir adım atarak arkasındaki kapı kolunu yokladı. 'Yoksa haftalar önce yapmam gerekeni yaparım. Seni ihbar ederim.

Gage merakla başını eğdi. "Neden ?

'Çünkü annem hala kurtarılabilir olduğunu düşünüyor. Buna *layık* olduğunu. Kelimeyi tükürdü. "Çünkü hayatının geri kalanında seni hapiste ziyaret etmek zorunda kalmasını istemedim. Çünkü gideceğini ve burada olduğunu asla bilmek zorunda kalmayacağını düşündüm. Sana bir mazeret verdim - senin için yalan söyledim - çünkü gerçekte ne olduğunu bilmek onun kalbini kıracaktı ve ben bunu ona yapmayacağım.

Gage gülümsedi. "O zaman şimdi ona söylemeyeceksin,"

dedi sakince. Denny'nin gözleri kısıldı. "Sadece beni izle.

Gage etkilenmedi. 'Barodan atılırsın. Sahip olduğun acınası kariyeri de kaybedersin.

"*Umurumda değil.* Çünkü aileme değerli işimden daha çok değer veriyorum. Sana söz veriyorum Gage, Missy'nin saçının teline dokunursan, oğullarıma bakarsan, seni öyle hızlı teslim ederim ki koluna iğne battığında başın hâlâ dönüyor olur.

Gage gözlerini devirdi. 'Dramatik olma. Maryland'de ölüm cezası yok.

Denny bir kez daha öne doğru eğildi. "Devletin bunu yapacağını söylemedim. Kapıyı arkasından çarparak çıktı.

Gage uzun bir süre kıpırdamadan durdu ve kapıya baktı. Sonra başını salladı. Denny asla söylemezdi. Elbette, kardeşi poz vermeyi öğrenmişti. Bluster. Hatta blöf yapmayı. Ama asla söylemezdi.

Denny gerçekten o kadar cesur olsaydı, Legal Aid'de sürünmek yerine gerçek bir işi olurdu. Kendine bir şeyler yapardı.

Daha önce yaptığım gibi. Yine yapacağım gibi.

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .25.

JD ölü adamın yüzünü inceledi. 'Evet, bu Cleon Perry, tamam. Satıcı, pezevenk özentisi. Genel bir pislik. Vice'dayken uyuşturucu bulundurmak ve dağıtmaktan bir süre hapis yatmışım. Cesede bakmakta olan Hector'a , gergin çenesinde bir kas kıpırdıyordu.

Çünkü bu adam Hector'un arkadaşını öldürmüştü. Hector haince başını salladı. "Doğru söylüyor. Cleon Perry.'

JD, Joseph'in küçük ortak FBI/BPD görev gücü olan Şiddet Suçlarıyla Mücadele Ekibi'ne alınmadan önce Hector'un da bir süre ahlak masasında çalıştığını biliyordu. Hector'un suç mahallinde Cleon'u tanımamış olmasına şaşırmıştı.

"O olduğunu bilmiyor muydun? JD sordu. "Yani, onu sen buldun, değil mi?

Hector başını salladı. "Darren Mancuso ile birlikte ambulanstaydım.

Hastanede karısıyla birlikte kaldım ta ki ... Bir adım geri çekildi, yumrukları iki yanında sıkılmıştı. Ama bu Cleon. Onu hiç tutuklamadım ama onu. Onu bir katil yapmazdı.'

"Hiçbirimiz ," dedi JD, Hector'un omzunu sıkma riskini alarak. 'Hiçbir zaman bir polisi bıçaklayacak bir tipe benzemedi. O her zaman daha çok kaçan biriydi.

"Biliyorum," dedi Hector acımasızca. "Sanırım yöntemini değiştirdi." Derin, kararsız bir nefes aldı. Kendini zor da olsa toparlıyordu. "Orospu çocuğu.

Bir an sessizlik oldu, sonra Quartermaine boğazını temizledi. "Parmak izlerini gönderdim ama henüz bir eşleşme alamadım. Şimdilik ikinizin de haklı olduğunu ve bunun Cleon Perry olduğunu varsayıyorum. Tamam, Bay Perry omzundan bir kez vurulmuş. Çok kanamış. Kıyafetleri sıırılsıklam olmuş. Onlara baktı. "Cesedine giden bir kan izi var mıydı?

"Hayır," diye cevap verdi Joseph sessizce. 'Memurlar onu mahallede bir arama sırasında yan sokakta buldular. Mancuso'nun silahı belindeyken bir çöp konteynerinin arkasına saklanmış ve ölmüştü. Olay yerinde kan izleri vardı. Görünüşe göre sırtını sokak duvarına dayayıp oturmuş, sonra da sürünerek çöp konteynerine gitmiş. Belki sirenleri duydu ve saklanabileceğini düşündü. Ama Mancuso'nun desteği hızlıca oraya ulaşmış.

"Sadece yeterince hızlı değil," dedi Hector acı bir sesle.

Quartermaine usulca içini çekti ama devam etti. 'Perry'nin ilk olay yerinden bir blok ötede öldüğü yere kadar izlediği yol boyunca kan olması gerekirdi. Sadece omzundaki yaradan - polis memurunun silahından çıkan ilk kurşun - çok fazla kan akıyordu ama ikinci kurşun daha da fazla kan bırakmış olmalıydı. Bana bir dakika verin.' Tezgâhın üzerindeki bilgisayara doğru yürüdü ve birkaç resim dosyası açtı. "Olay Yeri İnceleme ekibinizin fotoğraf çektiğini biliyorum ama benim teknisyenlerim de birkaç tane çekti.

JD, Joseph ve Hector onun etrafında toplanmış, fotoğrafları hızla gözden geçirmesini izliyorlardı. "Ah. Bu fotoğraf. Şu kan izine bak. İkinci atış Perry'nin kalçasına yapılmış. Atardamarına isabet etmiş. Şu kan gölünü görüyor musun? En az bir dakika orada yatmış, iki yarasından da kan akıyormuş. Kan sıçrama uzmanının bunu doğrulamasını isteyeceksin, ama kendi gücüyle süründüyse, kan havuzundan çöp kutusuna kadar bu yol boyunca atardamar fışkırmaları olmalı. Önce daha uzun, sonra daha kısa olmalı ve sürünürken vücuduna daha yakın bir yere inmeli.

"Ama yok," dedi JD, tüm detayları inceleyerek. 'Sadece bu geniş kan yığını. Sürünmemiş. Sürüklenmiş.

Quartermaine de aynı fikirdeydi. 'Çöp konteynerinin arkasında çok az kan vardı. Çoğunlukla burada kan kaybetmiş. Kan gölünü işaret etti. 'Bence onu bulduğun yerde iki kez vurulmuş. Aslında bacağından vurulduğunda bilincinin yerinde olduğunu sanmıyorum ya da yerindeyse bile tansiyonu tehlikeli derecede düşmüştü. Kan düzenli olarak birikmiş. Herhangi bir sıçrama belirtisi yok.

Yani Memur Mancuso'nun öldüğü sokakta vurulmadı. Perry bulunduğu sokakta öldürüldü, sonra silah onun kafasına sıkıldı.

ve sürüklendi.' Joseph tekrar Cleon Perry'nin cesedine döndü ve kaşlarını çatarak adamın ellerini inceledi. "Savunma yarası yok. Mancuso'da vardı. Karşı koymuş. Peki ya Perry'nin Memur Mancuso'yu bıçaklamak için kullandığı bıçak? Nerede o?"

Üzerinde bulundu. Şu anda Ajan Brodie'de. Üzerinden herhangi bir parmak izi alıp almadıklarını size söylemesi gerekecek.

Yusuf telefonunu çıkardı ve mesaj yazmaya başladı. "Şimdi ona soruyorum. "Peki ya barut izi? JD sordu.

"Perry'nin testi pozitif çıktı," diye doğruladı Quartermaine, "ama bu sadece silahın ateşlendiği anlardan en az birinde silahı tuttuğu anlamına geliyor. Her iki atış da oldukça yakın mesafeden yapılmış, ancak bacağındaki yara silah neredeyse derisine değecek şekilde açılmış.

Hector'un gözleri kısıldı. "Atış o zaten baygınken yapıldı. Birinin silahı Perry'nin eline verdiğini, bacağına doğrulttuğunu ve tetiği çektiğini söylüyorsunuz.

Quartermaine, "Sadece baygın olduğunu düşündüğümü söyledim," diye uyardı. 'Bunu destekleyecek bir kanıtım yok. Ama esasen evet. Az önce söyledikleriniz.

JD sahnenin zihninde canlanmasına izin verdi. 'Toby ve Mancuso'nun bulunduğu yerde kan izi yoksa, Perry orada vurulmamıştır. İkinci kez vurulduğunda bilinci yerinde değilse ve tüm kanaması bulunduğu yerde olduysa, Mancuso'yla birlikte ara sokakta olma ihtimali var mı?

Joseph telefonunu kontrol ederken telefon çaldı. 'Brodie bıçaktaki kanın Mancuso'nun kanıyla eşleştiğini ve bıçağın kabzasında Perry'nin parmak izlerini bulduğunu söylüyor. Mükemmel on nokta eşleşmeleri. Leke yok. Kabzanın geri kalanı temizlenmiş.

JD bir nefes aldı ve . "Perry'ye de komplo kuruldu.

Hector'un yüzü, Perry'nin yapmadığını düşünmek istemiyormuş gibi hırıltılı bir şekilde buruştu. Çünkü bu, arkadaşının katilinin hâlâ dışarıda olduğu anlamına geliyordu. 'Neden? Neden biri suçu Cleon Perry'nin üzerine atsın ki?

O sadece beş para etmez bir satıcı. Totem direğinde o kadar aşağılarda ki kimse onun bölgesini ele geçirmeye çalışmıyor bile. O bir tehdit değil.'

"Belki de tam olarak bu yüzden," dedi Joseph düşünceli bir ifadeyle. 'Kimse onu özlemeyecek. Kimse intikam peşinde koşmayacak. Sadece ortadan kaybolur. Bir dipnot.

Hector kaşlarını çattı. 'Ve bir anneyi, yirmi yaşında bir bağımlıyı, iki paralık bir satıcıyı ve madalyalı bir polisi öldüren o pislik serbestçe dolaşıyor.

JD her şeyi zihninde sıralamaya çalıştı. "Yani . . . Toby, Valerie Jarvis'in cinayetiyle suçlanıyor ama ben onu tutuklamıyorum. Dün gece bir ara kendisini öldürmeye yetecek kadar kokainle kendini vurdu. Ölüm zamanı hakkında bir fikrin var mı?"

Quartermaine, 'Memur Mancuso ve Cleon Perry ölmeden dört ila altı saat önce' dedi.

Yusuf sinirlenerek, "Bunu önceden bilmenin faydası olurdu," diye tersledi.

Quartermaine alaycı bir tavırla, "Sanki tek kelime edebilecekmişim gibi," diye karşılık verdi. "Sana söyleyecektim ama JD, Toby Romano'nun hiç kokain kullanmadığını anlatmaya başladı.

JD kararlı bir şekilde, 'Ki öyle bir şey yapmadı,' dedi. "Öyleyse hadi-

"Bir sorum var," diye araya girdi Hector. 'Toby Romano zayıf biri değildi. Cleon Perry de öyle. Bu korkak herif onlara bunları yapacak kadar nasıl yaklaşabildi? Onları bağladı mı?"

"Pek olası değil," dedi Quartermaine. "Bağlama izi yok. Ama Toby'nin idrarında ketamin de vardı. Fazla değil. Kesinlikle onu uçurmaya yetecek kadar değil. Ket ve kokain genellikle birlikte alınır ama önce ket verildiyse onu sakinleştirmiş olmalı. En azından onu kokainle doldurmaya yetecek kadar. Bilgisayarda başka bir dosya açtı, ekran şimdi sayılarla doluydu. "Perry için de aynı şey geçerli. Nasıl verildiğini görmek için birkaç test daha yapacağım.

"Peki... şimdi bunu düşünmeye geri dönebilir miyim? JD sordu.

Quartermaine, 'Henüz değil,' dedi. 'Bir sorum var. Onu ilk tanıdığınızda Cleon Perry'nin Toby'nin satıcısı olmadığını söylemişsiniz. Bunu nereden biliyordunuz?

"Çünkü broşu satarken yakalandığından beri Toby'yi izliyorum ve başka birinden satın alıyor. JD, Toby'nin hemen arkalarındaki masaya uzanmış olduğunu çok geç hatırladı. "Başka birinden *satın almış*. Ve siz sormadan söyleyeyim,' diye ekledi, çünkü Quartermaine'in ağzı onaylamaz bir şekilde gerilmişti, 'hayır, Toby'yi ya da satıcısını tutuklamadım, ama daha sonra geri dönüp onu yakalamak için yaptıkları işlemlerin yeterince fotoğrafı var elimde. Toby'nin torbacısı çok gizli biri değil ve her zaman aynı sokağın köşesinden alışveriş yapıyor.

Quartermaine başını isteksizce salladı. 'Sadece bir an önce yap, tamam mı? Masamda yeterince bağımlı var. Tanınmış bir satıcının çocuklara zehir satmak için serbestçe dolaştığı düşüncesi Onu bir an önce tutuklayın.

"Bir polisi öldüren o piçi tutukladıktan sonra," diye homurdandı Hector.

"Evet," diye mırıldandı Quartermaine. "Şimdi düşünmeye devam edebilirsin, JD.

JD doktora bir kaşını kaldırdı, sonra da "Tamam" dedi. Toby kokain kullanmadığı halde kokainle kafayı buluyor. Ölür ve biri cesedini her zamanki yerine atar ama orada bir polisin olmasını beklemez. Bir itiş kakış oluyor, Memur Mancuso silahını çekiyor ve biri - büyük ihtimalle Perry değil - onu bıçaklıyor. Gözlerini kapatan Hector'a baktı. "Üzgünüm," diye mırıldandı JD. "Mancuso nerede bıçaklandı?

"Yeleşinin altında," diye cevap verdi Joseph. 'Uzun bıçak. Karnını yarıp açmış. Kurşun başının yan tarafındaydı.

"Vurulduğunda zaten yerdeydi," dedi Hector sessizce. "Bir adamı zaten yerdeyken vuran korkak herif.

JD tüm kalbiyle aynı fikirdeydi. "Bir kadını tanınmaz hale gelene kadar döven korkakla aynı türden.

"O zaman gerçekten aynı adam olduğunu düşünüyorsun. Hector bunu bir soru olarak ifade etmemiştii ama JD yine de cevap verdi.

"Evet. Toby, Valerie Jarvis'in dairesinden çalınan parçalardan birini rehin vermişti ama onu cinayetle ilgili sorgulamaya bile getirmedi. Onun yapmadığını biliyordum. Eşyayı kameralı bir dükkânda rehin bırakması çok düzenliydi. Valerie'nin katili beklemekten sıkılmış olmalı. Valerie'nin katili

Toby'nin Valerie'yi öldürdüğü o kadar açıktı ki bu sonuca varmak zorunda kalacaktık. Cinayet silahını da Toby'nin üzerine yerleştirmiş olsaydı daha inandırıcı olurdu ama bunu yapamazdı.

Quartermaine sessizce, "Çünkü Valerie'yi yumruklarıyla dövdü," dedi. "Toby bunu yapamazdı. Tekrar Toby'nin cesedine döndü ve genç adamın elini nazikçe kaldırdı. "Yara izi yok.

"Lanet olası bir ay oldu," dedi Hector acı acı. "İyileşirdi. "Doktordan raporu alır almaz Toby'nin ellerinin fotoğraflarını çektim.

Rehinci dükkânı,' dedi JD ona. 'Bu sadece iki gün sonraydı. Şişmemişlerdi bile. Kesilmiş ve kabuk bağlamış olmalıydılar. Otopsi sırasında Valerie'nin üzerinde katilin kan ve deri izleri bulundu.

Hector'un gözleri kısıldı. "DNA örneği almaya yetecek kadar mı?

"Evet," dedi Quartermaine. "Sonuçlar birkaç gün önce geldi.

Joseph, "Böylece Valerie Jarvis'in üzerindeki kanın Toby'ye ait olmadığını kanıtlayabiliriz," dedi.

Quartermaine başını salladı. 'Ama bunun için DNA'ya ihtiyacınız yok. Kan grubu uyuşmuyor.

JD, "DNA veri tabanındaki hiçbir DNA ile eşleşmedi," dedi, "ama bu sadece katilin sistemde olmadığı anlamına geliyor. Tereddüt etti, sonra içini çekti. "Jazzie'nin DNA'sıyla da eşleşmedi. Hiçbir örtüşme yok.

Joseph kaşlarını çattı. "Bunu bana söylememiştin.

Quartermaine şaşırılmış görünüyordu. "Çocuğa test mi yaptırdınız?

"Teyzesi bana bir saç örneği verdi. JD Joseph'e baktı. "Sonuçları yeni aldım. Sana söyleyecektim ama önce bunlar oldu.

"Yani katil Jazzie'nin babası değilmiş. Hector konuşmayı tekrar konuya getirirken sesi sertti. "Ya da en azından biyolojik babası değil. Gage Jarvis üvey babası mı?

"Hayır," dedi JD. 'Doğum belgesinde onun adı var. Eğer biyolojik babası olmadığını öğrendiyse, bu Valerie'nin öldürülmesi için bir sebep olabilir. Her iki durumda da, gerçek bir şüpheli bulduğumuzda DNA karşılaştırması yapabiliriz.

"Ama önce gerçek bir şüpheli bulmamız gerekiyor," dedi Joseph sert bir ifadeyle.

JD, 'O zaman bunu iyice düşünelim,' diye karşılık verdi. 'Benim de istediğim gibi. Tamam mı? Tamam. Biri Valerie'yi öldürdü ve bunu bir cinayet gibi göstermeye çalıştı.

Toby yaptı. Ama Toby'yi tutuklamadım, zaman geçti ve biri sabırsızlandı. Toby'nin yaptığına inanmamızı istiyor ve evden çalınan başka eşyalarla ona tuzak kuruyor. Toby aşırı dozda kokain aldı - her zamanki uyuşturucusu değil. Biri onu ara sokağa atıyor ama Mancuso'yu beklemiyor ve onu bıçaklıyor, sonra da kimliğinin tespit edilmediğinden emin olmak için vuruyor. Bir an durakladı ve daha sonra ne olmuş olabileceğini düşündü. "Mancuso, Toby'nin cesedini atan kişiyle yüzleşmeden önce merkeze bir çağrı yaptı mı?"

Hector başını salladı. 'Destek çağırdı, sonra beni aradı, bu yüzden ona bu kadar çabuk ulaştık. Kapüşonlu, 1.80 boylarında bir adam gördüğünü söyledi. Başka bir şey söyleyemedi.

'Mancuso ve Perry'nin vurulmaları birbirlerinden birkaç dakika sonra gerçekleşti,' diye devam etti JD. 'Bu adamın gerçekten bir plan yapacak zamanı yoktu, bu da çok şey söylüyor, çünkü anında iyi bir plan yaptı - ilk ara sokakta kan izi olmaması . Yani Perry bir sonraki sokakta, baygın halde. Nedenini birkaç dakikalığına geri plana atalım. Tetikçi Perry'ye koşar ve onu Mancuso'nun silahıyla vurur, çünkü aniden polis cinayetini üstlenecek birine ihtiyacı vardır. Perry'yi Toby'ye bağlamak için cebine başka bir çalıntı eşya koyar ve Mancuso'ya bağlamak için de silahı Perry'nin beline sokar. Bu şekilde olaya sadece üç kişi karışmış gibi görünür: Toby, Mancuso ve Perry.

"Tamam," dedi Yusuf yavaşça. 'Bunu kabul edebilirim. Ama Perry'nin en başta neden orada olduğu hâlâ büyük bir soru.

"Doğru. JD hâlâ taktığı maskenin altından yüzünü kaşıdı. 'Bu çok iyi bir soru. Ya olmasaydı?

Yusuf'un kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

'Yani, ya Perry orada olmasaydı? Ölü ya da diri? JD sabırsız bir nefes verdi. 'Eğer ileriye düşünemiyorsan, geriye doğru düşün. Şimdilik Memur Mancuso'yu tamamen bu işin dışında bırak. O beklenmedik bir gelişmeydi. Planlanmamıştı. Eğer sadece Toby Romano'nun aşırı dozdan ölmüş ve Valerie Jarvis'ten çaldığı eşyaları saklayan cesedini bulmuş olsaydık şu anda ne düşünüyor olurduk?

"Cinayet günü Jarvis'in dairesinde olduğunu," diye ekledi Hector. 'Size sadece bir eşyası olduğu konusunda yalan söylediğini ve bunu da rahatlıkla "bulduğunu", dolayısıyla muhtemelen başka şeyler hakkında da yalan söylediğini. Valerie Jarvis'i Romano'nun öldürdüğü sonucuna varmak istiyoruz.

"Davayı sadece Romano'ya dayanarak kapatabiliriz," dedi Joseph acımasızca, anlayışlı gözleri keskinleşerek. 'Toby Romano'yu suçlamak için Cleon Perry'ye ihtiyacı yoktu. Perry başka bir nedenle oradaydı.

Hector omuz silkti. "Cleon Perry bir kokain satıcısıydı. Romano'ya kokain pompalanmıştı. Katil bir yerden almış olmalı. Belki de Perry'den aldı ve onu sessiz tutmak için Perry'yi öldürmeyi planladı, ama sonra.

JD başını salladı. "Ama Memur Mancuso onu şaşırttı ve planını değiştirmek zorunda kaldı.

'Bir polis katilini bulup tutuklamak için büyük bir baskı olurdu,' diye kabul etti Joseph. 'Bu şekilde, her şey küçük, düzgün bir kurdeleyle bağlanmış gibi görünüyor. İki kötü adam da öldü. Davayı kapatabiliriz. Çekip gidebiliriz.

"Neden? Quartermaine bastırdı. "Davayı kapatmanız için neden bu kadar zahmete girdiniz?

'Çünkü dosyayı kapatırsak başka kimseyi soruşturmayız,' dedi Yusuf sessizce.

JD başıyla onayladı. 'Ve ilk şüphelimiz - Valerie'nin ayrı yaşadığı kocası Gage Jarvis - hiç araştırılmadı. Gage'in önümüzdeki birkaç hafta içinde sihirli bir şekilde ortaya çıkacağına dair bahse girmek ister misin?

Joseph'in gözleri kısıldı. 'Eğer yaparsa, onu yakalamak için hazır olmalıyız. Ve eğer Gage Jarvis bu işe karışmadıysa, hala dışarıda bir katilimiz var demektir - biri polis olmak üzere dört kurbanı var. Peki ya o gün Valerie Jarvis'in dairesinde saklanan bir tanık olduğunu öğrenirse?

Hector maskesini şişiren bir nefes üfledi. "O küçük kızı bir dakika bile uyumadan öldürebilirdi.

JD'nin midesi acıyla kasıldı. "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz.

Dört

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 15.45.

Dillon yemleme turuna çıktığında Taylor öğleden sonraki ders atı Gracie'yi fırçalamayı neredeyse bitirmişti. Saman balyasından bir parça kopardı ve çoğunu Gracie'nin yalağına koydu. Geri kalanını da neredeyse Ginger kadar nazik olan gri kısrağı eliyle besledi. Montgomery çiftliğindeki tüm atlar arasında Ginger ve Gracie Taylor'ın en sevdiği iki attı.

Dillon Gracie'nin burnunu kaşdı ve at ona doğru eğildi. "Hey, tatlım," dedi usulca, onu duymak için daha da yaklaşmaya zorladı. Onun ağzını öptü. "Beni özledin mi?"

"Kesinlikle öyle," dedi Taylor ve Dillon sıçrayarak elini göğsüne bastırdı.

"Kahretsin, Taylor!" diye haykırdı. "Beni ölümüne korkuttun.

Taylor Gracie'nin yolundan çekilince, at Dillon'ın patlamasıyla irkilerek geri geri gitti. "Çok özür dilerim, Dillon. Beni gördüğünü sandım."

Dillon derin bir nefes aldı. "Hayır, yapmadım. Ama sorun değil. Sırttı. "Kalbim hala atıyor.

Taylor'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kalp rahatsızlığınız mı var? Down sendromlu bireylerde nadir görülen bir durum değildi. Kendini tekmelemek istedi. *Vay anasını. Neredeyse damada kalp krizi geçirtecektim.*

"Ben yaptım. Tişörtünün V yakasını birkaç santim aşağı çekerek bir yara izini gösterdi. 'Beş yaşındayken ameliyat oldum. Yara izi göbük deliğime kadar iniyor. Ama doktor şimdi iyi olduğumu söylüyor. Sadece takılıyordum.

Taylor hızla çarpan kalbini sakinleştirmeye çalışarak başını salladı. "Yeterince iyi. Kısmen bacakları titrediği için, kısmen de aralarındaki boy farkını azaltmak için bir destek direğine yaslandı, böylece Dillon'ın ona bakmasına gerek kalmayacaktı.

Gözleriyle buluşacak kadar yükselmişti. Botlarıyla birlikte yaklaşık beş-dört yaşındaydı - Down sendromlu yetişkin bir adam ortalama boydaydı ve belli ki işini yapacak kadar uzun boyluydu, çünkü işini çok iyi yapıyordu - ama Taylor yine de onun üzerinde yükseldiğini hissetti. "Düğünden önce sana kalp krizi geçirtmek istemem.

Ona sıırttı. 'Holly senin kışını tekmelerdi. Yapabilir, biliyorsun.

O bir mavi kuşak.'

"Bu inanılmaz. Keşke gerçek bir okulda karate eğitimi alsaydım. Hiç kuşak alamadım.' Ve ... bunu söylemek istememişti. *Kahretsin*. Bugün her yerde kişisel detaylarını açıklıyordu. *Sadece sarsıldın*. Çok sarsıcı bir gün olmuştu. Jazzie'nin patlaması ve ardından

Ford. Nefes aldı. *Evet*. O. Ondan hoşlanıyordu. *Aklından bile geçirme*. Ona *sahip olamazsın*. Eve gidiyordu. Almak için geldiği şeyi alır almaz. *Muhtemelen*.

Dillon kafasını eğmiş, şaşkın görünüyordu. "Nereye götürdün o zaman?

Gözlerini kırptırdı, ne hakkında konuştuklarını hatırlayabilmek için zaman kazanmaya çalışıyordu. *Ah, evet. Doğru ya. Karate*. "Babam bana bildiklerini öğretti. Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "Benim için endişeleniyor, özellikle de buraya kadar tek başıma gelmişken.

Dillon kaşlarını çatı. 'Tek başına değilsin. Bizimle birliktesin.'

"Ama evde değilim. Bu benim evden ilk ayrılışım.

Dillon bilerek başını salladı. 'Annem ve babam da benim için endişeleniyor. Ama gitmeme izin verdiler. Bağımsız olmama izin verdiler. . . bağımsızlığımı. Kelimeyi söylemekte zorlandı ve o zorlarken kız sustu. "Yalnız yaşamama izin verdiler. Ve şimdi Holly ile yaşayacağım. Gülümsemesi geri döndü, gözlerinde gurur vardı. "Kendi dairemiz var.

Taylor sert bir baş hareketiyle, "Aferin size," dedi. 'İkiniz için de. Benim hiç kendi dairem olmadı.

"Hâlâ ," diye işaret . "Maggie'yle birlikte büyük evde yaşıyorsun. Taylor'ın dudakları kıpırdadı. "Yeterince doğru. Ama iki hafta öncesine kadar babam ya da kız kardeşim Daisy olmadan evden hiç ayrılmamıştım. Ya da annem, o hayattayken.'

Keder Dillon'ın ağzını . "Üzgünüm, Taylor.

Her şey yolunda. Artık acı çekmiyor. Onu hastalanmadan önceki haliyle hatırlamaya başlıyorum, bu iyi bir şey, değil mi?

"Doğru. Kaşlarını çattı, düşünüyordu. 'İstersen Holly ile karate kursuna gidebilirsin. Belki hâlâ kemerini alabilirsin.

Staj bitiminde eve gideceğini ona söylemeliydi. Ama söylememiştı ve nedenini de bilmiyordu. "Belki sen ve Holly balayınızdan döndükten sonra.

Sırıttı şeytaniydi. "Evet." Kelimeyi uzattı ve kaşlarını salladı.

Taylor başını geriye atıp güldü ve Dillon da onunla birlikte güldü. Ahırdan çıktı ve kapının kilitli olduğundan emin oldu. 'Yaramazsın, Dillon. Bu hoşuma gidiyor.

Ona yavaşça göz kırptı. Holly de öyle. Düğünümüze geliyor musun? Seninle tanışmak istiyor.'

"Kesinlikle. Hâlâ bir hediye almam gerekiyor. Umarım kayıt listenizde bir şeyler kalmıştır. Ağzını açtığında onu susturmak için bir parmağını kaldırdı. 'Ve umarım bana hiçbir şey getirmek zorunda olmadığımı söylemeyi planlamıyorsa. Annem beni bundan daha iyi yetiştirdi. Eğer bir düğüne hediyesiz gidersem, cennetten inip bana musallat olurdu.

Eğer gerçekten de annesinin gittiği yer orasıysa. Taylor o kadar emin değildi. "O zaman bunu söylemeyeceğim. Yüz ifadesi biraz utangaçlaşarak onu ahırın kapısına kadar götürdü. "Bugün Janie ve Jazzie'ye ne olduğunu duydum.

Bu gerçekten çok hoş, Taylor.'

Taylor'ın yanakları kızardı. "Ben özel bir şey yapmadım.

Sen iyisin. Bunu ikisi de biliyor. Çocuklar ve atlar bilir,' dedi bilgece.

"Teşekkür ," dedi usulca. "Holly şanslı bir .

Tekrar sırttı. "Biliyorum. Ben de ona her gün söylüyorum. Şimdi eve gitmeliyim.

Kamp gezisinden beri beni görmedi.'

Mekandaki neredeyse her erkeğin katıldığı kamp gezisi. "Gezide eğlendiniz mi?

"Oh evet. İnanılmazdı. Ford ve Cole geldi, Grayson ve JD de. Clay de son birkaç gün orada kalabildi.

Taylor'ın yanakları ilk isimle kızardı ama son ismi duyduğunda kalbi göğsünde gümbür gümbür atmaya başladı. *Nihayet*. Nihayet birisi onun adını, sorularını sormasına izin verecek şekilde anmıştı.

Dillon'ın biraz yüzünü buruşturması dışında. "Joseph bile geldi.

Dillon'ın ses tonundan endişelenen Taylor, Ford'un adını duyduğunda hissettiği farkındalık ürpertisini bir kenara itti. Clay'inkinde de dehşete kapılmıştı. 'Sen. Joseph'ten hoşlanmıyor musun?

Dillon omuz silkti. 'Ondan hoşlanıyorum, ama Holly ile beni yakaladığında... bilirsin işte. Ailesinin evindeki kanepedeydik ve ...'

Yüzünü buruşturma sırası Taylor'daydı. "Ahh. Garip.'

"Evet. Dillon derin bir nefes verdi. "Joseph hâlâ bazen bana kaşlarını çatıyor. 'Holly onun küçük kız kardeşi. Sanırım bu beklenen bir şey. Ama ona karşı iyi

Sen?' FBI Özel Ajanı Joseph Carter, Daphne Montgomery'nin kocasıydı ve Taylor onunla sadece mülakat sırasında tanışmıştı. Gözleri lazer gibiydi, geçmişini ince dişli bir tarakla incelemişti. Dürüst olmak gerekirse adamın X-ışını gibi bir görüşü olup olmadığını merak etmişti. Ama adam kötü görünmüyordu. Sadece son derece temkinliydi. Bu açıdan ona babasını hatırlatmıştı. Programdaki çocukların savunmasızlığı göz önüne alındığında, Joseph'in ihtiyatını takdir etmişti.

Ayrıca babasının, kararlı bir federal ajanın bile tek bir delik bulamayacağı şekilde kimliğini oluşturmak için gösterdiği özeni takdir etmişti. *Teşekkürler baba*. Bu gece kontrol etmek için evi aradığında ona söyleyecekti. Ona iyi olduğunu bildirmek için günde iki kez kontrol edeceğine söz vermişti. Onu endişelendirdiği için en azından bunu yapabilirdi.

Dillon umursamaz bir tavırla, 'Joseph bana karşı çok iyi,' dedi. 'O ve Daphne bana bu işi verdi. Burada iyi para kazanıyorum.

Joseph Carter'dan gerçekten korkmadığı için rahatlamış bir halde, "Korkmalısın," dedi. 'Çok çalışıyorsun. Atlarla aran çok iyi. Her kuruşunu hak ediyorsun.

Gülümsemesi memnun ediciydi. 'Dediğim gibi - çok iyisin. Herkes benimle senin gibi konuşmuyor.

"Yoksa sana kalp krizi mi geçiriyor?" diye alay etti ama ne demek istediğini anlamıştı. İnsanların kardeşi Julie'ye bebek diliyle konuşması onu çıldırtıyordu. Julie de bundan nefret ederdi. *Odaklan, Taylor. Sormak için geldiğin soruları sor.* Ama Dillon'ı şüphelendirmeyecek ya da rahatsız etmeyecek bir şekilde. "Bugün Ford'la tanıştım, Joseph de benimle görüştüğünde, peki diğerleri kim?

Elbette kim olduklarını biliyordu. Çiftlikle ilişkili herkesi araştırmış, karşısına çıkan her makaleyi okumuştı. Bazı isimlerin geçmişi hakkında diğerlerinden daha fazla bilgi vardı. Tabii ki en çok ilgilendiği kişi en az bilgiye sahip olardı.

"Cole, Daphne'nin üvey oğlu ve onunla birlikte diğer evinde yaşıyor.

'Mercy. Daphne'nin kaç tane evi var?" diye sordu.

cevap da ver.

Sadece iki tane. Baltimore'a yakın bir evde yaşıyor, çünkü orada çalışıyor. Maggie burada yaşıyor. Maggie bir keresinde bana Daphne'nin bu çiftliği satın aldığını çünkü henüz bilmese de terapi programına başlamak istediğini söylemişti.

"Daphne de bana bunu söylemişti. Görüştüğümde. Taylor, Daphne'nin içinde ona benzer bir ruh, korkmuş küçük bir kız olmanın nasıl bir şey olduğunu anlayan bir kadın hissetmişti. Elbette Daphne'nin travması oldukça gerçektir. Taylor kendi travmasını da her zaman gerçek saymıştı. Ta ki tüm hayatının tek bir devasa yalan üzerine kurulu olduğunu öğrenene kadar. "Cole'un üvey oğlu olduğunu bilmiyordum. Ona oğlum derdi.

"O ve Joseph onu evlat edindiler, yani o artık Cole Carter. Cole, Ford'un üvey kardeşi. Dillon kaşlarını çatı. "Babaları aynı. Babaları iyi biri değil. Ama Ford ve Cole öyle.

Ford'un babası Virginia'da yaşayan zengin bir yargıç olan Travis Elkhart'tı. Elkhart ve Daphne, Ford daha küçükken boşanmışlardı. Aile içinde herhangi bir düşmanlık olduğuna dair bir kayıt yoktu, ancak bu tür şeyler genellikle gazete haberlerine girmezdi.

"Ford bana binmeyi öğretti," diye devam etti Dillon, "Cole'la birlikte spor salonunda çalışıyoruz. Eskiden bir saman balyasını bile kaldıramazdım. Şimdi onları fırlatabiliyorum. Cole kadar uzağa değil ama.

"Belki benim de spor yapmam gerekiyordur," dedi Taylor hayıflanarak. "Balyaları taşıyabilirim ama fırlatamam.

Dillon yine kaşlarını çattı, bu kez şaşkınlıkla. 'Ama balya atmak senin işin değil. Benim işim.

"O zaman bütün ağır işleri senin yapmana memnuniyetle izin veririm," dedi gülümseyerek. Dillon'dan bilgi istediği için kendini suçlu hissederek tereddüt etti. Ama bu gerekliydi. En azından ona karşı rol yapmıyordu. Bu zalimce olurdu ve Taylor böyle bir şey yapamayacağına inanmaktan hoşlanıyordu. "Peki ya kamp gezinize katılan diğer insanlar?

Doğru ya. Grayson benim arkadaşım. Bazen bizimle çalışır. Dillon'ın gözleri yuvarlaklaştı. 'Hepimizden daha fazla ağırlık kaldırabiliyor. Bu çılgınca. O da Daphne gibi bir avukat. Onun patronu. O ve Joseph kardeş gibiler, yani Grayson Holly'nin de kardeşi. Ayrıca Holly'ye karate öğreten Paige ile evli. Yani arkadaşsınız.'

Peki ya diğer ikisi? JD MI?

JD bir polis. Dedektif Fitzpatrick. Bazen Daphne ve Grayson ile birlikte çalışıyor. Lucy ile evli. Dillon yüzünü buruşturdu. "Eskiden ölü insanları keserdi.

"Yani o bir adli tabip miydi?

Bir yüz buruşturma daha. "Evet. İğrenç. Sonra yüzü aydınlandı. "Jeremiah adında küçük bir oğulları ve Bronwynne adında yeni bir kız bebekleri var. Holly ve ben bazen onlara bakıyoruz. Çok tatlılar.

"Janie ve Jazzie'nin dosyasında Dedektif Fitzpatrick'in adını gördüm. Annelerinin cinayetini soruşturan dedektifti.

"Biliyorum. Dillon iç çekti. 'JD her zaman ölü insanları görmek zorunda. Ben bunu yapamazdım. Çok korkardım.

"Ben de öyle. *Peki ya kamp partinizdeki son adam?* diye sormak istedi. Ama Dillon başını eğip konsantre olurken o dilini tuttu. "Ah, evet,"

dedi. "Sonra Clay var.

Nihayet. Kaliforniya'dan buraya kadar duymak için geldiği bilgi bu olacaktı. *Clay Maynard.* "Adını duymuştum. Daphne'nin güvenlik müdürü, değil mi?"

Doğru. Clay iyi bir adamdır. Bütün kameraları ve alarmları o yapıyor'. 'Çocukları güvende tutmak için,' diye mırıldandı.

'Evet. Bu önemli. Çocuklar kendilerini güvende hissetmeli,' dedi Dillon güçlü bir sesle. "Buradaki en önemli şeyimiz bu.

"Clay çocuklara iyi davranıyor mu?

Dillon ona Papa'nın Katolik olup olmadığını sormuş gibi baktı. "Şey, evet. Çocukları sever. Cordelia onun küçük kızı.'

Taylor, saatlerce pratik yapmaktan doğan bir alışkanlıkla kaşlarını çatmaktan kaçındı. "Küçük bir kızı mı var? Bulduğu makalelerin hiçbirinde böyle bir şey yoktu. Çünkü Taylor bakmıştı. Çünkü hep merak etmişti.

Şaşkınlık içinde nefes alırken, bu bilginin canını acıttığını kendi kendine itiraf etti. Başka bir kızı daha vardı. *Cordelia.*

Kendini mantıklı düşünmeye zorladı. *Elbette bir ailesi vardı.* Bunca yılı yalnız geçirdiğine gerçekten inanmıyordu. *Cordelia.* Bu ismi son zamanlarda görmüştü. *Ah, doğru ya.* "Buraya gelmiş olmalı," dedi sesindeki zayıflığı duyarak. Sesini toparladı, böylece sonraki sözcükler hiç titremeden çıkmıştı. "Eyerlerden birinin üzerinde onun adını gördüm.

"Cordy programın bir parçası. Dillon'ın gözlerinde üzüntü titreşti. "Bir keresinde silahlı bir adam tarafından korkutulmuştu. Hâlâ kâbuslar görüyor. Nefesini içine çekti, ifadesi aniden değişti. 'Kabusları kimsenin bilmemesi gerekiyor. Söylediğimi kimseye söylemeyin, lütfen.

"Elbette yapmayacağım. Ama bu neden bir sır? Buraya kabusları konusunda yardım almak için geldiğini sanıyordum.

"Biliyor ama annesinin bilmesini istemiyor.

Taylor kaşlarını çatmaya bile çalışmadı, çünkü Clay'in bir kızı olduğu için dehşete düşmesine rağmen, çocuk adına öfkeliydi. Hiçbir çocuk kâbuslarından teselli bulmaya çalışmaktan korkmamalıydı. "Neden? Annesi onu tehdit mi etti?

"Oh hayır. Hayır." Dillon başını salladı. 'Stevie - bu Cordy'nin annesi - Cordy'yi tehdit etmedi. Hiçbir zaman. Stevie eskiden polisti. Cordy'nin silahlı adam tarafından kaçırılması onun suçuuydu. Adam gerçekten Stevie'yi istiyordu.

"Ah. Taylor sessizce nefes verdi. 'Cordelia'yı bir piyon olarak kullandı. Bir araç,' diye açıkladı Dillon kararsız göründüğünde. "Annesine zarar vermek için bir araç. Bu yüzden annesi kendini suçlu hissediyor. Taylor, kendisi korkmuş bir çocukken annesinin hiç suçluluk duyup duymadığını merak etti. "Ve Cordelia annesinin daha da kötü hissetmesini istemiyor.

"Evet. Aynen öyle. Cordy annesini seviyor,' diye ekledi omuz silkerek. 'Bu yüzden annesiyle kâbusları hakkında konuşmuyor çünkü bu annesini üzüyor. Sadece Maggie biliyor. Bir de ben. Ve Clay de.

"Cordelia Clay'e güveniyor mu?

'Tabii ki! O onun babası. Gerçek babası değil. Gerçek babası o doğmadan önce öldü. Clay yaklaşık bir yıl önce annesiyle evlendi - Stevie'yi bilirsiniz - ve şimdi bir ailesi var. Bu iyi bir şey, çünkü Clay bir aileyi *hak ediyor*,' diye ekledi kararlı bir şekilde.

"Neden?" diye sordu Taylor ve Dillon'ın cevabını beklerken nefesini tutmamaya çalıştı. 'Çünkü küçük kızını kaybetti. Onu bulamıyor. Annesi onu sakladı. "Neden?" diye tekrar sordu, sesi çatlıyordu.

Dillon fark etmemiş gibi görünüyordu. "Bilmiyorum. Tek bildiğim, eline geçen her fırsatta onu aradığı. Kamp gezimizden hemen önce onu arıyordu. Geri döndüğünde çok üzülüyor çünkü onu hala bulamıyor.

Taylor'ın boğazı . "Nerede?" diye sormayı başardı.

Doğu kıyısında. Orada kamp yapmak eğlencelidir. Böcekler kötüdür ama. Başını iki yana salladı. "Hayır, kamp değil. Nereyi aramaya gitti?"

Kaliforniya'da. Tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum. Muhtemelen bana söylemiştir ama haritalarla aram pek iyi değildir. Maggie muhtemelen biliyordur ve- Oh kahretsin. Alnını tokatladı. "Maggie'nin seni ofiste görmek istediğini söylemem . Yine de eve gitmem gerek. Omzunun üzerinden bir el salladı. "Görüşürüz, Taylor.

"İyi geceler, Dillon.

Onun sözleriyle sarsılmış bir halde arkasından bakakaldı. Clay kızını arıyordu. *Bunca zamandır.* Sertçe yutkundu. Ama onu Kaliforniya'da bulamayacaktı. *En azından şu anda.* Dillon? Teşekkür ederim.'

Arkasını döndü, kaşlarını . "Ne için?

Buraya kadar gelmenin aptalca ya da ahmakça olmadığını anlamama yardım ettiğin için. Ama bunu söyleyemedi. 'Bana kendimi çok iyi hissettirdiğin ve beni düğününe davet ettiğin için. Buraya gelmekten korkuyordum ama sen bana bu konuda yardımcı oldun.

Gözleri büyüdü. 'Korktun mu? Bizden mi? Ve ben yardım mı ettim? Nasıl yardım ettim?

"Elbette korktum. Evimden ilk defa bu kadar uzaktayım. Ailemden uzakta. Ona yalan söylemiyordu. Bunlar gerçek korkulardı. Sadece en büyükleri değillerdi. "O kadar korkmamamı sağladın. Bu yüzden teşekkür ederim.

Göğsü gururla kabaran Dillon, Taylor'ın durduğu yere doğru yürüdü, ayak parmaklarının ucuna kadar eğildi ve kollarını onun boynuna dolayarak sıcak bir şekilde . "Bir şey değil. Burada arkadaşların var. Geri çekildi, gülümsemesi keyifliydi. "Benim gibi.

Dediğim gibi, Holly şanslı. Evine git, kovboy. Kızını öp.'

Onun gidişini izledi, sonra gözlerini kapadı ve yorgun bir şekilde direğe yaslandı. Birinci aşama tamamlanmıştı. Üç bin mil öteden güvenilir bir kaynaktan duymak için geldiği şeyi duymuştu. Dillon doğruyu yanlıştan, iyiyi kötüden ayırt edebiliyordu. Clay'in iyi bir adam olduğunu söylemişti.

Şimdiye kadar çiftlikte tanıştığı herkes Clay'in arkadaşıydı. Hiç değilse sadakatlerinden dolayı onun iyi bir adam olduğunu söylüyorlardı. Dillon ise Cordelia'nın iyiliğiyle üvey babasınınkinden daha çok ilgileniyor gibiydi.

Taylor, Dillon'da hiç hile tespit etmemişti. *Gerçi aldatma radarım kusursuz değil ya.* Kendi annesi ona yıllarca yalan söylemişti - *yıllarca* - yalnız başına bir yere gitmekten korkan duygusal olarak zarar görmüş bir yetişkin yaratmıştı. Her zaman bir taşın arkasında, yatağın altında, dolabın içinde saklanan öcüyü kollamıştı. Gölgelere atlayan. *Ama bu değil*

Ben. Artık değil. Taylor hayatını geri alma zamanının çoktan geçtiğini biliyordu.

Şimdi ikinci aşama, Clay'le yüz yüze görüşmek. Bu biraz daha cesaret gerektirecekti. Uzun yıllar boyunca onun kâbusu olmuştu, yüzü korkmayı öğrendiği yüzdü. Nefret etmeyi. Zihni yavaş yavaş gerçeği kabul etse de, bu korku ve nefretin sihirli bir şekilde ortadan kalktığı anlamına gelmiyordu.

Sadece çok fazla zaman almamasını umuyordu. Stajı sadece altı hafta sürmüştü ve iki haftası çoktan geçmişti.

Bu arada, kaldığı süre boyunca hâlâ yapması gereken bir iş vardı. Ve eğer Maggie onun Ford Elkhart'ı vurduğunu duyduysa, bu süre çok kısa olabilirdi.

Direkten uzaklaşarak omurgasını dikleştirdi ve ofise doğru ilerledi. 'Selam Maggie. Dillon beni görmek istediğini söyledi.'

Yaşlı kadın eski, yara bere içindeki ahşap bir masanın arkasında oturuyor, çizmeli ayaklarını köşeye dayamıştı. 'İçeri gelin. Buzdolabını işaret etti. 'Bir içki al ve otur. Konuşmamız gerek.

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .55.

Ford ahırın ofis kapısına en yakın köşesindeki gölgelerden çıktı. Taylor'ı tekrar gözetlemek gibi bir niyeti yoktu ama gözetlemişti. Aslında Dillon'ın telaşlı çılgınlığını ve Taylor'ın içten özrünü duyduğunda gidip Maggie'yi görmesini söyleyebilmek için onu arıyordu.

Ford neredeyse kendini açık edecekti ama son anda fikrini değiştirdi, Dillon'ın ondan korunması gerektiğini düşünmesini istemiyordu. Bunun yerine kalıp dinlemişti ve şimdi dinlediği pişman . Taylor Dawson hakkında birkaç dakikalık kulak misafirliğiyle, internette saatlerce araştırma yaparak öğrenebileceğinden çok daha fazlasını öğrenmişti.

Taylor daha önce hiç evden ayrılmamıştı. Buraya gelmekten korkmuştu, bu da onu daha önce ürküttüğünde verdiği tepkiyi kısmen açıklayabilirdi.

Ayrıca onun Dillon'a Clay hakkında toplamından daha fazla soru sorduğunu da duymuştu. Joseph'in Dillon'a iyi davrandığından emin olmak dışında, Clay'e odaklanmıştı ve bu Ford'un hiç hoşuna gitmemişti. Clay onun arkadaşındı ve Ford da kendi arkadaşını koruyordu.

Çiftlikte bir iki kez muhabirler dolaşmıştı ama çoğunlukla çocuklar hakkında haber arıyorlardı, personel hakkında değil. Eğer Taylor Dawson bir tür aç arayan bir muhabirse, kendini Kaliforniya'ya geri götürebilirdi. Mümkün olduğunca çabuk.

Ama . . . Joseph onu incelemişti ve adam hata yapmazdı. Çiftliğin kapısından içeri giren herkes kapsamlı bir geçmiş kontrolünden geçirilirdi ve Taylor da bir istisna değildi. Joseph çocukları koruyordu ama Ford'un annesini de koruyordu ve Ford bunu takdir ediyordu. Kara kara düşünen FBI ajanını ilk görüşte pek sevmemişti ama Joseph annesini sevdiği ve onu korumak için canını bile feda edebileceği için ona çabucak ısınmıştı. Bu, Ford'un biyolojik babası için söyleyebileceğinden çok daha fazlaydı, Dillon'ın çok sade bir şekilde tarif ettiği gibi, iyi biri değildi.

Travis Elkhart, Daphne'yi aldatan bencil bir orospu çocuğuydu, Daphne onu sekreteriyle yakaladığında tek kuruş almadan -ya da sağlık sigortası- boşanmıştı. Travis Elkhart, Ford'u pazarlık kozu olarak kullanmış, Daphne'nin nafaka ya da sağlık sigortası için mücadele etmemesi koşuluyla tartışmasız velayeti kabul etmişti.

Bu bir ölüm cezası olabilirdi, çünkü meme kanseri ciddi boyutlardaydı.

Neyse ki Ford genç yaşta kulak misafiri olma sanatını mükemmelleştirmişti ve babası hakkında Travis'in kimsenin bilmesini istemediği şeyler biliyordu - özellikle de siyah deri giymiş, babasının üzerinde kırbaç sallayan ve onun çizmelerini yalayan kadın hakkında.

Bu anı Ford'u ürpertti. Bazı resimleri aklınızdan silemezsiniz.

Neyse ki Ford, katılımcıların haberi olmadan olay yerine geldiğinde kameralı telefonu yanındaydı. Neyse ki Ford'un büyükannesi Elkhart'a şantaj yapılabilirdi. Daphne hiçbir şey elde etmek yerine

cömert bir tazminat almış, sağlık sigortasını korumuş ve hayatında inanılmaz şeyler yapmaya devam etmişti - buna çok sayıda çocuğa yardım eden Healing Hearts'ın kuruluşu da dahildi.

Ford kimsenin annesini ya da programı tehdit etmesine izin vermeyecekti. Bu da düşüncelerini tekrar rayına oturttu. *Taylor Dawson. Sorular soruyor. Kümesteki potansiyel kurt.*

Ama sesi çok kaybolmuş gibiydi. Ve Dillon'a Clay'in kızını nerede aradığını sorduğunda sesi bozulmuştu. Kaliforniya'da.

Kaliforniya'da. Vay anasını.

Nefes nefese kalışı ahırın sessizliğinde yankılandı. *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.*

Bu olasılık yüzüne çarpınca Ford donakaldı. *Gözleri.* Taylor'ın tanıdık koyu renk gözleri. Şimdi onları nerede gördüğünü biliyordu. *Clay'in yüzüne.*

Kendi kendine mantıklı bir şekilde bunun bir tesadüf olabileceğini söyledi.

Ama . . . Ford artık tesadüflere inanmıyordu ve zaten çok fazla tesadüf vardı. Clay'in kızı Sienna yaklaşık yirmi üç yaşındaydı, Taylor da öyle. Taylor'ın annesi de Clay'in eski karısı gibi kısa süre önce kanserden ölmüştü. *Ve Clay'in gözlerine sahipti.*

Ama . . . Joseph onun geçmişini araştırmıştı. Clay'le bir bağlantı ortaya çıkacaktı. Joseph Carter hata yapmazdı. Konu Daphne'nin güvenliği olduğunda değil ve Taylor, Daphne'ye dokunabilecek kadar yaklaşabilecek biriydi.

Kahretsin. Ya Taylor Clay'in kızı değilse? Neden bu kadar çok soru soruyordu? Ya bir şeylerin peşindeyse? Her ne ise, iyi bir şey değildi. Bunu kişisel deneyimlerinden öğrenmişti. *O neden buradaydı? Neden Dillon'dan bilgi almaya çalışıyordu? Amacı neydi?* Sorular zihninde dönüp duruyor, gittikçe hızlanıyor ve bir tanesi serbest kalıp beynindeki kaçak treni gıcırdayarak durdurana kadar yükseliyordu.

Ya buraya birine zarar vermek için geldiyse?

Bir zamanlar - iki yıl önce bile değil - kendi paranoyasına gülerdi. Bu soruyu sormak aklına bile gelmezdi. Ama sonra

Kimberly ile tanıştı, o da tam olarak bunu yapmıştı. Tek amacı ona ihanet etmek için hayatına girmişti. Kimberly iyi biriymiş gibi davranmıştı. Onunmuş gibi davranmıştı. Tüm bunları yaparken de onu, annesine zarar vermeyi amaçlayan bir planda piyon olarak kullanmak niyetindeydi.

Taylor annemi incitirse, onu kendim deşerim.

Oha. Ford derin bir nefes alıp verdi ve kendini sakinleştirdi. Soru soran herkes sevdiği insanlara zarar vermek niyetinde değildi. Mantıksal olarak bunu biliyordu. Ama duygusal olarak? *Lanet olsun.* Kimberly onu mahvetmişti ama iyi etmişti. Korkusunun hareketlerini yönlendirmesine izin vermek, Kim'in kazanmasına izin vermek anlamına geliyordu. *Ve bu olmayacaktı.*

Korkusunun en azından sağlıklı düşünebileceği bir noktaya kadar azalması için bir dakika daha bekledi. Taylor Dawson, Clay'in kızı Sienna olabilirdi. Bu imkânsız değildi. Ama öyle olmasa bile, Ford'u rahatsız eden sorular soruyordu. Hâlâ bir şeylerin peşinde olabilirdi.

Ama . . . Dillon gittiğinde kadının direğe nasıl yaslandığını düşündü. Sorularının nedeni ne olursa olsun, bunları sorduğu için mutlu değildi. Belki de zorlanıyordu.

Clay'in çiftlikte onu soran biri olduğunu bilmesi gerekiyordu. Onun gözlerine sahip olan biri, geçmiş kontrolleri lanet olsun.

Ama Taylor Clay'in çocuğuyorsa, neden onunla konuşmadı? Bu hiç mantıklı değildi.

Belki de öyle olması dışında. Jazzie'nin annesinin katilinin hâlâ dışarıda olduğunu bildiğinden bahsederken sesinde anlayış duymuştu. Sanki bunun nasıl bir şey olduğunu biliyormuş gibi.

Korkmak, demişti. Her zaman pusuda, bir ağacın arkasından fırlayıp onları sürüklemek için bekliyor mu diye merak etmek.

Ford, Clay'in eski karısının kızını sakladığını biliyordu ama bunun nedeni hakkında Dillon'dan daha fazla şey bilmiyordu. Hep merak etmişti. Artık bilmesi gerekiyordu. Taylor Dawson'ın tam olarak neden burada olduğunu anlaması gerekiyordu. Eğer o gerçekten Taylor Dawson'sa. Ki bu kulağa çok paranoyakça geliyordu.

Paranoyasına güvenmeyi öğrenmesi dışında. Kimberly ona yalan söylemişti ve neredeyse ölüyordu. Annesi neredeyse ölüyordu. Ford, Kimberly'nin

Artık kimseye güvenmiyordu. Onu rahatlatmak ve korumak istemesine neden olan güzel bir stajyere bile - ve bu sadece başlangıç içindi.

Ahırdan çıkıp telefonunun daha iyi çektiği bahçeye girdi. Clay'in numarasını çevirmeden önce uzun süre ekrana baktı. Aradığında telefon o kadar çok çaldı ki Ford sesli mesaja düşeceğini sandı ama sonra Clay açtı, zor nefes alıyordu.

Evet, Ford? Neyin var?"

Ford'un ağzı açıldı, kapandı ve tekrar açıldı ama doğru kelimeler bir türlü gelmiyordu. Söylemek istediği her şey kulağa çok çığınca geliyordu. "İyi misin?"

"Evet," dedi Clay huysuzca. "Telefon için merdivenlerden yukarı koşmam gerekti. "Oh, tamam. Buraya gelebilir misin?" Belki de Taylor'ın tepkisi Clay'tanışmak onun sorularını, o sormadan yanıtlayacaktı. "Neden?" Tek kelime sabırsızlıkla cınladı.

Çünkü yeni stajyer senin hakkında sorular soruyor ve gözlerini senden almış. Ya Taylor tam olarak söylediği kişiye ve sadece merak ediyorsa? Clay'i büyük bir hayal kırıklığına hazırlıyor olabilirdi. Havaalanından doğrudan kamp alanına gelmişti ve son arayışının sonuçsuz kalmasından dolayı ne kadar yıkıldığı çok açıktı. Ford, Clay'e Taylor'ın onun Sienna'sı olabileceğini söylese ve öyle olmadığı ortaya çıksa ne olurdu? Clay'in yaşayacağı acıyı hayal bile etmek istemiyordu.

O da yalan söyledi. "Ahırdaki kameralardan biri tuhaf davranıyor.

Bir kalp atışı sessizlik ve ardından aynı derecede sabırsız bir nefes verme. 'Bak Ford, iki haftadır yoktum, eve yeni geldim. Yorgunum. Zaten bu Alec'in işi. O böyle şeyleri nasıl düzeltereğini benden daha iyi bilir. Ara onu. Eğer ikiniz halledemezseniz, beni arayın. Bir yolunu buluruz. Bütün çocuklar bugünlük gitti, değil mi?"

Elbette Clay kameraların Alec'in işi olduğunu söyleyecekti, çünkü öyleydi. Clay'in bilgi işlem elemanı -ki aynı zamanda Ford'un en iyi arkadaşlarından biriydi- çiftlikteki neredeyse tüm teknolojiyi kurmuştu. Kameralar Alec'in bebekleriydi. Ford'un ilk aradığı kişi o olmalıydı.

"Doğru," diye mırıldandı Ford, kendine aptal diyordu. Bunu becerememişti ve şimdi daha da büyük bir aptal gibi görünmeden başka bir neden bulamıyordu.

Clay, "O zaman gece kapattığınızda alarmı çalıştırın, ben de yarın ilk iş bunun tamir edilmesini sağlayayım," dedi. "Tamam mı?"

Tamam. Teşekkürler Clay.' Telefonu kapattı ve önce ahıra, sonra da çiftlik evine baktı. Burada yaşamıyordu ama burada bir odası vardı ve bu gece onu kullanacaktı. Her ihtimale karşı paranoyasında haklıydı ve Taylor görüldüğü gibi biri değildi.

Ve eğer onu daha iyi tanımak için biraz zaman geçirirse, bu sadece bir bonus olurdu.

Beş

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 16.00

Clay Maynard telefonunu komodine fırlattı ve yatağındaki kadını incelemek için yan yattı. Onların yatağı, onların evi. Geçen Noel arifesinde Stevie Mazzetti'yle evlenmiş, yılbaşından sonra da Cordelia'yı evlat edinmişti. Sonunda kendine ait bir ailesi olmuştu.

Stevie Mazzetti'yi ilk gördüğü andan beri seviyordu ama onunla tanıştığında henüz kocasının yasını bitirmemişti. Onun hazır olmasını beklemişti, çünkü kalbi başka bir şey yapmasına izin vermiyordu. Şimdi her şeye sahipti.

Acı hemen ortaya çıktı. *Hayır, hepsi değil.* Yirmi yıl önce varlığını öğrendiği anda kızını aramaya başlamış olmasına rağmen Sienna'yı hâlâ . O yıllar boyunca birkaç kez yaklaşmıştı - eski karısını bulmuştu ama Donna Sienna'yı saklamış ve ona *nedenini* bile söylememişti. Bir buçuk yıl önce Donna ölmüş ve Clay bir umut ışığı görmüştü.

Kızıyla sadece birkaç dakika geçirebilseydi ... sadece birkaç dakika . . . Ne elde etmeyi umabileceğinden emin değildi ama bunun bir önemi yoktu. Donna'nın ölümünden beri arama çabalarını iki katına çıkarmıştı ama hiçbir şey bulamamıştı. Sienna'yı hiçbir yerde bulamamıştı.

Birkaç kez neredeyse pes edecekti ama Stevie buna izin vermedi ve bu onun en sevdiği özelliklerinden biriydi. Kızını bulmanın onun için ne anlama geldiğini biliyordu ve ne kadar uzun sürerse sürsün başaracaklarına yemin etmişti. Ona bir kez daha başarısız olduğunu söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Stevie ona sarıldı ve parmaklarını hafifçe göğsündeki saçlarda gezdirdi. "Bu da neydi şimdi?"

Kaliforniya'daki son başarısızlığından duyduğu hayal kırıklığını bir kenara bıraktı. "Ford'du. Ahırda bir kamera bozulmuş. Çocuklar sabah gelmeye başlamadan önce Alec'in onu tamir ettiğinden emin olacağım."

Clay, hem çocukların güvenliği hem de Daphne ve Şifa Veren Kalpler'i yasal olarak korumak için çiftliğin tamamen kamerayla izlenmesinde ısrar etmişti. İstismara ve mağduriyete uğrayan çocuklar genellikle kaçıyor, hatta bazen kendileri ya da vasileri yalan söylüyordu. Çocukların güvende olmasını istiyordu ama aynı zamanda kimsenin herhangi bir personeli haksız yere suçlamasını da istemiyordu. Bu daha önce bir kez olmuş, velilerden biri dava açabilmek için bir personel hakkında uygunsuz davranış suçlamasında bulunmuştu. Clay onlara ve avukatlarına video kanıtı sunduğunda dava hızla düşmüştü. Daphne'nin avukatı hakaretten karşı dava açmakla tehdit etmişti ama sonunda her şeyi sessizce halletmişlerdi.

Ford tamir edemez mi? Stevie sordu, sesi durgundu. Tamamen doygun.

Bu da Clay'in kendini bir metre boyunda ve kurşun geçirmez hissetmesini sağlıyordu. Dillon'ın kamp gezisinden doğruca eve gelmiş ve dokuz yaşındaki Cordelia'nın onu kapıda kocaman bir kucaklamayla karşılaşmasını beklemişti ama onun yerine Stevie'yi küçük bir dantel parçasının içinde bulmuş ve oracıkta aklını kaçırmıştı. Cordelia teyzesi Izzy'yle dondurma yiyordu, bu yüzden Stevie'yle birlikte bütün ev kendilerine kalmıştı ve bu durumdan sonuna kadar yararlanmışlardı. İlk kez ön kapıya dayanmışlardı ve o küçük siyah dantel parçası hâlâ antrenin zemininde duruyordu.

Cordelia eve gelmeden önce onu almaları gerekiyordu ama bir saat ya da daha fazla zamanları vardı. Izzy bir dondurma randevusunu saatlerce sürdürebilir, Stevie'yle baş başa kalmalarını sağlayabilirdi ve Clay bunun için son minnettardı.

İkinci seferleri kendi yataklarında olmuştu ve o da acele etmemişti. Bir buçuk yılın ardından, hangi yolu daha çok sevdiğinden hâlâ emin değildi ama eşitliği bozmak için üçüncü kez yapamayacağından emindi. En azından önümüzdeki bir saat içinde. Son birkaç gün onu gerçekten yıpratmıştı.

Ford birkaç dakika önce aramadığı için çok şanslıydı, yoksa Clay bırakın halkın önünde konuşmayı, akıllıca düşünme yeteneğine bile sahip olamazdı. Özellikle de patronunun oğluyla. Daphne önce arkadaşıydı ama Şifa Kalpleri söz konusu olduğunda onun patronuydu ve Clay bunu asla unutmadı. İşi arkadaşlıklarından ayrı tutmak için bir anlaşma yapmışlardı ve şiddetle anlaşmazlığa düştüklerinde bile başarılı olmuşlardı.

Ama Daphne aynı zamanda bir anne ayıydı. Tıpkı Cordelia'yı korumak için tüm hayatını değiştiren, yıllarca hizmet ettikten sonra Baltimore Polisi'nden ayrılarak özel soruşturma işinde ortağı olan Stevie gibi. Clay ve Daphne arkadaşlıklarını ciddi biçimde tehdit eden tek bir büyük kavga etmişlerdi ve o da Ford hakkındaydı. Clay bunun tekrar olmasına izin vermeyecekti.

Tabii Clay Stevie'nin derinliklerindeyken, ona adını haykırmakla meşgulken telefon çalmamışsa. Bu durumda Daphne'nin onu kabalıkla suçlayacağını sanmıyordu.

"Ford'un neyi tamir edip edemeyeceğini bilmiyorum," dedi tembelce. "Özellikle de umurumda değil.

"Ben de. Stevie eğildi ve onu dudaklarından öptü, çok nazikçe. "İyi misin?

Tamamen gösterişten ibaret olan mağdur bir ifade takındı. "Bir öğleden sonra iki kez çılgılık atmana yetecek kadar iyi.

Dudakları kıpırdadı ama gözleri ayıktı. "Ne demek istediğimi anlıyorsun Clay. Kaliforniya'da olanlar hakkında tek kelime etmedin. Burada neler olduğunu bilmem gerek. Onun göğsüne dokundu. "Beni dışlama.

İç çekerek gözlerini kapattı. "Yapmayacağım. Söz veriyorum. Boğazını tıkamak için yükselen duygulara karşı sertçe yutkunmak zorunda kaldı. "Sadece yüksek sesle söylemek zor, sana bile. Bu Kahretsin. Tam bir PI'yım. Kendi çocuğumu bile bulamıyorum. Sanki buhar olup uçtu. Artık nereye bakacağımı bilmiyorum.

"Kaliforniya'dan döndüğünde baban beni aradı," dedi Stevie ciddi bir ses tonuyla ve adamın gözlerini açıp ona bakmasını sağladı. "Baban beni aradı.

Senin için endişeleniyorum.'

Babası Dillon'ın bekârlığa veda partisine ev sahipliği yapmış, grubu balıkçı teknesiyle Virginia sahilindeki bariyer adalarından birinde bulunan kamp alanına götürmüş ve sonra da onlara - neyse ki klimalı - karavanını ödünç vermişti.

"Evet, biliyorum. Onu bu şekilde endişelendirmekten nefret ediyorum ama biraz moralim bozuktu. "Anlıyorum. Sonra sessizce ekledi, "Beni aramadın.

"İstedim. Ama sen hâlâ Cordy'yle birlikte Disney Dünyası'ndaydın ve ben de senin güzel zamanını mahvetmek istemedim. Clay bir önceki yaz ve o ilkbaharda uzun bir hafta sonu için onlara eşlik etmişti ama bu kez reddetmişti, içgüdüleri ona Kaliforniya'ya gitmesi gerektiğini söylüyordu. Bir şeyler değişmiş olmalıydı.

Bir şeyler değişmişti, .

"Donna'nın teyzesinin evi satıldı," diye mırıldandı. 'O öldü ve Sienna ... hiçbir yerde değil. Donna hayattayken kızını görmek için yaptığı ricaları defalarca görmezden gelmişti. Teyzesi Donna'nın ölümünden sonra biraz daha nazik davranmış ama Sienna'nın onu görmek istemediğini söylemeye devam etmişti. Şimdi teyzesi ölmüş, Sienna'yla olan son bağı da kopmuştu.

Kızının onu görmek istemediğini duymak her seferinde kalbini kırmıştı. Stevie ve Cordelia'yı sevmek ve onların da kendisini sevmesi, bu durumu atlatmasını sağlamıştı.

"Üniversite, Donna öldükten sonra Sienna'nın bir daha geri dönmediğini söyledi. Hayalet gibi. Para izi yok, kredi kartı kullanımı yok. Kimse onu görmemiş. Hiçbir şey yoktu. Onun da öldüğünü düşünebilirdim ama onun tarifine uyan herhangi bir ölüm belgesi ya da sahipsiz ceset kaydı bulamadım.

Stevie elini onun kalbinin üzerine koydu ve hafifçe ovuşturarak onu rahatlattı. "En azından bu iyi.

"Evet." Kızının ölmüş olduğunu düşünemiyordu. Hele onu hiç tanımamışken. "Eğer daha iyi bilmeseydim, onun hiç var olmadığını düşünürdüm. Ama daha iyi biliyordu, çünkü onu görmüştü. Bir kez görmüştü. Altı yaşındaydı ve okul bahçesinde oynuyordu. Ta ki dönüp onun yüzünü görene kadar. Sonra kaçmış. Korku içinde ıçıklık atarak.

Bebeği ondan kaçırmıştı. Ve bu onu son . Tüm bunların nedeni eski karısının kindar, şeytani, yalancı bir kaltak olması ve onu hiç işlemediği bir suçla suçlamasıydı. Ve bu konuda Donna'yla yüzleşememişti bile, çünkü Donna ölmüştü. Bunu kanıtlamıştı. Elinde ölüm belgesi vardı.

Ama ne bir mezar, ne de bir ölüm ilanı vardı. Onu çocuğuna götürecek hiçbir şey yoktu. O artık bir kadındı. Onu kaybetmişti. Tüm çocukluğunu kaybetmişti. Acı tekrar vurdu, onu hiçbir şeyin iyileştiremeyeceği kadar derinden bıçakladı. Acıyı görmezden gelmeli ve aramaya devam etmeliydi.

"Ben de aynı şeyi düşündüm," dedi Stevie. "Sanki hiç var olmamış gibiydi. Dikkatli bir nefes aldı. "Ben de sen kamp partisindeyken biraz araştırma yaptım.

Clay ayağa kalktı, Stevie'yi de yanında getirdi. "Kazmak mı? Ne tür bir kazı?" 'Çalışırken başımın belaya gireceği türden bir kazı. Baltimore Polisi,' dedi kuru bir sesle. "Sienna'nın gittiği üniversitedeki öğrenci kayıtlarını araştırması için bir yardımcım vardı.

Clay'in kaşları havaya kalktı. "Ortak" derken, Alec'in üniversitenin dosyalarını hacklediğini mi kastediyorsun?

Ona bir bakış attı. "Ne bulduğunu bilmek istiyor musun, musun?

'Elbette, ama hacklemek için bir neden yoktu. Üniversite ofisi bana transkriptini verdi. İki dönem devam etmiş, sonra Donna'ya bakmak için üçüncü dönemde okulu bırakmış.

"Bu da kendi içinde tuhaftı, değil mi? Düşünceli bir şekilde onun göğsüne dokundu. "Meslektaşlar normalde sidik yarıştırmadan transkriptleri teslim ederler mi?

"Normalde hayır," dedi temkinli bir şekilde, "ama ofis sekreteri "müşterime" biraz acımıştı. Tabii ki bu kişi kendisiydi ama kadına, annesi tarafından saklanan çocuğunu arayan bir müşterisi olduğunu söylemişti. Müşterinin adı dışında hepsi tamamen doğrudu.

"Bu biraz uygun oldu," dedi Stevie. "Evet?" "Evet," diye itiraf etti. "Ortağın" ne buldu?

'Son on beş yıl içinde kayıt yaptıran üç Siennas olduğunu, ancak ikisinin şu anda otuzlu yaşlarında olduğunu ve üçüncüsünün de doğru yaşta olduğunu ancak

Afro-Amerikan. Senin kızın değil.'

Clay gözlerini kırpıştırarak ona baktı, kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki tek duyabildiği buydu. "Üniversite bana sahte bir kayıt verdi.

Stevie başını salladı, gözleri sıkıntılıydı. "Sanırım öyle.

Neden? Çılgılık atmak istedi. Ama nedenini biliyordu. "Böylece çekip gidecektim ve soru sormayı bırakacaktım. Üniversite bir sis perdesiydi. Gözlerini kapattı. "Donna bir şaşırtmaca yarattı. Sienna hiç orada olmadı. Sertçe yutkundu. "Sienna bulunmak istemiyor, değil mi?

"Ben de öyle düşünmüştüm, evet. Özür dilerim Clay. Hem de çok üzgünüm. "Vazgeçmem gerektiğini düşünüyorsun," diye fısıldadı, sesi kırılmıştı.

"Hayır, tatlım. Hiç de öyle düşünmüyorum. Kayıtları düzeltmeyi Sienna'ya ve kendine borçlusun. Donna yıllarca seninle ilgili yalanlarla onu zehirledi. Senin tarafını dinlemesini hak ediyorsun. Onu asla unutmadığını, her yıl doğum gününde ve Noel'de ona kartlar gönderdiğini ve birkaç dakikasını ayırması için yalvardığını bilmesini. En azından bir kez olsun gerçeği duyduğundan emin olmak için. O birkaç dakikayı *hak ediyorsun* Clay. Onları alana kadar durmayacağım.'

'Ve - onu bulduğumuzu varsayarsak - benden hala nefret ediyorsa? Sonra ne olacak?" "Yüzüne tokat atmak isteyeceğim ama yapmayacağım. O hala senin çocuğun ve o

ben de kurban edildim. Yalan söylendi, manipüle edildi. Tüm bunlar, annesinin söylediği ve kontrol edemeyinceye kadar büyüyen bir yalan yüzünden oldu. Ama onu bulamazsanız, sizi dinleseydi neler olabileceğini hep merak edeceksiniz. Eğer sana inansaydı. Dediğim gibi, bu şansı hak ediyorsun Clay.

'Artık nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Transkripti kontrol etmediğime inanamıyorum,' diye ekledi asık suratla. 'Ama üniversite neden bana sahte bir transkript versin ki? Neden Donna için yalan söylesinler ki?

Bunu ben de merak ettim. Konuştuğunuz kadın mı? Ofisteki memur mu? Donna'nın teyzesinin bitişiğinde oturuyor. Katibin FB sayfasında iki kadının birlikte çekilmiş fotoğraflarını buldum. Yıllardır en iyi arkadaşlarıymış.

Oyuna getirildim. Bunca zaman boyunca. Boğazını temizledi. "O katip beni iyi yakaladı ve ben hiçbir şeyden şüphelenmedim," dedi kabaca. "Gölgeleri kovalıyordum.

'Davaya çok yakınsın. Sen çocuğunu arayan bir babasın. Ben o kadar yakın değilim, bu yüzden olayları biraz farklı görüyorum. Merak etme, bir yolunu bulacağız. Birlikte.

Tekrar sertçe yutkundu. "Seni hak etmiyorum.

Onun çenesini öptü. "Çok kötü. Bu süre boyunca benimle kalacaksın. Seni seviyorum.

Kalbi, tıpkı onun bu sözleri söylediğini her duyduğunda olduğu gibi göğsünde sertçe çarptı. 'Ben de seni seviyorum. Tüm bunlar boyunca yanımda olduğun için teşekkür ederim.

Kadın ona gülümsedi ve adam yeniden nefes alabildi. 'Onu eninde sonunda bulacağız. Sonsuza kadar saklanamaz. Komodinin üzerindeki saate dikkatle baktı. "Izzy Cordelia'yı eve getirene kadar elli dakikamız var.

Başını hüznle salladı. "Ruh istekli, bebeğim, ama beden işbirliği yapmıyor.

Yataklarından kayarak komodine yaslandığı yerden bastonunu aldı. Bastonun yüzeyini kaplayan ve Cordelia tarafından sevgiyle sürülen simler yatak odasının penceresinden süzülen güneş ışığında parıldıyordu. Stevie görev sırasında vurulduğundan beri bastona ihtiyaç duyuyordu - neredeyse onu sonsuza dek ondan uzaklaştıran kritik bir yaralanmaydı bu. Bastona olan bağımlılığı onu rahatsız ediyordu ama baston her parladığında neredeyse acı verici bir minnettarlık duyuyordu. Onun yaşadığını hatırlatan parlak bir şeydi bu.

Kaşlarını sallayarak adamın kasıklarına abartılı bir bakış attı. "Çünkü o eti *kemiğine* kadar işledim.

Onun kelime karşısında inledi. 'Gerçekten mi Stevie? Gerçekten mi?'

Güldü. 'Dayanamadım,' dedi. 'Cidden, ben de banyo yapmayı düşünüyordum. Bunu yapmayalı uzun zaman oldu,' dedi elini çekiştirerek. 'Beynini kapat ve seninle ilgilenmeme izin ver. Sienna'yı bulmak bir saat daha bekleyebilir.

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, saat

16.00.

JD spor çantasını çamaşırhanenin zeminine bıraktı, sonra fermuarını açtı ve kirli giysilerinden yayılan iğrenç soyunma odası kokusundan irkildi. Birkaç gündür kamp gezisindeydi. Ağustos ayında. Tanrım, Holly ve Dillon'ın evlenmek için yılın daha serin bir zamanını seçmiş olmalarını dilerdi. Ama Dillon onlardan biriydi, bir arkadaşı ve şehvetli bir bekârlığa veda gecesi yerine kamp gezisi yapmak istediğinde hepsi kabul etmişti.

JD çamaşırları yıkayıcıya attı ve ekstra güçlü kokuyu ekledi.

Lucy'nin özellikle tüyler ürpertici, pis kokulu cinayet mahallerini araştırırken giydiği kıyafetler için aldığı öldürücü deterjan. Döngüyü başlattı, sonra mutfaktan geçerek aile odasına gitti ve kapının önünde durup bir an için sadece baktı.

Üç yıllık eşi, iki aylık kızlarını emzirirken, on sekiz aylık oğulları yumuşak bloklarla bir kule inşa ediyor, en üstteki bloğu son derece hassas bir şekilde yerleştirirken konsantrasyon içinde kaşlarını çatıyordu. Jeremiah mükemmeliyetçi biri olmaya başlamıştı. *Tıpkı annesi gibi*, diye düşündü JD, göğsü sıkışarak.

Evde olduğu için çok mutluydu. Bir ses çıkarmış olmalıydı ki Lucy başını kaldırdı, gülümsemesi parlıyordu. "İşte buradasın.

"Baba! Jeremiah ayağa fırladı ve kollarını açarak onu karşılamaya koştu. "Kalk.

JD mecburen çocuğu kucağına aldı ve yumuşak yanağına gürültülü bir öpücük kondurdu, oğlunun kıkırdamaları onu sırttırdı. Jeremiah'ı kalçasına yerleştirdi ve öpmek için yüzünü yukarı çeviren Lucy'nin yanına geçti. JD öpücüğün iyi olmasını sağladı ve kızın çıkardığı zevk mırıltısı JD'yi gülünç bir şekilde gururlandırdı.

"Seni özledik," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Benim seni özlediğimin yarısı kadar bile değil.

Ağzı kıvrıldı. "Sadece klimayı kaçırdın.

Kıkırdadı. "O da var. Daha da eğilerek bebeğin gün doğumu rengindeki yumuşak saçlarına bir öpücük kondurdu. *Tıpkı annesi gibi*. "Wynnie'm nasıl?" dedi usulca, çünkü Bronwynne Lucy'nin göğsünde uyuyakalmıştı, küçük karnı doluydu.

Lucy yorgun bir sırıtışla, "Dün gece sabaha kadar uyudum," dedi. "Fazla başarılı," diye alay etti. Jeremiah'nın uyuması aylar sürmüştü Gece boyunca. "Onu beşiğine koymamı ister misin?"

"Lütfen," dedi minnetle. 'Bugün o merdivenleri elli kez inip çıktım.

JD, Jeremiah'nın karnına bir ahududu üfledi ve onu yavaşça yere indirdi. 'Bana gerçekten uzun bir kule inşa et, tamam mı? Wynn timer'i yatıracağım.

Lucy bebeği ona uzattı. "Gecenin geri kalanında boş musun?"

Kızını yakınında tutuyor, durduğu yerde bir o yana bir bu yana sallanıyordu. 'Bir şey çıkmazsa tabii. Joseph'le bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor ama ondan sonra serbestim. Neden?"

Lucy kaşlarını kaldırdı. "Çünkü birkaç saatliğine bebek bakıcım var. Gwyn iki çocuğu da alıp kendi evine götürecektir.

Oh evet, diye düşündü JD, anında uyandı. Anında azmıştı. Gideli sadece birkaç gün olmuştu ama Lucy'nin doktoru seks yapmasına ancak iki hafta önce izin vermişti. JD'nin depolanmış bir sürü ihtiyacı vardı.

"Köpek mi? Jeremiah umutla sordu.

"Evet, Gwyn Teyze'nin köpeğiyle oynayabilirsin," dedi Lucy ona, sonra JD'nin gözleriyle buluştu, gözleri arzudan kararmıştı. 'Evde kalabileceğimizi düşünmüştüm. Gelip onları alması için onu arayayım mı?"

"Kahretsin, evet. JD son anda kendini düzeltti. 'Wynn timer'i uykuya yatırayım, ben de telefon edeyim. Sonra da duş almam lazım. Morgdaydım.

"Neil nasıl? Lucy sevgiyle sordu. Süresiz çocuk bakımı iznine ayrıldığında yerine geçen Dr. Quartermaine ile arkadaş olmuşlardı.

JD adamın gözlerindeki yorgun bakışı hatırladı. "Yorgun. Sanırım bir tatile ihtiyacı var. Ama selam söylüyor. Birazdan dönerim.

Merdivenleri dikkatle çıktı ve Wynn timer'i beşiğine yerleştirdi. Bebek telsizinin açık olduğundan emin olduktan sonra şakağına dikkatli bir öpücük kondurdu ve Joseph'i arayarak odadan çıktı.

"Hey, JD." Patronunun sesi dinlenmiş gibiydi. Bu JD'nin sırtmasına neden oldu. İkisi de günlerdir evlerinden uzaktaydı. "Her şey yolunda mı?"

JD zihnini babadan dedektife çevirerek Jarvis davasına odaklandı. 'Sorun yok. Belki iyiden de iyi. Jazzie'nin teyzesi bu öğleden sonra beni aradı. Jazzie'nin bugün çiftlikteki seansı sırasında konuştuğunu söyledi. Görünüşe göre yeni stajyerden hoşlanmış.

"Taylor Dawson mı? Joseph hafifçe şaşırmış bir sesle sordu. "Jazzie ne dedi?"

"Sadece teşekkür ederim" dedi ama sonra Taylor'ın kollarına kapanıp ağladı. Görünüşe göre Taylor yakın zamanda annesini kaybettiği için birbirlerine bağlanmışlar. Teyzesi çok mutlu, bunu bir dönüm noktası olarak nitelendiriyor.

"İki kelime söyledi," dedi Joseph şüpheyle. "Teşekkür ederim" tam olarak ruhunu açığa vurmak sayılmaz.

Bu sabah sahip olduğumuzdan daha fazla. Jazzie'nin teyzesi - Lilah Cornell - Jazzie'nin Taylor'la buluşması için tüm yetişkinlerden uzakta güvenli bir yer ayarlayıp ayarlayamayacağımızı merak ediyordu, çünkü onların tepesinde dolaştıklarını hissediyordu. Yarın öğleden sonra Giuseppe'yi düşünüyordum. Eğer özel bir oda bulabilirsek, Jazzie orada olduğumuzu bilmeden gözlem yapabiliriz. Restoranda kameralar ve mikrofonlarla donatılmış bir oda vardı. 'Bayan Cornell, Jazzie'nin koruyucusu olarak orada olacak. Belki kız yapılandırılmış terapi dışında Taylor'la konuşurken kendini daha rahat hisseder. Taylor Jazzie'nin gördüklerini ona anlatmasını sağlayabilir.

Joseph iç çekti. "Sadece birkaç haftadır çiftlikte olan bir stajyer için bu çok büyük bir baskı.

JD arka planda bir kadının mırıldandığını duydu ve Daphne'nin tınısını hemen tanıdı. Joseph de bir şeyler söyledi, eli telefonun üzerindeydi, böylece sözcüklerin sesi kısılmıştı ama ses tonu anlaşılıyordu. Joseph Carter karısıyla birlikte olduğu zamanlar dışında düşünceli, çoğu zaman göz korkutucu bir adamdı. Daphne onun sınırlarını yumuşatırdı. *Lucy'nin benimkini yumuşattığı gibi.*

Joseph sonunda, 'Seni hoparlöre alıyorum,' dedi.

"Hey, JD," dedi Daphne, sesi gülümsemesini taşıyordu. 'Taylor'ın gerçekten yetenekli olduğunu düşünüyorum. Çocuklarla çok az kişinin kurabileceği bir empati ve bağ kurabiliyor.

stajyerlerimiz gösterdi. Joseph'e bunu denemeniz gerektiğini söyledim. Güvenliklerini garanti edebildiğiniz sürece.'

"Giuseppe'nin yerinde yapabiliriz," dedi Joseph. 'Ve karakola gelmek gibi kızı korkutmaz. Ben ayarlarım ve sana bilgileri mesaj atarım, JD.

Daphne, "Bu konuyu Maggie ile konuşacağım," diye ekledi. "Eğer isterse Taylor'a sorabilir.

"Maggie'yi aradım bile," dedi JD. Lilah Cornell'le yaptığı görüşmeyi bitirdikten hemen sonra aramıştı. "Bu öğleden sonra Taylor'a soracak.

Daphne ona, 'Taylor bunu yapmaktan mutluluk duyacaktır, eğer karakterini anlayabilirsem,' diye güvence verdi.

JD kendi gülümsemesiyle, 'Ve sen her zaman öylesin,' dedi. Daphne Montgomery-Carter onun en sevdiği insanlardan biriydi. Başkalarının saklamaya çalıştıklarını görmek gibi bir yeteneği vardı, bu da bir savcı için değerli bir beceriydi. 'Seninle konuşmam gereken bir şey daha var, Joseph. Bu seni de etkiliyor, Daphne. Denny Jarvis ve karısı Missy.

"En olası sızıntılarımız. Joseph'in sesinde bir vardı.

Bu noktada mantıklı olan tek teori buydu. Missy Jarvis Daphne'nin ofisinde çalışıyordu ve tüm polis raporlarına erişimi vardı - ön hazırlık bile olsa veri tabanına giren her şeye. JD'nin Gage'in şüpheli olduğunu not ettiği yer orasıydı, ardından uygun bir şekilde bir mazeret üretildi ve ayrıca JD'nin bu mazeret hakkında şüpheleri olduğunu not ettiği yerdi, ardından Toby Romano suçlandı. Missy'den ziyade Denny'nin olaya karışmış olması daha muhtemeldi ama erişim onun olacaktı.

Daphne içini çekti. 'Umarım Missy bu karmaşanın farkında olmadan bir katılımcısıdır. İki yıldır ofisimizin katibi ve işinde gerçekten çok iyi. Hepimiz onu seviyoruz.

"Ben de öyle umuyorum, senin ve onun iyiliği için. JD kıpırdandı, önermek üzere olduğu şeyin iyi bir fikir olup olmadığından emin değildi. "Eğer Toby Romano'yu öldürmekle amacımız izimizi kaybettirmekse, neden katilinin bunu başardığına inanmasına izin vermiyoruz?

"Davanın kapandığına ve Gage Jarvis'in artık şüpheli olmadığına dair bir not mu düşmek istiyorsunuz? Joseph sordu.

"Aynen öyle. Bir şeylerin yanlış gittiğini fark ettiğimizden beri önemli olan her şeyi o veri tabanının dışında tuttuk.

Joseph bir an sessiz kaldı. 'Eğer bunu yaparsak, kanıt açısından elimizden geleni yapmamız gerekir. Jazzie'nin ifadesi olmadan elimizde Denny ve Missy'ye karşı ikinci derece kanıttan başka bir şey yok.

JD, "Ne evlerini aramak ne de telefonlarını dinlemek için arama izni almaya yetecek kadar bile değil," diye homurdandı. "İnanın bana, denedim. Denny bir savunma avukatı olduğu için, herhangi bir yargıcın telefon dinlemeyi kabul etmesini sağlamak gerçekten zordu.

"Biliyorum," dedi Joseph. 'Ama veritabanının kendisine bir izleyici koyabiliriz çünkü bu devletin malı. Giriş yapan herkesi takip edebilir ve ofisten mi yoksa uzaktan evden mi giriş yaptıklarını not edebiliriz.

"Ama ... Daphne durakladı, sıkıntılıydı. 'Missy mi, Denny mi, yoksa ikisi birden mi olduğunu bilemeyeceğiz.

Joseph, 'Her ikisini de sivil polislerle takip ettireceğim,' dedi. 'İşin içinde sadece Denny varsa, Missy'nin şifre bilgilerine ulaşmanın bir yolunu bulmuştur. Ben olsaydım, veri tabanını kontrol etmeden önce karımın evden çıkmasını beklerdim. Umarım Denny de o kadar dikkatlidir. Bunu yapacağım, JD. Taylor Dawson'dan Jazzie'yle buluşma konusunda ne dediğini öğrenir öğrenmez bana haber ver.

"Yapacağım. Telefonu kapattılar ve JD duşa girdi ama beşiğindeki Bronwynne'e son bir kez baktı. Onu o kadar çok seviyordu ki bazen göğsünün bunu kaldıramayacağını düşünüyordu. Ebeveynlerin kendi çocuklarına nasıl zarar verebildiklerini hiç anlamamıştı. Artık bir baba olduğu için anlamaya bile çalışmıyordu. Sadece ebeveynlerin cezalandırıldığından ve çocukların güvende olduğundan emin olmak için elinden geleni yapıyordu. Duygusal enkazı danışmanlara ve terapistlere bırakmak zorundaydı.

Bebeğin kapısını kapattı ve Taylor Dawson'ın Daphne'nin düşündüğü kadar iyi olması için dua etti. Jazzie Jarvis'in hayatı buna bağlıydı.

Altı

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 16.00

Taylor bir şişe su aldı ve Maggie'nin masasının diğer tarafındaki sandalyeye oturdu. Maggie botlarını yere indirmiş ve bir dosya klasörünün içindekileri tarıyordu. "Her şey yolunda mı? Taylor temkinli bir şekilde sordu, Ford'la yaşadığı itiş kakıştan duyduğu endişe daha büyük bir korkuyu bastırmak için bastırılmıştı.

O biliyor mu? Hayır, bilemez. Joseph Carter geçmişimde hiçbir açık bulamadı. Kimse bilmiyor.

Maggie dosyadan başını kaldırdı, gözleri kıbardı ve Taylor'ın midesi bir parça gevşedi. "Harika gidiyorsun. Aslında seni bu yüzden buraya çağırdım. Maggie dosyayı kapattı ve çekmecesine geri koydu. 'Bugün Jazzie Jarvis ile bir bağlantı kurdun. Onunla biraz daha zaman geçirmeni istiyorum.

İçini bir rahatlama ürpertti. Jazzie tartışmak için *çok* daha iyi bir konuydu. "Onu ata bindirmek için tekrar denemek istiyorum.

Maggie başını salladı. 'Hayır. Atlardan korkuyor. Onu ata binmeye zorlamayacağız.

Maggie başka bir şey söylemeyip sadece onu izlediğinde Taylor yavaşça, "Pekâlâ," dedi. *Pekâlâ. On bir yaşındaki bir çocukla başka nasıl daha fazla zaman geçirebilirim?* "Sanırım onu soda içmeye falan götürebilirim. Eğer sorun olmazsa.

Maggie gülümsedi. "Dondurma hakkında ne düşünüyorsun?

Taylor'ın midesi biraz daha gevşedi. 'Çok olumlu. Evinin yakınında bir külâh alabiliriz.

Güzel. Teyzesi, Jazzie'nin tatlıya düşkün olduğunu ve annesinin ölümünden bu yana gerçekten tepki verdiği tek şeyin dondurma olduğunu söylüyor.

"O zaman bu bir plan. Taylor şansını denemeye karar verdi. "Ama onunla daha fazla zaman geçireceksem, her şeyi bilmem gerek. Az önce kaldırdığın dosyada olmayan şeyleri bile.

Maggie'nin kaşları kalktı. 'O Jazzie'nin dosyası değildi. Senin dosyandı. Taylor bir kez daha baktı ve ağzı açık kaldı. "Benimki mi? Neden?

"Çünkü Jazzie hakkında daha fazla şey bilmek isteyeceğini düşündüm ve sana söylemeden önce emin olmak istedim.

Neyden emin? Taylor kızgınlığını bastırmak zorunda kaldı. Tanrı aşkına, lanet olası geçmiş kontrolünü geçmişti. Maggie VanDorn daha ne istiyordu?

Bir yığın yalan üzerine inşa edilmiş geçmiş kontrolünden mi bahsediyorsun? diye sordu zihnindeki küçük ses. *Gerçekten mi, Taylor?*

Lanet olsun. Bu sestən nefret ediyordu. Çok kendini beğenmiş. Ve rahatsız edici derecede zeki. "Erkeklerden korktuğu gerçeğini mi kastediyorsun?

Taylor yüksek sesle sordu, sesinin sakın kalmasından gurur duyuyordu. "Ford bana söyledi. Jazzie'nin tacize uğramış olabileceğini öne sürdü.

'Evet, Ford o bir kova fasulyeyi döktüğünden bahsetti. Ama hikayenin tamamını bilmiyor. Size anlatmak üzere olduğum şey Jazzie'nin resmi dosyasında yok. Onu güvende ve hayatta tutmak için bilerek dışarıda tutuldu.

Taylor kaşlarını çatı. Güvende ve hayatta mı? *Bu da ne? ?* "Anlamıyorum.

"Dedektif Fitzpatrick'in Jazzie'nin resmi davası için bizimle paylaştığı gerçekler

dosya tam olarak tamamlanmamıştır.'

"Yalan söyledi demek istiyorsun," dedi Taylor kesin bir ifadeyle.

Omuz silkme. "Patates, po-tah-to. Maggie onu dikkatle izledi. "Devam etmek için sana yeterince güvenmeli miyim?

Taylor'ın öfkesi kabardı. 'Yani kendi çıkarlarım için bu durumu kamuoyuna mı açıklayacağım? Hayır. Eğer benim hakkımda herhangi bir şüpheniz varsa, bana sır vermeyin. Eğer bunu yapabileceğime gerçekten inanıyorsanız, o zaman beni kovun. Ama sır tutabilirim.'

Maggie'nin bakışları onunkilere kilitlendi. "Bunun çok doğru olduğuna eminim," diye mırıldandı.

Taylor'ın sırtından aşağı bir endişe ürpertisi aktı. Söyleyecek bir şey bulmakta zorlandı ama Maggie hızlı adımlarla ilerledi. "Jazzie'ye dönelim. Resmi rapor Lilah Cornell'in kız kardeşi Valerie'yi bulduğunu ve polis geldiğinde çocukların Lilah'ın yanında olduğunu söylüyor, bu da cesedi bulunduğunda kızların da Lilah'ın yanında olduğunu ima ediyor.

İma mı ediyorsun? Olamaz. Dehşete kapılan Taylor'ın öfkesi aniden söndü. 'Ama onunla birlikte değiller miydi? Kızlar onu bulduklarında yalnız mıydılar?

Maggie iç çekti. "Özellikle Jazzie. On bir yaşında ve gündüz kampından eve tek geldi. Büyükannesi normalde onu karşılamak için oradaydı ama ayak işlerini halletmek için trafiğe takılmıştı. Jazzie içeri girdi ve ...'

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Taylor, sahneyi ve Jazzie'nin yaşadığı dehşeti gözünde canlandırabiliyordu.

Maggie tekrar iç çekti. "Lilah birkaç saat sonra Janie'nin anaokulundan bir telefon aldı, Valerie onu almaya gelmeyince. Görünüşe göre bu, kızların annesi işte geciktiğinde ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadığında birkaç kez olmuştu. Lilah acil durum irtibat kişisiydi. Janie'yi alıp eve getirdi ve Valerie'yi yerde öldüresiye dövülmüş halde buldu. Lilah kız kardeşinin cesedini bulunduğunda yıkıldı, ancak Janie'nin şok içinde orada durduğunu ve her şeyi gördüğünü fark ettiğinde kendini çabucak toparladı. Ve sonra Lilah, Jazzie'nin çoktan evde olması gerektiğini fark etti. Bir sandalyenin arkasından "yaralı bir hayvan gibi" inleyen bir ses duyduğunu söyledi. Jazzie'yi orada bulmuş, kendini sallıyor ve inliyormuş. Ayrıca şoktaydı.'

"Zavallı küçük kız," diye mırıldandı Taylor. "İkisi de.

Biliyorum. Jazzie'nin ne görüp görmediğini kimse bilmiyor, çünkü konuşmuyor. Ancak lobinin güvenlik kameraları tarafından çekilen videoya göre, cinayetten birkaç dakika sonra gelmiş. Video, annenin ölümünden yaklaşık bir saat önce lobiye girdiğini, bir iki dakika sonra da kapüşonlu bir adamın onu takip ettiğini gösteriyor. Jazzie bundan yaklaşık otuz dakika sonra lobiye giriyor ve ardından kapüşonlu bir adam lobiden çıkarken görüntüleniyor.

"Yani Jazzie eve geldiğinde hala dairede olabilir. "Evet. Polis mutfakta birinin yıkandığını tespit etti, ama Buldukları tüm kan anneye ait. Adam kimliğini belirleyecek hiçbir şey bırakmamış.

"Tabii Jazzie sandalyenin arkasına saklanırken onu görmediyse.

"Aynen öyle.

Taylor bir ürpertiye bastırdı. "Anneleri günün o saatinde eve düzenli olarak gelir miydi?

"Bu iyi bir soru. Görünüşe bakılırsa yoktu, ama Jazzie'nin çalışmalarını görmek için gündüz kampının sanat fuarında biraz izin almıştı. Fitzpatrick'e göre, o gün alışılmadık bir arama yapmamış ya da herhangi bir arama almamış. Kimse onu farklı biriyle konuşurken görmemiş.

"Şüpheliler mi?

"Sanırım ilk sırada Valerie'nin eski kocası Gage var. Üç yıl önce onu terk etti ve o zamandan beri görülmedi. Valerie'ye saldırmakla suçlanan bir bağımlı olduğu biliniyor. Ancak görünüşe göre cinayet sırasında Teksas'taymış. Dedektif Fitzpatrick'e göre iyi bir mazereti var. Onu o öğleden sonra gören biri.

Taylor, tıpkı doğum kayıtları gibi kimlik bilgilerinde de tahrifat yapılabileceğini düşündü ama bunu yüksek sesle söyleyecek değildi. "Polislerin elinde herhangi bir ipucu var mı?

Paylaştıklarından değil. Ama Jazzie'nin ne gördüğünü öğrenmek istiyorlar, eğer bir şey varsa. Lilah bugün Fitzpatrick'i aradı ve Jazzie'nin seninle duygusal bir bağ kurduğunu söyledi. Onunla güvenli bir yerde dondurma yemeni istiyor. Annesinin katilini teşhis edip edemeyeceğini bilmek istiyor.

Bu dondurma randevusunun önemi Taylor'ın kafasına dank edince Taylor üşümeye başladı. "Bu konuda emin değilim. Henüz lisanslı bir şey değilim. Üniversiteden yeni mezun oldum ve psikoloji diplomam var. Polisin danışmanları olmalı. Ya bu işi berbat edersem?

"BPD'nin danışmanları var ve hem Jazzie hem de Janie onlarla görüşmeye devam edecek. Ama Jazzie onlarla bağlantı kuramadı. Bu arada Lilah'ın

"Katilin sandalyenin arkasında Jazzie'nin olduğunu anlayıp anlamayacağını merak ediyorum.

"Nasıl?" diye sordu Taylor. "Polis raporunda yazmıyorsa kim nereden bilebilir ki?"

"Çünkü Lilah Jazzie'yi saklanırken bulduğunda Janie oradaydı.

"Aman Tanrım. Jazzie bu yüzden ona bu kadar yakın duruyor. Janie'nin söylemesine izin veremez. Bu, kız kardeşini izleyen Jazzie'nin gözlerindeki acıyı açıklıyordu. "Janie'nin iyileşmesini istiyor ama onun özgürce konuşmasına izin vermekten korkuyor.

"Benim bu.

Kahretsin. Taylor kaçmak istedi. Bunun için gelmemiştir. Buraya Clay Maynard hakkındaki gerçeği öğrenmeye gelmiştir. 'Ama ya Jazzie hiçbir şey görmediyse? Kimse Jazzie'nin hiçbir şey bilmediğini kesin olarak kanıtlamayacağı için Lilah sonsuza dek sinir hastası olacak.

Maggie tek kelime etmeden ona baktı.

Taylor iç çekti. 'Onun bir şey gördüğüne inanıyorsun. Neden?

Maggie omuz silkti. "İçgüdülerim. Çok uzun zamandır çocuk kurbanlarla uğraşıyorum. Jazzie söylemediği bir şey biliyor. Bak, eğer istemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin. Bu senin iş tanımının bir parçası değil.'

Taylor zavallı Jazzie'yi ve çocuğun kâbusu düşündü. Gerçek bir kâbustu, Taylor'a yaşatılan uydurma bir kâbus değil. Yine de etkisi aynıydı. Gözlerinde korku olan bir çocuk.

Lilah da babasının onca yıldır yaşadığı yerde. Gözlerini çocuğundan hiç ayırmıyor, Jazzie'nin pijama partisine gitmesine asla izin vermiyor, yırtıcı bir hayvanın gelip onu kaçıracağı günden korkuyordu. Jazzie'yi korumak için tüm hayatını değiştirdi. Aynen Frederick Dawson'ın yaptığı gibi. *Benim için.*

Taylor babasına çok şey borçluydu. Ama asıl trajedi, ne Taylor'ın ne de Frederick Dawson'ın bunların hiçbirine katlanmak zorunda kalmamış olmasıydı. Tehdit tamamen uydurmaydı. *Teşekkürler anne.*

Yine de Jazzie'nin yaşadığı travma çok gerçektir ve hayatına yönelik risk somuttu. Taylor derin bir nefes aldı. "Bunu yapacağım. Sadece bana nerede ve ne zaman olacağını söyle.

Maggie ona gülümsedi. "Teşekkür ederim. Fitzpatrick bunu sahibi Joseph'in arkadaşı olan bir İtalyan restoranında yapmak istiyor.

Taylor kaşlarını çatı, kafası karışmıştı. "Dondurma yemeye gideceğimizi sanıyordum.

'Restoranın menüsünde dondurma var. Daha da önemlisi, sadece tek kapısı olan özel bir odası var. Fitzpatrick sizi dondurmacıda koruyamaz ama restoranda her zaman korumanız olacak. Kapıyı o koruyacak tabii ki. Bizimkilerden biri de orada olacak.' Maggie bir kalp atışı kadar tereddüt etti. "Clay Maynard, güvenlik müdürümüz. Onunla henüz tanıştığınızı sanmıyorum.

Taylor'ın kalbi sıkıştı. Maggie'nin tereddütü şey anlatıyordu. *O biliyor Kim olduğumu. Neden buradayım?* Taylor'ın içgüdüleri de oldukça iyiydi ve içindeki her şey artık işinin bittiğini söylüyordu. Ama Maggie *nereden* biliyordu?

Neyse ki Taylor poker suratını nasıl koruyacağını biliyordu. "Hayır, duymadım ama Dillon'dan onun hakkında güzel şeyler duydum.

Maggie'nin vücudundaki gerginlik gözle görülür biçimde azaldı ve Taylor anladı. *Çünkü gerçeği söyledim. Dillon'la konuştuğumu biliyordu. Clay'i sorduğumu biliyordu.*

Taylor uzun, sessiz bir nefes verdi. *Yakalandı.* "Beni mi gözetliyordun Maggie?

"Evet. Cevap direktti. Özür dilemeden. 'Ahırda hem ses hem de görüntü için kablolar var. Her şeyi görüyor ve duyuyorum. Masasının üzerindeki monitörü işaret etti. "Gökyüzündeki kendi gözüm.

Kahretsin. Taylor tüm lanet olası kameralarını unutmuştu. *Sadece ... lanet olsun.* Çenesini kaldırdı. 'Sana hiçbir konuda yalan söylemedim. Benim adım Taylor Dawson.'

Maggie'nin başı hafifçe yana eğilmiş, onu inceliyordu. "Sende onun gözleri var, Taylor. Başvuruna eklediğin fotoğrafa ilk baktığımda bunu gördüm. Joseph seninle mülakat yapmadan önce de biliyordum. Joseph'in geçmiş araştırmasında tutarsız bir şeyler çıkmasını bekliyordum.

Maggie onu buraya bilerek mi getirmişti? Ya da en azından şüphelenerek? Bu Taylor'ın aklını başından aldı. "Ama *tutarsız* bir şey çıkmadı. Çünkü ben Taylor Dawson'ım.

Maggie zorlukla yutkundu. "Anlamıyorum.

"Ben de anlamıyorum," diye itiraf etti Taylor.

"Tam olarak değil.

Maggie sessizce iç çekti. "Sadece ... ona zarar verme. Neden burada olduğunu bilmiyorum ama lütfen ona zarar verme. Yeterince şey yaşadı.

Taylor'ın kaynayan öfkesi patladı. "Lanet olsun, ben de öyle!" diye tersledi ve Maggie irkildi. "Özür dilerim," dedi Taylor çabucak. "Bağırmak istememiştim. Ona zarar vermeyi planlamıyorum. Kimseye zarar vermeyi planlamıyorum. Sadece onunla tanışmak istedim.

"Neden şimdi?

Taylor başını salladı, oraya gitmek istemiyordu. Onu görene kadar olmazdı. "Buraya onunla tanışmaya geldim," diye kararlılıkla tekrarlardı. 'Hiçbir beklentim olmadan. Risk almadan. Buna saygı duyabilir misin?

Maggie uzun, çok uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. "Şimdilik. Yine de lütfen bunu ertelemeyin. Onu bu gece buraya getirebilirim.

"Soğuk bir havuza atlamak," diye fısıldadı

Taylor. "Genellikle en iyi yol budur," dedi

Maggie bilgece.

"Pekâlâ. Taylor bir kez sertçe başını salladı. "Peki. Onu buraya getir. Ama lütfen ona nedenini söyleme. Hayal kırıklığına uğramasını istemiyorum.

Maggie'nin kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Anlamıyorum, Taylor. Nasıl hayal kırıklığına uğramış olabilir ki? Bütün hayatın boyunca seni aradı.

Taylor başını salladı. 'Bu konuda kimseyle konuşmak istemiyorum. Onunla tanışana kadar olmaz. Onu gözlemlemek istedim. Güvenli bir şekilde. Ama bunu şimdi yapamam.

Maggie'nin gözlerinde anlayış belirdi. "Yürüyüp gidebilmek istedin. Hiçbir iz bırakmadan onun hayatından kaybolmak. *Yine*.

Taylor yaşlı kadının sesindeki sivri suçlamayı duymazdan geldi. "Bunu hâlâ istiyorum. Ve eğer yapmam gerektiğini hissedersen ortadan kaybolacağım. Ama iz bırakmadan değil. Bu sefer olmaz. *Lanet olsun*. Babası haklıydı. Buraya gelmek aptallıktı. *Tabii Clay gerçekten iyi bir adam değilse*. "Bununla birlikte, "tekrar" ifadesini kullanmanızın haksızlık olduğunu belirtmek zorundayım. İlk seferinde kendimi yok etmedim. Sadece bir çocuktum. Annem beni "ortadan kaldırdı".

Kaba bir baş sallama. "Doğru. Bunun için özür dilerim.

"Kabul edildi. Taylor bir nefes aldı ve bıraktı. "Ortadan kaybolmadan önce Jazzie'yle konuşacağım, eğer konuşmaya karar verirsem. Söz veriyorum. Ve ben sözümünden dönmem.

"O zaman yarın öğleden sonra, tüm terapi seansları tamamlandıktan sonra onunla buluşmanızı ayarlayacağım.

Etkili bir şekilde kovulan Taylor ayağa kalktı. "Yatak odamda kamera var mı?

Maggie'nin gözleri kızgınlıkla parladı. "Kesinlikle hayır.

Teşekkür ederim. Kaliforniya'daki babamı arayacağım. Onu kontrol edeceğime söz verdim ve geciktim. Yalnız kalmak istiyorum.

"Odanız özel. Bu sizi tatmin etti mi, yoksa bunu size kanıtlamak için böcek olup olmadığını kontrol etmek üzere bir koklayıcı getireyim mi?

Maggie'nin alaycılığının sırtından yuvarlanmasına izin verdi, onurunu sıkı sıkıya korudu. 'Hayır, senin sözün yeterli. Akşam yemeğinde görüşürüz. Sonra başı dik, başka bir şey söylemeden ofisten ayrıldı.

Ahırda yalnız kalır kalmaz dizlerinin bağı çözüldü. Bir ahır direğine tutundu ve bacaklarının onu ayakta tutmasını diledi. Midesi bulanıyor, başı zonkluyordu.

Bunun için geldin. Onunla tanışmaya geldin. Ama bu şekilde değil. Sadece birlikte itmek için değil. Bunu güvenli bir şekilde yapmak istemişti. Böylece korkarsan kaçabilirdin.

Evet, hepsi bu kadardı. Ama duyduğu her şeye göre Clay daha iyisini hak ediyordu. *Belki ben de hak ediyordumdur.* Bu arada cesaretini toplaması gerekiyordu. Ve babasını bilgilendirmesi.

Omurgasını çelikleştirerek çiftlik evine doğru yürüdü, böylece şimdiye kadar tanıdığı tek babasını arayabilecekti.

*Hunt Valley, Maryland, 22
Ağustos Cumartesi, 16.20.*

Mutfak masasında oturan Ford, Taylor kapıdan içeri girdiğinde dizüstü bilgisayarını kapattı ve ahırın kamera görüntülerinin olduğu tarayıcı penceresini gizledi. Maggie'yle konuştuktan sonra çıkarken onu izlemiş, konuşmalarından sonraki yüz ifadesini görmek istemişti.

Jazzie'nin hikâyesini Taylor'a çok fazla anlattığını itiraf etmek için daha önce ofise gitmiş, ancak durumu yanlış okuduğunu fark etmişti. Hayatı boyunca ona büyükannesi gibi davranmış olan kadın, JD'nin Jazzie'nin erkeklerden korktuğuna inandığını, çünkü annesinin katilinin evlerinden çıkışına tanık olmuş olabileceğini, ancak Jazzie'nin bir şey gördüğünü itiraf etmediğini söyleyerek varsayımlarını hemen düzeltmişti. *Zavallı çocuk*. Bu, bırakın on bir yaşındaki bir çocuğu, herkesin taşıyabileceği bir yükü.

Ford, Maggie'nin de aynı bilgiyi paylaşmak için Taylor'ı görmek istediğini düşündü ama Taylor'ın Dillon'la yaptığı konuşmayı duyduktan sonra, bu konuda ona güvenilebileceğinden emin değildi. Ama Maggie'ye bunu söyleyecek zamanı olmamıştı ve kulak misafiri olmak için gölgelerde gizlendiğini de itiraf etmek istemiyordu. Bu onu bir sapık gibi gösterirdi.

Ve belki de sürüngen biriydi, çünkü Taylor'ı tekrar izlemişti, bu kez Clay'e 'tuhaf' olduğunu söylediği kamerayla. Zavallı Jazzie'nin başına gelenler için yüz ifadesinin üzgün, hatta yıkılmış olmasını ummuştı. Seçkin bir haber yakalamış bir muhabirin parıltısını görmemeyi umuyordu.

Ama ofisin kapısından içeri girdiğinde yüzünde gördüğü ifadeye hazırlıklı değildi. Kapı kapanana kadar metanetli, çenesi yukarıda görünüyordu ama sonra yere yığıldı, gözleri cam gibi oldu ve rengi soldu. Sanki onu dik tutan tek şeymiş gibi direklerden birine tutunmuştu. Yaprak gibi titriyordu, kusmak üzereymiş gibi görünüyordu.

Tanrım, Maggie'nin onu kovmamış olmasını umuyordu. Jazzie'nin erkeklerden korktuğu konusundaki dil sürçmesi Taylor'ı çok şey bildiği için riskli hale getirmediyse, nedenini düşünemiyordu. Taylor'ın salonda attığı yumruktan bahsetmemişti. Maggie bunu kameralardan birinde görmüş olabilirdi ama bundan bahsetmemişti.

Kahretsin. Taylor'ın kovulmasını istemiyordu. Birçok nedenden dolayı. Ona tam olarak güvenmiyordu ama ilgisini çekiyordu.

Ve sonra onun kendini toparlamasını, omurgasının dikleşmesini, yüz ifadesinin sıradan bir kayıtsızlığa dönüşmesini izlemişti. Az önce onun korkudan titrediğini görmemiş olsaydı, bu duyguyu yaşayabileceğinden bile şüphelenmeyebilirdi.

Kapıyı dikkatle kapatırken, "Merhaba Taylor," dedi.

Elini kalbine bastırarak sıçradı. "Orada olduğunu bilmiyordum.

"İyi misin? Solungaçların biraz yeşil görünüyor.' Kahretsin, porselenden daha beyaz görünüyordu. "Bazen alışkın değilseniz sıcak sizi fena çarpabilir. Buzdolabından bir şişe soğuk su aldı ve kızın eline tutuşturdu, kız hemen içmeyince parmaklarını suyun etrafında kıvırdı. "Oturman gerek. Beni korkutuyorsun.

Bu yalan değildi.

Uyuşmuş bir şekilde başını salladı, adam onu bir sandalyeye götürüp nazikçe içine ittiğinde itiraz bile etmedi. Kadın elindeki şişeye uzaylı içeceğiymiş gibi bakarken, adam bir kağıt havluyu soğuk suyla ıslatıp sıktı ve ensesine koydu.

"Sadece bir dakika otur," dedi. "Gececek.

Yavaş, sessiz bir iç çekiş. 'Hayır, olmayacak. Ama teşekkür .' "

Ford uzun bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi. 'Bak, beni Adam'dan tanımıyorsun ama ben iyi bir dinleyiciyim. Daha önce yaptığım gibi yargılamayacağıma söz veriyorum. Dillon ve Holly'nin düğününe katılma konusundaki isteksizliğinin engellerinden kaynaklandığını düşündüğü zaman. "Bunun için özür dilerim.

'Sorun değil,' diye mırıldandı. 'O koşullar altında ben de aynı şeyi düşünebilirdim. Sevdğin insanları koruyordun. Bunu anlıyorum.

Kadın başka bir şey söylemedi ve Ford sinirden kudurmuş bir halde sessizliği doldurmak zorunda olduğunu fark etti. "Kaliforniyalı olduğunu duymuştum," dedi kilerde tuzlu kraker ararken.

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu, sesi hâlâ çok kısıktı. O sabah yaptığı gibi ona bağırmasını diledi. İçindeki ateşi tekrar görmek istiyordu.

karanlık gözleri.

Bir tabağa birkaç kraker koydu ve kızın önüne koydu. "Annem. Hâlâ yeşil görünüyorsun. Midenize bir şeyler koymak yardımcı olabilir. Kaliforniya'nın neresi? LOS ANGELES MI?"

Taylor bir kraker aldı ve köşesini kemirdi. 'Hayır. Kuzey kısmı. Eureka'nın doğusundayız. Oregon'a doğru.'

'Stajyer pozisyonunu aldığınıza göre atları tanıyor olmalısınız. Evde ata biniyor musun?'

Bir gülümseme parıltısı. 'Evet. Bir çiftliğimiz var, küçük bir çiftlik. Yaklaşık bin baş sığırımız var. Hepimiz ata bineriz.'

"Kız kardeşin Julie bile mi?"

"Hatırladın. Krakerini sahte bir selamla havaya kaldırdı. 'Bunun için puan. Evet, Julie de ata biniyor ama özel ekipmanla. Yanaklarına biraz renk gelmişti ve nefes alış veriş daha az sığdı, bu yüzden Ford onun milyonlarca sorusunu bastırdı ve konuşmasına izin verdi. "Şifalı Kalpler programıyla ilgilenmemin pek çok nedeni vardı ama bunlardan biri de evde benzer bir program başlatmaktı. Julie fizik tedavisinin bir parçası olarak ata binmeyi öğrenmişti ama ben ata binmenin duygusal terapötik faydalarını düşünmemiştim.

Ford risk aldı. "Eskiden, yani ben ..olmadan önce ata binmeyi hep sevmişimdir. Mutfağa girdiğinden beri ilk kez gözleri Ford'unkilerle buluştu ve bu sanki karnına inen bir tekme gibiydi. bir anlayış vardı. Ve merhamet. Ve muhtemelen daha fazlası. Belki saygı? Öyle umuyordu.

"Kaçırılmanızdan önce," diye ekledi acımadan. "Bunu okumuştum. En azından parçalar.'

"Evet, şey. Devam etmek için kendini zorladı, çünkü kadın sabırla bekliyordu. "Kaçırılmadan önce rekabetçi bir biniciydim. Bir atlayıcı.

Bir gülümseme pırıltısı genişledi ve sonunda gözlerine ulaştı. 'Varil yarışı yapıyorum. Ama atlamada hiç ustalaşamadım.

İçinde bir şeyler kıpırdandı. İnce kıvrımları olan ince vücut fıçı yarışı mı yapıyordu? Görmek istediğini. Çok daha fazlasını görmek isterdi ama

Bunu düşünmesine izin veremezdi, yoksa kot pantolonunda utanç verici bir şişkinlik olurdu ve onun yanlış bir fikre kapılmasını istemiyordu.

Ne, onun ateşli olduğunu mu düşünüyorsun? Evet, öyle. Ve bunu biliyor olmalı.

Ama Ford son kısmın doğru olduğundan tam olarak emin değildi. Taylor ailesinden biri olmadan hiç evden uzak kalmamıştı. Buraya gelmeye korkmuştu. Yine de gelmişti.

Çünkü Clay hakkında soruları var. Ford'un, onun neden burada olduğunu tam olarak öğrenene kadar bunu aklının bir köşesinde tutması gerekiyordu. Ve kızın kendisi hakkında bilgi vererek ona 'karşılık vereceğini' umduğu için paylaşma devam etti.

"Kaçırılma olayından sonra yarışmayı bıraktım. Kalbim bu işte değildi. Ama hala ata biniyorum. Sadece şimdi ... şey, şimdi, farklı. Daha önce atımı hep sevmiştim ama kaçırıldıktan sonra o ...' Sözüünü yarıda kesti, düşünme hızını kaybetti çünkü kadının gözleri yumuşamıştı ve istese de başka tarafa bakamazdı. Ama istememişti.

"Bir cennet," diye bitirdi usulca.

"Evet. Sen de mi?

Başını tek bir selamla eğdi. "Nereden biliyorsun?

'Jazzie'nin annesinin katilinin bir ağacın arkasında gizlenip dışarı çıkmayı beklediğinden korktuğundan bahsetme şekliniz. Tecrübelerinize dayanarak konuşuyormuşsunuz gibi geldi.

". Ama sorun değilse, bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum.

Avuçlarını masanın üzerine yaydı, parmakları genişçe büküldü. 'Sana kalmış. Sadece iyi bir dinleyici olduğumu unutmayın.

Bir gülümseme daha, bu seferki minnettar. "Eminim öylesindir. Belki bir gün seni alırım-'

Kapının açılmasıyla konuşması yarıda kesildi. Maggie botlarını tekmeledi, sonra tuzlu kraker tabağına değerlendirici bir bakış attı. "İyi misin tatlım?" diye sordu Taylor'a nazikçe.

Taylor başını salladı, boğazı zorlanıyordu. Konuşmaya çalışıyor gibi görünse de ağzından hiçbir kelime çıkmadı. Cildinin rengi biraz değişmişti.

Daha yeni dönmüştü ama başını çevirmedi, çenesini dik tuttu.

"Güzel. Maggie duvardaki saate baktı. "Yarım saat içinde burada olacak.

Taylor'ın yüzü bir kez daha bembeyaz kesildi. Tepeden tırnağa titreyerek kendini dikkatlice ayağa kaldırdı. "Otuz dakika içinde geri döneceğim o zaman.

Ford onun yanına koşmak, merdivenlerden çıkmasına yardım etmek istedi ama kızda kapana kısılmış bir hayvan gibi çaresizlik vardı. Yardımını hoş karşılayacağını sanmıyordu, bu yüzden olduğu yerde kaldı ve bu konuda kendini mutsuz hissetti.

O ve Maggie üst katta bir kapının kapandığını duyana kadar sessizce beklediler. Sonra Maggie buzdolabına yaslandı ve alnını dondurucunun kapısına dayadı. "Yüce Tanrım.

"Kim geliyor Maggie? Ford zaten biliyor olmasına rağmen sordu.

Dönüp ona baktı, yüzünü inceledi. "Clay. Başını öne eğdi. "Biliyordun.

"Tahmin etmiştim. Sienna, değil mi?"

Bilmiyorum, Ford. Adının Taylor Dawson olduğunda ısrar ediyor. Bildiğim tek şey, bir tür cehennemden geçmiş olduğu. Ama ne olduğunu bilmiyorum.

"Çocukken korkardı. Ona Jazzie hakkında söylediklerini anlattı. "Bana bunu doğruladı ama bu konuda konuşmak istemediğini söyledi ki bunu anlıyorum. Ben de başıma gelenler hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum.

Maggie onun yanındaki sandalyeye oturdu, yüzünde endişeli bir ifade vardı. 'Sen

Tamam mı, Ford? Bunu sana yeterince sık sormuyorum.'

Elini kapattı ve nazikçe sıktı. "Bunu bana çok soruyorsun. Ve ben iyiyim. Eskisi gibi değilim ve muhtemelen hiçbir zaman da olmayacağım. Kaçırıldığından ve fidye için değil, annesini bir tuzağa çekmek için alıkonulduğundan beri. Kaçıran kişi onu öldürmeyi planlamıştı. Ford bunun olmasını engellediği için Joseph Carter'a sonsuza dek minnettar kalacaktı. "Acaba Taylor'ın annesi ona Clay hakkında ne söyledi?

Maggie yorgun bir şekilde iç geçirdi. 'Ben de aynı şeyi merak ediyordum. Onun gözlerine o bakışı yerleştirmekten nefret ediyordum. Ama Clay'in onu her düşündüğünde gözlerinde beliren ifadeden de nefret ediyorum.

"Ve her seferinde Kaliforniya'dan onu bulamadan dönüyor," diye ekledi Ford. "Ona buraya neden geldiğini söylediniz mi?"

"Hayır. Nasıl yapacağımı bilmiyordum.

"Ben de öyle. Ahırdaki kameranın bozuk olduğu yalanını uydurarak onu buraya getirmeye çalıştım.

Maggie kararsızca güldü. "Ben de bunu merak ettim. Kırık kamerayla ilgili olup olmadığını sordu. Evet demedim ama hayır da demedim. Sadece dışarı çıkmasını istedim. Geleceğini ama Stevie ve Cordelia'yı da getirmesi gerektiğini söyledi. Cordy'ye en sevdiği yerde pizza sözü verdiler.

'Onunla birlikte gelmelerine sevindim. Onlara ihtiyacı olabilir.'

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 16.35.

Taylor telefonunu elini acıtacak kadar sıkı tutmuş, babasının açmasını bekliyordu. Birkaç kez çaldıktan sonra açtı ve Taylor'ın nabızı daha da hızlandı.

"Hey, bebeğim," dedi o sessiz haliyle. Frederick Dawson seviyeli bir adamdı, ama onu zayıf gören herkes çabucak yeniden eğitildi. Öldürücü bir akıntıya sahip bir su altı nehrini gizleyen derin bir göl gibiydi. Güçlü ve sessiz ve ... her zaman orada. Her zaman tetikte. Ve her zaman onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdı. "İyi misin?"

Histerik bir kahkaha yükseldi ama hıçkırıklara dönüştü. "Evet, ben iyiyim.

"Hayır," dedi, gerilerek. "Ağlıyorsun. Sana ne yaptılar?" 'Hiçbir şey. Hiçbir şey yapmadılar. Çok iyi davrandılar. Sadece . . . Buluşuyorum Onu. Bu gece.'

Uzun, çok uzun bir sessizlik. "Onlara söyledin mi?" diye dikkatle sordu. "En azından onunla tanışana kadar bekleyeceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum. *Ben* oraya gelip onunla tanıştıktan sonra.

Clay'in güvenilirliğini kanıtlamasının ardından söylenmemiş bir söz kalmıştı ama babasının bu sözleri söylemesine gerek yoktu. Stajyerliği kabul etmesi konusunda tartışırken bu sözleri defalarca söylemişti.

"Onlara ben söylemedim. Maggie VanDorn biliyordu." "Nasıl? Geçmiş tuttu, değil mi?"

"Elbette öyle oldu. Öyle olmasaydı buraya kadar gelemezdim. Görünüşe göre onun gözlerine sahibim. Ve . . . Maggie beni buradaki seyislerden biriyle konuşurken duymuş. Dillon iyi bir adam ve bana Clay'den bahsetti. Biraz fazla soru sordum ve sanırım Maggie'nin ilk şüpheleri doğrulandı.

"Eve gelmen gerek bebeğim. Sesindeki korku gün gibi ortadaydı. "Şimdi. Uçak biletinin ne kadar tuttuğu umurunda değil. Sadece eve dön.

Taylor başını salladı ve bir an için babasının onu göremediğini unuttu. "Seni sevdiğimi biliyorsun baba," dedi. Ve bu doğrudu. Frederick Dawson onun tanıdığı tek babaydı. Onun güvenliği için yaptığı fedakarlıklar Bu bilgi hâlâ onu boğuyordu. Ama Taylor aynı zamanda onu kaybetmekten, Clay'le tanıştığında evini unutmaktan korktuğunu da biliyordu. Onu unutacağından. Ama hiçbir şey gerçeklerden daha uzak olamazdı.

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum. Sesi çatallaştı. "Eve gel. Lütfen. Sadece eve gel.

"Baba, dinle. Lütfen dinle. Benim için yaptığın her şey için çok minnettarım. Bana her sarılışında ve her seferinde kendi kızlarından biriymişim gibi davrandın.

"Sen benim öz kızımsın," diye ısrar etti.

Elbette öyleyim. Ve hep öyle olacağım. Sen her zaman benim babam olacaksın. Ama baba, *annem yalan söyledi*. Clay hakkında yalan söyledi. Yıllardır beni arıyormuş. *Yıllardır*, baba.'

Sessizlik.

"Baba? Hala orada mısın?"

"Evet. Ben Bunların hiçbirini hala sindiremiyorum.'

Yani annesinin -karısının- tüm evlilikleri boyunca kendisini istismar eden 'tehlikeli eski kocası' hakkında yalan söylediği gerçeği.

Çaresizlikten kaçmıştı. Onu öldürmek ve kızını elinden almak için her şeyi yapabilecek bir adam.

Yalanın devam etmesine izin veren karısı kontrolden çıkmıştı. Eski hayatını tamamen feda etmesine, Oakland'daki başarılı hukuk kariyerini Kuzey Kaliforniya'da ıssız bir yerde çiftçilik yapmak için bırakmasına izin verdi. Kendi kızlarını feda etmesine izin verdi.

"Biliyorum baba. Çok özür dilerim."

"Bu senin hatan değil," dedi sertçe. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Clay'in de öyle olduğunu sanmıyorum," dedi elinden geldiğince nazikçe. "Daha geçen hafta dışarıda beni arıyordu. İçini çekti, onu rahatlatacak sözcükleri bulmaya çalışıyordu. "Dillon'a göre artık küçük bir kızla birlikte bir ailesi varmış."

"Tekrar evlendi mi? Bunu kontrol ettiğinizi sanıyordum."

"Araştırdım ama sadece yerel adliye kayıtlarına baktım. Belki başka bir yerde evlenmişlerdir. Ama önemli olan şu ki, yeni karısının önceki evliliğinden bir çocuğu var, babası ölmüş küçük bir kız. Kız buradaki programın bir parçası ama henüz onunla tanışmadım. Görünüşe göre silahlı bir adam tarafından tehdit edilmiş ve hala o adamla ilgili kabuslar görüyor."

"Tanrım. Zavallı şey."

Biliyorum. Baba, Dillon bana Cordelia'nın annesine kâbuslarından bahsetmediğini çünkü onu üzmemek istemediğini ama Clay'e güvendiğini söyledi. Tıpkı benim sana güvendiğim gibi."

Bir başka uzun sessizliği kocaman bir iç çekiş izledi. "Keşke onunla yüzleştğinde yanında olabilseydim."

"Keşke sen de yapabilsen. Ama bunun bir yüzleşme olduğunu düşünmemeye çalışıyorum. Deniyordu ama gerçekten işe yaramıyordu. Yukarı çıkmadan önce tuzlu krakerleri almış olmayı diledi. Ford çok düşünceli davranmıştı."

Kimin deneyimleri de ne yazık ki onunkilere benziyordu. *Ve şimdi de oyalıyorsun.*

Düşüncelerini tekrar Clay'le buluşmaya zorladı, kendini korkmuş bir çocuk değil, mantıklı bir yetişkin olarak hayal etmeye çalıştı. "Bunu Clay'den kurtulmak olarak düşünmek istiyorum."

kabuslarım.'

"Sonra da eve mi geleceksin?"

"O zaman bu stajı bitireceğim. Maggie'nin onu neden Jazzie'ye yardım etmeye ikna ettiğini şimdi anlıyordu - Clay Maynard'la araları nasıl olursa olsun kalmak zorunda hissetmesi için. Maggie zeki bir kadındı. Taylor bunu hatırlasa iyi ederdi.

"Peki *sonra* eve dönecek misin?" diye sordu.

Taylor telefona gülümsedi. 'Ve sonra eve geleceğim. En azından bir süreliğine. Baba, bir şeyler görmek istiyorum. Dünyayı görmek. Uzun zamandır çok korkuyordum ama istemiyorum. Benim için korkmanı istemiyorum. Senin de bir hayatın olsun istiyorum, özellikle de annem öldükten sonra. Yalnız kalmanı istemiyorum.'

Biraz daha sessizlik, sonra ürpertili bir iç çekiş. Ağlıyordu. Güçlü, sessiz, sadık babası ağlıyordu ve Taylor kendi gözyaşlarını kırıştırmak zorunda kaldı.

"Kanatlarını açmaya ihtiyacın olduğunu biliyorum. Hüzünlü bir ses. 'Sadece onları eve daha yakın bir yere yaymanı umuyordum. Mesela McKinleyville'e.'

Bir kahkaha attı. 'İki saat uzakta mı? Bunu kaldıracabileceğinden emin misin?'

Onunla birlikte güldü ve iyi olacaklarını biliyordu. 'Kahretsin bebeğim, Baltimore'a kadar gitmene izin verdim. Seni durdurabileceğimi sanmıyorum.

'Evet, yapabilirdin. Eğer bana gitmememi söyleseydin, sana itaat ederdim. Ama yapmadın ve sırf bunun için bile seni sonsuza dek seveceğim. Sen benim babamsın. Bunu unutacağım diye sakın endişelenme. Sen benim babamsın ve seni seviyorum.'

Burnunu çekti. 'Sanırım bundan daha fazlasını isteyemem, çünkü önemli olan tek şey bu. Git Clay'le tanış. Sonra da ona California'ya bir dahaki gelişinde çiftliğe gelmesini söyle. Sohbet ederiz. Belki bir bira içeriz.'

"Peki ya herkesten sakladığın iyi viski?" "Şimdi zorluyorsun bebeğim. Git hadi. Beni sonra ara. Bekliyor olacağım.'

*Baltimore, Maryland, 22
Ağustos Cumartesi, saat
17.00.*

Jazzie! Akşam yemeği!"

Jasmine yorganın altına biraz daha sokuldu ve gözlerini kapatarak Lilah Teyze ile Büyükanne'yi uyuduğuna inandıran derin ve ritmik nefes alışverişine odaklandı. O uyurken onu hep yalnız bırakırlardı.

Çok uyuyormuş gibi yaptı.

Kapı açıldı ve akşam yemeğinin ve limonların kokusunu aldı. Lilah Teyze hep limon gibi kokardı. *Tıpkı annesi gibi.* Ya da annesinin eskiden yaptığı gibi. Jasmine çenesini sıktı ve gözyaşlarını tuttu. *Nefes al, iki, üç, dört. Nefes ver, iki, üç, dört.*

"Jazzie- Oh," dedi Lilah Teyze, sesi kısılmıştı. "Jazzie?" diye fısıldadı.

Jasmine. Ben Jasmine'im. O artık Jazzie değildi. Jazzie'yi bir ay önce kaybetmişti.

Lilah Teyze içini çekti ve kapıyı sessizce kapattı. Jasmine, yorganın altından dışarı bakmadan önce limon kokusunun kaybolmasını bekledi.

Gitmiş. Jasmine uyuyormuş gibi yaptığı için kendini suçlu hissetmesi gerektiğini biliyordu, çünkü bu bir tür yalandı, ama ...

Lilah Teyze iyi niyetliydi. Jasmine bunu biliyordu, ama . . . *Sadece yalnız kalmak istiyorum.*

Çünkü canı *yanıyordu.* Derinlerde bir yerde canı yanıyordu. Herkes onun gülümsemesini istiyordu.

Tekrar mutlu olmak için. Bunu aşmak için. Ama Bayan Taylor anlamıştı.

Acı çekmeye iznim var. Jasmine çıktığı kadar bağırmak istedi ama bu asla olmayacaktı. Kekeleyecek ve her şeyi mahvedecekti. Sadece bir kez olsun bir alanın ortasında durup kafasındaki tüm kelimeleri haykırmak isterdi, böylece dünya dikkat kesilirdi. Ama dramatik konuşmalar sadece konuşabiliyorsanız işe yarardı. İnsanlar size 'yardım etmek' için cümlelerinizi tamamlamaya çalıştığında mı? O kadar da değil.

Bu yüzden konuşmaları kafasında tuttu. Kusmak istemesine neden olan fısıldayan sesle birlikte. O ses hep oradaydı. Her zaman fısıldıyordu.

Geri gelecek. Orada olduğunu öğrenecek ve geri dönecek. Senin için. Ve sonra onun sonu da tıpkı annesi gibi olacak.

Jasmine bir topun içine kıvrılmış, titremesini durdurmaya çalışıyordu. Çok korkmuştu. Ve yorgundu. Janie'nin ağzından çıkan her kelimeyi izlemek zordu. Janie neyi söylememesi gerektiğini anlamıyordu. Ve kekelemiyordu. İnsanlar onu dinledi. *Janie benim orada olduğumu, saklandığımı söylerse.*

Birisi başkasına söyleyebilir ve haberlere çıkabilirdi. Sonra insanlar onun neden saklandığını merak eder. Bir şey görüp görmediğini merak edecekler ve spekülasyon yapacaklardı. Lilah Teyze'nin kullandığı kelime buydu. Spekülasyon yaparlardı ve dedikodular başlardı.

Onları duyabilir. Ve geri gelebilir. Bir yanı dönmesini diliyordu, çünkü ona nedenini sormak istiyordu. Bunu neden yapmıştı? Annemi sevmesi gerekiyordu. *Beni de sevmesi gerekiyordu.* Ama annesini öldürmüştü ve onu da öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu.

Kafasının içinde Lilah Teyze'nin fısıldayan sesini duyabiliyordu. *İyi polisle konuş, Jazzie. Ona ne gördüğünü anlat. O seni koruyacaktır.* Jasmine buna inanmak istedi. Gerçekten inanmak istiyordu. Ama aptal değildi. Televizyon izledi. Polisler insanları konuşturmak için sözler verirlerdi. İşlerini kolaylaştırmak için. Dedektif Fitzpatrick söz verdiği şeyi kastetmiş olabilirdi ama bu gerçekleşeceği anlamına gelmiyordu. Dedektif eve gitmek zorunda kalacaktı.

bir ara, ve o bekliyor olacak. *Ve sonra ben ölmüş olacağım.*

Birinin bilmesi gerekiyordu. *Beni bulursa diye. Ve beni öldürürse diye.* Birinin annesini kimin öldürdüğünü bilmesi gerekiyordu. Janie'nin saklanabilmesi için bilmesi gerekiyordu. Böylece ona güvenmeyecekti.

Çünkü Janie, biri onu uyarmadığı sürece kendi babasına güvenmemesi gerektiğini bilemezdi.

Jasmine yastığının altına uzandı ve Bayan Taylor'ın kartvizitini çıkardı. Çok hoş biriydi. Jasmine ondan gerçekten hoşlanmıştı. Ve Jasmine'e aramasını söylememişti. Jasmine'e mesaj atmanın ya da e-posta göndermenin sorun olmadığını söylemeyi ihmal etmemişti çünkü Jasmine için konuşmanın ne kadar zor olduğunu biliyordu. Jasmine

Henüz bir telefonu yoktu ama büyükannesinin bilgisayar şifrelerini biliyordu. Bir e-posta gönderebilir ve sonra kaydı silebilirdi, böylece büyükannenin bundan asla haberi olmazdı.

Ve Bayan Taylor'ın Jasmine'in söylediklerini kimseye söylemesine izin verilmedi, çünkü Şifa Kalpleri terapiydi, değil mi? *Benim sırlarımı saklamak zorunda. Bu bir kanun.* Düşünülmesi gereken bir şeydi.

Çünkü babasının geri dönme ihtimaline karşı *birinin* bilmesi gerekiyordu.

Yedi

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, :00

Ford oturma odasının penceresinin önünde volta atıyor, Clay'in kamyonetini gözlüyordu ki Taylor'ın aşağı indiğini duydu. Onu mutfakta dolapları karıştırırken buldu. "Neye ihtiyacın var, Taylor?"

"Şu krakerleri şimdi yemenin iyi olacağını düşünüyorum.

"Otur," dedi nazikçe. "Her şey yoluna girecek.

Taylor oturdu ve bir nefes verdi. "Senin için söylemesi kolay.

Ford hiçbir şey söylemedi, ona bir kutu kraker ve bir şişe su daha getirdikten sonra yanına oturdu. "Annen seni ondan korkuttu.

Bu bir soru değil, bir ifadeydi ama yine de başını salladı. "Evet.

"Pusuda bekleyen, karanlıkta dışarı fırlayıp seni yakalamayı bekleyen o muydu?"

"Evet." Boğuk bir fısıltı gibi çıkmıştı ve Ford onu bir şekilde rahatlatmak zorundaydı.

'Clay Maynard iyi bir adam, Taylor. Tanıdığım en iyi insanlardan biri.

Taylor dudaklarını ıslattı. "Maggie mi söyledi?"

'Hayır. Ben zaten . Sen Dillon'la konuşurken ben . '

Öfkesi parladı, elindeki kraker toz haline geldi. "Yine mi casusluk?"

İlk başta değil. Dışarı çıkmadım, çünkü benim *de öyle olduğumu* düşüneceğinden korktum.

"Yine casusluk yap ve bana kız.

Kaşlarını çattı, sonra isteksizce güldü. "Sen delisin, bunu biliyor musun?"

Ona sırtıttı. "Bana öyle söylendi. Sonra omuz silkti, sırtışı soldu. "Başta casusluk yapmak istememiştim ama sonra sorduğunuz tüm sorular

Clay beni endişelendirdi, ben de dinledim. O benim için önemli ve incindi. Senin de incindiğini biliyorum. Gözlerin bana tanıdık geldi, bu yüzden bir araya getirdim ve burada ne yaptığını merak ettim, sahte bir isim altında çalışıyordun.

Bu takma bir isim değil. Ben Taylor Dawson. Babam Frederick Dawson. Ben on bir yaşındayken beni evlat edindi. Bakışlarını kaçırarak su şişesinin üzerindeki etiketi karıştırmaya başladı. Ford'un eli hafifçe sırtına yerleşip kürek kemiklerinin arasında tembel daireler çizmeye başladığında irkildi.

"Durmamı mı istiyorsun?" diye sordu sessizce.

Hayır. Ben . . . Tanrım, çok korkuyorum. Kendimi dışarı atmak üzereyim. Alabileceğim her yardımı alacağım. O yüzden durmayın. Lütfen.'

'Neye ihtiyacın varsa, Taylor. Ciddiyim.'

Başını titrek bir şekilde salladı. "Anlaman gerek. Frederick Dawson benim babam ve o da iyi bir adam. Şimdiye kadar tanıdıklarımın en iyisi. O ve ben Clay Maynard'ın Ted Bundy ile Adolf Hitler'in karışımı bir şey olduğu gibi yanlış bir izlenime kapılmıştık. Annem bize Clay'in ona tecavüz ettiğini, tokatladığını ve birine anlatırsa onu öldürmekle tehdit ettiğini söyledi.

"Neden?" diye sordu. Ford, sesini de dokunuşu kadar nazik tutarak sordu, kız ona doğru eğilip daha fazla rahatlık istediğinde heyecanlandı. "Bunu neden söylesin Taylor?

"O zamanlar bilmiyordum. Babam da bilmiyordu. Annem bakımevinde ölüm döşegindeyken gerçeği öğrendim. Benimle yalnız konuşmak istedi, bu yüzden herkes odadan çıktı. Üzgün olduğunu, yalan söylediğini fısıldadı. Babamın zalim bir adam olmadığını söyledi. İlk başta Frederick'ten bahsettiğini düşündüm ve kafam karıştı ama sonra Clay hakkında yalan söylediğini söyledi. Clay'in hiç el kaldırmadığını, tecavüz etmediğini söyledi. Lisedeyken eski erkek arkadaşını kışkırtmak için onunla yattığını, ama sonra benden hamile kaldığını ve ailesinin onu onunla evlenmeye zorladığını söyledi. Erkek arkadaşı daha sonra onu geri istedi ama ailesi çok dindardı. Biriyle evlenmesine izin vermeyeceklerini biliyordu.

Boşanmak, özellikle de hamile olduğu için. Tabii işin içinde istismar yoksa.'

Ford onun elinin altında titrediğini hissediyordu ve kendini çok çaresiz hissediyordu. Annesi ona yalan söylemişti. Ona ihanet etmişti. Çok iyi bir adam olan öz babasından korkmasına neden olmuştu.

"Yani yalan söyledi.

Taylor perişan bir halde başını salladı, gözleri sistematik bir şekilde şişeden sıyırdığı etikete yapışmıştı. "Büyükanнем ve büyükbabama Clay'in dövdüğünü ve tecavüz ettiğini söylemiş. Ne onu ne de bebeğini asla . Bu yüzden ona düşük yaptığını ve Clay deniz kuvvetlerindeyken boşanma davası açtığını ve buna karşı koyamadığını söylemeye karar vermişler. Omuz silktili. 'Onunla sadece benim için evlenmişti. Ya da ben olacağım için. Sanırım onun gitmesine izin vermenin ikisi için de en kolay olacağını düşündü.

Ford annesine öfkeyle bağırarak istedi - kendi rahatlığı uğruna bu kadar çok hayatı mahvediyordu. Ama çığlık atmadı. Sesini yükseltmedi. Taylor'ı zaten olduğundan daha fazla üzme istemiyordu. "Clay senin hayatta olduğunu nasıl öğrendi?

"Bilmiyorum. Endişeyle saate baktı. "Sanırım yakında öğreneceğim.

Etiketın köşesini sıyırdı ve bir sonraki köşeye başlamadan önce dikkatlice masanın üzerine koydu.

"Bunu Clay yapar," diye mırıldandı. 'Etiketi soyar ve parçaları masanın üzerine koyar. Onu bir yapboz gibi tekrar bir araya getirmeyi mi planlıyorsun?

Dönüp ona baktı, koyu renk gözleri harap olmuş, yaşlarla dolmuştu. "Evet. Öyleydim.

Ford kâğıt peçeteyle gözlerini sildi. "Bunu o da yapıyor. Şu bulmaca meselesi. İstiyorsan konuşmaya devam et. Eğer istemiyorsan, o gelene kadar burada oturabiliriz. Baskı yok.

Teşekkür ederim. Ama lütfen anlayın, buraya gelirken kötü bir niyetim yoktu. Kimseye. Sadece onunla tanışmak istedim. İşler yolunda gitmezse eve gidebilirdim ve burada olduğumu asla bilmezdi.

Ford, geçen hafta nihayet kamp alanına vardığında Clay'in gözlerindeki hüznü düşündü. 'Seni aramaya devam etmesi dışında. Belki de hayatının sonuna kadar.

'Bunu yaptığını bilmiyordum. Gerçekten. Sesi yükseldi, biraz paniklemişti. "Dillon bana söyleyene kadar bilmiyordum. Gözlerinden yaşlar s z l p yanaklarından aşğı süzüldü ve bu da sel kapılarını açmış gibiydi. Bir hıçkırık koptu ve birdenbire onun kollarındaydı, kalbi kırılacakmış gibi ağılıyordu. "Bilmiyordum. Yemin ederim.

Kollarını ona doladı ve onu sallayabilmek için sandalyesini onunkine yaklaştırdı. "Sana inanıyorum. şşş, ağılama. O da sana inanacaktır.

O sırada Maggie elinde bir kutu mendille odaya girdi. Onları masanın üzerinden oturdukları yere doğru kaydırđı ve Ford birkaç tanesini Taylor'ın göğsüne bastırđığı yumruğunun iine soktu.

Hıkırıkları dininceye kadar onu salladı ama kız geri çekilmedi ve bu hoşuna gitti. Kollarında hissetmesi hoşuna gitmişti. Kendisini doğuran adamla tanışmak için üç bin mil gelme cesaretini göstermesi hoşuna gitmişti. Ve onu yetiştiren adama karşı şiddetli bir sadakat beslemesinden.

Sadece ondan hoşlanıyordu. Ve şimdilik bunu daha fazla analiz etmeyecekti.

Maggie arka kapıya doğru yürüdü ve perdenin arkasından baktı. "şu anda kamyonetini park ediyor. Karısı ve kızı da onunla birlikte. Gözlerini kurula, Taylor. Her şey yoluna girecek. İstersen kalırız, istersen gideriz. Karar senin.'

Taylor bir nefes alıp verdi ve alnını Ford'un göğsüne bastırarak temizlenirken yüzünü gizledi.

Ford onun çenesini yukarı kaldırdı, kızarmış burnu ve şiş gözleriyle daha önce olduğu kadar güzel olduğunu görünce şaşırmadı. "Rahatlamaya alış. Gitmemizi istiyor musun? İkimizden birini mi?

'Hayır. Kal. Lütfen. Gülümsemeye alıştı. "Ve teşekkür ederim. İyi bir dinleyicisiniz.

Kapı aıldığında geri çekildi. Ford'un onu ahırda gördüğü gibi omurgasını dikleştirdi ve omuzlarını dikleştirdi. Onun elini tuttu ve

biraz sıktı ve elini çekmeye çalıştığında, ona izin vermedi.

Clay her zamanki gibi kapıdan girdi - büyük, güçlü ve kendinden emin. Çünkü bunların hepsi onda vardı. Stevie hemen arkasındaydı, bastonuna ağır ağır yaslanıyordu. Cordelia da onu izledi ve Ford'a güneşli bir gülümsemeyle selam verdi.

"Bütün bunlar da ne demek oluyor? Clay Ford'u görünce sordu. "Kamera mı?" "Hayır," dedi Maggie. "Bence bu bir oyundu. Ford'un sana ulaşma yolu

Buraya.'

"Neden?" diye sordu Stevie.

"Benim yüzümden," dedi Taylor sessizce ve bütün gözler ona .

Maggie boğazını temizledi. 'Clay, seni yeni stajyerimizle tanıştırmak istiyorum. Adı Taylor Dawson.'

"Tanıştığımıza memnun oldum Tay-" Clay bir adım öne çıkmış, elini selamlamak için uzatmıştı ama şimdi tökezledi, kımıldamadan durdu. Yüz ifadesi birkaç saniye içinde kibar bir şaşkınlıktan temkinli bir tanımaya ve tamamen şok olmuş bir inançsızlığa dönüştü.

Uzun, çok uzun bir an boyunca kimse tek kelime etmedi. Sanki herkes nefesini tutmuş gibiydi. Clay'in bakışları Taylor'ın yüzüne kilitlendi. Ağzı açıktı, boğazı konuşmak için çalışıyordu.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı sonunda zayıf bir sesle. "Aman .

Stevie onun arkasına geçerek elini sırtına , tıpkı Ford'un dakikalar önce Taylor'a yaptığı gibi.

Taylor Ford'un elini bıraktı ve sandalyesinden kalktı, destek için masanın kenarına , bakışları Clay'inkilere kilitlendi.

Yaklaştı, elini yavaşça, neredeyse korkuyla kaldırdı, sonra sanki onun bir rüya değil de gerçek olduğunu kanıtlaması gerekiyormuş gibi tek parmağıyla yanağına dokundu. "Sienna," diye fısıldadı, gözlerinde tıpkı onunkiler gibi umut alevleniyordu. "Bu sensin. Değil mi? Gerçekten sen misin?

Taylor bir kez başını salladı, sonra gözlerini kırıştırdı ve yanaklarından yeni gözyaşları süzüldü. "Özür dilerim," dedi, sesi işkence gibiydi. "Çok üzgünüm.

Clay aceleyle onu kollarının arasına aldı, büyük omuzları titriyordu ve Ford ilk kez arkadaşının ağladığını gördü. Sadece bir iki damla gözyaşı değil, Ford'un kalbini parçalayan derin hıçkırıklar. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın kendi gözyaşlarını tutamadı.

Clay'in yıllardır aradığı kavuşma için mutlu gözyaşları. Bir yalan yüzünden kaybettikleri yıllar için üzgün gözyaşları. Taylor'ın defalarca tekrarladığı özürler için acı dolu gözyaşları.

"Çok özür dilerim," duruyordu. "Seni asla incitmek istemedim.

Stevie ayağa kalktı, eliyle ağzını kapattı, gözyaşları onun da yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. Maggie kendini zor da olsa toparlıyordu. Ford özür dilemeden gözlerini sildi.

Cordelia açıkça endişelenmiş ve kafası karışmıştı. Ama olduğu yerde kaldı ve önündeki sahneyi asla bozmadı. Ford ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi ve belli belirsiz bir gülümsemeyle karşılık aldı. "Sorun yok," diye mırıldandı ve küçük kız gözle görülür bir şekilde rahatladı.

"Sshh. Clay'in sesi sert ve kırıcıydı. 'Her şey yolunda bebeğim. Artık buradasın. Her şey yoluna girecek. Buradasın ve önemli olan tek şey bu.

"Benden nefret etme," diye yalvardı Taylor, sesi olması gerektiği gibi korkmuş küçük bir kız gibi çıkıyordu ve Ford annesinin ölmemiş olmasını diledi, böylece kadın kendi çocuğuna neden olduğu yıkımı görebilecekti. "Lütfen benden nefret etme.

Clay o kadar çok ağladı ki tüm vücudu sarsıldı. "Senden asla nefret edemem. *Asla*. Seni çok uzun süre aradım. Birçok kez umudumu kaybettim ama şimdi buradasın. Başını kaldırarak Taylor'ın yüzünü şefkatle kucakladı ve sanki bir mucizeymiş gibi ona baktı. "Senden asla nefret edemem. Sen benim kızımsın.

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .15.

Clay, Maggie'nin mutfak masasının başında oturmuş, Stevie'nin elini tutuyordu, ilk şok dalgası ve gözyaşları geçmişti. Gözlerini genç kızdan alamıyordu.

Sağında oturan kadının yüzü de onunki gibi gözyaşlarıyla doluydu.

Tek kelimeyle güzeldi. Ve kendi kızı olduğu için önyargılı davranmıyordu. Ford'un onun diğer yanında gezinmesine bakılırsa, çocuk da öyle düşünüyordu. İçeri girdiklerinde Ford'un elini tutmuştu ve şimdi ortalık sakinleşince yine tuttu.

Aralarında ne olup bittiğini merak etti, sonra boş verdi. Bu bir andı. Onların anı. *O kadar uzun süre bekledim ki... ve burada. Burnumun dibinde.*

Onu bulmaya gelmişti ve bu kalbini kabartmıştı. Ama sahte bir isimle gelmişti ve bu da kalbini ikiye bölmek istemesine neden oldu. Neden? Neden buraya sahte bir isim kullanarak gelmişti? Geçmiş kontrolünden nasıl geçmişti? Çünkü Joseph hata yapmazdı.

Adının Taylor olduğunu söylemişti ama onun zihninde Sienna'ydı. Aldatıldığı çocuğu. Ama acının onu yiyip bitirmesine izin veremezdi. Bu gece, o yanında otururken olmazdı.

Nihayet. Teşekkürler Tanrım.

Maggie masanın diğer ucundaydı, Cordelia da onun kucağında oturuyordu. Cordelia'nın yüzü, üzüldüğünde ve endişelenecekleri için kimsenin bilmesini istemediğinde olduğu gibi dikkatle boştu. Bu hepsi için bir şok olmuştu ama Cordy sadece dokuz yaşındaydı ve kolay kolay güvenmezdi. *Ama bana güveniyor.* Clay bu mucizeyi hiçbir şey için feda etmeyecekti.

Sienna'ya, "Bir dakika," dedi. Cordelia'nın masaya oturduğu tarafa doğru yürüdü ve tek dizinin üzerine çöktü. "Bunun aramızda hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyorsun, değil mi?" diye mırıldandı ve küçük kızının omuzlarının hafifçe gevşemesini izledi. 'Sen hâlâ benim kızsın ve hep öyle kalacaksın. Bana bağlısın. Sonsuza kadar.

"Biliyorum," dedi Cordelia yumuşak bir sesle. Ama Cordelia'nın henüz ikna olmadığını görebiliyordu, bu yüzden onu sert bir kucaklamanın içine çekti.

"Sen benimsin," diye fısıldadı kulağına şiddetle. 'Eğer benden uzaklara kaybolmuş olsaydın seni dünyanın öbür ucuna kadar arardım. Bunu biliyorsun, değil mi?

Küçük bedeni titreyerek ona sıkıca sarıldı. "Biliyorum. Sorun yok, baba. Onu sen de sevebilirsin.

Clay sertçe yutkundu. Cordelia'nın ona ilk kez 'Baba' demesi için birkaç ay geçmesi ve annesinin parmağında nişan yüzüğünü görmesi gerekmişti. Şimdi bunu her zaman yapıyordu ama yine de nefesini kesiyordu.

'Seveceğim, ama seni asla daha az sevemem. Dediğim gibi, bana mahkûmsun. Sienna'yı alnından öptü ve Sienna'nın konuşmaları dikkatle izlediğinin farkında olarak yerine döndü.

'Buraya sana ve ailene sorun çıkarmaya gelmedim,' dedi. "Özür dilerim.

Clay onun Ford Elkhart'inkini tutmayan eline uzandı ve sıkıca tuttu. "Sorun çıkarmıyorsun. Hâlâ burada olduğuna inanamıyorum. Daha bu öğleden sonra ölüp ölmediğini merak ediyordum.

"Değilim," dedi sessizce.

"Yine de saklandın," dedi Stevie, aynı sessizlikle, bu da pek hayra alamet değildi. Ama Stevie birlikte oldukları bir buçuk yıl boyunca onunla birlikte bu inişli çıkışlı trene binmişti ve sorularının yanıtlanmasını ona da borçlu olduğunu düşündü. "Bizi yanıltmak için evinin yakınındaki devlet üniversitesinde öğrenciymişsin gibi davrandın," diye suçladı.

Sienna titrek bir şekilde başını salladı ama Stevie'nin bakışlarıyla yüzleşti ve "Evet," dedi. Bu gerçeği öğrenmeden önceydi.

Clay gözlerini kapadı. Donna'nın ona ne söylediğini ancak hayal edebiliyordu. "Gerçeğin ne olduğunu biliyor musun?

Sienna masanın etrafına tereddütle baktı, bakışlarını Clay'e çevirmeden önce Cordelia'da uzun bir süre durakladı. "Annemin seni suçladığı şeylerin hiçbirini yapmadığını biliyorum. Ölmeden saatler önce bana söyledi. Sana ve senin hakkında yalan söylediğini ve etrafındaki herkesi manipüle ettiğini biliyorum. Ben de dahil. Ve babam.

Clay irkildi. değildi. "Senin ... baban mı?

"Evet," dedi sakince, ama dudakları titriyordu. "Adı Frederick Dawson.

Clay ismi biliyordu. 'Sen dokuz yaşındayken annenle evlendi. Ama sen on bir yaşındayken boşandılar ve annen Oakland'ın dışındaki teyzesinin yanına taşındı. Annen ölene kadar orada yaşadın. İşte o zaman izini kaybettim.

Sienna başını salladı. 'Hayır, öyle olmadı. Sadece herkesin böyle düşünmesine izin verdiler. Babam annemle evlenmeden önce yıllarca onunla evlenmek istemiş ama annem bir belge -evlilik cüzdanı- bırakırsa onu bulmanızdan korkmuş. Babam onu bunun sorun olmayacağına ikna etti ama sonra haklı olduğunu anladı. En azından öyle olduğunu düşünmüş. Ben on bir yaşındayken boşandılar, böylece takip edebileceğiniz sahte bir evrak izi bırakacaklardı. Sonra babam hepimizi - annem de dahil - Kuzey Kaliforniya'ya götürdü. Büyük bir hukuk firmasının ortağıydı ama kırdı yaşamak ve sığır yetiştirmek için bundan vazgeçti. Annemin teyzesi Oakland'ın dışındaki evinde yaşamaya devam etti ve annemle ben de orada yaşıyormuşuz gibi davrandılar. Annem postalarını Oakland'daki bir posta kutusundan çiftliğin yakınındaki bir UPS kutusuna yönlendirdi. Teyzesinin evine ulaşan her şeyi teyzem iletirdi.

Clay kaşlarını çattı. Bu, yıllar boyunca keşfettikleriyle hiç uyuşmuyordu. "Dawson'ı kontrol ettim. Bir çiftlik bulamadım."

'Babam bundan emin oldu. Burayı bir şirket adına satın aldı. Onun adı hiçbir şeye bağlı değil. Yıllarca dikkat çekmedik. Neredeyse hiç kasabaya inmedik. Hiç gerçek bir okula gitmedim. Kiliseye bile gitmedik. Omuzları çöktü. "Çünkü dikkatinizi çekmek istemedik.

Clay'in çenesi sıkıştı, içinde öfke dönüyor, göğsünü içten dışa doğru itmek için genişliyordu. *O adam çocuğumu aldı. Çocuğumu sakladı. Onu benden çaldı.*

"Doğru şeyi yaptığını düşünüyordu," diye fısıldadı Sienna. "O da iyi bir adam.

Hem de çok. Clay çenesini gevşemeye zorladı ve Sienna'nın iyiliği için olaya Dawson'ın açısından bakmaya çalıştı. Adamın yaptığı şey Clay'i

Çocuğundan ayrılmıştı ama Dawson'ın onu saklayarak çok iyi bir iş çıkardığını kabul etmek zorundaydı. *Aynı yalanı söyleselerdi ben de aynısını yapardım.*

Yutulması zor bir gerçektir.

"Şirketin kokusunu hiç almadım. Donna'dan bıktığını ve çekip gittiğini düşündüm. Bu tam da benim düşünmemi istediği şeydi. Başını salladı, her şeyi anlayamıyordu. "Bir *avukat* tarafından oyuna getirildim. Buna duyduğu tiksintiyi gizleyemedi.

Yutkunduğu duyulabiliyordu, sesi kısılmıştı. "Çok özür dilerim.

Clay ona elinden gelen en iyi gülümsemeyi gösterdi. "Sen sadece bir cocuktun. *Benim çocuğum.* Öfkeden yükselen keder, zorlukla nefes alana kadar boğazını kapattı. *Hiç tanıyamadığım çocuğum. Hiç sarılamadığım. Ona hiç masal okuyamadım ya da onu sevdiğimi söyleyemedim. Beni sevdiğini söylediğini hiç duyamadım.*

Lanet olsun sana, Donna. Umarım yaptığın şey için cehennemde yanıyorsundur. Hepimiz için.

Stevie elini sıktı ve gözlerine baktığında gücünü buldu. Ama hâlâ konuşamıyordu. Kalbini parçalayan acının üstesinden gelemiyordu.

"Biliyorum," diye mırıldandı Stevie. 'Ama o burada. Şimdilik tüm bunları bir kenara bırakmalısın.

Başını salladı. "Deniyorum," diye fısıldadı. "Ama bu çok zor.

Stevie birleşen ellerini dudaklarına götürdü ve onun parmak eklemlerini öptü. "Biliyorum. Öfkenle daha sonra başa çıkabilirsin. Şimdilik cevaplar istiyorum. Sienna'ya döndü. "Bay Dawson neden bu kadar sert bir şey yaptı?

Bay Dawson. Clay onu *babana* tercih ederdi. Sienna'nın ne zaman *babam* dediğini duysa, bu ona bir tekme gibi gelirdi.

Soruyu Stevie sormuştu ama Sienna Clay'e cevap verdi. 'Beni izlemesi için tuttuğun özel dedektif yüzünden. Annem o kadar korkmuştu ki adamı tutuklattı ve pedofil olarak suçlattı. İşte o zaman babam ortadan kaybolmamız gerektiğine karar verdi. Beni bulmaya çalışmaktan asla vazgeçmeyeceğini biliyordu.

Clay'in ciğerleri yorgun bir iç çekişle boşaldı. "Kahretsin.

"Özel dedektif pedofili miydi? Ford sordu.

Clay kararlı bir şekilde, "Hayır," dedi. 'Onu Sienna'nın iyi bir yuvası olduğundan emin olmak için tuttum. Donna iyi bir anneydi. Onu işe aldığımı kanıtladıktan sonra hakkındaki suçlamalar düştü. Annenin benim hakkımda yalan söylediğini biliyordum. Sienna'nın bakışlarını tuttu. "Sana kötü davranmadığından emin olmalıydım.

Sienna'nın gözleri . "Söylediği yalanı biliyor muydun?" "Evet.

Teyzesi sonunda bana söyledi.

Hızlı bir göz kırpma. "Öyle mi yaptı? Ne zaman?"

"O zamanlar on üç yaşlarında olmalıydın. Seninle konuşmak için evine gitmiştim ve annen beni görmek istemediğini söylediğinde yıkılmışım. Teyzesi beni arabaya kadar takip etti ve bana annenin ailesine ne söylediğini anlattı. Görünüşe göre annen, ikiniz onunla yaşamaya ilk geldiğinizde ona güvenmiş. Teyzen bana Donna'nın boşanmasına onay vermeleri için nasıl yalan söylediğini ve babasının kalp krizi geçireceği için gerçeği söyleyemediğini anlattı. Ama teyzen ayrıca bana böyle bir şey söylediğini asla kabul etmeyeceğini ve Donna'ya karşı yasal işlem başlatmaya ya da seni geri almaya çalışırsam, ikisinin de herkesin benim ...' Cordelia'ya baktı. "Donna'nın beni suçladığı şeyleri yaptığımı. Kariyerimi mahvedecekler ve seni asla bulamayacağım bir yere saklanmanı sağlayacaklardı. Donna'nın teyzesi de bunu bilen tek kişinin kendisi olduğunu söylemişti. Yani kimse gerçek hikayeyi doğrulayamazdı.

Sienna da en az onun kadar bitkin görünüyordu. 'Teyzemın sana söyledikleri doğrudu sanırım. Ama tam olarak değil. Annem gerçekten de babamın bilmesini istemedi. Belki de artık onu sevmeyeceğini düşündü. Belki de haklıydı. Bunca yıl Pİ'nin beni gözetlediğini düşündüm.

"Evet, öyleydi," dedi Clay, "ama sadece sana yaklaşmaya korktuğum için. Seni gördüğüm diğer tek seferde benden çılgılık atarak kaçmıştın.

"Oyun parkındaki o gün," dedi, o kadar alçak sesle ki neredeyse onu duymayacaktı.

Gözleri yeni yaşlarla doldu. "Evet." Kendine bir dakika vermek zorunda kaldı. "Kötü bir gündü. Ki bu yüzyılın en hafif tabiriydi. O

ezilmişti, çığlık atarak kaçışının anısı o zamandan beri kabuslarını yeniden canlandırıyordu. "Anneni Dawson'la olan evliliği yüzünden buldum ama seni korkutmak istemedim ve bir canavarmışım gibi benden tekrar kaçarsan bununla başa düşünmedim. Bu yüzden iyi olduğundan emin olmak için özel dedektif tuttum. Ve velayet savaşında kullanabileceğim kanıtları toplamak için. Oyun parkındaki o gün sadece altı yaşındaydın. On bir yaşındayken özel dedektif seni aylarca izledi. Ama ondan iki yıl sonrasına kadar teyzenden tüm gerçeği öğrenemedim.

Sienna'nın gözleri . 'Velayet için dava mı açacaktın? Yasal olarak mı?'

Clay'in çenesi, kızın onun hakkında duyduklarını hayal ettikçe gerildi. "Seni alıp kaçmayacaktım, kesinlikle," dedi kabaca. "Ama özel dedektifim sağlıklı ve mutlu görüldüğünü, çitlerle çevrili bir evin ve bir köpeğin olduğunu söyledi.

"Rufus," dedi Clay'in kalbini sızlatan küçük, sevecen bir gülümsemeyle. "İyi bir köpekti. Benim ilk evcil hayvanım. Beni beslemek istediğini hiç bilmiyordum," diye ekledi hüzünle.

"O zaman neden seni aradığımı düşündün? Clay sordu, sonra kız irkilince içini çekti. "Özür dilerim. Bağırmak istememiştim. Annen sana ne söyledi? Gerçi bilmekten korkuyorum.

Sienna tekrar Cordelia'ya baktı, yüzünde tereddüt vardı. "Onun kaçmasına çok kızdığını ve başka biriyle yaşamasına izin vermeden önce onu öldüreceğine söz verdiğini söyledi. Ona ulaşmak için beni aradığını ve beni bulduğunda beni de öldürebileceğini söyledi.

"Bu bir yalan! Cordelia bağırdı. "Babam sana asla zarar vermez. *Asla*.

Sienna sandalyesinde döndü ve Cordelia'nın öfkeli bakışlarıyla yüze geldi. "Haklısın. Bu bir yalandı. Ve onun yalanları yüzünden hayatımın her günü korkuyordum. Babam beni gözünün önünden ayırmaya korkuyordu. Bu yolculuğa kadar evimden en uzakta olduğum yer okuduğum üniversiteydi ve bunun tek nedeni ortanca kız kardeşim Daisy'nin de oraya gitmesi ve kampüste yaşamak zorunda kalmayacağımız kadar yakın olmasıydı. Üniversite çağındaydık ama o bizi sabah bırakıp akşam alıyordu.

Küçük çocuklar gibi öğleden sonraları. Saldırıya uğrama ihtimalimize karşı göz yaşartıcı sprey ve bıçak, kaçırılma ihtimalimize karşı da izleme cihazları taşıyorduk. Hatta bizimle aynı derslere kaydolan bir korumamız bile vardı - çiftlik kahyasının oğlu. Hiç tatile çıkmadım. Hiç yatıya kalmadım. Hiç okul fotoğrafı çektirmedim. Lise boyunca evde eğitim gördüm. Üniversitedeki ilk günüm bir sınıfa ilk adım attığım gündü ve Clay'in ortaya çıkıp beni çalacağını biliyordum. Ya da daha kötüsünü. Yani haklısın. Bu bir yalandı. Ama bu konuda annemle yüzleşmem çünkü o öldü.'

"Ama neden?" diye sordu Cordelia ağlamaklı bir sesle. 'Neden babam hakkında yalan söyledi? nasıl?'

Çok iyi bir soru, diye düşündü Clay acı acı. Bildiği kadarıyla, evlendiklerinde nazik olmaktan başka bir şey yapmamıştı. Donna hamile kaldığında sadece on sekiz yaşındaydı ama doğru olanı yapmak istemişti. Ve bunun için eski karısı hayatını cehenneme çevirmişti.

Sienna iç çekti. "İlk yalanı ailesi boşanmasına engel olmasın diye söyledi, çünkü başka biriyle evlenmek istiyordu ve-

"Avukat mı?" diye araya girdi Stevie. "Bay Dawson?"

Sienna başını salladı. "Hayır. Bu babamla tanışmasından çok önceydi. Bu, lisedeki eski erkek arkadaşı olmalı.

"Beni öç almak için kullandığı kişi," dedi Clay, "daha on sekiz yaşındayken. Donna'nın teyzesi bana böyle söyledi.

Sienna ciddiyetle başını salladı. "Evet. Annem boşanmak için ilk seferinde yalan söyledi ama yalan büyüdükçe büyüdü. Bazen kendisinin de inanıp inanmadığını merak ediyorum, o kadar çok söyledi ki.

"Ama sana ölüm döşeğindeyken gerçeği söyledi," dedi Stevie, yüzünde sorgulayan bir polisin düz ifadesi vardı.

Sienna'nın çenesi hafifçe kalktı. "Evet, hanımefendi," dedi sert bir sesle.

"Bu bir buçuk yıl önceydi. Stevie'nin sesi sertleşmeye başlamıştı. "Buraya gelmen neden bu kadar uzun sürdü?"

"Stevie," diye mırıldandı Clay.

"Hayır, o haklı," dedi Sienna, Stevie'yle konuşmaya devam etmesine rağmen bakışlarını Stevie'ye kilitleyerek. "Hemen gelmedim çünkü ilk başta ona inanmadım. Ağır ağrı kesici ilaçlar alıyordu ve en sonunda neredeyse aklını kaçıracaktı. Ayrıca Rufus'u beslemeyi unutmamam gerektiğini ve onun yıllar önce öldüğünü söylemişti. İtirafını halüsinasyon olarak kabul ettim.

Stevie başını salladı. "Pekâlâ. Bunu kabul edebilirim. Ama sonunda ona inandın mı?"

Sienna kesin bir ifadeyle, "Evet," dedi. "Cenazeden sonra, şey normale dönmeye başladıktan sonra, söylediği şeyi aklımdan çıkaramadım. Clay'e baktı. "Seni Google'da arattım. Bunu daha önce yapmamıştım.

Stevie'nin kaşları havaya kalktı. 'Bir kere bile mi? Neye benzediğini bile merak etmedin mi?'

Neşe içermeyen bir kahkaha attı. "Onun neye benzediğini biliyordum. Annem bana onun fotoğrafını gösterirdi ve onu görürsem koşup çılgılık atmamı söylerdi.

Clay bu sözlerin kalbine bıçak saplar gibi saplandığını hissetti. Ama daha bitirmemişti.

Bakışlarını masanın üzerine bıraktı, saçları öne doğru kayarak yüz hatlarını gizledi. "Yüzünü rüyalarımnda gördüm," diye fısıldadı kısık sesle. "Kabuslarımda. Çok özür dilerim.

İçinde yeni bir keder kabardı. Ondan korktuğu için acı duyuyordu, ama her iki duyguya da asla sahip olmaması gerekirken suçluluk yükünü taşıdığı için daha büyük bir acı duyuyordu. Sadece aşk.

"Seni severdim," diye fısıldadı, sesi kırılarak. "Seni çok severdim.

Başını salladı, yüzü hala gizliydi, yeni gözyaşları masanın üzerine düşüyordu. "Sana inanıyorum.

"Bay Dawson'a annenizin size söylediklerini anlattınız mı? Stevie şimdi daha nazik bir şekilde sordu.

Sienna başını sallıyordu. "İlk başta değil. Yapamadım. Doğru olup olmadığını merak etmeye başladığımda bile. Çünkü eğer doğruysa, bu ona da yalan söylediği anlamına geliyordu. Çocukken bile, onun nelerden vazgeçtiğini biliyordum.

Ben. Beni sevdiği için yaptığını bilmeme rağmen bunun için kendimi hep suçlu hissettim. Ama tüm ailemiz kökünden sökülmüştü. Sakin bir sokakta güzel bir evde yaşarken, ıssız bir yerde yaşamaya ve evde eğitim görmeye başladık.

Başını kaldırdı, saçları yüzünde yoğun acıyı ortaya çıkarmak için ayırdı. 'Üç üvey kız kardeşim var, babamın ilk eşinden olan kızları, o da öldü. En küçük kız kardeşim Julie, daha büyük bir şehirde alabileceği fizik tedaviye her zaman ihtiyaç , ancak o kadar uzakta yaşıyorduk ki babam yatılı bir terapist tutmak zorunda kaldı. En büyük kız kardeşim Carrie, kendi deyimiyle "East Bumfuck Pen'deki cezasının" birkaç yılında kaçtı çünkü kendini hapishanede gibi hissediyordu. Çiftlikten nefret etti ve Los Angeles'a kaçtı. Kötü bir gruba karıştı ve aşırı dozdan öldü. Asla yirmi yaşına gelemedi.

Ford elini kızın sırtının ortasına koydu ve kız ona minnettar bir bakış attı. "Ya ortanca üvey kardeşin? Ford sessizce sordu.

Daisy benim yaşımda. Her şeyi birlikte yapardık çünkü tanıdığımız tek çocuk bizdik. Ayrıca beni gözünün önünden ayırmaya korkuyordu. Tüm bu gizli kapaklı işler onu o kadar endişelendirdi ki içmeye başladı. Hem de çok. Babam sonunda dayanamadı ve onu rehabilitasyona gönderdi çünkü o da Carrie'nin gittiği yoldan gidiyordu. Daisy şimdi 23 yaşında iyileşmekte olan bir alkolik. Onu yalnız bırakıp buraya gelmeye korkuyordum ama uzaklaşmam gerekiyordu. Bilmem gerekiyordu. Sertçe yutkundum, Clay'in gözleriyle tekrar buluştu, yıkılmışlığı Clay'in kalbini kırıyordu. "Seni görmem gerekiyordu. İyi olup olmadığını bilmek zorundaydım. Ve şimdi söyleyebileceğim tek şey üzgün olduğum.

"Sienna, dur," diye fısıldadı. "Artık özür dilemek yok, tamam mı?"

"Ama öyleyim," fısıldadı. "Nasıl ki?"

Stevie iç çekti. 'Bak, ben de üzgünüm. Kız kardeşlerin ve Bay Dawson'ın yaptığı fedakarlıklar için üzgünüm. Ama Clay'in paramparça oluşunu izlemek zorunda kaldım ve onu bulmanın neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamam gerekiyor. Onu Google'da aradığını söylemiştin. Ne zaman?"

Clay Stevie'nin elini sıktı. 'O burada yargılanmıyor, bebeğim. Şu anda benim yerime düşündüğünü biliyorum ve bunu takdir ediyorum, ama biraz daha az düşmanca düşünebilir misin?

Stevie'nin dudakları kıpırdadı. "Tamam. Düşmanca davranmak istememiştim Sienna. Sienna'nın çenesi gerildi. "Lütfen bana Taylor de. Benim adım bu.

Stevie gözlerini kırptırdı, bakışları Clay'inkilerle buluşmak için kesildi. Clay omuz silkti. Stevie ondan kendisine Taylor demesini istememiş, sitem etmeden Sienna demesine izin vermişti. Ama görünüşe göre bunu yapmasına izin verilen tek kişi o olacaktı.

"," dedi Stevie sessizce. "Taylor, babanı en son ne zaman Google'da aradın?

Sienna'nın sol gözünün altında bir kas seğirdi. *Tıpkı benim gerçekten kızdığım zamanlardaki halim*, diye düşündü Clay. Bu onu aynı anda hem mutlu hem de üzgün yapıyordu.

"Mart, bir yıl önce. Sizinle ilgili bir haber vardı, Dedektif Mazzetti. Clay sizin hayatınızı kurtarıırken yaralanmıştı.

Tüm bu karmaşa Clay'in aklına bir anda gelmişti - on yıl önce Stevie'nin ilk kocasını ve oğlunu öldürten adamı arıyordu, çünkü aynı adam yeniden ortaya çıkmış, Stevie ve Cordelia'yı hedef almıştı. Her şey yoluna girdiği için şanslıydılar. Stevie güvendeydi. Cordy güvendeydi. Onu seviyorlardı. Eksik olan tek şey Sienna'ydı.

Stevie ona, 'Ben artık dedektif değilim,' dedi. "Artık özel dedektifim. Babanla birlikte çalışıyorum.

"Bu çok iyi. Sienna'nın sesi sert ama samimiydi. 'Arkasını kollamana sevindim. Her neyse, makalede iyi olacağı, kahramanca davrandığı ve bir katilin adalete teslim edilmesine yardım ettiği yazıyordu. Bu, kendimi bildim bileli dolabımdaki canavar olan adama hiç benzemiyordu. Biraz daha araştırdım ama medyada fazla yer bulamadım. Clay'e baktı. "Kendini radarın altında tutuyorsun.

"Eski alışkanlıklar," dedi omuz silkerek.

Başını salladı. "Anlıyorum. Bir yıl önce Daphne'yle birlikte bir bağış gecesinde çekilmiş fotoğraflarını buldum. Onun erkek arkadaşı olduğunu sanmıştım. Annem gittiğinden beri beni ve annemi bulmaya çalışmaktan vazgeçtiğini düşündüm. Başka birini bulduğunu düşündüm. Rahatlamıştım.

Ford arkasından, "Çünkü hâlâ korkuyorsun," diye mırıldandı ve Sienna sandalyesinde dönerek ona baktı.

"Evet. Nefes aldı ve Ford'la konuştu, ama Clay sözlerin ona yönelik olduğunu biliyordu. "Hâlâ öyleyim. Zihninizdeki resimleri aşmak biraz zaman alıyor. Doğru olmadıklarını bilsen bile.

Ford bir kez başını salladı. "Anlıyorum.

"Bilmiyorum," dedi Stevie açıkça ve Sienna sandalyesinde dönerek ona ters ters baktı. 'Babanı bir yıl beş ay önce Google'da arattın. Onu bulmak için neden bu kadar bekledin?

Sienna, Stevie'ye Clay'in çok iyi anladığı sessiz bir öfke bakışı fırlattı. Tüm bu olanlar yüzünden çok kızgındı ama öfkesini dışa vuramıyordu. Donna ortalıkta yoktu ve diğer herkes de kurbandı. Ama bu ne kendisi ne de kızı için öfkesinin yok olduğu anlamına geliyordu. Açıkçası, kendini tuttuğu için kızıyla gurur duyuyordu. Onun yaşında olsaydı, duvarlarda delikler açardı.

Maggie boğazını temizledi ve ilk kez konuştu. "Ya da belki de onu *şimdi* bulmaya karar vermenize neyin sebep olduğunu sormalıyız?

Sekiz

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .40.

Taylor parmak uçlarını sol şakağına bastırdı, baş ağrısı yeniden midesini bulandırmaya başlamıştı. Bu iş iyi gitmiyordu. Clay'in karısının öfkesini anlıyordu ama lanet olsun, bu hiçbiri için kolay değildi. Kadın bu kadar kaltak olmak zorunda değildi.

Birden babasının da yanında olmasını beklemiş olmayı diledi. Ama Ford yapışkan gibi yapışmıştı ve bunun için minnettardı. Tek umudu Clay'in neden bu kadar uzun sürdüğünü anlamasını sağlayabilmektir. Stevie Mazzetti'nin anlayıp anlamaması umurunda değildi.

Yorgun bir şekilde Clay'e döndü. "Altı ay önce, annemin UPS mağazasındaki hesabının vadesi doldu.

"Daha açık konuşman gerekecek," diye tersledi Stevie, sorgulama moduna geri dönmüştü.

Taylor'ın sigortası attı. "*Sizin de geri çekilmeniz gerekecek hanımefendi,*" diye hırladı, sonra da patlamasından dolayı anında suçluluk duydu. Stevie'nin ifadesi daha da karardı ama Clay gözlerini kapattı, ikiye bölünmüş bir adam gibi görünüyordu. Taylor'ın vebadan kaçır gibi kaçmak istediğı şey de tam olarak buydu. "Ben Özür dilerim. *Tanrım.*

"Biraz mola verelim, millet. Ford ayağı kalktı, dolaptan bir şişe ağrı kesici çıkardı ve birkaç hap salladı. "Al bunları," dedi Taylor'a uzatarak, "ve bir iki kraker ye, yoksa miden sana bunu ödetir.

"Şimdiden bana para ödetiyor," diye mırıldandı ama hapları yuttu, herkes sabırla beklerken - masanın sonundaki dokuz yaşındaki çocuk bile - birkaç tuzlu krakerle onları kovaladı.

Dillon, Cordelia'nın hâlâ kendi şiddet olayıyla ilgili kâbuslar gördüğünü söylemişti. Silahlı bir adam. Taylor'ın Clay'i araştırırken bulduğu makalelerin hiçbirinde böyle bir şey yoktu. Gitmeden önce çocuğa yardım getireceğine dair kendi kendine söz verdi.

Ford'un yemesi için ısrar ettiği krakerleri ve biraz peyniri bitirdi. Fısıldayarak teşekkür etti ve Ford bir kez daha elini tuttuğunda daha da sakinleşti. O iyi bir adamdı ve sadece orada bulunarak tüm bu sahneyi normalde olabileceğinden çok daha kolay hale getirmişti.

"Daha iyi mi? Ford sordu. Kadın başını sallayınca "İyi," dedi. 'O zaman belki de "Onu şimdi bulmaya karar vermene ne sebep oldu?" konusuna geri dönebiliriz.

Taylor, Stevie'ye "geri çekil, sürtük" der gibi bakarak, hikâyenin geri kalanını anlatması için Clay'e döndü. Ona en azından bu kadarını borçluydu.

"Dediğim gibi, altı ay önce annemin UPS posta kutusu mağazasındaki hesabının vadesi doldu. Bu onun ölümünden bir yıl sonraydı. O kadar uzun süredir kutusunun olması nedeniyle, ona üç aylık bir ek süre tanındılar. Sonunda evi aradılar ve ben de açtım. Mayıs ayıydı. Onlara iki Aralık önce öldüğünü söyledim ve çok şaşırdılar. Hasta olduğunu bile bilmiyorlardı.

Stevie kaşlarını çatı. 'Posta kutularına sadece on iki ay öncesinden ödeme yapabilirsiniz.

UPS kutuları ya da postane kutuları olması fark etmez - on iki aylık bir sınır var. Aralık ayında öldüyse, kutusunu bir sonraki Şubat ayına kadar nasıl ödedi?

Tabii ki kadın tam on ikiden vurmuştu. Taylor sinirlenmişti ama bunun altında Clay'in yanında bu kadar zeki biri olduğu için minnettardı.

"Yenileme çeklerini Oakland'daki teyzesi Laura'ya vermiş, o da annemin ölümünden bir ay sonra postalamış. Yıllık faturanın vadesi ilk kez o zaman gelmişti. Annem yıllarca faturaların ödenmesi ve çiftliğin defterlerinin tutulmasıyla ilgilenmişti. Ölmeden birkaç ay önce sorumluluklarının çoğunu Laura teyzeme devretmişti, böylece babam çiftliği yönetmeye ve bize bakmaya odaklanmaya devam edebilecekti.

"Teyzen çeki neden postaladı? Stevie zorladı. "Kutuyu iptal edebilirdi ve annene gönderilen her şey gönderene iade edilirdi.

"Kesin olarak bilmiyorum," dedi Taylor, "ama tahmin edebilirim. Annem çok düzenliydi. Yinelenen harcamalar için çekler yazar ve bunları vadesi gelen aylara göre şu akordeon klasörlerden birine koyardı. Sanırım Laura annemin ölümünden bir ay sonra hala yas tutuyordu ve belki de doğru düşünemiyordu. Çoğumuz bir süre doğru düşünemedik.'

Ford yumuşak bir sesle, "Az önce otomatik pilotta çalışıyordun," dedi ve kızın koluna hızlı bir vuruş yaptı.

Aynen öyle. Laura Ocak dosyasındaki mektupları almış ve postalamış olmalı. Faturayı ödediğini bilmiyordum. Ertesi yıl yerel mağaza beni arayana kadar kutu döneminden haberim olmadı. O sırada Laura Teyze de ölmüştü. Kutuyu hiç iptal etmemişti ve bu yüzden faturayı ödeyecek kimse kalmayınca hesabın vadesi geldi. Kutunun içinde ne *olduğunu* gördüğümde, annemin gerçekten yalan söylediğini ve bana gerçeği söylemeye hiç niyetli olmadığını anladım. Bir nedenle son anda fikrini değiştirmişti. Taylor alnını ovuşturdu. "Sonunda doğruyu söylemiş olması onun sicilini hiçbir şekilde temizlemiyor, çünkü kesinlikle haklısın. Davranışı affedilemezdi. Size bundan daha fazlasını söyleyebileceğimden emin değilim Bayan Mazzetti. Tabii onu mezardan çıkarıp cesedine tükürmemi istemiyorsanız," diye acı bir şekilde sözlerini tamamladı.

Stevie irkildi. "Sienna. Başını iki yana salladı. "Taylor. Özür dilerim. Onun senin annen olduğunu ve tüm bunlarla mücadele ettiğini biliyorum. Yardımcı olmaya çalışmıyorum ama bunun nasıl olduğunu anlamam gerekiyor. Clay daha azını hak etmiyor.'

Kadının ses tonundaki değişiklik Taylor'ın gözlerinin dolmasına neden oldu ama artık ağlamak istemiyordu. Başı zaten yeterince ağrıyordu. "Biliyorum. Bu yüzden buradayım.

"Sienna," dedi Clay sessizce. "UPS kutusunda ne vardı?

Taylor zorlukla yutkundu. "Bana gönderilmiş kartlar ve mektuplar. Senden gelenler. Dokuz . En eskisi annem ölmeden önceki Ekim ayından. I

"Sanırım kutuyu kontrol edemeyecek kadar hastalandı. Gözlerinden akan yaşları elinin tersiyle ovuşturdu. "Bir doğum günü kartı, iki Noel kartı, artı iki Sevgililer Günü, Paskalya ve Cadılar Bayramı kartı. Taylor, Ağustos sonundaki doğum günü için onuncu bir kart olacağını düşündü.

Öğrenmek için daha fazla beklemediği için çok memnundu.

Clay yutkunmaya çalışırken boğazı düğümlendi. "Onları okudun mu?

"Evet. Bunu sertçe söylemek istemişti ama sözcükler, onları ilk okuduğunda hissettiği duygularla boğuk boğuk . Çünkü her birinde onu ne kadar sevdiğini ve onunla tanışmayı ne kadar çok istediğini söylemişti. Sadece bir kez. Bu onu kırmıştı. Onun gözlerinin içine baktı. "Teşekkür ederim.

"Çok daha fazlasını gönderdim. Ayrıca her yıl doğum gününde ve Noel'de paketlenmiş hediyeler. Annen onları hiç açmadan geri gönderirdi. Kartlar, mektuplar, hediyeler. Hepsini.

"Ne kadar süreyle?" diye sormayı başardı.

'Senin var olduğunu öğrendiğimden beri. En azından annenin nereye kaçtığını öğrendiğimden beri," diye düzeltti. Onun varlığını nasıl keşfettiğini merak ediyordu ama o daha soramadan adam devam ediyordu. 'Annenin geri gönderdiği her şeyi sakladım. Onları sana şahsen vermeyi umuyordum.

Taylor kalbinin daha fazla kırılmayacağını düşünmüştü ama yanılmıştı. Tanrım, onun yıl boyunca bütün o kartları yazdığını düşünmek ... Kalbi fiziksel olarak ağrıyordu.

"Hiç bilmiyordum. Özür dilerim. Ürperdi. 'Bir şey yapmadığımı biliyorum ama yine de üzgünüm. Sadece özür dilemek için değil. *Kederliyim*. İkimiz için de. Keşke bilseydim. Onu mezardan çıkarıp cesedine tükürmek istediğim zamanlar oluyor. Mesele şu ki, her şey söz konusu olduğunda kötü bir insan değildi. Benimle ilgilenirdi. Benimle oynadı. Bana dikiş dikmeyi ve örgü örmeyi öğretti ve dizlerimin derisini yüzdüğümde beni sardı. Tüm bu acımasızlığın nereden geldiğini anlamıyorum. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Clay hüzünle gülümsedi. "Erkek fatma mıydın?" diye sordu diğerlerini görmezden gelerek. "Evet. Hâlâ öyleyim. Bir çiftlikte büyümek yardımcı oldu. Bir çiftliğim olduğunu mu söylemiştin?

tüm harfler?"

Başını salladı. 'Tavan arasında. Onları görmek ister misiniz? Kadın başını sallamayı başardı.

"O zaman onları sana getireceğim. Yarın."

Taylor cevap vermek için ağzını açtı ama Stevie elini kaldırdı. "Dur bakalım," dedi Stevie. 'Mektupları Mayıs ayında gördün. Bu Ağustos.

Taylor gerçekten gözlerini devirmek istedi ama bu dürtüsüne karşı koydu. "Ben temkinliyim, tamam mı?" diye tersledi. "Onun hakkında hâlâ hiçbir şey bilmiyordum ve özellikle de iyi bir insan olup olmadığını bilmiyordum. Ona nasıl yaklaşacağımı da bilmiyordum. Elimi uzatarak yanına gidip, "Hey, baba, sen benim uzun zamandır kayıp olan babamsın. Hadi arkadaş olalım."

Stevie bir nefes çekti ve dişlerinin arasından tıslayarak çıkardı. '*Evet, yapabilirdin! Ve yapmalıydın da! Tedbirli* olmanın ona neye mal olduğunu biliyor musun? Tedbirli olduğun için beklediğin her lanet gün onu *öldürdü*. Bunu anlamıyor musun?'

Taylor'ın ağzı açık kalmış, kadının serbest bıraktığı öfkeye bir yanıt verememişti. Ama cevap vermek zorunda olmadığı ortaya çıktı, çünkü Cordelia bunu onun yerine yapmıştı.

"*Onu rahat bırak, anne.*

Herkesin bakışları Cordelia'nın hâlâ Maggie'nin kucığında oturduğu masanın ucuna çevrildi. Maggie de en az diğerleri kadar şaşkın görünüyordu.

"Herkes kâbuslarını *bu* şekilde yok edemez. Cordelia küçük parmaklarını şıklattı, tahttaki bir kraliçe gibi görünüyordu. Ama sonra bu sözleri gerçekten yüksek sesle söylediğini fark eder gibi oldu ve kendi içine doğru kıvrıldı. "Nasıl olduğunu bilmiyorsun, anne," dedi usulca. 'Sen asla korkmazsın. *Cesursun*. Ama geri kalanımız ... Biz korkuyoruz. Küçük çenesini kaldırdı, titrediği için daha da yürek parçalayıcıydı. 'Bence Taylor ya da Sienna ya da adı her neyse. Bence o cesur biri. Korkmasına rağmen tüm bu yolu tek başına geldi. Clay bağırıyor ve en çok onun canı yandı, o yüzden artık ona bağırma. Bir süre sessizlik oldu. "Lütfen," diye fısıldadı, sonra huzursuzca masanın etrafındaki yüzlere baktı. "Benden bu kadar.

Maggie şaşkın bir kahkaha attı. "Bebeklerin ağzından, Stevie. Bu kızı iyi yetiştirmişsin. Bence onu dinlemelisin.'

Ama Stevie Cordelia'ya bakıyordu, gözleri dehşetle doluydu. "Hâlâ kâbus mu görüyorsun?

Cordelia'nın tedirginliği daha da yoğunlaştı. "Kendimden bahsetmiyordum.

Stevie de Cordelia'nın yaptığı gibi masadakilere baktı ve hiçbirinin yüzünde şaşkınlık ifadesi göremedi. "Hepiniz biliyor muydunuz? Biliyordunuz ve bana söylemediniz mi?" "Stevie," diye mırıldandı Clay bir kez daha. "Cordelia endişelenmeni istemedi.

Şimdilik bu işi bırak. Bununla sonra ilgileniriz. Evde.'

Stevie, "Kesinlikle öyle yapacağız," diye sertçe karşılık verince Clay yüzünü buruşturdu. Taylor bu kez parmaklarını iki şakağına da bastırdı. Ford'un verdiği ağrı kesicilere rağmen baş ağrısı yayılmıştı. Stevie'ye baktı ve kadının dudaklarının titrediğini görünce iç geçirdi. "İşte tam burada, bu yüzden yanına gidip "Hey, baba" demek istemedim. Hâlâ korkuyor olacağımdan ve bunun onu inciteceğinden . Onu görene kadar tekrar çılgılık atarak kaçmayacağımı bilmiyordum. Ama *bundan* kaçınmak da istedim. Hayatını yeterince altüst ettim zaten. Onun için daha fazla şeyi mahvetmek istemedim.

ona.'

Clay sert bir sesle, "Yapmadın," dedi. "Buraya hoş geldiniz.

"Kesinlikle. Stevie, sesindeki kötü niyetin kaybolduğunu söyledi. "Bu bölüm seninle ilgili değil.

Taylor başını salladı. 'Tabii ki öyle. Herkesi heyecanlandırdım. Stevie'nin şimdi dikkatle boş bıraktığı gözleriyle karşılaştı. "Kutudaki mektupları okuduktan sonra buraya koşmamamın başka bir nedeni daha vardı. Babam Frederick Dawson o sıralarda birkaç kez GİA geçirmişti. GİA'nın ne olduğunu biliyorsun, değil mi?

Stevie onayladı. "Küçük vuruşlar.

'Evet. Onun durumunda kalıcı bir hasara yol açmadılar ama tam bir tetkik yaptırmadan ve doktoru iyi olduğunu söylemeden onu bırakmayacaktım. Tüm bunların onun üzerindeki etkisi konusunda hala endişeliyim. Benimle Baltimore'a gelmemesinin nedenlerinden biri de GİA'lardı. Sakin olması gerekiyordu. Ama sonra bu staj fırsatı çıktı ve ...'

Taylor Clay'e baktı. "Bilmem gerekiyordu. Bu yüzden onu kız kardeşim Daisy ile birlikte eve bıraktım. Şu anda ona ve Julie'ye o bakıyor.

Stevie sessizce, "Anlıyorum," dedi.

"Teşekkür ederim. Taylor Cordelia'ya cesaret verici bir gülümseme vermek için döndü, küçük kız da ona küçük bir gülümsemeyle karşılık verince minnettar oldu. "Ve *sana* da teşekkür ederim Cordelia, beni savunduğun için. Birinin senin nasıl hissettiğini bilmesi güzel bir şey. O kadar da yalnız ya da korkutucu değil. Ama sana söylemeliyim ki evlat, bir konuda yanılıyorsun. Annen belalı olabilir ama sen de en az onun cesursun. Kendi duygularını riske attığında birinin duygularını savunmak . . . bu cesarettir. Umarım biraz daha konuşma şansımız olur.

Maggie kucağındaki kıza sertçe sarıldı. "Sanırım bunu ayarlayabiliriz, değil mi Cordy?

Cordelia başını salladı, annesine bakarken yüzündeki küçük gülümseme kayboldu. "Özür dilerim anne. Söylediklerim için değil ama seni şaşırttığım için. Bundan hoşlanmadığını biliyorum.

Stevie bastonunu kaptığı gibi Clay'in yanındaki sandalyeden Maggie'nin masaya oturduğu tarafa geçti ve kızını kendi kucağına çekti. "Seni seviyorum. Sana kızgın değilim.

"Elbette öylesin," dedi kız, sesi fazlasıyla yetişkin gibi çıkıyordu. 'Ama öyle olma. Clay'e de kızma. Onun da kâbusları var.

"Ben de öyle," diye itiraf etti Stevie.

Cordelia'nın gözleri . "Öyle mi?

"Tabii ki biliyorum. Stevie kızının ses tonunu taklit ederek Cordelia'yı güldürdü. "Bunu sonra konuşuruz, tamam mı?

"Dondurma için mi?

Stevie'nin kara kaşları havaya kalktı. "Az önce Izzy Teyze ile dondurma yedin.

"Asla çok fazla dondurma yiyebileceğini sanmıyorum, Stevie," dedi Ford, Cordelia'ya göz kırparak onun kıkırdamasına neden oldu. Ve o anda odadaki hava bir anda değişti.

Taylor Clay'e döndü. "Yarın terapi seanslarım bittikten sonra Jazzie ile dondurma randevumuz olduğunu duydum.

Clay'in gözleri büyüdü. "Öyle mi?

Maggie öksürdü. "Seni Jazzie ve Taylor'a terapi seansında eşlik etmen için gönüllü yapmış olabilirim. JD koordine ediyor. Sana daha sonra bilgi veririm.

Clay'in gözleri Taylor'ınkilerle buluştu ve odaya girdiğinden beri ilk kez sevinci üzüntüsüne ağır bastı. "Benim için sorun değil," dedi. "Seninle zaman geçirebilmem her hangi bir yolu. Bilmek istediğim çok şey var.

Ona gülümsedi. "Sanırım arayı kapatmamız gereken çok şey var.

"Yeni isim hakkında sorular soracağım," diye hafifçe uyardı. 'Çoğunlukla Dawson'ın benden nasıl geçtiğini bilmem gerektiği için. Bu mesleki bir utanç kaynağı.

Dawson. Baban değil. Taylor yine de onu suçlayamazdı ve bunun için onu düzeltmeyecekti. 'Sana her şeyi anlatacağım, söz veriyorum. Benim de bir sürü sorum var.

"Yarın sabah uğra Clay," dedi Ford. 'Size kahvaltı hazırlayacağım ve konuşmanız için sizi yalnız bırakacağım. Terapi seansları saat ondan önce başlamıyor.

Taylor omzunun üzerinden sessiz bir kaya gibi duran genç adama baktı. "Benim de temizlemem gereken ahırlar var.

Ford başını salladı. 'Bunu senin için yapacağım. Bu özel bir durum. Doğum günü gibi. Ford ona gülümsedi ve kadın nefesini tuttu. Daha önce de yakışıklıydı, ama şimdi ... En parlak zırhlı beyaz bir şövalyeydi.

"Teşekkür ederim. Tekrar Clay'e döndü ve Clay'in kaşlarını kaldırmasıyla yanakları kızardı. "O zaman yarın. Seni bekliyor olacağım.

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .10.

Gage gözlerini kırpıştırarak uyandı ve komodinin üzerindeki ucuz dijital saate baktı. Kırk dakika daha çalmayacaktı ama nasıl olduysa şimdiden çalmaya başlamıştı. Bütün gece Toby Romano ve tüm o karmaşayla uğraşmıştı. Cleon Perry'nin kokaininden çektiği birkaç satır onu öğleden sonraya kadar ayakta tutmuştu ama Denny gittikten sonra Gage yere yığılmıştı.

Bu akşam yeni patronuyla yemekli bir toplantısı vardı ve zinde olmak istiyordu. Fazladan uykuya ihtiyacı vardı. Saate vurdu ama alarm çalmaya devam etti.

Oh. Bu onun cep telefonuydu. Gözlerini kısarak arayanın kimliğine baktı. Denny. Muhtemelen özür dilemek için arıyordu. *Pislik herif. Bırak denesin. Bırak . Yalvarsın.* Gage kardeşinin yalvarmasını umuyordu. Denny'nin yerini bilmesi gerekiyordu.

"Ne?" diye tersledi, gözlerinin arkasındaki baş ağrısına küfrediyor ve Cleon'un sattığı kokaini kesmek için ne kullandığını merak ediyordu. Yatağın kenarına oturmak için yuvarlandı ve komodinin üzerindeki su şişesiyle birkaç ibuprofen içti.

"Ben Denny. Ve sesi özür diler gibi çıkmadı. Sesi paniklemiş gibiydi. 'Annem aradı, o kadar mutluydu ki neredeyse ağlayacaktı. Jazzie bir tür atılım yapmış.'

Beyni baş ağrısıyla boğuşurken Gage burnunun kenarını sıktı ve uyurken yıkılan bilgi duvarını yavaşça yeniden inşa etti. *Jazzie.* Dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. *Valerie'nin küçük piçi.* 'Ne tür bir buluş? Ne saçmalıyorsun sen?'

Gergin bir sessizlik. "Senin hakkında saçmalıyorum, pislik. Sen ve annesiz bıraktığın çocuk. Valerie'den beri kimseyle konuşmadı. . .' Tereddüt etti. "Öldü.

Ne olmuş yani? Ne olmuş yani? Bütün gece bununla uğraşacak vaktim yok. Denny öfkeyle ofladı. "Neden zahmet ettiğimi bile bilmiyorum.

"Beni neden rahatsız ettiğini ben de bilmiyorum," diye yanıtladı Gage sıkılarak. 'Benim ihtiyacım var -'

"Bilmiyorum," diye devam etti Denny, sanki o hiç konuşmamış gibi, "ama eğer cinayetden tutuklanırsan annem ölür. Bu yüzden sana söylediklerimi dinlesen iyi olur. Annesini öldürdüğünden beri kimseyle konuşmayan çocuğun bugün lanet olası bir terapistle konuşmaya başladı.

"Ne olmuş yani? Ama Gage'in kalbi küt küt atmaya başladı. Bu ona önemli gelmişti ve nedenini bilmiyordu. "Peki, ne dedi?

"Tam olarak bilmiyorum ama annem önemli olduğunu söyledi.

Gage daha fazlasını bekledi, sonra başka bir şey gelmeyeceği belli olunca kaşlarını çattı. "Bu kadar mı? Bunu söylemek için mi aradın?"

'Şimdilik bu kadar. Jazzie de annesinin cesedini bulduğundan beri ilk kez ağladı. Annem Lilah'ın bunu bir tür atılım olarak övdüğünü söyledi. Jazzie yarın öğleden sonra dondurma yemek ve dertleşmek için terapistiyle buluşacak.

"Peki annem bundan neden mutlu? Gage sordu.

'Çünkü sizin Teksas'ta olduğunuza gerçekten inanıyor ve terapist Jazzie'yi konuşturabilirse "gerçek katilin" kim olduğunu herkese söyleyeceğini düşünüyor.

Tanrı aşkına. Ne saçmalık. Denny sadece Gage'in kuyusunu kazıyordu. 'Hiçbir şey bilmiyor,' dedi küçümseyerek. 'Hiçbir şey görmedi. Kimse görmedi. Valerie'nin dairesinden çıktığımda kimse yoktu.

Bir uzun duraklama daha. "Emin misin? Annem Jazzie'nin bir şeyler bildiğini düşünüyor gibi.

Gage'in kalbi daha sert çarpmaya başladı. *Hayır, bu mümkün değil. Mümkün müydü?* "O zaman öğren bakalım!" diye hırladı kardeşine.

Ben üzerime düşeni yaptım. Sana bir mazeret buldum. Şehri terk edebilirdin. Şimdiye kadar Meksika'da olabilirdin.

"Sana söylemiştim. Yeni bir işim var."

"Evet," dedi Denny tiksintiyle. 'Bir uyuşturucu baronuyla. Lanet olsun, Gage, git artık. Hâlâ yapabiliyorken kaç.

Gage kaşlarını çattı. 'Ne biliyorsun? Benim adımları yine şüpheli olarak mı verdiler?

"Henüz değil. Ama Denny tereddüt etmişti. Gage'in bir konuda yalan söylediğini anlamasına yetecek kadar.

'Kendim öğreneceğim,' dedi Gage sessizce. 'Peki ya yalan söylediğini öğrenirsem? Oğullarınızın yarın softball maçları var. Arka arkaya, saat ikide başlıyor. Missy onların maçlarını hiç kaçırmaz, bu da çocuklar için çok iyi bir şey. Yarınki maça hiç gelemezse çok üzülürüm.

Denny'nin nefesi duyulabiliyordu. "Seni orospu çocuğu," diye fısıldadı, sesi titriyordu. "Ona dokunmayacaksın.

"Yoksa söyler misin? Gage alay etti. 'Devam et, Denny. İkimiz de söylemeyeceğini biliyoruz. O yüzden neden ikimizi de histeri krizinden kurtarmıyor ve bilmem gerekenleri bana anlatmıyorsun?

Bir yutkunmanın ardından sinirli bir hırıltı geldi. 'Seni akladılar. Dava kapandı. Henüz resmi değil. Evrakların gerekiyor.

Gage gülümsedi. *Mükemmel*. "Ne zamandan itibaren?

Bir tereddüt daha, ama bu seferkinde yenilgi hissi vardı. "Annem beni arayıp Jazzie'den bahsettikten hemen sonra Missy'nin e-postasını kontrol ettim. Ama Jazzie bir şey gördüyse davayı yeniden açarlar. Bu yüzden hâlâ yapabiliyorken gitmen gerekiyor.

"Hiçbir şey görmedi," diye tekrarladı Gage.

"Emin misin? Denny tekrar sordu.

"Annemden öğreneceğim. Zaten onu bu akşam ya da yarın arayacaktım. Son bir aydır rehabilitasyonda olduğumu söylemek için. Teksas'ta. Bu arada mazeret için teşekkürler. Gerçekten minnettarım.'

Denny öfkeli bir nefes aldı. "Evet, doğru. Tamam. Annemi ara. O senin saçmalıklarını her zaman yuttu - kanca, çizgi ve platin.

"Doğru," diye kabul etti Gage. Annesi onun mükemmel olduğuna inanmak istiyordu, o da öyle yaptı.

"Ona Jazzie'yi sor," diye ekledi Denny acı acı. 'Sadece şunu bil ki, eğer kendini tutuklatırsan, senden elimi eteğimi çekerim. Senin de belirttiğin gibi, bu kariyerimi mahvedebilir.

Gage, "*Kibirli herif*," diye düşündü ama bunu yüksek sesle söylemedi. "Not edildi.

Aradığınız için teşekkürler.' Telefonu kapattı ve komodinin üzerine fırlattı.

Valerie'nin kızı o gün hiçbir şey görmemiş olabilir. Daire o kadar büyük değildi ve Gage Valerie'yi yanında tutmuş, parasını nereye sakladığını göstermesi için onu yatak odasına sürüklemişti. Mücevher kutusunda, Gage'in parmağına taktığı platin alyansla birlikte bir tomar büyük banknot vardı. Yüzük, elmas nişan yüzüğünün satış makbuzu ve değer biçme fişiyle birlikte bir zarfın içindeydi. Gage'in parasını ödediği beş karatlık yüzüğü çoktan satmıştı.

İşte o zaman patlamıştı. İşte o zaman onu oturma odasına sürüklemiş ve ölene kadar dövmüştü.

Yumrukları kasılana kadar sıkıldığını fark etmedi. Onu yatak odasına sürüklediğinde içeri biri girmiş olabilirdi.

Ya da evinin satışından hiç parası olmadığı konusunda kendisine yalan söylediğine hâlâ ikna olmuş bir halde banka kayıtlarını bulmak için vestiyer dolabını aradığında. Val o zamana kadar topallamıştı. Onu sehpanın üzerine fırlatmış ve ondan sonra da kıpırdamamıştı. Bu yüzden dolabı ararken onu yerde yatar halde bırakmıştı. Ve sonra onun öldüğünü fark etti.

Ve ellerimdeki kanı yıkamak için mutfığa gittim.

Yine de biri duyardı. .

Aklını kaçırmış olması dışında, o kadar kızgındı ki. Valerie'nin büyük kızı her zaman cılız bir çocuk olmuştu. Çekingendi. Bir sincap gibi. Kekeliyordu ve bu onu çok sinirlendirmişti - ve bu, onun hâlâ kendisinden olduğunu düşündüğü zamandı.

O saklanmakta çok iyiydi.

Dairede saklanıyor olabilirdi. Midesi yavaşça, iğrenç bir şekilde yuvarlandı. Ya Jazzie bir şey görmüşse? Şu anda kimse çocuğun ne gördüğünü bilmiyordu çünkü tek kelime etmemişti. Bir şey söylemeden önce durumun tam olarak ne kadar kötü olduğunu öğrenmek için ona yeterince yaklaşması gerekiyordu. Lilah onun Jazzie'yi görmesine izin vermezdi ama annesi izin verirdi. Nerede olduğunu sorarsa, rehabilitasyon hikâyesiyle dikkatini dağıtacaktı.

Buna inanacaktı çünkü inanmak istiyordu. Annesine Val'in cinayetini haberlerde gördüğünü söyleyecekti. Küçük kızlarının ona ihtiyacı olduğunu bilmek, onu rehabilitasyona sokmak ve bunu kalıcı hale getirmek için ihtiyaç duyduğu tekme idi.

"Otuz üç gündür temizim ve ayığım anne," diye yüksek sesle söylemeye çalıştı ve gülümsedi. Sesi son derece içtendi. Hatta inandırıcıydı. Onu aramak için telefona uzandı ama çalar saati gerçekten çalmaya başladı ve ona uyması gereken bir randevusu olduğunu hatırlattı. Duş alması, kirli sakallarını düzeltmesi ve yeni takım elbisesini giymesi gerekiyordu. Geç kalmak istemiyordu.

Hayatını geri alıyordu.

Peki ya çocuk bir şey gördüyse, mesela ben? O zaman ne olacaktı?

Onu incitmek istemiyordu. Gayrimeşru küçük bir piç olması ya da annesinin hesapçı, yalancı, zina yapan bir kaltak olması onun suçu değildi.

Ama bu benim hatam da değil.

Çocuğu kendisi kontrol edene kadar sorun çıkarmayacaktı. Biraz zamanı vardı. Denny yarın öğleden sonra terapistle görüşeceğini söyledi. Henüz bir şey söylemediyse, önümüzdeki birkaç saat içinde içini dökmesi pek olası değildi.

Ve eğer bir şey görmüşse, bununla ilgilenecekti. Bir şekilde. Çünkü bildiği tek şey, kimsenin onu bir kafese koymasına izin vermeyeceğiydi. Özgür kalmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Dokuz

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .15.

Ford ve Maggie, Clay, Stevie ve Cordelia'yı kamyonetlerine kadar Taylor'a birkaç dakika zaman tanıdılar. Ford döndüğünde Taylor'ın hâlâ mutfakta olmasını umuyordu. Onun gerçekten iyi olduğundan emin olmak istiyordu.

Onda onu korumacı yapan bir kırılgnlık vardı.

Ama onda daha da büyük bir güç gördü ve bu da onu birazcık azdırdı. *Peki, tamam. Bunda küçücük bir şey yok.* Clay'in kamyonetinin sürücü tarafına yöneldi, diğerlerinin görüş alanından çıktı, böylece kimse onun kendini ayarladığını görmeyecekti. Ona dokunduğu ilk andan itibaren taş gibi sertleşmişti.

Dürüst olmak gerekirse, onu eğitim ringinde ilk gördüğü andan itibaren.

"Yani kamerayla ilgili gerçekten bir sorun yok muydu? Clay kamyonun yanına gelerek sordu.

'Hayır. O zaman emin değildim ve sizi umutlandırmak istemedim. Onu tanıyacağını umuyordum. Arkadaşına gülümsedi, onun adına çok mutluydu.

"Tıpkı senin yaptığın gibi.

"Buraya mı geldi? mi?"

Programa önce o başvurdu ve kabul edildi. Joseph'in geçmiş kontrolünde bir şey çıkmaması beni hala şaşırtıyor. Eğer "profesyonel olarak utandığınızı" düşünüyorsanız, Joseph'in bunu öğrendiğinde nasıl bir yüzük takacağını bir düşünün.

Clay'in sırtışı hızlı ve . "Bununla çok eğleneceğim.

Ford güldü. "Eminim öyle yaparsın. Clay ve Joseph'in çok yakın arkadaş olduklarını biliyordu ama uzun bir geçmişleri vardı.

Maggie Cordelia'nın arka koltuğa tırmanmasına ve emniyet kemerini bağlamasına yardım ederken Clay'in gülümsemesi soldu. 'Kahretsin Ford, Cordy kendini kaybetmiş gibi görünüyor. Tam da bir engeli aştığımızı düşündüğüm anda ...'

Biliyorum. Stevie'yi daha iyi hissettirecekse, kabuslardan benim de haberim yoktu. Bu öğleden sonra ahırda Dillon'ın Taylor'la konuşmasına kulak misafiri oldum ve yanlışlıkla ağzındaki baklayı çıkardı. Ona söylememesi için söz verdirdi.'

Clay şaşırmış görünüyordu. "Konuşmalarını mı dinliyordun?" "Tabii ki evet. Onun bir muhabir olabileceğini düşündüm. Onu istemedim sana ya da aileden başka birine yakınlaşmak.'

Clay'in gözleri aileden biri olarak anılınca ısındı, sonra Stevie'nin takla çubuğunu tutup kendini yukarı çekerek yolcu koltuğuna otururken ona attığı bakışla çenesi gerildi. "Evet, ama bunların hiçbirinin Stevie'yi daha az kızdıracağını sanmıyorum.

Ford yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm dostum.

Clay kapısını açarken omuz silkti. "İlişkinin bir parçası sanırım. Maggie'nin mutfağına açılan ve arkasında kızının oturduğu kapıya baktı. "Onu bir daha gözümün önünden ayırmak istemiyorum, anlıyor musun?

"Biliyorum. diye endişeleniyorsun.'

Ayık bir baş sallama. "Saklanmakta iyidir. Sert bir yutkunma. "Öyle olmak zorunda kalmasından nefret ediyorum," diye fısıldadı. "Lanet olsun. Hayatı boyunca korktuğu adam olmaktan nefret ediyorum.

Ford onun omzuna vurdu ve hızlıca sıktı. 'Senin hatan değil Clay. Onu bulmak için insani olarak mümkün olan her şeyi yaptın. Umutsuz görüldüğünde bile onu sevdin. Sanırım bu gece bunu anladı. Sabah burada olmasını sağlayacağım. Bütün gece ayakta kalıp kapıları koruması gerekse bile.

'Sağ ol evlat. Yarın görüşürüz. Clay direksiyonun arkasındaki yerini aldı ve garaj yolundan geri geri çıktı.

Ford ve Maggie kamyonun arka lambaları kaybolana kadar orada durup izlediler.

Maggie, 'Stevie çok kızgın,' dedi.

'Evet, anladım sayılır. Sanırım Hunt Valley'deki herkes soğuşu hissetti. Ford titremesini abarttı. "Umarım Clay'in sadece Cordelia'nın güvenini koruduğunu anlamıştır.

Maggie'nin yüz ifadesi sıkıntılıydı. 'Cordelia'nın yaşındayken annenin sırdaşıydım. Büyükannene hiç söylemedim ve bunu öğrendiğinde neredeyse arkadaşlığımız sona eriyordu.

Ford kaşlarını çatı. Annesinin travmatik çocukluğunun ayrıntılarını biliyordu ama Maggie'nin o zamanlar bu sırlara vakıf olduğunu bilmiyordu. "Sen ve büyükannem hâlâ arkadaşsınız, değil mi? Yani her şeyi çözmüş olmalısınız.

"Yaptık ama bir süre riskliydi. Tıpkı Cordelia gibi annenin de büyükannenden sır saklamak için kendine göre nedenleri vardı. Duygusal bir durumun tüm katılımcılarıyla kişisel olarak ilgilendiğinizde tarafsız kalmak zordur. Başını eğdi, kaşları soru sorar gibi kalktı. "Sizce de öyle değil mi?

Ford'un yanakları kızardı. "Kişisel olarak yatırım yapmadım. *Henüz değil*. Ama olmak istiyordu.

Maggie homurdandı. "Evet, doğru. Elini ne kadar sert sıktığını düşününce hala parmaklarını hareket ettirebildiğine şaşırdım. Yine de çok güzel, değil mi?"

Evet, öyle. Ford uyarırcasına bir nefes çekti. "Maggie.

'Fo-ord,' diye karşılık verdi. "Eve gittiğinde annene selamımı söyle.

"Ona kendin söyle. Eve döner dönmez telefona sarılıp ona buluşmayı anlatacağını biliyorsun.

"Beni çok iyi tanıyorsun evlat. Ben de seni tanıyorum. Bu gece eve gitmeyi planlamıyorsun. Taylor elini biraz daha tutabilsin diye burada kalacaksın.

Ford kaskatı kesildi, çünkü bu gerçeğe çok yakındı. Kahretsin, gerçek *buydu*. "Clay'e yarın sabah burada olacağına dair söz verdim.

Maggie şefkatle gülümsedi. "Sen her zaman çok iş yapan biriydin. Onun koluna girdi ve eve doğru geri dönmeye başladı. 'Eğer bir şey yapmazsan

Akşam yemeği hazırla. Buzdolabında tavuk var. Umarım tüm bunlar bittiğinde çocuk krakerden daha fazlasını yiyebilir.

Taylor'ı hâlâ mutfak masasında oturmuş, telefonuna bakarken ve genel olarak şoka girmiş bir halde buldular. Ford, kapıdan içeri girdiğinde Taylor'ın gözlerinde parlayan rahatlamayı izledi ve bu ona kendini iyi hissettirdi. Kendisi hakkında. Onun hakkında. Tüm lanet dünya hakkında.

Böyle hissetmeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu fark etti. Yirmi ay. *Yirmi*. Kimberly'nin altından halıyı çekip almasının üzerinden bu kadar zaman geçmişti. Yirmi aydır ilk kez Kim'in adını düşünmek canını acıtmıyordu. Çünkü kendini iyi hissediyordu.

Maggie, Taylor'a cesaret verici bir şekilde sarıldıktan sonra izin isteyip oturma odasına gitti. Saniyeler sonra, tıpkı Ford'un tahmin ettiği gibi, telefonu çeviriyordu.

Ford, Taylor'ın yanındaki koltuğa oturdu ve olabildiğince ihtiyatlı bir şekilde içine çekti. Güzel kokuyordu ve kafasını onun kokusuyla doldurmak istiyordu. Taylor'ın elindeki telefonu işaret etti. "Sen ... aradın mı? Clay'e ihanet etmek istemediği için kelimenin üzerinde tökezledi. Ama daha da önemlisi, Taylor'ı incitmek istemediğini fark etti. Üvey babasını seviyordu. Adam onu sevmiş, ihtiyacı olmadığı zamanlarda bile onu korumuştı ve bunların hepsi lanet olası bir yalan yüzünden olmuştu. "Üvey babanı aradın mı?

Taylor ona çaresiz bir takdir ifadesiyle baktı. 'Henüz değil. Bütün bunları ona nasıl anlatacağımı bilmiyorum. Onu incitmek istemiyorum.

"Her iki babanı da sevebilirsin, Taylor," dedi nazikçe. "Tarif ettiğın adam bunu kesinlikle anlayacaktır.

Hüzünle gülümsedi. "Öyle olacak ama onu en çok incitecek şey bu değil. Bakışlarını tekrar telefonuna çevirdi. "Buraya gelmemi istemedi. Clay'le tanışmamı istemedi, hiçbir şekilde. İlk başta onu daha az seveceğimden korktuğunu düşünmüştüm ama öyle değilmiş. Clay'in gerçekten iyi olduğunu istemiyordu çünkü bu, annemin ona onca yıl boyunca gerçekten yalan söylediği anlamına gelirdi. Yalan söylemeye devam etti, Carrie bile saklanmamız gerektiğini düşünmesini sağladı. Dudakları büküldü

acı bir şekilde. "Carrie öldükten ve Julie'nin yoğun fizik tedaviye ihtiyacı olduktan sonra bile. Annem çok bencildi ve o her şeyden vazgeçti. Bir yalan için.

Ford yavaş bir nefes verdi. 'Bu nihai ihanet. Bunu anlıyorum.' *Oh, nasıl da anladım.*

Sonra başını kaldırdı, gözleri ciddi bir anlayışla doluydu. "Öyle olduğunu biliyorum.

Yüzünün buruşmasını kontrol edemedi. O biliyordu. Kimberly'nin ne yaptığını biliyordu. *Ne kadar aptal olduğumu.* Kim'in yalanı sevdiği insanlara ne kadar pahalıya mal olmuştu.

Elbette biliyordu. Taylor her birini tek tek araştırmıştı. Kimberly ve dava hakkında yüzlerce bilgiye ulaşmak için Google'da 'Ford Elkhart' yazması yeterliydi.

Ford, Taylor'ın bilmesini istemedi. Kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama bunun için çok geçti. *Herkes biliyordu.* Ve şimdi insanlar Taylor'ın üvey babasının da kandırıldığını bileceklerdi. Gazetelerde çıkmayacağını umuyordu Ford, bu yüzden Frederick Dawson'ın küçük düşürüldüğünden haberdar olanların sayısı Ford'unkinden çok daha az olacaktı ama yine de Taylor'ın üvey babasını uzun, çok uzun bir süre küçük düşürecekti.

Çünkü bu beni hâlâ aşağılıyor ve Kimberly benim karım bile değildi. Olmasını istemesine rağmen. Lanet olası soruyu patlatmıştı. *Tanrıya şükür o kadar ileri gitmedim.*

Ancak Ford, Taylor'ın üvey babasına ne kadar sempati duysa da, kendisi için onun sempatisini ya da acımasını istemiyordu. Peki ya şu anda? Onun gözlerinde gördüğü şey tam olarak buydu.

Oturma odasına bir bakış fırlattığında Maggie'nin büyük koltuğunda oturduğunu ve telefonda konuşurken bir ayağını salladığını gördü. Maggie'nin konuştuklarını onun duyabildiğinden daha fazla duyamıyordu ama odanın öbür ucundan kaşları çatılmış bir halde Maggie'nin gözleriyle karşılaştı.

Bu oyalama için son derece minnettar olan Ford, Taylor'a dönmeden önce Maggie'ye kısa bir baş selamı verdi. 'Maggie annemle konuşuyor. Korkarım sırrın ortaya çıktı.

Taylor boyun eğmiş görünüyordu. 'Bunun olmasını bekliyordum. Sizler birbirinize sıkı sıkıya bağlı bir grupsunuz.

Öyle. Sizinle tanışmak isteyecekler - birden. Buna hazır mısınız?"

"Stevie gibi mi olacaklar?" diye sordu kararsızca. "O sorgulamadan tekrar geçmek istemiyorum.

"Onlar da aynı sorulara cevap isteyeceklerdir, çünkü çoğumuz Clay'in Kaliforniya'dan dönüp seni bulamadığı her seferinde nasıl yıkıldığını gördük. Önce onlarla konuşacağım. Merak etme. Seni kabul edecekler çünkü sen Clay'in kızıydın. Stevie bile yola gelecektir.' Omuz silkti, yalan söylemediğini umuyordu. "Eninde sonunda.

"Eninde sonunda. Gözlerini kaçırdı. "Sanırım ben de bunu bekliyordum. Hak ettiğim şey bu.

Ford kaşlarını çatı. 'Hayır, bilmiyorsun. Sen de cehennemden geçtin ve onunla tanışmak için inisiyatif aldın. Bunu kendi şartlarınla yapmış olman seni ilgilendirir.

Gülümsemesi küçük ama gerçekti ve bir Noel ağacı gibi içini aydınlattı. "Teşekkür ederim Ford. Gerekeceği halde bana çok iyi davrandın.

"Ben Sorun yok.' *Görev tamamlanmıştı.* Gözlerindeki sempati yok edilmişti. *Şimdi, düzenli programımıza geri dönelim.* "Onu arayacak mısın? Üvey babanı mı?"

Gülümsemesi kayboldu ama omuzlarını dikleştirdi ve başını salladı. "Yapmak zorundayım. Telefonun başında beklediğini biliyorum. Şu anda volta attığını görebiliyorum.

"O zaman ara onu," diye mırıldandı Ford. "Kalmamı mı yoksa gitmemi mi istiyorsun?"

Birdenbire saniyeler öncesine kıyasla yıllarca daha genç göründü. Daha genç ve milyonlarca kez daha savunmasız. "Kalacak mısın?"

"Elbette. Elini uzattı, kız elini daha önce tuttuğundan daha sert tutunca gözlerini kırıştırdı, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemişti.

"Ona ne diyeceğimi bilemiyorum," diye fısıldadı. 'Hayatım boyunca onu aramaktan hiç korkmadım. Buraya gelene kadar.

"Annenin yalanları senin suçun değildi, Taylor. Sen kurbandsın, tıpkı baban gibi. Tıpkı *her iki* baban gibi."

Başını salladı, yutkunması duyulabiliyordu, sık kullanılanlar ekranını kaydırıp en üstteki isme dokunurken eli titriyordu. *Baba*.

Ford'un kalbi acıdı. Clay için, onun için. Ama aynı zamanda onu bunca yıldır koruyan Frederick Dawson için de.

"Merhaba baba. Bir an dinledi, dudağı titriyordu. 'Evet, onunla tanıştım. O ...' Sesi kesildi. "*İyi* biri baba. O çok *iyi* biri. Beni hemen tanıdı. Ağladı baba," diye bitirdi küçük bir fısıltıyla. "Beni gördüğünde ağladı.

Başını ileri geri salladı. 'Hayır, hayır, hayır. Senin suçun değil. Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Lütfen yapma. Kahretsin, baba, lütfen.' Hâlâ Ford'un elini tutarken, perişan bir halde onun gözlerine baktı.

"O da ağlıyor," diye sessizce mırıldandı, sonra o da ağlamaya başladı, derin hıçkırıklarla. Ford'un göğsü sıkışmaya başladı. Bir şeyler yapması gerekiyordu, bu yüzden boştaki kolunu onun omuzlarına doladı, onu kendine çekti ve hafifçe salladı.

"Çok üzgünüm," dedi üvey babasına ve Ford, gerçekte yüz yüze geldiğinden beri bu sözleri kaç kez söylediğinin sayısını unuttuğunu fark etti. "Bir şey söyle," diye yalvardı. 'Lütfen baba. Beni korkutuyorsun.

Tekrar dinledi, gözyaşları düşmeye devam ederken bile gerginliğinin bir kısmı azaldı. "Oldukça kesin olduğunu söyleyebilirim. Yalan söyledi baba. O da biliyordu. Bunca yıldır. Clay de biliyordu. Laura Teyze ona söylemiş. Yıllar önce.'

Ford askıdan bir peçete alıp kızın eline tutuşturdu ve kız yüzünü kurularken onu bırakmadı. Kadın minnettar bir yüz ifadesiyle ona baktı, sonra gözlerini tekrar masaya çevirdi, yüzü saçlarının perdesi ardına gizlenmişti. Ford'un parmakları onun yüz ifadesini görebilmek için saçlarını geri çekmek istedi ama başının arkasını nazıkçe okşamakla yetindi, kız ona doğru eğildiğinde kalbi daha hızlı atmaya başladı.

Bir başka duraklamanın ardından kocaman bir iç çekti. "Evet, özel dedektif tuttu ama beni kaçırmak için değil. Annemin iyi bir anne olduğundan emin olmak istediğini söyledi. Ortak velayet istediğini söyledi ama o zamana kadar ortadan kaybolmuştuk.

Çenesi yukarı kalktı. Saçları geriye kayarak yüzünü bir kez daha ortaya çıkardı. "Sana söyledim," dedi dikkatle, "eve gelmeden önce bu stajı bitireceğim. İrkildi, anlamlı yüzünde acı belirdi. "Bana güvenmelisin baba. Burada olmam gerek. Gözleri yeni yaşlarla doldu. "Bu hiç adil değil. Seni seviyorum. *Sen benim babamsın.* Son sözleri şiddetle fısıldadı. "Seni yarın arayacağım, söz veriyorum. Gözlerini kapattı ve gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. "Arayacağım. Buna da söz veriyorum. Hoşça kal baba. Ben de seni seviyorum.

END tuşuna bastı, ardından telefonu masanın üzerine koydu ve tam olarak hizaladı

masanın kenarıyla. Elini Ford'un elinden çekip ayağa kalktı ama başı sarktı ve omuzları sanki büyük bir ağırlık taşıyormuş gibi çöktü. Çünkü taşıyordu. Kendi hatası olmadan.

Annesine öfkelenen ve kendini çaresiz hisseden Ford da ayağa kalktı. Parmak uçlarını kızın omzuna dokundurdu. "İyi misin?" diye mırıldandı.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Bu düşündüğümden çok daha zordu.

Orada başı öne eğik dururken çok yalnız görünüyordu. Kendisine bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyemeden, onu kendisine bakacak şekilde çevirdi ve sonra elinden geldiğince nazikçe kollarına çekti. Kız dikkatle ama isteyerek ona yaklaştı. Kadından çok oyuncak bebek gibiydi. En azından ilk başta.

Kendini ona sardı, başını omzuna yaslaması için vücudunu eğdi. Üç uzun kalp atışı boyunca öylece durdu, elleri yanlarındaydı. Sonra ona tekrar sarıldı, kolları adamın belini bir mengene gibi sarmıştı. Yüzünü gömleğinin ön kısmına gömerken, parmakları arkadaki kumaşı kavradı. Adam onun saçlarını okşadı, sırtını sıvazladı, yanağını başının üstüne yasladı, sadece onu içine çekti.

Ve göğüslerinin göğsüne yaptığı yumuşak baskıyı ve vücudunun gevşemeye başlamasını, erimiş balmumu gibi esnekleşmesini, saniyeler geçtikçe kendini ona doğru şekillendirmesini görmezden gelmeye çalışıyordu. Tüm bunları görmezden gelmeye çalıştı.

Ama kendi vücudu hiç öyle düşünmüyordu. O kadar sertleşmişti ki canı acıyordu ve kalçaları o yumuşaklığın içine öyle bir dalmak istiyordu ki kendini tutma çabasıyla titriyordu.

Dişlerini gıcırdatarak, kadının kendisine sadece belden yukarısına dokunması için yer değiştirdi ve bitirme umudu olmayan bir şeye başladığı için pişmanlık duydu. Belki de *hiç* umudu *yoktu*. Ne de olsa o bir erkekti. Bütün erkekler *umut eder*. Ama kesinlikle onunla hiçbir şeyi bitirmeye niyeti yoktu.

O geçiciydi. Bir ay içinde eve dönecekti. Bu sadece bir kaçamak olabilir.

Ne olmuş yani? Hem zaten Baltimore ve California arasında her gün uçak var. Hayır. Acı çekiyordu. Bundan faydalanamazdı. Ama . . . Ben de incindim.

Kimberly ona ihanet ettiğinde kalbi, gururu ve erkeklik duygusu büyük bir darbe almıştı. Sadece kendine bunu itiraf edebilecek kadar erkekti. Çok uzun zamandır çok yalnızdı. Taylor, onu bunu değiştirmeye çalışması için motive eden ilk kadındı. Belki de birbirlerine biraz

Mola çok yanlış değildi. Öyle miydi?

Mola mı? Kafasının içindeki ses alaycı bir şekilde sordu. Artık buna böyle mi diyoruz?

Dinlenmek de kesinlikle bunun bir parçası olacaktı. İkisi de ne istediklerini bilecek kadar yaşlı, yalnız iki insandı. Ne zararı vardı ki?

O Clay'in kızı, diye sertçe hatırlattı ses ona ve Clay seni kimsenin şüphelenmeyeceği bir şekilde öldürebilir ve sonra cesedini kimsenin bulamayacağı bir yere saklayabilir.

Tamam, *bu* tartışma yelkenlerini suya indirmeye yetti. Ya da öyle olmalıydı. Vücudunun başka düşünceleri vardı. Çok fazla başka düşünceleri. *Lanet olsun Elkhart, kendine bir randevu bulmalısın. Seni öldürtmeyecek bir tane. Stat.*

Ciğerlerinde biriken nefesini hafifçe dışarı verdi. Taylor en azından ağlamayı kesmişti ve bunun için minnettardı. Elleri yavaşça gömleğini bıraktı ve çenesini kaldırarak gözlerini onunkilerle buluşturdu. Geri çekilebilmesi için kollarını açmaya zorladı.

Ama geri çekilmedi. Mutfağın sessizliğinde öylece durdu, adamın yüzüne baktı, bakışları ... farkındaydı. İlgileniyordu. Meydan okuyan. Ve biraz da pervasız.

Hayır, hayır, hayır. Kötü bir fikir. Pek çok nedenden ötürü çok kötü bir fikir. Ama dilinin ucunun alt dudağını yalamak için dışarı çıktığını görünce bu nedenlerin her birini unuttu. Elini yavaşça yüzüne doğru kaldırdı, eğer istediği bu değilse geri çekilmesi için ona zaman verdi. Ama o olduğu yerde kaldı. Sanki derisinin altını görmeye çalışıyormuş gibi ona bakıyordu. Parmaklarının arkasını kızın yanağına dokundurdu, kız yüzünü bu küçük okşamaya çevirdiğinde göğsü acıyla genişledi. Gözleri kapalıydı ve yüzünde bir merak ifadesi vardı.

Kahretsin. Ona hiç dokunulmamıştı. Buraya gelene kadar, hiç bir eskort olmadan evden uzakta. Aşırı korumacı üvey babasının biriyle çıkmasına izin vereceğini mi? Ford bunun olabileceğini düşünemiyordu.

İlk ben olurdum. Bunun farkına varması, ihtiyaç duyduğu soğuk su serpintisiydi. Bunu yapmayacaktı. Şu anda yapamazdı. Birbiri ardına şoklar yaşarken olmazdı.

Yavaşça çenesini kavradı. "Taylor," diye fısıldadı. "Yapamayız.

Gözlerini açtı ve Ford mahcup bir anlayışın parıltısını gördü. "Kahretsin," diye fısıldadı, elini çekerken yanakları utançtan kıpkırmızı olmuştu. 'Ben ... Neyse boş ver. Ben odama gidiyorum.

Onun kolunu tuttu ve sadece uzaklaşmasını engelleyecek kadar uzun süre tuttu. "Bekle. Ellerini yavaşça yanlarına indirdi. "Düşündüğün gibi değil.

Çenesi dışarı doğru çıkıktı. "Peki ben tam olarak ne düşünüyorum?

Ağzını açtı. Tekrar kapattı. Kelimelerini dikkatle seçti. "Doğrusu, tam olarak bilmiyorum. Ama ben ...' Bir nefes verdi. "Kendimi yeniden on beş yaşında hissediyorum," diye itiraf etti. "Ve on beş yaş berbattı.

"Öyle oldu," dedi sakın bir sesle.

"Gerçek şu ki, yanlış bir şey söyleyeceğimden korkuyorum. Ford yüzünü buruşturdu. "Korkutucu bir sağ kroşen var.

Dudakları kıpırdadı. "Sana bir daha vurmayacağıma söz veriyorum.

Ona sırtıttı, bir kez daha rahatlamıştı. "Teşekkür ederim. Ayıldı, sırtıttı hızla soldu. "Az önce ne düşündüğünü bilmiyorum ama seni gerçekten öpmek istedim.

Yutkunmaya çalışırken boğazı düğümlendi. "Neden ?

"Çünkü ben bir pislik değilim," dedi pişmanlıkla. 'Bugün bir şok geçirdin. Ben de bugün bir şok yaşadım. Çenesini ovuşturdu. 'Aslında birden fazla. Senden faydalanmayacağım.

Kadının çenesi kalktı ve adam bir kez daha çenesine bastığı hissine kapıldı. "Ne istediğimi bilemeyecek kadar kırılgan olduğumu söylüyorsun.

"Aklımdaki kelime "kırılgan" değildi," dedi alaycı bir şekilde ve dudaklarının yeniden seğirmesine neden oldu. "Çelişkili" daha iyi bir kelime olabilir. "Sarsılmış." Ona tekrar dokunmanın risk almaya değer olduğuna karar verdi ve yüzünü avucunun içine aldı. "Bir öpücüğün bir anlamı olmasını isteyecek kadar bencelim. *Beni* istediğin için olmasını istiyorum. Sarsılmış olduğun ve ben müsait olduğum için değil.

Gözlerini adamın gözlerine dikmeden önce neredeyse bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Ve bir kez çatışmaya girmediğim ya da sarsılmadığımda?

'O zaman hâlâ ciddiysen, ben de isterim,' dedi basitçe. "O zamana kadar, başka neye ihtiyacın olursa ben buradayım.

Kaşlarını çattı. "Neden?

Bu soru onu şaşırtmıştı. "Çünkü iyi bir adam olduğumu düşünmeyi seviyorum. Ve çünkü sana gerçekten boktan bir el dağıtıldı, ama yine de diğer insanları önemsiyor görünüyorsun. Baban ve Clay gibi. Ve küçük Jazzie. Kulağına fısıldamak için onun alanına doğru eğildi. 'Ve artık sarsılmadığın zaman, beni önemsemeni istiyorum. Beni istemeni istiyorum.

Derin bir nefes alırken göğüsleri inip kalktı, yanakları tekrar karardı ama bu sefer utanç değildi. İhtiyaçtı. Bir kez daha ona uzanmaya başladı ama ellerini ceplerine soktu. Konuyu değiştirmesi gerekiyordu ve midesi de yüksek sesle guruldayarak ona yardımcı oldu. Yemek. Maggie'ye yemek yapacağına söz vermişti.

Buzdolabından malzemeleri toplamak için masanın etrafında dönerek dev bir adım attı. Bir elinde tavuk paketini tutarak

Taylor'ı merdivenlerden kaçarken buldu. Ona kalması için yalvarmak istedi ama onun da kendisi gibi yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Bu yüzden ses tonunu hafif tuttu. "Vejetaryen değilsin, değil mi?"

Gülümsemesi alaycıydı. 'Hayır. Bir sığır çiftliğinde büyüdüğüm için bu biraz ikiyüzlülük olurdu, sence de öyle değil mi? Ben odama gidip biraz uzanacağım. Dediğin gibi, bugün bir şok yaşadım. Sanırım beni yakaladı. Akşam yemeğinde aşağıda olacağım.'

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .15.

Gage, Cesar Tavilla'nın ilk buluşmaları için seçtiği çok pahalı restoranın cam kapısındaki yansımasını kontrol etmek için bir an durdu. İyi görünüyordu. Gerçekten, gerçekten iyi. Tavilla'nın masasında oturan kadınların çoğunun hayran bakışlarını üzerine çekecek kadar iyiydi. Bu, Gage'in Tavilla'da hayranlık duyduğu pek çok şeyden sadece biriydi. Etrafını şaşırtıcı derecede güzel kadınlarla .

Gage baş döndürücü güzellikte bir kadınla birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu.

Baltimore'dan Miami'de tuttuğu, izi asla sürülemeyecek şekilde şirket katmanları altında kurduğu apartman dairesi için ilk ayrıldığında bol miktarda vardı. Eski hukuk bürosunda küçük ortak olduktan kısa bir süre sonra, ilk büyük ikramiye çekinden sonra kendisini bu daireyle ödüllendirmişti. Ne zaman bir molaya ihtiyacı olsa kaçmak için kullanıyordu - gizli inzivası.

Valerie hiç şüphelenmemişti bile. O yokken sevgililerini becermekle meşguldü. Onun da sevgilileriyle yatmış olması önemsizdi. Çok çalışıyordu, bu yüzden de sert oynuyordu. Parayı o kazanmıştı ve nasıl harcadığı kimseyi ilgilendirmezdi. Valerie'nin tek işi evini çekip çevirmek ve çocuklarını büyütmekti.

Sonu çok iyi bitmişti, diye düşündü acı acı.

Ama şimdi bunu düşünmeyecekti, çünkü yeni patronu masasında onu bekliyordu, iki yanında birer kadın ve onun yanında da bir kadın

kucak. Tavilla hepsini iterek uzaklaştırdı ve Gage'e boşalan koltuklardan birine oturmasını işaret etti.

"Bay Jarvis," dedi bembeyaz bir gülümsemeyle. "Sizi tekrar görmek güzel.

"Ben de, Senyor. Gage koltuğa oturdu ve garsonun hemen dirseğinin dibine koyduğu şarap kadehini kaldırdı. "İşime dönmek için sabırsızlanıyorum.

Tavilla'nın ağzının bir tarafı kıvrıldı. 'Sanırım öyle. Aileniz nasıl Bay Jarvis?'

Gage gözlerini kırpıştırdı. "Ailem mi?

"Karınızla ilgili gazete haberini okudum. Evinde öldürölmüş. Bu anlamsız bir trajedi.'

"Öyle. Gage nedense Tavilla'nın işini bilmesini beklemiyordu. *Beklemeliydim.* Adam titiz ve dikkatli olmasaydı bu kadar başarılı olamazdı. Gage bu hatayı bir daha yapmayacaktı. Bakışlarını beyaz masa örtüsüne dikerek kendini umutsuzluğun timsali haline getirdi. "Tahmin edebileceğiniz gibi çocuklarımız harap oldu.

"Oldukça gençler mi?

Evet. On bir ve beş. Danışmanlık yapıyorlar ama ...' Başını kaldırdı ve işverenin gözlerinin içine baktı. "Onların yanında olmak için elimden geleni yapıyorum.

"Bir babanın yapması gerektiği gibi," diye onayladı Tavilla bilge bir baş hareketiyle. Tepsisi yemekle dolu bir garson yaklaştı ve Gage'in midesi guruldayarak Tavilla'nın kıkırdamasına neden oldu. "Sizin için sipariş verme cüretini gösterdim, Bay Jarvis. Evin spesiyalitesi.

"Teşekkür ," dedi Gage, biraz sinirlenmişti ve bunu göstermek isteyip istemediğine karar vermeye çalışıyordu. Öyle olduğuna karar verdi ve Tavilla'ya gülümsedi. 'Eminim harikadır. Ama ileride kendi yemeğimi kendim seçmek isterim. Her şey beklentileri önceden belirlemekle ilgiliydi. Tavilla'nın yaltaklanan dalkavuklarından biri değildi. Adamın avukatıydı ve fikrini söylemekte özgür olması gerekiyordu.

Tavilla eğlenmiş görünüyordu. "Elbette. Özür dilerim.

"Teşekkür ederim. Gage önüne konan büyük biftekten birkaç ısırık aldı, sonra ağzının kenarını sildi. Gerçekten de çok lezzetliydi. "Pazartesi günü başladığımda üstleneceğim davalar hakkında biraz bilgi edinmek istiyorum.

"Dosyalar masanızda bekliyor olacak," dedi Tavilla yumuşak bir sesle ve şarap kadehlerini yeniden doldurması için garsona işaret etti. "Karınızı öldürdüğünden şüphelenilen adam bu sabah ölü bulundu.

Gage az önce bir ağız dolusu şarap yutmuştu ve boğulmamak için burnundan nefes almak zorunda kalmıştı. Tavilla bunu mükemmel bir zamanlamayla yapmıştı. Gage boğazını temizledi. "Evet, öyleydi. Polis beni bilgilendirdi.

"Genç kabadayının aşırı doz aldığı ve ona zehir satan satıcının bir polis tarafından öldürüldüğü söyleniyor.

Lanet olası orospu çocuğu. Gage omuzlarını hafifçe silkti. "Bana bir polis memurunun ve bir torbacının da öldürüldüğü söylendi. Çünkü acılı dul olarak polis tarafından bilgilendirilecekti. "Ama kimin kimi öldürdüğünü anlamadım. Polis bazı gerçekleri gizli tutuyor.

"Öyle," dedi Tavilla dürüstçe. "Karınızın cinayetine güzel ve derli toplu bir çözüm.

Gage sinirle yutkunma dürtüsüyle savaştı ve artan öfkesini içine çekti. Mahkemede daha korkunç pisliklerle yüzleşmişti. *Hodri meydan.* Gözünü kırpmadı. "Öyle.

"Benimle ilk günün için tam zamanında.

Gage yine omuz silkti. "Hediye atın ağzına bakmayacağım.

Tavilla sıkıca gülümsedi, neşesi tamamen kaybolmuştu. 'Evet, umarım hediye atınız bir Truva tuzağı değildir. Resmi olarak işime girdikten sonra herhangi bir ... yankı olmasını istemem.

",," dedi Gage, sessizce ama kararlı bir şekilde.

"Güzel. Tavilla başını salladı. 'Olmadığından emin ol. Şimdi lütfen yemeğinizi yiyin Bay Jarvis.

Gage, bağırsakları yeniden çalkalanmaya başlasa da itaat etti.

Ya kız gerçekten bir şey gördüyse? Ya anlatırsa? Denny'nin önerdiği gibi kaçmaktan başka çaresi yoktu. Tavilla'nın

hiçbir karışıklığa tahammül edemezdi. Ve yeni patronunun sorun çıktığında hızlı ve kararlı çözümlerden yana olduğundan emindi.

Kaçmayacağım. Çünkü bir kez kaçarsa, asla dinlenemez. Her zaman omzunun üzerinden bakıyor olacaktı. Kız bir şey gördüyse, gitmek zorunda kalacaktı.

Denny'nin öleceği, söylemekle tehdit ettiği andan itibaren belliydi. Gage bunun birkaç ay içinde, talihsiz bir kaza gibi görünebileceği bir zamanda gerçekleşmesini planlamıştı. Eğer Jazzie bir şeye tanık olduysa... kazalar her gün oluyordu.

Hunt Valley, Maryland, 22 *Ağustos Cumartesi, .35.*

Clay bu seferki kadar gergin bir yemek yediğini hatırlamıyordu. Maggie'nin çiftlik evinden pizzacıya kadar olan yol buz gibi sessiz geçmişti, Stevie alt dudağını her endişelendirdiğinde Clay'in midesi sıkıştıyordu - ağlamak istediğinde yaptığı ama kendine izin vermediği bir şeydi bu.

Özür dilemek istiyordu ama tam olarak ne için özür dileyeceğinden emin değildi. Cordy'nin hâlâ kâbuslar gördüğünü öğrendiğinde Stevie'nin incineceğini biliyordu, ama Cordy'yle annesinin arasını düzeltmek için biraz daha zamanı olacağını, böylece küçük kızının annesine her şeyi kendi başına anlatabileceğini düşünmüştü. En iyisi bu olurdu.

Yine de Cordelia'nın azarlaması olmasaydı Stevie bunu bu kadar kişisel algılamazdı. Maggie'nin mutfağındaki atmosfer zaten inanılmaz derecede gergindi.

Sienna yüzünden. *Sienna. Benim bebeğim.* Clay'in boğazı kapandı. Kızını bulmuştu. *Sonunda.* Onu kucağına almış, yüzüne dokunmuştu ve o çılgın atarak kaçmamıştı. Kendi başına gelmişti. *Benimle buluşmak için.* Ve bunu o kadar sinsice yapmıştı ki ne o ne de Joseph Carter burunlarının dibinde olduğundan şüphelenmemişti. Gurur göğsünde karıncalandı.

Ama bu kısa süreli bir ürperti oldu, çünkü pek çok şey belirsizliğini koruyordu. Adını değiştirmişti. Üç bin mil uzakta yaşıyordu. O zaten

baba dediği bir adam vardı.

Ben olmayan. Acı kalbini kavradı, acımasızca sıktı. *Onu seviyor. Beni değil.* Çünkü onlara hiç şans verilmemişti. Şimdi bir şansları vardı - eğer o tekrar ortadan kaybolmazsa.

Maggie'nin evinde kamp kurup Sienna'nın kaçmadığından emin olmalıydım. Bunca yıl sonra kızını bulmuştu ama onu Ford Elkhart'la yalnız bırakmak için çekip gitmişti. *Sadece bir akşam için, yeniden toparlanmasına izin vermek için.* Ve Ford onurlu bir genç adamdı. Sienna'nın sabaha kadar kalmasını sağlayacağını söylese, Sienna orada olurdu.

Clay, Sienna'nın Ford ve Maggie'yle yemeğinin bu seferkinden daha az stresli geçmesini umuyordu. Cordelia yüzünde asık bir ifadeyle tabağındaki yemeği itip kakarken, o ve Stevie çiğneyip yutmuşlardı.

Maggie'nin mutfağında otururken, Stevie ile Cordelia arasındaki havanın sonunda yumuşamasının hepsinin iyi olduğu anlamına geldiğini düşünmüştü ama kadınlar hakkında öğrenmesi gereken çok şey olduğunu tahmin ediyordu. Görünüşe göre hem anne hem de kızı rol yapıyordu.

Artık kimse rol yapmıyordu. Hepsi de gerçekten perişan haldeydi. Stevie Cordelia'ya, "Yemek yemen gerek, bebeğim," diye mırıldandı. Kırk dakika önce sunucuya siparişlerini verdiklerinden beri hiçbir konuşmamıştı.

Cordelia'nın parmakları çatalını sıkıca kavradı. Çenesi yukarı kalktı ve gözleri parladı. "Ben bebek değilim ve aç da değilim. Bir kalp atışı kadar durakladı. "Hanımefendi," diye sertçe ekledi.

Stevie yüzünü buruşturdu ve Clay kendini bok gibi hissetti. ", dedi Stevie usulca.

Clay bir şey söylemek için ağzını açtı ama hem Stevie hem de Cordelia ona ters ters baktılar. Ağzını kapattı, yarısı yenmiş yemeğini itti ve servis görevlisine el salladı. Genç kadın anlaşılabilir bir ihtiyatla yaklaştığında, "Bunu eve götürmek için kutulara ihtiyacımız olacak," dedi. Bir aile birimi olarak, kaynamaya hazır bir kazan gibiydiler.

Avuçlarını yüzünde ovuşturdu. "Özür dilerim," diye mırıldandı Stevie'ye. "Biliyorum," dedi Stevie sessizce.

"Hiç düşünmemiştim ... Sözcüklerin uçup gitmesine izin verdi. Sienna bu durumu ateşleyen kıvılcım olmuştu ama çıra uzun zaman önce hazırlanmıştı. Cordelia'nın sırrını saklamayı kabul ettiği anda. "Beni affet," dedi zar zor duyulabilen bir fısıltıyla. "Bu ebeveynlik işlerinde yeniyim.

Stevie'nin hüznü gülümsemesi kalbini ikiye böldü. "Değilim, o yüzden seni uyarayım, bu iş hiç kolay olmayacak.

Masanın altından onun kalçasını sıktı. "Hadi eve gidelim.

Baltimore, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .40.

Mmmm. Annem kurabiye yapıyor. Umarım çikolata parçacıklıdır. Tanıdık koku burnunu gıdıkladığında Yasemin'in göz kapakları titreyerek açıldı. Annem yap-

Hayır. Annem kurabiye yapmıyordu, çünkü annem artık burada değildi. *Çünkü o öldü. Söyle, Jasmine. Söyle. Söyle.*

İyi, diye hırladı kendi kendine. O öldü, tamam mı? Öldü. Öldü. Öldü. Battaniyeyi yırttı ve yatağının kenarına oturdu, o kadar kızgındı ki. Ama suçlanacak kimse yoktu.

Annesini gerçekten öldüren adamdan başka hiç kimse ve Jasmine onu suçlayamazdı. En azından yüksek sesle. *Büyükanne bana inanmaz. Polise yalan söylediğimi söyleyecek.*

Çünkü büyükanne bunu daha önce de yapmış, oğlunun kimseye vuramayacağına dair polise yemin etmişti. Ama Jasmine o zaman sadece sekiz yaşında olmasına rağmen gerçeği biliyordu. Annem o gece yüzünde bir buz torbasıyla erkenden yatmıştı, çünkü yüzü mosmor olmuştu. Annesi o kadar çok ağlamıştı ki Jasmine korkmuş ve Lilah Teyze'yi aramıştı.

Lilah Teyze hemen geldi ve annemin zavallı yüzünün fotoğraflarını çeken polisi aradı. Annem polise kocasının kendisine vurduğunu ve gitmesini sağladığını söyledi.

Jasmine o zaman her şeyin yoluna gireceğini ummuştu. Babası gerçekten korkutucu olmaya başlamıştı ve geri gelmeyeceği için mutluydu. Ama Lilah Teyze'nin ertesi gün işe gitmesi gerekiyordu ve işte o zaman büyükannesi evlerine gelmiş, o kadar yüksek sesle bağırması ki Janie ağlamaya başlamış ve Jasmine de berjer koltuğunun arkasına saklanmıştı. O zamanlar eski evlerinde olmasına rağmen bir ay önce de aynı koltuğun arkasına saklanmıştı.

Büyükanne anneme yalancı dedi ve polise de böyle söylediğini söyledi. Annesinin babasını kendisine vurmakla suçlayarak hayatını mahvettiğini, babasının barodan atılacağını ve işini kaybedeceğini söyledi. Sonra büyükanne o kadar sessizleşti ki Jasmine neredeyse onun annesine pis fahişe dediğini duymayacaktı. Jasmine okuldayken ve Janie uyurken annesinin yanına gelen bir erkek arkadaşı olduğunu bildiğini söyledi. Büyükanne, eğer annem polisi arayıp ona kimin vurduğu konusunda yalan söylediğini söylemezse, Jasmine'in babasına söyleyeceğine ve nafaka almayacağına yemin etti.

Jasmine anne ve babasının boşandığını ilk kez o zaman duymuş ve çok *sevinmişti*. Sandalyenin arkasından fırlamak ve annesini aldatmakla suçladığı için büyükannesine bağırarak istemişti, çünkü Jasmine sadece sekiz yaşında olmasına rağmen aldatmanın ne olduğunu biliyordu. Annesinin büyükannesine *çenesini kapamasını*, bunun *doğru olmadığını* söyleyeceğini düşünüyordu. Ama annesi bunu asla inkar etmedi. Lilah Teyze o gece geri döndüğünde bile, en az büyükannesi kadar kızgındı çünkü annesi polisi aramış ve her şeyi geri almıştı.

O sırada yatağında olan Jasmine gizlice aşağı inmiş ve annesi Lilah Teyze'ye babasının saldırı suçundan hüküm giymesini halinde nafaka alamayacağını, çünkü işini kaybederse ona verecek parası olmayacağını sakince anlatırken onu dinlemişti. Büyükannesinin ziyaretinden ya da tehdidinden bahsetmedi. Gizli erkek arkadaşından bahsetmedi. Bir kere bile.

İşte o zaman Jasmine bunun doğru olduğunu, annesinin onu aldattığını anladı. Bildiğini belli edemeyeceğini de biliyordu. Nafakaya ihtiyaçları vardı çünkü annesinin Lilah Teyze gibi iyi bir eğitimi yoktu. Annesi iyi bir iş bulamazdı ve fakir kalırlardı.

Lilah Teyze sadece içini çekmiş ve anneme her şeyin yoluna gireceğini söylemişti. O da sessiz kalacağını, çünkü nafaka ödemenin uzun vadede babasına daha çok zarar vereceğini söylemişti.

Boşanma hiç gerçekleşmedi, çünkü babası işini bırakıp . Hiç paraları kalmamıştı. Annesi evi ellerinde tutmak için çok çalışmış ama sonunda bankaya geri vermek zorunda kalmışlar ve bir apartman dairesine taşınmışlar.

Annesinin öldüğü daire.

Yasemin'in sandalyenin arkasına saklandığı o günden sonra annem ve büyükannem uzun süre konuşmadılar. Ta ki annem onları eve taşıyana kadar. Jasmine yatağında uyuduğunu ve büyükannesinin sesini duyarak uyandığını hatırlıyordu. Nedenini merak ederek, dinlemek için yataktan sıvışmıştı.

Büyükanne babasının rehabilitasyon masraflarını karşılamak için evini de kaybetmişti. Babası iyileşiyordu, büyükannesi bundan emindi ve Jasmine'in annesinin aldatarak mahvettiği hayatını yeniden inşa etmek için bir şansı daha hak ediyordu. Ama şimdi büyükannenin yaşayacak bir yeri yoktu. Annesi hayır demişti - ta ki büyükannesi ona annesinin gizli erkek arkadaşından hâlâ bahsedebileceğini hatırlatana kadar. Ve annesinin içtiğini.

Büyükanne, annelerinin onlara bakmadığından endişelendiğini söyledi. Büyükanne onlara daha iyi bakabilirdi. Bu Jasmine'i o kadar kızdırmıştı ki neredeyse bağırarak odaya dalacaktı, çünkü anneleri onlara Jasmine'in yardımıyla bakıyordu. Büyükannenin istenmediği yerde araya girmesine ihtiyaçları yoktu. Ama büyükannenin bir sonraki tehdidi Jasmine'i şaşkına çevirdi ve susturdu.

Büyükanne annemi çocuk esirgeme kurumuna ihbar etmekle tehdit etmişti. Velayet için dava açmakla tehdit etti - onları annelerinden sonsuza dek koparmakla.

Annesi de şaşkına dönmüştü - ve korkmuştu. Jasmine'in bildiği bir sonraki şey, büyükannenin taşındığı, annesinin odasını aldığı ve annesini kanepede uyuttuğuydu. Jasmine tek kelime etmemişti, çünkü annesinin daha da üzülmesini istememişti. Yaşlı kadından *o kadar* nefret etmesine rağmen büyükannesine itaat etmişti.

'Annesinin iyi kızı' olmuştu ama şimdi annesi ölmüştü. Polis gelmiş ve hepsine - büyükanne, Lilah ve Yasemin'in kendisine - babasını sormuştu, bunu o yapmış olabilir miydi? Lilah *evet* demişti ve Jasmine çok rahatlamıştı - gördüklerini söylemek zorunda kalmamıştı!

Ama büyükannesi ona babasının bunu yapmış olamayacağını, çünkü Teksas'ta olduğunu söylediğinde bir kez daha şok olmuştu. Dedektif Fitzpatrick büyükannesine böyle söylemişti. Yine de Jasmine onun geri gelip bunun doğru olmadığını söyleyeceğini ummuştu. Ama söylememişti. Mazerete inanmıştı, bu da onun ya aptal ya da tembel olduğu, sadece işini kolaylaştırmak istediği anlamına geliyordu. Bunun nedeni mazeretin doğru olması olamazdı, çünkü Jasmine doğru olmadığını biliyordu.

İşin korkutucu yanı, Jasmine büyükannesinin oğlunun Teksas'ta olduğuna gerçekten inandığını biliyordu. Onun karısını öldüresiye dövmediğine inanıyordu, tıpkı Jasmine sekiz yaşındayken annesine vurmadığına inandığı gibi. Ya da rehabilitasyondan üç kez sınıfta kalmasına ve evini kaybetmesine neden olmasına rağmen onun gerçekten bir bağımlı olmadığına. Bir şekilde değişeceğine.

Büyükanne ona inanmayacaktı. Asla. Ama bunun bir önemi yoktu, çünkü Jasmine birine söylediğinde, *o da öğrenecekti*. Ve polis onu süper hızlı yakalamazsa, *geri gelecekti*.

Jasmine polisin onu yakalayacağına güvenmek istemiyordu, hele de süper hızlı bir şekilde.

Ama bu şekilde devam edemem, Janie'nin her hareketini, ağzından çıkan her kelimeyi izleyerek. Bir kere çok yorucuydu. Ama daha da önemlisi, okul yakında başlıyordu ve Janie'yle aynı okula bile gitmiyorlardı. *Eğer onu izlemek için orada olmazsam, Janie herkese Lilah Teyze'nin beni sandalyenin arkasında bulunduğunu söyleyebilirdi.*

Yastığının altına uzanan Jasmine, Bayan Taylor'ın kartını çıkardı. Belki bu gece büyükannesi uyuduktan sonra ona bir e-posta gönderirdi. *Bundan kurtulmanın bir yolu olmalı.*

Midesi guruldamak için o anı seçti ve Jasmine akşam yemeğini kaçırdığını hatırladı. Ve kurabiyeler gerçekten güzel kokuyordu.

Büyükannesi lavaboda bulaşık yıkarken Janie ve Lilah Teyze'nin kurabiye hamurunu kaşıkla bir tepsiye koyduğu mutfığa doğru ilerledi.

fırın .

"Jazzie. Uyandığına sevindim.' Lilah Teyze gülümsüyordu ve bunu görmek güzeldi. Lilah'nın da son zamanlarda gülümseyecek pek bir şeyi yoktu. *Janie ve ben çok çalışıyoruz.* Ayrıca Lilah da büyükannemi pek sevmezdi ama gidecek bir evi olmayan yaşlı bir kadını kapı dışarı etmek istememişti. Yaşlı yarasa Denny Amca ve Missy Teyze'nin yanına taşınabilirdi ama Missy de büyükanneyi sevmiyordu.

Ve büyükannem Denny'den hoşlanmadı. *Yani yaşlı kaltakla baş başa kaldık.*

"Akşam yemeği ister misin? Büyükanne sordu ve Jasmine başıyla onayladı. "O zaman otur, bulaşıkları bitirir bitirmez tabağını ısıtacağım.

Bazen Jasmine kekemeliğinden tamamen nefret etmiyordu. Bu ona sevmediği insanlarla konuşmamak için bir bahane veriyordu.

"Jazzie! Janie'nin burnunda un ve yüzünde güneşli bir gülümseme vardı ve Jasmine'in karanlık ruh hali, annemin eskiden söylediği gibi, biraz olsun aydınlandı. 'Ben ve Lilah Teyzen kurabiye yapıyoruz, Jazzie! Biraz hamur ister misin?

Büyükanne omzunun üzerinden kızgın bir bakış fırlattı. 'Janie, sana hamuru yememeni söylemiştim. Kurt falan kapacaksın.

Janie kaşığının üzerindeki hamur parçasına gözlerini kısarak bakarak, "Ben solucan falan görmüyorum," dedi.

Lilah Teyze gülümsemesini bastırdı. 'Solucanları *göremezsin* bebeğim. Onlar mikroskobik.

Janie dehşete düşmüş bir yüz ifadesi takındı. "Yani kurabiyeler pişmiş solucanlarla mı dolu?

Lilah Teyze kıkırdadı, sesi annelerine o kadar benziyordu ki Jasmine'in gözleri yandı. "Hayır, bebeğim. Ama yetişkinler her ihtimale karşı sana hamuru yememeni söylemek zorunda.

Janie kaşığı tekrar inceledi. "Yani muhtemelen hastalanmayacağım, öyle mi?" "Muhtemelen hayır," diye onayladı Lilah Teyze. "Bir kaşıktaki tut, tamam mı?" "Lilah! Büyükanne sinirli bir şekilde tersledi. "Ona böyle şeyler söyleme. "Eunice," diye sabırla karşılık verdi Lilah. 'Ben bütün hayatım boyunca kurabiye hamuru yedim.

ve hiç hasta olmadım. Kızların korkmasına gerek yok.

Her şeyi. Tamam mı?'

Büyükanne burnunu çekerek lavaboya döndü.

Lilah Teyze gözlerini devirdi, sonra Jasmine'e gülümsedi. 'Bu gece şımartılıyoruz. Küçük bir kutlama. Gel bizimle otur.

Jasmine kendini masaya sürükledi ve Lilah Teyze'nin yanına oturarak başını soru sorarcasına eğdi.

"Neden kutlama yapıyoruz? Lilah Teyze sordu. "Sanırım güzel bir gün olduğu için.

Janie'nin dudağı somurtarak dışarı çıktı. 'Yarın sen de cel'brate yiyeceksin ve bu hiç adil değil. Neden ben de dondurma yiyemiyorum Lilah Teyze?

"Sızlanmayı kesersen sana biraz alabilirim," dedi Lilah Teyze, sonra Jasmine'e döndü. "Çiftlikte Bayan Taylor'la çok iyi anlaşıyorsun, değil mi?

Jasmine temkinli bir şekilde başını salladı, kartvizite baktığını görüp görmediklerini merak ediyordu.

"Güzel," dedi Lilah Teyze. 'Onunla atlardan uzakta biraz vakit geçirmek hoşuna gider mi?

Jasmine sertçe başını salladı. Çünkü atlar korkunçtu.

Lilah Teyze gülümsedi. "Mükemmel. Yarın öğleden sonra ikinizin dondurma yemesi için bir zaman ayarladım. Onunla konuşmaktan hoşlanıyor gibiydin, ben de belki ...'

Jasmine'in gözleri büyüdü. *Onunla konuşmadım. Teşekkür ettim. Bu kadar.* Ama Lilah Teyze o kadar umutlu görünüyordu ki Jasmine son bir kez başını salladı. Belki de bu Bayan Taylor'a gerçeği söylemesi gerektiğine dair bir işaretti. Sadece birileri bilsin diye. Geri gelirse diye.

On

Hunt Valley, Maryland, 22 Ağustos Cumartesi, .45.

Yatak odasının kapısının çalınması Taylor'ı hafif bir uykudan uyandırdı. Çenesini kaldırdı ve başının arkası yatak başlığına çarptı. Yüzünü buruşturarak başını ovuşturdu. *Tam da baş ağrımın ihtiyacı olan şey.* "Evet?"

Maggie kapıdan, 'Akşam yemeği beş dakika içinde hazır olacak,' dedi. 'Ford istersen sana bir tabak hazırlayabileceğini söylememi istedi. Yukarı getirebilirim.'

Taylor neredeyse buna evet diyecekti, Ford'dan saklanma fikri biraz fazla çekici gelmişti. Neredeyse kendini ona atacaktı - ama Ford onu yakalayamamıştı. Onun yerine iyi bir adam olmak zorundaydı. Şu anda Taylor kendini pek iyi hissetmiyordu. Kaşınıyordu. İhtiyacı vardı. *Azgındı*, itiraf etti.

Ama Ford haklıydı. Bugün bir şeylere başlamak için iyi bir zaman değildi - her ikisi için de. O da savunmasızdı. Onu incitmek istemiyordu. Hiçbirini incitmek istemiyordu. Ama incitecekti. Clay'i zaten incitmişti.

Lanet olsun sana anne.

"Akşam yemeğini ister misin? Maggie sordu. "Sadece üçümüz mü olacağız?"

Maggie, "Tam olarak değil," diye geçiştirdi. "Kapıyı açabilir miyim?"

Hayır. Evet, .

Kapı bir aralık açıldı ve Maggie kafasını içeri uzatıp Taylor'ın kızarmış ve şişmiş gözlerini görünce irkildi. "Ah, Taylor," diye mırıldandı.

"Ben . Kim var burada?"

"Şu anda sadece üçümüz varız. Ama Daphne yolda.'

Yüzünü buruşturma sırası Taylor'daydı. "Kızgın mı?"

"Hayır. Joseph haberi duyduğunda bağlanmaya hazırdı. Maggie'nin ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme kıvrıldı. "Geçmiş kontrolünü nasıl atlattığını bilmek istiyor.

Taylor'ın dudakları seğirdi. "Bamboozled?"

Maggie'nin gözleri parladı. 'Farklı, daha az kibar bir kelime kullandı. Neyse ki bir davaya gitti. En azından yarına kadar seni sorgulayamayacak. Sanırım Daphne babanla aranızdaki benzerliği göremediği için kendine kızıyor. Çok şaşırdı.'

Maggie'nin Batı Virginia aksanı tüm gücüyle ortaya çıkmıştı ve Taylor bunun silahsızlandırmak ve etkilemek için olduğunu anlamıştı. Maggie'nin programa katılanlardan bazılarının aksanına geri döndüğünü duymuştu. Çocukları ve ailelerini rahatlatmak için halktan biri gibi davranıyordu. Şu anda da Taylor'ı rahatlatıyordu.

Yaşlı kadına gülümsedi. "Yani dördümüz akşam yemeği için mi?"

'Başka biri gelmediği sürece, ama gelmemeliler. Herkesten Clay ile daha fazla konuşma fırsatı bulana kadar beklemelerini isteyeceğiz.

Taylor'ın gülümsemesi soldu. 'Yeni ailesiyle arasında sorun yarattığımı düşünmekten nefret ediyorum. Buraya bunun için gelmedim.

Maggie yatağın kenarına oturdu ve Taylor'ın dizini okşadı. "Bunu biliyorum. Daphne ve Clay de öyle. Stevie onu sevdiği için yola gelecektir. Cordelia'yla aranızdaki bu şey uzun süredir devam ediyor, o yüzden kafanı bu konuda yorma. Daphne de bu gece odanda yemek istersen anlayışla karşılayacaktır. Seni görmek için olduğu kadar Ford'u kontrol etmek için de geliyor.

Taylor kaşlarını çatı. "Neden? Neden Ford'u kontrol etmesi gerekiyor?"

Maggie tereddüt etti, sonra iç çekti, gözlerinde özür vardı. 'Çünkü ben işgüzarın tekiyim. Sanırım Cordy'nin sırrını Stevie'den sakladığım için kendimi suçlu hissediyordum, bu yüzden Daphne'ye Ford'dan söz ederken biraz aşırıya kaçtım. Gri kaşları kalktı. "Ve sen.

Taylor bir halde bakakaldı. "Biz hiçbir şey yapmadık.

"Ford durmasaydı duracaktın. Ve sen daha fazla söyleyeyim, kimse buna kızmadı. Sadece Ford bizim oğlumuz. Daphne, annesi ve ben onun büyümesini izledik, ona bir erkeğin bir kadına nasıl davranması gerektiğini öğrettik. Tanrı biliyor ya, kendi sperm donöründe hiç iyi bir rol modeli olmadı," diye mırıldanarak ekledi.

"Ford'un babası ... Daphne'yi taciz etti mi?"

"Ona vurmadı ama o ve ailesi onu manipüle etmek ve yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar. Maggie duraksadı. "Ford'a hamile kaldığında Daphne sadece on beş yaşındaydı. Travis Elkhart onu sarhoş etti ve o ... şey, kuşları ve arıları biliyordu diyelim, ama kimse onu pürüzsüz hatları ve pahalı şampanyalarıyla sokak kedileri için hazırlamamıştı.

"Ford'un babası onun ilkiydi," dedi Taylor sessizce, anlayışla. Daphne sadece on beş yaşındaydı. "Onun masumiyetinden yararlandı. Ve böylece Ford, Taylor bir şok geçirdikten sonra ondan yararlanmayacaktı. Bu çok mantıklıydı. Aslında çok hoştu.

Ama hâlâ azmış durumdayım, diye düşündü sinirli bir şekilde. Ne yapacağımıza karar verecek kişi ben olmalıydım. Çünkü ne istediğimi biliyordum.

Maggie yine tereddüt etti. "Bak, anneni kaybettin, Taylor, bu yüzden varsayımsal davranacağım ve seninle bir anne konuşması yapacağım. Sen, kelimenin tam anlamıyla, çiftlikten yeni çıktın, sonunda babanın tasmaından kurtuldun. Keşfetmen normal. Tamamen normal. Ama kiminle keşfettiğinize dikkat etmelisiniz. O kapı bir kez açıldı mı, bir kapanmaz. Ford sana iyi davranacaktır, ama ...' Başını öne eğdi, gülümsemesi nazikti. "Belki ikiniz de mutfağında hızlı bir takladan daha iyisini hak ediyorsunuzdur.

Oh. Oh Tanrım. "Yapmazdım... asla yapmazdım... Bekle. Nereden biliyorsun?" Taylor'ın yanakları yandı. "Bizi mi gözetledin? Mutfaktaki kameralar mı? Gerçekten mi?"

Maggie mahcup görünme nezaketini gösterdi. "Hayır, mutfakta kamera yok ama ben yan odada oturuyordum. Neler olduğunu anlamak o kadar da zor değildi. Ama seni görmedim. Ford söyledi. Yukarı gelmek istedi.

ama onu size bir saat kadar zaman vermeye ve gururunuzu korumanıza izin vermeye ikna ettim. Ford gururdan anlar.'

Taylor, "Çünkü Kimberly'ye karşı kaybetti," diye mırıldandı.

Maggie etkilenmiş görünüyordu. "Demek görüldüğün kadar çiftlikten yeni çıkmış değilsin.

Ford'un mahkeme tutanaklarını okudum. Clay hakkında bilgi bulmayı umarak hepiniz hakkında bir şeyler okudum. Aslında hiç bilgi yoktu ve Taylor'ın öğrendiği tek şey Ford'un eski sevgilisinin korkunç bir insan olduğuydu. "Ford'un eski kız arkadaşının onu kaçırmak için tuzak kurduğunu biliyorum. Sadece onu seviyormuş gibi yaptığını biliyorum. Ben aptal değilim Maggie.'

"Hayır, değilsin. Taylor'ın omzunu okşadı. 'Sende beyin ve cesaret var. Ve bence iyi bir kalbin var. Ford'un büyük, sert ve kaslı görüldüğünü unutma, ama derinlerde o da en az senin kadar korkuyor olabilir. Maggie ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü, adımları günün erken saatlerine göre daha yavaştı. Uzun bir günün sonunda hareketlerini görene kadar kadının yetmişli yaşlarında olduğuna inanmak zordu. "Yemeğinizi buraya getirelim mi?

Büyük kız pantolonunu yukarı çek, Taylor. Ford'un gözlerinin içine bak ve utanma. "Hayır, hanımefendi. Birkaç dakika içinde aşağıda olacağım.'

"Aferin kızıma," dedi Maggie onaylayarak. 'Yüzünü yıka çocuğum ve gözlerine soğuk bir bez koy. Öğütülmüş hamburgerden sadece bir basamak yukarıdalar.

Taylor'ın kahkahası onu şaşırttı. "Evet, hanımefendi.

Taylor yemek masasına vardığında Maggie tabağıyla birlikte gitmişti. Ford bir sandalyede sessizce bekliyordu, tabağı hâlâ boştu. Taylor'ın yerini kendisinininkinin hemen yanına koymuştu.

'Maggie yemeğini ön verandaya götürdü,' dedi. 'Annemi bir süreliğine oyalayacağını söyledi. Annem seninle konuşmaya gelmeden önce yemeğini bitirmen için.

Taylor bir ürpertiye zorlukla bastırdı. "Maggie annenin kızgın olmadığını söyledi.

Ford her ikisi için de tavuk ve sebze hazırlarken ona sempatik bir gülümseme verdi. "Olmayacak. Meraklı *olacaktır*. Biraz endişeli olabilir.

"Endişeli misin?"

"Peki, program hakkında. Joseph'in geçmiş kontrolünden tereyağından kıl çeker gibi geçtiniz. Bu Şifalı Kalpler'i tehlikeye atabilir - özellikle de diğer önemli öğeleri de tahrif ettiysen.

Taylor başındaki kanın çekildiğini hissetti. 'Şifa Kalplerini tehlikeye atmak mı?

Ne eşyası?"

"Sabıka kaydın olabilir. "Sabıkam yok!

Bir omzunu kaldırdı. 'Sana inanıyorum ama buraya sahte bahanelerle geldin. Bunun herhangi bir yansıması olacak mı bilmiyorum. Gözlerini kızın gözlerine dikti. "Nitelikleriniz hakkında yalan söylemediniz, değil mi?"

'Hayır, gerçekten psikoloji diplomam var ve gerçekten atların etrafında büyüdüm. Sakladığım tek şey doğum adımdı.

"Ve burada bulunma nedeniniz," dedi yumuşak bir sesle.

"Aman Tanrım. Taylor, Clay'e gerçekte kim olduğunu söyledikten sonra neler olacağını hiç düşünmemişti. Çiftlikteki herkesi bu kadar çok sevmeyi beklemiyordu. Programın bu kadar önemli olmasını beklemiyordu.

Yapmamıştı ama yapmalıydı. "Ne olabilir ki?" diye sordu kısık sesle.

'Eyalet ruhsatlandırma kurulu programı gözetim altına alabilir. En kötü ihtimalle annemin lisansını iptal ederler ve annem de programı kapatmak zorunda kalır.

Taylor'ın midesi kalktı. "Beni kapı dışarı ederlerdi," diye fısıldadı. "Annenin yerinde olsaydım, polis çağırırdım.

'Bu en kötü durum. En iyi ihtimalle, kimse öğrenmediği için hiçbir şey olmaz. Sakin olmaya çalışın. Annem endişelenmiş olabilir ama sana bağırıp çağırmayacaktır. Ama masadaki şarap şişesini alıp kendine yarım bardak doldururken Ford'un eli pek de sabit değildi. "Biraz ister misin?"

Şişeye hüznle baktı, sonra başını salladı. "Şu anda neredeyse keşke içseydim diyeceğim. Ama işte tam da o anda taş gibi ayık olması gerekiyordu.

Jazzie, Janie ve son iki hafta boyunca terapiye gelen diğer çocukları düşündü. Bu program onların iyileşmesi için önemliydi - kritikti. *Lütfen programa zarar vermeme izin verme. Lütfen.*

*Baltimore, Maryland, 22
Ağustos Cumartesi, saat
20.00.*

Cep telefonunun vızıltısı JD'yi keyifli uykusundan uyandırdı. Numarayı kontrol etti, arayanın Lilah Cornell olduğunu gördü. Bu cevaplaması gereken bir çağrıydı. Kollarının arasındaki kadına baktı. Lucy hâlâ uyuyordu, adam yatağın yastıklarına yaslanmış otururken Lucy'nin başı onun omzundaydı. Onu çok yormuştu ama üzgün olamazdı. Çilek sarısı saçlarına bir öpücük kondurarak sessizce cevap verdi. "Dedektif Fitzpatrick.

Dedektif, bu Lilah Cornell. Jazzie'nin teyzesi. Kötü bir zaman mı?"

'Hayır, elbette değil Bayan Cornell,' diye mırıldandı. 'Sadece şu anda yüksek sesle konuşabileceğim bir yerde değilim. Jazzie ile Taylor Dawson ile buluşma konusunda konuştunuz mu?

Yaptım. Bu fikir hoşuna gitmişe benziyor. Özellikle de atların etrafında olmayacakları için. Sanırım Jazzie onlardan korkuyor.

Zavallı çocuk çok fazla şeyden korkuyor, diye düşündü. "Güzel. Bayan VanDorn ile görüşeceğim. Bayan Dawson'ın müsait olup olmadığını kontrol edecekti. Zamanı gelince sizi ararım.

'Mükemmel. Çok teşekkür ederim. Sesindeki minnettarlık neredeyse bir sonraki sözleri kadar yürek parçalayıcıydı. 'Bunun bitmesine ihtiyacımız var. Zorlanmaktan kırılmak üzereyim ve başa çıkma becerilerine sahip olacak kadar yaşlıyım. Jazzie bu yükü, bu korkuyu taşımak için çok genç. O kadar içine kapandı ki korkarım onu dışarı çekemeyeceğiz.

Ona güven vermek, sözler vermek istedi ama çok uzun süre polislik yapmıştı. Asla söz vermemesi gerektiğini biliyordu. Ama umarım onu biraz rahatlatabilirdi. "Bu konuda yalnız değilsiniz Bayan Cornell. Departmanımız bu dava üzerinde en yüksek önceliğe sahip olarak çalışıyor ve Şifa Kalpleri de ihtiyaç duyduğunuz her konuda size destek olacak.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Umut etmeye devam edeceğim.

Tereddüt etti. Ama potansiyel tehlikenin farkında olması gerekiyordu. "Kızların babasından haber aldınız mı?

Uzun bir duraklama. "Hayır. Biraz bekleyebilir misiniz? Diğer uçtan sessiz bir konuşma ve ardından kapanan bir kapının sesi geldi. "Özür dilerim. Bu konuşmayı kızların büyükannesi Eunice'in yanında yapmak istemedim. O... şey, hala oğluna güveniyor.

Lilah'ya bu soruyu daha önce de sormuştu ve Lilah'nın yanıtı her zaman tutarlı olmuştu. JD tutarlılığı severdi ve Lilah'ın onu Valerie'nin katilini ararlarken onunla yaşayan çocuklar konusunda daha az endişelendirmişti. Lilah bir kez daha aynı cevabı verdi.

Lilah bir an bile tereddüt etmeden, "Hayır," dedi. 'O bir yalancı ve kötü niyetli. Neden? Onu buldunuz mu?' Sesi titremeye başladı. "Burada mı? Şehirde mi?

"Bilmiyoruz. Öyle olduğuna dair herhangi bir rapor almadık. Ben sadece tüm ihtimalleri göz önünde bulundurmaya çalışıyorum.

Yutkunması duyulabiliyordu. "Jazzie tehlikede mi, Dedektif?

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdi. "Önümüzdeki birkaç gün boyunca onu kendine yakın tut yeter. Joseph'e Gage Jarvis'in ortaya çıkmasını beklemesini söylemişti. İçgüdüleri ona bunun çok geç olmadan gerçekleşeceğini söylüyordu. 'Bunun belirsiz olduğunu biliyorum ve şu anda sizin için daha fazla bilgiye sahip değilim, ancak öğrenir size haber vereceğim. Her halükarda, yarınki toplantının saatini bildirmek için sizi tekrar arayacağım. Yer Giuseppe's adında bir restoran.

"Orayı biliyorum. Yeğenimi orada güvende tutabilir misin?"

Kesinlikle. Arka tarafta özel girişi olan güvenli bir odamız var. Beş dakika sonra bana mesaj atın, sonra restoranın arkasındaki otoparka park edin. Sizi orada bekliyor olacağım ve ikinize de içeri kadar eşlik edeceğim. Özel odada Jazzie'nin güvenliğini sağlayabilir ve orada olduğumuzu bilmeden Bayan Dawson'la konuşmasını dinleyebiliriz.

Lilah, 'Özel olduğunu düşündüğü halde konuşmalarını dinlemek yanlış geliyor,' diye itiraf etti. 'Ama orada olduğundan emin olacağım. Endişeden aklımı kaçırmak üzereyim. Bir şeyler değişmeli yoksa hepimiz stresten patlayacağız.

Eğer Jazzie önce annesinin katili tarafından öldürülmediyse. 'Şüpheli bir şey duyarsan önce 911'i, sonra beni ara. Aptalca olduğunu düşünseniz bile tereddüt etmeyin.'

"Merak etme," diye titrek bir kahkaha atarak onu temin etti.

"Endişelenmeyeceğim. Teşekkür . Telefonu kapattı, sonra tekrar aşağıya baktığında Lucy'nin gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu ve nefes alıp verdiğini gördü. Birkaç arama daha yapması gerekiyordu ama onu uyandırmak istemiyordu. Hareket etmeyi düşündü ama bunun onu uyandıracağını biliyordu.

uykuya ihtiyacı vardı.

Sonra Maggie'yi aradı. Maggie cevap verdiğinde, "Ben JD," dedi. 'Lucy uyuduğu için yüksek sesle konuşamıyorum. Beni duyabiliyor musun?

Yapabilirim. Zavallı kızın uykuya ihtiyacı var. Senin o cehennem zebanisinin peşinden koşmak zor iş, JD,' dedi Maggie sevgiyle. Ama sesi kapalı geliyordu. Durgun.

'Jeremiah ele avuca sığmıyor,' diye kabul etti. "Sorun nedir?

"Hiçbir şey. Gerçekten. Sanırım Taylor'ın Jazzie ile buluşması için aramıştınız? Taylor kabul etti. Yarın nöbeti var ama dersler ikiye kadar bitmiş olur. Atları fırçalamak ve dersten sonra temizlik yapmak için zamana ihtiyacı olacak. Dört gibi orada olabilir.'

Kulağa bir plan gibi geliyor. İyi olduğuna emin misin Maggie? Sesin kendin gibi gelmiyor.'

"Ben iyiyim," dedi sıcak bir şekilde, tüm keyifsizliğinin izleri kaybolmuştu. 'Yine de sorduğunuz için minnettarım. '

Onun kendisine doğru duman üflediğinden şüpheleniyordu ama zorlamaması gerektiğini de biliyordu. Maggie de en az onun kadar çok sırrı omuzlarında taşıyordu. "Teşekkürler. Yarın son detaylar için arayacağım.

Telefonu kapattı ve Hector'u aradı. "Nasılsın dostum?" diye sordu, Hector homurdanarak cevap verince. Herhangi bir polisi kaybetmek acı vericiydi ama Mancuso Hector'un arkadaşıydı.

"İyi. Tek kelime kısaydı ve içinde öfke barındırıyordu. "Cleon Perry'nin arabasının tarifini buldum. Dünden beri kimsenin görmediği boktan bir Chevy kullanıyor. GPS için çok eski, bu yüzden izini süremiyoruz. Onun için bir BOLO yayınladım. Piçin bu sabah nasıl bu kadar hızlı kaçtığını düşündüm.

"Ayrıca Romano'nun cesedini de muhtemelen bu şekilde taşımıştır," diye kabul etti JD. 'Ve muhtemelen Perry'yi de, onu ara sokakta öldürmeden önce. İyi iş, Hector. Yarın saat dörtte Jazzie Jarvis ve terapistiyle buluşmaya yeşil ışık yaktık. Benimle saat üçte Giuseppe'nin yerinde buluşabilir misin?

"Evet. Dinle, karısı ve çocuğuyla birlikte Mancuso'nun evindeyim. Gitmem gerekiyor. O ...' Hector sert bir nefes aldı ve bıraktı. "Durumu hiç iyi değil.

Lanet olsun. "Özür dilerim," dedi JD, kelimelerden nefret ediyordu çünkü çok yetersizlerdi. 'Bize neye ihtiyacı olduğunu söyle, tamam mı? Kocasının katilinin şişte kızartılması dışında.

Hector'un kahkahası hırıltılı bir havlamaydı. "Evet. Sağ ol, JD. Görüşürüz, dostum.'

JD sessiz bir iç çekişle Lilah Cornell'i aradı, yarın saat kaçta orada olacağını söyledi, sonra telefonu kapatıp ses çıkarmamaya dikkat ederek komodinin üzerine koydu. Yastıkları biraz aşağı kaydırды ve acıyan gözlerini kapattı.

Annesiz kalan Jazzie ve kız kardeşini, babasız kalan Mancuso'nun çocuğunu düşündü; hepsi de bir pislik yüzünden yarım kalmış işleri tamamlıyordu. İçine çektiği nefesi titriyordu ve gözyaşlarını engellemeye çalışırken titreyerek nefes verdi. Kahretsin, eskiden hiç bu kadar duygusal olmazdı. Babalık onu hiç hayal etmediği şekilde değiştirmişti.

"Sorun değil, biliyorsun," dedi Lucy usulca göğsüne yaslanarak. "Biraz ağlamaklı olmak.

Sertleşti. "Uyuduğunu sanıyordum.

"Hayır. Çok huzursuzdun.' Elini kalbine bastırarak onun kafesini öptü. 'Bir davuldan daha sıkı sarılmışsın. Bunun hakkında konuşmak ister misin?

"Bunu duymak istemezsin," dedi ama sesinin ne kadar muhtaç olduğunu o bile duyabiliyordu.

'Belki değil, ama sadece bu konuda konuşmak zihnini temizleyebilir. Konuş benimle, JD. Sonra ikimiz de uyuyabiliriz.

Adli tabip olduğu dönemde onu bir danışma kurulu olarak kullanmıştı ve tek kelime etmese bile işleri çözmesine yardım etmekte asla başarısız olmamıştı.

kelime. Böylece ona her şeyi anlattı, konuşurken saçlarını okşadı.

"Yani cinayetler için eski kocayı mı seviyorsun?" diye sordu adam sözlerini bitirdiğinde.

Eski değil. Sadece yabancılaşmış. Valerie ondan hiç boşanmadı. Ama evet, ona yakışıyor.'

"Neden geri geldi?" diye sordu. 'Yani, neredeyse üç yıldır yok. Neden *şimdi* geri dönmeyi seçti?

Her zamanki gibi, tam on ikiden vurmuştu. "Bunu ben de merak ettim. Eski patronuna, iş arkadaşlarına, kardeşine ve annesine sordum. Kimse onu gördüğünü kabul etmedi, geri dönmesi için bir neden de sunmadı. Tabii ki yanlış kapıyı çalıyor olabilirim. Belki de hiç geri dönmemiştir.'

'Şimdilik haklı olduğunuzu ve öyle olduğunu varsayalım. Peki ya arkadaşları? Üç yıl sonra geri dönecek olsaydım, ailemden ve eski iş arkadaşlarımdan önce arkadaşlarımı arardım.

"Gage Jarvis'i bırakın arkadaş olarak görmeyi, tanıdık olarak kabul edecek kimseyi bulamadım. İş dışında arkadaşı varmış gibi görünmüyordu. Kulüpleri, ligleri, takımları yoktu. Sürekli çalışıyordu ve iş arkadaşları bana saçma sapan şeyler söylüyordu. Harika bir adam olduğunu, herkesin onu sevdiğini iddia ettiler. Ama kimse bana onun *neden* harika bir adam olduğuna dair bir örnek veremedi ve şirketten ayrıldığından beri kimse onunla iletişime geçmedi. Stepford avukatlarıyla konuşmak gibiydi.

"Belki de yanlış insanlara soruyorsun," dedi esnemesini bastırarak. 'Yüksek profilli bir savunma avukatıydı, değil mi? Diğer avukatlara sor. Belki onu tanıyorlardı ya da en azından burada yaşarken nerelerde takıldığını biliyorlardı. Onun göğsünü okşadı. 'Thorne'a sor. Sanırım şehirdeki herkesi tanıyor. Özellikle de avukatları. Eğer bulunacak bir pislik varsa, Thorne onu ortaya çıkaracaktır.

Bu biraz abartılı bir ifadeydi ama Lucy haklıydı. O, Thomas Thorne ve Gwyn Weaver yıllardır en iyi arkadaşlardı. Üçü birlikte canlı müzik ve performans sanatlarının sergilendiği bir gece kulübü olan Sheidalin'in sahibiydiler. Gwyn, gerektiğinde Thorne'un da yardımıyla kulübü yönetiyordu. Lucy, elektrikli müziğiyle sahne aldığı anda kulübün gözdesiydi.

Birkaç aydır sahneye çıkmamış olmasına rağmen keman çalıyordu. Bebekleri kesinlikle onun ilk önceliği idi. Thorne ön tarafı yönetiyor, konuklarla kaynaşüyor ve sohbet ediyordu. Üçlünün insan kaynağıydı.

Aynı zamanda başarılı bir savunma avukatıydı ama Gage Jarvis'in aksine Thomas Thorne iyi bir adamdı. Dürüsttü. Hatalarına sadıktı. Thorne kulübün idaresinde Gwyn'e yardım ederken, Gwyn de Thorne'a hukuk bürosunda yardım ediyordu ve ikisi bir şekilde bu işi yürütüyorlardı. JD her ikisine de hayatı ve daha da önemlisi ailesinin hayatı konusunda güveniyordu. Gwyn Bronwynne'in vaftiz annesi, Thorne ise Jeremiah'ın vaftiz babasıydı.

Yine de JD, Thorne'un telefonunu ararken kararsızdı. Bangır bangır müzik karşıladı onu kulaklar.

"Bekle," dedi Thorne ve yarım dakika sonra müzik aniden kesildi. 'Huzur ve sessizlik için ofisime gitmem gerekti. Ne oldu?

'Emin değilim ama üç yıl önce şehirde savunma avukatlığı yapan bir adamla ilgili herhangi bir bilginiz varsa kullanabilirim. Adı Gage Jarvis.'

"Ne bilmek istiyorsun? Thorne aniden temkinli bir tavırla sordu.

Bana söyleyebileceğin her şeyi. Arkadaşları kimlerdi, nerelerde takılırdı, üç yıl önce buradan ayrıldığında nereye gitmişti. Son dört hafta içinde onu kasabada gören olmuş mu?"

JD bilgisayar tuşlarının tıkırtılarını ve Thorne'un sessizce mavi bir çizgiyle küfür eden sesini duyabiliyordu. "Karısını öldürdüğünden mi şüpheleniyorsun?"

JD tereddüt etti, sonra . "Evet.

Tereddüt etme sırası Thorne'daydı. "Ne bulabileceğime bir bakayım," dedi sonunda. "İşe yarar bir şey bulursam sana geri dönerim.

'Teşekkürler, Thorne. Lucy'nin selamı var,' diye ekledi karısı telefona el salladığında.

Merhaba. Onu buralarda özlediğimizi söyle.'

'Gel ve ona kendin söyle. Bebek bakıcılarına her zaman ihtiyacımız var. Thorne bir kahkaha attı. "Gwyn şu anda senin küçük canavarlarınla ilgileniyor.

"Demek sıra sende," dedi JD hafifçe, sonra ayıldı. "Thorne mu? Jarvis'i sorduğumu kimse bilmemeli.

"Sana söz veriyorum.

Bu yeterince iyi olmalı. "Teşekkür .
Telefonu kapattığında Lucy da sokuldu. "Şimdi dinlen, JD."
"İtaat edersem ne alırım?" diye sordu nazikçe.
"Özel performans," dedi esneyerek. 'Ben ve kemanım. Başka bir şey yok.
Bunu hayal ederken ağzı sulandı. "Çıplak mı?
Gerçekten mi?' 'Eğer sessiz olursan ve *uyumama* izin
verirsen.
JD dudaklarını sıkıca büzdü. Başka bir ses çıkarmayacaktı.

Hunt Valley, Maryland, 22 *Ağustos Cumartesi, .05.*

Çiftlik evinin mutfak masasında oturan Ford, Taylor'ın dudaklarının sessizce hareket etmesini izledi. *Lütfen programa zarar vermeme izin verme. Lütfen.*

Buraya sahte bir isim ve gizli bir ajandayla gelmesine rağmen onun böyle bir şey yaptığını düşünmüyordu ama ona her şeyin yolunda gideceğine dair söz veremezdi. Ona yalan söyleyemezdi.

Annesinin yaptığı gibi değil. Allah kahretsin. Bunun yerine onun neredeyse kederli bir şekilde şarabı reddetmesini ele aldı. "İçki içmiyor musun?" diye sordu ve kız başını salladı.

"En büyük kız kardeşime olanlardan sonra olmaz. Çiftliğe taşındığımızda Carrie içmeye başladı. Uyuşturucu daha sonra geldi. Cesedini bulduklarında aşırı dozda eroin almıştı ve kanındaki alkol oranı 0.45'in üzerindeydi.

Gözleri büyüdü. "Vay canına. Bu yasal limitin beş buçuk katıydı. Eroin çekmek başka bir şeydi. Bir iğne vuruşuyla iş bitiyordu. Ama bir insan fiziksel olarak bu kadar içmeyi nasıl başarabilirdi? Ford şarabını elinin tersiyle itti, artık istemiyordu.

Reddedilen bardağa başıyla işaret etti. 'Evet. Ben de bu konuda böyle hissediyorum. Carrie içmeye başladığında, ailem onu durdurmak için ne yapacağını bilemedi ve LAPD cesedini bulduğunda ... tahmin edebileceğiniz gibi babam yıkıldı.

"Bunu nasıl hayal edebileceğimi bilmiyorum," dedi Ford sessizce. "Çocuğunu bu şekilde kaybetmek.

Ben de yapamam. Ortanca kız kardeşim Daisy içmeye başladığında, bu babamı neredeyse uçurumdan aşağı itiyordu. Şimdi ayık ama babam endişeleniyor. Bu yüzden ona bunu tekrar yaşatmayacağım. Bir bakış daha, bu seferki yarı irkilmişti. "Ayrıca, annem bana ... şey, Clay'in kötü bir ayyaş olduğunu söyledi. Bir alkolik. Aileden gelen bir şeyse, akıllıca davranıp günaha girmekten tamamen kaçınmam gerektiğini düşündüm.

Ford kaşlarını çattı. "Clay değil," diye ısrar etti sertçe. 'Onu birkaç bira içerken gördüm. Onu hiç sarhoş görmedim ve hiç kaba görmedim. Tabii ki ailesine bulaşan herkes bedelini öder ama bu kabalık değildir. Bu adalettir.

"Annemin doğruluk konusundaki ünü pek parlak değildir, bu yüzden sizin sözünüze güveniyorum. Çatalını aldı, ama tabağına bakarak aniden tekrar bıraktı.

Ford yine kaşlarını çattı. "Tavuğun nesi var?

"Yok bir şey. Eminim sorun yoktur. Sadece ...' Mutfak kapısından ön kapiya doğru baktı. Sonra gözlerini kapattı. "Annemin yalan söylediğini öğrendiğimden beri çok kızgınım. Ama şimdi ... Ben de yalan söyledim. Dudakları titredi. "Armut dibine düşermiş.

Ford onu teselli etmek istedi ama kendini tuttu. Yalan söylemişti. Programı kendi amaçları için kullanmıştı. "Clay'le tanıştığında buraya stajı bırakmayı planlayarak mı geldin?

"Mecbur kalırsam," dedi ama dudakları titriyordu. 'Eğer onunla tanışırsam ve iyi biri değilse ya da çılgılık atmadan ona bakamazsam... evet, eve kaçmayı ve hepinizin bundan haberdar olmamasını planlıyordum.

"Ama şimdi?

"Kalıyorum," dedi kararlı bir şekilde. 'Maggie ve Jazzie'ye borçluyum. Ve Clay'e.' 'Ve ,' dedi sessizce. "Kendini tanımak için kendine borçlusun.

Baban.' Clay'in babası *olduğunu* kabul , en azından yüksek sesle, ama Ford bunu kabul etmeyecekti. "Clay senin baban, Taylor.

Ağzını açtı, gözlerinde inkâr vardı ama bunu dile getirmek yerine iç çekti. 'Clay'in beni görür görmez tanımasını hiç beklemiyordum. Senin ya da Maggie'nin şüpheleneceğini hiç düşünmemiştim. Elbette fotoğraflarını gördüm ama onu şahsen görene kadar ona ne kadar benzediğimi hiç fark etmemiştim.

"Sorun gözleriniz. Sadece rengi ve şekli değil, aynı zamanda yoğunluğu da. Dudağını ısırdı. 'İnternette bulduğum fotoğraflarda soğuk ve korkutucu görünüyor.

Sanki boynunu kırmak istemezmiş gibi. Fotoğrafını görünce annemin onun hakkında söylediği her şey gerçek oldu. Mektuplarını okumamış olsaydım gelmezdim. Yutkundü. "Hiç de soğuk değillerdi.

Bu doğrudu. Clay halka açık fotoğraflarında korkutucu bir belalı gibi görünüyordu. İnternetteki fotoğraflarının çoğu bir dava üzerinde çalışırken çekilmişti. Smokin giydiği, annemle birlikte bir hayır işinde olduğu fotoğraflarda bile Clay çalışıyordu. Bunların hepsi Joseph'ten önceydi tabii. Şimdi, Joseph annemin smokinli bekçi köpeği. Ama o zamanlar Clay kendisini annemin koruması olarak görüyordu, her ne kadar annem onu işe almamış olsa da. Ne zaman medyayla röportaj yapsa, bunun nedeni davalarından birinin başka biri tarafından kamuoyuna duyurulmasıydı, dikkat çekmek istediği için değil.

'Yani soğuk ve ürkütücü sadece bir kişilik mi? Gerçek o değil mi?'

Ford sırttı. 'Tabii ki hayır, her yerde o var. Çalışırken. Mesaisi bittiğinde ise tam bir lokum. Cordy onu parmağında oynatıyor.'

Taylor gülümsedi. "Anlayabiliyorum.

Ford cebinden telefonunu çıkardı ve fotoğraflara göz attı. "İşte. Şuna bir bakın. Clay ve Cordelia ağır bir kovanın sapını tutmuşlar, parmak uçlarında sürünüyorlar, sanki birine gizlice yaklaşıyorlarmış gibi eğilmişler, ikisi de komplocu bir sırtış takınmışlardı. "Bunu birkaç ay önce Cordy'nin doğum günü partisinde çektim. Telefonu Taylor'a doğru çevirdi, Taylor görmek için ona doğru eğildiğinde memnun oldu. Gerçekten güzel kokuyordu. Tatlı çiçekler gibi. Onu bir köpek yavrusu gibi koklamamak için kendini zor tuttu.

Bir köpek yavrusu. Göğsünü sıkkan beklenti aniden soldu. Çünkü ona daha önce de köpek yavrusu demişlerdi. Gözlerini kapattı, Kimberly'nin sesi

Hoş karşılanmadığı yerlere tecavüz ediyordu. *Sen bir köpek yavrusuydun, Ford. Senin için üzüldüm. Hepsi bu kadar.*

Bir köpek yavrusu. Kimberly onun ilkiydi. Onu sevmişti ama sadece onun yavru köpeğiydi. En azından bunu tanık kürsüsünde söylememiş, bunun yerine hapishanedeki ziyaretçi kabininin mahremiyetinde onu o son okla yaralamak için beklemişti. Bu onu daha az aşağılayıcı yapmadı.

Taylor onun zihinsel teğetinden habersiz, şaşkın bir nefes almış, bakışlarını fotoğraftan ayırmamıştı. "Vay canına," diye mırıldandı. "Aramızdaki benzerliği şimdi gerçekten görebiliyorum. Başparmağını ve işaret parmağını fotoğrafın üzerinde gezdirerek Clay ve Cordelia'nın yüzlerini büyüttü. "Başları belaya girmek üzereymiş gibi görünüyorlar.

Ford boğazındaki yumruyu zorlayarak kıkırdadı ve parmağını telefonunun ekranında gezdirerek ona bir sonraki fotoğrafı gösterdi. Kova yerde boş bir şekilde duruyordu ve sırlıklam olmuş Stevie şok içinde soluk soluğa kalmıştı. "Cordelia ve Clay deli gibi gülüyorlardı," dedi, sesi kendi kulaklarına bile bastırılmış geliyordu.

Taylor onun yüzünü incelemek için arkasına döndü, gözleri hafifçe kısılmıştı. "Stevie deli miydi?

Dudaklarına eğilmelerini söyledi ve itaat etmeleri için dua etti. "Hayır. Nasıl olabilir ki? Cordy gülüyordu ve bu çok sık olan bir şey değil. Clay, Stevie ve Cordy'nin yanında gardını indirir.

'Ama diğer arkadaşlarıyla değil mi? Çok fazla arkadaşı var gibi görünüyor.

Ford yine onun hüznünü hissetti ve ıssızlığın ortasındaki o çiftlikte ne kadar yalnız olduğunu düşündü. Etrafı insanlarla dolu bir şehirde olmasına rağmen yalnızlığı biliyordu. "Pek çok arkadaşı var ve onlar onun güldüğünü ve gülümsediğini görüyorlar, ama bu bir şekilde daha kontrollü. Cordy ve Stevie ile o ...'

"Özgür," diye fısıldadı.

Ford'un kalbi onun yüzündeki çığ özlem karşısında tekledi. "Daha genç diyecektim ama özgür de olur.

Başını eğdi, dikkati aniden ona kaydı. "İyi misin?

Tabii ki hayır. Ama olacaktı. Kimberly'yi kafasından uzaklaştırdı, onu toprakta kış üstü düşerken hayal etti, sonra da arkasını dönüp onu orada bıraktığını hayal etti.

Onun yerine Taylor'a odaklandı. Ona ihtiyacı olan Taylor'a. En azından şimdilik. "Ben iyiyim. Sadece eski kasetler.' *Kapa çeneni Ford.* Bununla hiçbir ilgisi yok. Clay'le, Cordelia'yla ya da seninle. Sessizdi, bakışları tetikte kalmaya devam ediyordu. "Serseri düşünceler, bilirsin," diye devam etti, beyni *susması* için bağırırsa da ağzı sessizliği doldurmaya karardı. "Hiç beklemediğin bir anda seni vururlar. Gözlerini kapattı. *Tanrı aşkına, kapa çeneni.*

Elini kısa bir süreliğine sıktı ve adamın omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. 'Eğer sen

Konuşmak istersen, güvendeyim,' diye mırıldandı. 'Tek kelime bile etmeyeceğim. Ve belli ki nasıl sır tutulacağını biliyorum.

"Teşekkürler. tek şey buydu. Gözlerini açarak bakışlarını henüz dokunmadığı tabağa dikti ve onu işaret etti. "Ye.

Küçük bir kahkaha attı. "Evet, efendim.

Yemeklerini yerken ikisi de sessizdi, Ford onun sandalyesini masadan geriye ittiğini duyana kadar gözlerini tabağından ayırmadı. Önce onun boş tabağına, sonra da yüzüne baktı. Gergin görünüyordu ama ağzı kararlılıkla kapalıydı.

'Annenle konuşmak ve müzikle yüzleşmek için verandaya çıkıyorum,' dedi. "Clay'le tanıştıktan sonra burada kalmak isteyeceğimi hiç düşünmemiştim. Dudakları bilinçli bir şekilde kıvrıldı. 'Ama şimdi kendimi Daphne'nin beni kapı dışarı etmemesini umarken buluyorum. Bana şans dile.

Annesi onu Şifalı Kalpler programından atarsa, o ve kışının onunla kalabileceğini söylemek dilinin ucuna geldi ama ısırıldı. Onun yerine, "Seni atmaz," dedi. 'Bugüne kadar senin suyun üzerinde yürüdüğünü düşünüyordu. Clay'in baban olması bunu değiştirmeyecek. Muhtemelen seni daha da çok sevecek.

Gözlerinde umut ışıltı parlıyordu. "Öyle mi düşünüyorsun?

"Ona kendi özgür iradenle geldin, yani evet, sanırım. Onun iyiliği için gülümsemeye çalıştım. "Ama her ihtimale karşı iyi şanslar.

"Yemek için teşekkürler ve ... Tereddüt etti, sonra öne doğru eğildi ve hızla onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Ve bu kadar nazik olduğun için. Bugünün üstesinden sensiz gelebileceğimi düşünmek istiyorum ama bunu öğrenmek zorunda kalmadığım için gerçekten çok mutluyum.

Nefesi ciğerlerine dolan Ford, aceleyle nefesini vermeden önce kadının mutfaktan çıkmasını bekledi. Kadının iffetli öpücüğü onu sarsmış, beynini temizlemiş ve çok daha fazlasını istemesine neden olmuştu.

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .30.

Clay, Stevie'yi tam da tahmin ettiği yerde, yatak odalarının penceresine yaslanmış, gökyüzünün kararmasını izlerken buldu. Pencere batıya bakıyordu ve Stevie arka bahçelerini çevreleyen ağaçların üzerinden güneşin batışını seyretmeyi seviyordu. Ağaçlar göz alabildiğine uzanıyordu. *Hepsi bizim.* Onlara bir ölçüde mahremiyet sağlıyorlardı. Güvenlik. Güvenlik.

Kendi kalbini açtığında onun kalbini çalan küçük kız için hepsi çok önemliydi.

"Cordy onu yatırmanı istiyor," dedi Stevie'nin sert omuzlarını elleriyle kapatarak. Kız hâlâ incinmişti. Clay buna hakkı biliyordu, ama bu konuda ne yapacağını bilse lanet ederdi. "Stevie. Onun boynunu kulağının altından öptü ve kokusunu içine çekti. "Özür dilerim.

Odanın sessizliğinde kadının yutkundüğünü duydu. "Ne için? Bebeğimin ihtiyacı olan şey olduğun için mi? Seninle konuşabildiği için mutluyum. Güvenebileceği. Sesi kırıldı. "Gerçekten öyleyim.

Öyleydi. O da bunu biliyordu. "Ama sana neden güvenmediğini anlamıyorsun.

Titrek bir baş sallama. "Çok çabaladım Clay. Daha önce çok meşgul, çok uzak kalarak her şeyi berbat ettim. Bunu biliyorum ve düzelttiğimi sanıyordum. Daha ne yapabilirim?"

Cinayet masası dedektifi olarak çalıştığı için pek çok gece evden uzak kalmış, Cordelia'nın bakımını Stevie'nin kız kardeşi Izzy'ye bırakmıştı. İşi bırakmak

Güç sayesinde artık kızıyla gerçek anlamda vakit geçirebiliyor - nitelik ve nicelik olarak.

Bu uzaklık Stevie'nin ilk kocasının ve oğullarının yasını tutmasından ve o derin acıyı bir daha hissetmemek için kalbini bilinçsizce katılaştırmasından kaynaklanıyordu. Stevie çocuğuna ne yaptığını fark edene kadar Cordelia'yı neredeyse yok etmişti. O zamandan beri Cordelia'nın onu ne kadar çok sevdiğini anlaması için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

"Cordelia'nın sana kâbuslardan neden söz etmediğini tam olarak anladığından emin değilim," dedi yumuşak bir sesle.

Kollarını onun etrafına doladı ve kadın kollarını onunkilerin üzerine koyarak tekrar ona sarıldığında rahatladı. Ağırlığını ona vererek, onun kendisini fiziksel ve duygusal olarak desteklemesine izin verdi. "O zaman anlamama yardım et," diye fısıldadı.

'Onun için her şeyden vazgeçtiniz - işinizden, evinizden, hatta bir bakıma kimliğinizden. O sadece küçük bir kız ama polis olmanın senin kimliğinin büyük bir parçası olduğunu anlıyor. Stevie sakatlığını atlattıktan sonra bir terfi teklifi almıştı. Bu iş, sakatlığı göz önünde bulundurularak sadece onun için yaratılmış yeni ve önemli bir roldü. Bir daha asla dedektif olamayacaktı ama BPD'ye anlamlı bir şekilde katkıda bulunmaya devam edebilirdi. Bu teklifi geri çevirmiş, bunun yerine Clay'in özel dedektiflik ekibine katılmayı tercih etmişti, bunun en büyük nedeni de polislik kariyerinin çocuğuna nelere mal olduğuydu.

"Bunların hiçbirisi önemli değil," diye ısrar etti Stevie. "*O* önemliydi. "Ama bazen polis olmayı özlediyorsun.

"Bazen, elbette," diye itiraf etti. 'JD yeni davası hakkında konuşmak için geldiğinde, ara sıra hüzünleniyorum. Bunu gizlediğimi sanıyordum ama Cordy biliyor, değil mi?

'Tabii ki biliyor, çünkü o da annesi kadar akıllı. Onu özlediğini biliyor. Kariyerini bırakıp gitmenin sebebinin o olduğunu anlıyor ve bir kısmı bunu sorun etmiyor. Aslında büyük bir kısmı için sorun yok. Ama senin fedakarlığına değmek istiyor.'

Stevie aniden dönerek onun yüzüne bakmaya başladı. 'Fedakarlığıma değer mi? Bu da ne demek oluyor?'

"Babasıyla birlikte yaşadığın evi sattın Stevie. O öldükten çok sonra sevdiğin adamı - hala seviyorsun.

Gözleri telaşla irileşti. 'Seni seviyorum Clay. Paul'ü rahat bıraktığımı biliyorsun, değil mi?'

'Şşş,' diye yatıştırdı. 'Elbette bunu biliyorum. Cordy de öyle. Ama evi sattınız çünkü Cordy orada yaşamaktan korkuyordu. Stevie'nin eski davalarından biriyle ilgili bir şüpheli içeri girip Cordelia'yı silah zoruyla Stevie'nin işbirliğine zorladıktan sonra, evin kendisi de küçük kızın kâbusunun bir parçası haline gelmişti. "Hâlâ kâbuslar gördüğünü bilmenizi istemiyor çünkü o-

Stevie, 'Evi bir hiç uğruna sattığımı düşünmemi istemiyor,' diye fısıldadı. 'Tanrım, Clay. Bütün değişiklikleri boşuna yaptığımı düşünmemi istemiyor.

Clay onun şakağını öptü. "Bana şunu söyle: Eğer kabus gördüğünü bilseydin, neyi farklı yapardın?

'I . . ' Stevie bocaladı. "Bilmiyorum. Onu terapiye götürüyorum. Uyandığında, yattığında ve okuldan eve döndüğünde buradayım.

Aynen öyle. Sen *buradasın*. İhtiyacı olan şey bu. Ve kendi çocuğu için olmasına izin verilmeyen şey, diye düşündü acı acı.

Odaklan. Bu Sienna ile ilgili değil. Bu Cordelia ve Stevie ile ilgili.

Stevie düşünceli bir şekilde başını sallıyordu. 'Ayrıca tüm bu değişiklikleri onun için yaptığım kadar kendim için de yaptığımı anlaması gerekiyor. Yaptığım işi seviyorum. Yaşadığım yeri seviyorum. Ayak parmaklarının üzerine eğildi ve onu öptü. 'Senin yanında uyanıyorum. Ve her günü bitirdiğimde, işimizi biraz daha geliştirdiğimi biliyorum. Hayatlarımızı kurmaya yardım ediyorum. Burada, birlikte. Onu tekrar öptü, bu sefer daha uzun. 'Ve gün bittikten sonra seninle yatağa giriyorum ve beni çok mutlu ediyorsun. Hem içten hem dıştan,' diye ekledi boğucu bir mırıltıyla.

Onun dudaklarına karşı gülümsedi. 'Öyleyse bunu ona söyle. Sadece yatağa gitme kısmını değil.

Güldü. "Bunu kendi kendime anladım. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanarak Clay'in kollarının arasında durdu ve yüz ifadesi ağırlaştı. "üzgün olması gereken benim Clay. Bu gece Sienna'nın ortaya çıkmasıyla hayal edebileceğin en harika sürprizi yaptın ama her şeyi kendime bağlayarak bunu senin için mahvettim.

"Sorun yok Stevie.

Hayır, değil. Yarın ilk iş Sienna'dan özür dileyeceğim. Ona "Taylor" diyeceğim ve gerçekten nazik olacağım. Söz veriyorum.

"Benimle kahvaltıya mı geliyorsun?

Tabii sen istemezsen. Cordelia ve ben iki haftadır ata binmedik ve geciktik. Seninle Maggie'lere kamyonla gidebiliriz, ben özür dilerim, sonra da Cordy'yle ben ortalıkta görünmeyiz.

Ona gülümsedi. Karısı şeffaf değilse hiçbir şeydi. 'Ve daha sonra Sienna'yı programdaki çocuklara ders verirken izleyebilirsin, sadece onun seviyesinde olduğundan emin olmak için?

Stevie ona burnunu kırıştırdı. "Ukala. Adam onun burnuna dokundu. "Ama değil mi?

"Evet," dedi isteksizce. 'Daphne Sienna'nın yasal olduğunu söylüyor, yani *sanırım* bu doğru. Ama bunu sadece *düşünmek* istemiyorum. *Bilmek* istiyorum. Düzgün biri olduğundan iki kat, üç kat emin olmalıyım çünkü ben bana ait olanla ilgilenirim. Ve sen de benimsin.'

Omuzları gevşedi. En azından hayatının bu kısmı tekrar kontrol altına alınmış gibi görünüyordu. 'Ve bundan memnunum. Git Cordy'yi yatır, sonra da geri gel ve benimle biraz daha ilgilen.

On bir

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, .30.

Taylor kendini en kötüsüne hazırlayıp ön kapıyı açtı ve verandaya çıktı. Daphne ve Maggie salıncakta oturmuş, şaraplarını yudumluyorlardı. Daphne salıncağı boş boş itiyordu ama Taylor'ın orada durduğunu görünce durdu.

Taylor sessizce, "Merhaba," dedi.

Daphne'nin gülümsemesi sıcaktı. 'Sana da merhaba şekerim. Gel, bizimle otur. Salıncağın yanındaki hasır salıncağı işaret etti, sonra oturur oturmaz Taylor'ın yüzüne bakmak için eğildi. "Kahretsin," diye fısıldadı, tiz sesi tek heceyi dörde çıkarmıştı. 'Haklısın Maggie. Bunu kaçırdığıma *inanamıyorum*.

Taylor ne diyeceğini bilemedi ve ellerini kucağında birleştirdi.

Maggie, "Onun özgeçmişine bakıyordun," dedi. "Yüzüne değil. Daphne'nin gözleri -tıpkı Ford'unkiler gibi- hafifçe kısıldı. "Özgeçmişin gerçek mi?

Taylor?"

"Evet, hanımefendi. Gerçekten de geçtiğimiz Haziran ayında üniversiteden mezun oldum ve diplomam gerçekten de psikoloji üzerine.

"Peki ya duygusal travma geçirmiş çocuklarla at terapisi yapma arzunuz?

Taylor irkildi ve ellerini acı verecek kadar sıkıldığını fark etti. "İlk planım bu değildi," dedi endişeyle. 'Ama şimdi buradayım. . . Burası iyi bir yer. Atlarla Kalpleri İyileştirmek yani. Şimdi bunu çalışırken gördüğüm için kendimi çocuklarla çalışırken görebiliyorum. Aslında ilk planımdan daha çok.

Daphne'nin ağzının bir tarafı kalktı. "İlk planın neydi?"

Taylor, "Hukuk fakültesine gitmek ve aile avukatı olmak için," diye itiraf etti. "Annem yüzünden. Bana hep babamla tanışmadan önce Clay'i uzak durmaya zorlamak için uzaklaştırma kararı aldırmaaya çalıştığını ama kimsenin onu dinlemesini sağlayamadığını söylediler. Kimse ona yardım etmemiş çünkü parası yokmuş ve Adli Yardım bürosu onunla ilgilenemeyecek kadar doluymuş. Babam biz saklanmaya başlamadan önce ona uzaklaştırma emri çıkartması için yardım etmeyi teklif etti ama sonra Clay'in nerede yaşadığımızı bilmesini istemediğini söyledi ve babam da bizi korumayı kabul etti. Şimdi bunların hiçbirinin doğru olmadığını biliyorum," dedi aceleyle çünkü Daphne'nin ağzı öfkeyle açılmıştı.

Daphne'nin ifadesi sakinleşti ve sempatikleşti. 'Ama o zamanlar ona inanıyordun. Neden inanmayasınız ki? Kimse kendisini sevmesi gereken insanlar tarafından yalan söylenmesini beklemez.

"Kendimi aptal gibi hissetmemek hâlâ zor," diye mırıldandı Taylor. "Özellikle de şimdi hepinizle yüzleşmek zorundayım. Ve açıklamak. Tekrar.

Daphne, 'Maggie açıklamanızı çoktan ilettiler,' dedi. 'Sanırım asıl soru, geçmiş kontrolümüzü nasıl atlattığınız. Bunun olmasına izin veremeyiz. Bu çocuklar onlara vaat ettiğimiz güvenlik ve emniyete güveniyor.

"Ajan Carter bana çok mu kızgın? Taylor çekingen bir tavırla sordu, sonra Daphne aniden sırtınca gözlerini kırıştırdı.

'Pazartesi günü Holly'nin düğününde *hayatının* azarını işitmeye hazırlanıyor çünkü *herkes* orada olacak ve her şeyi berbat ettiğini bilecek. Ama daha çok bunu nasıl yaptığını bilmek istiyor.

Taylor tereddüt etti. 'Babamın başı belaya giremez. Beni korumaya çalışıyordu.

Maggie ve Daphne uzun uzun bakiştılar, Maggie Daphne'ye sertçe başını salladıktan sonra ikisi de Taylor'a döndüler. Daphne yumuşak bir sesle, "Bu kayıt dışı olacak," dedi.

Gözlerini kısma sırası Taylor'daydı. 'Neden? Sen bir savcısın. Bir federal ajanla evlisiniz. Neden kayıt dışı konuşmama izin veriyorsunuz?'

Daphne'nin bakışları duraksamadı. 'Çünkü ben de bir zamanlar canavarın ortaya çıkmasını bekleyerek sürekli omzunun üzerinden bakan, dehşete küçük bir kızdım. Cordelia'nın şu anda olduğundan biraz daha küçükken kaçırıldım. Korkunçtu. Bunca yıl sonra, hala bu konuda konuşmakta zorlanıyorum. Ama fiziksel ve duygusal olarak hayatta kaldım, çünkü annem ve Maggie benim yanımdaydı. Beni sevdiler ve olabildiğince güvende hissetmemi sağladılar. Annen sana yalan söyledi. Seni *güvende* hissettirmesi gerekirken biyolojik babandan korkmanı sağladı. Bu onun işiydi ve seni hayal kırıklığına uğrattı. Ama en azından üvey baban senin yanımdaydı. Her ne yaptıysa seni güvende hissettirdi ve bir şekilde gerçeği araştırarak kadar cesaretli ve şefkatli bir yetişkin oldun. Annenin hatasını düzeltmeye çalıştın. Omuz silkti. "Yani her ne yaptıysa kayıt dışı.

Tanrım, Taylor ona inanmak istiyordu. "Ama Ajan Carter öğrendiğinde ne olacak?

Daphne'nin gülümsemesi geri döndü. 'Programın inceleme sistemini daha güvenli hale getirmek için bilmesi gerekenleri ona söyleyeceğim. O ve ben bunu zaten konuşmuştuk. Üvey babanı cezalandırmaya çalışmıyoruz, Taylor. Görünüşe göre o da en az sen ve Clay kadar kurban.

Taylor nefesini tutarak iki kadına sertçe baktı ve sonra onlara güvenmeye karar verdi. Ve bundan pişmanlık duymamak için dua etti. "Babam bizi Oakland'dan Reedsville'e taşıdığına - bu Clay'in beni bulması için özel dedektif tutmasından sonraydı - bana ve anneme yeni kimlikler aldı. Babam Oakland'da savunma avukatıydı. Bağlantıları vardı.

"Kimliklerinizi karaborsadan satın aldı," dedi Daphne saçma sapan bir şekilde.

Temel olarak evet. Anneminki benimki kadar sağlam değildi çünkü ev dışında çalışmayacaktı ve babamla yasal olarak boşandıkları için annem babamın vergi listesinde yer almıyordu. Ama kimliğimin kaya gibi sağlam olmasını istiyordu ki hayatımda istediğim her şeyi yapabileyim. Büyüdüğümde üniversiteye ya da bir işe başvurmamın engellenmesini istemiyordu. İç çekti. "On sekiz yaşına ve ilk kez sosyal güvenlik numaramı kullanmak zorunda kalana kadar bunların hiçbirinden haberim yoktu. Annemin sosyal güvenlik

Her zaman onunkinin sahte çıkacağından endişelenirdim ve babamın benimkinin çıkmayacağından neden bu kadar emin olduğunu söyleyene kadar başımın etini yerdim. Başka kimsenin kimliğini çalmadım, ancak o zamanlar çok , çalabilirdim. Eğer iş o noktaya gelseydi. 'Yargılamıyoruz,' dedi Daphne. 'İlgimi çektiğini itiraf etmeliyim,

Yine de.'

"Babamın benim yaşımda bir kızı olan Clara adında bir hizmetçisi vardı. Yani var. Hem Clara hem de kızı hayatta ve Oakland'da yaşıyorlar. Her neyse, Clara babamı çocukluğundan beri tanıyordu - annesi babamın annesinin hizmetçisiydi. Onlar ailedendi. Kimse benim Clay tarafından götürülmemi istemiyordu, bu yüzden aile bir beyin fırtınası toplantısı yaptı. Yaptıkları şey aslında Clara'nın fikriydi. Annem ve ben bir süredir babamla birlikte yaşıyorduk ve Clara beni evdeki tüm kızları sevdiği gibi seviyordu - babamın biyolojik kızları Julie, Carrie ve Daisy'nin yanı sıra kendi kızı Nicole.

"O zamana kadar Sienna Smith olarak biliniyordum.

Daphne'nin dudakları yukarı kalktı. "Orijinal.

Patronunun gülümsemesi Taylor'ın gerginliğini biraz daha azaltmaya yardımcı oldu. "Smith, Laura teyzemin evlilikten gelen soyadıydı. Annem, Laura Teyzem onu yanına aldığı anda soyadlarımızı yasal olarak değiştirdi. Her neyse, babam adımlı Taylor Williamson olarak değiştirtti, eski müşterilerinden birinin "terk edilmiş çocuğu", "Taylor "ı kapısının önüne bırakan bir bağımlı. Bağımlı müşteri uydurmaydı tabii ki. Sözde hiçbir belgem olmadan terk edildiğim için devlet bana yeni bir sosyal güvenlik numarası vermek zorunda kaldı. Babam Taylor Williamson'ı evlat edinmek için dilekçe verdi ve mahkemede tanıdıkları vardı, bu yüzden her şey çabucak oldu. Annem evlat edinme başvurusunda yoktu çünkü o zamana kadar yasal olarak boşanmışlardı, bu yüzden Clay onu bulsa bile benimle hiçbir bağı olmayacaktı. Babam tüm evrak işlerimin tamamen yasal olmasını, hiçbir yerde boşluk olmamasını istiyordu. Bu, sosyal hizmet görevlilerinin ev ziyaretlerine uymak ve evlat edinen ebeveynlerin atlaması gereken tüm çemberlerden geçmek anlamına geliyordu. Sosyal hizmet görevlileri ne zaman ziyaret etse, Clara'nın kızı Nicole Taylor gibi davranıyordu. Böylece dosyamdaki hiçbir fotoğraf ya da fiziksel tasvir bana ait olmayacaktı.

Daphne başını sallayarak, "Nicole'ün çocuklarıydı," dedi. 'Yani Clay, Frederick Dawson'ı araştırırsa ve bir evlat edinme olayının gerçekleştiğini görse, senin yüzün hiçbir kayıta yer almazdı.

"Aynen öyle. Evlat edinme işlemi tamamlandığında, Clara ve Nicole güzel bir daireye taşındılar ve biz de çiftliğe taşındık.

"Ve ikisi de sırrı açıklamadı mı? Maggie inanamayarak sordu.

Hayır. Onlar aileden. Ayrıca babam onlara iyi bakılmasını sağladı. Clara bir moda butiğinde çalışıyor, Nicole ise babamın eski hukuk bürosundan aldığı bursla tıp fakültesinde okuyor.

Daphne, "Demek Bay Dawson onun eğitim masraflarını karşıladı," diye mırıldandı.

"Aslında, ama bu evlat edinmeye yardım etmenin karşılığı değildi. Annem ve benimle tanışmadan çok önce Nicole'ün üniversite fonunu oluşturmuştu. Nicole ve ben en iyi arkadaştık. Taylor derin bir nefes aldı. "Onu geride bırakmaktan nefret ederdim. Hepimiz hayatlarımızı geride bırakmaktan nefret ederdik ama Clay beni bulursa sokaktan kaçıracağını ve bir daha asla göremeyeceklerini düşünürdük. Böylece bir gece arabaya doluştuk ve uzaklaştık. Hiçbirimiz arkadaşlarımıza veda edemedik. Özellikle en büyük üvey kardeşim için çok zordu.

"Aşırı dozdan ölen," dedi Daphne bitkin bir ifadeyle. "Maggie bana ondan bahsetti.

Maggie'nin kaşları hâlâ hafifçe çatıktı. "Üvey babanın neden sana sahte bir kimlik almadığını ve evlat edinme sürecine girmeden insanlara onun kızı olduğunu söylemediğini anlamıyorum.

"En küçük üvey kardeşim Julie yüzünden. Kendisi zihinsel engelli ve bazen kendine saklamasını tercih ettiğimiz şeyleri ağzından geçiriyor. Birilerine her zaman onlarla yaşamadığımı ya da farklı bir annem olduğunu söylemiş olabilir. Evlat edinme bunu halletti. Böylece geçmişi kontrol edilmiş, sağlam bir kimliğim oldu.

Daphne Maggie'ye baktı. 'Kötü bir MO değil,' dedi düşünceli bir şekilde.

Maggie ona sert bir bakış attı. 'Lütfen bana sahte kimlik işine girmeyi planlamadığını söyle. Bana söz ver. İncil'i ver kızım.'

Daphne ona sırtıttı. "Asla asla deme.

Maggie aniden endişeli göründü. 'Hayır. Sadece ... hayır. Böyle yasadışı şeyler yaparak terapi programını riske atamayız. *Lütfen*, Daphne.'

Daphne kıkırdadı. "Sakin ol. Şaka yapıyorum. Çoğunlukla. Maggie başka bir şey söyleyemeden Daphne Taylor'a döndü. "Yani sen Taylor oldun ama annen Sienna Smith'in kimliğini canlı tuttu. Clay annenin teyzesinin evini ziyaret ettiğinde, komşular seni zaman zaman gördüklerini doğruladılar. GED diplomanızın kaydını bulmayı başardı. Nasıl bulmuş? Ve neden? Sadece ona eziyet etmek için mi?"

'Nasıl olduğu neden olduğundan daha kolaydır. "Sienna "nın evde eğitim aldığı kayıtlara geçmiştir.

Oakland'da, annesiyle birlikte annesinin teyzesinin yanında yaşıyorlardı. Aslında çiftliğimizde evde eğitim aldım. Annem çalışmayı tamamladığımı kanıtlamak için iki set kayıt tuttu, çünkü Sienna'nın ortadan kaybolmuş gibi görünmesini istemiyordu. Eğer böyle bir şey olursa, birileri aramaya gelebilir ya da Clay kontrol ederse, bana ne olduğunu bulmak için daha derine inebilirdi. Komşular beni görsün diye annem beni sık sık Laura Teyze'nin evine götürüyordu. Hem Sienna hem de Taylor olarak GED sınavına girdim, böylece Taylor olarak üniversiteye gidebilecektim. Nedenine gelince, Clay'in Sienna'yı aramasını sağlamak içindi, çünkü onun var olduğuna inandığı sürece daha derine inmeyecekti.

Daphne, 'Ve Taylor radarın altından kayacaktı,' diye sözlerini tamamladı. 'Bunca yıldır Clay'in kuyruğunu kovalamasını izlemekten nefret etsem de, bunun akıllıca bir hareket olduğunu kabul etmek zorundayım. Ama annenin neden böyle bir kan davasını bu kadar uzun süre sürdürdüğünü hala anlamıyorum. Clay'den bu kadar nefret etmiş olamaz, değil mi?

Taylor omuz silkti. 'Doğruyu söylemek gerekirse, öğrendiklerimden sonra annemi hiç anlamıyorum. Sanırım büyükannem ve büyükbabamla olan ilişkisini itiraf edemeyecek kadar derine inmişti. Ölüm döşeğindeyken bana onları üzmemek istemediğini çünkü ikisinin de kalp rahatsızlığı olduğunu söylemişti. Onlar öldüğünde, babamla çoktan tanışmıştı ve onun kendisinin bir yalancı olduğunu bilmesini istemiyordu. Gittikçe daha da kötüleşiyordu. Geriye dönüp baktığımda, aslında dramdan beslenmiş olabileceğini düşünüyorum.

Taylor kendi sesindeki zehri duyabiliyordu ve annesi hakkında daha fazla şey söylememek için dişlerini sıktı. 'Ama sanırım artık köprünün altından çok sular aktı. Sadece ilerleyebilir ve düzeltebileceğim şeyleri düzeltebilirim. Ajan Carter'a ne söyleyeceksin?'

Daphne, 'Geçmiş kontrol süreci hakkında endişelenmesine gerek yok,' dedi. 'Çifte kimliğinizi anlaması mümkün değildi ve programa sizin durumunuzda olan çok fazla stajyer geleceğini sanmıyorum.

Taylor tereddüt etti. 'Programa herhangi bir şekilde zarar verdim mi? Öyle bir niyetim yoktu. Gizlice girersem bunun programa herhangi bir zararı olacağını düşünmedim. Kendim için riski en aza indirmeye o kadar odaklanmışım ki çocukları düşünmedim bile. Bencillik ettim ve özür dilerim.

"Sorun yok Taylor," dedi Daphne rahatlatıcı bir şekilde. 'Travma geçirmiş çocuklarda kendini koruma içgüdüğü güçlüdür. Bazen o anda doğru gibi görünen ama daha sonra pişman olacağınız kararlar alırsınız.

'Ama ben çocuk değilim. Artık değilim.'

"Ben de değilim. Ama ikimiz de omuzlarımızın üzerinden bakarak ve dolaptaki canavardan korkarak büyüyen çocuklardık.

Taylor sertçe yutkundu. "Hiç geçecek mi? Korku? Ve panik ataklar?"

Daphne'nin gülümsemesi biraz hüzünlüydü. "Pek sayılmaz. Başa çıkmayı öğreniyorsun ve sonunda kendini koruma refleksin zayıflıyor ama asla gerçekten geçmiyor. Hala zaman zaman panik atak geçiriyorum. En beklenmedik şeyler onları tetikleyebiliyor, bu yüzden her zaman hazırlıklı olmam gerekiyor ve bu da başlı başına yorucu olabiliyor. Hiç danışmanlık aldınız mı?"

"Hayır. Oldukça izole bir bölgede yaşıyorduk ve üniversiteye gittiğimde asla yalnız değildim. Psikoloji okudum. Belki bir kısmının bana geçeceğini ve kendimi düzeltebileceğimi düşündüm. Ama... evet." Bu sözleri yüksek sesle söylediğinde kulağa tamamen aptalca geldi. "Muhtemelen gerçek bir profesyonelle konuşmalıyım, ha?"

Daphne'nin dudakları yukarı kıvrıldı. "Öyle mi dersin? Her halükarda, Şifa Veren Kalpler'e hiçbir zarar gelmedi. Yaz boyunca bizimle devam etmeyi planlıyor musunuz?"

"Evet, hanımefendi, eğer beni kabul ederseniz. Özellikle de Jazzie'ye yardım edebileceğim şu anda.

Daphne başıyla onayladı. 'Peki bu yaz bittikten sonra? Sonra ne olacak?'

"Bilmiyorum. Clay'i daha iyi tanımak isterim.' *Ve Ford'u da*, diye düşündü. Neredeyse öpüştükleri anı zihninde parladı ve bakışlarını parmaklarına indirerek kızarmamış olmayı umdu. "Ama Kaliforniya'da babam var ve onun da bana ihtiyacı var. Beni korumak için çok şey feda etti. Onu terk edemem. Gözleri yaşardı ve başını kaldırdığında Daphne ve Maggie'nin sempatik bakışlarıyla karşılaştı. "Kararsızım.

"Bu gece karar vermek zorunda değilsin," dedi Daphne. 'Hepsi yarın da burada olacak.

Maggie nazıkçe, 'Ve iyi bir gece uykusundan sonra daha net düşüneceksin,' diye ekledi.

"Umarım öyledir," dedi Taylor. "Hem daha net düşünebilmek hem de uyuyabilmek için. Yarın uyanık olmak zorundaydı. Kahvaltıda Clay'le, öğle yemeğinden sonra da Jazzie'yle karşılaşacaktı. Ve tabii bir de Ford vardı, en azından bu gece kalacak gibi görünüyordu.

Döndüğünde onu bekliyor olacağını umarak nefesini tuttu, ama mutfak boştu, tek ses bulaşık makinesinin durulama döngüsünden geliyordu.

Ama ona gülümsemesine neden olan bir not bırakmıştı. *İyi uykular. Her şey yoluna girecek.*

Baltimore, Maryland 22

Ağustos Cumartesi, 9.45

"Çok güzel," diye mırıldandı JD, aynanın önünde durmuş saçlarını tarayan Lucy'nin arkasından yaklaşarak. Kollarını Lucy'nin beline dolayarak onu göğsüne doğru çekti ve yüzleri yan yana yansıyacak çenesini Lucy'nin omzuna yasladı. "Nefesimi kesiyorsun.

Gülümsemesi biraz utangaçtı. "Başka bir tur için vaktimiz yok.

'Belki Gwyn çocukları bizim için yormuştur. Belki hemen uyurlar ve biz de sakın bir gece geçiririz. JD onun boynunu öptü, bunun onu ürperteceğini biliyordu ve ürperdiğinde sııttı.

Lucy gözlerini devirerek, "Hayal kurmaya devam et," dedi ve yansımalarına eleştirel bir bakış attı. 'Hepiniz sırtıyorsunuz ve ben de günlerdir ilk kez rahatlamış görünüyorum. Gwyn neler yaptığımızı öğrenecek.

JD yine güldü. "Bebek bakıcılığını kabul ettiğinde etmediği gibi mi?

"Doğru," diye kabul etti Lucy, sonra kapı zili çaldığında içini çekti. 'Bu o olmalı. Küçük molamız resmen sona erdi.

"Onu içeri alacağım. JD hızlı bir öpücük çaldı. "Sen çok stresli şeyler düşün ki rahatlamış görünmeyesin, ben de kaşlarımı çatayım ki bir şeyler çevirdiğimizi düşünmesin," dedi ve Lucy'nin kahkahası onu merdivenlerden aşağıya kadar takip etti. Kaşlarını çatmasının imkânı yoktu. İsteddiği her şeye sahipken olmazdı.

Kapıyı açtığında Gwyn'i tam bir sahne makyajı içinde, Bronwynne'i bir kolundan, Jeremiah'ı da elinden tutmuş halde buldu. JD'nin sırtısına bir kez baktı ve gözlerini devirdi. "Bana bunlardan *daha fazla* yapmadığını *söyle*?" dedi dramatik bir şekilde, çocukları göstererek. JD onun alaycı tavrının etki yaratmak için olduğunu biliyordu. Onun ve Lucy'nin iki çocuğunu kendi çocukları gibi seviyordu.

Ayrıca, alaycılığın onun dünyaya karşı normal yüzü haline geldiğini, kimsenin çok yaklaşmasına izin vermekten korktuğu için arkasına saklandığı bir kalkan olduğunu da biliyordu.

'Henüz değil,' dedi. 'İki kişi yeterli. En azından şimdilik. Jeremiah'a uzandı, oğlunun yüzünün KISS üyesi gibi yapıldığını görünce güldü. "Onları grup için erkenden topluyorsun, değil mi?" Jeremiah'yı kalçasına yerleştirdi ve Gwyn'in içeri girmesine izin vermek için geri adım attı.

JD'ye karşı dudağını büktü, bir kez daha göstermelik bir kabadayılık sergiledi. 'Bulabildiğimiz her türlü yeteneği alıyoruz. Senin yüzünden Lucy'nin aylardır programda bıraktığı boşluğu doldurmak için çabalamak zorunda kaldık. Hepsi de onu ikinci kez hamile bıraktığın için.

Lucy'nin elektrikli keman setleri son derece popülerdi, ancak doğum iznine ayrıldığından beri bir dizi konuk sanatçıları olmuştu. JD, Lucy'nin yeniden sahneye çıkmak ve kemanıyla şarkı söylemek için can attığını biliyordu. Üst katta kendisine hediye ettiği özel performans kesinlikle hoşuna gitmişti.

Sırıltısı genişledi. 'Ne diyebilirim ki? Ellerimi ondan uzak tutamadım.'

Gwyn gözlerini kıstı. 'Jeremiah'a Noel için alacağım D-R-U-M-S'u görene kadar bekle. O zaman bu kadar çok gülümsemeyeceksin.

JD sadece omuz silkti. "Şu anda bu konuda endişelenmeyecek kadar iyi hissediyorum. Gwyn'in yanağını öpmek için eğildi, makyajını lekelememeye dikkat etti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Birlikte vakit geçirmeye ihtiyacımız vardı.

Alaycılık kalkanındaki geçici bir çatlak, gerçek gülümsemesinin ortaya çıkmasına izin verdi. "Ne zaman istersen," diye fısıldadı.

"Kutsal inek! Lucy merdivenlerden inerken haykırdı. "Jeremiah, harika görünüyorsun! Onun saçlarını karıştırdı. "Sanırım kendimize yeni bir rock yıldızı bulduk.

Jeremiah sert bir baş hareketiyle, "Sallanmak istiyorum," dedi. Lucy . "Bunu sana Thorne Amca mı öğretti?

Gwyn yine gözlerini devirdi. "Thorne beni kulübe götürmek için geldi ama sanırım sadece çocuklarla vakit geçirmek istedi. Bebeği Lucy'nin kollarına bıraktı. "Jeremiah'nın makyajı suyla çıkar.

"Ben de düşünmüştüm," diye Lucy onu temin etti. "Peki, bu gece var mısın?

Gwyn başını salladı. 'Planlanan gösteri son dakikada bizi ekti. Yerine ben geçiyorum. Piyanodaki yeteneği Lucy'nin kemandaki yeteneğinin yanına bile yaklaşamazdı ama bunun bir önemi yoktu. Gwyn'in asıl yeteneği sesiydi. Eski şarkıları mırıldanabilir, country tıngırdatabilir, blues söyleyebilir ve JD'nin daha önce hiç duymadığı şekilde klasik rock ya da opera söyleyebilirdi. Bu sadece onun ruh haline bağlıydı. Bu geceki makyajı ve kostümü heavy metal söyleyeceğini gösteriyordu. Her zaman ilginç bir seçimdir.

Gwyn kaşlarını çatarak omzunun üzerinden baktı. 'Thorne tüm o bebek saçmalıklarıyla tam arkamdaydı. O nereye gitti? Onun tek bir işi vardı, bebek eşyalarını taşımak.

"Geliyorum," diye tersledi Thorne, araba koltukları ve bebek bezi çantalarıyla yüklü olarak yürüyüş yolunu çıkıp ön kapıdan geçerken. JD'nin gözleriyle karşılaştı ve söylenmeye devam etmeden önce hızlıca başını salladı. "Çocukların kendi pisliklerini taşımaları için eğitilmeleri gerekiyor."

JD gerginliğinin biraz azaldığını hissetti. Thorne Jarvis'le ilgili bir şey bulmuştu, yüz yüze paylaşması gereken bir şey. Bu ya inanılmaz derecede yararlı ya da büyük bir felaket olacaktı. JD ilkinin umuyordu.

Gwyn Thorne'a, "Bütün bu saçmalıkları taşıyacak kadar büyüdüklerinde artık bunlara ihtiyaçları kalmayacak," diye çıkıştı. İkisi her zaman birbirleriyle didişirlerdi. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

Daphne ve Joseph Thorne'u ön kapıdan takip ederken, "Korkarım ona yol verdik, şekerim," diye tıngırdayan bir cevap geldi. Her ikisi de fermuarlı giysi çantaları taşıyordu. "Gelin tarafından düğün kıyafetlerini teslim etmekle görevlendirildik."

Çünkü Holly ve Dillon'ın düğünü yarından sonraki gündü.

"Smokininiz," dedi Joseph kuru bir sesle ve çantalardan birini JD'ye uzattı. JD, Joseph'in ifadesinden teslimatın bir bahane olduğunu ve başka bir şeyin ortaya çıktığını anlayabiliyordu.

"Ve elbiseleriniz," diye ekledi Daphne, Lucy ve Gwyn'e çantalarını uzatırken. "Burada olmana çok sevindim, Gwyn! Bizi bir yolculuktan kurtardın."

Lucy ve Gwyn'den prelüd ve geçit töreni için müzik yapmaları istenmişti. Bazıları basit enstrümantal düetler olacaktı; Gwyn piyanoda, Lucy ise yayını tellerin üzerine her çektiğinde JD'nin duygularını hâlâ harekete geçiren akustik kemanda çalacaktı. Seçkilerden birkaçını Gwyn söyleyecek, Lucy de eşlik edecekti. Çift tören sırasında müzik için başka düzenlemeler de yapmıştı.

Gwyn şaşırmış gibi yaptı. "Elbiselerimiz mi var?"

Lucy, Gwyn'in yüz ifadesini taklit ederek durumu anladı. "Kulüp kıyafetlerimizi giyeriz diye düşünmüştük."

JD kıkırdadı ve çantaları dolaba asması için Jeremiah'yı Joseph'e verdi. Gwyn ve Lucy deri mikro mini etek giyerken

kulüpte sahne aldı. "Şahsen bu fikir çok hoşuma gitti," dedi kaşlarını sallayarak.

Daphne Lucy ve Gwyn'e bir bakış attı. "Ben düğünde mini etek giyemiyorsam, siz de giyemezsiniz.

"Zaten benimkini giyemezdim," dedi Lucy iç çekerek. 'İçine girecek kadar bebek kilosu vermedim.

"Çünkü Romeo onu sürekli hamile bırakıyor," diye ekledi Gwyn, sonra başını Carter'lara doğru eğdi. 'Bunları yarınki prova yemeğinde gerekiyordu. Ve sen de tuhaf görünüyorsun, Daphne. Joseph çok sinirli görünüyor. Ne oldu?"

Daphne yine kaşlarını çattı. "Poker suratım var.

Lucy başını salladı. 'Hayır, tatlım, gerçekten . Sorun nedir?"

Daphne, şimdi açıkça kaşlarını çatmış olan Joseph'e kısa bir süre baktı. "Birkaç dakikanız var mı?" diye sordu. "Bazı haberlerimiz var ve düğünden önce insanların bildiğinden emin olmak istedik, böylece tüm sürpriz ve şok atlatılabilir.

Yusuf sertçe nefes verdi. "Tanrım," diye mırıldandı. "Buna hâlâ inanamıyorum. "Sorun ne? Thorne, JD'den önce Lucy'nin sorusunu tekrarladi. "Aslında hiçbir şey," dedi Daphne. "Ama oturmalıyız.

İkna olmayan JD onları oturma odasına götürdü ve herkes oturacak bir yer buldu. Joseph, Jeremiah'yı bloklarının yanına yere bıraktı ve kanepede Daphne'nin yanındaki yerini aldı.

Daphne iç çekti. "Clay'in kızı bugün geldi.

Şok edici bir sessizlik oldu. Önce JD toparlandı. "Sienna mı? Yirmi yıldır aradığı kızı mı? Küfrü tam zamanında yakalamıştı, çünkü Jeremiah son zamanlarda küfürlü sözcükleri tekrarlama konusunda bir yetenek geliştirmişti. "Öylece ortaya mı çıktı?"

"Ne istiyormuş? Thorne da şüpheli bir ses tonuyla sordu.

"Öylece ortaya çıkmadı," diye düzeltti Joseph. 'İki yıldır çiftlikte-'

"Lanet olsun! JD araya girdi.

"Haftalar," diye devam etti Joseph. "*İki hafta*. Hem de burnumun dibinde.

"Bekle," dedi JD başını sallayarak. 'Onun *çiftlikte* olduğunu mu söyledin? Kalpleri iyileştirmek mi?'

"Elimizdeki tek çiftlik bu," dedi Joseph karanlık bir sesle.

Bu Maggie'nin telefondaki sakin ses tonunu açıklıyor, diye düşündü JD şaşkınlıkla.

"Ama nasıl?" diye sordu Gwyn. 'Ben orada gönüllüyüm ve geçmiş kontrolünden geçmek için neredeyse bir böbreğimi bağışlamak zorunda kaldım. Onun orada olduğunu nasıl bilmezsin?'

Yusuf kimseye ters ters bakmadı. "Yardım aldı.

"Joseph," diye uyardı Daphne. "Sanki mafyanın bir parçasıymış gibi konuşuyorsun.

"Öyle mi? Lucy çok ciddi bir şekilde sordu. Clay ve Stevie ailelerinin bir parçasıydı ve Lucy insanların ailelerini üzmesini hoş karşılamazdı. 'Clay'i incitmek niyetinde mi? Ondan bu kadar uzun süre saklanarak zaten verdiğiinden daha fazlasını.

Daphne tekrar iç çekti. 'Bu uzun bir hikaye ve hepiniz duyacaksınız ama şunu bilin ki o kimseyi incitmek istemedi. Clay'in eski karısı olan annesi ona yalan söylemiş. Clay'in korkunç bir insan olduğuna ve onu bulursa ona zarar vereceğine . Taylor şimdi bunun doğru olmadığını biliyor ama hayatı boyunca inandığı bir şeydi.

Lucy kaşlarını çatı. "Taylor mı? Kızının adı Sienna.'

Daphne JD'ye anlamlı bir bakış attı. "Sienna'nın adı çocukken Taylor Dawson olarak değiştirildi.

JD gözlerini kırptırdı. 'Taylor Dawson mı? Jazzie Jarvis ile bağlantı kuran stajyer gibi mi?'

Daphne başını . "Aynen öyle.

JD'nin zihni ışık hızıyla ilerlemeye başlamıştı bile. *Clay'in kızı ortaya çıkıyor ve vahşi bir cinayetin tek tanığıyla bağlantı mı kuruyor? Valerie Jarvis'in katilinin kendi sonuyla karşılaşmış gibi görünmesi için üç kişinin öldürüldüğü gün mü?*

JD sessizce, "Belki de bize tüm hikâyeyi anlatmalısın, Daphne," dedi.

Daphne, Clay'in eski karısının ölüm döşeğindeki itirafına kadar söylediği yalanları, Donna'nın kocası Frederick Dawson'ın yaptığı fedakârlıkları ve Taylor'ın kendisine olan inançsızlığını anlattıktan sonra babasıyla tanışmak ve onun karakterini kendi gözleriyle değerlendirmek için yaptığı planı anlattı.

Daphne sözlerini bitirdiğinde bir an sessizlik oldu. "Vay canına," dedi Thorne, normalde gür olan sesi kısılmıştı.

Gwyn bir kahkaha attı. "Vay canına?" diye tekrarladı başını sallayarak. 'Bay Savunma Avukatı, mahkeme salonunun kralı ve tüm söyleyeceğiniz bu mu?

Daphne yüzünü buruşturdu. 'O mahkeme salonunun kralı değil. Belki bir barondur.

Ya da bir vikont.'

Joseph, "Soytarı," diye homurdandı ve Daphne hafifçe onun koluna vurdu.

Kes şunu. Taylor'ın üvey babası senin geçmiş kontrolünü atlattığı için kızgınsın.'

JD bunu daha sonra Joseph'e soracaktı. "Clay nasıl karşıladı? JD onun yerine sordu.

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Daphne. 'Ben orada değildim. Olayı Maggie'den duydum ve Clay ile Stevie gittikten sonra Taylor'la konuşmaya gittim. Maggie onun ağladığını söyledi.

Bir sessizlik anı daha. Hepsi Clay'in kızını ne kadar çok aradığını ve eli boş döndüğü her seferinde nasıl yıkıldığını biliyordu.

Bebek telaşlandı ve Lucy onu sakinleştirmek için salladı. "Stevie nasıl karşıladı?

'Yine orada değildim,' dedi Daphne, sonra başını salladı. 'Ama o kadar da iyi değil. Maggie kıza çok öfkeli olduğunu ama Taylor'ın bunu ona geri söyledi. Hayatı boyunca ona yalan söylenmişti ama o gerçeği bulmaya gelmişti. Maggie gibi ben de Taylor'ın hikayesinden tatmin oldum. Clay orada olduğu için çok şaşırmıştı. Stevie'nin de yola geleceğini düşünüyorum.

'Doğruyu söylediğini nereden biliyorsun? Gerçekten onun çocuğu olduğunu? Gwyn sordu, sesi kırılgandı. Acı. 'İnsanlar belli bir yaşta olduklarını söyleyebilirler.

ama yalan söylüyorlar.'

Thorne platonik bir destek jestiyle kolunu onun omuzlarına doladı. Tuhaf bir görüntü oluşturunyorlardı, Gwyn 1.80 boyunda, Thorne ise 1.80 boyundaydı. "Bu adil bir soru," dedi.

Daphne, 'Ne aradığını bildiğin zaman tıpkı ona benziyor,' dedi. 'Bunu kaçırdığıma inanamıyorum. Maggie en başından beri biliyordu. Taylor'ın elini göstermesini bekliyordu.

Bebeğin mızımlanması giderek şiddetlendi ve Lucy ayağa kalktı. "Onu emzirmem gerekiyor. Gwyn, Jeremiah için bana yardım edebilir misin? Belki banyosunu yaptırıp yüzünü temizlersin? JD'nin polisiye konuları tartışmakla meşgul olacağına dair şüphelerim var.

Gwyn Jeremiah'ı kucağına aldı ve oyuncaklarını geride bıraktığı için şikâyet ettiğinde onu gıdıkladı. "Zamanımız var mı?" diye sordu Thorne'a. "Yakında sahnede olmam gerekiyor.

"Evet. Siz gidin. Kulübe biraz geç kalacağımızı haber vereceğim. Thorne Joseph ve JD'ye döndü. "Clay'in kızının Gage Jarvis'in kızıyla ne ilgisi var?

Joseph JD'ye sorgulayan bir bakış attı. JD omuz silkti. "Ondan Jarvis hakkında bilgi istedim," dedi ve sonra Taylor'ın Jazzie'nin açılmasını sağladığı için bu kadar önemli olduğunu açıkladı.

Thorne'un kara kaşları kalktı. "Çok uygun bir zamanlama. "Ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye onayladı JD.

Daphne kuşkulu görünüyordu. 'Taylor'ın babasıyla buluşmaktan başka bir amacı olduğuna inanmıyorum. Ve gerçekte kim olduğunu ve neden burada olduğunu bildiğimize göre Valerie'nin katiliyle nasıl bir bağlantısı olabileceğini kesinlikle düşünemiyorum. Ama on bir yaşında bir kızın hayatından bahsediyoruz, bu yüzden oyunu bir süre daha saklı tutacağım.

"Clay, Taylor'ın yarın Jazzie ile buluşacağını biliyor mu? JD sordu.

'Biliyor,' dedi Daphne, 'ama ayrıntıları bildiğinden emin değilim. Olmak Giuseppe's için buluşma planladığını öğrenince ortalığı birbirine katmaya hazırlıklı ol. Özellikle de Valerie Jarvis'in katilinin sırrını saklamak için üç kişiyi daha öldürdüğü gerçeği göz önüne alındığında.

"Yarın çiftliğe gideceğim," diye karar verdi JD. Onunla kendim tanışacağım. O zamana kadar bize Gage Jarvis hakkında bildiklerini anlat Thorne.

Thorne koltuk minderlerine yaslandı ve hepsine eşit bir şekilde baktı. "Beş yıl önce Cesar Tavilla bana yaklaştı.

JD, Joseph ve Daphne hep birlikte gözlerini kırıştırdı. "ST grubunun başı mı? Daphne şaşırarak sordu.

"Kahretsin, Thorne," dedi JD sessizce, Tavilla'nın adının evinde konuşulmasını bile istemiyordu. Baltimore'daki Los Señores de la Tierra çetesinin başı, meşru bir işadamı kılığına girmiş kana susamış bir hayduttu. İsimleri bile alay konusuydu. *Gezegeenin Efendileri, kırımın kenarı*. "ST'nin Baltimore kliğini kuruyor, onu DC'deki MS-13'ten bile daha güçlü hale getirmeye kararlı." Kötü şöhretli MS-13 çetesi Los Angeles ve San Francisco'da çok daha güçlü olmasına rağmen, yıllardır Washington bölgesindeki en büyük çeteydi. Tavilla önce bu bozmak, sonra da uçurmak istiyordu. Bölge savaşları yaklaşıyordu ve her kolluk görevlisi şüphesiz bunun sonucunda kan döküleceğini biliyor ve bundan korkuyordu. "Neden size yaklaşsın ki?

Thorne ciddiyetle, 'Oğlunun davasına bakmamı istedi,' dedi. 'Oğlu cinayetle suçlanıyordu. Tavilla her şeyi unutturmak için kurbanın ailesine rüşvet vermeye çalışmış ama aile rüşveti kabul etmemiş. Adalet istiyorlardı.

Daphne alaycı bir tavırla, 'Anlaşıldı,' dedi. 'Özür dilerim, devam et. O davayı hatırlıyorum. Onu savunmamıştınız.

Thorne, "Hayır, yapmazdım," dedi ve Daphne'nin gözlerinin açılmasını bekledi. "Gage Jarvis," diye mırıldandı. "Davayı o aldı.

Thorne başını salladı. "Evet, ve çocuğu serbest bıraktı. Jüri asıldı. Jüri üyelerinden birkaçı hakkında spekülasyonlar vardı. Sanırım Gage onları satın aldı ya da bir şeyle tehdit etti. Pisliğin tekiydi.'

"Ve böylece? JD sordu.

"Ve böylece, bir yıl önce, Tavilla'nın oğlu cinayetten tekrar tutuklanır. Gage Jarvis artık ortalıkta yok. Söylentilere göre Jarvis karısını dövmüş, tutuklanmış ama kadın şikayetini geri çektiği için suçlanmamış. Sonra şirketinden ayrıldı. Şirketin söylediğine göre, "cinayetin peşine düşmek için" ayrılmış.

ama çoğumuz onun kovulduğunu biliyorduk. En son Florida'da parti yaparken görüldüğünü duymuştum. Bu birkaç yıl önceydi. Yaklaşık beş hafta önce - yine söylentilere göre Tavilla Miami'de çalışma tatilinde. Gage Jarvis onu ziyarete gelmiş.

Joseph'in kaşları havaya kalktı. "Çok iyi bir dedikodu değirmeniniz var.

Thorne bir omzunu kaldırdı. 'Tavilla'ya çok dikkat ediyorum, çünkü geçen yıl çocuğu ikinci kez çuvalladığında Tavilla yine benden onu savunmamı istedi. Ben yine hayır dedim.

"Çocuk bir serseri olduğu için mi? JD sordu.

"Müşterilerimin çoğu serseridir," diye itiraf etti Thorne omuz silkerek. 'Bu onların suçlu olduğu anlamına gelmez, gerçi çoğu da öyle. Her iki durumda da adil yargılanma hakkına sahipler ve ben her biri için elimden geleni yapıyorum. Ama benim de sınırlarım var. Tavilla'nın çocuğunu alsaydım kendimle yaşayamazdım. Ayrıca, onun cebinde olmak istemedim ve onun için bir iş yaptığınızda, yaparsınız.

"Jarvis cebinde mi?" diye sordu JD.

"O şimdi. Thorne cep telefonunu çıkardı, sonra üçünün de gözlerinin içine teker teker baktı. 'Size gönüllü olarak elimdeki fotoğrafı göndereceğim, ancak bunu telefonumun geri kalanını aramak için arama emri çıkarmaya çalışmak için kullanmayacağınıza dair söz vermenizi istiyorum. Yargıcın imzasını almanızdan daha hızlı temizlerim.

"Bundan hiç yok," dedi Joseph kuru bir sesle. "Sana söz veriyorum.

"Pekâlâ. Fotoğrafi şimdi JD'ye gönderiyorum.' Thorne JD'ye yan yan baktı. "Bu birkaç saat önce çekildi.

JD'nin telefonu çaldı ve fotoğrafı açtığında kırmızıyı gördü. Fotoğrafta Gage Jarvis, öldürmek için giyinmiş, Tavilla'nın yanında oturmuş, lüks bir yemek yiyordu. "Orospu çocuğu. Karısını, bir polisi ve bu olayla hiçbir ilgisi olmayan iki kişiyi daha öldürüyor, sonra da Don Corleone gibi şarap içiyor. Telefonu Joseph'e uzattı, o da iç geçirdi.

Joseph, "Gage Jarvis'in birkaç hafta içinde ortaya çıkacağını söylemiştin, JD," dedi. "Gerçekten biraz daha uzun süreceğini düşünmüştüm. Thorne'a ayık bir yüz ifadesiyle

başını salladı. "Teşekkür ederim. Söylenti değirmeniniz ne hakkında toplantı yaptıklarını biliyor muydu?"

"Görünüşe göre Gage Jarvis bir işaretçi çağırmış."

Daphne kocasının omzunun üzerinden fotoğrafı inceliyordu. "Tavilla'nın çocuğunu cinayet suçlamasından kurtardığı için mi?"

Thorne hafifçe, "Quid pro quo," dedi ama gözleri öfkeliydi. "Neden daha önce Gage'in kızından bahsettin?"

JD ve Joseph birbirlerine uzun uzun baktılar. Joseph, "Annesinin katilini gördüğüne inanıyoruz," dedi.

Thorne'un kaşları anında çatıldı. "Neden koruyucu gözaltında değil?"

JD, 'Kimse onun bir şey gördüğünü bilmiyor,' dedi. 'Sadece biz, Hector Rivera, adli tıp uzmanımız Ajan Brodie ve adli tabip Quartermaine. Ve tabii ki teyzesi ve küçük kız kardeşi, çünkü onu olay yerinde şok içinde bir sandalyenin arkasına saklanırken buldular.'

Thorne kaşlarını çatı ve JD, Thorne'un gözleri kocaman açılmadan önce tekerleklerin döndüğünü neredeyse duyabiliyordu. "Aman Tanrım. Sızıntı var. Merak etme, bundan kimseye bahsetmeyeceğim. Sana söz veriyorum."

"Teşekkür ederim," dedi Yusuf tekrar. 'Bu soruya cevap vermek zorunda değilsiniz ama kendi vicdanım için soracağım. Tavilla'nın oğlunun son suçundan dolayı hapis yattığını biliyorum. Bu gece bu kadar çabuk bilgilendirildiğinize göre Tavilla'nın organizasyonunda birileri olduğunu varsayıyorum. Bunu, oğlunu savunmayı reddettiğiniz için oğlunun hapiste olduğunu düşünen öfkeli bir baba tarafından yapılan belirli bir tehdide karşı kendinizi korumak için yaptığınızı varsayıyorum.'

"Sorduğun soru nedir, Joseph? Thorne biraz alaycı bir tavırla sordu ve JD'ye Joseph'in tam olarak doğru tahmin ettiğini söyledi."

"Cesar Tavilla'dan dolayı şu anda herhangi bir tehlike altında mısınız? Joseph açık açık sordu."

Thorne'un dudakları büküldü. "Ajan Carter, neredeyse umursadığınızı düşünüyorum."

Joseph ciddi bir ifadeyle, "Biliyorum," dedi. 'Sen dürüst bir adamsın, Thorne. Dürüst adamların Tavilla gibi pislikler tarafından hedef alındığını görmekten nefret ediyorum.'

Thorne şaşırmış görünüyordu. "Teşekkür ederim. Kendine özgü soğukkanlılığını geri kazandı. 'Tavilla geçmişte bazı tehditlerde bulundu. Somut bir şey değil. Hep üstü kapalı ve uğursuzdu. Onu geri çevirdikten sonra birkaç kez kıl payı kurtuldum. Benimle ilgilenilmesi için ne zaman emir verdiğini bilmek istedim, böylece kendi arkamı kollayabilecektim. Ve hayır, yardımını istemiyorum. Hem kariyerimi bitirmek hem de kafama dev bir hedef çizmek için daha iyi bir yol düşünemiyorum. Ayağa kalktı, takım elbisesinin ceketini çekiştirdi. 'Gwyn'i hemen kulübe götürmem gerekiyor. Nasıl sonuçlandığını bana haber ver, özellikle de küçük kız için. Gözleri bir an için uzaklara daldı, sonra tekrar günümüze döndü. "Gwyn'e onu arabada beklediğimi söyle.

Thorne gittikten bir dakika sonra Gwyn merdivenlerden indi. "Elbiseleri getirdiğin için teşekkürler Daphne," diye seslendi ve ön kapıyı açarken onlara el salladı. 'JD, oğlunun yüzü artık temiz. Ona bir hikâye okudum ve uyudu.

JD, 'Teşekkürler tatlım, Thorne seni arabada bekliyor,' dedi.

Biliyorum. Senin verandandan bana mesaj attı. Yarın prova yemeğinde görüşürüz.'

O gittiğinde JD zonklayan şakaklarını ovuşturdu. "Kahretsin, tüm bunlar ve Clay'in kızı da mı?

Daphne tekrar, "Taylor'ın bununla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum," dedi. "Bence Jazzie'nin duymaya ihtiyaç duyduğu anda duyması gereken ses oydu.

"Umarım öyledir," dedi JD asık suratla. 'Clay'in sonunda çocuğunu bulmasını ama onu hapishanede ziyaret etmek zorunda kalmasını hiç istemem.

On iki

Hunt Valley, Maryland, 22

Ağustos Cumartesi, 11.15.

Clay karanlık bir odaya ve göğsünde sıcak, katı bir ağırlığa uyandı. Yüzünü saran eller ve onu öpen yumuşak bir ağız. *Stevie*. Kızın kokusu kafasını dolduruyor, saçları etraflarına bir perde gibi düşüyordu. Onları koza gibi sarıyordu. Öpücüğün içinde mırıldandı ve ellerini çıplak sırtında gezdirdi, ipeksi teninden başka bir şey bulamayınca aşağı doğru inmeye başladı.

"Hmm, üzerinde en sevdiğim kıyafet," diye mırıldandı.

Cevap olarak tek kelime etmedi, boynundan göğsüne doğru öptü, onu sırt üstü çevirmeye çalıştığında ellerini kavradı.

"Hayır," diye fısıldadı. 'İzin ver bana. Bu gece, sadece izin ver.'

Sesinde bir şey vardı, başının tepesine bakarken gözlerini kısmasına neden olan bir aciliyet. "Neye izin vereyim? *Stevie*?"

'Sus. Lütfen. Elleri onunkileri kavradı, hareket etmeye çalıştığında kollarını iki yanında tuttu. Onun elinden kolayca kurtulabilirdi ama dili göğüs ucunu okşadı ve bir ürperti teninde gezinirken keskin bir nefes aldı.

"Bekle. Bir şey olmuştu. Gözlerini kırpıştırarak beynindeki sisi temizlemeye çalıştı. *Cordelia* hakkında konuşuyorlardı. *Stevie* onu yatırmaya gitmişti. *Komodinin* üzerindeki saate baktı. Bu saatler önce olmuştu. Onun dönmesini beklerken uyuyakalmış olmalıydı. "*Stevie*? Tatlım, bu da ne?"

"Sshh. Adamın vücudundan aşağı kayarak göğsüne öpücükler bıraktı. "Sessiz ol *Clay*.

Ve sonra ona itaat etmekten başka seçenek bırakmadı, onu ağzına alıp derinlemesine emerek beyin dalgalarına kısa devre yaptırdı. Tısladı,

Sırtını yataktan kaldırdı.

"*Tanrı*. Lanet ya da dua, bilmiyordu ve umurunda da değildi. "*Stevie*. Ellerini serbest bıraktı, saçlarının arasına soktu ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak kalçalarını itti.

Parmaklarını adamın kalçalarına geçirerek onu tekrar yatağa bastırdı ve başını kaldırıp "İzin ver seninle ilgileneyim" diye fısıldayacak kadar uzun süre sikini serbest bıraktı.

Çenesini sıkarak kollarını iki yana açtı ve çarşafı avuçladı, kadın tekrar üzerine inerken kendini sabitledi. Gözlerini kapatarak ona izin verdi. Ve izin verdi. Ta ki vücudu bir yay gibi gerilene ve orgazmın omuriliğinin dibinde karıncalanmaya başladığını hissedene kadar.

Birdenbire tek başına ilgilenilmek istemedi. Onu kollarının altından yakaladı, vücudundan yukarı çekti, sırt üstü çevirdi ve sert bir hamleyle içine aldı.

Nefes nefese kaldı, sonra sıcak, ağzı açık bir öpücük için başını aşağı çekti, ayak bileklerini baldırlarına doladı ve kalçalarını ona doğru kaldırdı. Adam onun ellerini buldu ve parmaklarını onunkilere geçirdi, doruğa doğru ilerlerken sıkıca tuttu.

Çok yaklaşıyordu. Daha fazla dayanamayacaktı. Alnından aşağı ter damlarken, ağzını onunkinden ayırdı ve karanlıkta gözleriyle buluştu. "Şimdi," diye homurdandı. "Benim için gel. *Şimdi*."

Başını yastığa geri attı, çığlığı tamamen sessizdi. Çok geride değildi, doruk noktası o kadar güçlüydü ki bir an için görebildiği tek şey beyaz ışıktı. Tükenmiş bir halde ona doğru yığıldı ve yüzünü boynuna gömdü. Zor nefes alıyordu, ciğerleri hava almak için mücadele ediyordu. Vücudu onun altına yerleşti, elleri hâlâ onunkileri kavırıyordu.

"Aman Tanrım," dedi kelimeleri oluşturabildiğinde. "*Stevie*."

"Sana bakmama izin vermeni söylemiştim," diye mırıldandı kendini beğenmiş bir şekilde ve o da güldü.

Dirseklerine kadar itmek enerjisinin son parçasını aldı ama onu ezmesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden kendini hareket etmeye zorladı. Kız ona gülümsüyordu.

"Eğer bu bir rüyaysa," dedi usulca, "sakın beni uyandırmaya kalkma."

Birleştirdikleri ellerini dudaklarına götürdü ve onun parmak eklemlerini öptü. "Bu bir rüya değil.

"Sana zarar vermedim, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Hâlâ kontrolünü kaybetmeni sağlayabileceğimi bilmek güzel. da yanına alarak yan tarafına yuvarlandı. 'Bunu hak edecek ne yaptım?'

Çünkü bunu kesinlikle her gün yapacağım.

Kıkırdadı, sonra dudaklarındaki gülümseme yerini daha ciddi bir ifadeye bıraktı. 'Ben sadece ... Benim için ne ifade ettiğini sana göstermem gerekiyordu.

Bir kaşını kaldırdı, hala gücü yettiği kadar hareket edebiliyordu. "Bu makyaj seksi miydi?"

"Kısmen. Sessizce içini çekti. "Cordelia'yla konuştum. Bana kâbuslarından bahsetti.

Kadının yüzündeki sayısız duygunun titreşimini izlerken neşesi kaçtı. "Sana söylemeli miydim? istedi. Çok kararsız kaldım.

"Hayır, senden istemediyse olmaz. Babası hala hayattaysa, beni kabuslardan korumasını isteyeceğini düşündüğünü söyledi. Sana söyleyerek tam olarak bunu yaptığını söyledi. Küçük bir gülümseme gözlerini aydınlattı. "Babasının seni gerçekten onaylayacağını düşündüğünü söyledi. Eğer burada olamasaydı, bizimle ilgilendiğin için senin burada olmandan memnun olurdu.

Clay'in boğazı . "Onu kendi kızım gibi seviyorum Stevie.

"O senin kızın Clay.

"Sienna ortaya çıktı diye onu daha az seveceğimden mi endişeleniyor?

Öyle görünmüyor. Yine de çoğunlukla kabusları hakkında konuştuk. BPD'den ayrılma kararından asla pişman olmayacağımı, bunu hepimiz için yaptığımı bilmesini sağladım. Tekrar iç çekti. "Tanrım, Clay. Kâbusları, olabileceğini düşündüğümde çok daha kötüymüş.

'Biraz daha iyiye gidiyor gibi görünüyorlar. En azından bana söylediği bu.

"Senden hiçbir şey saklamadığını söyledi, bu iyi bir şey. Sadece onun kötü rüyalarını kafanda taşımak zorunda kaldığın için üzgün.

kendininkiyle birlikte.'

Clay alnını Stevie'ninkine dokundurdu. "Ama ebeveynler böyle yapmaz mı?" "Ben de ona aynen böyle söyledim. Uyuyana kadar ona sarıldım ve ben de düşmüş olmalıyım. Uyandığımda tek düşünebildiğim ne kadar şanslı olduğum ve seni ne kadar çok sevdiğimdi. Bunu tek başıma halledemezdin. Derin bir nefes aldı. "İyi tarafından bakarsak, sanırım ikimiz de bir sonrakinde tüm bunları daha iyi yapabilecek kadar çok şey öğrendik.

"Umarım öyledir," dedi hararetle. "Sienna'nın omuzlarında inanılmaz bir yük var.

Stevie başını salladı ve hiçbir şey söylemedi. Sadece karanlıkta onu inceledi. Adam kaşlarını çatı. "Sienna bir yük taşıyor mu?

'Oh, kesinlikle öyle. Ama Sienna'dan bahsetmiyorum.'

Kaşları daha da çatıldı. "O zaman ne-? Ve sonra anladı. Ağzı kurudu, kalbi göğsünde tekledi. *Bir sonraki mi? Aman Tanrım.* "Sen ? Sen ve ben mi?"

İfadesinde hiçbir şey belli etmeden dikkatle başını salladı.

İçinden yeni bir enerji dalgası ve ayağa kalkarak ona baktı. "Bir bebeğimiz mi olacak? Sırttı, yüzü neredeyse sırttmaktan çatlayacaktı. "Gerçekten mi?

Sonra gülümsedi, gözleri rahatlamıştı. "Gerçekten mi? Yani bu senin için sorun değil mi?"

Tekrar yanına uzandı, elini kolunda gezdirdi ve parmaklarını tekrar birbirine geçirdi. "Evet.

'Bu geceki bazı tepkilerim ...' Yüzünü buruşturdu. "Şirretliğim mi? Eğer senin için de uygunsu suç hormonlara atacağım.

Birleştirdikleri ellerini dudaklarına götürdü. 'Sen ne dersin. Ne zaman öğrendin?'

"Geçen hafta, sen yokken. Bu gece sana sürpriz yapacaktım ama sonra tüm bu olaylar oldu. Ortalık sakinleşene kadar beklemek istedim ama ...' Gülümsemesi utangaçtı. "Dediğim gibi, seni ne kadar çok sevdiğimi anladım ve sonra sana söylemeden edemedim.

Ayrıca, sanırım bunu sana söylemek için dramadan arınana kadar bekleseydim, bebek arabanın anahtarlarını istedikten hemen sonra sana kendisi söylerdi.

"O mu?

"Bir cinsiyet seçmek zorundaydım. Arsızca sıırttı. "Senin henüz sahip olmadığın birini seçtim.

"Erkek ya da kadın olması umurumda değil," dedi şiddetle. 'Bu sefer baştan sona baba olacağım. Hamilelik, doğum, bebek bezi ve ilk adımlar. İlk kelimeler. Uyku vakti hikayeleri. Okulun ilk günü. Sienna'yla kaçırdığım her şey. Çünkü Donna bunları ondan çalmıştı. "Hepsine sahip olacağım.

Parmağıyla onun dudaklarında gezindi. "Evet, biliyorsun," , sesi kırılarak.

Yüzünden iki damla yaş süzüldüğünde utanmadan gözlerini kırıştırdı. "Ne zaman?" "Gelecek Nisan'da. Daha bir aylık hamileyim. Parmağını onun dudaklarına bastırdı.

"Yani henüz kimseye söylememeliyiz.

'Şaka yapıyor olmalısın. Gerçekten bunu bir sır olarak saklamamı mı bekliyorsun? Güldü. "Hayır, pek sayılmaz.

Hayatı buna bağlı olsaydı, ağzından fıskıran kahkahayı tutamazdı. "Bu iyi, çünkü gülümsememi durdurabileceğimi sanmıyorum. Ona sarıldı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum. "Güzel, çünkü ben de seni seviyorum. Şimdi uyu. Sienna'yla buluşacağız

Yarın erkenden.'

Uzun süre orada yattı, Stevie uyuyana kadar ona sarıldı, kalbi hâlâ hızla çarpıyordu. Hayattan tek istediği bir aile, kendi çocuklarıydı. Bu öğleden sonra kamp gezisinden döndüğünde, buna sahipti - onu seven bir karısı ve ona baba diyen dokuz yaşında bir üvey kızı vardı. Hayatının geri kalanını bu şekilde yaşasaydı, mutlu olabilirdi. Tam olarak değil, çünkü o öğleden sonra hâlâ Sienna'yı kaybettiğine . Yine de mutlu olabilirdi.

Ama şimdi... şimdi gerçekten tamamlanmıştı. Sienna'yı bulmuştu. Ya da daha doğrusu, Sienna onu bulmuştu. *Bunca zaman sonra.*

Ve yeniden baba olacaktı. Bu düşünce hâlâ aklını kurcalıyordu. Stevie'ye dokunma ihtiyacına boyun eğdi ve elini dikkatle karnının üzerinde gezdirdi. Bebeği orada büyüyordu. *Benim çocuğum*. O ve Stevie bir çocuk yapmışlardı. Stevie ve Cordelia onu gülümseyerek izlerken, bebeklerini kucağına aldığını hayal etti.

Sienna o küçük hayali aile portresinde yoktu, çünkü henüz tamamen gerçek görünmüyordu. Evet, onu kollarına almıştı. Sesini duymuştu. Saçlarını okşamıştı. Yine de onun gelişi daha çok bir rüya gibiydi - güzel bir rüya. *Ama bu bir rüya değildi*, dedi kendi kendine. *Sienna bana geldi. Beni arayıp buldu*. Uzun yıllar boyunca onu aramıştı. *Ve şimdi o evinde*. Sessizce iç çekti. Hayır, evde değildi. Gerçek şu ki, evi - ve üvey babası - üç bin mil uzaktaydı. Burada kalmayı planlamıyordu.

Sonsuza kadar. Bunu açıkça belirtmişti.

Ama şimdilik buradaydı. Bu bir başlangıçtı.

Şüphelerini ve korkularını bir kenara itti ve kendini tamamlanmış hissetmesine izin verdi.

Ve mutlu.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, saat 2.20.

Gage gerçekten çok kötü insanlar tanıyordu. Şiddet yanlısı, tehlikeli haydutlar. Savunma avukatı olmanın getirdiği mesleki bir tehlikeydi bu. Artık kendisinin de o vahşi ve tehlikeli haydutlardan biri sayılacağını tahmin ediyordu. Bu gerçek Tavilla'yı rahatsız etmemiş gibiydi. Yeni patronu sadece izini kaybettirmek ve yakalanmamakla ilgileniyordu.

Bir adamın hedeflerinin işverenin hedefleriyle tutarlı olması iyi bir şeydi.

Gage eski bir kilisenin otoparkına girdi bütün gün kullandığı hurdanın kapısını sessizce kapattı. Cleon Perry'nin parası ve kokaini gibi araba da artık Gage'e aitti. Dün kaçarken önünden geçtiği tahtalarla kaplı sıra evlerden birinin arkasındaki yabani otlarla kaplı sokakta duran bir arabadan aldığı bir çift plaka ile plakayı değiştirmişti

sabahki suç mahalli. Cleon'un eski Chevy'si diğer hurdalar gibi görünüyordu. Kimse ne ona ne de arabaya ilgi gösteriyordu.

Birkaç maaş çeki alır almaz başka bir araba alacaktı - belki bir Mercedes sedan. Geçmişte hep gösterişli spor arabaları tercih etmişti ama bu yeni hayatında daha ihtiyatlı olması gerekecekti.

Kilisenin arkasındaki gölgelerde sessizce ilerledi, çevresinin ve takım elbisesinin altındaki omuz kılıfındaki silahın aşırı farkındaydı. Tabanca boktan bir şeydi ama Cuma gecesi Toby Romano'yu sakinleştirilene kadar sessiz tutarak ve bu gece Gage ATM'deki bir adamın parasını aldığı anda yine işini yapmıştı. Gage arabayı gözden uzak bir yere park etmiş ve kar maskesi takmıştı, bu yüzden kameralar onu yakalasa bile tanınacağından endişe etmiyordu. Daha çok lanet silahın tutukluk yapmasından endişeleniyordu. Ayrıca susturucusu yoktu ve bu da kullanımını kısıtlıyordu.

Gage bu gece cephaneliğini önemli ölçüde geliştirmeyi umuyordu. Jazzie'nin gerçekten hiçbir şey görmediği ortaya çıksa ve tüm uçları kesilse bile, yeni işi bazı aksesuarlar gerektiriyordu. Dikkat çekmeyen bir araba, güzel takım elbiseler ve kendini savunması gerekirse diye çok güçlü silahlar.

Gözlerini devirerek, ormanın içinden geçip eski bir mezarlığa giden çakıllı patikadan aşağı inmeye başladı. Görmeye geldiği saldırgan haydutun dramatik bir yeteneği vardı.

Arkasındaki patikada ayak sesleri duyunca döndü. Ellerini görünür halde tutarak önünde duran adama bir kez başını salladı. "Peder.

Peder Blake başıyla onayladı. "Bay Jarvis. Uzun zaman oldu. Blake altmış yaşlarındaydı, aldatıcı derecede kibar gözleri ve Gage'in onu bir dağıtım davasında temsil etmesinden bu yana geçen yıllar içinde biberden çok tuza dönüşmüş bir dizi et parçası vardı. Blake günah kadar suçluydu ama Gage çok iyi bir avukattı. Nazik dede bakışı Gage'in fikriydi ve jüri üzerinde fark yaratmıştı. Kimse iyi kalpli yaşlı bir adamı hapse atmak istemiyordu.

Blake beraat etmesinin ardından Tanrı'yı bulduğunu iddia etmiş ve rahip olmuştu. Ne tür bir kilise olduğu konusunda Gage'in hiçbir fikri yoktu ve Blake'in de olmadığından emindi. Önemli değildi. Papaz kıyafeti

Blake'ten çalmaya çalışacak kadar aptal olanların çöküşü olmuştu. Bu giysilerin altında acımasız bir katil vardı ve Gage bunu unutmayacaktı.

Birbirlerine temkinli bir şekilde baktılar, sonra Blake gülümsedi ve Gage'i kucaklamak için bir adım öne çıkarak sırtına sert bir tokat attı. Geri adım attığında gür beyaz kaşları kalkmıştı. 'Sen taşıyorsun. O halde neden buradasın?

"Çünkü bir bok taşıyorum," dedi Gage, sarılmanın sadece silah kontrolü yapmak için bir bahane olduğunun farkındaydı. "Durumum değişti.

"Oh, biliyorum. Biliyorum. Cesar Tavilla'yla akşam yemeği yiyorsun ve haber çabuk yayılıyor. Eee... Ne elde etmek istiyorsun?"

"Fiyatlarınıza bağlı. Gage birkaç saat öncesine göre dört bin dolar daha zengindi. Eski mahallesindeki ATM tam da aradığı türden bir kurbanı çekiyordu - uslu erkeklerin yatakta olması gereken bir saatte para çeken, horlamalarıyla karılarını uyanık tutan bir adam. Ama bu adam son derece bakımlıydı ve tavlama için giyinmişti. Bentley kullanıyordu ve yüksek limitli bir kredi kartı olduğunu belirterek ATM'den bin dolar çekmiş, sonra da arabaya servis sırasına oturup cam açıkken parasını saymaya başlamıştı. Cüzdanını ve tüm parasını almak için hiç çaba sarf etmemişti.

Gage'in şansı devam etti, çünkü adamın aslında birkaç yüksek limitli kredi kartı vardı ve PIN numaralarını cüzdanında sakladığı bir kağıt parçasına yazmıştı. Bir saat sonra Gage her karttan maksimum nakit avans çekmiş, her para çekme işlemi için farklı bir bankanın ATM'sine gitmişti. Her seferinde maske takmıştı ama yakalanmadığı için şanslıydı ve bunu biliyordu.

Neyse ki daha fazla ATM işi yapmasına gerek kalmayacak kadar nakit almıştı.

'Dürbünlü bir tüfek, tam otomatik hale dönüştürülmüş yarı otomatik bir tabanca istiyorum. Ya da kendim kolayca dönüştürebileceğim. Bir çift gece gözlüğü. Biraz göz yaşartıcı gaz.

"Çok değil o zaman," dedi Blake, eğlenerek. "Benimle gel.

Gage kımıldamadı. 'Ne kadar tutacak? Çünkü size param yetmiyorsa, zamanınızı boşa harcamak istemem.

"Beni hapisten uzak tuttunuz, Bay Jarvis. Sanırım size bir indirim yapabilirim." "Mükemmel. Gage, kendisine meraklı bir bakış atan adamın yanına gitti.

Yana doğru bak.

"Tavilla için çalışacaksın, gerçekten mi?

"Evet. Gage aptal değildi. Tavilla için çalışmaya başladığında, kariyerinin geri kalanında adamın kılıcı ve kalkanı olacağını biliyordu. "Daha kötülerini de yaptım.

Biliyorum. Ancak farklı bir isimle pasaport almayı düşünebilirsiniz. Yeni işvereninize anlaşmazlığa düşme ihtimalinize karşı.

'Fena fikir değil. Bir tane alabilir misin?'

Blake ofladı pufladı. "Sadece en iyi kalite. Gage'i sıradan bir sedana götürdü ve bir devrime yetecek kadar tüfek ve silahla dolu olan bagajı açtı. 'Bundan sonra ödeşтік. Hiç konuşmadık. Seni tanımıyorum bile.

Gage gözlerini tüm o ateş gücünden ayırmadı. "Nasıl .

On üç

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 5.15.

Gage, baldızının adresinin karşısındaki apartmanın lobisinde duruyordu. Lilah'nın her an ortaya çıkabileceğini biliyordu. Hevesli bir koşucuydu ve yaz aylarında güneş doğmadan önce koşmayı alışkanlık haline getirmişti.

Lilah evde yokken annesini araması önemliydi, aksi takdirde sürtük araya girecek ve annesinin kızlara erişimini kabul etmesini engelleyecekti.

Jazzie'yi kendi gözleriyle görmesi gerekiyordu. Ona baktığında yüzündeki ifadeyi görmesi gerekiyordu. Eğer bir şey gördüyse, bunu öğrenmeliydi. Ve eğer terapistte bir şey söylemişse, ikisiyle de ilgilenmesi gerekecekti. Bu noktada en iyisini umuyor ve en kötüsü için plan yapıyordu.

Sokağın karşısındaki kapı açıldı ve Lilah göründü, gerinmek için bir sokak lambasının altında durdu. *Acele et. Tanrı aşkına, acele et.* Sonunda caddeye doğru yola koyuldu ve Gage annesinin cep telefonunu çevirdi. Lilah'nın dairesinde bir ışık yandı ve bir dakika sonra bir yıldan uzun bir süredir ilk kez annesinin sesini duydu.

"Alo?" dedi, sesi gırtlaktan geliyordu.

Anne? Benim. Gage. Oğlunuz,' diye ekledi kadın bir şey söylemeyince.

Annesi hıçkırarak nefes verdi. "Gage. Sen olduğunu hemen anladım ama bunca zaman sonra sesini duymak nefesimi kesti. Aman Tanrım, bu gerçekten sensin. Neredesin oğlum?"

'Baltimore'a döndüm anne. Bir süredir yoktum.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "?"

"Her yerde, ama en son Teksas'ta. I . . . Eve dönmek istedim anne." Annesi hıçkırıklarının arasından, "Ah Yüce İsa," diye mırıldandı. "Sana söylemekten nefret ediyorum, Gage. Burada kötü şeyler oldu. Korkunç şeyler."

"Biliyorum anne. Sesini alçalttı, tonunu sessizce yıkılmış bir hale getirdi. 'Teksas'tayken haberlerde duydum. O gün kötü bir durumdaydım. Kafam güzeldi. Ama sonra haberlerde Val'e ne olduğunu gördüm ve kızların bana ihtiyacı olacağını biliyordum.

Yaptılar, Gage. Hâlâ da öyle. Ama ... son bir aydır neredeydin?

Bekle onu. Bekle. Rehabilitasyonda, anne. Kızlarıma bakabilmek için içimdeki bu şeytanla savaşmam gerektiğini biliyordum. Sonunda rehabilitasyona gittim anne ve bitirdim. Otuz üç gündür temizim. Kızlar için.'

Annesi sevinçle güldü. 'Ah, oğlum, bu sözler kulaklarıma müzik gibi geliyor. Gerçekten yapabileceğini biliyordum. Şu an *çok* mutluyum.'

Ben de anne. Kızlarımı görmek istiyorum. Onları çok özledim. Bir gün daha beklemek istemiyorum. Gelebilir miyim?"

Kızın cevap vermesini beklerken nefesini beklediğinden daha uzun süre tutmak zorunda kaldı çünkü kız tereddüt etti. Öfkesi alevlendi ama karşı koydu. *Şimdi kaybedersen sana asla güvenmez.* "Anne?" diye sordu. "Gelebilir miyim?"

'Şu anda uyuyorlar,' dedi. 'Ve bir saat içinde onları kilise için kaldırmam gerekecek. Bizimle kiliseye gelebilirsin.

Sesinde onu rahatsız eden umutlu bir nota vardı. "Hiç kilise kıyafetim yok," diye yalan söyledi.

"Tanrı ne giydiğini umursamıyor, Gage.

"Anne. Sesini makul ama kırılgan bir hale getirmeye çalıştı. 'Bir yerde çok fazla insan var. Kalabalıkta rahat olabilmek için kendimi toparlamaya çalışıyorum. Stresimi yönetmeye çalışıyorum. Sadece biraz daha ayık kalana kadar.

'Bu mantıklı,' dedi yavaşça.

Güzeldi. Kendine geliyordu. *Şimdi* darbe de grâce için. *Dikkatli ol.* "Kızlarımı görmek bana gerçekten yardımcı olur, anne. Bu sabah gelebilir miyim?"

"Sana söyledim Gage, kiliseye gidiyoruz.

'Kiliseyi bir kez kaçırabilirler anne. Bu çok önemli.'

Bir tereddüt daha, bu seferki daha uzun ve kasıtlı. "Bir rutinimiz var," diye kararlı bir şekilde tekrarladı. 'İstikrara ihtiyaçları var. Korkarım bu sabah işe yaramayacak.

Öfkesi kabarmaya başladı. Ne zamandan beri lanet olası bir omurgası vardı? "Sadece onları görmek istiyorum anne," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

Annesi, kadar saydığı anlamına geldiğini bildiği bir nefes çekti. Her şeyi berbat etmişti. *Allah kahretsin.*

'Bebeklerin annelerini kaybetti, Gage. Korkunç bir şeydi. Onu öyle gördüler, kanlar içinde ve dövülmüş. Onları görmek gerektiğini biliyorum. Ama Janie ve Jazzie'nin şu anda istikrara ihtiyacı var. Onlarla ilgilenmek bizim için önemli. Neler bilmiyorsun. Senin ihtiyaçların ikinci sırada gelmeli.'

Sesini sakın kalmaya zorladı. "Pekâlâ. Anlıyorum.' Hem de nasıl. *İhtiyaçlarını sikeyim.* Onun da ihtiyaçları vardı. Jazzie'nin ne gördüğünü öğrenmesi *gerekiyordu.* "En azından bana onlardan bahsedebilir misin? Nasıllar?"

Annesi iç çekti. "Üzgün. Korkmuş. Jazzie, Valerie'yi bulduklarından beri tek kelime etmedi. Kötü rüyalar görüyor ama onlar hakkında konuşmuyor. Janie biraz daha iyi. Beni en çok endişelendiren Jazzie.

"Biriyle görüşüyor mu? *Bana şu lanet terapistten bahset anne. Burada gençleşmiyorum.* "Danışman falan mı?

Evet! Onu kabuğundan çıkarmak için çalışan yeni bir terapisti var.

"Bu harika," dedi içtenlikle. "Bu mucize işçiyi nereden buldun?"

Hunt Valley'de bir çiftlikte. Ciddi suçların kurbanı olan çocuklar için bir program. Hepsisi ücretsiz, bu da rahatlatıcı. Çocuklarla terapi yapıyorlar.

atlar.'

"Sevindim. Ama bu terapist kalifiye mi?"

"Hem de çok," diye haykırdı annesi. 'Maggie VanDorn yıllardır çocuklarla terapi yapıyor, ama Jazzie'nin tutunduğu çok daha genç bir kadın. Adı Taylor Dawson. Çiftlikte yeni. Sanırım üniversiteden yeni mezun olmuş. Aslında bugün Jazzie'yi dondurma yemeye götürecek, hem de kendi vaktinde. Taylor iyi bir kız. Çok akıllı.'

Taylor Dawson için çok kötü. Onun durumunda, zeki olmak ölmek anlamına gelebilir.

"Dondurma randevusundan önce gelebilir miyim?"

'Bence bu iyi olur, Gage. Lilah ve Jazzie öğleden sonra saat dörtten biraz önce restorana gitmeyi planlıyorlar. Sen de saat ikide daireye uğrayabilirsin.

"Ben yaparım anne. Aslında yapamazdı, çünkü Lilah orada olacaktı. Onları Lilah'dan uzaklaştırmak zorundaydı yoksa daha başlamadan boku yerdi.

'Harika, evlat. Tek kelimeyle harika! Kardeşinle konuştun mu? Şehirde olduğunu bilmek ister.'

"Aslında ben söyledim. Lilah ile yaşadığını bana söyleyen oydu. Dün gece seni aramak için evini aradım. Uzun süre konuştuk. Konuşmamız bittiğinde seni aramak için çok geçti. O yüzden ikide görüşürüz.'

"Temizlendiğin için çok mutluyum, Gage. Şu anda gezegendeki en mutlu, en gururlu anneyim. Artık kızlarının ihtiyacı olan baba olabilirsin.

Gözlerini devirdi ve kelimeleri dilinden dökülmeden önce ısırdı. *Evet, her neyse anne.* Baba olmasına gerek yoktu. Baba olmak . O çocukları hiç istememişti. Tek istediği yalnız kalmaktı. Ama ses tonuna sağlıklı bir alçakgönüllülük kattı. "Bu sefer doğru olanı yapmayı hedefliyorum anne.

"Biliyorum, Gage. Seni seviyorum oğlum.'

Kelimeleri geri söylemek zorunda kaldığı için yüzünü buruşturdu. 'Ben de anne. Dinle. Kızlarla yeniden başlamak istiyorum. Ama Lilah'nın beni farkındayım.

Dikkatlice çekilmiş bir nefes. "Uyuşturucuyu onaylamadı, Gage. Sen değildin.'

Cehennem değildi. "Sebepleri ne olursa olsun, benden hoşlanmıyor. Ziyarete geldiğimde Lilah etrafta olmazsa kızlarla uzlaşma şansımızın daha yüksek olacağını düşünüyorum. Belki onları parka götürebilirsin? Annesi sustuğunda nefesini tuttu. "Anne? Hâlâ orada mısın?"

'Bilmiyorum evlat. Lilah'ın bundan hoşlanacağını sanmıyorum.

Hırlamamak için kendini zor tuttu. 'Ben onların babasıyım. Haklarım var.

"Biliyorum," dedi sessizce. 'Ama Lilah onların yasal vasisi çünkü Valerie öldürüldüğünde kimse seni bulamadı. Ve onun sana kızmasına izin veremem. Ben. Artık burada yaşıyorum.'

'Nasıl olur da şimdiden onların yasal vasisi ilan edilir? Valerie öleli sadece birkaç hafta oldu.

"Bir ay, Gage. Çok uzun bir ay.'

Ses tonundan hoşlanmamıştı. Sesi ona sinirlenmiş gibi çıkmaya başlamıştı. Onu tekrar sempati moduna çekmesi gerekiyordu. "Özür dilerim anne. Temizlenmeye ve ayık kalmaya çalışıyorum. Sadece çocuklarımı görmeye ihtiyacım var. Etkili olması için sesini titretti. "Kızlarımı görmeye ihtiyacım var.

"Biliyorum," dedi tekrar ve sesi yumuşamıştı. "Sadece Jazzie'yi eve yakın tutmaya çalışıyorduk.

Kahretsin, lanet olsun, kahretsin. Kardeşi haklıydı. Çocuk bir şey görmüştü ve annesi bunu biliyordu ya da en azından şüpheleniyordu. Ama kimse Jazzie'nin tam ne gördüğünü bilmiyordu, çünkü bilselerdi yüzü aranan bir adam olarak haberlere çıkardı. "Ama bir çiftliğe gittiğini ve ata bindiğini söylemiştin," dedi, şaşkın ve öfkeli görünmemeye çalışarak. "Parkın nesi bu kadar farklı?

"Çiftlikte terapi görüyor.

'Beni görmenin de terapi olmayacağını nereden biliyorsun? Ben değiştim anne. Söz veriyorum. Lütfen. Babalarına ihtiyaçları var. Annesinin ağladığında ona asla karşı koyamayacağını bildiği için küçük bir hıçkırık tutturdu. "Benim de onlara ihtiyacım var.

Derin bir nefes aldı ve keskin bir şekilde nefesini verdi. "Pekâlâ. Kızları parka seni görmeye getireceğim. Lilah'ya söyleyecek bir şeyler düşüneceğim.

Teşekkürler anne. Sen en iyisisin. Saat ikide görüşürüz. Dişlerini sıktı ve onun duymak istediğini bildiği sözcükleri bir araya getirdi. 'I . . . Seni seviyorum, anne.'

Burnunu çekişi duyulabilir ve gerçektir. 'Ben de seni seviyorum oğlum. Hem de çok.

Aramayı sonlandırdı ve bir nefes verdi. Buraya kadar her şey iyiydi ama Lilah yakında dönecekti. Lobiden çıktı, koşucu olup olmadığını kontrol etmek için bir an durakladıktan sonra caddeden aşağı indi ve Cleon'un arabasını bıraktığı ara sokağa girdi.

Lilah ara sokağın girişinde belirlediğinde aniden gösterge panelinin altına eğildi. *Lanet* olsun. Ama ona doğru bakmadan koşarak geçti. Hatırladığından daha hızlıydı.

Şapkasını taktı, gözlerini saklamak için siperliğini aşağıya çekti, sonra Lilah'nın bir sonraki bloğun köşesinde koştuğunu görmek için dikkatlice ara sokaktan çıktı. Lilah'ın hiç hız kazanmadığını fark etti. Sadece kendi bloğunun etrafından dolaşarak rotasını kısaltmıştı.

Böylece Jazzie'nin yanında kalabilir. Annem kızı yakın tuttuklarını söylerken şaka yapıyor muş. Kahretsin. Lilah'nın, annesinin Jazzie'yi parka götürmesine engel olmamasını umuyordu. Zamanı tükeniyordu.

En azından artık daha fazla bilgiye sahipti. At terapisi Maggie VanDorn tarafından yürütülüyordu ve terapist üniversiteden yeni mezun olmuştu. Taylor Dawson'ı bulmak kolay olmalı. Üniversiteli gençler sosyal medya olayını çok iyi biliyorlardı.

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 5.55.

Taylor gürültü yapmamaya çalışarak merdivenlerden aşağı süzüldü. Pazar günü Maggie'nin uyuma günüydü ve yaşlı kadının dinlenmesini istiyordu. Henüz şafak sökmemişti, ev ve arazi sessiz ve hareketsizdi.

Ses çıkarmadan mutfak kapısına ulaştı, ardından arkasındaki zemin gıcırdayınca irkilerek bir çığlık attı. Döndü, yumruk yaptığı elleri refleks olarak yüzünü korumak için yukarı kalktı, sonra oturma odasının kapısında Ford'u görünce ürpererek nefesini verdi.

Onun da elleri havadaydı, avuç içleri teslimiyet içindeydi. "Seni korkutmak istememiştim.

Taylor bir nefes daha çekti, bir yumruğunu kalbinin hızla çarptığı göğsüne bastırdı. Sonra tuttuğu nefes yavaşça ciğerlerinden sızdı. Ford gömleksiz ve ayakkabısızdı, saçları dağınıktı ve yırtılmamış kot pantolonu zayıf kalçalarına iniyordu.

Altın rengindeydi. Sadece altın rengindeydi, teni güneş tarafından öpülmüştü. Onun katı olduğunu biliyordu - önceki gece ona sarıldığında bunu hissetmişti. Ama bu ... *Aman Tanrım*.

Göğsü mükemmel derecede kaslı ve hafif kürklüydü, sarı saçları daralarak kot pantolonunun fermuarının arkasında kaybolan bir hazine izine dönüşüyordu. Ki o da şişkin. Hem de çok. Sertçe yutkundu.

Vay canına. Sadece . . . vay.

"Teşekkürler?" diye mırıldandı ve kızın gözleri adamın yüzüne kaydı. Adam kızarıyordu ve kalbinin bir başka sert atışında o da kızardı.

Gözlerini çitirdatarak kapattı, keşke yukarı koşup sabaha yeniden başlayabilseydim diye düşündü. "Bunu yüksek sesle söyledim," diye mırıldandı. "Öyle değil mi? "Evet." Adamın sesi eğleniyor gibiydi, bu yüzden şansını denedi ve gözlerini açtığında adamın kot pantolonunun üst düğmesini iliklediğini ve pantolonunu çekiştirdiğini gördü.

kalçalarında bir inç daha yüksek.

Lanet olsun.

"Tamam. Boğazını temizledi ve bakışlarını tekrar adamın yüzüne çevirmeye zorladı; adamın ağzının bir tarafı en küçük sırtıyla kalkmıştı. *Onunla ilgili küçük olan tek şey de buydu.*

Taylor! Evet, bu doğru. İcini çekti. Cehenneme kadar yolu var.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu umutsuzca, en azından saygınlığının bir parçasını geri kazanmaya çalışarak. Onun omzunun üzerinden oturma odasına baktı,

Kaşlarını çatarak kanepenin üzerindeki yastık ve battaniyeye baktı. "Dün gece orada mı uyudun?"

"Evet.

"Neden? Burada kendine ait bir odan var. Maggie ona ilk taşındığında böyle söylemişti. Cevap beklenmedik bir anda aklına gelince Taylor gözlerini kıstı. "Kapıları sen koruyordun. Adamın irkilmesi mikroskobikti ama şüphesini doğruladı. "Kaçacağımı mı sandın?"

"Hayır," dedi kararlılıkla, "ama Clay senin gelebileceğinden endişeleniyordu. Ona bu sabah döndüğünde burada olduğundan emin olacağıma söz verdim.

Çenesi gerildi, öfke kalan şehveti de yok etti. 'Kalacağımı söyledim. Ben yalan söylemem, Ford.'

"Biliyorum," dedi sessizce. "Ama söz verdim.

Gözlerini devirdi ve arka kapının kilidini açtı. "Her neyse.

İki adımda mutfığa varmış, kadın kapıyı açamadan hafifçe kolundan yakalamıştı. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Kadın kolunu kurtardı ve adam hemen onu bıraktı. "Ahırları temizlemek için," diye tersledi.

"Daha şafak bile sökmedi.

Omuz silkti. "Uyuyamadım. Gecenin büyük bölümünde tavana bakmış, düşünceleri babasının yıkımından Clay'in umuduna ve annesinin ihanetine doğru çılgınca gidip gelmişti. Sonunda uyuduğunda rüyasında Ford'u görmüş, uyandığında daha da huzursuz olmuştu. Ve muhtaç. Gerçekten, gerçekten muhtaçtı ama bu konuda kendini tatmin etmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Bunu denemişti ama sonunda kendini daha da huzursuz -ve yalnız-hissetmişti.

Bu yüzden kendini yataktan dışarı atmış ve giyinmişti, zihnini dolduran sinirli vızıltıyı gidermeye kararlıydı. Tıpkı eve döndüğünde yaptığı gibi. Ama şimdi bu vızıltının bir adı vardı. Ve bir yüzü. Ve uğruna ölünecek bir göğüs. "Üretken de olabilirim.

"Sana yardım edeceğim.

Çok yakındaydı, kokusu kafasını dolduruyordu. Çok güzel kokuyordu, onu bir adım öne çıkmaya, aralarındaki mesafeyi kapatmaya teşvik ediyordu. Ama adam

Bir gece önce onu geri çevirmişti ve bunu ikinci kez yapma fırsatını ona vermeyecekti. Egosu, onurlu nedenlerle bile olsa bir kez daha reddedilmeyi kaldıracak kadar güçlü değildi.

Geriye doğru bir adım attı ama kapı geri çekilmesini engelledi. Adamın göğsü görüş alanını doldurdu ve sarı saçların yumuşak mı yoksa kaba mı olduğunu anlayamadan parmaklarını geri çekti. Bir kez daha bakışlarını yukarıya doğru zorladı ve adamın mavi gözlerini karanlık ve yoğun bir şekilde kendisine bakarken buldu. Ağzı kurudu.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi sessizce. 'Bu benim işim. Kendim yapabilirim.

"Yapabileceğini biliyorum. Mırıltısı alçak ve samimiydi. "Ama ben de uyuyamadım.

Omurgasından aşağı bir ürperti süzüldü. "Sanırım hayır," dedi, sinirden sesi titriyordu. 'Kanepe çok rahat değil. Bir keresinde ben de üzerinde uyuyakalmıştım.

Eğildi, burnu saçlarına değene kadar başını eğdi. "Nedeni bu değildi.

Bir iniltiyi geri yuttu. 'Gerçekten gitmem gerek. Yapacak işlerim var. "Bir iki dakika daha dayanır," diye fısıldadı, nefesi sıcaktı Kulağına.

Gözlerini kapatarak ellerini arkasındaki kapıya dayadı. "Benimle alay etme, Ford. Kelimelerin keskin ve güçlü olmasını istemişti ama yumuşak ve yalvaran bir şekilde çıktılar.

Ben değilim. Ben ...' Kendinden emin bir şekilde kıkırdadı ama kılını bile kıpırdatmadı. "Yumuşak olmaya çalışıyorum ama görünüşe göre işe yaramıyor.

Gözlerini kırıştırarak ona baktı, çenesini aniden kaldırarak dudaklarını onun çenesiyle eşitledi. Başını hafifçe çevirdiğinde onu öpüyor olacaktı. "Ama dün gece dedin ki-

Adam başını çevirdi ve kadının söylemeyi planladığı her şey aklından uçup gitti çünkü adamın ağzı sonunda onunkinin üzerindeydi. Başını önce bir yana, sonra diğer yana eğdi, öpücüğü tatlı tuttu. Işık.

Çok hafif. Tek düşünebildiği *daha fazlasıydı.* Hâlâ ona başka bir yerde dokunmamıştı ve dokunmasına ihtiyacı vardı. Ona dokunmaya ihtiyacı vardı. Avuç içleri kapıdan çıktı ve göğsüne uzandı, parmak uçlarıyla geçici olarak saçlarını okşadı.

Yumuşak. Çok yumuşak. Uzaklaşmaya başladı, adam bileklerini nazıkçe kavrayıp ellerini göğsüne doğru çekince şaşkınlıkla nefesini tuttu.

"Dokun bana," diye fısıldadı kısık sesle, alnını onunkine yaslayarak. "Lütfen.

İtaat ederken içinden bir heyecan geçti, parmaklarını hafif kürkte gezdirdi, sonra avuçlarını adamın göğüs kaslarının katı cüssesi boyunca omuzlarına doğru süpürdü. Adam rahatlamış gibi görünen sert bir iç çekişle nefesini verdi.

"Dün gece bunu benimle yapmayacağını söylemiştin," diye mırıldandı.

'Çünkü sen bir şok geçirmiştin ve ben de doğru yapmaya çalışıyordum.

Fakat

sonra ...'

"Ama sonra?" diye sordu nefes nefese, adam sözünü bitirmeyince.

"Ama sonra bu sabah bana öyle bir baktın ki... Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek onu kışkırttı. "Açım," diye fısıldadı.

Ürperdi, dizlerinin bağı çözüldü. "Öyleydim," diye fısıldadı onun hafif, koparan öpücükleri arasında. "Öyleydim. Cesaretini toplamak için bir nefes aldı, sonra ellerini omuzlarında gezdirdi, parmaklarını ensesindeki kalın ve dalgalı saçlara daldırana kadar boynundaki kasları takip etti. Vücudunu daha da yaklaştırdı, ta ki adamın kot pantolonundaki o baştan çıkarıcı şişkinliği hissedinceye kadar. "Bunun hakkında.

Elleri omuzlarını öyle sert kavradı ki neredeyse canı yanacaktı. Kendini destekledi

Ama vücudu donmuş, omuzları ve sırtı kaskatı kesilmişti. Çenesi o kadar sıkılmıştı ki yanağındaki bir kas seğirdi. Kendini tutuyor, onu titreten şiddetli bir kontrolü sürdürüyordu. Paramparça etmek istediği bir kontrol. Bu yüzden ayak parmaklarının ucuna doğru eğilerek onun kulağına fısıldadı: "Rüyamda seni yatakta benimle birlikte gördüm. Ve çok aç uyandım.'

Adımını atmadan önce boğazının derinliklerinden gelen bir hırıltı onu uyaran tek şeydi.

Onu kapıya doğru iterek ilerledi. Adamın ağzı kadıninkine sertçe yapıştı.

Kalçaları kızın içine doğru sallanmaya başlarken, daha sert ve daha da tatmin edici. Ama öyle değildi. Adam onun içine doğru sallandıkça, kadın daha fazlasını istiyordu. Daha fazla his için can atıyordu.

Göğüsleri ağırlaştı, meme sütyeninin pamuğuna karşı aniden hassaslaştı. Deneysel olarak hareket etti, vücudunun üst kısmını döndürdü, göğüslerini onun göğsünde sürükledi, meme uçlarından bacaklarının arasına doğru fırlayan elektrik sarsıntısı karşısında şaşkınlıkla inledi. O kadar iyi hissettirdi ki, aralarında hiçbir katman olmamasını dileyerek tekrar yaptı.

Tekrar homurdandı, ağzı neredeyse cezalandırıyordu, itişleri daha sertti. Daha hızlı. Daha ısrarcı. Elleri huzursuzca yanlarında aşağı yukarı kayıyor, parmakları sırtına batıyor, başparmakları sadece göğüslerinin yanlarını okşuyordu. Daha fazlasını istiyordu. Çok daha fazlasını.

Bunun yeterli olmayacağını belli belirsiz fark etti. *En azından burada olmaz.* Maggie'nin arka kapısının önünde olmaz. Ama kendini onu öpmekten alıkoyamıyordu. Ya da o altın tene dokunmaktan. Ya da kendini ona karşı daha yukarı çekmeye çalışmaktan, o sert çıkıntıyı vücudunun sıkıştığı ve zonkladığı yere fiziksel bir ağrıya dönüşecek kadar yaklaştırmaktan.

Lütfen, , lütfen. Ne istediğinden bile emin değildi ama adam biliyor gibiydi çünkü elleri kalçasına kaydı ve onu zahmetsizce yukarı kaldırdı. Bacaklarını onun kalçalarına doladı, ayak bileklerini onun arkasında kilitledi ve başını kapıya yasladı. *Evet. İşte bu.*

"Evet," diye tısladı. Nihayet. Onu tam ağrıyan yerinde hissedebiliyordu. Ama hâlâ yeterli değildi. Boğazından aşağıya doğru yalamadan önce boynuna, kulağının hemen arkasına sert bir öpücük kondurdu. *Daha, daha, daha.* Kafasının içindeki ilahiye uyarak kalçalarını salladı.

Sonra kalçalarını döndürdü ve kadının boğazından mutfağın sessizliğinde şaşırtıcı derecede yüksek bir inilti kopardı. *Aman Tanrım. Mutfakta.* Ayakları yere indirilmeden milisaniyeler önce bir farkındalık titreşimi onu şok etti. Dizleri bükülmek üzereyken dik durabilmek için avuçlarını arkasındaki kapıya dayadı.

Vay canına. Neredeyse kapıya dayanacaktı. Muhtemelen utanması gerekiyordu ama utanmıyordu. Vücudu bir motor gibi

yarış arabası. Hayatı boyunca hiç bu kadar iyi hissetmemişti.

Hala . . . mutfakta. Herkesin gelip onları sansar gibi görebileceği bir yerde. *Aptal olma. Henüz kimse gelmedi.* Ve Maggie ölü gibi uyudu. *İffetli olma, Taylor.*

Ford geri çekildi ve gözlerini kapattı, göğsü körük gibi çalışıyordu. Ellerini iki yanında yumruk yaptı ve ringdeki bir boğa gibi oflayıp puflarken başını öne eğdi. "Ne istiyorsun Taylor?" diye homurdandı.

"Bundan daha fazlası," diye fısıldadı, duracak kadar kendini kontrol edebildiği için minnettardı, çünkü bunu yapabileceğinden emin değildi. "Ama burada değil. Bu şekilde değil.

"Hayır, bu şekilde değil. Titreyerek bir nefes verdi, sonra yaklaştı, tek parmağıyla çenesini kaldırdı, o kadar nazikti ki gözleri yaşardı. "Senin ilk erkeğin ben mi olacağım?

Yüzünü buruşturdu, yüzü yanlışı nedenlerle ısınmaya başladı. "Özür dilerim.

Gözleri parladı, aniden daha önce olduğu kadar yoğun oldu".

Lütfen.'

"Sadece ... Gözlerini devirdi, deneyimsizliği yüzünden tamamen mahcup olmuştu. 'Tanrı aşkına, yirmi üç yaşındayım. Olmalıyım-'

"Sshh. Parmağını kızın dudaklarına bastırarak tereddüt etti, kaşları çatılırken derin derin düşünüyor gibiydi. "Sen benim ikincim olacaksın," dedi sonunda. "Ben kendim Bay Deneyim değilim.

Gözleri genişledi. *Oh. Vay canına.* Bu Kimberly'den beri kimseyle birlikte olmadığı anlamına geliyordu. *Baskı yok, Taylor.* "Sonra ne olacak?" diye mırıldandı parmağına karşı, sonra da öptü.

Kadının çenesini kavradı, yüz ifadesi yumuşayıp şefkatli bir hal alırken gözleri yoğunluğunu koruyordu. "Ağırdan alacağız," dedi sessizce. "Gerçi yavaşlık beni öldürebilir.

Yanağını onun avucuna sürttü. "Ben de.

Birden sırtarak onları koza gibi saran balonu patlattı. "Güzel. İkimizin de acı çekmesi adil olur.

Güldü ve bu çok iyi hissettirdi. "Git bir gömlek giy, Ford.

Sırıttığı kendini beğenmişliğe dönüşürken mavi gözlerinin kenarları kırıştı. "Bilmiyorum. Belki de bana bakma şeklini seviyorumdur. Kollarını ona dolayarak ve onu kendine çekerek onu tekrar şaşırttı. Bu sarılma diğerlerinden farklıydı. Dün geceki rahatlık üzerineydi. Az önce kapıya dayanması ise şehvetle ilgiliydi. Bu çok tatlıydı. "Bil diye söylüyorum, ben de sana böyle sarılmaktan hoşlanıyorum," dedi boğuk bir sesle, yanağını onun başına yaslayarak. "Sana baskı yapmak istemiyorum.

Onun içinde eridi, ellerini sırtının pürüzsüz teninde gezdirdi ve ona tutundu. "Peki ya sana baskı yaparsam?

"Bu çok daha iyi olur.

Mutfağın sessizliğinde, saniyeler ilerledikçe birlikte durdular. Yavaş yavaş, kaçınılmaz olarak, gerçeklik araya girmeye başladı. "Kimseyi incitmek istemiyorum Ford," diye fısıldadı.

"Biliyorum.

Ama yapacağım. Hangi yöne dönersem döneyim, birini incitiyorum. Kalırsam, babamın kalbini kırarım. Eve dönersem Clay'i incitirim. Ve seni.'

Ford onun saçlarını okşadı. "Peki ya sen? Sen ne istiyorsun?

Sözlerini inkar etmemiş olması ona olan saygısını artırdı. Cevap veremediği tek soruya odaklanması ağlama isteği uyandırdı. "Bilmiyorum. Çok uzun zamandır görünmez olmak istiyordum. Artık herkes beni görebildiği için ne yapacağımı bilemiyorum.

'Bir ay daha buradasınız. Neden o köprüyü oraya vardığında geçmiyorsun? Belki o zamana kadar öğrenirsin.

Başını salladı, onu içine çekti. Bir dakikalığına her şey yoluna girebilirmiş gibi davranmasına izin verdi. Hem pastasını yiyebilecek hem de onu yiyebilecekti. "Tamam.

'Ne zaman kendi kafamın içinde boğulsam, bir gezintiye çıkarım. Yardımı oluyor.

Bunu yapma şansınız oldu mu?"

Başını hüzünle salladı. 'Hayır. Neredeyse her gün derslere ve terapi seanslarına katılıyorum. Maggie izin günlerimde benimle gelemeyecek kadar meşguldü, özellikle de Dillon bekarlığa veda gezisindeyken. Biz

Ben de yardım ettim. Bana yolu en az bir kez göstermeden tek başıma gitmemi istemedi.

'O zaman bugün sen ve ben birlikte ata bineceğiz ve sana çiftliğin geri kalanını göstereceğim. Sonra da Clay gelmeden önce ev işlerini halletmene yardım edeceğim. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarına yumuşak bir öpücük bıraktı. "Giyinip seninle ahırda buluşacağım.

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 5.55.

Gage, Jazzie'nin terapist Taylor Dawson'la bariz bir şekilde bağlantı kurduğu at terapi merkezinin kapılı girişinin önünden geçerken gözlerini devirdi. *Atlarla Kalpleri İyileştirmek. Tanrım.* Burası daha acıklı *olabilir* miydi? *Kanayan kalpleri bana bağışla.*

Ama bunlar sıradan kanayan yürekler değildi. Taşrada, çiftliğin ön kapısından içeri sızmak ve terapisti dışarı çıkarmak kolay olmalıydı ama burası sıradan bir çiftlik değildi.

Maggie VanDorn tarafından yönetiliyordu ama sahibi Daphne Montgomery-Carter'dı, Gage'in savunma avukatlığı yaptığı yıllarda karşılaştığı en şirret savcı köpeğiydi. Ve itiraf etmekten nefret ederdi ki, zekiydi. Mahkemede Gage'i, Gage'in onu yendiğinden çok daha fazla yenmişti. Ne yazık ki dürüst biriydi. Ona rüşvet vermeyi hiç denememişti, çünkü başkaları bunu yapmış ve sonunda barodan atılmış, hatta hapis yatmışlardı.

İsminin Carter kısmı yeniydi. Üç yıl önce Baltimore'dan ayrıldığında henüz evlenmemişti. Ama evlendiğinde büyük biri olmuştu. Özel Ajan Joseph Carter, FBI.

Her neyse, siktir et. Gage'in Taylor Dawson ve Healing Hearts hakkında yaptığı araştırma, programın kendisiyle ilgili pek çok bilgi ortaya çıkarmıştı ama Taylor Dawson hakkında tek bir şey bile yoktu. Ne bir makale, ne bir fotoğraf, ne lise ödülleri, ne de sosyal medya. Hiçbir şey yoktu. Sanki kadın bir hayalet gibiydi.

Program, şiddet mağduru çocuklar için ücretsizdi ve işletme masrafları bağışlarla karşılanıyordu. Bir sürü bağış toplama yemeği. Daphne'nin kendisinin ve Ajan Carter'la birlikte çekilmiş birkaç fotoğrafı, genellikle siyah kravatlı etkinliklerde. Adam smokin içinde bile tehlikeli görünüyordu.

Baş terapist Maggie VanDorn'un birkaç fotoğrafı vardı. Daphne'nin güvenlik şefi Clay Maynard'ın ise çok az resmi vardı. Adam Carter'dan bile daha tehditkâr görünüyordu.

Gage, Carter ve Maynard'ı sadece ünlerinden tanıyordu ama ikisiyle de doğrudan karşılaşmaması gerektiğini biliyordu. Carter bir James Bond tipi idi. Maynard ise Daphne'nin erkek hurdalık köpeği eşdeğeri idi. Neyse ki Gage iki adamı da ortadan kaldırmakla ilgilenmiyordu. Sadece bir genç terapist. Ama *onun* neye benzediğini bile bilmiyordu.

Bu yüzden bu keşif gezisi. Atların bakımı yapılmalıydı - yemleri verilmeli, ahırları temizlenmeliydi, bu tür şeyler. Yakında birileri ahıra gidecekti. Umarım bu Taylor Dawson olur.

İnternet sitesindeki iş fırsatlarından stajyerlerin tesiste barındırıldığını öğrenmişti. Bu bir avantajdı, çünkü iş neredeyse hiçbir şey ödemişti. *Kanayan kalpler.*

Arabasını ön kapıdan yaklaşık çeyrek mil ötedeki bankete çekti ve gece gözlüklerini ve Rahip Blake'ten satın aldığı tüfeği aldı. Hiç değilse tüfeğin nişangâhını ve tetiğini test edebilir ve nişan aldığı yeri vurabileceğinden emin olabilirdi.

Tamamen siyah giyinmiş olan adam, kapıya doğru yürürken yolun diğer tarafına sarktı ve ara sıra durup gözlüklerin arkasından baktı. Araziyi çevreleyen çitleri zar zor görebiliyordu. Çoğunlukla ağaçlar tarafından gizlenmişti ama düzenli aralıklarla yerleştirilmiş kameraları görebiliyordu.

Maynard ve Carter'ın girişimin bir parçası olduğunu duyduğunda beklediği şey buydu. Çitin hareket dedektörleriyle donatılmış olduğundan da şüpheleniyordu. Çok fazla yaklaşamazdı. Bu iş kışın, bütün yapraklar döküldüğünde daha kolay olurdu, diye düşündü ekşi ekşi. Gece gözlüğüyle gözlerini kısarak baktı.

ağaçların arasından ahırı görebiliyordu. Dışarı çıkarsa Taylor Dawson'ı görebilirdi. En azından neye benzediğini bilirdi.

Bir araba yoldaki virajı döndüğünde aniden farlar belirdi ve araç çiftliğin garaj yoluna dönmek için yavaşlarken Gage vücudunu yere yatırarak gözlüklerini arabanın içine sabitledi. İki kişi. Bir erkek ve bir kadın. İkisi de genç görünüyordu. Taylor olabilir.

Gage çifti incelerken tüfeğini omzuna yerleştirmiş, sonra da indirmişti. Çiftin Down sendromlu olduğu anlaşıyordu. Muhtemelen terapist değildir.

Araba durdu ve sürücü güvenlik paneline bir kod girmek için camı indirdi. Ama panel gerçekten güvenliydi. Sürücü tuş takımına ulaşmak için elini kapağın altına sokmak zorunda kaldı. Lanet olsun. Girdiği kodu görmenin hiçbir yolu yoktu.

Araba içeri girdikten sonra kapı arkasından kapandı ve Gage beklemek için yerleşti, gözlüklerin ardından ahırı dikkatle izledi. Birkaç dakika sonra bir kadın görüş alanına girdi - uzun boylu, akıcı, uzun siyah saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Körü körüne tüfeğe uzandı ama kadını sadece arkadan görebiliyordu, lanet olsun. *Arkayı dön. Hadi, tatlım. Birazcık.* Ama dönmedi, hızlı ve kararlı adımlarla yürüyordu. Tüfeği omzuna koyup nişan aldığı anda, kız görüş alanından çıkmıştı.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. *Endişelenme*, dedi kendi kendine. *Bir ara dışarı çıkacaktı.* Umarım çiftliğin geri kalanı uyanmadan önce olur. Şafaktan önce onu vurmak yeterince riskliydi. Tüm o kameralar sayesinde güneş doğar doğmaz fark edilecekti ve Şifalı Kalpler güvenlik ekibiyle uğraşmak istemiyordu.

On dört

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 6.18

Ford hiç bu kadar hızlı giyindiğini hatırlamıyordu. Arka merdivenleri iki büyük sıçrayışta çıktı, sonra ahıra koştu. Taylor'la gezintiye çıkacaklardı ve onu nereye götüreceğini çok iyi biliyordu. Dere kenarındaki küçük açıklığı on iki yaşındayken keşfetmişti ve o zamandan beri burası onun meditasyon noktası olmuştu.

Oraya hiç kimseyi götürmemişti. Özellikle de Kimberly'yi. Bırakın atları, küçük sosis köpeklerden bile korkardı. Bunun için Tanrı'ya şükür, çünkü ona kesinlikle açıklığını gösterecekti. Ve o zaman Taylor için özel olmazdı. Taylor için özel olmasını istiyordu.

Yüzünü buruşturdu, kocaman bir ereksiyonla ev işlerini nasıl yapacağından emin değildi ama bir yolunu bulacaktı. Daha önce yapmadığı bir şey değildi. Ama kesinlikle uzun zaman olmuştu. Kimberly bunu görmüştü. Onu yere sermiş ve hissiz bırakmıştı. İçten ve dıştan. Dün uzun zamandır ilk kez gerçekten yaşadığını hissetmişti.

Sürdüğü sürece tadını çıkar. Ahıra yaklaşırken adımları sarsıldı ve tökezledi. Taylor gittiğinde canı çok yanacaktı. Çünkü eninde sonunda gidecekti. Onu yetiştiren babasına, ona hâlâ ihtiyacı olan kız kardeşlerine geri dönecekti. Bunu yapmayacak kadar sadıktı.

Ford onun mantığını neredeyse zihninde duyabiliyordu ve hangi seçimi yapacağını biliyordu. Frederick Dawson'ın karısı ölmüştü. En büyük kızı ölmüştü. Ortanca kızı iyileşmekte olan bir alkolikti ve en küçük kızının özel ihtiyaçları vardı ve hayatının geri kalanında her gün ona bağımlı olacaktı. Dawson kariyerinden ve arkadaşlarından vazgeçmiş, Taylor'ı güvende tutmak için ıssız bir yere taşınmıştı.

Kadın Baltimore'da kalmayı seçerse adam ne yapacaktı?

Öte yandan Clay hayatta kalacaktı. Kızını doğum günlerinde ve önemli tatillerde ziyaret edecekti. Yılın geri kalanında Stevie ve Cordelia vardı. Güvenlik işi vardı ve bir sürü arkadaşı vardı.

Ford içten içe kızın kararının ne olacağını biliyordu. Ayrıca yeni tanıştığı bir kız için fazla duygusallaştığını da biliyordu. Biraz eğleneceklerdi. Belki de çok eğleneceklerdi.

Ve sonra gidecek. Ve ben yine yalnız kalacağım.

Ama bu bir ay sonra. Kendi tavsiyesine uyacak ve o köprüyü oraya vardığında geçecekti. En azından artık ereksiyon halindeyken ahırları temizlemek gibi bir derdi yoktu, diye düşündü acımasızca. Son bir buçuk yılın uyuşmuş yalnızlığına geri dönmeyi düşünmek bile tabiri caizse yelkenlerini suya indirmişti.

Ama, diye tekrarladı kendi kendine, *bu bir ay sonra olacaktı.* Yüzüne bir gülümseme yapııştırarak omurgasını çelikleştirdi ve ahırın kapısını açtı. Taylor'a ait olmayan öfkeli bir kadın sesi duyunca durdu.

Aceleyle içeri giren Ford, Dillon ve nişanlısı Holly'nin koridorda, sıraların arasında durup Taylor'ın yolunu kestiklerini görünce gözlerini kırıpıştırdı. Konuşmayı Holly yapıyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, normalde gülümseyen yüzünde isyankâr bir ifade vardı. Dillon onun arkasında durmuş, genel olarak mutsuz görünüyordu.

Ford yaklaşırken yorgun olduklarını fark etti. Ne Holly ne de Dillon uyumuş gibi görünüyordu. *Kulübe katıl.*

"Onu kullandın! Holly öfkeyle söyleniyordu. İşaret parmağını sallayarak Taylor'ın yüzüne doğru kalktı, Taylor'ın botlarıyla birlikte neredeyse iki metre boyunda olduğu düşünülürse bu hiç de küçük bir başarı değildi. Holly sadece 1.80 boyundaydı ama bunu güçlü bir kişilikle telafi ediyordu.

Taylor bir adım geri çekildi, ellerini teslimiyet jestiyle uzattı. "Ben . Yemin ederim."

Holly bir adım daha ilerleyerek parmağını Taylor'ın omzuna soktu. "Yeminlerinin hiçbir anlamı yok. Sadece Clay hakkında bilgi alabilmek için ondan hoşlanıyormuş gibi davrandın.

Ah. Bu, Ford'un bir gün önce utanmadan kulak misafiri olduğu konuşmayla ilgiliydi. Daha önce Holly'nin gazabına uğradığı için dikkatle yaklaştı. Normalde yumuşak başlı olan Holly aynı zamanda son derece sadıktı ve kimse onun sevdiği insanlara bulaşamazdı.

"Burada neler oluyor, Holls?" diye sordu, zaten bildiğı halde. Holly ona ters ters baktı. 'Seni ilgilendirmez, Ford. Git başımdan.

Ford, "Hadi Holly," diye yalvardı ama Holly'nin buna hiç niyeti yoktu.

"Ciddiyim, Ford," diye hırladı. 'Sana burada ihtiyacımız yok. Defol git buradan!'

Taylor dikkatini Dillon'a çevirmeden önce Ford'a çaresiz bir bakış attı. "Seni kullanmadım, Dillon. Senden hoşlanıyormuş gibi de yapmadım. Senden hoşlanıyorum," dedi ciddiyetle. "Bu yüzden bana gerçeğı söylemen için sana güvendim.

Dillon başını salladı, gözlerinde acı vardı. 'Buraya bir yalan üzerine geldin. Adın hakkında yalan söyledin, kim olduğun hakkında yalan söyledin. Söylediğın her şey yalandı.

Taylor yorgun bir şekilde iç çekti. "Hayır. Yalan söylemedim. Benim adım gerçekten Taylor Dawson. Gerçekten Kaliforniya'dan geldim. Seni asla incitmek istemedim Dillon ve bunu yaptığım için özür dilerim.

Dillon'ın çenesi kalktı. Gururu vardı, Ford biliyordu. Dillon, Holly'nin varlıklı ailesinin maddi yardımını kararlılıkla reddetmişti çünkü Holly'nin geçimini kendisi sağlamak istiyordu. Burada, ahırda ve yerel marketteki yiyecekleri poşetlerken çok çalışmış, Holly'yle birlikte bir daire ve kendilerine ait bir araba alacak kadar büyük bir birikimleri olana kadar her kuruşunu biriktirmişti.

Dillon ve Holly, Down sendromlu olmanın hayatlarının geri kalanında ailelerine bağımlı olmaları gerektiğı anlamına geldiğı fikrini tek bir kararlılıkla reddettiler. Ford onlarla gurur duyuyordu. Ama şu anda Holly'nin tek başına kararlılığı onu yanlış yola sürüklüyordu.

Holly Dillon'ın önüne geçerek Taylor'ı ona zorladı. "Down sendromlu olduğı için yalan söyleyemeyeceğini sanıyorsun," dedi Holly acı acı. "Sana bilmek istediğın her şeyi anlatması için kandırabileceğın koca bir aptal çocuk olduğunu sanıyorsun.

Taylor başını salladı, hareketinde panik vardı. "Bunların hiçbirini düşünmedim. Bir kez bile. Dillon, lütfen beni dinle. Lütfen. Dillon Holly'nin arkasında değil de yanında duracak şekilde hareket edene kadar bekledi.

Yüz ifadesi taş gibiydi. 'Yalan söyleyebilirim. Ben küçük bir çocuk değilim. Basit değilim.

Taylor tokat yemiş gibi irkildi. 'Öyle olmadığını biliyorum! Yalan söyleyebileceğini biliyorum. Herkes yalan söyleyebilir ama bunun için bir nedenin olduğunu düşünmemiştim. Bakışlarını indirdi, omuzları çöktü. 'Yine de karakter konusunda pek iyi değilimdir. Kendi annem hayatım boyunca bana yalan söyledi ve ben hiçbir şeyden şüphelenmedim. Bana Clay hakkında korkunç şeyler anlattı. Ona inandım çünkü o benim annemdi ve ben küçük bir çocuktum. Ama artık ben de küçük bir çocuk değilim ve bana yalan söylenmesinden bıktım. Kim olduğumu bilmeseydin yalan söylemek için bir nedenin olmazdı diye düşündüm. Omuzlarını dikleştirdi ve Dillon'ın oldukça yumuşamış olan bakışlarıyla karşılaştı. 'Seni kandırdığım için özür dilerim. Seni ya da bir başkasını incitmek istememiştim. Sadece gerçeğe giden yolu bulmaya çalışıyorum.

Dillon birkaç kalp atışı boyunca onun gözlerini tuttu, sonra başını salladı ve küçük bir gülümseme. "Tamam.

Rahatlamış olan Taylor'ın dizleri titredi. Ford dik durmasına yardımcı olmak için kolunu Taylor'ın beline doladı, Taylor ona doğru eğildiğinde kalbi hafifçe çarptı. "Teşekkür ," diye fısıldadı ona, sonra boğazını temizledi. 'Ne oldu?

"Siz ikiniz bu kadar erken saatte burada ne yapıyorsunuz?

"Senin gibi," dedi Dillon yan yan sırtarak. 'Bok küremek. Holly bana eşlik etmeye geldi. Kaşlarını kaldırdı. "Ve sana bağışlamak için.

Taylor temkinli bir şekilde Holly'nin gözlerine baktı. "İyi miyiz, Holly?

Holly'nin bakışları eriyip gitmiş, yerini normal gülümsemesine bırakmıştı.

"Evet.

Taylor gülümsedi. "Düğün davetiyem hala geçerli mi?

Holly başını salladı. "Elbette. Tabii bir daha onun duygularını incitmezsen, o zaman kışına tekme basarım.

Dillon gururla, 'Ve aslında oldukça iyi kış tekmeleyebiliyor,' diye ekledi.

"Karate eğitimi alıyor.

"Paige'den," dedi Taylor.

Ford, 'Clay'in diğerk iş ortağı,' diye ekledi.

Taylor'ın gülümsemesi hüzünlüydü. "Biliyorum. Onun hakkında ben de bir şeyler okudum. Ayrıca annenin patronu Grayson Smith ile evli. Clay'in birbiriyle bağlantılı tüm arkadaşlarını, onların kocalarını ve çocuklarını aklımda tutabilmek için bir hesap çizelgesi yapmak zorunda kaldım. Holly ve Dillon'a döndü. 'Gelecekte kendime dikkat edeceğimden emin olabilirsiniz. Bana babamdan bahsettiğın için teşekkür ederim Dillon. Buraya gelmeden önce onun hakkında bilgi edinmeye çalışmıştım ama internette pek bir şey yoktu.

Ford, Holly ve Dillon'ı daha fazla kızdırmamak için Clay'i babasına mı çağırıldığını ya da bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak etti.

Dillon ciddileşmişti. 'Sana iyi şeyler söyleyebildiğime sevindim. Hepsi doğru.'

Biliyorum. Buraya ilk geldiğimde Clay hakkında pek çok kişiye sorabilirdim ama kime güveneceğimi bilemedim. Pek çok insana güvenmem ama sana güvendim. Umarım hâlâ arkadaş olabiliriz.

"Evet," dedi basitçe. 'Seni şimdi eve , Holls, sonra işe geri döneceğim.

Holly, Dillon'ın elini tuttu ve Taylor'la yüz yüze geldi. 'Adının neden Sienna olmadığını anlamıyorum ama sanırım neden yalan söylediğini anlıyorum. Korkmuştun. Ama lütfen artık yalan söyleme. Dillon hassas bir adamdır. Onun duygularını gerçekten incittin.

Dillon gözlerini devirdi. 'Holly, nazik ol. Lütfen.

"Onun kışını tekmelemeyeceğim," dedi Holly. "Şimdilik sadece buna söz veriyorum. Parmağıyla Taylor'ı işaret etti, gözleri birden ayılmıştı. 'Clay'in duygularını da incitme. Ya da ... bilirsin işte.

Taylor kuru bir sesle, 'Kıç tekmeleme gerçekleşecek,' dedi. "Anladım. Yine de Stevie ve bir sürü başka insanın arkasında sıraya girmek zorunda kalacağından şüpheleniyorum. İçini çekti. "Ona zarar vermemek için elimden geleni yapacağım.

Holly'nin çenesi inatla dışarı çıktı. "Bu yeterince iyi değil.

Dillon nişanlısının elini çekti. "Holly," dedi sessizce. 'Elinden gelenin en iyisini yapacağını söyledi. Söz verebileceği tek şey bu. Senin de isteyebileceğın tek şey bu.

Holly başını kaldırıp erkeğine baktı, yüz ifadesi sevgi, memnuniyet ve Ford'un kalbini acıtacak kadar şiddetli bir gurura dönüştü. *Ben de bunu istiyorum. Birinin bana böyle bakmasını. İhtiyaç duydukları her şeymişim gibi.*

"Haklısın," diye mırıldandı Holly ve Dillon'ın yanağını okşadı. "Beni şimdi eve götür.

Çift el ele ayrıldı ve ahır birden çok sessizleşti, tek ses ahırlarında koşuşturan atların sesiydi.

"O haklı, biliyorsun," dedi Ford sessizliğin içinde. 'Dillon, yani. Herhangi birimizden isteyebileceğimiz tek şey elinden gelenin en iyisini yapman. Ne olursa olsun.

"Biliyorum," diye fısıldadı Taylor. 'Kafamın içinde biliyorum. Zor olan kalbim.

Ses tonunu hafifletti. "O zaman kıcını eyere koyalım da aklın kalbini hizaya getirsin. Adam kıcına bir şaplak attı ve kız hazırlıksız yakalandığı belli olan gözlerini kırıştıtararak ona baktı.

Sonra güldü ve ona kendini yenilmez hissettirdi. "Tamam. Hadi kıcımı bir eyere .'

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 6.35.

Gage, Taylor Dawson'ın ahırdan çıkmasını bekledi, Down sendromlu çifti taşıyan araba araziden çıkınca bir kez daha eğildi. Sonra tüfeğini ahırın kapısını göreceğ şekilde konumlandırdı ve siyah at kuyruklu genç kadının göğsünün olduğu yere nişan aldı. Kadın kapıda belirdiğinde, görüş alanından çıkmadan önce atış yapmak için sadece birkaç saniyesi olacaktı.

Hâlâ içerideydi, ondan birkaç dakika sonra ahıra giren genç adamla birlikte. Gage adamın Ford Elkhart olduğundan oldukça emindi. At kuyruklu kızla aynı yolu izlerken yüzünü kısa bir süre görmüştü. Terapi programı ve Daphne Montgomery hakkında yaptığı araştırma, kaçırıldıktan sonra medyada geniş yer bulan oğlunun çok sayıda fotoğrafını ortaya çıkarmıştı. Bu, onun

çiftlikte çalışacaktı. Tekrar söylüyorum, Gage'in Ford Elkhart'la bir sorunu yoktu. Sadece kızı istiyordu.

Ama ya kız Taylor Dawson değilse? Evet, doğru yaşıyordu ama ya doğru kız değilse? O zaman ona ulaşmak için başka bir yol bulması gerekecekti.

Ya Denny ve annem yanılıyorsa ve Jazzie hiçbir şey görmediyse? Bu genç kadın Taylor Dawson olsa bile, bu onun bir şey bildiği anlamına gelmez. Zihnindeki şüpheleri bir kenara itti. Taylor Dawson potansiyel bir yarım kalmış işti. Evet, bir şey bilmiyorsa ölmesi utanç verici olurdu ama bir şey biliyorsa ve polislere anlattıysa daha büyük bir utanç olurdu. Ve Jazzie henüz bir şey söylemediyse, terapisti öldüğünde asla söylemeyecekti. Her iki durumda da, faydaları risklerinden çok daha ağır basıyordu.

Ve zaten olayla ilgisi olmayan üç kişiyi daha öldürmüştü. Bir tane daha ne olabilirdi ki? Özellikle de daha büyük bir risk teşkil eden biri.

Tavilla için çalışacağım. Çıkar uğruna öldürmeye alışsam iyi olur.

Dakikalar ilerledikçe kol kaslarına kramp girmeye başladı ama dişlerini sıkı ve pozisyonunu korudu, gelecekte daha fazla üst vücut kuvvet antrenmanı yapmaya karar verdi. Yaklaşık on dakika sonra Ford ve at kuyruklu kadın ahırdan ayrıldılar - ama at sırtında. *Lanet olsun.* Kadının göğsü artık onun görüş alanında değildi. Birkaç metre daha yukarı çıkmıştı.

Sıkışan kasları yüzünden kaskatı kesilen kolu, nişan almak için yukarı doğru sarsıldı ama o sırada kız ve at artık görünmüyordu. *Siktir, siktir, siktir.*

Toparlanma zamanı. Güneş artık tamamen yükselmişti ve o da tepeden tırnağa siyahlara bürünmüş bir ördek gibiydi.

En azından Taylor Dawson'ın uzun siyah saçları olduğunu biliyordu - eğer o genç kadın oysa. Öyle olma ihtimali çok yüksekti, yani buraya kadar gelmek tamamen zaman kaybı değildi. Koşarak arabasına geri döndü, tüfeğini yerleştirdi ve bir kamyonun yaklaştığını gördüğünde henüz banketten ayrılmıştı. Şapkasının kenarını aşağı doğru çekti, çenesi sıkıştı.

şoförün güvenlik görevlisi Clay Maynard'dan başkası olmadığını fark etti. *Kahretsin. Görülmüş müydü? Kahretsin, kahretsin, kahretsin.*

Buraya gelmek aptalca bir şeydi. Aptalca. Çekinme. Korkma. Diğer arabayı fark etme bile. Sadece gözlerini düz tut ve sür.

Araçları birbirinin yanından geçti ve Gage dikiz aynasına baktı, Maynard diğer yöne doğru sürmeye devam edince rahatladı. *Tanrım. Çok yakındı.*

Elleri titreyerek direksiyonu sıkıca kavradı ve kiraladığı odaya doğru geri döndü. Yolda bir yan yola saptı, koltuğun altından küçük bir çanta çıkardı ve yıllardır yanında taşıdığı ayna parçasına uzunca bir çizgi çekti. Ve içine çekti.

İşte, diye düşündü rahat bir nefes alarak. Şimdi daha iyi. Tekrar düşünebilirdi. Ve düşünmeye ihtiyacı vardı. Plan yapması gerekiyordu. Eğer bir şekilde onu görmüşse, çocuğun yarattığı pisliği temizlemenin bir yolunu bulmalıydı. Sadece tek bir çözüm sorunu gerçekten halledebilirdi.

İkisi ölmüş olsa bile üç kişi sır saklayabilir.

Ben Franklin'in o eski sözü aklına geldi ve çılgılık atmak istedi. Başta üç kişi değildi, sadece iki kişiydiler. *Sadece Denny ve ben.* Ama Jazzie gördüyse ve terapistle söylediyse dört kişi olabilirdi. Sırrını bilen dört kişi.

Jazzie'yi öldürmekten bahsediyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi? Sana baba diyen 11 yaşındaki bir kızı öldürmekten bahsediyorsun. Bunu gerçekten yapabilir misin? Bir çocuğu öldürebilir misin?

Öldürebilir miydi? Öldürebileceğini hiç düşünmemişti. Sonra öldürdü. Ama bir çocuğu öldürebileceğini hiç düşünmemişti. Bu soruyu hiç düşünmemişti bile.

Belki de boş yere üzülüyordu. Belki de Jazzie hiçbir şey görmemişti.

Ama . . . *cehennem.* İç çekerek gözlerini kapattı. Bilmemek onu çıldırtıyordu. Sonunda yapması gerekeni yapacaktı. Ne eksik, ne fazla. Ve bunun ne olduğunu çok yakında öğrenecekti.

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 7.45.

Ford haklıydı, diye düşündü Taylor sabah erkenden yaptıkları gezintiden sonra atları fırçalarken. Kafasını toparlayabilmesi için sessizliğe ihtiyacı vardı. Ne yazık ki, kafası hâlâ kalbiyle o konuşmayı yapmamıştı ve ata boynundan aşağı son bir vuruş ve son bir saman tanesi vererek gerekenden daha uzun süre oyalandı.

"Oyalanıyorsun Taylor," dedi Ford usulca, ellerini kızın omuzlarına koyup onu yavaşça açık ahır kapısına doğru çevirerek. "Clay, Stevie ve Cordelia her an gelebilirler ve onlara kahvaltı hazırlayacağıma söz verdim.

Taylor yüzünü buruşturarak omzunun üzerinden baktı. "Stevie geliyor mu?

Başını salladı. 'Maggie biz ata binerken bana mesaj atıp haber verdi. Stevie ve Cordelia bizimle kahvaltı edecek, sonra da gezintiye çıkacaklar.

"Clay ve Stevie barıştı o zaman?

Öyle görünüyor. Neden oyalanıyorsun, Taylor?"

Gözlerini kapattı ve kendini ona yasladı. "Çünkü korkuyorum.

Kollarını onun ortasına doladı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Clay'i incitmekten mi?

Gergin bir kahkaha attı. "Holly beni kıcıımı tekmelemekle tehdit etti.

Bir o yana bir bu yana sallanmaya, onu sarsmaya başladı. "Başka neden ?

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. 'Hiçliğin ortasında küçük, düzenli bir hayatım vardı, Ford. İnsanlarla en çok üniversiteye gittiğim zaman karşılaştım. Küçük bir okuldu ve evde yaşıyordum. Hiç sosyalleşmedim. Her gün arabayla gidip gelmiyordum bile.

'Ve bir koruman olduğunu söylemiştin. Babanın çiftlik biri.'

Boş bir kahkaha attı. 'Babamın ustabaşının oğlu aslında. En azından Jacob aynı dersleri aldığı için psikoloji diploması aldı. Ama o yanımdayken bile korkuyordum. Kimseyle göz teması kurmadım. Etrafımda oturan insanlar manken de olabilirdi.

"Kişisel değildi. Bağlantı kurmaya gerek yoktu. Onların bir parçası olmadan sadece aralarında var oluyordunuz.

"Kesinlikle," dedi, onun anlamasından dolayı rahatlamıştı. "Ama şimdi ...

'Şimdi biyolojik babanla tanıştın ve onun çok geniş bir arkadaş çevresi var. Ve sizi mikroskop altına alacaklar.'

"Bir böcek gibi," dedi asık suratla. "Umarım bir böcek gibi ezilmem.

Kıkırdadı. 'O kadar da kötü olmayacak. Holly ve Dillon muhtemelen Joseph'in ailesine senin için çoktan kefil olmuşlardır. İşlerin kızışması uzun sürmez. Adam kızın boynunun yan tarafını öptü ve sırtından aşağı bir ürperti gönderdi. "Sadece kahvaltı. Waffle ve pastırma. Tutuşunu bıraktı, sonra elini tuttu. "Hadi gel. Onlar gelmeden önce yıkanmak için birkaç dakikan var.

Bir ayağını diğerinin önüne koydu ve kendisini bekleyen insanlara değil, elini tutan adama odaklandı. "Bıraktığın için teşekkür ederim. Buna ihtiyacım vardı.

"Ben de öyle. Bir aydan ata binmemiştim ve özlemişim.

Adamın yüzüne bir bakış attı, kalbi göğsünde biraz tekledi. İyi bir adamdı. Yakışıklıydı. Ve giydiği tişörtün altında neler olduğunu kesinlikle unutmamıştı. Ama şimdi onun yüzünü inceledi ve daha önce olduğundan çok daha rahat görüldüğünü görmekten mutlu oldu. "Neden yapmadın?

"Sadece işle meşguldüm. İki hafta izin almadan önce birkaç projeyi bitirmeye çalışıyordum. Kamp gezisinde Dillon ve diğerleriyle vakit geçirmek istedim ve Dillon ile Holly balayındayken Maggie'ye atlar konusunda yardım edeceğime söz verdim.

Evet. Gerçekten iyi bir adam. Ve kendisi kadar yalnız olduğunu düşündü, ki bu şaşırtıcı bir şeydi. Tanıdığı kadınları merak ediyordu.

onu oktan kaptı.

"Nerede çalışıyorsun?" diye sordu el ele avluyu geçerlerken. "Üniversiteyi yeni bitirdiğini sanıyordum.

Yaptım. Birkaç yıldır Joseph'in babasının şirketine staj yapıyordum. Bay Carter okulu bitirdiğimde bana tam zamanlı bir iş teklif edecek kadar iyiydi ama ben yüksek lisans yapmak istemediğimi biliyordum. En azından şimdilik.'

"Yani teklifini kabul ettiniz?

'Evet. Gerçekten harika bir iş. Bu işe bu şekilde girdiğim için şanslıyım.

Ona baktı ve gülümsedi. Noel'deki bir ocuk gibi görünüyordu. "Ne oldu?

"Protezler," dedi memnuniyetle. "Pek çok insanın yaşam kalitesini değıştirecek devrim niteliğinde şeyler

Evet. Gerçekten iyi bir adam.

Eve yaklaşırken onun elini sıktı. "Bu Clay'in kamyonu. Erken geldiler. Hazır mısın?"

Sert bir şekilde başını salladı. 'Olabileceğim kadar. Waffle olacağını söylemiştin?'

"Ve pastırma. Arka merdivenleri tırmanıp mutfağı girdiklerinde dudaklarını birbirine vurarak onu tekrar güldürdü.

Adamın, kızın gülerek içeri girmesi için özellikle zamanlama yaptığından en ufak bir şüphesi yoktu.

Clay ve Stevie oktan Maggie'yle birlikte masaya oturmuş, kahve içip sohbet ediyorlardı. Oturma odasına baktıklarında Cordelia'nın kanepede çizgi film izlediğini gördüler. Clay hemen ayağı kalktı, gözleri rahatlamış gibi bir ifadeyle titrerken bile yüzünü kocaman bir gülümseme kapladı.

Kaçacağımı sandı, diye düşündü Taylor üzüntüyle, ama kendi gülümsemesini yüzünden *eksik etmedi*. "Günaydın," dedi, elini bırakıp merdivenleri ikişer ikişer çıkan Ford'un elini tutmak istedi, muhtemelen kahvaltı hazırlamadan önce elini yüzünü yıkayacaktı.

"Günaydın. Clay ileriye doğru kararsız bir adım attı, belirsizlik rahatlamayı kovalıyordu.

Bu belirsizlik Taylor'ın kalbini biraz daha kırdı. Kendini şaşırtarak aralarındaki mesafeyi kapattı ve ona sıkıca sarıldı. "Ford'la ata binmeye gittim. Senden kaçmadım. Bunu yapmazdım. Gülümsemesi hüznü bir hal aldı. "Artık seninle tanıştığıma göre, neyse.

Nefes alıp verirken koca göğsü inip kalktı. "Yapmayacağını biliyordum.

Onun bariz yalanı karşısında sırtımk zorunda kaldı. "Hayır, söylemedin. Göz ucuyla Stevie'nin gözlerini devirdiğini gördü ve onun haklı olduğunu anladı.

Clay sırtarak karşılık verdi. 'Tamam, . Ama umut ettim. Hem de çok.

Maggie, Clay'inkinin yanındaki boş sandalyeyi işaret etti. "Otur, Taylor. 'At gibi kokmamak için yıkanmam için bana birkaç dakika verin. Ben de Hemen döneceğim.'

Taylor temizlik işlerini hızla tamamlayıp koridorun sonundaki banyodan çıkarken Ford da yatak odasından yeni duş almış olarak çıktı. Ve gömleksiz. Yine üstsüzdü. Bir eliyle saçlarını havluyla silerken diğer eliyle temiz bir tişört tutuyordu. Kadın durdu ve baktı. Tekrar baktı.

Sırtarak kollarını iki yana açtı ve kaşlarını ona doğru sallayarak kıkırdamasına neden oldu. Pislik herif bunu planlamıştı. "Şimdi de kabalık ediyorsun," diye fısıldadı yüksek sesle.

Koridorun ortasında onunla karşılaştı ve hızla dudaklarından öptü. "Hayır. Sadece bir iki dakikalığına aklını sorunlarından uzaklaştırmaya çalışıyorum, çünkü aklın ve kalbin hâlâ aynı fikirde değil.

Ona özlemle baktı, o güzel altın tene istediği gibi dokunabilmeyi diledi. "Onların arabulucusu mu olmak istiyorsun?

Cevap olarak kollarını ona doladı ve onu bir çocuk gibi kucakladı, ona karşı ürperdiğinde tutuşunu sıkılaştırdı. "Her şey yoluna girecek," diye fısıldadı kulağına. "Göreceksin.

"Ford! Maggie yüksek sesle seslendi. 'Burada açlıktan ölmek üzereyiz. Kızı rahat bırak ve aşağıya inip yemek pişirmeye başla.

Taylor yüzü alev alev yanarken kollarından kurtulmaya çalıştı ama Ford sadece güldü. "Geliyorum Maggie," diye nazikçe seslendi. "Kırbacını çıkarmana gerek yok.

Tişörtü başına geçirdi, çekiştirerek yerine oturttu ve omzunun üzerinden göz kırparak merdivenlerden aşağı atladı.

On beş

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Sabah 8.10.

Taylor, Maggie'nin gösterdiği sandalyeye otururken hâlâ kızarıyordu ve birisinin evine dolu bir fincan kahve koymuş olmasına minnettardı. Büyük bir yudum aldı ve ağzını yaktığında irkildi. Yine de masadaki üç yetişkinin önce ona, sonra Ford'a, sonra tekrar ona bakan istenmeyen ilgisinden uzaklaşmak için iyi bir fırsattı.

Ama kimse tek kelime etmedi ve Ford yemek pişirmekle meşgul oldu.

Stevie yine gözlerini devirdi, ama bu kez rahatsız edici, kendini küçümseyen bir şekilde. "Kimse bir şey söylemeden önce özür dilemeliyim. Dün sana kaba davrandım Taylor ve çok özür dilerim. Kızım haklıydı. Buraya gelmekle çok cesur davrandın ve sana söylenenlere göre aldığın önlemlerle de çok akıllıca davrandın. Kalıcı olarak nereye yerleşmeyi seçersen seç - buraya, Kaliforniya'ya ya da başka bir yere - evimizde her zaman hoş karşılanırsın.

Taylor omuzlarından bir yük kalkmış gibi hissetti. "Kocanızı korumak için her türlü hakka sahiptir. Ama teşekkür ederim. Özrünüz kabul edildi."

Clay karısına gülümsedi, aralarında sıcak ve hoş bir şeyler geçti. Belli ki bir gece önce öpüşüp barışmışlardı ve bu da Taylor'ın omuzlarından bir yük daha almıştı. Aralarına girmek istememişti.

Maggie, "Onlara senin evlat edinildiğini söyledim," dedi. "Böylece bunu tekrar yaşamak zorunda kalmayacaksın.

"Teşekkür ," dedi Taylor hararetle.

"Rahatladığımı söylemeliyim," dedi Clay. 'Bunca yıldır kendimi çok yetersiz hissediyordum, yardım ederek hayatımı kazanırken kendi çocuğumu bulamıyordum.

diğer ebeveynler kendi ebeveynlerini bulur.

"Kaliforniya'daki babam zeki bir adamdır. Taylor tereddüt etti. "Ondan gerçekten hoşlanacağını düşünüyorum.

Clay'in gülümsemesi nazikti. 'Sanırım ben de öyle. Bu kadar uzun süre ayrı kaldığımız için mutlu değilim ama nedenlerini anlayabiliyorum. Ama geçmişte olanlardan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Şu anda hayatında olup biten her şeyi bilmek istiyorum. Üniversite, hobiler ve diğer şeyler.

Kahvaltının geri kalanı rahat geçti. Ford masaya büyük yemek tabakları koyduktan sonra Taylor'ın diğer tarafındaki boş sandalyeye oturdu. Taylor ve Clay birbirlerini tanıdıkça sohbet doğal bir şekilde akıp gitti. Stevie ve Maggie, Clay'in anlattığı gerçekler çok yetersiz kaldığında, Somali'de asker arkadaşlarını nasıl kurtardığı, Mor Kalp ve Gümüş Yıldız ile ödüllendirilmesi gibi ayrıntıları eklediler. Ve sonunda evet demeden önce Stevie'ye yıllarca kur yapması gibi.

Hikâyeler gerçekten iyi bir adamın resmini çiziyordu ve Taylor birçok kez zihinsel olarak annesine onu bu ilişkiden mahrum bıraktığı için lanet okudu.

Yemek yerken bir yandan da kimi seçeceği konusunda endişeleniyordu. Ford onun aklından geçenleri okuyabiliyor gibiydi, çünkü ne zaman düşünceleri dağılsa elini sıkarak onu şimdiki zamana geri getiriyordu. Geçmiş bitmişti. Kaybedilen yıllar geri getirilemez ya da yeniden yaşanamazdı. Gelecek ise... Taylor hâlâ ne yapacağını bilmiyordu ama her şeyin nasıl sona ereceği konusunda endişelenmeyi bırakacak kadar şimdiki zamandan keyif aldığını fark etti. Neredeyse.

Sonunda, waffle'lar yenip pastırma da tarihe karıştığında Clay cüzdanından bir zarf çıkardı. "Ailem hakkında pek bir şey sormadın," dedi.

Ona ailesiyle ilgili her şeyi anlatmıştı. Kız kardeşlerini. Babasından. Ama Clay'e kendi ailesi hakkında hiçbir şey sormamıştı. *Büyükannem ve büyükbabam*. "Özür dilerim. Kabalık ettim."

Clay parmağıyla kızın dudaklarına dokundu. "Sus. Artık üzgün olduğunu söylemeni istemiyorum. Ona zarfı uzattı. "Ailemin resimleri. *Senin* ailenin.

Taylor titreyen parmaklarıyla fotoğrafları çıkardı, sonra da irkilerek nefesini içine çekti. En üstteki eski ve kenarları yıpranmıştı, belli ki onlarca yıl önce çekilmişti. Kadının uzun siyah saçları ve Clay'in gözleri vardı.

Gözlerim. Ve yüzüm. Benzerlik . . . Aman Tanrım. Aynaya bakmak gibiydi. Bu onun büyükannesiydi. Lanet olsun, anne. Bunu nasıl yaparsın?

Kadın -büyükannem- kameraya gülümsedi, o kadar endişesiz ve mutluydu ki Taylor'ın gözleri yaşlarla doldu, artık sadece titremekle kalmayan, gözyaşlarını kırıştırdıktan sonra bile zar zor görebileceği kadar sert titreyen elleri fotoğrafı bulanıklaştırdı. Sabırsızlıkla yanaklarını bir peçeteyle sildikten sonra bakışlarını Clay'inkilere çevirdi.

'I . . . Ona benziyorum,' diye fısıldadı.

Clay ona gülümsedi. 'Evet, öyle. Bunu hemen anladım. O fotoğrafta on sekiz yaşındaydı.

Maggie Ford'un omzunun üzerinden eğilip baktı, sonra ıslık çaldı. 'Taylor annenin tıpatıp aynısı Clay,' dedi. 'Odaya girer girmez onu tanımana şaşmamalı.

Clay'in gülümsemesi alaycı bir hal aldı. "Bir an için bir hayalet gördüğümü sandım. Fotoğrafın kenarını kısa bir süre okşadı, gözleri parladı, gülümsemesi çok hüznünlü bir hal aldı. "Seni tanımayı çok isterdi," diye fısıldadı Taylor'ın bakışlarıyla bir kez daha buluşarak. "Seni bulana kadar aramayı asla bırakmayacağıma dair bana söz verdirdi. Söylediği son şeylerden biriydi bu.

Taylor sersemlemiş bir halde ona baktı. *O öldü. Büyükannem öldü ve ben onunla hiç tanışamadım. O öldü ve onun için yas tuttu. Hâlâ da öyle. Tıpkı benim için yas tuttuğu gibi.* Bir hıçkırık yükseldi ve onu geri itti, ama yarı yolda sıkıştı, boğazını tıkadı.

"Adı neydi?" diye sordu kısık sesle.

Yanındaki Ford sırtını okşayarak ona sessiz bir teselli verdi. Ama gözleri Clay'inkilere kilitlenmişti. Sertçe yutkundu, sonra sesli bir şekilde tekrar yutkundu.

"Nancy," diye fısıldadı sonunda.

Nancy. Büyükannem Nancy'ydi ve beni çok severdi.

"Kahretsin," diye fısıldadı, fotoğraf yeniden bulanıklaşıyordu. Ford bir fotoğrafı

ama artık çok geçti. Bir hıçkırık kaçtı ve sonra Clay'in kollarındaydı, o kadar çok ağlıyordu ki nefes alamıyordu.

Vücudu kederden titrerken fotoğraflar yavaşça elinden alındı. *Ford*, diye düşündü usulca. Ama ona sarılan, onu bir bebek gibi sallayan Clay'di. Bir şekilde onun dizine oturmuş, kolları beline dolanmış, yüzü boynuna gömülmüştü.

Sonunda ağlaması kesildi ve onun nazıkçe sesini duyabildi. Onu sallamayı bırakmamıştı ve küçükken ve korkarken de geceleri onu sallayarak uyutup uyutmayacağını merak etti. Tabii ki aynı şeylerden korkmazdı. Ondan korkmazdı. Normal bir çocukluk geçirirdi. Normal bir hayat.

Tıpkı ona benzeyen bir büyükanne. "Ne kadar zaman önce?" diye sordu, sesi çakıl gibiydi.

"Ne kadar zaman önce öldü? Clay sordu ve o da başını salladı. "Dört buçuk yıl önce. Ama hayatının sonunda seni düşünüyordu. Ve beni.

"Keşke onu tanıyabilseydim.

"Ben de bebeğim," diye mırıldanarak yanağını başının üstüne koydu. "Ben de.

Taylor bir sandalye gıcirtısı duydu ve nerede olduğunu hatırladı. Birkaç gün içinde iki kez dağıldığını gören insanlarla çevrili bir masadaydı. Utanarak doğrulup eliyle gözlerini korudu çünkü masanın üzerindeki küçük avizeden gelen ışık çok parlaktı. Yüzü acıyordu. Baş daha da çok ağrıyordu.

Cordelia masanın diğer tarafından, "Ağlamaktan nefret ediyorum," dedi kesin bir ifadeyle. "Berbat bir şey.

"Cordelia!" diye bağırdı Stevie, ama sesi gülmemeye çalışıyormuş gibi geliyordu.

"Evet, öyle," dedi kız.

Maggie savunmaya geçerek, "Bunu onun önünde söylemedim Stevie," dedi.

Cordelia dokuz yaşından çok daha büyük bir sesle, "Tabii ki yapmadın," dedi. "Annemdi.

Maggie sahne fısıltısıyla, "Biliyorum," dedi ve Cordelia kıkırdadı.

"Şimdi iyi misin, Taylor? Cordelia sordu.

Dokuz yaşından çok daha büyük, zavallı çocuk. "Olacağım. Taylor kendi sandalyesine geri kaydı ve anında Ford'un kokusu kafasını doldurdu. O hâlâ oradaydı. Baş ağrısına rağmen dudakları kıvrıldı. Tabii ki oradaydı. Adam kaya gibi sağlamdı.

Ford sıkıştığını fark etmediği yumruğunu açtı ve avucuna iki beyaz tablet bıraktı. "Sadece reçetesiz satılan normal şeyler," dedi usulca.

"Teşekkürler. Hapları patlattı ve soğumuş olan kahveyi içti. Hem soğuk kahveden hem de Ford'un kıyma gibi görünen yüzünü gördüğünü düşünerek yüzünü buruşturdu. Ama başını kaldırıp baktığında elinde bir torba donmuş bezelye tuttuğunu gördü. "Ne oluyor Ford?

"Gözlerin için," diye açıkladı ve kadın ona güldü. "Benimle dalga geçiyorsun.

Ford sırtıttı. "Hayır. Yardımı olur. Nereden bildiğimi sorma.

"Yeterince adil," dedi ve çantayı yüzünün üst yarısına vurdu. "Oh. Bu iyi hissettiriyor. Teşekkür ederim. Zonklamayı dindirecek kadar uzun süre orada tuttu, sonra çantayı masaya fırlattı ve Ford'u eğlence ile korkunç uyarı arasında bir şeyle izleyen Clay'e döndü. "Bana annenden bahset," dedi usulca. "Lütfen.

Clay fotoğrafları eline aldı, yüz ifadesi bir anda yumuşadı. "Annem çok iyiydi. Hayatımın ilk birkaç yılında, yani üvey babam Tanner St James'le tanışana kadar bekâr bir anneydi. Bu onların düğün günü.

Gelin ve damat birbirlerine gülümserken, her ikisi de siyah saçlı küçük bir çocuğun elini tutuyordu. "Bu sen misin?

'Evet,' dedi ve bu anının tatlı bir anı olduğu belliydi. 'Annem her zaman başkasının çocuğunu isteyen biriyle karşılaşmayacağından endişelenirdi ama Tanner bunu yaptı. O her zaman olmak zorunda olmadığı baba oldu, tıpkı üvey babanın senin için olduğu gibi.

"Tanner hala burada mı? Yani hala hayatta mı?"

"Evet," dedi tekrar, ağzı onun da gülümsemesine neden olan bir gülümsemeyle kıvrıldı. 'Ve seninle tanışmayı o kadar çok istiyor ki. Ona sadece akşam yemeğine kadar bekleyeceğine dair söz verdirebildim. Wight's Landing'de, Chesapeake Körfezi'nde bir yeri var. Kaliforniya'ya dönmeden önce gelip orayı görmeni umuyor.

"Orası çok huzurlu," diye ekledi Stevie. "Bazen sadece düşünmek için oraya tek başıma gidiyorum.

Cordelia, "Büyükbabamın köpekleri var," diye araya girdi. 'Lacey ve Columbo. Lacey'nin bebeklerinden birini aldım ama Mannix artık küçük değil. Köpekleri seviyorsun, değil mi? Büyük, tüylü, salyalı olanları bile mi?

"Onları sev," diye güvence verdi Taylor. "Ne kadar büyük, kıllı ve salyalı olurlarsa o kadar iyi.

Stevie alaycı bir tavırla, 'O zaman iyi olacaksın,' dedi. "Çünkü Mannix yukarıdakilerin hepsi.

Cordelia küstahça, "Ve kimsenin bakmadığını *sandığın* zamanlarda onu ikramlarla şımartıyorsun," dedi.

Maggie şarkı söyler gibi bir sesle, "Yakalandın," dedi ve Cordelia'yla yumruklarını tokuşturdular.

Cordelia, "Bum," dedi ve Taylor yine güldü.

"Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedi ve sonra yüzünü buruşturdu. "Tanner'ı kastediyorum, ama köpekleri de seveceğime eminim. Cordelia gülümseyerek Taylor'ın da ona gülümsemesini sağladı. "Ama bu öğleden sonra şehirde bir randevum var. Jazzie Jarvis ve ben dondurma yemek için buluşacağız.

Clay başını salladı. "Biliyorum. Ben de seninle geliyorum.

"Ah, doğru. Taylor'ın Maggie'yle ahırdaki ofiste yaptığı konuşma yıllar önceymiş gibi geliyordu. 'Bütün bunlar dün böyle başladı. Sen benim güvenliğimsin.

"Aynen öyle," diye mırıldandı. "Babam saat altıda bizim eve gelecek.

Stevie sevgiyle, 'oraya daha erken varacak,' dedi. "Babam eve erken gelemeyecek.

bekle.'

Cordelia, "Taylor gelmeden önce benimle bir film izleyebilir," dedi. "Çünkü ondan sonra bütün zamanını onunla geçirmek isteyecektir. Bu sözler kin ya da kötü niyet olmadan söylenmişti ama yine de Taylor'ın dikkatini çekti.

Taylor usulca, "Buraya onu gelmediğimi biliyorsun," dedi. "Değil mi?"

Cordelia bilgece başını salladı. "Biliyorum. Bu bir yarışma değil, Taylor. O ikimizi de aynı şekilde sevebilir. Clay de öyle. Kaşlarını kaldırdı. "Ama bence Ford bizi çok farklı sevecek.

Ford şaşkın bir kahkaha attı. "Seni küçük pislik.

Cordelia sevinçle kıkırdadı ve öpücük sesleri çıkardı. "Evet.

Taylor'ın yanakları kendisini ele veren bir kızarıklıkla kızardı. Clay'in gözlerinden kaçarak Cordelia'ya keskin bir bakış fırlattı. "Sadece dokuz yaşında olduğuna emin misin, evlat?"

Stevie kızının saçlarını şefkatle karıştırdı. 'Kırkına yaklaşıyor. Ve bu *farklı*.'

Cordelia kaşlarını çattı. "Emin misin?"

"Çok eminim. Bu cümlede "aşk" bir fiildir. Yaptığınız bir şeydir. Stevie önce Clay'e, sonra da kızına gülümsedi. Bastonunu kaptığı gibi kendini ayağa kaldırdı. 'Hadi, kısa kes. Binilmeyi bekleyen atlarımız var.

Taylor Stevie'deki değişime hayret etti, sonra saate baktı. "Oh, kahretsin. Yakında terapi seansları için çocuklar gelecek. Atları hazırlamam lazım.

Kız ayağa kalkacakken Ford omzuna bastırdı. 'Burada kal ve diğer resimlerine bak. Ben atları hazırlayayım.

Adamın elini omzundan çekti ve minnettar bir şekilde sıktı. "Teşekkür ederim, Ford.

Maggie onu takip etti ve Taylor'ı Clay'le masada yalnız bıraktı. *Babamla. Hayatımın çoğunu kaçıran babam.* Bir nefes aldı. *Babam*, diye tekrar düşündü. Ve kelimeler artık o kadar da korkutucu değildi.

Sessizliği bozarak boğazını temizledi. "Ee... sen ve Ford?"

Cordelia'nın sataşmaları yüzünden henüz tamamen soğumamış olan yanakları yeniden ısındı. "Çok nazik davrandı. Ve sanırım ikimiz de biraz yalnızız.

İç çekerek başını salladı. 'O iyi bir genç adam. Çok şey atlattı.'

"Biliyorum. Hakkında çok şey okudum.

"Sadece ... Başını salladı, gülümsemesi hüzünlüydü. "Sana dikkatli olmanı söylememe izin var mı?"

"Evet. Bence en azından bunu hak ettin.

Gözleri bir parça kısıldı, kafasının karıştığı belliydi. "Bu ne anlama geliyor?"

Ona bakamayınca, artık donmamış olan bezelye torbasını dürtükledi. "Bu, benim babam olduğun, ancak kendi hatan olmaksızın en temel ebeveynlik haklarından mahrum bırakıldığın anlamına geliyor. Bu da yapmamız gereken çok şey olduğu anlamına geliyor. Ve biz bunu yaparken senin bir baba gibi davranmaman için hiçbir neden yok. Sertçe yutkundu. "Bu, sana nasıl hitap edeceğim konusunda hiçbir fikrim olmadığı anlamına geliyor, çünkü kendi kızın tarafından ilk adıyla çağrılmayı hak etmiyorsun ama ben sana "Baba" demeye kendimi zorlayamıyorum, bu da *berbat bir şey*. Bu da demek oluyor ki bu staj bittiğinde ne *halt* edeceğime dair hiçbir fikrim yok," diye kalın bir sesle sözlerini bitirdi. Çenesini göğsüne indirdi ve derin bir iç çekti. "Bu biraz fazla oldu. Özür dilerim.

Eli saçlarının altından kayarak ensesini okşadı. Bu şefkatli bir dokunuştı ve kadın ona doğru eğildi. "Bugün bunların hiçbiri için endişelenmene gerek yok," diye mırıldandı. "Özellikle de çiftlikte geçireceğin zaman sona erdiğinde ne yapacağını. Sonra onu kendine çekti ve şakağından öptü. "Hadi şu resimlerin geri kalanına bakalım, tamam mı?"

Başını onun omzuna yasladı ve bu iyi hissettirdi. Gerçekten de öyle. *Bu bir ihanet değil*, dedi kendi kendine, zihninde *diğer* babasının yüzünü görmemeye çalışarak. Ama elbette zihni Frederick Dawson'ın yüzünü görüyor, bir önceki gece yaptıkları telefon görüşmesindeki kırıncı sesini tekrarlıyordu. Yine de Clay'le geçirdiği bu an inkâr edilemeyecek kadar tatlıydı. *İkimiz için de*.

"Resimlere bakmak iyi bir plana benziyor.

Masadaki fotoğraf yığınına almak için ona doğru uzandı. Bir sonraki fotoğrafta, ön tarafında *FIII* yazan bir teknenin güvertesinden gülümseyen, kırışmış saçlı, güçlü kuvvetli bir adam görölüyordu. "Bu benim babam, Tanner St James.

"Mutlu görünüyor.

Clay kuru bir sesle, "Yorgun görünmesi gerekir," dedi. "Benden çok da yaşlı olmayan yeni bir karısı var.

"Ah," dedi, sonra sözlerinin gerçek anlamı ona çarptı ve niyetinin bu olduğundan şüphelendiği için güldü. "Ohhhh myyyy.

"Aman Tanrım" doğru. Babasını polis üniforması giymiş güzel bir sarışınla gösteren bir sonraki fotoğrafa geçti. "Bu Nell.

"O bir polis mi?

Wight's Landing'de bir şerif yardımcısı. Patronu da benim eski nişanlım. Stevie'den önceki tabii ki.

"Tabii ki," dedi Taylor, eğlenerek ve eğlendirerek. "Stevie onu tanıyor mu?

"Kim, Nell mi yoksa
eski sevgilim mi?"

"İkisi de.

Nell'i tanır ve sever. Lou'yu tanıyor ve hoş görüyor. Çoğu zaman,' diye ekledi biraz irkilerek. "Bazen ... şey, diyelim ki pençelerini birbirlerine karşı keskinleştiriyorlar.

"Me-ow," dedi Taylor ve o da kıkırdadı.

"Evet. Erkekler o zaman kaçıp saklanır.

"Korkaklar," diye alay etti.

"Ve bundan utanmıyorum. Bir sonraki fotoğrafta Deniz Piyadeleri üniforması çok daha genç Clay, kolunu Tanner'ın omuzlarına atmıştı. İki adam da gülümseliyordu. Tanner'ın çenesi öfkeyle sıkılmıştı. Genç Clay ise sadece uyuşmuş görünüyordu. "Ben burada senden biraz daha gençtim," dedi sessizce. "Ve bir kızım olduğunu yeni öğrenmiştim.

"Ah. Daha fazla gözyaşı yaktı, ama onları geri çekti. "Nasıl öğrendin?

'İzinli olarak eve döndüğümde eski lisemden bazı çocukları gördüm. Bana Donna'nın eski erkek arkadaşıyla evlendiğini söylediler, benimle flört ederek geri kazanmaya çalıştığı erkek arkadaşıyla. Donna'nın aklına gelen seks konusundan rahatsız olmuş görünüyordu, sert yüzünü kızarmış bir ifade kaplamıştı. "Evet. Her neyse, bana adamın "zaten bir çocuğu olmasına aldırış bile etmediğini" söylediler. Şok olmuşum. Sonra hesap yaptım ve kadının yalan söylediğini anladım. Bana düşük yaptığını söylemişti. Bunu öğrenmek için hemen ailesinin evine gittim.

Onunla yüzleşebilmek için nerede olduğunu sordum ama çoktan gitmişti. Ailesi . . .' Tereddüt etti. "Detayları anlatmadılar. Eğer geri çekilip onu rahat bırakmazsam beni tutuklatmakla tehdit . Babası ..." Omuz silkti. "Aslında bana vurdu. Ben de ona vurmak istedim ama gerçekten tutuklanacağımı düşündüm. Eski erkek arkadaşından çoktan boşandığını öğrendim - meğer adam kötü davranıyormuş. O sırada seni arayacak vaktim bile yoktu. İznim bitmişti ve rapor vermem ya da firari sayılmam gerekiyordu.

Kalbi, şaşkın, kullanılmış ve ihanete uğramış o genç adam için bir kez daha acıdı. Çok öfkeli olmalıydı. Üvey babası -*büyükbabam*- fotoğrafta kesinlikle öyle görünüyordu. "Tanner sana kızgın mıydı?" diye sordu kararsızca.

"Hayır, tatlım. Benimle olmaz. Benim için. Seni aramaya gitti. İlk başta ben görevde için ülkede bile değildim. Daha sonra, ben başkentte polirken, o ve ben bazen birlikte, bazen de ayrı ayrı aradık. Polislikten emekli olmadan önce yılda iki kez, emekli olduktan sonra da daha sık Kaliforniya'ya giderdi. Ben umudumu tamamen kaybetmişken o seni aradı. Duyulabilir bir yutkunma. "Her zaman yanımda oldu. O benim her yönden babam gibidir. Bu yüzden Dawson'a olan hislerini anlıyorum. Sandığından daha fazla.

Tek kelime bile edemedi. Kalbi çok doluydu. Yanağını onun omzuna daha sert bastırdı ve o da anlamış gibi görünerek saçlarını okşadı.

"Bazen Tanner'a baba diyorum," diye devam etti kız hiçbir şey söylemeyince. "Bazen de ona Tanner diyorum. Yanağını onun saçlarına yasladı. "Ben çok küçükken ona Tanner Amca derdim, ta ki bir gün, annemle evlendikten yaklaşık altı ay sonra ona Baba demeye başlayana kadar. Beni hiç zorlamadı. Ben hazır olana kadar bekledi. Ben de sen hazır olana kadar bekleyeceğim, Taylor. Bana farklı bir şey demeye hazır olana kadar Clay diyeceksin. Ve eğer hiç hazır olmazsan, bu da sorun değil. Seçim yapmak zorunda kalmanı istemiyorum. Sadece senin dünyanın bir parçası olmak istiyorum.

"Teşekkür ," dedi kısık sesle. Ona Taylor demişti. Sienna değil. Taylor. rahatlaması gerekirdi ama nedense bu onu üzüyordu. Sanki

hayallerinden vazgeçti. Elde edebileceği her şeye razı olmuş gibiydi. Ve bu adil değildi. *Bunların hiçbirisi adil değil.* "Bana Taylor demek zorunda değilsin.

"Biliyorum. Ama yapacağım, çünkü bu senin adın. Kızın yaslandığı omzunu nazikçe silkti. 'Ben de sana Sienna ismini vermedim, biliyorsun, bu yüzden tam olarak ona bağlı değilim. Aslında annenin seçtiği isim yerine Dawson'ın seçtiği ismi kullanmak hoşuma gidiyor.

Ama beni senden sakladı. Kaybettin ... tüm o yılları kaybettin.

"Biliyorum," dedi tekrar. 'Ama artık buradasın ve yeni bir başlangıç yapıyoruz.

Değil mi?"

Sert bir şekilde başını salladı. "Doğru.

"Güzel. Uzun, çok uzun bir süre sessiz kaldı. "Bana bir şey borçlu olduğunu düşünüyor gibisin Taylor. Borçlu değilsin. Olanların hiçbirisi senin hatan değildi ve gerçeği anladığında bana geldin. Bunun için her zaman minnettar olacağım ve seni her zaman seveceğim, çünkü sen benim kıızımsın. Şışt,' dedi nazikçe, kız cevap vermeye çalıştığında. 'Henüz tam olarak bitirmedim. Ayrıca üvey babana bir şey borçlu olduğunu düşünüyor gibisin. Onun böyle düşündüğüne bir an bile inanmıyorum. Bana onun hakkında anlattığın her şeye bakılırsa, seni güvende tutmak için katlandığı mesafeler de dahil, Frederick Dawson seni seviyor. Bir ebeveynin çocuğuna verdiği sevgi karşılıksızdır, Taylor. *Bedava.* Hiçbir borcu yoktur. Geri ödeme gerekmez. Sadece onu sev. Tek istediği bu.'

Gözyaşları yeniden dökülmeye başladı. "Bunu sana Tanner mı öğretti?"

Evet, öyle yaptı. Çünkü uzun bir süre ona borçlu olduğumu düşündüm. Eğer mükemmel bir evlat olmazsam beni terk edeceğini ve annemin yine yalnız kalacağını düşündüm. Sonunda bunu fark ettiğinde beni bir kenara çekti ve az önce sana söylediğim sözlerin aynısını söyledi.

"Keşke... Keşke başından beri hayatımda olsaydın.

Göğsü genişledi ve nefesini dikkatlice bıraktı. 'Ben de bebeğim. Ben de. Fotoğrafları tekrar zarfın içine yerleştirdi. 'Diğerlerine sonra bakarız. Şimdi gözlerini kurula ve gidip çocuklarıyla ilgilen, yoksa Maggie derimi yüzer.

Burnunu çekerek gözlerini kuruladı. 'Daha fazla donmuş bezelyeye ihtiyacım var. Çocuklar ağladığını anlayacak.

Clay bir kahkaha attı. 'Al. Bunu giy. Arka cebinden, önünde altın rengi M&B dikişli siyah bir beyzbol şapkası çıkardı. Başına geçirdi ve gözlerini saklamak için siperliğini aşağı çekti. "İşte böyle. Kimse anlamayacak. Eğer sesin boğuk geliyorsa, alerjileri suçla. Stevie ağladığında hep böyle yapar. Ve evet, ölene kadar bunu söylediğimi inkar edeceğim.

Ona gülümsedi. "Söylemeyeceğim. M&B Güvenlik'in iş adınız olduğunu biliyorum ve M belli ki Maynard'ı temsil ediyor ama B ne anlama geliyor?

"Araştırmanızda bulamadınız mı?" diye sordu alaycı bir şekilde. 'Sana internette nasıl daha derine inebileceğini göstermem gerekecek. Bu da aslında üniversite çağındaki asistanlarımdan birinin sana göstereceği anlamına geliyor. Ağzını tekrar çekiştirdi. "Bu Buchanan için, ilk ortağım. Ethan evlenip Chicago'ya taşındığında şirketten ayrıldı ama hâlâ aramız iyi. Tatillerde, doğum günlerinde ve vaftizlerde birbirimizi ziyaret ederiz. O da seninle tanışmak isteyecektir.

"Dört gözle bekliyorum. İsteksizce ayağa kalktı. "Gidip derslerimi yapsam iyi olacak. "Acele etme. Bitirdiğinde burada olacağım.

Düşüncesizce eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Sonra görüşürüz. Bir ritmin geçmesine izin verdi. "Baba.

Adam, sanki isim yeni kafasına dank etmiş gibi bir kahkaha attığında kadın kapıdaydı. "Kesinlikle "Pop" değil," dedi kel bir şekilde. 'Asla olmaz. Stevie bunun sonunu duymama asla izin vermez.

Omzunun üzerinden ona bir sırtış fırlattı ve kapının arkasından çarparak kapanmasına izin verdi.

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Saat 10.30.

JD cipini Clay'in kamyonuyla çiftliğin ana ambarının arasına park etti ama motoru kapatmadı. Dışarı çıkmak için hiçbir hareket yapmadı.

Burada olmak istemiyorum.

Sadece Lucy ve çocuklarla birlikte evde olmayı dilemekle kalmıyordu, tabii ki diliyordu da. Clay'in kızıyla tanışmak istemiyordu, onun yokluğunun en güvendiği arkadaşlarından birine ne kadar acı verdiğini ilk elden biliyordu.

Clay'le yüzleşmek, JD'nin uzun zamandır kayıp olan meşhur kızının yeniden ortaya çıkışının zamanlamasıyla ilgili ciddi şüpheleri varken onun yüzündeki umudu görmek kesinlikle istemiyordu. Stevie'yle gerçekten yüzleşmek istemiyordu. Daphne, Stevie'nin Sienna'nın 'eve dönüşünü' pek iyi karşılamadığını söylemişti. JD, eski ortağına ve ailesine daha fazla stres ve hayal kırıklığı yaşatan kişi olmak istemiyordu çünkü Stevie onun için cinayet masasındaki eski ortağından çok daha fazlasıydı. O, JD'nin hiç sahip olmadığı kız kardeşiydi.

Ben de Jeremiah'ın yeni bir yemek denemek istemediği zamanki gibi davranıyorum. Surat asmayı bırak. Git stajyer terapisti iş başında gözlemle. Eğer gerçekse, Jazzie Jarvis'i konuşturmak için en iyi şansın o.

Kendini cipten inmeye ve antrenman sahasına doğru yürümeye zorladı. Önceki akşam Daphne ve Joseph gittikten sonra Maggie'yi aramıştı. Yeni stajyeriyle ilgili bilgi almak için onu sıkıştırmıştı. Sesi bitkin çıkan Maggie, Taylor terapi seanslarını bitirdikten sonra gelmesini, böylece onları tanıştırabileceğini söylemişti ama JD gözlemlemek için bilerek daha erken gelmişti.

İşte . Sienna Maynard, nam-ı diğer Sienna Smith, nam-ı diğer Taylor Dawson.

Neredeyse düz beyaz bir tişört ve çok dar olmayan bir kot pantolon giymişti. Uzun siyah saçlarını at kuyruğu yapmış ve siyah bir şapka takmıştı. Clay'in şapkalarından biriydi aslında. Genç kadın bir sineği bile incitebilecek gibi görünmüyordu.

Sanki gerçekten tehditkâr görünecekmiş gibi, diye kendisiyle alay etti. Taylor, Joseph'in geçmiş kontrolünden kaçmış ve iki hafta boyunca burada bulunma nedeni hakkında yalan söylemişti. Görünüşe aldanmayacak kadar usta bir yalancıydı.

Yalancı ya da değil, Taylor şu anda beş yaşlarında görünen ve üzerinde oturduğu küçük attan korkan küçük bir kızla çalışıyordu.

Dehşete düşmüştü ama kararlıydı. Taylor çocuğa karşı sabırlıydı, onu ringin etrafında tekrar tekrar dolaştırdı. Sabırlı ve becerikliydi. Ve şefkatliydi. Seansın sonunda çocuk tamamen korkusuz değildi ama gülüyor, atın boynunu okşuyor ve geçen her anla birlikte daha da rahatlıyordu. Seans bittiğinde Taylor kollarını uzatarak küçük kızın eyerden inmesine yardım etti ve ayakları yere değene kadar onu nazikçe indirdi.

"Anne, !" diye sevinçle bağırdı kız. "Beni gördün mü?

Ringin uzak tarafındaki çitin diğer tarafında bir durmuş, dakikalar önce gözyaşlarını sildiği yerde cesur bir yüz ifadesi takınıyordu. Stevie onun yanından, "O iyi," diye mırıldandı ve JD irkilerek sıçradı.

"Nereden geldin?" diye sordu adam ve kadın ona güldü. Ahır. Cordelia'yla ata biniyordum ama sabahtan beri burada duruyorum.

iki dakika geçti. Çok iyi bir dedektifsiniz,' diye ekledi sırtarak. Bir kolunu çit direğine dolamış, ona yaslanmış, diğer eliyle de bastonunun sapını tutuyordu. Onu tanımayan biri bu duruşun sıradan olduğunu düşünebilirdi ama JD onun beyaz parmak eklemlerini ve gülümsemesine rağmen ağzının etrafındaki hafif acıyı gördü. Kızı sevdiği için Cordelia'yla birlikte ata biniyordu ama bu aktivite onun için hiç de rahat değildi.

"Canın yanıyor," dedi, niyet ettiğinden daha sert bir şekilde.

"Kesinlikle buna değer," dedi hiç tereddüt etmeden. "Bu sabah burada ne yapıyorsun?

JD kaşlarını kaldırdı ve Stevie bir iç çekti. "Ah," dedi sessizce. "Belli ki biliyorsun.

'Haber çabuk yayılır. Bunu biliyorsun.'

Stevie başını sallayarak, ", " dedi. "Daphne?

Elbette. O ve Joseph dün gece uğradılar. Holly'nin düğününün gölgede kalmaması için herkese oh-my-Gods'u sistemlerinden atmaları için bir gün vermek istediler. Beş yaşındaki çocuğun annesiyle ciddi bir şekilde konuşan Taylor'a kaşlarını çatarak baktı ve onu fark etmemiş gibi görünüyordu.

Stevie orada duruyordu. "Düğünden iki gün önce saklandığı yerden çıkması çok bencilce.

Stevie düşünceli bir ifadeyle, 'Sanırım kendi karar vermiş olsaydı bunu daha uzun süre gizli tutardı,' dedi. 'O biraz utangaçtır. Muhtemelen son on yıldan fazla bir süredir küçük bir toplulukta yaşadığı için. Büyük gruplar içinde rahat değil.

JD ona baktı. "Onu savunuyormuş gibi .

Stevie başını kaldırıp baktı, sonra gözlerini kırptırdı. "Tanrı aşkına. Daphne size benim deli olduğumu mu söyledi? Bu onun hatasıydı. Sadece zamana ihtiyacım vardı.

"Senin deli olduğunu söylemedi. Sadece iyi karşılamadığını duydum. Daphne de Lucy sorduğu için söyledi. Çünkü senin için endişeleniyordu.

"Daha çok Clay için üzuldüm çünkü sonuçsuz arayışlarının ona ne kadar zarar verdiğini yakından ve bizzat gördüm. Ama Taylor gerçek görünüyor, JD. Ve iyi bir insana benziyor. Buraya gerçekten sadece ona aval aval bakmak için mi geldin?

Hayır. Onunla konuşmaya geldim. Başka kimseyle bağ kurmamış program çocuklarından biriyle bire bir seans yapmayı kabul etti. Bayan Dawson'ı bu kadar özel kılan şeyin ne olduğunu görmek istedim; söz konusu küçük kız bir ay boyunca kimseyle konuşmamışken onunla konuştu.

Ona Jazzie'nin hikâyesinin özetini verdi ve Stevie'nin parçaları bir araya getirirken kaşlarının çatılmasını izledi. Onun kaosu anlamlandırma yeteneği en çok hayranlık duyduğu şeylerden biriydi. Ve en çok özlediği şeydi. Hector iyi bir polisti ama Stevie Mazzetti değildi.

Stevie dudaklarını büzdü. "JD, bilmen gereken birkaç şey var. Birincisi, kızımı tehlikeli bir işe bulaştırırsan Clay kafayı yer.

JD biraz incinmiş hissederek, "Ben olsam bunu yapmazdım," dedi. "Beni daha iyi tanıdığını sanıyordum.

"Ben biliyorum. Kafanı koparıp futbol topu olarak kullanmakla tehdit edecek olan Clay.

JD yüzünü buruşturdu. "Tamam, uyarıldım. Ama Joseph ve ben bunu mümkün olan en güvenli ortamda gerçekleştirdik. Jazzie'nin güvenliği için de endişelenmemiz gerekiyor.

"Seni anlıyorum. Sadece söylüyorum. İkincisi, Ford'un Taylor'a karşı bir şeyler hissettiği ve Clay kafanı kopardıktan sonra onu kale direklerine doğru tekmeleyecek olanın Ford olacağı. Gölgelelerin arasında duran Ford'un zar zor görüldüğü ahır kapısını işaret etti. Taylor Dawson'ı neredeyse hayranlıkla izliyordu. Ve büyük bir şehvetle.

JD inledi. 'Şaka yapıyor olmalısın. Ford bunca zaman kızsız kaldı ve birden Clay'in kızına mı aşık oldu? Sonra bunu hayal etti ve Taylor'ın samimiyeti konusundaki şüphelerine rağmen dudakları kıpırdadı. "Bunun nasıl sonuçlanacağını görmeyi çok isterim. Ford, Taylor'ı randevulara götürdüğünde Clay'le uğraşmak zorunda kalacak. Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Bu tamamen eğlenceli olabilir.

Stevie koluna sertçe vurdu. 'İyi ol. Ford'un sert bir zaman geçirdi.

O savunmasız. O da öyle.'

JD bir kez daha kaşlarını çatarak, "Ondan hoşlanmadığınızı sanıyordum," dedi.

'İlk başta inanmadım. Hala biraz şüpheliyim, çünkü cevaplanmamış çok fazla soru var ya da duymak istediğim sorulara cevap vermedi.

"Sevmek mi?

"Annesinin ölüm döşeğindeki itirafından sonra Clay'e gelmesinin neden bu kadar uzun sürdüğü gibi. Omuz silkti. "Ama Cordelia beni eğitti. Bazı insanların korkularını yenmesinin diğerlerine göre daha zor olduğunu söyledi.

"Ah," diye mırıldandı JD.

Stevie başını salladı. "Sen de mi kabusları biliyordun?

Evet. Ben onun vaftiz babasıyım. Ona dondurma alırım. Bana bir şeyler anlatır. Sanırım sana da söyledi.'

Sonunda, evet. Ve ben bununla iyiyim. Benim dışımda herkesin bilmesini sorun etmiyorum, çünkü Cordelia'nın neden benim bilmeme izin vermediğini biliyorum. Anlıyorum. Sanırım diğer insanların korkuyla nasıl başa çıktıkları konusunda beklentilerimde biraz gerçekçi değilim.

"Çünkü sende hiç yok. Ve sana biraz lazım.'

Üzerinde çalışıyorum. Bebek adımları, JD.

Bebek adımları.'

Ve nedense bu onu gülümsetti. Ama ona nedenini sormadan cep telefonu çaldı. "Maggie," dedi ve mesajı okudu. "Çocuk üşüttüğü için bir sonraki seansın iptal edildiğini söylüyor. Taylor önümüzdeki yirmi dakika boyunca boş olacak. Şimdi ofise gidip onunla görüşeceğim, Jazzie'yle bire bir yapmak istediğinden emin olmak için.

Stevie omzunun üzerinden Maggie'nin çiftlik evine doğru temkinli bir bakış fırlattı. 'Ben de geleceğim. Tüm bilgileri aldıktan sonra Clay'e iletacağım.

JD kuru bir sesle, "Başım sana teşekkür ediyor," dedi. 'Lucy boynuma bağlı olmasından hoşlanıyor. Belki onu orada tutabiliriz.

"Bu size kalmış, Dedektif. Stevie bastonuna dayanarak ahıra doğru ilerledi.

"İyi olacak mısın Stevie?

Başını salladı. 'Sadece bir süredir ata binmediğim için kaslarım ağrıyor. Gerçi tekrar ata binmem biraz zaman alabilir. Gel bakalım. Seni Taylor'la tanıştırayım.'

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Saat 10.45.

Taylor kendini yirmi dört saatten kısa bir süre içinde ikinci kez Maggie'nin masasının önünde otururken buldu. Ve neredeyse dün geceki kadar gergin hissediyordu. Gerçi bu farklı türden bir gergindi. Dün gece her şey berbattı. Ama bugün ... Clay'in arkadaşlarından biriyle ilk kez tanışacaktı, artık onun kim olduğunu biliyorlardı.

Dedektif JD Fitzpatrick onunla tanışmak istiyordu çünkü bugün ilerleyen saatlerde Jazzie ile buluşacaktı. Ama bundan daha fazlası vardı ve Taylor bunu biliyordu. JD'nin onaylaması önemliydi, çünkü Clay için önemliydi.

"Sakin ol," diye mırıldandı Maggie.

"Senin için söylemesi kolay," diye mırıldandı Taylor. "Mikroskop altında olan sen değilsin.

"Doğru, ama kimsenin seni yargılayacağını sanmıyorum. Maggie gülümsedi. 'Yargılayacak olurlarsa da bana hesap verirler.

Taylor da gülümsemek istedi ama dudaklarını kıvrılmaya zorlayamadı. 'Bu insanların hepsi önemli Maggie. Yani, Fitzpatrick Clay'in arkadaşı. Stevie polisten onun ortağıydı, değil mi?

"Evet. Maggie'nin sesi sakindi. 'Ama JD ve Stevie'nin geçmişi bundan çok daha eskiye dayanıyor. O Cordelia'nın vaftiz babası ve Stevie de JD'nin oğlunun vaftiz annesi.

Taylor sessizce inledi. 'Tanrım, bu daha da kötüleşiyor. Stevie beni California'ya geri gönderme isteğini daha yeni atlattı. Bu Fitzpatrick denen adam benden hoşlansa iyi olur yoksa fikrini değiştirebilir. Fazla dramatik davrandığını biliyordu. En azından öyle umuyordu. *Tanrım.*

Maggie kıkırdadı. "Sana sadece kendin olmanı söyleyerek bir klişe gibi görünme riskini alacağım. Masanın üzerinden uzanarak Taylor'ın elini okşadı. 'Her şey yoluna girecek. Bu Clay'le ilgili değil ve şu anda seninle de ilgili değil.

"Jazzie hakkında. Taylor daha dik oturdu. "Onu konuşturmak. Onu güvende tutmak.

Maggie başıyla onayladı. "Kesinlikle. Biri ofisinin kapısını çaldı ve Maggie masasının üzerindeki monitöre baktı. 'Bu JD ve Stevie de onunla birlikte. İçeri gelmelerini söyleyebilir miyim?

"Elbette. Taylor ayağa kalktı ve yüz ifadesini samimi bir ilgiye dönüştürdü. *Seninle ilgili değil*, diye hatırlattı kendine. *Bu Jazzie için.*

Kapıdan ilk Stevie girdi ve Maggie'nin kulüp sandalyelerinden birine çöktü. Biraz solgun görünüyordu. Onu Taylor'ın incelediği birkaç gazete makalesinden tanıdığı bir adam izledi. Cinayet Masası Dedektifi JD Fitzpatrick, Clay'in boyundaydı ama Clay'in hantal olduğu yerde zayıftı. Belki Clay'den birkaç yaş daha gençti. Lacivert bir takım elbise giymiş ve kravat takmış olmasına rağmen sıcaktan etkilenmemiş görünüyordu. Koyu renk saçlarının şakaklarında gümüş rengi vardı. Gözleri koyu maviydi, takım elbisesinden bile daha koyu ve lazer gibi kızın yüzüne odaklanmıştı. Selamlamak için elini uzatırken ağzı kibar bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Ben Dedektif Fitzpatrick. Valerie Jarvis cinayetini araştırıyorum."

Taylor şaşkınlığını gizleyerek gözlerini kırıştırdı. *Oh. İlk isimlerini duymayı bekliyordu. Tamam, o zaman. Resmi olsun o zaman.* Adamın elini sıktı. "Ben Taylor Dawson. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum.

"Ben de öyle," dedi ve oturmakta olduğu sandalyeyi işaret etti. "Lütfen.

Taylor nazikçe oturdu. Temkinli. Bu hiç de beklediği gibi başlamamıştı. Maggie'ye yan gözle baktığında yaşlı kadının da şaşırdığını fark etti.

Stevie sandalyeden bir iç çekti. "Tanrı aşkına, JD, biraz insan ol. Taylor, bu JD. JD, Taylor. Clay'in kızı.

Fitzpatrick'in yanakları aslında kızarmıştı. *Neden?* Taylor merak etti.

Utanç mı? Rahatsızlık mı? Kızgınlık mı? Söylemesi zordu.

'Elbette Stevie,' dedi. 'Haklısın. Seninle tanıştığımıza çok memnun oldum, Taylor. İzninizle. Stajyer terapistle tanışmayı umuyordum ama onun yerine kendimi Clay'in uzun süredir kayıp olan kızıyla tanışırken buldum. Hâlâ bu bilgiyi sindirmeye çalışıyorum.

Kızgınlık ve öfke, Taylor karar verdi. *Ve hayır, efendim, sizi affetmeyeceğim.* Ama nazik olacaktı. Clay için. Konuşmak için ağzını açmıştı ki Stevie kızgınlıkla kıkırdadı.

JD, bunu hallettiğimizi sanıyordum. Clay, Taylor burada olduğu için çok mutlu. Ben de öyle. Ben üzgün değilim. Bu yüzden senin de üzülmene izin yok. Tamam mı? Stevie yanıt beklemeden Maggie'ye döndü. "Eğer varsa biraz su ve kraker alabilirim.

"Sen iyi misin? Taylor endişeyle sordu çünkü Stevie'nin rengi hâlâ çok solgundu.

Stevie elini salladı. "İyiyim. Sadece aşırı ısınmış.

Maggie, gri kaşları kalkık, ikna olmamış gibi görünen ama zorlamayan bir tavırla eşyaları tedarik etti. "Yani JD, Jazzie için mi buradayız?

"Evet. Bir eliyle kravatını düzeltti. "Sana ne söylendi, Taylor?"

Taylor, Fitzpatrick'in gözleriyle gözünü kırpmadan karşılaştı. Eğer dostane olmayan bir ilişki yaşayacaklarsa, zayıf görünerek başlamak istemiyordu. Frederick ona bunu uzun zaman önce öğretmişti. "Jazzie'nin annesinin katilini gördüğüne inandığınızı biliyorum. Baş şüphelinin Jazzie'nin babası olduğunu biliyorum. Bunu bir sır olarak sakladığını biliyorum çünkü Jazzie'nin tanık olduğunu öğrenip onu da öldürmeye çalışacağından korkuyorsun. Jazzie'nin dün bana "teşekkür ederim" demesi dışında bir aydır konuşmadığını biliyorum. Ve onu kabuğundan çıkarıp gerçekte ne gördüğünü anlatmasını sağlayabileceğimi umduğunu da biliyorum. Bunun makul bir beklenti olduğundan emin değilim ama onu konuşturmak için elimden geleni yapacağım. Hepsi bu kadar.'

Bir kez başını salladı. 'Ayrıca bilmeniz gereken bir şey daha var, bu adamın dün sabah üç kişiyi daha öldürdüğüne inanıyoruz - evsiz bir bağımlı, bir torbacı ve bir polis memuru. Bağımlının cinayetinin planlı olduğuna inanıyoruz. Valerie Jarvis'i öldürmüş gibi görünmesi için ona tuzak kurulmuştu. Polis memuru, katil bağımlının cesedini atarken katili şaşırttığı için öldürüldü. Satıcı, memurun cinayetine bir şüpheli sağlamak için öldürüldü.

Lanet olsun. Fitzpatrick'in aradığı adam dört kişiyi mi öldürmüştü? Ama Taylor ifadesini nötr tuttu. "Anlıyorum," dedi sakın bir sesle. 'Bu, köşeye sıkışırsa saldıracağı ve ikincil hasarı umursamadığı anlamına geliyor. Bu öğleden sonra dikkatini çekersek, fırsat verildiğinde harekete geçmekte tereddüt etmeyecektir. Kolaylıkla tekrar öldürebilir.

Fitzpatrick isteksizce etkilenmiş görünüyordu. "Kesinlikle. Sizi her zaman koruyacak olsak da, yine de bir risk unsuru olduğunu anladığınızdan emin olmalıyım.

Taylor onun sözlerini dikkatle değerlendirdi. 'Peki ya Jazzie o gün gördüklerini açıklarsa? O zaman ne olacak?

"Ne söyleyeceğine bağlı.

Taylor sabırsızlığını gizleme zahmetine girmeden kaşlarını çatarak ona baktı. 'Dedektif Fitzpatrick, az önce bana bu adamın dört kişiyi öldürdüğünü söylediniz. Lütfen benimle oyun oynamayın. Jazzie babasını teşhis ederse, ne yapacaksın? Nerede olduğunu bilmediğinizi varsayıyorum, çünkü bilseydiniz

onu sorgulamak için getirdim. Haberlerde yüzünü gösterip aranan bir adam olduğunu söyleyecek misiniz?

Fitzpatrick onun bakışlarını tuttu. "Muhtemelen.

Taylor, 'Bu Jazzie'yi hedef haline getirir,' dedi.

"Ve sen de, Taylor," dedi Maggie, sesi sıkıntılı geliyordu.

Taylor masanın diğer tarafına baktı. Maggie güvenlik kamerası görüntülerini izliyordu ama bakışlarını tekrar Taylor'a çevirdi. "Bu konuda için rahat mı? Maggie ekledi.

Taylor bunu kafasında evirip çevirdi. Babası çıldırırdı. *Her iki* babası da çıldırırdı. *Çıldırıyor olmalıydım.* Ama o korkmuyordu. Aslında, kendini oldukça sakin hissediyordu. *Hadi, ben.* Emin değilim. Nasıl bir koruma sağlamayı planlıyorsunuz Dedektif Fitzpatrick? Ve ne kadar süreyle?"

Fitzpatrick gözünü kırpmadı. 'Burada, çiftlikte ve Jazzie'nin teyzesiyle birlikte yaşadığı dairede güvenliği sağlayacağız. Çiftlik zaten çok güvenli. Endişelenmenize gerek yok.

Taylor sıkıca gülümsedi. 'Sanırım öyle yapacağım. Endişelenmek benim en iyi yeteneğimdir. Yani burada, çiftlikte kaldığım süre boyunca sıkışıp kalacak mıyım?

Kaşlarını kaldırdı. "Bu bir sorun mu?"

"Benim için değil. Buraya çalışmaya geldim.

Fitzpatrick, "Hayır," diye düzeltti, "Clay'i gözlemlemeye geldin.

Taylor bir nefes aldı. Bırak. *Sakin ol. Sakin kal.* "O da var. Ama aynı zamanda çalışmak için buradayım. Şimdiye kadar her gün ders yaptım. Maggie çalışmamdan memnun olmadığı sürece bunun değişeceğini sanmıyorum ama bu Maggie ile benim aramda. Şu anda daha çok Jazzie için endişeleniyorum. Onu güvenli bir eve yerleştirecek misiniz?"

'Eğer gerekli olduğunu görürsem, elbette yapacağım. Şimdilik onu teyzesinin evinde, kendini en rahat hissedeceği ortamda tutmayı planlıyoruz. Güvende olması için güvenliğini sağlayacağız. Ve eğer peşinden gelen olursa, onlar için hazır olacağız.

Oh. Taylor'ın gözleri büyüdü, öfkesi aniden alevlendi ve dedektifin ne demek istediği aniden anlaşıldı. *Orospu çocuğu. O bir*

Jazzie'yi yem olarak kullanmak. Ben de, az da olsa, ama ben bir yetişkinim. Bunu seçebilirim. Ama Dedektif Pislik Jazzie'ye başka seçenek bırakmıyordu. Taylor ağzını açmış, küfür içermeyen sözcükler kurmaya çalışıyordu ki ofisin kapısı duvara çarparak açıldı.

JD ayağa fırladı, eli silahındaydı ama Ford hışımına içeri girince elini yanına indirdi. "*Seni orospu çocuğu,*" diye hırladı Ford, gözleri öfkeyle parlıyordu. JD'nin yüzüne baktı. '*Onları yem olarak kullanıyorsun. Lanet olası yem için! Hayatta olmaz. Hayır. Lanet olsun. Olmaz.'*

Taylor uzun bir süre sadece şaşkın şaşkın baktı. Ve aynı zamanda büyülenmişti. Ford elektrik gibiydi. Vücudu öfkeyle titreşirken, enerji dalga dalga yayılıyordu. *Tanrım.* Kesinlikle muhteşemdi.

Ve Fitzpatrick'in suratına yumruk atmasına bir nefes kalmıştı. O an için öfkesini bastıran Taylor ayağa fırladı ve Ford'un kolundan tutarak onu dedektiften uzaklaştırdı. Ford, kalçasının arkası Maggie'nin masasına çarpana kadar geriye doğru adım atarak onu hareket ettirmesine izin verdi.

Taylor onun önüne geçti ve bir elinin parmaklarını, hâlâ iki yanında duran yumruklarını sıkıp açarken esnemeye devam eden sert pazusunun etrafına sardı. Diğer elini göğsüne koyarak onu sakinleştirdi. "Rahatla," diye mırıldandı.

Mavi gözleri bir alev in içi kadar yoğun bir şekilde ona baktı. "Yem olmayacaksın.

"Çocuk kurbanlarla dolu bir ahırda yüksek sesle küfredemezsin," diye karşılık verdi ve usulca göğsünü okşadı. Aldığı sert nefeslerle göğsü kabarıyordu. "Çocukları korkutacaksın, Ford.

Sertçe yutkundu, boğazı çalışıyordu. Titreyerek bir nefes verdi. "Yem olmayacaksın," diye fısıldadı. "Hayır.

"Olmayacağım. Çenesi gerilerek Fitzpatrick'e kötücül bir bakış fırlattı. "Jazzie olacak. Bu da hiç iyi *değil.*

"Sen de öyle olacaksın. Ford artık bir boğa gibi oflayıp puflamıyordu. Gözlerindeki öfke başka bir şeye dönüşmüştü. Acı gibi görünüyordu ama emin olamıyordu çünkü bakışlarını onunkilerden ayırıp omzunun üzerinden Fitzpatrick'e baktı. "Yem yok.

Fitzpatrick yumuşak bir sesle, "Burada yetkili sen değilsin Ford," dedi. "Ama zgn olduğunu anlıyorum.

Ford dişlerini sıktı ve yumruklarını tekrar sıktı. "Bana patronluk taslama, JD," diye hırladı.

Taylor omzunun üzerinden bakınca Fitzpatrick'in bir trafik polisi gibi ellerini uzattığını gördü. "Bunu daha sonra tartışacağız," dedi Fitzpatrick. 'şimdilik Taylor ve Jazzie sadece dondurma yemek için buluşacaklar. Jazzie bize bir şey söylemezse, hiçbir şey değişmez. Ne Jazzie ne de Taylor şu anda olduklarından daha fazla tehlikede değiller. Eğer Jazzie konuşursa ve babasını gördüyse, başka kimseye zarar vermeden önce onu yakalarsınız.

Ford sıkılmış dişlerinin arasından, "Bunun sözünü veremezsin," dedi. 'Boktan şeyler olur. Bunu sen de biliyorsun.

Fitzpatrick'in gözleri yumuşadı. 'Evet, biliyorum. Daha fazlasını öğrendiğimizde bununla ilgileneceğiz. Tamam mı?'

Ford hiçbir şey söylemedi. Kaynadığı neredeyse duyuluyordu.

Stevie boğazını temizledi ve denge için bastonunu kullanarak ayağa kalktı. "Clay'e neler olduğunu haber vereceğim. Elimden geldiğince işleri yoluna koyacağım, JD." Taylor'ın yanında durdu ve gülümsedi. "İyi iş çıkardın evlat. Sinirlerine hakim oldun ve bunu sakinleştirdin. Başını Ford'a doğru eğdi, sonra Taylor'ın gözleriyle buluştu, kendi gözleri ciddileşmişti. 'Bu tamamen sana bağlı. Hayır dersin kimse seni sulamayacak.

"Hayır diyor," diye mırıldandı Ford.

Taylor başını salladı. "Evet diyor," dedi elini göğsünden çekip ağzını kapatarak. 'Eve gir Stevie. Birkaç dakika içinde orada olacağız.

Stevie gittiğinde Fitzpatrick kapıyı kapattı. "Yani cevabınız evet mi?" diye sordu.

"Evet. Taylor dişlerini sıkarak öfkesinin bir kısmının yzeyeye çıkmasına izin verdi. 'Her ne kadar planlar devam etse de, seninki gerçekten berbat. O sadece küçük bir kız, Dedektif.

Fitzpatrick ciddi bir tavırla, 'Ve eğer hiçbir şey yapmazsak, büyük bir kız olacak kadar yaşayamayabilir,' dedi.

Taylor başını salladı. "Biliyorum. Bu yüzden evet diyorum. O korkusuz bir hayatı hak ediyor. Sonra Maggie'ye bakmak için yana doğru eğildi. "Sanırım Ford dışarıda kulak misafiri olduğu için monitörünüzü izliyordunuz.

Maggie'nin dudakları kıpırdadı. "Evet. Buraya saldırmadan önce bu kadar uzun süre dayanmasına gerçekten şaşırdım.

Taylor iç çekti. 'Bize birkaç dakika verebilir misiniz? Lütfen?

Maggie masasından kalktı ve Fitzpatrick'in sessizce beklediği yere doğru yürüdü. Dedektif istediğini elde etmişti, bu yüzden Taylor her şeyi berbat etmemek için çenesini kapalı tuttuğundan emindi. O ve Maggie, onu ve Ford'u yalnız bırakarak ayrıldılar.

Taylor tekrar Ford'un göğsünü okşadı ve kolunu sıktı. "Bana bak. O mavi gözleri hâlâ yoğun ve kızgın olana kadar bekledi. Düşüncesizce ayak parmaklarının üzerine eğildi ve dudaklarını onun dudaklarına bastırdı, amacı sadece onu gagalamaktı, ama adam ağzına karşı hırladı, elleri kalçasını örtmek için beline doğru kaydı.

Onu zahmetsizce kaldırdı ve birkaç uzun adımda sırtını kapıya dayadı. Öpücüğü o devraldı ve Beyni kısa devre yaptı ve ona yaklaşımdan başka bir şey düşünemez oldu. Kollarını kaldırıp adamın boynuna doladı, sonra bacaklarıyla adamın kalçalarını kavradı ve onu öptü. Adam onun ağzını yaladı ve kadın daha fazlası için açgözlülükle ona doğru açıldı.

Sıcaktı. Tanrım, çok sıcaktı ve onu yakıyordu. *Her yerini.*

Ona doğru itti ve kalçalarının arasında sertleşti. Gözlerini kapadı ve inleyecekti ama adam hâlâ onu öpüyordu, sanki açlıktan ölüyormuş gibiydi. Çünkü öyleydi. Uzun zamandır ona şefkat gösterecek, dokunacak kimsesi olmamıştı.

Kollarını adamın boynundan indirdi ve gömleğinin eteklerini çekiştirdi, adam ona yer açmak için sırtını eğdiğinde gömleği yukarı çekti. Ellerini sert kaslara dayayarak, geniş, süpürme hareketleriyle göğsünü okşadı, sonra başparmaklarıyla meme uçlarına dokundu.

Bu onu daha da azdırdı ve hamleleri daha da hızlandı. Bir eliyle kızın kolunun kumaşını kavradı ve omzunu açıkta bırakacak şekilde aşağı çekti, sonra dudaklarını kızinkilerden ayırdı ve sütyen askısına ulaşana kadar boynunun kenarından aşağıya doğru öptü. Gömleğini bırakarak askıyı aşağı itti ve açık ağzını askının olduğu deriye yapıştırarak sertçe emdi.

Sert. kadar sertti ki çürükleri vardı. Ve bir neden yok gibi görünüyordu Bunun bacaklarının arasında zonklamasına neden olmasını beklemiyordu ama oldu. Eğildi, ona doğru itti, sert uzunluğunun geri ittiğini hissetti. Sonra adam elini gömleğinin altından sokup avucuyla göğsünü kapattı ve kadın onun sıcaklığını sütyeninin ince pamuğundan hissedebildi.

Başı kapıya yaslandı ve gözlerini kapatarak bu duyguyu içine çekti. "Çok iyi," diye fısıldadı. "Bu çok iyi hissettiriyor.

Doğruldu, omzunu bırakıp ağzına döndü ve öpücüğü tamamen öğütücü bir hareket ve keskin bir talepti. "Seni istiyorum," inledi ağzının içine, sesi alçak ve çakıllı. "Tanrım, seni istiyorum.

"Evet," diye fısıldadı ama neyi kabul emin değildi. Şu anda umurunda değildi.

Adam göğsünü kavrayan elini yukarı doğru hareket ettirerek sütyeninin kenarında durdu ve kadın nefesini tutarak adamın içeri girmesini, çıplak tenine dokunmasını bekledi. Ama o yapmadı. Uzun, çok uzun bir an boyunca orada öylece durdu, donup kalmıştı, gözleri kapalıydı. Sonra neredeyse sessiz bir iniltiyle nefesini verdi ve araştıran elini kalçasına götürdü.

Dudaklarını emdiği tene bastırarak yumuşak bir şekilde öptü. Hatta şefkatle. "Burada olmaz," diye fısıldadı. "Bundan daha fazlasını hak ediyorsun.

Titreyen bir elini adamın saçlarına götürdü ve yumuşak telleri parmaklarının arasından geçirdi. Kıpırdamadan durdu, dudakları hâlâ o kadar sert emdiği yere dokunuyordu. Adam nefes nefese kalmıştı, kadın da öyle.

"Canının yanmasını istemiyorum," diye fısıldadı omzuna doğru.

Gage Jarvis'in ona fiziksel olarak zarar vermesini mi yoksa kendisinin kalbini yaralamasını mı kastettiğinden emin değildi. Her ikisi de adil bir endişeydi. "Biliyorum," diye mırıldandı. Adam dudaklarını onun teninden çekene kadar saçlarını okşamaya devam etti.

ve sutyen askısını ve gömleğini düzeltti. Sonra sırtını dikleştirdi ve ayakları yere değene kadar bacaklarının onunkilerden aşağı kaymasına izin verdi.

"Jazzie'ye yardım etmeye çalışmalıyım," dedi usulca. "Biliyorum.

Ben aptal değilim. Fitzpatrick ne derse onu yaparım. Risk almayacağım.'

"Hayır," diye mırıldandı. 'Gelmeyeceksin. Ben de seninle geliyorum. "Ama Jazzie-

Kendisinininkine yaptığı gibi onun da ağzını nazıkçe kapatarak itirazını kesti. "İkinizle aynı odada olamayacağımı biliyorum. Erkeklerden korktuğunu biliyorum. Ama orada olacağım. Orada olmak zorundayım.

Bir kez daha öpmek için başını yavaşça aşağı çekti, bu seferki tatlıydı. "Anladım. Fitzpatrick'e vurmayacağına söz ver. Sana içinde dosya olan bir pasta getirmek zorunda kalmak istemiyorum.

Bir kahkaha attı. "Tamam.

Ve o kadar hızlıydılar. Tamam. Ona gülümsedi. "Eve girip Clay'in Fitzpatrick'e bağırmasını izlemeye hazır mısınız?

Sırıltısı hızlı ve hınzırcaydı. 'Evet, ama henüz değil. Yapamam. Babanın beni görmesini istemiyorum. Söndürücü şeyler düşünmem için bana bir dakika ver.

Yanakları kızardı ve adam usulca gülerek onu önce bir yanağından sonra diğerinden öptü. Bir adım geri çekildi ve normal bir nefes alana kadar aletleri ve kitapları toplayarak küçük ofiste dolaştı. "Tamam. Hadi eve gidelim.

On altı

Hunt Valley, Maryland, 23

Ağustos Pazar, Saat 11.00

Stevie gezintiden döndüğünde Clay masada oturuyordu, boğazı hâlâ kalındı. Ve hâlâ kıkırdıyordu. *Pop. Sanki.*

Ama kızı ona böyle seslenmek istiyorsa, kabul ederdi. Cordelia'nın bunu duyması dışında. Ve sonra yenisi de duyacaktı.

Yeni bebekleri, onun ve Stevie'nin. Bebeğinin ona baba demesine imkan yoktu. "sırıtıyorsun? Stevie yanındaki sandalyeye çökerek sordu. Sonra da acılı bir ifadeyle arkasını ovuşturdu. "Ah. "Eski eyere binmeyeli epey oldu, ha?

"Kes sesini Maynard," dedi Stevie yumuşak bir sesle. "Cordelia ve Maggie sürüşlerimin arasında çok fazla zaman geçmesine izin verdiğim için hem güldüler hem de beni azarladılar. Elini uzatıp bir parmağını Maynard'ın dudaklarında gezdirdi. 'Cidden, burada deli gibi sırtıyıordun. Ne oldu?

Pop. Hayır. "Kim olduğunu biliyor musun diye düşünüyordum," dedi, uzanıp karnını hafifçe dürtmek için. "Ve bize ne diyeceğini.

Stevie ona gözlerini kırptırdı. "Anne ve baba mı?" "Bu çok daha iyi.

Kara kaşlarından biri kalktı. "Daha mı?

"Hiç yoktan iyidir," diye yumuşak bir yalan söyledi ve kadının dudakları kıpırdadı.

'Sırlarını sakla, *baba*. Benim için sorun yok. Elini uzattığında tuttu ve onu kucağına çekmesine izin verdi. 'Bir süre Taylor'la buradaydın. Fotoğrafların geri kalanını gördü mü?

Henüz hepsi değil. Tanner hakkında konuştuk. İkimize de yardımcı oldu.'

"Güzel. Onun çenesini öptü. 'Bu arada biraz önce JD ile konuştum. Seni ve Taylor'ı küçük kızla buluşmaya götüreceğim. Jazzie.'

Stevie ve JD Fitzpatrick'in bu sabah konuşmuş olmaları Clay için sürpriz olmamıştı. İkisi de eşleriyle evliyken yıllardır arkadaşlıklar. Eşleri öldüğünde birbirlerine duygusal olarak destek olmuşlar ve daha sonra cinayet masasında ortak olarak çalışmışlardı.

JD Cordelia'nın vaftiz babasıydı ve Stevie de JD'nin yeni yürümeye başlayan çocuğu Jeremiah'ın vaftiz annesiydi. Clay, Stevie'nin emekliliğinden bu yana JD ile en az bir kez konuşmadıkları bir gün bile geçtiğini sanmıyordu ve bu genellikle işle ilgiliydi. JD, Stevie'nin işleri için araştırdığı vakalar söz konusu olduğunda en iyi kaynaklarından biriydi.

"Jazzie'nin annesinin cinayetiyle ilgili soruşturma hakkında ne söyledi?"

"Jazzie'nin annesini kimin öldürdüğünü bildiğini düşünüyor. Aynı zamanda Departmanda bir sızıntı var. Bu yüzden dosyalanmış raporlardaki bazı kanıtları gizledi.

Clay kaşlarını çatı. "Ona bunu düşündüren ne?"

"Ayrı yaşadığı uyuşturucu bağımlısı kocanın mazereti çok uygun. Koca - Gage Jarvis- şehir merkezindeki gösterişli bir firmada köpekbalığı savunma avukatıydı ve kocanın kardeşi Denny de Adli Yardım bürosunda savunma avukatıydı.

Clay'in ilk tepkisi savunma avukatlarından nefret etmek oldu ama en azından bir tanesinin düzgün olduğunu biliyordu, bu yüzden omuz silkti. "Bu onların kirli oldukları anlamına gelmez, sadece kandırılmışlardır.

"Kocanın mazereti, JD'nin kocanın şüpheli olduğunu belirtmesinden bir gün sonra, Teksas'taki bir şerif yardımcısından talep edilmeden geldi. Bu sabah JD, Denny'nin eski davalarını inceledi. Şerif yardımcısının karısının uzun bir hapis cezasından kaçan bir kuzeni var. Denny Jarvis tarafından temsil ediliyordu.

"Tamam," diye kabul etti Clay. 'Mazeret uygun görünüyor. Ama hâlâ kanıtları gizleme ihtiyacını ya da departmandaki bir sızıntının mantığını anlamış değilim.

'Denny Jarvis'in karısı savcılıkta katip olarak çalışıyor. Daphne için.'

Siktir. Karısı, nihai BPD raporuna girmeden önce vaka detaylarına erişebiliyordu.

Aynen öyle. Denny'nin karısı Daphne'nin terapi programını biliyordu ve Jazzie ile Janie'yi alması için ona yalvardı. Programın kapasitesi doldu. Maggie kızları araya sıkıştırdı.'

"JD, Denny'nin karısının bu işe karıştığını mı düşünüyor?"

Bilmiyor. Daphne öyle düşünmüyor ama işini şansa bırakmıyor. Herkes programın Jazzie'nin sırlarının açığa çıkmasına yardımcı olacağını ve böylece bir arama bülteni yayınlayıp Gage'i sorguya çekebileceklerini umuyordu.

"Gage Jarvis şimdi nerede?"

"Teksas'ta olduğu iddia edilen cinayet gününden beri görülmemiştir, ancak dün itibariyle Baltimore'a geri döndü.

Clay kaşlarını çatı, sıkıntılıydı. "Eğer kocası yaptıysa, bir tanık bırakmak istemeyecektir.

Dizinin üzerine tüneyen Stevie onun gözlerinin içine baktı. "Eğer Jazzie'nin onu gördüğünden şüphelenen başka biri olup olmadığını soruyorsanız, cevabım "bilmiyorum" olacaktır. Eğer JD'nin Jazzie'nin babasının ona zarar vereceğinden endişe edip etmediğini soruyorsan, cevabım "Jazzie'nin Taylor'la Giuseppe'deki özel odada buluşmasını ayarladı" olur. Clay yüzünün renginin solduğunu hissetti. Giuseppe'nin restoranı, Federaller ve BPD'nin bir buluşmayı her yönüyle kontrol etmek istediklerinde kullandıkları güvenli bir yerdi. Burası ses ve görüntü için kablolu ve saklanma yerleri vardı. yarım düzine polis için.

Bu olay, küçük bir kızla dondurma yerken yapılan sıradan bir sohbetin çok ötesine geçmişti.

Başını kararlılıkla salladı. 'Hayır. İmkânı yok. Taylor bunu yapmayacak. Jazzie'yle buluşmayı kabul ettiğinde bunun ne kadar ciddi olduğunu bilmiyordu.

Evet Clay, söyledi. Maggie ona söyledi. JD de öyle. JD sana anlattığım her şeyi ona anlattı.

"JD Taylor'la ne zaman konuştu? *Bensiz mi?*"

"Bunu Maggie'nin ofisinde konuştuk. Az . Stevie alnını onunkine yasladı. "Ne olursa olsun, Ford senden daha üzgün.

Clay başını salladı. "Her neyse. Mesele bu bile değil. Taylor JD'nin soruşturmasına karışmayacak. "Eğer", "ve" ya da "ama" yok. O-'

"Dur orada. Stevie ona sakinleştirici bir bakış attı. "Kendi aklını kullanamayacak kadar genç olduğunu ya da -Tanrı yardımcın olsun- bunu yapmak için fazla narin ya da fazla kız olduğunu söylemeyi planlıyorsan, bir kez daha düşünsen iyi olur.

Karısını kızdırmayacak kelimeler bulmaya çalışırken ağzı bir balık gibi açılıp kapanıyordu. "O korunaklı biri, Stevie.

"Hem evet hem hayır. Diğer çocuklardan izole bir şekilde büyüdüğü doğru ama aynı zamanda omzunun üzerinden bakarak ve çalıların arasından bir canavarın atlamasını bekleyerek büyüdü.

Yüzünü buruşturdu. "Kahretsin, Stevie.

'Kahretsin Stevie, hiçbir şey. Etrafının aşırı farkında. Kendini savunamayacağından endişeleniyorsan Ford'a sor. Çenesindeki çürüğü gördün mü?'

"Evet. O ve Cole'un düşündüm.'

"Hayır. Stevie sırtıttı. 'Dün kızınıza arkadan yaklaştı ve kendini belli etmedi. Kızınız döndü ve onu yere serdi. Ford, kızın sinsî bir sağ kroşesi olduğunu söylüyor. Onu kışının üstüne devirmiş.

Clay sersemlemiş bir halde sandalyesine oturdu. Ve tamamen gururluydu. "Gerçekten mi? Taylor minyon bir menekşe değildi ama Ford'un ondan beş santim ve en az yetmiş kilo fazlası vardı.

Gerçekten. Ve nasıl ateş edileceğini de biliyor. Dawson öğretti. Maggie ile geçen hafta sonu atış yapmaya gittiler. Maggie yüz metreden hedefi vurabildiğini söyledi.'

Clay'in gururu o kadar kabarmıştı ki göğsünün bunu kaldırıp kaldıramayacağını bilmiyordu. Ama fikrini değiştirecek kadar değil. "Hayır. Kendini tehlikeye atmıyor.

Ne tehlikesi? Sen de orada olacaksın. JD de öyle. Ve sanırım sizinle birlikte gelmesini engellemek için Ford'u ahırın duvarına zincirlemeniz gerekecek.

İkimiz de biliyoruz ki bu şeyler bir anda çöpe gidebilir.

"Biliyoruz," dedi sakince. 'Ama Jazzie'nin acı çektiğini de biliyoruz. Biriyle konuşmaya ihtiyacı var ve hoşuna gitsin ya da gitmesin, Taylor'ı seçti.

"Hayır," diye hırladı.

Stevie bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. 'Ya Cordelia olsaydı? Onun göğsünde bu sırla dolaşmasını ister miydin? Yükünü hafifletmesine yardım edecek kimse olmadan?

Ciğerleri sert bir vınlamayla boşaldı. "Kahretsin, Stevie.

Dudakları sempatik bir şekilde kıvrıldı. "Korkunu anlıyorum Clay. Gerçekten anlıyorum. Ama JD'ye hayatım pahasına güveniyorum. Cordelia'nın hayatı konusunda da ona güveniyorum. Bunun güvenli olduğunu söylerse, güvenli olur. Sadece dondurma. Bu küçük kız, kızınıza açılmaya başladı. Maggie'ye göre, Taylor'ın çocuklar üzerinde bir etkisi varmış. Kaya gibi sağlam ve tatlı. Onu seviyorlar.'

Gözlerini kapattı. 'Bu kadar gurur duymaya hakkım yok. Onun büyümesine hiçbir katkımdan olmadı. O Dawson'dı.'

"Hâlâ gurur duyabilirsin Clay. Bu konuda sana karşı gelmesine izin verme, çünkü bunu yapacağına dair içimde bir his var. Bu çocuğun korkusunu yenmesine yardım etme konusunda çok kararlı.

Clay başını salladı, çaresizlik kalbinin daha sert atmasına neden oluyordu. 'Peki ya bu çocuk bağırsaklarını dökerse? Jazzie ve Taylor uyuşturucu bağımlısı bir katil için dev hedefler olacaklar.

Stevie sakince, 'O zaman JD kimi yakalayacak,' dedi.

Clay birdenbire anladığının farkına varınca tamamen hareketsiz kaldı, ardından da içinden lanet olası bir yük treni gibi kükreyen bir öfke geçti. 'Onlar yem mi? Benimle *dalga* mı geçiyorsun Stevie? Bana JD'nin kızımı yem olarak kullandığını mı söylemeye çalışıyorsun?

Kız bir salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde onun dizinde oturmaya devam etti, bu da onu daha da kızdırdı. Dikkatle, çok dikkatle, onu kucağına aldı ve kendi sandalyesine geri oturttu, sonra omurgasını düzeltti. Kız hâlâ onu izliyordu, neredeyse ifadesizdi.

Gözleri hariç. Gözleri titriyor ve çözemeyeceği kadar kızgın olduğu duygularla parlıyordu. 'JD'nin Taylor'ı bir kadın olarak kullanmak istediğini ne zaman anladın?

Yem mi?" diye sordu sessizce.

"Şu kapıdan girmeden yaklaşık üç dakika önce. Bastonunu işaret etti. "Ahırdan buraya topallayarak gelmem o kadar uzun sürdü.

Omuzları bir parça gevşedi. Ona hemen söylemeye gelmişti. Aslında onu hemen *bilgilendirmeye*, kendi sonuçlarına varmasına izin vermeye gelmişti. Bu şekilde hem ona hem de JD'ye sadık kalmıştı.

JD. *Lanet olası piç kurusu*. Taylor'ı bu şekilde tehlikeye atmaya nasıl *cüret* eder?

Stevie hâlâ onu izliyordu, gözleri şimdi biraz daha az yoğundu. Belli ki onun bu durumla ilgili ne yapmak istediğine karar vermesini bekliyordu.

"İçgüdülerim bana oraya gidip JD'nin boynunu kırmamı söylüyor," diye itiraf etti.

"Anlaşılabilir," dedi sakın bir sesle. "Ama tavsiye edilmez. Tek kaşı kalktı. "Ona kafasını koparıp futbol topu olarak kullanabileceğini söyledim ama bunu gerçekten yapabileceğini sanmıyorum. O senden daha genç. Onu kırabilirsin ama önce o sana zarar verir ve ben seni olduğun gibi seviyorum.

İçinden daha fazla gerilim aktı. Tamam. O da kızgındı. Ama çılgına dönüp JD'yi hadım etmekle tehdit etmiyordu, yani belli ki eski ortağının planının en azından bir kısmına katılıyordu. "Bu konuda ne düşünüyorsun?

'Sanırım boynuma ağırlar giriyor. Otur, Clay.' Ses tonunu hafif ve alaycı bir hale getirdi. "Nefes al, bebeğim," dedi. "Nefes almak iyidir.

İstedikini yaptı ve vücudunu sandalyeye doğru alçalttı. Bu ses tonu, fizik tedavi seanslarından birinin ardından onu esnetirken kullandığı ses tonuyla aynıydı. Görev sırasında bacağından vurulmasının üzerinden bir buçuk yıl geçmişti ama hâlâ düzenli terapi ve egzersizlere ihtiyacı vardı. Hâlâ acı verici olduğu için bir sürü sızlanma ve şikâyetle birlikte buna uyuyordu, ama adam genellikle onu esneterek ve cezalandırdığı kaslara baskı uygulayarak daha iyi hissetmesini sağlayabiliyordu.

Sonra birbirlerini çok daha zevkli başka şekillerde daha iyi hissettirdiler.

İşinde ve hayatında onun ortağıydı. Onun arkasını kolluyordu. Ve şu anda ondan daha az duygusaldı. Babası her zaman *soğukkanlılığın galip geleceğini* söylerdi.

"Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye tekrar sordu, bu sefer daha sakin bir şekilde.

Sonra ona gülümsedi, sevgi ve gurur dolu bir gülümsemeydi bu. Clay çoktan oturmuş olduğu için memnundu, çünkü bu gülümseme onu bir kedi yavrusu kadar güçsüz hissettirmişti.

"Her şeyden önce," dedi, "bence bütün bu olanlar berbat. Ama aynı zamanda JD'nin Gage Jarvis'i bulmak için bulabildiği her taşı devirdiğini ve umutsuzluğa kapıldığını düşünüyorum.

"Hangisi umutsuzluğa kapılıyor - JD mi Jarvis mi?

"İkisi de. Tereddüt etti. "Gage Jarvis bir ay önce karısını öldürmek için başka birini suçladı - evsiz bir bağımlı. O bağımlı dün sabah ölü bulundu. Bir nefes aldı. "İki kişiyle birlikte. Biri polisti.

Clay daha fazla korkabileceğini düşünmemişti ama korkabileceğini anladı. "Tırmanıyor.

"Evet. JD de biliyor ki, eğer Jazzie'nin annesini öldüren babasıysa, Sevgili Baba'nın bir tanığı canlı bırakma konusunda tedirgin olması an meselesi. Ayrıca, Jazzie bunu içinde taşımaya devam edemez. Bu küçük kızı içten dışı doğru canlı canlı yiyor.

Clay avuçlarını yüzünde gezdirdi. Bir saat önce kızı onu yanağından öpmüştü. Şimdi ise olası bir tehlikeye doğru yürüyordu. *Elimde olsa* .

'Bana kocası, kardeşi, kurban ve suç hakkında daha fazla bilgi verin' dedi.

Stevie başıyla onu onayladı. "Kurban, Valerie Jarvis, dövülerek öldürülmüş. Katil yumruklarını kullanmış. Daha sonra mücevher kutusundaki bazı eşyaları çalmış. Birkaç parça bulunmuş ama hiçbirisi para edecek kadar değerli değilmiş. Görünüşe göre kocası ortadan kaybolduktan sonra faturalarını ödeyebilmek için tüm pahalı mücevherlerini satmış. Eski patronu

kendi isteğiyle ayrıldığını, ancak JD'nin adamın kışını kolladığını, Jarvis'in karısının aile içi saldırı suçlamasında bulunmasının ardından kovulduğunu ve daha sonra bu suçlamadan vazgeçtiğini düşünüyor. Uyuşturucu kullanımı da varmış - kokain. Kurbanın kız kardeşine göre, uyuşturucu kullanımı çok fazlaydı ve aile içi saldırı sık sık gerçekleşiyordu. Jarvis'in annesi, uyuşturucu kullanımının o kadar da kötü olmadığını ve saldırının hiç yaşanmadığını, kurbanın bir yalancı olduğunu söylüyor.

Mutfak kapısı açıldı ve JD içeri girdi, yüzünde temkinli bir ifade vardı.

"Bana vuracak mısın Clay?"

Clay ona dürüstçe, "Düşünüyorum," dedi. 'Otur kışının üstüne JD ve beni yirmi üç yıl sonra bulduğum kızımın bir kargaşada piyon olmayacağına ikna et.

JD itaat etti, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, pazuları takım elbisesinin kollarını zorluyordu. *Kahretsin*, diye düşündü Clay yüzünü buruşturarak. *Stevie haklıydı. İyi bir yumruk atabilirdim ama o benim lanet saatimi temizlerdi.* Ama iş o noktaya gelirse Clay çok öfkelenirdi ve bu da insana güç verirdi.

"Yanılmışım," diye mırıldandı Stevie. 'İhtimaller eşit. Ama işin o noktaya gelmesine izin verme.

"Neye eşit oranla? JD şüpheyle sordu.

Clay başını salladı. "Boş ver. Sence Denny'nin karısı Daphne'nin ofisindeki erişimini kayınbiraderine bilgi vermek için mi kullanıyor?"

"Hayır. Ama Denny onun erişimini kullanıyor olabilir.

"Denny'nin Gage ile herhangi bir teması oldu mu? Clay sordu.

"Gördüğüm kadarıyla hayır, ama onu yedi gün yirmi dört saat takip etmiyordum. JD yüzünü buruşturdu. 'Ayrıca, bir avukata karşı herhangi bir arama emri çıkarmanın getirdiği bürokrasi var. Sakın telefon dinleme talebinde bulunmayı aklından bile geçirme, tüm o yasal gizlilik saçmalıklarıyla birlikte.

Yasal gizlilik saçmalığı beni durduramaz. Clay'in bilgi işlem asistanı Alec daha önce de birkaç kez telefon kayıtlarına girmişti. Her ne kadar JD bunun farkında olsa da Clay bunu JD'ye itiraf edecek değildi. "Yani Denny'nin telefon kayıtlarını kontrol etmedin mi?"

JD ona sakin bir bakış attı. 'Hayır. Henüz değil. Ama ararsam, bakacağım numara bu olur. Kendi telefonunu masaya doğru kaydırđı. Ekranda dava notları vardı. Altı çizili ve kalın harflerle yazılmış bir telefon numarası vardı.

Clay, Alec'e hitaben bir kısa mesaja tuşladı ve ardından ikinci bir mesaj yazdı. *Bunu olabildiğince hızlı çalıştır. Nasıl yaparsan yap.* Gönder tuşuna bastı, sonra yukarı baktı. "Başka ne var?

Stevie sessizce, "Ona büyükannenden bahset, JD," dedi. "Ben de tam ona ulaşıyordum.

JD içini çekti. "Gage'in annesi Eunice, kızlar ve annelerinin ablası olan Lilah teyzeleriyle birlikte yaşıyor. Eunice cinayetden önce kızlar ve anneleri Valerie ile birlikte yaşıyordu. Valerie'nin yanına taşınmıştı çünkü Valerie, Gage'i rehabilitasyona göndermek için evini ipotek ettirmişti - ki Gage rehabilitasyonu hiç bitirememişti - ve banka haciz koymuştu. Soruşturmanın bir parçası olarak Eunice ile ve o ... şey, ona bir kolaylaştırıcı demek yetersiz kalır. Gage hakkında söyleyecek sadece iyi şeyleri vardı, onu iflas ettirmesine rağmen.

"Peki ya diğer oğlu? Clay sordu. "Denny, Adli Yardım'daki adam?

"Eunice Denny'ye başarısızmış gibi davranıyor. JD omuz silkti. 'Hukuk fakültesinden zar zor mezun olduktan ve baroyu zar zor geçtikten sonra bulabildiği tek iş bu olduğu için Adli Yardım için çalıştığını söylüyor. Bunların hiçbirisi doğru değil. Denny sınıfının en iyisi olarak mezun oldu. Yıllarca kamu avukatlığı bürosunda çalışmış ve orada saygı görmüş. Şimdi de Legal Aid'de saygı görüyor. Denny kesinlikle Eunice'in ikinci tercihi ama ona düşkün bir evlat. Harcaması için ona harçlık veriyor ve Lilah'nın evindeki masrafların kendi payına düşen kısmını ve iki kızın yiyeceklerini ödüyor.

Clay kaşlarını çatı. "Düşkün mü? Yoksa muhtaç mı?"

"Daha çok ikincisi," dedi JD. Büyükannem "düşkün" . "Sence büyükannem Gage'in nerede olduğunu biliyor mudur?

"İyi bir yalancı değil, o yüzden sanmıyorum. Onun Teksas'ta bir yerde olduğuna gerçekten inanıyor. JD gözlerini devirdi. 'Her neyse, biz de onu izliyoruz, ama onun ya da Denny'nin bir şey yaptığına dair sağlam bir kanıt elde edene kadar

Gage'e yardım etti ya da nerede olduğunu biliyor - ya da Gage'in karısının cinayetine karıştığını biliyor - arama emri için gerekçemiz yok.

Clay, "Tabii Jazzie babasının olay yerinde olduğunu teşhis etmezse," diye mırıldandı.

JD'nin başını sallayışı acımasızdı. "Aynen öyle. Ve şimdiye kadar kimseye bir şey söylemedi.

"Ama Taylor'a sadece birkaç kelime söyledi. Neden bu çocuğun bir dondurmanın üzerine içini dökmesini sağlayabileceğini düşündüğünüzü anlamıyorum.

"Olmayabilir de," diye gönülsüzce kabul etti JD, "ama bu noktada daha iyi bir fikrim yok ve eğer içgüdülerim doğruysa ve babası suçluysa ve gerilmeye başladıysa, o zaman daha fazla zamanım yok.

"Gage hâlâ şüpheli listesinde mi? Stevie sordu.

Benimle mi? Evet, benimle. Ancak veri tabanında görünen raporun amaçları doğrultusunda, o artık şüpheli bir kişi değil. Kafasını saklandığı delikten çıkaracak kadar güvende hissetmesini istedim. Katil Valerie'nin dairesinde hiçbir kanıt bırakmamış. Tek bir parmak izi bile yok ve her milimetrekaresi taradık. Elimde sadece zayıf bir mazeret ve içgüdülerim var.

"Ve Jazzie," dedi Clay kendi kendine iç çekerek. "Pekâlâ JD, kızımı ve bu küçük kızı Giuseppe'nin evine *hasarsız* bir şekilde sokup çıkarmak için planın nedir?

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .05.

Geç kalmıştı. Parkı çevreleyen büyük çitin arkasında duran Gage, birkaç dakika içinde onuncu kez telefonuna baktı. *Kahretsin anne, gelsen iyi olur. Ve çocuğu da alsan iyi olur. Öyle ya da böyle bilmem gerek.*

Sabırsızca ayağını yere vurdu. Sonra ayağı hareketsiz kaldı ve şüphelye etrafına bakındı. Polisi aramış olabilir miydi? Onu bir tuzağa mı sürüklemişti?

Hayır. Annesi bunu asla yapmaz. O beni seviyor. Ve bana güvenir. Sanırım bu onun hatasıydı.

Ah. İşte orada. Kızlarla el ele yürüyordu. *Büyümüşler*, diye düşündü. Bu anlaşılabilir bir şeydi. Birkaç yıl olmuştu. Sadece artan vücut ağırlıklarına yetecek kadar sakinleştirici getirdiğini umuyordu. Jazzie'nin çıldırması ve onu sakinleştirmek zorunda kalması ihtimaline karşı. Yine de annesi için yeterince vardı. Her zamanki boyutlarındaydı.

Çitin kenarında onu fark ettiğini anlayabiliyordu, çünkü bu mesafeden bile gözlerinin parladığını görebiliyordu. Eğilip kızlara bir şeyler söyledi ve Janie'nin salıncaklara doğru koşarak kız kardeşine onu gökyüzüne itmesi için bağırmasını sağladı. Jazzie daha temkinli bir şekilde onu takip etti, gözleri her yeri tarıyordu. Kız ürkmüştü. Bu hiç iyi görünmüyordu. Elbette, annesinin cesedini o gittikten çok sonra bulmuş da olabilirdi. Birkaç dakika içinde emin olacaktı.

Çitin arkasından çıktı ve annesini bekledi.

"Gage! Eunice Jarvis altmış yaşının her birine, artı birkaç düzine daha fazlasına benziyordu. Sert adımlarla Gage'in durduğu yere doğru yürüdü ve kollarını onun boynuna doladı. Kısa boylu olduğu için adam eğildi ve onun tombul bedenini sert bir şekilde kucakladı.

"Anne, harika görünüyorsun. Elbette görünmüyordu ama bir yalanın daha ne önemi vardı ki?

Ağlıyor ve onun sırtını sıvazlıyordu. 'Bebeğim. Bebeğim sonunda eve döndü.'

Birkaç saniye daha inanmasına izin verdi. "Lilah'a çocukları getireceğini söyledin mi?

Duyulabilir bir yutkunma. "Hayır. Onu alışveriş merkezine gönderdim. Jazzie'nin sanat malzemelerine ihtiyacı olduğunu söyledim. Kıkırdaması zoraki oldu. 'O kız kalemleri ve eskiz defterlerini kimsenin işine yaramadığı gibi tüketiyor. Özellikle de Valerie'yi böyle bulduklarından beri.

Kederli bir iç çekiş numarası yaptı. "Onlar için burada olamadığım için üzgünüm anne. "Artık buradasın," dedi kararlı bir şekilde. "Ve önemli olan tek şey de bu.

Cebinden mendili çıkarırken bir vicdan azabı hissetti. Hızlı bir hareketle ketaminli pamuğu kadının yüzüne bastırdı ve kadın çırpınırken orada bıraktı. Ama uzun sürmedi. Geri saydı

saniyeler. "Güzel rüyalar gör," diye mırıldandı kulağına. "Oğlunu tekrar gördüğünü hayal et. Kızın bedeni adamın kollarında gevşedi.

Çalışmalar ketamin kullanıcılarının ilaç verilmeden önce telkine açık olduklarını göstermiştir. Çalışmalar genellikle cerrahi bir ortamdaydı ve hastanın ketamin sedasyonu altındayken yaygın olan korkunç halüsinasyonlara karşı hoş rüyalar görüp görmeyeceği ile ilgiliydi. Yıllar önce kurbanını bayıltmak için ketamin kullanan bir tecavüzcüyü savunurken böyle bir çalışmadan alıntı yapmıştı. Kurbanın saldırıya ilişkin kırık hafızasını kötü bir ket rüyası olarak resmetmişti. Müvekkili elbette suçluydu, ancak genç adam iyi temizlenmişti ve gerçekten sosyopatik bir şekilde ciddiyet taklidi yapabiliyordu - ve genç kadının parti geçmişi vardı. Jüri kötü rüya savunmasına inanmıştı.

Gage şahsen ket kafasından indikten sonra hiçbir şey hatırlamamıştı, uyuşturucuyu kullandığı onca seferde de hatırlamamıştı. Umarım annesinin fizyolojisi de aynı olur ve boş bir sayfaya uyanırdı.

Onu dikkatlice çitin arkasındaki yere indirdi. Umarım onu boşuna sakinleştirmişti. Umarım Jazzie'nin korkusu annesini bulmanın yarattığı basit bir travmaydı. Eğer durum buysa, anneleri gelene kadar çocuklara göz kulak olacak ve onu baygın halde bulduğunu söyleyecekti. Onu sorgulamayacak ve Lilah'ya da söylemeyecekti, çünkü Lilah'ya yalan söylediğini itiraf etmek zorunda kalacaktı ve annesi asla yanıldığını kabul etmezdi.

Bunca yıldır onun günahlarını bu şekilde görmezden gelebilmişti.

Ya Jazzie onu görseydi? İki çocuğu da yakalar ve sonra ... Önce ne kadarını gördüğünü öğrenmesi gerekecekti. Sonra da bir mazeret bulmalıydı. Denny bunun için iyi olabilirdi. Bir gün önce büyük konuşmuştu ama polislere doğruyu söylemesinin imkânı yoktu. Her şeyini kaybederdi. Denny o kadar cesur değildi.

Annesi en az bir saat daha uyanmayacaktı. Kocaman el çantasında hızla telefonunu ve cüzdanını aradı ve onları cebine attı. Çoğunlukla, uyanmadan önce fark edilmesi ihtimaline karşı soyulmuş gibi görünmesini sağlamak için, ama kısmen de her zaman biraz nakit taşıdığı ve her şeyi bildiği için

PIN kodlarını. Şifreleri hiç değıştirmiyor, onun doğum gününü, Denny'nin doğum gününü ya da kocasının öldüğü günü kullanıyordu. *İyi ki kurtulmuşum*, diye düşündü Gage acı acı, tüm hayatını babasının hayalini bile kuramayacak kadar sarhoş olduğu bir başarıya ulaşmak için harcamıştı.

Birkaç saniye daha el çantasını karıştırdı. İlaç şişeleriyle dolu plastik bir poşet, değerli olan diğer tek şeydi. Eczane etiketlerinin üzerinde onun adı yazıyordu, bu yüzden şişeleri de aldı. Hapları daha sonra ayırıp satmaya değer bir şey olup olmadığına bakacaktı.

Uyanmadan önce bulunursa kimsenin onu teşhis etmesini istemiyordu. Polisi ararlardı, polis de Denny'yi arardı. Denny'nin annesinin uyuşturulduğunu bilmesini istemiyordu. Denny mazeretini sunana kadar olmazdı. Konu anneleri olunca Denny'nin sağı solu belli olmazdı. En iyisi onun sıcak çarpmasından bayıldığını düşünmesine izin vermektir. Havanın yeterince sıcak olması bu ihtimali güçlendiriyordu.

Tereddüt etti, sonra boş el çantasını başının altına koydu. Bir pişmanlık daha. Ama artık olmuştu. İlerlemekten başka çaresi yoktu.

Çitlere doğru döndüğünde kızları gördü. Salıncaklardan ayrılmışlardı ve şimdi Janie kaydırağın basamaklarını tırmanıyordu, Jazzie de hemen arkasındaydı. Janie gülümsüyordu. Jazzie gülmüyordu. Oynamak istiyormuş gibi görünmüyordu.

Şok geçirmiş gibi görünüyordu. Ama onu henüz görmemişti. Ve istese de bu anı daha iyi senaryolaştıramazdı. Janie aşağı kaymaya başlayana kadar bekledi ve sonra koşmaya başladı. Janie aşağıya indiğinde onu yakaladı ve ciyaklamaya bile fırsat bulamadan bir daire çizerek döndürdü. 'Janie, bebeğim! Bu baban. Baban eve geldi.'

Janie debelendi, sonra onu tanıdı, muhtemelen Valerie'nin evinde sakladığı fotoğraflardan. "Baba!" Janie'nin çığlığı saf bir sevinç çığlığıydı ve bir an için Valerie en kısa süreli sancıları hissetti. *Pişmanlık*. Bir zamanlar her akşam bu karşılamayı yapmıştı ama bu gerçek değildi. Kızlar onun değildi. Valerie yalan söylemiş ve hepsinin hayatını mahvetmişti.

Jazzie kaydırağın tepesinde donup kalmıştı, yüzü çarşaf gibi bembeyaz olmuştu. Ağzı açıldı ve çığlık atmak ister gibi bir nefes aldı.

Bok. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. O anda, annesinin dairesinde onu görmediğine dair hâlâ küçük bir umut beslediğini fark etti. Ama görmüştü. O biliyordu. *Şimdi uzaklaş. Hemen şimdi.*

Ama eğer yaparsa, hayatının geri kalanında avlanmış bir adam olacaktı. Sonsuza dek omzunun üzerinden bakacaktı. Sertçe yutkundu. Janie küçük kollarını onun boynuna dolayıp yüzünü omzuna gömerken, Jazzie olduğu yerde donmuş bir halde dehşet içinde ona baktı.

Hapis, pislik. O küçük kızın sana Frankenstein'in canavarıymışsın gibi bakması seni hayatının sonuna kadar hapse gönderebilir. Böyle bir şey olamaz.

Böyle bir şey .

Bir eliyle Janie'yi tutarken, takım elbisesinin cebine uzandı ve Jazzie'nin görebileceği kadar uzaktaki silahını çıkardı. Silahı tekrar cebine koydu ama elini namlunun üzerinde tutmaya devam etti.

'Gel, Jazzie. Biraz yürüyelim.' On bir yaşındaydı ve . Kardeşine yönelik tehdidi anlayacak kadar zekiymiş. İtaat edecek kadar da zekiymiş.

O da öyle yaptı. Titrek bacakları üzerinde merdivenden aşağı indi ve ona saldırmak için kıvrılmış bir yılanmış gibi yaklaştı. *Evet. Akıllı kız. Akıllı kız.*

Jazzie'nin gözleri vahşi, dudakları gergin bir çizgiydi. Ona bakan herkes dehşet içinde olduğunu anlayabilirdi.

Janie başını onun omzundan kaldırdı. "Büyükanmem nerede?"

"Büyükanmem dükkâna gitti," diye yalan söyledi. 'Bizi biraz yalnız bırakmak istedi. Birbirimizi yeniden tanımak için. Bu sözler Janie içindi. Jazzie'nin ona inanmadığı açıktı. "Hadi gidip biraz dondurma alalım.

"Dondurma! Janie mutlu bir şekilde söyledi. Jazzie hiçbir şey söylemedi ve Janie onun omzunu sıvazladı. 'Ona aldırma. Annemden beri böyle...' Yüzü buruştu, gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı.

Gözlerini Jazzie'nin yüzünden ayırmadan, "Biliyorum tatlım," dedi.

Jazzie'nin gözleri parladı, ağzının yapısı düpedüz düşmancaydı. Bu bakışı daha önce de görmüştü, bir ay önce zorla dairesine girdiğinde Valerie'nin yüzünde. O bakışı uzun süre takmamıştı. Onu dövmüştü.

Yüüyle birlikte. Jazzie onun bunu yaptığını biliyordu. Yani evet, onun düşmanlığını anlayabilirdi. Ama şu anda ona bakan biri 911'i arardı.

"Gülümse," dedi ve Janie'yi kalçasının üzerine oturması için biraz destekledi. "Ciddiyim, Jazzie.

Janie yüksek sesle, "Yapmayacak," diye itiraf etti. "Her zaman üzgün, kızgın ve huysuz.

Cebindeki silahla Jazzie'yi işaret ederek Janie'ye, "Dondurma onu tatlandırabilir," dedi. "Arabam bu tarafta.

Onları arabaya götürdü, Jazzie'yi arka koltuğa oturttu ve kapıyı kapattı. Çocuk kilidinin onu içeride tutacağına güvenmediğinden, kendi kapısı hariç tüm kapıların kollarını çıkarmıştı. Jazzie'nin dudakları titremeye başladı ve bir kez daha o lanet olasıca sancı hissetti. Kararlı bir şekilde onu itti.

Janie'yi ön yolcu koltuğuna oturttu ve kemerini taktı. Janie gözlerini kocaman açarak, "Önde oturmamam gerekiyor," dedi. "Araba çantaları yüzünden.

"Hava yastıkları mı? Jazzie'nin kaçmaya çalışmayacak kadar akıllı olduğunu umuyordu. Ona zarar vermek istemiyordu. Ama mecbur kalırsa yapardı. *Beni zorlama, Jazzie.*

'Evet, onlar. Lilah Teyze patlayıp burnumu kırabileceklerini söylüyor. Öne doğru eğildi. "Ya da belki beni öldürebilir," diye ekledi sahne fısıltısıyla.

'Bu araba için endişelenmene gerek yok. Hava yastığı için çok eski.

Janie'nin gözleri daha da büyüdü. "O zaman güvenli değil!

'İyi olacak. Herkesin Lilah teyzen gibi parası yok,' diye ekledi, kendi sesindeki acılık notasını duyarak. *Kesin şunu. Plana geri dönelim.* Ayaklarının dibindeki küçük soğutucudan hazırladığı meyve suyu bardağını aldı ve ona verdi. "İç bunu tatlım. Sıcak bir gün ve bu arabanın kliması da yok.

Arkada Jazzie, Janie'yi içki içmemesi konusunda uyarmak istercesine ağzını açtı ama Gage bir bakışıyla onu durdurdu.

"Tamam," dedi Janie neşeyle. "Üzüm suyunu severim.

"Hatırlıyorum. Gerçekten hatırlamıyordu. Valerie tüm çocuk işlerini halletmişti ama çocukların sıvı Benadryl'i üzüm aromalıydı, yüzden meyve suyunun tadı maskeleyeceğini düşündü.

Janie bir dikişte içti, sonra boş bardağı ona uzattı. "Nefis!" dedi. 'Bu çok güzeldi. Biraz daha alabilir miyim?

"Belki dondurmanla birlikte.

Arabaya bindi ve çalıştırdı, ancak Janie'nin omzunun üzerinden baktığını gördü, yüz ifadesi çarpılmıştı. 'Jazzie ağlıyor. Ona meyve suyu vermeyi unutmuşsun. Duyguları incindi.

"Unutmuşum. Birazdan ona meyve suyu vereceğim. Önce ona sorması gereken sorular vardı. Park yerinden çıktı ve sessizce nefes verdi. Artık ikisi de elindeydi.

Ama sonraki adımları neydi? Onun yüzünü görmüşlerdi. Yaşayamazlardı. Tam olarak nasıl yapacağını düşünmemişti. *Tanrım*. Elleri direksiyonu sıktı. Onları tam olarak nasıl öldüreceğini planlamamıştı. Acısız . *Daha çok sakinleştirici*, diye düşündü. Onlara uyku hapi verecek ve onlar da uyuyacaktı. *Acı yok*.

Kiraladıkları odanın yolunu yarıladıklarında Janie mışıl mışıl uyuyordu. "Sadece Benadryl'di," dedi Jazzie'ye, ki doğrusu da buydu. "Eğer işbirliği yapar ve söylediğim her şeyi yaparsanız ikiniz de zarar görmezsiniz. Bu da pis bir yalandı.

Jazzie yaprak gibi titriyordu. Dikiz aynasından, çenesinin kalkışını ve sertçe yutkunuşunu izledi. "Büyükanнем nerede? Gerçekten mi?"

Kahretsin. Gage onun kekelemeyi bırakmış olmasını umuyordu. "Parka geri döndüm. "Ö-ö-öldü mü? Kekelediği heceler arasında bir histeri ipliği dolanıyordu. "Hayır, sadece uyuyor. Uyuması için ona ilaç verdim, tıpkı Janie gibi.

O ölmedi, söz veriyorum.'

'I . . . Sana inanmıyorum.'

Omuz silkti. "Her neyse. Neye istersen ona inan. Sadece çılgınca bir Şey deneme yoksa Janie altı yaşına kadar yaŐayamaz.

"Senden nefret ediyorum," dedi, tek bir . "Keşke ölmüş olsaydın.

Onu suçlayamazdı. 'Sıraya gir, evlat. Bak, ben sadece bilgi istiyorum. Sana zarar vermeyeceğim.'

Değişimi hissetti ve küçük kemikli omuzlarından sızan gerginliğin bir kısmını görmek için arka görüşü kontrol etti. "Bizi öldürmeyeceksin değil mi? Gerçekten mi?"

"Eğer dediğimi yaparsan, ne sana ne de Janie'ye zarar veririm. Tanrım, ikna ediciydi.

Buna neredeyse kendisi de inanıyordu.

Kararsızca başını salladı. "Tamam.

"Benim bilmek istediğim kime

söylediğiniz. "Kimseye.

"Lilah teyzen bile mi?

'Nnnn . .' Hayal kırıklığı içinde dişlerini sıktı. "Hayır."

"Neden olmasın?

Gözlerini kapattı, çenesi düştü. "Kalem, lütfen.

Bu daha iyi bir plandı. Kekelemesi onu rahatsız ediyordu. Bir ışıktaki durmuştu, bu yüzden arabanın önceki sahibinin yazacak bir Şey bırakmış olmasını umarak torpido gözünü karıştırdı. Bir kalem ucu ve sararmış bir araç tescil kartı buldu.

Kartı ve kalemi sert bir bakışla Jazzie'ye geri verdi. 'Sakın komik bir Şey yapmaya kalkma, yoksa beni kızdırırsın. Kızdığım zaman benden hoşlanmayacaksın. Kaşlarını tehditkâr bir Şekilde kaldırdı. "Aslında kızdığımnda neler yapabileceğimi zaten gördün.

Elinden eşyaları alırken titreyerek başını salladı. Çocuğun cesur olduğunu kabul etmek zorundaydı. Işık yeşile dönünce tekrar sürmeye başladı. "Neden söylemediğini bilmek istiyorum.

Başka bir kırmızı ışıktaki durana kadar sessizce sürdü. Arkasına baktı. Jazzie kartı uzatıyordu. *Çünkü öğrenip beni öldürmenden korkuyordum,* diye yazmıştı bir kenarına. Kartı geri uzattı.

"Akıllı kız. Görüştüğün terapist kim?"

Arka koltuktan gelen kesik kesik bir nefes, adamın dönüp kadının çenesinin inatçı çıkıntısına bakmasını sağladı. "Bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme," diye hırladı. 'Gördün mü, şimdi beni kızdırmaya başladın. Yaz şunu, lanet olsun.

Trafik hareketlenmeye başladı ve o da sokaklardan geçerek kiraladığı odaya doğru ilerledi. Arabayı pansiyonun arkasına park etti ve kartı almak için elini uzattı. 'Taylor Dawson,' diye yüksek sesle okudu. 'İyi seçim, Jazzie. Çok iyi bir seçim. Adını zaten biliyordum. Sadece seni test ediyordum, doğruyu söyleyecek misin yoksa küçük bir yalancı mısın diye.

Gözleri öfkeyle parladı. 'I . . . Ben yalan söylemem.'

"Umarım öyle değildir. Dawson denen kadına ne dedin?"

Bakışlarını karta çevirdi, iki kelime yazdı ve sonra kartı ona geri uzattı. "Teşekkür ederim?" diye okudu, şaşkınlıkla. Adam tekrar ona baktı. "Bir şey değil mi?

Gözlerini devirdi. 'Ben de öyle dedim. Teşekkür . "Başka ne var?" diye sordu.

"Hepsi bu kadar.

Yalan söylemediği konusunda yalan söylemişti. Söylemiş olmalı. *Aslında neredeyse annesi kadar iyi yalan söylüyor.* İki kelime mi? Ona tüm söylediğin bu mu? Buna inanmamı mı bekliyorsun?

Arabanın camından dışarı bakmak için başını kasıtlı olarak çevirdi. "Bu doğru değil.

"Evet, doğru. Dişlerini sıktı, yumruklarının sıkılmamasını istedi. Onu dövüp çıkarabilirdi. Ama bunu yapmak zorunda kalmayı gerçekten istemiyordu.

Bir nefes verdi. Bir zamanlar onun babasıydı. Onu sallayarak uyutmuş, ilk adımlarında yanında olmuş, yatmadan önce ona masallar okumuştı. Bazen. İşten eve zamanında döndüğünde.

Bunu düşünmeyi bırakmalıydı. Ondan kime bahsettiğini öğrenmesi gerekiyordu. Seçenekleri düşündü, sonra başka bir yol denedi. "Denny amcan öyle demedi. Onlara her şeyi anlattığını söyledi.

Bakışları tekrar ona döndü, geniş ve telaşlıydı. Ve incinmişti. "D-D- Denny amca biliyor mu?

Sana sahip olduğumu mu? Hayır. Bana karşı geldiği ve beni küçük düşürdüğü için annenin canına okuduğumu mu? Evet, biliyor.'

Gözlerinde ihanet titreşiyordu ve kahretsin, yine o küçük sızı vardı. Bu tür bir ihanetin nasıl hissettirdiğini biliyordu. Ne de olsa, daha da kötü olan bir ihanetin sonuçlarına gözlerinin içine bakıyordu. Ya da en az onun kadar kötüydü.

"Sana söyledi mi? Terapim hakkında mı?"

"Evet. Seni sonsuza dek susturmamı istediği için değil elbette. Kasabayı terk etmem için beni korkutmak istedi. Konuşması bitmişti. Dinlemeyi de bırakmıştı. Ve onun yaralı gözlerine bir saniye daha bakmak istemiyordu. Soğutucudan bir bardak daha aldı, sonra arabadan indi, onun yanına gitti ve kapıyı açtı. "İç şunu.

Dudaklarını büzdü, o da çenesini araladı, ağzına biraz döktü ve yutana kadar burnunu ve ağzını kapalı tuttu. Boğuldu, öğürdü, öksürdü ve adama öldürücü bir bakış fırlattı. "Adi herif!

İç çekti. 'Tanrım, evlat, bunu zorlaştırıyorsun. Bunu zorlaştırmak istemezsin. Güven bana. Kalanını içecek misin yoksa durulayıp tekrar mı edelim? Sadece Benadryl.' Bunu ona kanıtlamak için cebinden bir şişe çıkardı. "Seni bir süreliğine uyutacak. Hepsi bu. Yemin ederim.

Gülüştü onu şaşırttı. Yetişkinlere özgü ve küçümseme doluydu. "Yani bizi uykumuzda incitebilir misin?"

"Sana zarar vermeyeceğimi söyledim- Oh. Kadının ne demek istediğini anlayınca yüzünü buruşturdu, sonra da bunu düşünmesine bile sinirlendi. Kadının çenesini kavradı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Ben pek çok şeyim Jasmine Marie Jarvis, ama asla bir çocuğa tecavüz etmedim ve etmeyeceğim.

Gözünü bile kırpmadı. "Sadece bizi kaçırın ve uyuşturun," dedi acı bir şekilde. "Sorun değil o zaman.

Sesini yumuşatarak, "Bu senin iyiliğin için, evlat," dedi. Daha çok kandırmaya çalışıyordu. Annesi üzerinde her zaman işe yaramıştı ama Jazzie'nin gözlerindeki sert bakışa bakılırsa, onun üzerinde işe yaramıyordu. 'Bak, seni gerçekten incitmek istemiyorum. Ama inciteceğim. Yapacağımı biliyorsun. Sonra kaçacağım ve Janie burada yapayalnız kalacak. Bunu istemezsin, değil mi?"

Jazzie sonunda başını çevirdi ama gözlerindeki yaşları görmeden önce değil. Omuzlarını dikleştirerek bardağı boşalttı ve bir kraliçe edasıyla ona geri uzattı.

Evet, annesinden çok daha .

'Kaçmaya çalışırsan seni durdururum,' dedi. 'Ve seni durdurduğumda, kız kardeşini hayatta tutmam için iyi bir neden kalmayacak. Anladın mı?'

Başını salladı. "W-w . . . Bir nefes verdi ve adam bitirmesini bekledi, çünkü bunu hak ettiğini düşündü. "Bir soru daha. Büyükannem de biliyor muydu?"

Gözleri artık düzdü ve adam bu bakışı tanıdı. Cevabı zaten biliyordu ama bunu yüksek sesle duymaya ihtiyacı vardı. Aynı zamanda kendini kalp acısından koruyordu. En azından daha fazla kalp ağrısından.

"Evet," dedi ve onun gözlerini kapatışını izledi, irkildiği her halinden belliydi. 'Seni beni görmeye getirdiğini biliyordu. Ama sadece seninle konuşmak istediğimi sanıyordu.

"Aptal kadın," dedi kadın ve adam omuz silkti.

"Sadece benim iyi bir insan olduğuma inanmak istiyor. Jasmine alay etti ve gözlerini kaçırdı. "Doğru.

Yeterince makul. "Eğer teselli olacaksa," dedi sessizce, "Denny amcan bana sadece karısını ve çocuklarını tehdit ettiğim için yardım etti. Bu doğru değildi, ilk başta değil. Ama onun refahından sorumlu olan yetişkinlere karşı duyduğu hayal kırıklığını biraz olsun gidermeyi ona borçlu olduğunu düşündü.

En azından bunu .

Ona fazlasıyla yetişkinlere özgü, inanmayan bir bakış attı. "Her neyse.

Geri çekildi ve kızın arabadan inmesine izin verdi. 'Şimdi kız kardeşini almaya gidiyorum. Sakın bir şey yapmaya kalkma. Lütfen.

Adam Janie'yi ön koltuktan kaldırıp soğutucuyu ayaklarının dibinden alırken kollarını göğsünde kavuşturup uzaklara baktı, sonra da onu odasına kadar takip etti.

On yedi

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, :50

Gage odanın kapısını kapatıp kilitledi, sonra Janie'yi yatağa yatırıp üstünü örttü ve Jazzie'ye baktı. 'Onunla birlikte yatağa gir. Yakında uyuyacaksın.

Çenesini sıktı, çenesini kaldırdı, yatağın diğer tarafına doğru yürürken ona geniş bir mesafe bıraktı. Yatağın üzerine oturdu ve uyuyan kız kardeşini kucağına çekti, Janie'nin saçlarını alnından düzeltti ve sanki söyleyecek bir şeyi varmış gibi ona baktı.

"Sen benim gerçek babam mısın?

"Son sorunuzun son sorunuz olduğunu söylediğinizi sanıyordum. "Yalan söyledim.

Dudakları kıpırdadı. "Yalan söylemediğini söylemiştin. Omuz silkti. "Yalan mı söylüyorsun?

"Hayır. Bu seni daha iyi hissettirdi mi?

Gözlerinde nefret parlıyordu. "Evet.

Adil olduğunu düşünüyordu. "Ben de Janie'nin babası değilim.

Kolları kız kardeşinin etrafında koruyucu bir şekilde sıkıldı. "İyi.

'Ben hukuk fakültesindeyken, sürekli ders çalışırken annen yalnızlık çekiyormuş. Seni benimmişsin gibi göstermeye çalıştı. Sonra ben şirkete ortak olduğumda da yalnız kaldı ve Janie'yi benimmiş gibi göstermeye çalıştı.

Anlayış, nefretle birlikte parıldıyordu. "Bu yaptığı çok yanlış.

"Evet. İkimiz de dünyanın en iyi ebeveynleri değildik'.

Başını salladı, gözlerini açık tutmak için mücadele etti. "Annem iyi bir eş değildi ama iyi bir anneydi. O-o oradaydı

bizim için. Sen değilsin.'

Bu da adil bir yaklaşımdı. 'Şimdi size bir sorum daha var. O gün neredeydiniz?

Sonra gözlerini kapattı, hatırladıkları karşısında irkildi. "Sandalyenin arkasında. Okuldan eve geldim. Ve onu orada gördüm. Seni duydum. Dolabın içinde. Benadryl etkisini göstermeye başladıkça kekelemesi de azalıyordu. "Seni gördüm.

Gözlerinin yandığını hissederek, "Bunu kendim anladım," dedi. Onu öldürmek istemiyordu.

Hayır. Hayır. Fikrini değiştirmeyeceksin. Seni hapse gönderecek.

Sandalyeye oturdu ve düşünmeye, plan yapmaya çalıştı. Uyku haplarına ihtiyacı vardı. Güçlü olanlardan. Onları ezip neye koyacaktı? Elma püresi mi? Bunu bir yerde okumuştı.

Uyku hapi satan düzinelerce satıcı tanıyordu. Sadece birini seçmesi gerekiyordu. Ve sonra ... "Siktir," diye mırıldandı. Sadece bir mazerete ihtiyacı yoktu. İki genç kızın kaybolmasından sorumlu tutabileceği birini bulması gerekiyordu. Toby Romano'yu kullanabilirdi. *Ama onu çoktan öldürmüştüm. Lanet olsun.*

Parmaklarını saçlarının arasına soktu ve hayal kırıklığıyla sertçe çekti. Bu çok kötüydü. Gerçekten çok kötüydü. Kimi seçerse seçsin, uyması gerekiyordu. Valerie'den başlayıp Jazzie'ye kadar tüm parçaların yerine oturması gerekiyordu, yoksa polisler başına üşüşecekti. Kimi seçecekti? Kim mantıklı olurdu?

Oh. Tamam. Cevap belirginleştikçe panik azaldı. *Denny.* Denny mükemmel bir suç ortağı olurdu. Ve bir taşla iki kuş vurmuş olacaktı, çünkü Denny onun son yarım kalmış işiydi. Başka bir mazeret bulacaktı. Bu, iki çocuğun öldürülmesine makul bir açıklama getirmekten daha kolay olurdu.

"Nereden biliyorsun? Jazzie onun düşüncelerini bölerek uyku bir şekilde sordu. "Neyi bildim?" diye huysuzca cevap verdi, Jazzie'den hiçbir iz kalmadığını fark ederek

Kekeleyerek sola.

Gözleri kapalıydı, sesi biraz bulanıktı. "Senin olmadığımızı.

Nedense kendini ona anlatırken buldu. "Janie iki yaşındayken yaralandı.

"Hatırlıyorum. Köpek cam kapıdan atladı. Parçalanmıştı. "Evet, o gündü.

Lanet olası köpek, bir camdan kaçmaya çalışıyordu.

Dışarıdaki banyo evin içine girmiş ve camdan içeri girerek camı parçalamıştı. Köpeğin burnu bile kanamamıştı ama Janie yürüteçteydi ve neredeyse bir gözünü kaybediyordu.

O sabah iki küçük kızın babası ve onu seven bir kadının kocası olarak uyandığını da çok iyi hatırlıyordu. O gece yatağa değişmiş olarak girmişti. "Janie'nin kana ihtiyacı vardı ve ben de kendi kanımı verdim. Annen gönüllü olmamam için beni ikna etmeye çalıştı ama ben ısrarcıydım. Janie benim bebeğimdi ve yaralanmıştı. Durakladı. "Ama sonra onun benim bebeğim *olmadığını* öğrendim.

"Yanlış kan grubu mu? Jazzie mırıldandı.

Şaşırmıştı. "Bunu nereden biliyorsun?

'Bunu fen dersinde öğrenmiştik. Bazı türler karışarak başka türler oluşturamaz.

Akıllı çocuk. Aynen öyle. Annen ve ben A tipiydik. Sen ve Janie ya A ya da O olmalıydınız. Ama Janie B. Sen O tipisin. Ama o zamana kadar şüphelendim ve ikinize de babalık testi yaptım. İkinizin de benden olmadığı ortaya çıktı. Annenizle yüzleştim, sonra da dışarı çıkıp kafayı buldum.

"Ve de kaldı," diye fısıldadı.

Ayrıca adil. Çocuğun kafayı bulmanın ne demek olduğunu bildiğine dair bir pişmanlık hissetti. Onlarla birlikte yaşadığı son günlerde canlı bir gösteri olmuştu. "Hemen hemen. Geçmişte keyif için ya da önemli bir davası olduğunda uyanık kalmak için kokain kullanmıştı ama buna *ihtiyacı olmamıştı*. Çocuklarının ondan olmadığını öğrendikten sonra ihtiyacı olmuştu.

"İşinizden neden kovuldunuz?

"Masamın çekmecesinde kokain buldular. Bu annenin beni ona vurmakla suçlamasından sonraydı.

"Ona vurdun," dedi uykulu bir sesle. "O sırada ben de sandalyenin arkasına saklanıyordum.

"Evet, şey. Onunla tartışacak enerjisi yoktu. "Şirket masamda kokain buldu ve beni kovdu. Bağımlı değildim. Yakındım ama değildim.

"Şimdi mi?

'Hayır. Durabilirim. Geçmişte bırakmıştım.' Her seferinde haftalarca. Tekrar kullandığında, bu kendi şartlarıyla olmuştu. "Artık istediğim zaman kullanıyorum. İhtiyacım olduğunda değil. *Yorgun olduğunuz ve yeni patronunuzla tanışmak üzere olduğunuz, uyanmanız gerektiği ya da ellerinizin titrediği zamanlar hariç.* Kuşkularını bir kenara itti, çünkü bunlar duruma bağlıydı. Tekrar düzenli çalışmaya başladığında iyi olacaktı.

"Bir ... daha. Jazzie gözlerini açık tutmaya çalışarak sertçe kırıştırdı.

"Neden boşanma yok?

Adam kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun, neden boşanmıyorsun?

Biz senin değiliz. Neden kaçtın? Neden kalıp boşanmadın?"

Yine etkilenmişti. 'Bu mükemmel bir soru Jazzie. Gerçekten mükemmel.

"Cevap ver. Lütfen.'

Burnunun kenarını sıktı. 'Annene vurduğum gece, teyzen beni polise ihbar etti. Eğer saldırı suçundan yargılanıp hüküm giyseymdim, barodan atılırdım. Bu da işimi kaybedeceğim anlamına geliyor. Ki zaten sonunda kaybetmişti. "Annen, ondan boşanmamayı ve ipoteği ödemeye devam etmeyi kabul edersem dava açmamayı kabul etti.

Jazzie sessizce kıkırdadı.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Büyükanнем de aynısını yaptı, tersten. İç çekti. 'Annemin hile yaptığını biliyordu. Bizim sizden olmadığımızı bilmiyordu. Annem suç duyurusunda bulunmazsa söylemeyeceğini söylemiş.

"Nereden biliyorsun bunu? Yine sandalyenin arkasına mı saklandın?' 'Hayır. O zaman kapının dışını dinliyordum.

Kahretsin. Çocuk insanları gözetlemeyi alışkanlık haline getirmişti. "Git uyu, Jazzie," dedi sertçe. "Yapacak işlerim var.

Genel olarak her şeye kızgındı. Valerie onu manipüle etmişti ama çocuklar bunların hiçbirini istememişti. Annelerinin lanet bir fahişe olmasını istememişlerdi. Onun kan bağı olmamasını istememişlerdi. Burada olmayı, uyuşturulmayı ve pis bir battaniyenin üzerinde uyumayı istememişlerdi.

Sarsıldığını hissederek, en azından ayakkabılarını çıkarmak için ayağa kalktı. Uyurken rahat etseler iyi olurdu. Uzun bir süre uyuyacaklarına göre.

Janie'nin küçük spor ayakkabılarını yere bıraktı, sonra Jazzie'ninkileri çıkardı.

Ve dondu kaldı. Jazzie ayakkabısının içine bir kartvizit saklamıştı. Sıradan bir kart da değildi. Taylor Dawson'ın kartlarından biriydi, arkasında cep telefonu numarası vardı. Kartın kenarları yumuşaktı, sanki çok kullanılmış gibiydi.

Jazzie terapistle konuşuyordu. *Yalan söylemişti*. Öfkelenen adam onun omzunu tuttu ve sarstı. "Uyan!

Jazzie şok olmuş bir iniltiyle geri çekildi ve adam onu bıraktı. "Beni incittin," diye fısıldadı. "Söz vermiştin.

Ürpererek bir nefes verdi. Söz vermişti. Söz vermişti. Ama o yalan söylemişti. *Çünkü küçük kız kardeşine silah doğrultmuştun. Hadi canım. Ne yapacağını düşünmüştün?* Nefes aldı, kıza ne kadar kızgınsa, yalanlarına kanmış olduğu için kendisine daha çok kızgın olduğunu biliyordu.

"O lanet terapist ne söyledi?" diye homurdandı.

Göz kapakları titredi. "Hiçbir şey yok. Gözlerini hızla kırıştırdı. "Hiçbir şey. Yemin ederim.

Yalan söylüyordu. Terapiste söylemişti, o da muhtemelen polise haber vermişti.

Polisler zaten işin içinde. Valerie'yi kendi kanıyla dolu bir havuzda bıraktığından beri vardılar. Ama onun mazeretini kabul ettiler. Valerie'yi Toby Romano'nun öldürdüğünü kabul etmişlerdi. Denny bunu biliyordu ve Denny yalan söyleyemeyecek kadar aptaldı.

Gage, gözlerinde cam gibi bir korkuyla ona bakan Jazzie'ye ters ters baktı. Tamamen uyanikken orada olmayan korku. Denny

bu on bir yaşındaki kızıdan yalan söyleme konusunda ders alabilir.

Kartviziti havaya kaldırdı. "Ona ne söyledin?" diye sordu sessizce, tehditkâr bir şekilde.

Jazzie titriyor, kız kardeşini kollarının arasına alıyordu. Güzeldi. Çok korkması gerekiyordu. O kadar korkmalıydı ki küçük aklını yitirmeliydi.

"N-n-n ... Gözlerini sıkıca kapattı.

"Bana lanet olası gerçeği söyle!" diye gürledi, elini kaldırdı ama Jazzie hıçkırmaya başlayınca hareketini kontrol etti.

Lütfen. Bize zarar vermeyin. Size anlatacağım. Ne-ne-ne istersen.'

Bir nefes aldı, kendini sakinleştirmeye çalıştı. Yoksa onu öldürecekti. Ve bunu yapmak istemiyordu, yumruklarıyla değil. Haplarla. Acısız. Sadece uyuyacaklardı.

Lanet olsun sana, Valerie. Sana ve fahişelik yalanlarına lanet olsun. Bunu bana sen yaptın.

Bize. Ailemize. Hiçbir zaman onun olmamıştı.

Sesini buz gibi soğuk tuttu. "Güzel. Bana terapist ne söylediğini anlat.

O kadar çok hıçkırıyordu ki, adam boğulacağından ciddi ciddi korktu. Anlamsızca konuşuyordu.

"Jasmine! Sesi bir kırbaç gibi şakladı, ama avucundaki acıyı hissedene kadar onun yüzüne tokat attığını fark etmedi. "Ağlamayı kes ve bana bilmek istediklerimi söyle yoksa sıradaki kız kardeşinin canını yakarım. Elini tehditkâr bir şekilde tekrar kaldırdı. "Bana terapist ne söylediğini anlat. *Şimdi.*

Jazzie yastığa doğru geri çekildi. "Her şeyi. Ona her şeyi anlattım. J-Janie'ye vurma. Lütfen. Onu korumak için kız kardeşinin üzerine yuvarlandı, Janie acı çekmesin diye acıya katlanmaya razı oldu ve Gage bir anlığına yeniden babası oldu. Bir anlığına *orada*, geride bıraktığı hayattaydı. Bir anlığına yatıştırmak istedi. Teselli etmek. Ona kötü bir şey olmayacağına dair söz vermek istedi.

Sonra kendini hapishanede gördü ve midesi bulandı. Hapishane , gerçekleşmeyecekti. Ne pahasına olursa olsun. Omurgasını çelikleştirdi, Jazzie'nin gözyaşlarına karşı kendini sertleştirdi. "Her şey mi?

Sefilce başını salladı. "Lütfen Janie'ye zarar verme.

"Yapmayacağım. Şimdilik. Sonuncuyu sonradan aklına gelmiş gibi ekledi, itaat edecek kadar korkmasını sağlamak için. "Dondurma yemek için terapistle nerede buluşacaktın?" diye sordu.

Bir r-r-restoran. Gi-Gi . . .' Dişlerini sıktı. "Seppe's. Kelimeyi zorla çıkardı.

"Giuseppe'nin yeri mi? İtalyan mekânı mı?" Dondurma için garip bir seçim olduğunu düşündü. Daha önce burada yaşarken oraya gitmişti. Yerleşimi, konumu biliyordu. Tam olarak nereye yerleşebileceğini ve iş bittikten sonra nasıl kaçacağını biliyordu. Tüfeği aldığı için memnundu. Kendisiyle restoranın önü arasına koyması gereken mesafe yüzünden ona ihtiyacı olacaktı ama bu sabah at çiftliğinde yaptığının aksine temiz, engelsiz bir atış olacaktı.

"Ne yapıyorsun?" Adam dolabından tüfeği alıp namluyu kontrol ettiğinde kadının gözleri dehşet içinde açıldı. Hâlâ doluydu. "Bize zarar vermeyeceğini söylemiştin!

"Seni vurmayacağım. Adam ona sertçe baktı. "Terapistini vuracağım.

Jazzie'nin ağzı açık kaldı. 'Hayır! Yapamazsın! Söylemeyeceğine söz verdi. Terapist. Onu incitmene gerek yok.'

"Söyleyecektir. Tehlikede olduğunuzu düşünüyorsa söylemek zorunda.

Hayır! Lütfen yapma! Yalan söyledim. Ona hiçbir şey söylemedim. Hiçbir şey! Yemin ederim!"

Ceplerine cephane doldururken başını kaldırıp baktı. "O zaman neden yaptığınızı söylediniz?

"Yani sen J-Janie'ye zarar vermezsın. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

'Bu noktada bir önemi yok, Jasmine. Söylediğin hiçbir şeye inanamıyorum, bu yüzden en kötüsünü varsaymak zorundayım. Terapist bir şey bilseydi, elbette polislere söylerdi. Zaten söylemiş olması da muhtemeldi.

Hay sikeyim. Ya onlara söyleseydi? *Nefes al, rahatla,* dedi kendi kendine. Suçlandıkları cinayetleri gerçekten işlemiş olan pek çok müvekkilini savunmuştu, ama tanık yoktu, bu yüzden

duruşma. Elbette tüm tanıkları kendileri öldürmüşlerdi ama sonuç aynıydı. Tanık yok, duruşma yok. Her şey yoluna girecekti.

Ama ... Jazzie terapiste zaten her şeyi anlattıysa, bu küçük toplantı neden yapılmıştı?

Farkına varınca gözlerini kıstı. Dondurma randevusu bir tuzaktı.

Denny. Lanet olsun. Bunun için sana hiç kredi vermedim. Ona terapistten bahseden Denny'ydi. Pazar günü dondurma yerkenki randevularından. Gage'in kaçmadığını bilen Denny'ydi.

Bu lanet bir tuzak. Onu içeri çekip sonra da götürmeyi umuyorlardı. Onu bir kafese koymayı.

"Biliyor muydun?" diye sordu Jazzie'ye.

Hâlâ hıçkırıyordu. "Biliyor musun?"

"Beni ortaya çıkarmak için senin küçük dondurma gezini kullanacaklarını mı?"

Başı, vücudunun geri kalanının daha sert sallandı. "Hayır.

Bu tek kelime onu kıpkırmızı yaptı. "Yalancı," dedi soğuk bir sesle. "Tıpkı annen gibi.

Önce o onları yakalarsa onu alamazlardı. Yeni Glock'unun şarjörlerini kontrol etmeden önce tüfek için yeterli mermisi olduğundan emin oldu. Dolu şarjörleri cebine attı, sonra da dolabının üst rafından kızları korumak için aldığı ipi çıkardı. Yumuşak bir ipti. Onları fazla yıpratmazdı. *Acıtmayacaktı.* Acı hissetmelerini istemiyordu.

Jazzie'nin bileklerini ve ayaklarını bağlarken boğazındaki safra yükseldi. *Teşekkürler, Valerie. Sadece . . . teşekkürler. Seni lanet sürtük. Olman gereken gibi bir eş olsaydın, bunların hiçbiri olmazdı.*

Başının etrafına bağlamadan önce ağzına bir şerit pamuk yerleştirdi. Nefes alabilmesini istiyordu. Sadece çığlık atmamasını. Sonra aynısını Janie'ye yaptı, neyse ki Janie bütün bu olanlar boyunca uyudu. İşini bitirdiğinde elleri de titriyordu.

Eşyalarını toplayıp spor çantasına koyarken kalın bir sesle, "Geri döneceğim," dedi. Kapıyı kilitledi, sonra arabaya doğru ilerledi ve yol boyunca Jazzie'nin korku dolu iniltilerini duyacağını bilerek Giuseppe'nin İtalyan restoranına doğru yola çıktı.

Belki de hayatının sonuna kadar. *Ama en azından benim bir hayatım olacak.*

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .40.

Taylor'ın derisi kaşınıyordu ve Jazzie'yle buluşacağı dondurmacıya doğru giderlerken Clay'in kamyonetinin ön koltuğunda kıvranıyordu.

Clay yüzünü buruşturarak ona sempatik bir ifade verecek kadar uzun süre trafikten gözlerini ayırdı. "Sen de mi gerginsin?"

"Çok mu? Kaşlarını kaldırdı. "Sen mi? Gergin misin? Öyle olmadığını söyle," diye tersledi, çünkü Clay, JD Fitzpatrick'in planını öğrendiğinden beri çok sinirliydi. Dedektife kitaptaki her ismi ve Taylor'ın daha önce hiç duymadığı bazı isimleri söyleyerek bağırıp çağırmıştı. Fitzpatrick ise bağışıklık kazanmış görünüyordu; Clay, Taylor'ın söylemeyi düşündüğü ama aynı nedenle söylemediği şeyleri haykırırken, Fitzpatrick'in yüzünde bıkkınlık ve bezginlik karışımı bir ifade vardı.

Taylor, Jazzie'nin yem olarak kullanılmasına çok öfkelenmişti. Clay de bu konuda öfkeliydi ama *kızının* da kullanılmasını çok daha yüksek sesle protesto etti. Tiradı Frederick Dawson'ı gururlandırabilirdi.

Kaşlarını çattı. *Babası*. Babasını gururlandırırdı. Onu ne zaman gerçek ismiyle düşünmeye başlamıştı? O her zaman babaydı. Her zaman da öyle olacaktı.

Ama Clay hızla eşdeğer bir konuma yükseliyordu. Onu tanıyalı yirmi dört saatten az olmuştu ama şimdiden kalbinde ve zihninde babasının yanındaki koltuğa oturmuştu. *Sadık olan ben değil miyim?*

Clay'in gözleri onun alaycı cevabı karşısında kısılmıştı ve Ford arka koltuktan bir kahkaha attı. "Lanet olsun, o senin çocuğun Clay.

Clay'in bakışları bunun üzerine yumuşadı. "Evet. Öyle görünüyor," diye mırıldandı.

"Dondurma bu," diye ısrar etti Taylor. "Her şey girecek. "O zaman neden gerginsin? Clay sordu.

"Çünkü bu Kevlar kaşındırıyor! Yakasını çekiştirdi, dar yeleği gizleyen sahte balıkçı yakasını çekti. Hem yelek hem de süveter Paige'e aitti, kendisi de bu amaç için bağışta bulunmuştu. Kazak hafif, kolsuz bir pamuk karışımıydı, yani en azından Taylor kavrulmayacaktı. Tanrı aşkına, Ağustos'ta kazak mı olurmuş? Babasının iş ortağı Taylor'ın giyinmesine yardım ederken anlayışlı davranmıştı.

Paige, Taylor'ın beklediği gibi biri değildi. Taylor'ın kendisine ve dolayısıyla Clay'in annesine hafif bir benzerlik taşıyordu. Clay ona Paige'e ilk görüşte güvendiğini söylemişti ve Taylor sessizce, en azından bilinçaltında, annesine olan benzerliğin buna dahil olup olmadığını merak etti. Ama başka kimse fark etmemiş gibiydi, bu yüzden Taylor bunu kendine sakladı.

"O kaşındıran Kevlar hayatını kurtarabilir," diye mırıldandı Clay. "Benimkini kurtardı.

Taylor kaşlarını çattı. 'Bu çok üzücü. Yani hayatının kurtarılması gerekmesi. Ne sıklıkla vuruluyorsun?'

Clay dikkatle, "O kadar sık değil," diye cevap verdi.

Ford yine homurdandı. "Bu hafta o kadar sık değil," dedi başını sallayarak.

Clay sakince, "Doğru değil," dedi ama dikiz aynasına bir bakış fırlattı.

"Kapa çeneni, Ford.

Ford ellerini açtı, avuç içleri dışarıdaydı. Ben sadece gördüğümü söylüyorum." "O zaman gözlüğe ihtiyacın var," diye homurdandı Clay. "Ben umursamaz değilim.

Ford ciddiyetle, 'Öyle olduğunu hiç söylemedim,' dedi. 'Ama kendini tehlikeli pozisyonlara sokuyorsun. Stevie de öyle. Ve Paige de.

"Son zamanlarda değil," diye ısrar etti Clay.

Ford gözlerini devirdi. "Çünkü Paige hamile! Taylor şaşkınlıkla omzunun üzerinden baktığında onun bakışlarıyla karşılaştı. 'Henüz kimsenin bilmemesi gerekiyordu ama hepimiz biliyoruz. Bu kadar sıkı örülmüş bir grupta sır saklamak zordur. Özellikle de gerçekten iyi olanlarda. Taylor'a şehvet dolu bir göz kırptı ve Taylor öfkeyle kızarıp başka tarafa baktı.

Clay yüzünü buruşturdu. "Tanrım, Ford. Gerçekten mi? Farkında mısın, babası şu anda

tam burada.'

Ford şaşırمامıştı. 'Ve kişisel silah cephaneliğinizin birkaç küçük ülkenin cephaneliğine rakip olduğunu mu? Ve serçe parmağınızla boynumu kırabileceğinizi? Evet, bunların hepsinin farkındayım.

"Ve? Clay talep etti.

'Ve kendim gibi davrandım. ," diye ekledi hınzırca. Clay öfkeli bir nefes aldı. "Tanrım.

"Yani ... Taylor çenesini kaldırdı ve yanakları yanmıyormuş gibi davrandı. "Paige'in hamile olması, Stevie ile senin onun iş yükünü üstlenmeniz anlamına mı geliyor? Bu silahlı insanlara daha fazla maruz kalacağınız anlamına mı geliyor?

"Stevie için değil," dedi Clay kararlılıkla, sonra yüzünü buruşturdu. Ford'un yumruğu havaya kalktı. "Evet! Haklıymışım.

Taylor'ın yanakları, ona tekrar bakmakta kendini güvende hissedeceği kadar soğumuştı. "Ne hakkında?

"Stevie de hamile," dedi Ford, gözleri parlayarak. "Maggie de öyle düşünüyor.

Taylor'ın bakışları tam zamanında Clay'in yüzüne kaydı ve onun yüz ifadesini şiddetli bir sevinçten hafif bir şaşkınlığa çevirdiğini gördü. "Siz ikiniz neden böyle düşündünüz?" diye sordu Ford.

Ford alaycı bir tavırla, "Çünkü ahırdaki tuvalette bağırsaklarını kustuğunu duydum," dedi. "Ve bu sabah Maggie'nin ofisinde yarım paket tuzlu kraker yedi.

Clay omuz silkti. "Sadece hasta olabilir.

Söndürmeye çalıştığı neşenin ortaya çıkması dışında, ağzı zerre kadar kıvrılmasa da gözlerinin kenarındaki küçük çizgiler gülümseyerek kırıştı.

", değil mi? Taylor sordu.

Clay ağzını açtı. Tekrar kapattı. "Eğer öyleyse?

Taylor göğsünde bir rahatlama hissetti. Bir huzur. Eğer onu bırakıp eve dönerse, iyi olacaktı. Seveceği bir çocuğu daha olacaktı. "Bence bu çok güzel," dedi sessizce ve tüm kalbiyle bunu kastetti. "Tebrikler.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı, neşesi aniden kayboldu. "Bu sana ihtiyacım olmadığı ya da seni sevmediğim anlamına gelmez, Taylor.

"Biliyorum. Adamın kaşlarının çatılmasını bekliyordu ama kaşları daha da belirginleşti. "Senin için çok heyecanlıyım Clay. Gerçekten. Ona kararsızca gülümsedi. "Peki... neden bana kaşlarını çatıyorsun?

Restoranın park yerinde yer ararken cevap vermedi, hatta gülümsemedi bile. Park yeri bir Pazar öğleden sonrası için şaşırtıcı derecede doluydu ve hemen önündeki cadde park yasağı olan bir bölgeydi. Rahatsız edici bir sessizlikle kamyonu bir blok ötedeki ilk yasal boşluğa park etti.

Motoru kapattı, sonra dönüp onun gözlerinin içine baktı. 'Yeniden baba olacağım için sana ihtiyacım olmayacağını mı sanıyorsun? Kaliforniya'ya dönüp Dawson'ın kızı olabilirsin ve bu benim kalbimi kırmaz.

'I . . ' Ona ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Çenesini nazikçe baş ve işaret parmaklarının arasına aldı. "Şimdi beni dinle Taylor, hem de iyi dinle. Burada kalsaydın gezegendeki en mutlu baba ben olurum ama orada bir hayatın ve seni en az benim kadar seven biri biliyorum. Eğer gidersen, seni özleyeceğim. Yalan söylemeyeceğim. Seni yeni buldum ve seni tanımak için daha fazla zaman istiyorum. Ama uçaklar çift yönlü uçar. Sen ziyarete gelebilirsin, ben de fırsat buldukça oraya uçarım, söz veriyorum. Çünkü sonuç olarak, ne olursa olsun hayatının bir parçası olmak istiyorum.

"Ama yeni bir bebek yardımcı olacaktır, değil mi? Endişeyle onun yüzünü inceledi. "O kadar meşgul olacaksın ki beni özleyecek vaktin olmayacak.

Gülümsemesine rağmen gözlerinde hüznün vardı, sanki onun kararını verdiğini biliyordu. Ama vermiş miydi?

"Meşgul olacağım, bu doğru. Birkaç santim daha yaklaştı, koyu renk gözleri yoğunlaşmıştı. 'Ama yine de seni özleyeceğim. Ve senin için her zaman vaktim olacak. Her zaman.

"Teşekkür ," diye fısıldadı.

Çenesini bıraktı ve koltuğunda doğruldu. 'Abla olacaksın, yani sorumlulukların da olacak. Ziyarete gelmeniz gerekecek. Şimdi,

Hadi biraz dondurma yiyelim.'

Arabadan indi ama Taylor kıpırdamadı, dikkati birden arka koltuğa yöneldi. Ford kıpırdamadan oturuyordu, ifadesi düz ve okunaksızdı. "Ford?" dedi kararsızca. "Bak, senden hoşlanıyorum. Hem de çok. Aslında çoktan da fazla. Seni incitmek de istemiyorum.

Ford içini çekti. "Seni suçlu hissettirmeye çalışmıyorum, Taylor. Sadece hayal kırıklığına uğradım. Bu seçimi yapacağını biliyordum. Sadece bunu birkaç hafta daha yapmayacağını umuyordum. Ya da en azından bunu yüksek sesle söylememeni. Tereddüt etti. "O zamandan beri kimseyle birlikte olmadım. Kimberly'den beri. Olmak da istemedim. Sana kadar. Sadece biraz daha zamanımız olmasını umuyordum. Zaman demişken..." Telefonuna baktı. "Çok erken geldik ama sorun değil. Giuseppe şimdiye kadar özel yemek odasını boşaltmış olmalıydı. JD her şeyi hazırlarken biz de bekleyebiliriz. En azından sıcaktan kurtulmuş oluruz.

Kamyondan indi, kadının kapısını açtı ve aşağı inmesine yardım ederek onu kamyonla sert vücudu arasına hapsedti. Göğsü şimdi beyaz düğmeli bir gömlekle kaplıydı ama Taylor onun teninin parmak uçlarında nasıl hissettiğini hatırlıyordu. Ve ona yaslanmak istediğinde ne kadar sağlam olduğunu.

Şimdi de öyle yaptı, alnını Clay'in göğsündeki sert kaslara yasladı ve Clay'in kolları onu daha sıkı tutmak için etrafına dolandığında iç çekti. Gömleğinin arkasını kavradı ve Clay'in hepsine giydirdiği, ona dokunmasını engelleyen çelik yeleğe sessizce lanet okudu.

Elbette, halka açık bir yerde durdukları düşünüldüğünde, çıplak tenine dokunmamak muhtemelen iyi bir şeydi. Son seferinde kendini bir kapıya yaslanmış ve ölümüne öpülmüştü. Bunu tekrar istiyordu. Umutsuzca.

Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istedi. Her şeyin iyi olacağını. Ona zarar vermeyeceğini. Ya da onu terk etmeyeceğini. Aralarındaki bu kimyanın bir yere varıp varmayacağını görmek için ihtiyaç duydukları tüm zamana sahip olabileceklerini. Ama ona bunların hiçbirinin sözünü veremezdi, bu yüzden Clay'i kaldırımda takip ederlerken onun elini sıkıca tuttu.

Oyun yüzünü takın, diye kendini uyardı. *Küçük bir kızın katili teşhis etmesine yardım etmek için buradasın.* Bu Jazzie'nin annesini geri getirmeyecekti ama en azından çocuk sürekli bir sonraki kurban olma korkusuyla yaşamak zorunda kalmayacaktı.

"Hazır mısın? Clay ona sordu, yüz ifadesi o kadar nazikti ki ağlamak istemesine neden oldu.

Kendini gülümsetti. 'Olabileceğim kadar hazırım sanırım. Jazzie yine sadece "teşekkür ederim" derse bu çok aptalca gelecek.

Ford onun elini sıktı. 'Bu yine de başkalarına söylediğinden daha fazla olacak, değil mi? Bu çok aşamalı bir süreç olabilir. Ve çok daha kötü olabilir. En azından dondurma yiyorsun. Brüksel lahanası ya da başka bir şey de olabilir.

Kıkırdadı, zoraki gülümsemesi gerçek oldu. "Küçük nimetler.

Ford onun omzuna kendi omzuyla vurdu. "Aynen öyle.

On sekiz

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .42.

Taylor Dawson çok dikkat çekmiyor, diye düşündü Gage kaşlarını çatarak. Cleon'un arabasında oturuyordu, Jazzie'nin terapistiyle buluşacağı restorandan yaklaşık yarım blok bir ara sokağa sıkışmıştı. Bir kez daha Facebooku ve internetin geri kalanını tarayarak kadının bir fotoğrafını aradı ama hiçbir şey bulamadı. Ondan bahsedilmiyordu bile. Bir yerde üniversiteye gitmişti ama orası bir rahibe manastırı olmalıydı çünkü ne bir parti fotoğrafı ne de başka bir şey vardı. Tek bildiği kadının uzun siyah saçları olduğuydu.

Sürücü koltuğunda kaykıldı, alnında boncuk boncuk ter vardı. Sıcaklamıştı. Acıkmıştı ve bir vuruşa çok ihtiyacı vardı. Ellerine baktığında titrediklerini gördü. Lanet olsun. Taylor Dawson, her kimse artık, nihayet hedef menziline girdiğinde lanet olası silahı ateşleyecek kadar dengeli olamayacaktı.

Sadece birazcık. Sınırları kaldırmaya yetecek kadar. Böylece düşünebilirim.

Cebinden poşeti çıkarıp hızla bir sıra hazırladı ve burnuna çekti, ardından derin bir nefes aldı ve titremesinin neredeyse anında azaldığını hissetti. Artık düşünebiliyordu.

Üç kişilik bir grup bir pikaptan inip restorana doğru yürümeye başladığında telefonunu cebine koydu. Yirmili yaşlarının başında bir kadın ve aynı yaşlarda sarışın ve kırkına yakın siyah saçlı iki adam vardı. Kadının uzun siyah saçları vardı ve o sabah çiftlikte gördüğü kızla aynı boydaydı ama o dışarıda beklerken restorana giren diğer iki kadın da kadının tarifine uyuyordu.

Sarışın adam Ford Elkhart'a, kırk yaşlarındaki adam da Clay Maynard'a benziyordu ama Gage yüzde yüz emin olmadan ateş edemezdi. Bu polisleri harekete geçirecekti ve eğer o siyah saçlı kadın Taylor Dawson değilse, o zaman Taylor hedef olduğunu anlayacak ve saklanacaktı - şu anda olduğundan daha da düşük profilli olacaktı, eğer bu mümkünse. Biraz daha dikkat çekerse tanık koruma programında olup olmadığını merak edecekti.

Ama yüzde doksan dokuz emin olduğu için tüfeğini kaptı ve sanki biriyle karşılaşmışlar gibi etraflarına bakınan üç kişiyi nişangâhına aldı. Sonra genç kadın el salladı.

Köşeye, görüş alanının dışına park etmiş olan ve şimdi kaldırımdaki üç kişiye doğru hızlı adımlarla yürüyen Lilah'ya. O zaman bu terapist . Taylor Dawson.

Bilmem gereken tek şey bu.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, :50

Ford, yanında yürüyen Taylor'a gülümsemek için kendini zorladı, elini parmaklarını kıracağını düşündürecek kadar sıkı tuttuğunda bile irkilmemeyi başardı. *O gidiyor. Bunu biliyordun.* Durum dün olduğundan farklı değildi.

İki kez onun ağzının tadına bakması, iniltilerini duyması dışında. Onu kendisine karşı hissetmişti. Ve ormanda at sürerlerken onun yüzünün gevşemesini izlemişti. Onun her zaman en sevdiği yer olan açıklıkta biraz huzur bulmuştu. Sabah sessizliğinde birlikte oturmuşlar ve çok az konuşmuşlardı.

Daha önce bu kadar rahat bir sessizliği paylaştığı biriyle karşılaştığından emin değildi. Ve sonra . . . Tanrım, büyükannesinin fotoğrafını gördüğünde yüzünde beliren ifade.

Ford, annesinin yalanlarının kendisine -Taylor'un kendisine- ne kadar pahalıya mal olduğunu anladığı anın muhtemelen o an olduğunu düşündü. Clay değil. Clay'e değil.

Frederick Dawson. O ana kadar herkes için endişelenmişti. Ama onu sevecek olan büyükannesini tanıma fırsatını kaybettiğini anladığında, gözyaşları kalbini kırmıştı.

Clay'in yüzündeki çaresiz hayal kırıklığı ifadesi gibi. Yirmi üç yıl. İkisinden de çalınmıştı. Clay'in, tek torununu görecektik kadar yaşayamayan annesinden çalınmıştı.

En azından Clay'in babası hâlâ hayattaydı. Aklına estiğinde balıkçılık yapan huysuz emekli polis, Ford'u ve aile ve arkadaş çevresinin diğer genç üyelerini yasal olarak evlat edinmişti. *Tanner St James onu sevecektir.*

Öte yandan benim, diye düşündü acımasızca, bunu öğrenme şansım olmayacak. Tabii bir ay, birinin 'doğru kişi' olup olmadığını anlamak için yeterli bir süre değilse. Çünkü sahip oldukları tek şey bir aydı.

Hiçbir şey değişmedi, diye kendine tekrar hatırlattı. Ama kendine yalan söylüyordu. İçten içe onun fikrini değiştirme şansına sahip olacağını ummuştu. Belki de kalırdı. Clay ve Tanner için. *Ve belki benim için bile.*

Taylor başını birkaç adım onun omzuna yasladı. "Özür dilerim. Ona gülümsedi. "Ne için? Üzgün olmanı bir şey yok.

"Ve sen gerçekten kötü bir yalancısın," dedi usulca, gülümsemesi onunkinden daha da zoraki. "Ama seni daha rahat ettirecekse böyle devam edeceğiz. Gözlerini kırıştırdı ve başını salladı. "Jazzie," diye mırıldandı, sanki neden orada olduklarını kendine hatırlatmak istercesine.

"Doğru," diye . "Jazzie.

Taylor durakladı, yalnız bir figür köşeyi dönüp onlara yaklaşırken bakışları sokağa odaklandı. "İşte Lilah. Ama Jazzie onda değil. Ağır bir iç çekiş. 'Bahse girerim Jazzie'nin tereddütleri vardır. Dedektif Fitzpatrick mutlu olmayacak.

Clay omzunun üzerinden ona baktı. 'Hayır, ama rahatladığımı söylemeliyim. JD'nin bu fikri kötü tasarlanmıştı. Tek ihtiyacımız olan sosyopat bir katildi.

onun tanığını ortadan kaldırmak için ortaya çıkıyor ve sen çapraz ateşte kalıyorsun. Bu aptalca bir plandı.'

Taylor sabırsızca ofladı. "Hep böyle mi olacaksın?" "Hangi yoldan? Ford hafifçe sordu. 'Küstah, kaba, otoriter, olumsuz mu? Stevie bunların onun iyi özellikleri olduğunu söylüyor.

Taylor güldü ama Clay eğlenmiş görünmüyordu. "Dikkat et evlat," dedi huysuzca.

"Bayan Dawson. Lilah kaldırımında durdu, zor nefes alıyordu. "Bay Maynard. Ford'a baktığında gözleri sanki onu tanımaya çalışıyormuş gibi hafifçe kısıldı.

"Ben Daphne Montgomery'nin oğluyum, Ford.

Lilah gülümsedi, ama bu sert bir dudak bükme idi. Gerçek bir gülümseme değildi. "Jazzie daha gelmedi mi?

Ford kaskatı kesildi. Bir terslik vardı. Taylor onun yanında kıpırdamadan durmuş, yaşlı kadının yüzünü inceliyordu.

"Bir sorun mu var Bayan Cornell? Taylor, Ford'dan önce sordu. Clay çoktan etrafı taramaya başlamıştı, tekrar tetikteydi.

"Hayır, hayır," dedi Lilah. 'Kızların büyükannesi ve benim planlarımız karışmış olabilir. Alışveriş merkezine gittim ve eve döndüğümde orada değillerdi. Jazzie'yi buraya getireceğini düşündüm. Onu arayayım ve-'

"Hadi içeri girelim," diye araya girdi Clay. Taylor'ın önüne geçti, koluna girdi ve onu restoranın ön kapısına doğru itti.

İlk silah patlaması Clay'i bir ton tuğla gibi yere serdi ve ondan sonra her şey ağır çekime geçti. Lilah çığlık attı ve geldiği yöne doğru koşmaya başladı. Taylor dizlerinin üzerine çöktü, bacağından gayzer gibi kan fışkırmaya rağmen kolunu bırakmayan Clay tarafından sürükleniyordu.

Ford, Clay'in bacağıнын yanında dizlerinin üzerine çöktü. Yara tahmin ettiğinden daha hızlı kanıyordu. 'Kahretsin Clay. Bu bir atardamar olmalı.'

Clay, Ford'un gömleğini tuttu. "Git. Çıkarın onu buradan.'

Ford onu itti. "Taylor, koş!" diye emretti ama Clay'in yanından ayrılmadı. Tek düşünebildiği *kanamayı durdurmaktı*. Çatılara bakarken gömleğinin düğmelerini kopardı, bir insan, bir gölge, bir silah aradı. Herhangi bir şey. Ama ateş eden yoktu, silah yoktu, hatta güneş ışığında parlayan bir metal bile yoktu.

Ford'u tamamen görmezden gelen Taylor telefonunu ona doğru itti ve Clay'in kolunu tutarak omuzlarına sardı. "Sen 911'i ara," dedi. "Tam olarak nerede olduğumuzu bilmiyorum. Clay'i dizlerinin üzerine sürükledi. "Lanet olsun Ford, onu ayağa kaldırmama yardım et. Onu içeri götürmemiz gerekiyor ve çok ağır," dedi dişlerinin arasından, onu kaldırmak için mücadele ederken çenesi sıkılmıştı.

Clay'in kamyoneti ile restoran arasındaki sokak yangın alanıydı. Hiç siper yoktu. Ne bir ağaç, ne park edilmiş bir araba, hiçbir şey. *JD hangi cehennemde?* Ford paniğini bastırdı, sakın kalmak için savaştı. JD restorandaydı, yardım için bağırsalar bile duyamayacak kadar uzaktaydı.

Bir kolunu Clay'in koltuk altından geçiren Ford ayağa kalktı ve yaşlı adamı ayağa kaldırdı. O ve Taylor koşmaya başladılar, Clay tek ayağının üzerinde zıplıyordu ama çoğunlukla aralarında sürükleniyordu.

Clay sert bir sesle, "JD'yi ara," diye emretti.

Ama Ford JD'nin numarasını bilmiyordu ve kendi telefonunu arayacak zamanı da yoktu. Boştaki eliyle Taylor'ın telefonundan 911'i aramaya başlamıştı ki, sırtına bir acı saplandı ve ikinci bir silah sesi havayı ikiye böldü. Tökezleyerek dizlerinin üzerine düştü ve telefon ileri doğru uçarak sokakta bir yere düştü. Bir an için orada diz çöktü, nefesi kesilmişti. Sırtına dokunmak için arkasına uzandı, eli kansız çıkınca rahatladı. En azından kendi eli. Clay hâlâ bir yangın musluğu gibi kan fışkırtıyordu ve kan Ford'un kot pantolonuna ve gömleğinin önüne sıçramıştı.

Clay'i yakalamaya çalıştı ama üçüncü bir el ateş edildi, kendi kalçasını sıyırdı, ardından dördüncü bir el ateş edildi, Clay acı dolu bir homurtu çıkardı ve bu kez Clay'in kolunda hızla yayılan başka bir kırmızı leke oluştu.

Ford etrafına bakındı, panik boğazını tırmalıyordu. Arkasına saklanacak bir şey yoktu.

Lanet olsun. "JD hangi cehennemde?"

Clay zayıf bir sesle, "İçeri gir, Taylor," diye emretti. Yüzü solmuş, teni endişe verici bir hızla grileşmeye başlamıştı. "Şimdi.

"Seni terk etmiyorum," diye sıkılmış dişlerini gıcırdattı. "Kapa çeneni.

Kan kaybından ölüyor, diye düşündü Ford, yeni bir korku kaslarını harekete geçirdi ve sürünerek Clay'in bacağının yanına çömeldi. Başını eğerek sırtını tetikçiye verdi ve vücudunu Clay ile Taylor'ı korumak için kullandı.

"Lanet olsun, kadın, içeri gir! Ford, Clay'in bacağına sarabilmek için gömleğinden sıyrılarak Taylor'a bağırdı. 'Git JD'yi getir. Yardım çağır. Neyse ki eğilmişti, çünkü omzunun yanından vızıldayarak geçen bir kurşun püskürmesi restoranın duvarına çarparak kafalarına beton parçaları püskürttü. Bir sonraki kurşun yine Ford'un sırtına isabet etti ama o hazırlıklıydı. İvmenin etkisiyle öne doğru sallandı, sonra dişlerini sıkı ve doğruldu.

Clay, Taylor'ın boğazlı kazağının yakasından tutup onu itmeye çalıştı ama onu yerinden kıpırdatamayacak kadar kan kaybetmişti. 'Sana ateş ediyor, Taylor. Tanrı aşkına, siper al.'

Taylor bir kez daha ikisini de görmezden gelerek Ford'un daha sonra robot-ninja-savaşçı olarak tanımlayacağı moda geçti. Clay'in göğsünü kaldırıma yaslanana kadar bastırdı ve aynı hareketle karnının üzerinde geriye doğru kayarak vücudunun yere düz basmasını sağladı.

Ford neye niyetlendiğini anlayamadan Clay'in kılıfını açmış, silahını çekmiş, doldurmuş ve ateş etmeye başlamıştı ki, caddenin karşısından iki el daha ateş edildi, ikisi de başının üzerinden geçti.

İki kez ateş etti, ilk atış camı kırdı, ikincisi kan donduran bir çığlık attı. Nişan almak için bir mikrosaniye bekledi, sonra üçüncü kez ateş etti ve Clay'in silahını sakince bir kenara bırakıp kot pantolonundaki kemeri çıkardı ve Clay'in bacağının yaranın üstünden sararak sıkıca bağladı.

Tüm bunlar olurken Clay ağzı açık bir şekilde kızına inanamayarak bakıyordu.

Ford da büyülenmişti, ama çok farklı nedenlerle. *Aman Tanrım.* Bu inanılmazdı. *Ve ateşliydi. Çok sıcaktı.* Derin bir nefes aldı.

Şimdiye kadar yaşadığı en güçlü uyarılma ile karışan ani adrenalin sarsıntısını kontrol edin. *Sertleşme. Şimdi olmaz. Babasının önünde olmaz. Daha sonra. Şimdi Clay'i kurtar yoksa Stevie seni eşek sudan gelinceye kadar döver.* Gerçi kimse onu tahrik olduğu için suçlayamazdı. Taylor Dawson çok seksişti.

Kaliforniya o kadar da uzak değil. Orada da tıpkı burada olduğu gibi çalışacak şirketler var. Başını sertçe salladı. *Kahretsin, evlat, odaklan.*

Bir yerde bir kapı çarpıldı ve JD Fitzpatrick'in başını çektiği üç takım elbise arka çıkıştan koşarak restorana girdi. "Bu da ne böyle? JD bağırarak manzarayı inceledi. "Yüce Tanrım. Lanet olsun. *Clay.'* Telsizle ambulans çağırırken, diğer iki polisi de caddenin karşısındaki ara sokaktaki arabaya gönderdi.

"Sağlık görevlilerine kan kaybından ölmeden önce acele etmelerini söyle," diye tersledi Ford, sonra dikkatini tekrar Clay'in bacağına verdi. Gömleğinin bedenini toparlayarak yaraya bastırdı, ardından kollarını bacağın etrafına sarıp sıkıca düğümledi ve sağlık görevlileri gelene kadar geçici bandajı sabitledi.

"Yarası ne kadar kötü? JD endişeyle sordu. Clay sinirli bir şekilde, "Yaşayacağım," dedi.

Ford, Clay'i görmezden gelerek JD'ye, "Kanama yavaşladı," dedi. "Kısmen Taylor turnike uyguladığı için, kısmen de zaten çok kan kaybettiği için.

Clay zayıfça homurdandı. 'O burada ve hala bilinci yerinde, yani ne kadar kötü olabilir ki?

JD çömeldi. "Az önce burada ne oldu?

"Kolunu sarmam için bana bir şey verin," dedi Ford sıkıca, soruyu şimdilik görmezden gelerek. "Daha fazla kan kaybedemez.

Bir polis koşarak geldi, elinde bir ilk yardım çantası ve havlular vardı. 'Havlular temiz, Dedektif. Onları bana restoran sahibi verdi.'

Teşekkürler. İçeri dön ve kalabalığı kontrol altında tut. Herkesi pencerelerden uzak tutun,' dedi JD polise ve hemen Clay'in kolundaki yarayı sarmaya başladı. 'Bu bacağındaki yara kadar kötü görünmüyor. Kolundan vurulduktan sonra o atışı yaptığın için çok şanslıydın.

Clay başını salladı, gözleri kayarak kapandı. "Ben değilim," diye itiraz etti, sesi inceydi. 'Ford beni korudu ve Taylor tetikçinin icabına baktı. İyi atıştı, bebeğim,' diye ekledi gururla.

JD iki kere düşündükten sonra sokağın karşısına, diğer iki dedektifin sokağın girişine çoktan olay yeri şeridi çekmiş olduğu yere baktı. Yan camı tamamen kırılmış paslı bir aracın ön tarafı görünüyordu.

"O atışı *Taylor mı* yaptı? JD inanamayarak sordu.

Clay başını salladı, gözleri hâlâ kapalıydı. 'Evet. Muhtemelen hayatımızı kurtardı.

Arabayı görmedim bile, diye düşündü Ford, bir hedef poligonunun kontrollü koşulları altında bile asla bir atış yapamayacağını *bilerek* afalladı. Ama Taylor sadece ... harekete geçmişti. *Vay* canına. Şimdi başardığı şey kafasına dank ettiğine göre, Ford'un da gözü biraz korkmuştu. Ve hâlâ kendi rahatlığı için çok fazla tahrik olmuştu.

Şaşkına dönen JD başını salladı. 'Tamam, en baştan başlayalım. Ne oldu? *tam olarak* burada ne oldu?'

Clay, 'Restorana yaklaşıyorduk ve ateş açtı,' dedi. 'Ya öldü ya da kaçtı. Tek bildiğim ateş etmeyi bıraktığı.

"Arabasının kapısının arkasında duruyordu," dedi Taylor, sesi neredeyse Clay'inki kadar inceydi.

Ford o zaman Taylor'ın çok hareketsiz olduğunu, yüzünün çok solgun olduğunu fark etti. Topuklarının üzerine oturmuş, vücudu gevşemiş, koyu renk gözleri cam gibi olmuştu. *Adrenalin çarpması* düşündü, az önce bir adamı vurduğu gerçeğiyle birleşince.

"Dürbünlü bir tüfeği vardı," diye devam etti sesini çıkarmadan. "İlk gördüğüm şey buydu - dürbünden yansıyan güneş ışığı. Koyu renk saçları vardı. Boyunu bilmiyorum. Tüfeği açık araba kapısının üstünde dengede tutarak öne doğru eğilmişti, ben de oraya nişan aldım.

JD ayağa kalktı. "Teşekkür ederim. Ben kontrol ederken siz burada kalın. Koşarak caddeyi geçti ve üçünü ürkütücü bir sessizlik balonunun içinde bıraktı.

"Taylor? Ford, Clay'in koluna dokunmak için uzanınca Taylor irkildi.

Clay yaralanmamış koluyla onu kendine çekmeye çalıştı ama o sessizce başını salladı. "Taylor?" diye sordu kabaca, sesi acıyla gerilmişti. "İyi misin?"

"Onu ben mi öldürdüm?" diye sordu, sesi boş geliyordu.

Ford onun yanına diz çöktü ve onu kollarının arasına alarak hafifçe salladı. Bir oyuncak bebek gibi gevşedi. "Bilmiyorum," diye mırıldandı saçlarına. "Ama bilseydin kimse seni suçlayamazdı.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, :58

Taylor Ağustos gününün kavurucu sıcaklığına rağmen titredi ve Ford kollarını ona sımsıkı doladı. *Eğer yaptıysan kimse seni suçlayamaz.* İşte şimdi, diye düşündü Taylor uyuşukça, Ford'un yanıldığı yer burasıydı. *Ben kendimi suçlayabilirim. Eğer o adamı öldürdüysem, kendimi suçlayacağım. Çünkü tetiği ben çektim. Benden başka kimse değil.*

Onun çılgınlığını duymuştu. Düşüğünü görmüştü. Onlara doğrulttuğu tüfeğin elinden kayıp asfalta düşüşünü izlemişti. Gözlerini kapattığında, hiç bitmeyen bir video döngüsü içinde her şeyi tekrar gördü.

Lütfen ölmesine izin verme. Onu öldürmeyi amaçlamamıştı. Sadece onu etkisiz hale getirmek istemişti. Ama yıllar ve yıllar süren yoğun eğitim zihnini ele geçirmiş, uzuvlarını ipe bağlı bir kukla gibi hareket ettirmişti. Babası buna kas hafızası demişti. Çiftliğe taşındıkları ilk günden itibaren ona silah kullanmayı öğretmeye başlamıştı. Onu eğitmiş ve becerilerini test etmiş, sonra biraz daha eğitmiş ve test etmişti. Nereden geldiği belli olmayan bir kahkaha attı, histerik ve tiz bir sesle. "Bana senin yüzünden öğretti.

"Sana kim öğretti? Ford usulca sordu. Dikkatle. Sanki her an paramparça olabilecek kırılgan bir cammış gibi. *Belki de yaparım.*

"Babam. Yutkunmaya çalıştı ama yutkunduğu boğazına takıldı ve nefes almakta . "Diğer babam. Bana ateş etmeyi o öğretti.

"Benim yüzümden mi? Clay'in sorusu çiğ ve keskindi ve göğsünü bir mengene gibi sıkarak aynı acıyla doluydu.

Nefes alamıyorum. Nefes alamıyorum. Gözlerinin önünde siyah noktalar uçuştı ve onları sıkarak kapattı. *Panik.* Bu bir panik ataktı. Daha önce de geçirmişti. Ama bu şekilde değil. Hiç böyle olmamıştı. *Hadi ya. Bir adamı asla böyle öldürmedin.* Yüzünü Ford'un göğsüne bastırdı. *Onun öldüğünü bilmiyorsun. Belki de onu yaralamışsındır.*

Lütfen ölmesine izin verme.

Panik perdesinin arasından tiz bir inleme sesi duydu ve neredeyse tekrar gülecekti. *Ben. Bu benim. Lanet olsun, Taylor. Durdur şunu. Hemen şimdi.* Ama duramadı. Nefes alamıyordu. Bir tepeden aşağı koşar gibi, daha hızlı ve daha hızlı, ayakları *durmayana* kadar. Duramıyordu.

"Ow! Kafa derisindeki keskin bir acı onu aniden panikten uzaklaştırdı. Bir başka sert çekişle Ford'un kollarında döndüğünde Clay'hâlâ yaralanmamış eliyle saçlarını tuttuğunu gördü.

Babası kısık gözlerle onu izliyordu. "Benimle misin, Taylor?"

Ford'un elinden kurtuldu ve onun sıcaklığını anında özledi. Kaşlarını çatarak saçlarını Clay'in elinden çekti. "Bu acıttı.

"Biliyorum. Panik atak geçiriyordun ve ulaşabildiğim tek şey saçlarındı'.

Taylor kafa derisini ovuşturdu. Adam saçlarını köklerinden koparmamıştı ama yine de acıyordu. 'Beni kel yapacak,' diye homurdandı, sonra içini çekti. "Ama teşekkürler. Çoğunlukla.

"Rica ederim. Clay'in bakışları hâlâ kısıktı. 'Dawson sana böyle ateş etmeyi mi öğretti? Neydi o? Özel Kuvvetler'den falan mı?"

"Ya da başka bir şey," diye mırıldandı Taylor. Babasının uzun zaman önce asker olduğunu biliyordu. Bir kez sormuştu ve o da günlerce alışılmadık bir şekilde düşünceli kalmıştı. Bu yüzden bir daha bundan hiç bahsetmemişti. "O evde yokken beni almaya gelme ihtimaline karşı hazır olmamı istedi. Omuzlarını öne doğru eğdi. "Birini gerçekten vuracağım hiç aklıma gelmezdi. Gözlerini kapattı, kalbi yeniden çarpmaya başladı. "Ya onu öldürdüysem?"

Clay onun saçlarını tekrar tuttu ve hafifçe çekiştirdi. "Bana bak, Taylor. *Şimdi.*

Havlayarak verdiği komut panik atağını durdurdu ve onun karanlık ve yoğun gözleriyle karşılaştı. *Bir aynaya bakar gibi.* "Ben iyiyim.

"Sen iyiden de öte bir şeysin," dedi Clay, büyük gururuyla. "Hayatımızı kurtardın, çünkü o pislik ateş etmeye devam edecekti.

Ford, 'Ve daha kaç darbe alabilirdim bilmiyorum,' diye itiraf etti.

Bu onun dikkatini çekti. Taylor bakışlarını Ford'unkilere çevirdi. 'Kaç vuruş aldın mı?'

'Arkadan iki tane,' dedi, 'ama Kevlar onları durdurdu. Hâlâ acıyor. Parmaklarını üst baldırının yan tarafına bastırdı ve kanla kaplı parmaklarını geri çekti. "Ve görünüşe göre bir tane de bacağına.

Taylor bir süre adamın kanlı baktıktan sonra restorandan getirdiği havlulardan birine ve ilk yardım çantasına uzandı. Ford'un ellerindeki kanı sildi, ardından havluyu kalçasına bastırdı. Şimdi odaklandığı için siyah kot pantolonundaki koyu lekeyi görebiliyordu ama neyse ki çok büyük değildi.

Kendi kotunun arka cebinden, diğer babasının on üçüncü yaş gününde ona hediye ettiği İsviçre çakısını çıkardı. Bıçağı çevirerek açtı ve Ford'un kotunun yırtık kumaşını yarayı görene kadar kesti.

"Küçük bir şey," dedi. "Zar zor bir çizik.

Ford sakın bir şekilde oturarak onun yarayı kontrol etmesine izin verdi ve bir anda bunun Clay'in saçını çekmesine eşdeğer olduğunu fark etti. Bu onu panikten uzaklaştırmıştı.

Başını kaldırıp baktı ve onun hoşgörölü ifadesini gördü. "Bunun sadece bir çizik olduğunu biliyordun, değil mi?" diye sordu. Adam sadece başını sallayınca, kızgınlıkla gülümsedi. "Teşekkür ederim.

Bir şey değil. Sarsılman normal, Taylor. Daha önce hiç bir adamı vurmak zorunda kalmamıştım. Birkaç kez yaklaştım ama hiç yapmak zorunda kalmadım.

Kaçırıldığı zamanı Taylor biliyordu. Mahkeme tutanaklarının tamamını okumuştı. Kaçmak için yapması gerekeni yapmıştı. Hayatta kalmak için.

"Yapmak zorundaydın," diye devam etti Ford, sesi sakindi. Kaya gibi sağlam. 'Adrenalin sonrası gerginlikte utanılacak bir şey yok. Yaşasa da ölse de bu senin suçun değil. O bize ateş etti. Ve eğer düşündüğüm kişiye, Jazzie'nin annesini öldürdü ve eğer burada olsaydı Jazzie'yi de öldürecekti.

Dedektif Fitzpatrick onlara katıldı, suratı asıktı. Taylor'ın kalbi sıkıştı.

"Onu ben öldürdüm," diye fısıldadı. "Kahretsin.

Fitzpatrick mutsuz bir şekilde, "Hayır," dedi. "O .

Taylor hem rahatlamış hem de dehşete düşmüş bir nefes çekti. *Onu ben öldürmedim. Ama hâlâ bir yerde.* Sokağı görsel olarak taradı ama şüpheli bir şey göremedi. *Onu göremezsin. O bundan emin olurdu.*

Ford küfretti. "Nerede?" diye sordu. "Nasıl?

"Sokakta, diğer uçta aniden sona eren bir kan izi bıraktı. Clay, "Bir araba çaldı," diye mırıldandı.

Fitzpatrick'in yüzünü bir kaş çatma ifadesi kapladı. 'Ya da uçabilir. Mahalleyi araştırmaları için ek birimler çağırdım. Oraya kimin park ettiğini ve ne kullandıklarını bilmemiz gerekiyor. Adamlarımdan biri şu anda sokağın diğer tarafındaki binada kapı kapı dolaşıyor. Taylor'a baktı. "Atışlarından biri onun lastiğine isabet etti.

Uyuşmuş bir memnuniyetle başını salladı. "Güzel.

"Üçüncü atış," dedi Ford, yine hayretle. "Lastiği mi hedefliyordun?

Adamın açık şaşkınlığı onu rahatsız etti. 'Evet. Arabayla bize yaklaşmasını istemedim. Bilirsiniz, arabayla geçip gitmesini.

Fitzpatrick'in kaşları kalktı. 'Bunu sen düşündün,' diye mırıldandı, sanki kendi kendine, sonra başını yarım salladı. 'Bu yüzden arabayı orada bıraktı. Bu ve kırılmış cam tabii ki. Arama bülteni çıktığında fark edilecek ve durdurulacaktı. Bu bizim için bir şans. Umarım parmak izi ya da kimliğini belirleyecek başka bir şey buluruz.

"Jarvis'ti," dedi Ford, mavi gözleri şimdi öfkeyle parlıyordu.

Fitzpatrick başını salladı. "Muhtemelen. Ama kesin bir kimlik istiyorum.

Clay başını kaldırdı ve gözlerini kısarak tetikçinin geride bıraktığı paslı arabaya baktı, sonra gözlerini birkaç kez kırptırdı. "Sonofabitch. Bu pas yığını bir

Chevy Malibu?'

"Evet," dedi Fitzpatrick, kaşları çatık bir şekilde. 'Dün öldürdüğü satıcı Cleon Perry'den çalmış. Neden?

Clay sıkılmış dişlerinin arasından, "Çünkü bu sabah çiftlikteydi," dedi. 'Ana kapıdan yaklaşık çeyrek mil ötede o arabanın yanından geçtim. Güvenlik kayıtlarını kontrol etmeliydim ama acelem vardı.

"Beni görmek için," diye mırıldandı Taylor.

Clay ona ters ters bakmak için başını çevirdi. "Bu sabah seni öldürmeye geldi, Taylor.

Başını salladı, içindeki korku soğuk, sert bir topa dönüştü. "Bunu anlıyorum," dedi tekrar paniklememeye çalışarak. 'Ama çitleriniz ve alarm sistemleriniz var. İçeri girmiş olamaz.

"Ama biraz daha sürseydik, bizi yoldan görebilirdi," dedi Ford kısık sesle. 'Ve bir tüfeği vardı. Tanrım.'

"Kasetlere bakacağız," diye söz verdi JD. 'Civardaki tüm güvenlik kayıtlarıyla birlikte. Şimdilik bir arama bülteni çıkardım.

"Hâlâ silahlı mı? Ford sordu, sesi yine sabitti.

"Öyle olduğunu tahmin ediyoruz, ancak tüfeğini yerde, tabancasını da arabada bırakmış. Ayrıca tabanca için yüz, tüfek için de yüz mermi bırakmış. Çatışma için hazırlık yapmıştı. Seni öldürecekti.'

"Yarası ne kadar kötü? Ford sordu.

"Kendini sürükleyemeyecek kadar değil ama ara sokakta çok kan kaybetmiş. Taylor'ın hayatı bir şey vurduğunu söyleyebilirim.

Taylor omurgasını dikleştirdi ve sonuçlarına hazırlandı. "Onu vurduğum için beni tutuklayacak mısınız?

Clay kalkmaya çalışacakmış gibi hareket ederek, "Siktir, hayır," diye mırıldandı. Fitzpatrick onu susturdu. 'Dur, Clay. Kızını tutuklamayacağım. Bir soruşturma yapacağız ama evrak işi olacak. Bürokratlar için i'lerin noktalarını koyacağız. İş biliyorsunuz.'

"Tamam," dedi Clay isteksizce, uzaktan siren sesleri gelirken yerine oturdu. "Buraya gelmeleri yeterince uzun sürdü.

Fitzpatrick hafifçe, "Beş dakikadan az oldu," dedi.

Beş saat gibi geldi, diye düşündü Taylor bitkin bir halde.

"O zaman ne *halt ediyorsun*," dedi Clay, her kelimesi zorla söylenmiş gibiydi, "buraya gelmen bu kadar uzun mu sürdü?"

"Ses geçirmez olan dinleme odasıındaydık. Taylor'ın Jazzie'yle konuşması için hazırlık yapıyorduk, neyse ki bugün gelmedi yoksa onu da vurabilirdi. Ve o kadar da uzun değildi Clay. Toplamda iki dakikadan az. Giuseppe bize haber vermek için içeri koştu ve kapıyı açar açmaz restorandaki tüm çığlıkları duyduk. Clay'e ters ters baktı. 'Biz *arka* kapıdan çıktık, senin *girmen* gereken kapı da orasıydı. Orada korunuyor olurdunuz. Sokaktaki manyak bir katile yem olmazdınız.

Sesi her kelimeyle birlikte yükseliyordu ve Taylor ona öfkesini bir kenara bırakmasını söylemeye hazırlanırken, bunun arkadaşı için duyduğu gerçek korku olduğunu anladı.

Clay derin bir nefes verdi. "Kahretsin," diye fısıldadı.

Fitzpatrick, 'Kahretsin, doğru,' diye tükürdü. 'Ne oldu Clay? Neden lanet olası plana uymadın?

Terreddüt eden Clay, Taylor'a endişeli bir bakış attı. "Unuttum," diye mırıldandı. "Sadece... unuttum.

Fitzpatrick gözlerini kırıştırdı. 'Öylece unuttun mu? Öylece unutamazsın Clay. Asla öylece unutmazsın. Özellikle de aileni güvende tutacak planları.

Ford'un çenesi gerilmişti. 'Dikkati dağılmıştı, JD, tamam mı? Boş ver gitsin.

Taylor kaşlarını çatı. Dikkati mi dağılmıştı? Ve sonra Clay arabayı yanlış yere park ettiğinde ne hakkında konuştuklarını hatırladı.

"Dikkatin mi dağıldı? JD . "Ve hayır, Ford, öylece bırakmayacağım.

"Benim yüzümden dikkati dağıldı. Yine,' dedi Taylor sessizce, keşke geri dönüp son bir saati geri sarabilseydim. Clay'e neredeyse Kaliforniya'ya döneceğini söylemişti. Clay bu konuda çok ... iyi görünüyordu. Acı çekmiş ama elinden gelenin en iyisini yapacakmış gibi. Belli ki Clay onun inanmasını istediğinden çok daha az soğukkanlıydı. "Eve dönme planlarım hakkında konuşuyorduk. Dikkatinin ne kadar dağınık olduğunu fark etmemiştim. Bilmiyordum.

Clay yüzünü buruşturdu. ", dahi çocuk," diye alaycı bir şekilde Ford'a mırıldandı. Ford, "O bunu anlayabilirdi," diye karşılık verdi.

"Bu senin hatan değil, Taylor. Clay onun eline uzandı ve o da elini sıkıca tuttu. "Bu benim hatam ve sadece benim. Hiçbiri için kendini suçlu hissetmesen iyi edersin.

Taylor sadece iç çekebildi. "Tencere yuvarlanmış bulmuş.

Ford gözlerini devirdi. "Bu lanet olası yüzyılın yetersiz ifadesi.

Fitzpatrick bir trafik polisi gibi ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam, anladım. Bundan sonra ne olduğunu bana kim anlatacak?"

"Anlatacağım," dedi Ford ve ateş edilmeye başlanmadan önce Lilah'ta bir sorun olduğuna dair inançları da dahil olmak üzere tüm sahneyi hızla aktardı.

Taylor dönüp restorana doğru baktı. Jazzie'nin teyzesini tamamen unutmuştu. "Lilah'ya ne oldu?"

Fitzpatrick kaşlarını çatı. "Hiçbir fikrim yok. Restorana iki kapıdan da girmedim. Birini dairesine gönderip kızların ve kendisinin iyi olduğundan emin olacağım.

Bir ambulans ve birkaç BPD aracı gelerek caddeye dizildi. Ford başını sallayarak, "İşte *şimdi* koruma var," dedi.

İki sağlık görevlisi Clay'i bir sedyeye taşıdı. Mümkün olduğunca nazik olmalarına rağmen, acı yüz hatlarını sıkılaştırdı, gözleri onu sakinleştirmek için geçen saniyeler içinde endişe verici bir şekilde daha çökük göründü. Tüm vücudu kendi üzerine büzülmüş gibiydi ve aniden çelimsizleşti. *Aman Tanrım. Çok zayıf görünüyor.*

Taylor titreyen bacakları üzerinde ayağa kalkarak sağlık görevlileri serum takarken onun elini tuttu. "Benimle kal," diye emretti, sesinin bacaklarından daha güçlü olduğuna şükrederek. "Saçların çekilemeyecek kadar kısa, yoksa şimdi ben de aynı iyiliğe karşılık veriyor olurum.

Clay'in dudaklarında hayalet gibi bir gülümseme belirdi. "Ukala.

Boğazını temizledi, Ford arkasında durup dizleri titrediğinde onu dik tuttuğunda minnettar oldu. "Haklısın baba," dedi ses tonunu hafif tutarak.

Clay yüzünü buruşturdu. "Baba. Baba. Baba. Her şeyi bilen yaşlı adam. Kızın ödünü kopartan bir nefes çekti. "Ama babam değil.

Korkusunu derinlere iterek onun yanağını öpmek için eğildi. "Pazarlığı sonra yaparız.

Sağlık görevlileri onu ambulansa doğru götürmeye başlamıştı ki farklı türden bir panik onu sardı. Onun yalnız kalmasını istemiyordu. "Onunla birlikte gidebilir miyim?" diye sordu. "Ben onun kızıyım," diye ekledi onlar sormadan önce.

Her iki sağlık görevlisi de bakışlarını ondan kaçırdı ve kalbi karnına doğru düştü. Bu kötü bir şeydi. Çok kötüydü. İçlerinden biri Fitzpatrick'e bakıp başını salladığında, kafasındaki tüm kan ayaklarına aktı ve sallanmaya başladığını hissetti. Ford omuzlarını kavrayarak onu dik tutmaya devam etti.

"Nefes al, Taylor," diye fısıldadı kulağına. "Sadece nefes al.

Denedi. Dürüstçe denedi ama korkusu kafesinden fırlamış, boğazını tırmalıyordu. "Onu kaybedemem Ford. Onu daha yeni buldum.

JD ambulansa eşlik etmesi için bir ekip aracı gönderdi. 'Jarvis yolda onlara ateş etmeye kalkışırsa diye,' dedi ve kalan ekip arabalarını işaret etti. 'Siz ikiniz bunlardan birine binin. Ben sizi hastaneye götüreceğim.

Ford, Taylor'ı arabaya kadar götürdü. 'Clay sağlam çocuktur. Çok daha kötülerıyla savaştı. Onu arka koltuğa yan oturması için nazikçe itti, sonra çenesini kaldırdı ve gözleriyle buluşmaya zorladı. Sabit, dürüst ve mavi. 'Ve unutma, o da seni yeni buldu. Ne kadar savaşması gerekiyorsa o kadar savaşacaktır. Uğruna yaşayacağı bir ailesi var, sen de dahil.

Fitzpatrick onları ekip arabasına kadar takip etti, iri vücudu üzerlerine gölge düşürüyordu. "Acil servise gitmeden önce ihtiyacınız olan bir şey var mı?

"Stevie," dedi Taylor kaşlarını çatarak. 'Onu aramam gerek. Telefonuma ne oldu?'

"Onu arayacağım," diye söz verdi Fitzpatrick. 'Ve telefonunu bulup hastanede birinin sana getirmesini sağlayacağım. Ford, bacağına kontrol etmelerine izin vereceksin, değil mi?

Taylor, Ford'un bacağındaki yarayı bu kadar çabuk unuttuğu için kendine kızıyordu.

Bir çizik bile enfekte olabilir. "O haklı. Lanet olsun.

"Onunla aynı fikirde olma," dedi Ford, onu kızdırmaya çalışarak. 'Zaten koca bir kafası var.

Fitzpatrick, "Benimle başlama, evlat," diye uyardı ama bu sadece daha fazla alaydı. İkisi de onun dağılmasını önlemek için büyük çaba sarf ediyordu.

Fitzpatrick'in gölgesi kaybolduğunda, Taylor'ın vücudu sanki dedektif kemiklerini de beraberinde götürmüş gibi sarktı. Günün daha kötüye gidemeyeceğine inanmak istiyordu ama gidebileceğini de biliyordu. *Clay ölebilirdi. Aman Tanrım.* Ve suç tamamen onun omuzlarına yüklenecekti.

Ford, Clay'in yanına oturabilmesi için onu kaydırdı. "Şu anda Clay'in de ambulansa yatarken seninle aynı şeyi düşündüğünü, bunun onun hatası olduğunu fark ettin mi?" dedi usulca. Ama o bunu bir oktav kadar daha düşük düşünecek, çünkü bilirsin, denizci olmaktan kalan mega testosteron kova.

Yorgun bir kahkaha attı. "Haklısın. Onu tanıyalı yirmi dört saatten az oldu ama benimle birlikte düşündüğünü duyabiliyorum.

"Kendinizi suçlu hissetmenin birbirinize bir faydası yok," diye yumuşak bir şekilde devam etti. "O yüzden kesin şunu.

Öne doğru eğildi ve alnını Ford'un alnına dayadı. "Burada olduğun için memnun olduğumu söylememeliyim çünkü yaralandın. Ama burada olduğun için çok mutluyum.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, 16.15.

Lanet olsun. Şu kaltak. Silahı kaptı ve ateşledi. Lanet bir asker gibi. *Ne tür bir terapist böyle ateş eder?*

Görünüşe göre Taylor Dawson yapmış. En azından birlikte olduğu iki adama, Clay Maynard ve Ford Elkhart'a vurmuştu. Maynard'ı oldukça kötü yaralamıştı ama Elkhart'ta sadece bir sıyrık vardı. Adamlar Taylor'ın etrafında koruyucu bir kalkan oluşturmuşlardı ve Kevlar giiyorlardı, yani bela bekleyerek gelmişlerdi.

Gage başarısız olmuştu. Olağanüstü bir şekilde. Her yere DNA bırakmış.

Siktiğimin orospusu. Sokağın her tarafını ve çaldığı arabayı kana bulamıştı.

Yaşlı bir kadın, romatizmalı eliyle anahtarlarını tutmuş, topallayarak ona doğru gidiyordu.

Şimdi o arabayı GPS'i olacak kadar yeni olduğu için terk etmişti ve başka bir araba arıyordu. Zikzak çizerek evine dönmek zorunda kalacaktı. Ve polislerin bulması için daha fazla kan bırakmamalıydı.

Buradan gitmem gerek. Şehirden. Bu lanet ülkeden. Buraya kadarmış. Her şeyi berbat etmişti.

Motoru çalışır halde bırakılmış bir arabaya doğru yanaştı. Camlar açıktı, klima üflüyordu, böylece pencere camı soğuktu. Ön yolcu koltuğunda küçük bir köpek oturmuş hırlıyordu. Bir tampon etiketinde sahibinin shih-tzu'sunu çok sevdiği yazıyordu.

Gage gözlerini devirdi, havlayan küçük pisliği vurmak için can atıyordu. Yeni yarı otomatik silahını ve tüfeğini geride bırakmıştı ama hâlâ o boktan tabancası yanındaydı. Silahın kabzasını yolcu camını kırmak için kullandı, sonra kanayan omzuna sardığı gömleği aldı, kırık camın arasından uzandı ve köpeğin kafasına geçirdi, köpeği kaldırıp yere fırlattı. Kırık camlardan kurtulmak için gömleği salladı, sonra da top haline getirdi. Yolda bir yerde çöp kutusuna atacaktı. Sürücü tarafının kilidini açarak direksiyonun arkasına geçti.

Arabayı cesaret edebildiği kadar uzağa götürdü, sonra onu da attı. Bir çamaşır ipinden birkaç gömlek aşırđı, birini yarayı sarmak için kullandı ve diğerine elinden geldiğince omuz silkti. Birkaç beden büyüktü ama şimdilik idare ederdi. Omzundaki kanama hâlâ devam ediyordu ama eskiden fişkırان kan yerine yavaş yavaş sızmaya başlamıştı.

Dikiş atılması gerekecek. *Hay sikeyim.* Daha önce bir bar kavgasında kırık bir şişeyle yaralandığında kendine bir dikiş atmıştı. Yine yapabilirdi. Yapmak zorundaydı.

Pantolonunun cebindeki cep telefonu çaldığında kiraladığı odadan sadece birkaç blok ötedeydi. Numarası sadece iki kişide vardı: Denny ve Cesar Tavilla. Arayan Tavilla'ydı.

"Evet? Gage sesinin çok zayıf çıkmamasını umarak cevap verdi.

'Herhangi bir yankı uyandırmayacağını söylemişsiniz Bay Jarvis, ancak aradan yirmi dört saat bile geçmeden polis telsizinden isminizin yayınlandığını duydum. Giuseppe'nin restoranının önünde ateş ettiğiniz için aranıyormuşsunuz.

Gage ne diyeceğini bilemedi, bu yüzden sadece yorgunca içini çekti. "Ben de öyle düşünmüştüm.

'İş birliğimiz sona ermiştir. Yüzünüzün televizyonlarda boy göstermesi an meselesi. Kurbanlarınızdan biri savcılıktaki bir savcının oğlu. Bu sizin açınızdan özellikle kötü bir karardır, Bay Jarvis. Size çok uzağa, çok hızlı kaçmanızı öneririm.

Gage, Tavilla telefonu yüzüne kapattığında klik sesini duydu. "Evet, bunu yapacağım," diye mırıldandı, zar zor ayakta durabiliyordu. "Rüzgar gibi koşacağım.

Odasına ulaştı ve sendeleyerek kapıdan içeri girdi, kapıyı kapatıp sürgüyü fırlattı. Takip edilip edilmediğinden emin değildi ama dinlenmesi gerekiyordu. Eğer peşinden gelirlerse, çocukları rehin alacaktı.

En azından artık Denny'nin onu restoranda yakalanması için tuzağa düşürmediğini biliyordu. Dawson'a ve iki adama ateş etmek çok kolay olmuştu. Eğer bu bir tuzak olsaydı çatılarda keskin nişancılar olması gerekirdi ama yoktu. En azından restoranın önünde polisler olurdu ama bu da olmamıştı.

Odadaki tek sandalyeye oturdu ve gözlerini kapattı, o kadar yorgundu ki.

Yemeğe, suya, paraya ve lanet omzuna dikiş atılmasına ihtiyacı vardı. Bu sırayla olması gerekmiyordu. Hâlâ yirmi iki yüz kadar nakit parası vardı.

Ve Rahip Blake'in izniyle bir pasaportu vardı. Kanlı elini pantolonuna sildi ve cebinden pasaportunu çıkardı.

Ronald Lassiter.

Kesik kesik bir nefes alıp verdi ve hıçkırıklarını bastırdı. Yıkılmayacaktı. Yeterince zamanı yoktu.

Yeterince parası da yoktu. Ucuza, şebekenin altında yaşasa bile iki bin küsur dolar onu çok uzağa götürmezdi. *Ülke dışına çıkması gerekiyordu. Nereye gidecekti? Cinayetle iade etmedikleri herhangi bir yere.*

"Odaklan," diye hırladı. Burada izi sürülmeden önce daha fazla ve hızlı para gerekiyordu.

Bakışları yataktaki iki kıza takıldı, hâlâ bağlı ve ağızları tıkalıydı. Onları pazarlık kozu olarak kullanabilirdi ama bunu yapmak için polislere keskin nişancılarının görüş alanına girecek kadar yaklaşması gerekiyordu. Çocuklar kalkan olamayacak kadar küçüktü ve omzu dağılmış haldeyken aynı anda sadece birini tutabilirdi.

Ama . . . Ağızının bir tarafı kalktı. Lilah'nın parası vardı ve çocukları seviyordu.

Bu gerçekten de her iki dünyanın da en iyisiydi. İhtiyacı olan parayı alabilecek ve çocukları öldürmek zorunda kalmayacaktı. Bu işi çok karmaşık hale getirmeyecekti. Ne zamanı ne de konsantrasyonu vardı. Kan kaybından başı dönmeye başlamıştı.

Bir bardak su ve bir kâğıt almak için ayağa kalktı. Yapması gereken şeylerin bir listesini çıkaracak ve sonra Lilah'yı arayacaktı.

Şifonyerin üzerindeki bulutlu aynada yansımasına bir an göz attı. "Merhaba Ronald," diye mırıldandı kendi kendine. "Tanıştığımıza memnun oldum.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .20.

JD üniformalı bir memuru kenara çekti ve gözlerini kısarak adamın rozetine baktı. "Memur Nelson, bu ikisinin acile götürülmesini istiyorum." Ford ve Taylor'ı işaret etti. 'Bu saldırının asıl hedefi oydu, o yüzden çok dikkatli olun ve Tanrı aşkına başını eğmesini sağlayın. O da öyle. Onu korumaya çalışacaktır.

JD o zamandan beri hiç olmadığı kadar sarsılmıştı. Tanrım, Stevie'nin bir buçuk yıl önce vurulmasından beri. Nefes aldı ve sağlıklı düşünebilecek kadar sakinleşmeye çalıştı.

"Tutuklular mı?" diye sordu memur.

JD otomatik olarak 'Hayır,' diye cevap verdi ama bir kez daha Taylor Dawson'ı merak ediyordu. Ya şansı hiç yaver gitmemişti ya da

Herkesin düşündüğü gibi masumdu. Ortaya çıktığından beri felaket üstüne felaket yaşıyordu. Bunların çoğı muhtemelen onun hatası değildi, diye . Ama de. "Kıza dikkat et. Bence o iyi, ama . . . Sadece onu izle. Acil servise gittiğinizde Ajan Carter gelene kadar başında bekleyin. O çocuğun üvey babası.'

"Evet, efendim," dedi memur ve JD adamın, JD'nin az önce çocuk dediğı Ford'dan çok da büyük olmadığını fark etti. *Tanrım. Herkes ne zaman bu kadar gençleşmişti?*

Telefonunu çıkardı ve Thorne'un bir gece önce kendisine verdiği Gage Jarvis'in fotoğrafına gitti. Fotoğrafi sadece Gage'in yüzü görünecek şekilde değıştirdi. "Bu adamı görürseniz destek çağırın.

Memur Nelson fotoğrafı inceledi, sonra sert bir baş hareketiyle JD'ye baktı. "Tetikçi o mu?

"Büyük . Teşekkür . JD veba gibi korktuğı aramayı yapmadan önce memurun uzaklaşmasını bekledi. Favorilerinden 'Patron'u tuşladı ve kendine bir kez daha nefes almasını söyledi.

"Selam," dedi Joseph açtığında. "Ne var yok?

"? JD hemen cevap vermek yerine sordu. "Peki Daphne nerede?

"Kız kardeşimin etkinlik salonunda," diye homurdandı Joseph. "Prova yemeğı için hazırlanıyoruz.

Lanet olsun. Holly'nin düğünü JD'nin aklından tamamen çıkmıştı. "Bir sorunumuz vardı. Bir silahlı saldırı. Clay vuruldu.'

Yusuf nefesini içine çekti. "Ne kadar

kötü?" "Kötü. Uyluk atardamarına

kurşun isabet etmiş.

"Yine mi? Joseph, J.D.'nin hiç duymadığı kadar öfkeli bir . "Şu anda ambulansa, hastaneye doğru gidiyor.

"Tanrım. Pekâlâ, tetikçi şimdi nerede?' 'Kaçtı ama onun da kanaması var. Taylor vurdu onu.' *Taylor mı?*

Biliyorum, değil mi? Açıkçası şaşırdım. Maggie ateş edebileceğini söyledi ama bu *benim* yapamayacağım bir atıştı ve ben bir keskin nişancıydım. O

kendi sesindeki güvensizliği duyabiliyordu ama umursamadı. "O görüldüğü gibi biri değil, Joseph.

Joseph tekrar, "Pekâlâ," dedi ve tıpkı JD gibi onun da kendini sakinleştirmeye çalıştığı belliydi. 'Taylor Dawson bulmacasıyla daha sonra ilgileneceğiz. Tetikçi Gage Jarvis miydi?'

'Sanırım öyle, ama emin değilim. Memurlara mevcut güvenlik kayıtlarını toplatacağım ve kontrol edeceğiz. Arabasını geride bırakmış. Taylor onu da vurmuş. Cleon Perry'nin kullandığı arabanın tarifine uyuyor ama plakası farklı. Muhtemelen çalıntı.'

"Jarvis'in yüzünü BOLO'da görmek istiyorum. Dün.'

'Eşkalini çoktan telgrafa verdim. Thorne'un bana verdiği fotoğrafı Tavilla'nın yüzü görünmeyecek şekilde kırpacağım ve onu da oraya koyacağım.

Güzel. Bana Clay'in yaralandığını ve Taylor'ın tetikçiyi vurduğunu söyledin. Ford'dan bahsetmedin ama onun da orada olduğunu biliyorum. Yani ...' Joseph'in sesi çatallaştı. "Anlat bana.

O iyi. Vurulmuş. Üç kez. İki kez sırtından, ama çelik yelek durdurmuş. Bir kez de bacağından ama sıyrık bile yok. Dikişe bile ihtiyacı olacağını sanmıyorum. Temiz bir gömleğe ihtiyacı olacak. Clay'in kanamasını durdurmak için onunkini kullandı. Muhtemelen hayatını kurtarmıştır. Ford ve Taylor'ı ekip arabasıyla acile gönderdim. Onları süren memur Gage'in neye benzediğini biliyor. Nöbet tutacak.

"İyi iş, JD." Joseph boğazını kabaca temizledi. "Daphne'ye söyleyeceğim. "Stevie'yi aradın mı?" "Hayır.

Bir sonraki oydu.

Ben ilgilenirim. O burada, bizimle dekorasyon yapıyor. Gage Jarvis olduğunu teyit et. Sonra Tavilla'nın kışına gir ve Jarvis'in nerede saklandığını bilip bilmediğini öğren.

"Kardeşine gidecek mi, Denny?

'Eğer yaparsa, öğreniriz. Denny ve karısının peşine düşmüştüm, unuttun mu?" "Doğru," dedi JD, zihinsel olarak beynini harekete geçmesi için tekmeleyerek. 'Ben

Bir şey öğrendiğimde seni ararım. Neredeyse aramayı sonlandıracaktı ki beyni

sonunda nişanlandı. Bekle. Tavilla. Eğer onunla bağlantı kurabilirsem, onu aradığımı nasıl bildiğimi söylemem gerekecek. Thorne'u buna bağlayamam. Bir fikrin var mı?'

Joseph birkaç saniye durakladı. "Gage'in annesine burada, şehirde bir iş bulunduğunu söylemesi pek olası değil ama imkânsız da değil. Tavilla'ya annesinin size onun adını verdiğini söyleyin. Onu alacağız ve tüm bunlarla bağlantısını öğrenene kadar koruyucu gözetim altına alacağız. Ne de olsa onu saklayan kişi o olabilir. İyi düşündün, JD. Thorne'u tehlikeye atmak istemeyiz.'

JD, Clay'in sesini zihninde çok net bir şekilde duyarak, "Çünkü bu zaten yeterince karışık bir durum," diye mırıldandı. *Kızımı ve bu küçük kızı Giuseppe'nin evine hasarsız bir şekilde sokup çıkarmak için planınız nedir?* 'Bunu tersine çeviremeyiz. Sadece kontrol altına alabiliriz.'

"Ve bu bağlamda," diye ekledi Joseph, "Thorne'un size verdiği fotoğrafı kullanmayın. İçimden bir ses Thorne'un Tavilla'nın örgütünde bir adamı olduğunu söylüyor. O kişiye bir gün ihtiyacımız olabilir, bu yüzden gizliliklerini tehlikeye atma. Başka bir fotoğraf bul. Gage aile içi şiddet suçundan tutuklandığında sabıka fotoğrafı çekti miydi?

Bir şeyler bulacağım. Şimdi gitmem gerek. Bir şey duyarsan beni ara. Ben de aynısını yapacağım.'

On dokuz

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, saat .00.

Taylor, Ford'a telefonunu geri verdiğinde endişeli iç çekişini tutamadı. Acil serviste bir yatakta birlikte oturuyorlardı, Ford'un kolu Taylor'ın omuzlarındaydı ve ona sıkıca sarılmıştı. "Babanın iyi olduğuna eminim," diye güvence verdi ona, oldukça korkutucu derecede kısa bir süre içinde güvenmeye başladığı o kaya gibi sabit sesiyle. Başının tepesini öptü. "İkinizin de babası.

Taylor onun göğsüne sarıldı, kaşlarını çatarken bile endişeliydi. kollarının sıcaklığını takdir etti. Acil servis dondurucu soğuktu ve titriyordu, bu yüzden onu yatağa tırmanmaya ve kendisi onu sıcak tutarken ona eşlik etmeye ikna etmişti. Ama aslında sarılıyorlardı ve bu çok güzeldi.

Taylor'ın bütün gün Kaliforniya'daki babasına ulaşamamış olması dışında. "Bütün bunları haberlerde duymasından ve incindiğimi düşünmesinden korkuyorum. Keşke Dedektif Fitzpatrick bana telefonumu getirseydi. Babam bana mesaj bırakmış olabilir.

Clay ilk vurulduğunda Ford'a 911'i araması için telefonunu vermişti ama Ford'u sırtından vuran kurşun - bunun korkusunu hâlâ üzerinden atamamıştı - onu dizlerinin üzerine çökertmiş ve telefonu elinden uçarak olay yerinde bir yere düşmüştü.

'Eğer JD onu bulursa, buraya gönderecektir. Söz verdi ve sözünü tutar.

Ford bunu ona daha önce iki kez söylemişti ama sesi hâlâ sabırlı geliyordu. "Özür dilerim," dedi. "Sana takıntılı olduğumu biliyorum.

Yanağını onun saçlarına yasladı. "Özür dilemek yok, yoksa Clay'in yaptığı gibi saçını çekmek zorunda kalırım. Şakacı bir şekilde bir avuç çekti. "Tamam mı?

"Evet. Sonra da son beş dakika içinde bininci kez Clay'i düşünerek içini çekti. Ameliyata alındığı ve bir haber almalarının saatler sürebileceği söylenmişti.

Duvardaki kurumsal görünümlü saate baktı. Akrep ve yelkovan acı verecek kadar yavaş hareket ediyordu. O ve Ford yaklaşık yarım saattir oradaydılar. Doktor bacağındaki sıyrığı bir bandajla sarmış ve morarmış sırtı için buz torbaları önermişti. Tıbbi açıdan gitmekte özgürdü ama polis, biri gelip onları eve götürene kadar acil serviste kalmalarını istemişti.

Clay hâlâ ameliyattayken hastaneden ayrılmayı planlamıyorlardı. *Ki bu benim hatam değil.* Ya da kendine böyle söyleyip duruyordu. Bunun için suçu üzerine almamaya çalışıyordu ama bir ömür boyu yerleşmiş alışkanlıkları kırmak zordu.

"Hayır, bu senin hatan değil," diye mırıldandı Ford, onun saçlarını okşayarak. Kadın irkildi. "Bunu yüksek sesle mi söyledim?

Evet. Şışt. Sadece rahatla.'

"Senin için söylemesi kolay," diye homurdandı kızgınlıkla. "Sana ağrı kesici vermişler. Çünkü bacağındaki kurşun sıyrığı çok uzun değildi ama derindi. Ve çünkü sırtı, çelik yeleğin yakaladığı kurşunlardan dolayı bir yığın çürük içindeydi.

Ve işe yarıyor. Sana bir tane teklif ettiler. Kabul .

Aslında ona bir Valium önermişlerdi, çünkü acile geldiklerinde yine hafif bir panik atak geçirmişti ama o reddetmişti. Yine de Ford'un hatırı için rahatlamaya çalışmış, onun derin ve eşit nefes alışına ayak uydurmuştu. Ford onun saçlarını tembelce okşamaya devam etti ve perdenin dışından gelen iki tanıdık çınlama onu sarsarak uyandırana kadar bu kombinasyon onu uyuttu.

"Hayır," dedi Ford uykulu bir sesle, yataktan fırladığında ona doğru uzanarak. 'Gitme. Henüz gitme. Henüz gitmen için hazır değilim.

Taylor onun alnından öptü. Biraz sersemlemişti ve Taylor onun mi yoksa bir ay sonra mı demek istediğini merak etti. "Sshh. Bir ay boyunca hiçbir yere gitmiyorum.

Bir süre,' diye fısıldadı ve adam yerleşti. 'Annen burada. Maggie'ye de benziyor.'

"Tamam," diye mırıldandı.

Perde geri çekildi ve endişeli bir kalabalık ortaya çıktı - Daphne ve Maggie'nin yanı sıra Joseph, Ford'un üvey kardeşi Cole, Holly ve Dillon. Taylor'ın daha önce hiç tanımadığı yaşlı bir kadın Maggie'ye sarılmıştı ve dört kadının da ağladığı belliydi.

Taylor anında telaşlandı. 'Sana Clay hakkında haber verdiler mi? O ...' *Hâlâ hayatta mı?* "Hâlâ iyi mi?

Daphne yatağa doğru koştu ve Taylor kenara çekilmeye çalıştı ama sert bir kucaklamayla karşılaştı. "Hayır, hayır," dedi Daphne kısık sesle. 'Yeni bir şey yok. Sadece Stevie ve Tanner bekleme odasındalar. Oraya ilk biz gittik. İki de harap olmuş durumda.

Taylor kendini hasta hissediyordu. Büyükbabasıyla ilk kez karşılaşmak neşeli ve mutlu bir olay olmalıydı ama şimdi gergin ve üzücü olacaktı.

Kadın onu kucaklamaktan vazgeçmeyince Taylor garip bir şekilde Daphne'nin sırtını sıvazladı. 'Pekala, yolundan çekilmek için dışarı çıkacağım. Ford'la vakit geçirmek istediğini biliyorum. Bu arada o gerçekten iyi. Sadece uyuyor çünkü ona ağrı kesici verdiler.

"Uyumuyorum," diye mırıldandı Ford, gözleri hâlâ kapalıydı. 'Keşke uyuyor olsaydım ama uyumuyorum. Taylor'ı bırak anne. Onu boğuyorsun.

Daphne hıçkırarak hıçkırarak gülerken sarılmayı bıraktı ama Taylor'ın kolunu tuttu. "İyi olduğunu biliyorum oğlum, büyük ölçüde bu genç bayan sayesinde. Taylor'a, 'Emin olmak için ona sarılacağım ve biraz daha ağlayacağım ve o tamamen mahcup olacak, ama bir dakika içinde onun üzerine düşeceğim' diye ekledi.

"Uyarın için teşekkürler anne," dedi Ford sevecen bir alaycılıkla. 'Sus, oğlum. Taylor, annem seninle tanışmak istiyor. Anne, bu Clay'in Kızım. Taylor, bu benim annem, Simone Montgomery.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum hanımefendi. Taylor elini uzattı ama kendini bir başka sıkı sarılmanın içinde buldu. Daphne'ninki sert ve şiddetliydi ama Simone'un ki sıcacıktı. Sanki bir şeyler pişiriyormuş gibi çikolatalı kurabiye kokuyordu.

"Bugün torunumun hayatını kurtardın," dedi Simone duygusal bir şekilde, aksanı Daphne'ninkinden daha keskin, daha belirgindi. 'Clay'in de hayatını. JD bize her şeyi anlattı. Teşekkür ederim çocuğum.

Daha garip bir sırt sıvazlama. Ta ki Taylor kendi büyükannesinin, Clay'in annesinin, Taylor ona sarılamadan öldüğünü hatırlayana kadar. Bu yüzden kadının teklifini kabul etti ve kucaklaşmanın içine gömüldü. "Bir şey değil," dedi. "Ama bunu isteyerek yapmadım. Sadece o anda yapılacak en doğru şey gibi geldi.

Simone onu bıraktı, avuçlarıyla yanaklarını kavradı, yüzünde hoş bir gülümseme vardı. "Sadece" diye bir şey yoktu. İnanılmazdı, çocuğum. Cesaretini ya da yeteneğini bir küpün altına saklama. Kurtardığın hayatların değerini küçümseme. Ford'a sevgiyle gülümsedi, sonra ellerini Taylor'ın yüzünden çekti ve hızlı bir ruh hali değişikliğiyle torununa kaşlarını çattı. "Onları bedenle mi korudun Ford? Gerçekten mi? *Delirdin* mi sen? Kevlar kusursuz değildir, seni aptal çocuk.

Daphne oğluna, Taylor'a sarıldığı kadar sert bir şekilde sarıldı ve homurdanarak bir küfür savurdu. "Ama yine de seninle gurur duyuyorum, tatlım.

'Çürükler, anne. Sırtımdaki çürüklere bak.'

Taylor yavaşça odadan çıkmaya çalıştı ama Maggie bir kolunu onun beline doladı. "Kal. Yolda değilsin. Sen Clay'in kızıydın ve sadece bu bile seni aileden biri yapar.

O sırada herkes aynı anda konuşmaya başladı ve Taylor paniğin arttığını hissetti. Şaşırtıcı bir şekilde, ona acıyan Joseph oldu.

"Taylor'a birkaç soru sormam gerekiyor," dedi kaba bir şekilde. "Koridorun sonundaki bekleme odasında olacağız. Cole ve Dillon'ın da onlara katılmasıyla yolu açtı. Kadınlar Ford'la ilgilenmek için kaldılar.

Dillon bekleme salonundaki sandalyelerden birine yığıldı. "Çok fazla insan var," diye homurdandı. "Beni geriyor.

Taylor kapının çerçevesine yaslanarak, "Katılıyorum," dedi. 'Kalabalıklar konusunda hâlâ rahat değilim. Çok uzun yıllar ıssız bir yerde yaşadım.

"Ahırı daha çok seviyorum," dedi Dillon. 'Ahır sessizdir. Hastaneler sessiz değildir.

Kadın ona gülümsedi. "Hayır, değiller," diye kabul etti. "Ve evet, ben de ahırı daha çok seviyorum.

Cole onu dikkatle inceliyordu ve Taylor genç adamın sadece on beş yaşında olmasına bir kez daha şaşırdı. Ford'un yaşında görünüyordu ama bu büyük ölçüde cüssesinden kaynaklanıyordu.

"O atışı gerçekten sen mi yaptın?" diye sordu şüpheyile.

'Evet,' dedi mutsuz bir şekilde. 'Ve şimdi bunu düşünecek zamanım olduğu için, keşke onu öldürseydim diyorum. O zaman hala dışarıda olmazdı.

"Eğer onu öldürseydin," dedi Joseph kuru bir sesle, "bir sürü evrak işi olurdu. Ama duygularını anlıyorum.

"Gerçekten bana soracak soruların mı vardı?" diye sordu ona.

Başını iki yana salladı. "Pek sayılmaz. Sadece kaçmak için kendi bacağını çiğnemeye hazır vahşi bir hayvan gibi görünüyordun. Yine de seninle konuşmak istedim. Maggie ve Daphne onlara anlattığın her şeyi aktardılar. Bir gün Frederick Dawson'la tanışmak isterim. Etkileyici birine benziyor.

"Öyle. Taylor dudağını ısırdı. "Ve telefonlarıma cevap vermiyor. Benim için çok endişelenecek. Keşke telefonum yanımda olsaydı.

"Oh. Joseph cebinden bir çift lateks eldivenle birlikte plastik bir kanıt torbası çıkardı. 'Fitzpatrick bulmuş. Hâlâ kanıt niteliğinde ama seni arayıp aramadığını görmek için mesajlarını ve arama kayıtlarını kontrol edebilirsin. Yine de işiniz bittikten sonra geri almam gerekecek.

"Teşekkür ederim. Rahatlayan Taylor eldivenleri giydi ve mesajlarını kontrol etti. Babasından bir şey gelmemişti. Telefonla aramayı denedi ama hâlâ cevap yoktu. "Ev telefonunu da açmıyor. Kız kardeşi Daisy'nin telefonunu denedi ama aynı sonuçla karşılaştı. Telefonu Joseph'e geri verdi. "Bir terslik olmalı.

Joseph nazikçe, "Sorun çıkarma," diye önerdi. "Bizde yeterince var zaten.

"Gerçek bu," diye mırıldandı Taylor, sonra acil servisin kapıları açılınca irkildi. Bir sağlık ekibi bir sedyeyi iterek bekleme odasını geçti ve

Taylor kurbanın yüzünü görünce gözlerini kıstı. O zaman kurbanın yüzünü tanıdı.

Sedye muayene odasında gözden kaybolunca Joseph'e döndü. 'Joseph, bu Jazzie'nin büyükannesi. Bundan neredeyse eminim. Onu sadece birkaç kez gördüm ama saçları aynı renk. Parlak kırmızıya boyanmış. Unutulmaz gibi. Ve biraz da tesadüfi, özellikle Lilah bu öğleden sonra çok garip davranıyordu. Kızların büyükannesinin onlarla gelip gelmediğini soruyordu, onları dondurma için Giuseppe'ye kimin getireceği konusunda bir iletişimsizlik yaşadıklarını söyledi. Ama buluşmayı ayarlayanlar Lilah ve Eunice'ti. Jazzie'nin benimle yaptığı iki kelimelik küçük konuşmayı bu kadar büyük bir olay haline getirenler onlardı. Jazzie de benim için ağlamıştı ve annesi öldüğünden beri kimseye böyle bir şey yaptığını sanmıyorum. Ama yine de.'

Kapa çeneni. Konuşmayı kes. Sinirleri bozulmuştu. Dumanlar üzerinde koşuyordu ve kelimeler kasmaya devam ediyordu. Kendini durdurmak için dişlerini birbirine geçirdi, Joseph ona akıl sağlığından şüphe ediyormuş gibi şüpheli bir bakış attığında omuz silkti. "Belki de sadece saçmalıyorumdur," dedi şimdi utanarak. "Sorun değil. Sinirlerim çok gergin ve kulağa çılgınca geldiğinin farkındayım. Söyleyebilirsin.

Dudakları yukarı kıvrılmıştı, bu da onu tehlikeli, düşünceli bir şekilde çok yakışıklı bir adam yapıyordu. Taylor'a göre değildi ama Daphne'nin neden ondan etkilendiğini anlayabiliyordu. Taylor bir ömür boyu yetecek kadar tehlikeye ve gözünü dört açmaya maruz kalmıştı. Birkaç dakika önce yatakta yatan Ford'u düşündü, ona sarılmıştı. Onu topraklıyordu.

Bana haftanın her günü yavaş ve istikrarlı bir kaya gibi ver. Sarışın da işe yaradı.

"Aslında," dedi Yusuf, onu şoka uğratarak, "ben de senin anlayışlı biri olduğunu düşünüyordum. Bir kontrol edeyim.

Taylor kaşlarını çatarak, "Ama bu Dedektif Fitzpatrick'in davası," dedi. "Hastanenin sizinle konuşmasına izin var mı?

Joseph eğlenmiş görünüyordu. "Merak etme. Benimle konuşacaklar.'

Joseph gittiğinde Cole kapının Taylor'ın karşısındaki tarafına yaslandı. "Joseph JD'nin *patronu*," diye mırıldandı.

Taylor başını salladı. 'Olamaz. Biri FBI, diğeri BPD. Biri federal, diğeri yerel.'

Ama öyle. Joseph ortak bir görev gücünün başında. Şiddet Suçları ... bir şey, bir şey. Cole elini belli belirsiz salladı.

Dillon, "İnfaz Timi," dedi ve Cole şaşırılmış görününce gözlerini devirdi. 'Haberleri okudum, Cole. Ayrıca, o benim kayınbiraderim olacak ve eskiden beni ölümüne korkuturdu, bu yüzden onu etkilemek için davalarını öğrendim. Dillon yüzünü buruşturdu. "Beni öldürmesin diye.

Cole sırtıttı. "Seni öldürmek istemesinin tek nedeni Holly ile seni ilk karşılaştığınızda öpüşürken yakalamış olmasıydı. Taylor'a göz kırptı. "Giysilerinin oturma odasının her tarafına saçıldığını ve zavallı Dillon'ın kıcının çıplak olduğunu duydum.

Dillon utanç dolu bir inilti çıkardı, yanakları kızarmıştı. 'Ben *değildim* Kıcı açık. En azından tamamen değil. Ve lütfen bana hatırlatmayın.'

Cole onun omzunu sıvazladı. 'Tüm sıkı çalışman karşılığını verdi. Artık seni öldürmek istemiyor.

Dillon ciddiyetle, 'Sen de gazete okumalısın, Cole,' dedi. 'O artık senin baban. Onun davaları hakkında oku. Senin gibi hızlı okuyabilseydim, daha da çok okurdum.

"Yapacağım," diye söz verdi Cole, ama Dillon yine gözlerini devirdi ve Taylor benzer konuşmaları ne kadar sık yaptıklarını merak etti.

Joseph çok sıkıntılı görünerek geri döndü. "Jane Doe olarak getirildi. Köpeğini gezdiren bir kadın onu Lilah'nın dairesinden birkaç blok ötedeki bir parkta, gölgelik ağaçların altında yerde bulmuş. Kimliği ve telefonu yoktu ama başı boş el çantasına yaslanmıştı. Uyuşturulmuş olabilir ama şu anda kalp yetmezliği çekiyor. Defibrilatör kullanıyorlardı ve durum hiç iyi görünmüyordu.

Taylor Dillon'ın yanındaki sandalyeye çöktü, midesindeki hastalık hissi şiddetle geri dönüyordu. 'Lilah kızların onunla birlikte olduğunu söyledi. Büyükanne buradaysa, Jazzie ve Janie nerede?

Yusuf cep telefonunu çevirmeye başlamıştı bile. "Güzel soru. JD'yi arıyorum.'

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .10.

Gage uyuyan kızların bir fotoğrafını çekti, sonra listesini tekrar kontrol etti. Lilah'ya fidyeye çağırısı yapmak için gereken her şeyi hazırlamıştı. Bu gerçekten de eğlenceli olacaktı. Lilah bütün bu karmaşayı Valerie'yi aile içi şiddetten şikâyet etmeye zorlayarak başlatmıştı. Temizliğin bedelini ödemesi adıldı.

Telefonunun tarayıcısında sahte bir web sitesi açtı ve arayan olarak annesinin numarasını, alıcı olarak da Lilah'girdi. Lilah annesinden gelen bir telefona cevap verecekti.

"Eunice? Lilah ilk zil sesinde telefonu açtı. "Neredesin? Alışveriş merkezinden eve geldim ve sen ve kızlar yoktunuz. Restoranda değildin ve ben de her yerde seni arıyordum.

Hiçbir şey söylemedi, onun çenesini kapatmasını bekledi. "Eunice? Lilah kararsızca konuştu. "Sen iyi misin?

Gösteri zamanı. "Kızlarınız elimde," dedi sakince, sesini gizlemeye çalışmadan. Onun kim olduğunu bilmesini istiyordu, çünkü neler yapabileceğini biliyordu. Kızların sonunun anneleri gibi olmaması için banka hesabını boşaltabilirdi.

Beyanı sessizlikle karşılandı. Ölüm sessizliği. Sonunda Lilah konuştu. "Kim bu?" diye sordu sessizce.

Gülümsedi. Paniğe kapılmasına bir nefes kala sessizliğe bürünmek ona özgü bir şeydi. Kiminle konuştuğunu çok iyi biliyordu. Sadece zaman kazanmaya çalışıyordu. "Eğer onları tekrar görmek istiyorsan, tam olarak dediğimi yapacaksın.

"Gage," diye fısıldadı Lilah. "Bunu neden yapıyorsun?

'Sana karşı sabrım tükeniyor. Eğer yeğenlerini canlı görmek istiyorsan, online banka hesabına girecek ve elli bin doları büyükannelerinin hesabına aktaracaksın. Bundan sonrasını ben hallederim. Bundan tatmin olduğumda

Para bende, size kızları nerede bulacağınızı söyleyeceğim. Beni anladınız mı?'

Bir sessizlik daha. 'Eunice nerede? Kızlarla birlikteydi.' O yaşıyor. Eğer itaat etmezsen kızlar olmayacak. Eğer birine söylersen onları öldürecek. Ve bil ki, eğer ölürlerse, bu senin suçun.'

"Nasıl ... Duyulabilir bir yutkunma. "Hâlâ hayatta olduklarını nereden bileceğim?

Soracağını biliyordu. Telefonunun tarayıcısına, gönderen olarak yine annesinin telefon numarasını kullanarak sahte bir mesaj göndermesini sağlayacak ayrı bir web sitesi yüklemişti bile. Uyuyan kızların çektiği fotoğrafı ekledi ve GÖNDER tuşuna bastı.

Lilah onu aldığı anda anlamıştı. Boğuk bir çığlık attı ve ardından hıçkırdı. Titreyen birkaç nefes. 'Seni . . . orospu çocuğu. Onları bağladın. Onlar sadece küçük kızlar. Sen bir canavarsın.'

"Bir saatiniz var. Elli bin. Şimdi git.'

Telefonu kapattı, kadının talebi yerine getireceğinden emindi. Gerçekten de bu miktarın üç ya da dört katına ihtiyacı vardı ama idare etmek zorundaydı. Basit yaşayacaktı. Kullanmayı bırakacaktı.

Kokain kullanmayı bir kova dolusu para tasarruf etmiş olursunuz.

Ciğerlerini içten dışa doğru bıçaklıyormuş gibi görünen keskin hava emişinde boğuldu. *Lanet olsun. Nefes al, Gage.*

Gözlerini kapattı. *Artık Gage değil. Bir daha asla Gage olmayacak. Ben Ronald'ım.* Ronald Lassiter.

Nefes , Ronald. Başka bir şey düşün. Bundan sonra ne yapacağını düşün.

Çünkü Lilah ona parayı verirdi. Vermemek için çok korkardı.

Parayı aldıktan sonra, Valerie'den mal varlığını saklamak için yıllar önce açtığı offshore hesabında saklayacaktı. Annesinin hesaplarına girmek sorun olmayacaktı çünkü tıpkı PIN numaraları gibi şifresini de hiç değiştirmemişti. Şifre her zaman babasının adıydı ve doğduğu ve öldüğü yıllar yazılıydı.

Ronald Lassiter'ın adına başka bir hesap açıp hepsini transfer etmesi gerekecekti. Sonra da ülkeyi terk edip.

Başka bir yerde. Sıcak ve güneşli bir yere.

Meksika'yı düşünüyordu. Oradan, ABD ile suçluların iadesi anlaşması olmayan Nikaragua'ya geçecekti. İspanyolcası çok kötü değildi. *Ve kokain muhtemelen orada daha ucuzdu. Tamamen bırakması gerekmezdi. Sadece azalt. Eğlence amaçlı kullan. Daha önce de yaptın.*

Ve eğer bir işe ihtiyacı varsa, her zaman karteller vardı.

Yapması gereken bir arama daha vardı. Sahte siteyle uğraşmadan doğrudan Denny'yi aradı.

"Sana beni bir daha aramamanı söylediğimi sanıyordum," dedi Denny, selamlaşmayı es geçerek.

Annem henüz onu aramadı. Haberleri de görmemişti. Her ikisi de olsaydı, Denny tutarlı bir şekilde konuşamayacak kadar öfkeli olurdu, ama sesi hiç de öfkeli çıkmıyordu. "Sadece bu gece geç saatlerde kasabadan ayrılacağımı bilmeni istedim. Gün batımından sonra yola çıkacak bir aracım var.

"Ne kadar da Wyatt Earp'çüsün," dedi Denny alaycı bir tavırla. "Güle güle, Gage.

"Bir dakika," diye tersledi Gage. "Gün batımından önce evimin etrafında dolaşan bir polis görürsem anlaşmanın iptal olacağını bilmeni istedim.

"Ne anlaşması?

"Karından ve çocuklarından uzak duracağım bir anlaşma. Denny bir boğa gibi öfkелendi. "Sakın onlara dokunayım deme.

Yapmayacağım. Anlaşmayı bozmadıkça olmaz. Herhangi bir zamanda. Şimdi ya da gelecekte.'

"Yapmayacağımı söyledim.

'Ve bunu hatırlamanı istiyorum, küçük kardeşim. Benim hakkımda tek bir kelime edersen, olduğun her şey, sahip olduğun her şey ve herkes gözlerinin önünde çözülür.

Denny yorgun bir şekilde içini çekti. "İyi, iyi. Seni duyuyorum, Gage. Seni duyuyorum ve titriyorum. Bu yüzden mi aradın?"

Denny gerçekten titriyor gibi görünmüyordu ama sesindeki teslimiyet yeterli olmalıydı. 'İşe yarayacak, küçük kardeşim. Olacak.'

Gage telefonu kapattı ve yatağın yanına gitti. Janie hâlâ uykusunda hafifçe burnunu çekiyordu ama Jazzie'nin uyuyormuş gibi yapsa da uyanık olduğunu anlayabiliyordu. Lilah'yla konuşurken onun birkaç kez irkildiğini görmüştü. "Gözlerini açsan iyi olur," dedi alaycı bir tavırla. "Uyanık olduğunu biliyorum. Onları bağladığı yumuşak ipe attığı düğümü tek eliyle gevşetmeye çalıştı. Sonunda başardı, sonra da ağzındaki tıkaçı çıkardı. Uyanırsa diye bağları Janie'nin üzerinde bıraktı. "Kalk ve bana yardım et.

Jazzie temkinli bir şekilde ayağa kalktı ve yatağın yanında, ondan olabildiğince uzakta durdu. Kanı gördüğünde gözleri irileşti. "Sana ne oldu?" diye fısıldadı.

"Seni .

O kadar çok titriyordu ki, odanın diğer ucundan bile bunu görebiliyordu. "Taylor öldü mü?

'Evet,' diye yalan . 'Üzgünüm evlat. Buraya gel ve bana yardım et. Janie'ye tehditkâr bir bakış fırlattı. "*Şimdi*.

Jazzie tökezleyerek adımlar attı, belli ki ayaklarının hareket etmesini istiyordu. Lanet olsun, çocukta cesaret varmış. Onun olmaması çok kötü.

Sandalyeye çöktü. 'Gömleğimi çıkarmama yardım et. Dikiş atabilmem için yarayı temizlemem gerekiyor.

Yüz ifadesi daha da dehşete kapıldı. "Yani ona dokunmak zorunda mıyım?

Eğer canı bu kadar yanmasaydı gülebilirdi. Evet. Bu benim için de piknik değil, evlat. Şimdi yap şunu!"

Sıçradı, gözlerini kapadı, dudaklarını büzdü, sonra kasıtlı olarak gözlerini açtı ve çenesini indirerek sadece düğmelere baktı. Sıska, titreyen parmakları düğmeleri teker teker gevşetti. İşi bittiğinde geri çekildi ve adamın yaraya baskı uygulamak için çamaşır ipinden aldığı kana bulanmış gömleğe baktı.

Yüzünü buruşturuyordu. "Bu kanlı.

'Çünkü vuruldum,' diye tersledi. 'Akıllı olman gerekiyordu. Şimdi çıkar onu. Yavaşça!" diye tısladı, kızın titreyen elleri

toplanmış gömleği. Onu yaraya bastırđında neredeyse bayılacaktı. G6mleği çıkarmanın daha da k6t6 olacağını tahmin etmemişti ama 6yleydi.

Jazzie onun omzunu g6r6nce 6đ6rd6.

Yine onu suçlayamazdı. Parmaklarını sıktı ve b6kt6. En azından sinir hasarı yoktu. Ama kurşun h6l6 oradaydı.

Kahretsin, lanet olsun, kahretsin. Bu gerçekten k6t6 olacaktı. 'çekmeceye. şişeyi getir. Onu 6ld6rd6kten sonra Val'in içki dolabını yağmaladığında viskiyi almıştı. Aslında viskiyi sevmezdi, y6zden 6nce diğer her şeyi imiş ve hatta sevdiği şeylerden daha fazla satın almış, viskiye b6y6k 6l6de dokunmamıştı. H6l6 onu sarhoş etmeye yetecek kadar içki olmalıydı ki o lanet kurşunu ıkarabilsin.

Jazzie itaat etti, hala o kadar çok titriyordu ki y6r6yen bir Kukla. Kadın şişeyi ona geri getirdiğinde kehribar rengi sıvı şişenin içinde şııırdadı. Birkaç yudum aldıktan sonra elinin tersiyle ağzını sildi.

'Tamam. şşte yapacağın şey. Dinliyor musun?'

Kollarını g6đs6nde kavuşturmuş, 6rkek bir fare gibi başını salladı. Kusacakmış gibi g6r6n6yordu.

'Kusasan iyi edersin evlat, 6nk6 temizlemek zorunda kalacaksın. Senin ve benimkini. 6nk6 mide bulantısına karşı dişlerini sıkmak zorunda kalıyordu. Cebinden bıçağını çıkardı ve kız bıçağı g6r6nce inledi. "Kapa eneni," diye hırladı. 'Bunu senin 6zerinde kullanmayacağım. Eğer eneni kapatırsan kullanmam. Bu kurşunu kolumdan ıkarmalıyım. Ben bunu yaparken, sen de benim hemşirem olacaksın. Anladın mı? Havluları katlayacaksın ve kanı emmesi için yaraya bastıracaksın.

Sadece yeterince havlusu olduğunu umuyordu. Sertçe yutkundu ve başını salladı.

"Ya Jazzie?" Deşsete d6řm6ř g6zlerinin içine baktı. 'Sakin bir şey yapmaya kalkma. Buradan canlı çıkmak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım. Beni anlıyor musun?'

Bir 6fke parıltısı korkusunu yarıp geçti. "Evet," diye fııldadı ve adam onun k66k bir kelimeye bu kadar çok nefret y6kleyebilmesinden etkilendi.

"Güzel. Şimdi banyoya git ve tıraş takımımı bul. Babasının tıraş takımı, tek başına yaşadığı son üç yıl boyunca sakladığı tek şeydi. Sessizce itaat etti, geri döndüğünde ağzında öfkeli bir ifadeyle seti ona uzattı.

"Aferin sana, evlat. O sidik ve sirke sende kalsın. Her şey gerçeğe dönüştüğünde sana yardımcı olacaktır.

Gerçi burası da olabildiğince gerçektir, diye düşündü. Yine de bir adamın kendisinden bile olmayan bir çocuğa vereceği tavsiye fena sayılmazdı. Ellerindeki seğirmeyi yatıştırmak için viskiden birkaç yudum daha aldı, sonra bir milyon yıl önceki bir otel konaklamasından kalma, önceden paketlenmiş küçük bir dikiş seti çıkardı. Başka bir hayatta.

Koluna baktı ve acı içinde kıvrandı. O lanet kurşunu çıkarmak canını yakacaktı. Henüz bunun için yeterince sarhoş değildi.

Zaman kazanmak için -evet, bunu kabul edecek kadar erkekti- telefonundan Eunice'in banka hesabını kontrol etti ve dudaklarında acımasız bir gülümseme belirdi. Lilah hesaba elli bin dolar yatırmıştı. Hem de hemen. O kadar çabuk ki daha fazlasını istemesi gerektiğini fark etti.

Çocuğa baktı. Kız onu sanki saldırmaya hazır bir yılanmış gibi izliyordu. 'Bir telefon görüşmesi daha yapacağım. Akıllıca davranmaya devam edeceğine güveniyorum. Sana söylemeni istemediğim hiçbir şeyi söylemeyeceksin. Anladın mı?'

Sarsılarak başını salladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "E-evet.

"Endişelenmeme gerek yok," diye alay etti, gerçek bıçağı onu şaşırtan bir kararlılıkla tutarken mecazi bıçağı çevirdi. *Hah. Viski gerçekten işe yarıyor.* Bunu aklında tutması gerekiyordu. "Sen "h-h-h-help "in ikinci "h-h "sini söylemeden önce, telefonu kapatmak için fazlasıyla zamanım olurdu.

İrkildi. "Senden *nefret* ediyorum. Kelimeyi sert bir nefesle çıkarmıştı ve adam ona gülümsedi.

'Bu iyi bir teknik evlat. Bunu unutmamalısın. Şimdi çeneni kapalı tut yoksa Janie'nin yüzü artık o kadar güzel olmayacak. Hiç niyeti yoktu

Janie'ye bıçakla ya da başka bir şeyle dokundu, ama tehdit Jazzie'yi hemen etkiledi.

Kız o kadar bembeyaz oldu ki, adam bayılacağını sandı. "Sen çok kötü bir adamsın.

"Ve bunu sakın unutma, evlat," dedi ayık bir şekilde, az önce ne kadar viski içtiği düşünüldüğünde bu bir sürprizdi.

Annemin sahte numarasını kullanarak Lilah'ı tekrar aradı.

İlk zil sesi bitmeden telefonu açtı. "Eunice?" diye sordu kararsızca. "Hayır," dedi Gage.

Bir hıçkırık. 'Sana istediğini verdim. Parayı Eunice'in hesabına aktardım.'

'Ve minnettarım,' dedi yumuşak bir sesle.

'Öyleyse onları nerede bulabileceğimi söyle. Söz vermiştin.'

"Oh, yapacağım. Ama henüz değil. Kızlar iyi. Şu anda çok mutlu değiller," dedi Jazzie'nin gözlerinin içine bakarak, 'ama iyiler. Eğer iyi kalmalarını istiyorsan, annemin hesabına bir para daha yatıracaksın. Bu seferki çift yüzlük olsun.

Bir nefes daha. 'Yüz bin dolar! O param yok.

"Bence biliyorsun. Sen eğlence anlayışı sokakta koşmak olan lanet bir kız kurususun. *Sikik ve evde kalmış* kelimelerinin muhtemelen oksimoronik olduğunu fark etti ama bunu da viskiye bağladı.

"Polis arıyor-" "Onları sen mi aradın? Gage tersledi.

"Hayır! Lilah ağladı. 'Yapmamamı söyledin, ben de yapmadım. Yapmamı söylediğin her şeyi yaptım. Her şeyi yaptım. Onlara tek kelime etmek zorunda kalmadım. Bugün ateş edenin sen olduğunu biliyorlar. Yüzün tüm haberlerde. Yapmayacaksın-'

Gage vücudunu gevşemeye zorladı. Ona inanmıştı. Söylememişti. Ayrıca söylemiş olsa bile, onu nerede bulacaklarını bilmiyorlardı. Sadece Denny biliyordu ve o da ailesinin güvenliğini riske atmazdı. Söylemeyecekti. *Yani ben iyiyim. En azından şimdilik.* "Lütfen bana bundan paçayı sıyıramayacağımı söylemeyeceğini söyle," diye araya girdi, ses tonu sıkıcıydı. 'Evet, polisler .

Bu da kaybedecek hiçbir şeyim olmadığı anlamına geliyor. Kelimelerin havada asılı kalmasına izin verdi, kız yenilgiyle nefesini verdiğiinde tatmin oldu.

"Tamam. Ama elimdeki tek şey bu ve dürüst gerçek bu.

"Tamam," dedi memnuniyetle. Tüm parası çek hesabında olabilirdi ama daha fazlası da vardı. Hisse senetlerine ya da mülklere bağlanmış olabilirdi ama orada bir yerdeydi. 'Beş dakika. Ya da ... bu.

Uyuyan Janie'nin boğazına dayadığı bıçağın fotoğrafını çekti ve annesinin telefon numarasını taklit ederek mesaj attı. Lilah'nın boğuk çığlığı kulaklarına müzik gibi geliyordu.

"Seni *piç kurusu*. Sen gerçekten bir canavarsın.'

'Evet, evet, evet. "Kötülüğü" unuttun,' diye tersledi. "Beş dakika, Lilah. Telefonu kapattı ve güvenli bir şekilde cebine geri koydu, çünkü Jazzie onu bir şahin gibi izliyordu. *Kaçışını planlıyordu*. Lanet olsun, çocukta cesaret varmış.

Onu öldürmek zorunda kalmayacağı için rahatlamıştı.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .15.

Acil servis bekleme odası o kadar sessizdi ki Ford kendini kilisedeki bir çocuk gibi sandalyesinde kıpırdanırken buldu. Acil servisten resmi olarak taburcu edildiğinde, neredeyse herkes Stevie ve Tanner'la oturmak için ameliyathane bekleme odasına gitmişti. Annesi, Maggie ve Joseph acil serviste Taylor'la birlikte kalıp JD'nin gelmesini bekliyorlardı.

Maggie, Eunice Jarvis'in kimliğini resmen tespit etmiş ve hastane Lilah'yı arayarak onu bilgilendirmişti. İki oğlundan küçüğü olan Denny Jarvis'i aramak istemişlerdi ama Joseph bunu ertelemelerini istemişti çünkü kimse Denny'nin bu olaydaki rolünün ne olduğunu bilmiyordu. Bunu yapmak Joseph'e acı vermişti, özellikle de doktor ona Eunice'in hiç de iyi olmadığını, ancak iki kızın hayatının dengede olabileceğini söyledikten sonra.

Taylor, Ford'un yanındaki sandalyeye çökmüş, ellerini karnının üzerinde kavuşturmuş, gözlerini kapatmıştı. Biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı ama Ford, Taylor'ın

uyuyor olmasını ummak için. Kıpırdamadan oturmasına rağmen vücudu neredeyse titriyordu.

Ford ayağa kalktı ve bekleme odasının açık kapısına doğru yürüyerek koridoru bir kez daha kontrol etti. Lilah yoktu. Arkasını döndüğünde annesinin onu endişeyle izlediğini gördü ve bu onu huysuzlaştırdı. Çünkü bir buçuk yıl önce kaçırıldığından beri annesinin ona sık sık bu şekilde baktığını biliyordu. Bu onu boğulmuş hissettiriyordu. Sanki onu sarmak için düşmesini bekliyormuş gibi.

Bunu yapmak istememişti ve bu şartlar altında muhtemelen buna hakkı vardı. Yine de, biraz boşluk için kaşınmasına neden oldu. *Nefes almak için biraz yer.*

Kahretsin. Taylor'ın panik atakları anlaşılan tutuyordu. Zihnini başka bir yere zorladı. "Cordelia kimin elinde?" diye sordu.

Maggie, 'Onu Lucy ile bıraktım,' diye cevap verdi. 'Bütün çocukları akvaryuma götürecekti. Cordy'ye Clay'den söz etmedik. Onu bekleme odasına almazlardı ve Stevie olmadan acı çekmesi çok zalimce olurdu.

"Mantıklı," dedi Ford, göğsü küçük kız için acıyordu. Cordelia o kadar çok şey yaşamıştı ki. *Clay iyi olmak zorunda, Tanrım. Onu o çocuktan ayıramazsın.* Gözlerini kapattı, aklına başka bir düşünce geldi. "Stevie hamile.

Maggie ve Daphne ortak bir iç çekiş yaşadılar. "Biliyoruz," dedi Daphne. 'Joseph ona vurulma olayını anlattığında yanındaydık. Yaptığı ilk şey elini karnına götürmek ve "Bir daha olmaz" demek oldu.

Çünkü Stevie'nin ilk kocası, Cordelia'ya hamileyken vurularak öldürülmüştü.

Daphne kararlı bir şekilde, "Bu bir sorun olmayacak, çünkü Clay iyi olacak," dedi. Ama dudakları titredi ve sahte olmasa da tüm bu harika iyimserliği mahvetti.

Ford annesinin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Taylor'ın yanına oturdu. Ona nasıl olduğunu sormadı, çünkü insanların kendisine bunu yapmasından nefret ederdi. Bu yüzden sadece elini tuttu ve birkaç kemiği duyulacak kadar sert sıkıldığında şaşırmadı.

Sessizlik bir cep telefonu sesiyle bozuldu - annesinin. Bir an için ekrana kaşlarını çattı. "Buna bakmam gerekiyor," dedi. Hem o hem de Taylor gerildiğinde, "Bu bir iş," diye ekledi. Ayağa kalktı ve sinyalin daha iyi olduğu pencereye doğru ilerledi, sessiz mırıltısı neredeyse duyulmuyordu. Belli ki onların dinlemesini istemiyordu, bu yüzden Ford kendisinin ve Taylor'ın dikkatini dağıtmaya çalıştı.

"Clay iyi olacak, biliyorsun." Ford annesinin sözlerini tekrarladı,

Taylor'ın bunları duymaya ihtiyacı olduğu kadar kendisinin de söylemeye ihtiyacı olduğunu anlamıştı.

Gözlerini açtı ve onunkilerle buluştu. "Orada olacağımızı biliyordu," dedi sessizce.

Ford kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Kim? Clay mi?"

Hayır. Tetikçi. Jazzie'nin babası olabilir de olmayabilir de.'

Joseph Taylor'a dikkatini vermek için bilgisayarından başını kaldırdı. 'Kesinlikle Gage Jarvis'ti. Dedektif Rivera bölgedeki işyerlerinin güvenlik kayıtlarını aldı ve Jarvis'in olay yerinden kaçtığını kesin olarak tespit etti.

"Zavallı Jazzie," dedi Taylor usulca. "Babası olmadığını umuyordum, biliyor musun?"

Joseph'in gülümsemesi nazikti. 'Evet, anlıyorum. Bu arada, Gage oldukça kötü yaralanmış. Görüntüler onu sağ kolundan vurduğunu gösteriyor. Çok kan kaybediyordu.

"Güzel," dedi şiddetle. 'Orada Lilah ve Jazzie ile buluşacağımızı biliyordu. Lilah bizimle konuşmaya başlar başlamaz ateş açtı. Nefes aldı. "Bana ateş ediyordu. Ford ve Clay'i vurdu çünkü ateş hattını kapatıyorlardı. Joseph'e kendini küçümseyen bir bakış attı. "Ama sen bütün bunları çoktan çözmüşsündür.

"Gage'in senin geleceğini bildiğini, evet," dedi Joseph. "Ama devam et.

"Orada olacağımızı ve ne zaman geleceğimizi biliyordu ama ne yapacağımı bildiğini sanmıyorum.

gibi görünüyordu. Lilah bizimle konuşana kadar beklemek zorundaydı. Jazzie'yi hedef almış olsaydı, gelene kadar ateş etmezdi, çünkü ateş etmeye başladığında elini göstermiş olurdu ve Jazzie

uzakta. Geleceğimizi bilmekle kalmadı, sanırım Jazzie'nin *değildi.*' Yüzünü buruşturdu. Çünkü belki de onu çoktan ele geçirmiştir. "Tabii Jazzie hedef değilse," dedi Joseph.

Taylor alay etti. 'Neden olmasın ki? Onu annesini öldürürken ya da öldürdükten sonra gördüyse, neden onu susturmak istemesin ki?

"Tamam," dedi Joseph, "onun bir hedef *olduğunu* varsayalım. Neden bugüne kadar bekledi?" "Oldukça dikkatli bir şekilde izleniyordu," dedi Ford. "Belki de onun bir

bir şans.' Ve sonra Yusuf'un anlamı kafasında canlandı. *Oh.* "JD, Jazzie'nin sandalyenin arkasında saklandığını ve annesinin katilini gördüğünü basından ve polis raporlarından sakladıklarını söyledi. Belki de yeni öğrendi.

", " dedi Yusuf. "Ona kim söyledi?

Taylor nefes nefese kaldı. "Jazzie'nin annesinin cesedini ilk bulduğunu bizden başka bilen tek kişiler Lilah, Janie ve belki de Eunice'ti. Lilah'ın ona ne kadarını anlatmış olabileceği konusunda net değilim ama paramı hâlâ Jarvis'in annesine yatırıyorum. Bahse girerim Lilah ona gününü göstermezdi.

Joseph başıyla onayladı. "Katılıyorum. Ama Lilah Eunice'e Jazzie'nin sandalyenin arkasında saklandığını söylememiştir. Bunu herkese söylemeyeceğine ve istemeden de olsa Jazzie'yi tehlikeye atmayacağına güvenmiyordu. Eunice nereden bilebilirdi ki?"

Taylor alt dudağını ısırды. 'Lilah dün Jazzie konuştuğu için çok heyecanlıydı. Muhtemelen bunu Eunice'e söylemiştir.

"Aradı," diye doğruladı Maggie. 'Lilah dün kızlarla birlikte ayrıldıktan sonra beni aradı. Jazzie'nin atılımını duyduğumdan emin olmak istemiş. Arka planda Eunice'in konuşmasını duyabiliyordum. İkisi de çok heyecanlıydı. Kaşlarını çattı, konsantre oldu. "Eunice de telefonda'ydı sanırım. Sesi yüksek olduğu için onun konuştuğunu duydum ama sanki hattın diğer ucundaki kişi de konuşuyormuş gibi boşluklar vardı. Birine bunun büyük bir buluş olduğunu söylüyordu.

"Bu yeterli olabilirdi," dedi Taylor kararsızca. "Eğer Gage, Jazzie'nin konuştuğunu ve Lilah ile Eunice'in bunu büyük bir olay olarak müjdelediklerini öğrenirse... Sözlerini yarıda kesti, Yusuf'un dengeli bakışlarından rahatsız olduğu belliydi. Kadın

Sertçe yutkundu ve devam etti. 'Gage zeki biri, değil mi? Fitzpatrick bu sabah bize o evsiz adama komplo kurduğunu söyledi - adı neydi? Dün sabah öldürülen adam.

"Toby Romano," dedi Joseph ona.

Evet, o. Gage ona tam olarak nasıl komplo kurdu?"

Joseph duraksadı, düşündü, sonra hafifçe omuz silkti. 'Gage, Romano'nun kolayca bulabileceği bir yere bir broş bıraktı. Romano broşu rehin vermeye çalışırken yakalandı ama Fitzpatrick Romano'nun suçlu olduğuna inanmadı. Gage, Romano henüz tutuklanmadığı için sabırsızlandı ve Valerie'nin çalınan mücevherlerinden bazılarını Romano'nun ceplerine koyarak cesediyle birlikte bulunmasını sağladı. En azından teori bu.

Taylor öne eğildi, yüz ifadesi gergindi. "Gage'in yerinde olsaydım ve Romano tutuklanmadığı için sabırsızlanıyordum ve cinayetten beri konuşmayan Jazzie'nin birdenbire konuşmaya başlaması beni endişelendiriyordu. Fitzpatrick'in benim bilmediğim ne bildiğini merak ederdim. Jazzie'nin bildiklerinden ve terapistine söylediklerinden korkardım.

Joseph başını salladı. "Ben de öyle.

"Ve," dedi Ford, içinde bir kez daha kükreyen öfkeyi geri iterek, "Jazzie'yi değil Taylor'ı bekliyordu. Öfke hastalıklı bir korkuyla karıştı. "Onun kızları var, Joseph.

Joseph yorgun bir iç çekti. "Aynı fikirdeyim. .

"O bebeklerin hâlâ hayatta olma ihtimali nedir? Maggie sesi titreyerek sordu.

"İyi değil," diye itiraf etti Joseph.

Ford, Taylor'ın içinden geçen ürpertiye hissetti ve onun elini sıktı. Bu adil değildi. Jazzie sadece küçük bir kızdı ve bunların hiçbiri adil değildi. Öte , Taylor ve onun başına gelen kötü şeyler de adil değildi.

"Ve şimdi de Gage'in annesi bir parkta terk edildikten sonra acil serviste ortaya çıkıyor," diye mırıldandı Taylor.

Ford, Eunice'in bulunduğu parkı biliyordu. "O parkta kocaman bir oyun alanı var.

Taylor irkildi. "Aman Tanrım. Lilah kızların Eunice'le çıktığını söyledi. O kadın torunlarını ona teslim etmiş. Ne tür bir insan bunu yapar?"

Maggie sessizce, "Eunice hiçbir zaman Gage'in suçlu olduğunu düşünmedi," dedi. 'Valerie'ye karşı kullandığı şiddeti uygulayabileceğini düşünmedi. Ama o kızları seviyordu. Onları kurbanlık koyunlar gibi ona teslim etmezdi. Gage annesine ulaşmış olmalı. Kızları ona getirmesi için onu manipüle etti.

"Sanırım Eunice hatasını biraz geç anladı," dedi Ford acı acı, kızların ne kadar korkmuş olabileceğini düşünerek. Eğer hâlâ hayattalarsa. *Lütfen hayatta olsunlar.* 'Ama hastane Lilah'a Gage'in annesinin burada olduğunu, durumunun kritik olduğunu ve kızların parkta onunla birlikte olmadığını söylemiş. Lilah neden polisi aramadı?"

"Bence odaklanmamız gereken soru *bu*," dedi Joseph. 'Lilah bana sorumsuz bir kadın gibi gelmiyor. Ya kızlar onunla birlikte güvende ya da başka bir şeyler dönüyor.

Ford, Joseph'in ekibinin bunu öğrenmek için ne yaptığını sormak üzereydi ki pencereden gelen yaratıcı bir küfür, dördünün de cep telefonu ile aniden yoğunlaşan bir konuşmaya dalmış olan annesine doğru dönmesine neden oldu.

Taylor duvardaki saate baktı. Clay neredeyse iki saattir ameliyattaydı. 'Daphne Clay'i mi tartışıyor? Üzgün görünüyor.'

Joseph başını salladı. "Hayır. Hâlâ ofisiyle ilgileniyor.

Taylor, Joseph'in iddiasına inanmamış gibi Daphne'yi dikkatle izledi. Joseph, hakkını yemeyelim, sarsılmış gibi görünmüyordu ama o da böyle bir adamdı işte. Ford, annesinin kendisine bakacak birini bulmuş olmasından memnundu. Kısa bir süre için, kendisinin de böyle birini bulabileceğini düşünmüştü. *Hâlâ bulabilirsin. Henüz Kaliforniya'ya dönmek için uçağa binmedi. Ve uçaklar çift yönlü uçuyor. Kaliforniya'da da mühendislik firmaları var.*

"Clay'den bahsettiğimde annen yıkıldı," diye mırıldandı Joseph, onun düşüncelerini bölerek. "Peki ya ona vurulduğunu söylediğimde? Bayılacak sandım.

"Ben ," dedi Ford, sessizce ama kararlı bir şekilde.

"O bunu biliyor. Şu anda onu ayakta tutan şey de bu. Joseph boğazını temizledi, sonra normal bir ses tonuyla devam etti. "Ve Clay'e verdiğimiz sözü tutuyorum. JD, Taylor'ı güvende tutacağına söz verdi. O gelene kadar ben senin kişisel korumanım.

"Bu ne zaman ? Taylor sordu.

Joseph'in hafif gülümsemesi esrarengizdi. "Buraya geldiğinde.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .20.

JD sabrını ve öfkesini kaybediyordu. Lilah Cornell'in dairesinin kapısını sertçe çaldı - bilmem kaçınıcı kez. "Bayan Cornell, ben Dedektif Fitzpatrick. Lütfen kapıyı açın! Sizinle konuşmam gerekiyor.

Onun orada olduğunu biliyordu. Ya da içeride biri olduğunu. Oturma odasının penceresindeki perdelerin hafifçe kıpırdadığını ve arabasının ön tarafa park edildiğini görmüştü. Ama ne onun ne de bir başkasının kendisiyle iletişim kurma çabalarına cevap vermeyi reddetti.

Hastane Eunice hakkında bilgi vermek için cep ve ev telefonlarını aramıştı. İkisine de cevap vermemiş ve mesaj bırakmışlar. Neredeyse hemen geri aramış ve en kısa sürede orada olacağını söylemişti. Ama gelmemişti ve hem o hem de Joseph endişelenmişti. JD onu aramış ama o da telefonlara cevap vermemişti. Bu yüzden bizzat gelmişti. Ve şimdi kapıyı çalarken, Lilah'nın telefonunu ararken ve kapıdan içeri girerken kafasında saniyeler ilerliyordu.

Eğer o küçük kızlar pislik babaları tarafından kaçırılmışlarsa, zamanları hızla tükeniyordu.

Pislik babalarının dairelerinde saklanıyor olması gerçek bir olasılıktı. Lilah'nın orada yaralı olması da bir olasılıktı. Kimse ona kurşun isabet ettiğini görmemişti, ama kimse isabet etmediğini de kesin olarak söyleyemezdi. Ortalık çok karışık.

Kapıyı tekrar çaldı. 'Bayan Cornell, eğer bu kapıyı açmazsanız, kırmak zorunda kalacağım. Çatışmada yaralanmış olmanızdan endişe ediyorum.'

"Ben iyiyim, Dedektif," dedi kapıdan. "Her şey yolunda. JD kaşlarını çattı. "Peki ya kızlar?

'Onlar da iyi ama çok yorgunlar. Uyuyorlar - ya da uyumaya .
Ölüleri uyandıracak kadar gürültü yapıyorsunuz.'

Kaşları daha da çatıldı. 'Lütfen beni içeri alır mısınız? Onları kontrol etmek istiyorum.

"Sizi temin ederim, Dedektif," dedi, sesi aniden geçen ay boyunca konuştuğu şefkatli teyzenin ses tonundan emir veren ve biraz da sert bir tona dönuştü. Birden sesi avukat gibi çıkmaya başladı. 'Bir çocuğun ne zaman uykuya ihtiyacı olduğunu bilirim. Eunice enerjilerini atmaları için onları parka götürdü çünkü Jazzie Bayan Dawson'la buluşacağı için gergindi. Janie, büyükannelerini bulamadıklarında Jazzie'nin panik atak geçirdiğini, çok korktuğunu söyledi. Belki onları da kaybettiğini ve eve gittiğini düşünmüşler ve gideceklerini sanmışlar. Yere yığıldığından haberleri yoktu.

"Eve yürüdüler ve Jazzie eve vardığında neredeyse duygusal bir çöküntü içindeydi.

Buraya geldiklerinde, terk edildiğinden korkuyordu. Ayrıca sıcak da yardımcı olmamış. Aşırı ısınmış ve susuz kalmışlardı. Geri döndüğümde ikisi de oturma odasında, serinliyorlardı ve uyukluyorlardı. Janie bana neler olduğunu anlattı. Jazzie not defterine bugün Bayan Dawson'ı görmek istemediğini yazdı. Onları yatırdım ve kendim köpük banyosu yaptım. Bu yüzden telefonlarına ve kapıma vurmana cevap vermedim. Şimdi her şeyi öğrendiniz, Dedektif.

Kadın çok dikkatli konuşuyordu ve adam onun yüzünü görebilmeyi diliyordu, çünkü söylediği tek bir kelimeye bile inanmıyordu. Çok patavatsızdı. Çok prova edilmişti. "Sizi kendim görmek isterim, hanımefendi.

"Ah, Tanrı aşkına-" Kapıyı hafifçe araladı, ama yüz ifadesinin sinirli olduğunu ve hayal gücüne çok az şey bırakan ince bir elbise giydiğini görmek için yeterliydi. İrkilerek bakışlarını tekrar yukarı çekti.

Şimdi asık olan yüzüne baktı. "İşte. Şimdi beni görüyorsunuz. Tatmin oldunuz mu, Dedektif? Şimdi lütfen. Beni yalnız bırakmanız gerekiyor. Jazzie, Bayan Dawson ile konuşmak istemiyor. Buna saygı duymalısınız.' Kadın kapıyı kapatmaya başladı ama adam avucunun içiyle kapıyı açık tuttu.

Hayır, tatmin olmamıştı. Yalan söylüyordu. Bir kez bile Eunice'i ya da vurulma olayından sonrasını sormamıştı. Kimsenin yaralanıp yaralanmadığını sormamıştı. Son bir aydır uğraştığı kadın bu kadar duygusuz ve soğuk olamazdı.

Yüz ifadesi sinirli gibi görünüyordu ama gözleri ve ağzının yapısı acımasızdı. Ayrıca köpüklü bir banyo yapmamıştı. Küvetten yeni çıkmış olsaydı, biraz koku alırdı ama yoktu ama ter kokusu almıştı. Ön kapının arkasındaki oda serindi. Durduğu yerden sıcaklık farkını hissedebiliyordu. Terlemiyor olmalıydı. Bornoz onu ürkütüp gitmesini sağlamak için bir oyundu. Korkmuştu ve bunu iyi saklıyordu, şüphesiz suçluları kovuşturma deneyimi sayesinde.

JD onun silah zoruyla mı tutulduğunu, yoksa Gage'in işbirliğini sağlamak için çocukları tehdit mi ettiğini merak etti. Öne doğru eğildi ve aralık kapıdan daireyi olabildiğince görmeye çalıştı. Orada birinin olup olmadığını bilmek imkânsızdı.

"Bayan Cornell, kayınbiraderiniz Gage Jarvis bu öğleden sonra ateş eden kişiydi. Bayan Dawson'ı öldürmeye çalışıyordu. Healing Hearts'ın güvenlik şefini öldürmeyi neredeyse başarıyordu. Bay Maynard ameliyatta. Kurtulamayabilir. JD bunları söylerken bile yanılmış olmak için dua ediyordu ama Lilah Cornell için en doğru ve korkutucu resmi çizmek istiyordu.

Bir nefes aldı. "Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi sessizce. "Onun için dua edeceğim.

Ona dikkatle baktı ve sessizce, "Gage seninle birlikte mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır," dedi yüksek sesle. 'Burada benden ve yeğenlerimden başka kimse yok. Şimdi gitmenizi istiyorum. Kapımı çalmaya devam ederseniz, BPD'ye şikayette bulunacağım.

JD sinirden dişlerini sıktı. "Eğer seni ararsa, lütfen bana haber ver.

"Yapacağım. Kapıyı kapatmaya başladı.

"Bayan Cornell," dedi aceleyle. 'Bu öğleden sonra vuruldu. Yaralandı. Yardım için size gelebilir.

Histerik bir kahkaha attı. 'Sizi temin ederim ki Gage Jarvis benden yardım istemeyecek. Şimdi, iyi günler.

Kadın kapıyı bir çırpıda kapattı ve adam sürgülerin çevrildiğini duyabildi.

Orada birkaç saniye durdu, düzenli bir şekilde nefes alıyor ve hayal kırıklığını bastırmaya çalışıyordu. Daha iyi bir plana ihtiyacı vardı. O dairenin içini görmesi gerekiyordu. O kızların gerçekten güvende olup olmadıklarını öğrenmesi gerekiyordu.

İçgüdüleri öyle olmadığını söylüyordu. Şimdilik, daha fazlasını öğrenene kadar bunu bir rehine durumu olarak ele alması gerekiyordu. Joseph'e telaşlı mesajlar göndererek durum hakkında bilgi verdi ve bir rehine kurtarma ekibi önerdi.

Joseph hemen mesaj attı. *Anlaştık. LC'nin dairesini ve tüm çıkışları gözetlemeleri için ajanlar göndereceğiz. İçeride olmaması ihtimaline karşı Jarvis'i bulmaya odaklan. Kaçış yolu daha kolay olan başka bir yerde olabilir. Ayrıca yarası kötü, tıbbi müdahaleye ihtiyacı olacak.*

Bu doğrudu, JD kabul etti. Bu apartmandan kaçmak zor olacaktı ve Gage plan yapma konusunda yetenekli olduğunu göstermişti. Eğer yaralanır ve kanaması olursa, Lilah Cornell onunla ilgilenmesine izin vereceği son kişi olurdu.

Denny'nin evinde Gage'den bir iz var mı? JD mesaj attı.

Henüz yok, Joseph'in cevabı geldi. *Hector'u HRT'nin başına atayacağım.*

Bu iyi bir seçimdi. Hector rehine kurtarma eğitimi almıştı.

Tamam. ETA ve gözetleme ajanının kimliği?

Ingram 15 dakika .

Mükemmel, diye düşündü JD. Ajan Ingram ekiplerinde yeniydi ama iyi bir polis olduğunu kanıtlamıştı. *Tamam. Sizi haberdar edeceğim.*

Telefonunu cebine koyan JD, Lilah'nın kapısının önündeki duvara yaslanıp içeriden bir ses gelip gelmediğini dinleyerek bekledi ama hiçbir şey duymadı. Onun

daire bir mezar kadar sessizdi.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .25.

Joseph'in telefonu bir arı sürüsü gibi vızıldamaya başladığında Ford ve Taylor sıçradı. Sessizce oturmuş, el ele tutuşmuş, bir tür haber bekliyorlardı. Maggie, Stevie'yle oturmak için ameliyat bekleme odasına geri dönmüştü ve Daphne hâlâ telefondaydı, sesi fısıltıyla konuşmakla yüksek sesle küfretmek arasında gidip geliyordu. Her ne hakkında konuşuyorsa, iyi bir şey gibi görünmüyordu.

Taylor, Clay ya da küçük kızlar hakkında bilgisi olup olmadığını sormak için ağzını açtı ama Joseph o daha konuşmadan başını salladı.

"Bunların hepsi JD'den," dedi. Bir dizi yanıt verdikten sonra başını kaldırıp onların beklenti dolu bakışlarıyla karşılaştı. 'Lilah Cornell ile konuşmuş ve kızların parktan eve kendi başlarına geldiklerini ve uyuduklarını iddia ediyor. İçeri girmesine izin vermemiş ve adam da onun hikayesine inanmıyor.

"Gage içeride olabilir mi? Taylor sordu.

"Muhtemelen. Bir rehine kurtarma ekibi görevlendiriyorum.'

Taylor alt dudağını çiğnedi. "Hastaneden gelen aramayı kabul etti ama polisten gelen aramaları kabul etmiyor mu?"

"Teknik olarak hastaneden gelen aramayı kabul etmedi," diye düzeltti Joseph. "Kendilerini geri araması için mesaj bırakmışlar, o da aramış.

"Mesajda Eunice'in burada olduğunu söylediler mi?" diye sordu. Joseph başını salladı. "Hayır. Sadece tekrar aramasını söylediler. Neden?"

"Hastaneyi geri araması, Eunice'in burada olmasından endişelendiği izlenimini uyandırıyor.

Birileri incinebilir. Belki kızlar gibi. Çünkü bilmiyordu. Yanında değiller.' Omuz silkti. 'Lilah seninle konuşmayacak ama daha önce üçümüzle konuşmaya çalıştı - Ford, Clay ve ben. Belki oraya gidersek Ford ve benimle de konuşur.

Yusuf güldü ve bu hiç de hoş bir ses değildi. 'Ben de senin kafanda gerçek bir beyin olduğunu düşünüyordum. Üçünüzden biri şu anda hayatı için savaşıyor. Hangi paralel evrende ikinizden birinin bunu yapmasına izin vereceğimi düşündün?

Taylor irkilmedi ve Ford buna büyük saygı duydu. Ayrıca Taylor'ın Lilah'ya yakın olmaması gerektiği konusunda Joseph'e yüzde yüz katılıyordu ama onunla konuşmak? Evet, bu JD'nin kafasını duvara vurmasından daha iyi bir fikir gibi görünüyordu.

'İki küçük kızın muhtemelen bir katil tarafından kaçırıldığı evrende,' dedi Taylor eşit bir şekilde. 'Lilah'ı seninle konuşmaya zorlayabilirsin ama konuşmayacaktır. Çocukların güvende olduğunu bilene kadar olmaz. Ya da öldüklerini. Ya biri ya diğeri. Ayağa kalktı ve Clay'in kanına bulanmış giysilerine baktı. "Duş almak ve kıyafetlerimi değiştirmek isterdim ama şimdi ameliyathanenin bekleme odasına gidip Stevie'yle oturmam gerekiyor. Ve büyükbabamla tanışmak. Bunu yeterince erteledim. Gülümsemesinin keskin bir kenarı vardı. "Sanırım ameliyathaneyi yardım almadan bulabilecek kadar aklım var, tabii hastaneyi boydan boya dolaşmak güvenli olduğu sürece. Ama tabii ki senin isteklerini yerine getireceğim.

Joseph'in sesi yumuşaktı ama gözleri kısılmıştı. 'Bir eskorta ihtiyacınız olacak. Sizi yukarı çıkarması için bir memur çağıracağım. Telefonuna bir mesaj yazdı ve GÖNDER tuşuna bastı. Bir dakika içinde üniformalı bir kadın polis kapıda durdu.

"Neye ihtiyacınız var Ajan Carter?" diye sordu.

'Bu tanıgın ameliyathane bekleme odasına götürülmesi gerekiyor. Taylor, Memur Meyer ile kal. Lütfen. Joseph, Taylor gidene kadar bekledi. "İstediğimizi yapacak mı Ford? Lütfen bana Lilah'la konuşmak için hastaneden ayrılmayı denemeyecek kadar akıllı olduğunu söyle.

"Öyle," dedi Ford. 'Bundan hoşlanmayacak ama Clay'in iyiliği için güvende olacak. *Ve ben de bundan emin olacağım.* Annesinin kiminle konuştuğunu öğrendikten sonra onu ameliyatın bekleme odasına kadar takip etmişti. Daphne'nin 'IT' ve 'breach' kelimelerini söylediğini duymuştu ve ikisi de kulağa hoş gelmiyordu.

Annesi sonunda telefon görüşmesini bitirdi ve Yusuf'un yanına oturdu. 'Lanet olası aptal telefon. Telefonun iyi çektiği tek yer pencerenin yanı.

"Eee? Joseph sordu.

'IT'nin polis raporu veritabanına koyduğu sessiz alarm devreye girdi. Birisi bir saat önce Missy Jarvis'in hesabını kullanarak Valerie Jarvis'in cinayet dosyasına erişmiş.

"Denny'nin karısı, sizin için tezgâhtarlık yapan kadın mı? Ford dışarıdan sakın görünmeye çalışarak sordu ama içinden hırıliyordu. *Bağlantı buydu*. JD, Gage'in Denny ya da karısı aracılığıyla içeriden bilgi aldığını biliyordu. Ya da JD bilmiyorsa bile en azından şüphelenmişti. Yine de Taylor'ı son derece tehlikeli bir durumun içine göndermişti. Ve şimdi Clay hayatı için savaşıyordu. *Orospu çocuğu*, JD.

Ford bir şeye vurmak istedi. JD'ye vurmak istedi, ama onu Yumruklarını gevşetmek için sıkıyordu. JD kendini bok gibi hissediyor olmalıydı. *Öyle de olmalıydı*. Yine de Taylor adına ona kızmak işleri daha iyi hale getirmeyecekti ve böyle stresli zamanlarda insanlar geri alamayacakları şeyler söylerlerdi. Bu yüzden dilini ısırды ve annesinin cevabını bekledi.

Daphne başını salladı, sıkıntılıydı. 'Missy'nin hesabı kullanıldı, evet, ama erişim onun evinden uzaktan sağlandı. Bütün öğleden sonra oğullarının softball maçındaydı. Kocası şu anda onların evinde ve bütün öğleden sonra da oradaydı. Tek başına.'

Ford şaşırmıştı. "Ona kuyruk mu taktınız? Bu polislere özgü bir şeydi. Savcının işi değil.

Joseph yaptı. İkisinde de. Missy'nin yapmadığından emin olduğumuza sevindim.

Joseph içini çekti. 'Kocasının bir şekilde şifrelerine eriştiğini varsayabiliriz. Umalım da bunları ona isteyerek vermemiş olsun.

"O adamı hiç sevmedim," dedi Daphne açıkça. 'Denny her zaman sinsiydi. Bir şeyden paçayı kurtardığını düşündüğü için gurur duyan bir çocuk gibiydi.

'En azından artık telefon kayıtları için arama emri çıkartmak için bir nedenimiz olacak,' dedi Joseph. 'Bundan önce yoktu. Eğer kardeşiyle irtibat halindeyse, bunu öğreneceğiz.

"Ne kadar sürecek? Ford sordu. 'Eğer Jazzie ve Janie Gage'in elindeyse . . .' Bunu düşünmek istemiyordu. Kaçırılmanın dehşetini biliyordu ve o sırada yirmi yaşındaydı. Jazzie sadece on bir yaşındaydı. Janie ise sadece beş yaşındaydı. *Zavallı bebekler dehşete düşmüş olmalı. Tabii hâlâ hayattalarsa.* Ve ölmüş olsalar bile, yine de aciliyet vardı. "Bu adam yakalanana kadar Taylor'ın bir hedef olduğundan bahsetmiyorum bile.

Yusuf'un yüz ifadesi kararlılığını koruyordu ama gözleri onun Söylediğinden daha fazla etkilenmişti. "Bunu biliyorum. Her şeyi biliyorum. Bunu mümkün olduğunca çabuk gerçekleştireceğim. Kaşlarını kaldırdı. 'Eğer şimdi gidersen Taylor ve Memur Meyer'e yetişebilirsin. Taylor'ın, Lilah Cornell'le tek başına konuşmayı deneyecek kadar aptalsa onu da takip ettireceğimi emin ol.

Ford'un öfkesi kabardı. Bu sabah JD'nin çılgın planını kabul ettiğinde onun aptal olduğunu düşünmemişlerdi. Tam bunu söylemek için ağzını açacaktı ki annesi içeri girdi.

"Aptalca" ağır bir kelime, Joseph. Taylor her şeyi aşırı planlayan genç bir kadına benziyor. Annesi yumuşak bir sesle konuşarak Ford'un öfkesini yatıştırdı. 'O son derece tedbirli. Ama duygusal bir sıkıntı yaşadı ve daha az temkinli olabilir. Peki ya bu olursa? Ford, onun dinleyeceği tek mantıklı ses sen olabilirsin. İkiniz için de yeterince bilge olman gerekebilir.

Ford annesinin gözleriyle karşılaştı ve başıyla onayladı. "Daha az olmasına izin vermeyeceğim temkinli", anne.' Ama Taylor'a aptal ya da aptalca diyen ya da onun beynini sorgulayan bir sonraki kişi, sakladığı tüm kelimeleri duyacaktı.

Yirmi .

Baltimore, Maryland, 23
Ağustos Pazar, .40.

"Asansörü tutun, lütfen!

Ford'un sesiydi, bu yüzden Taylor asansörün kapılarını durdurarak onun içeri girmesine izin verdi ve Memur Meyer'in yüzündeki çatık kaşları görmezden geldi. "Sana ateş eden adam o olabilirdi," diye azarladı Meyer. 'Herhangi birinin sana bu kadar yaklaşmasına izin verersen seni güvende tutamam. Bir dahaki sefere bir sonraki asansörü beklesin.

Taylor, Meyer'in küçümseyici tavrı için Joseph'i suçlaması gerektiğini düşünüyordu. *Kıçımın gerçek beyni*. Meyer'e gözlerini devirmemeyi başardı, onun yerine tatlı tatlı gülümsedi. "Özür dilerim. Katil bir manyağın hedefi olma konusunda biraz yeniyim. Henüz tüm kuralları bilmiyorum.

Yanındaki Ford kıs kıs güldü ve Meyer de ona kaşlarını çattı. "Çocuklar," diye mırıldandı.

Taylor yanaklarının öfkeyle ısındığını hissetti. "Ben yirmi üç yaşındayım, Memur Meyer," dedi soğuk bir sesle.

Meyer, "O zaman aptalca riskler almayı bırak, yoksa yirmi dördünü görecektir kadar yaşayamazsın," diye karşılık verdi.

Ford çok hareketsiz kalmıştı. 'En büyük aptalca riski, FBI/BPD özel timi tarafından onaylanan ve onu bir katile yem olarak sarkıtırken güvende tutmayı vaat eden bir operasyondur,' diye tersledi.

Taylor onun elini sıktı. "Sorun yok, Ford.

"Hayır, değil," dedi, öfkesini kontrol etmek için gözle görülür bir mücadele veriyordu. 'Onların saçma planlarını kabul ettiğinde senin zekanı sorguladıklarını görmedim.

Yanağından öpmek için ayak parmaklarının ucuna kadar eğildi. "Sakin ol," dedi usulca. Adam başını salladı ve asansörden çıkıp el ele ameliyathanenin bekleme odasına doğru yürürken başka bir şey söylemedi, Meyer arkadan geliyordu.

Taylor, "Joseph'e katılacağını düşünmüştüm," diye mırıldandı.

"Hayır. Evet, tehlikeli ama beyin konusunda değil. Joseph bazen kibirli bir pislik olabiliyor ama işinde çok iyi. Benim gördüğüm kadarıyla, seni yem yaptıklarında seni de dahil ettiler. Hatırlarsan *ben* buna karşıydım.

Sadece karşı çıkmakla kalmamıştı. O sabah JD'nin Maggie'yle konuşmasını dinledikten sonra neredeyse Maggie'nin ofisinin kapısını kıracaktı, öfkesi ona daha çok saldıran bir boğayı hatırlatıyordu. "Gayet net hatırlıyorum," dedi.

"Güzel," dedi başını sallayarak. 'Seni duygusal ve fiziksel olarak dahil etmeleri, çözümün bir parçası olma hakkını sana borçlu oldukları anlamına geliyor. Lilah ile konuşmak iyi bir fikir. Bunun gerçekleşmesi için seni tekrar Gage Jarvis'in hedef tahtasına koymayacak başka bir yol olabilir.

Adamın yüzüne bir bakış attı ve nefesini tuttu. Gözleri keskin ve yoğun. Sanki dokunması için ona meydan okuyan canlı bir tel gibiydi. "Nasıl?

"İçeri yerleştikten sonra sana söyleyeceğim. Ameliyathanenin bekleme odasının kapısından içeri girmeye başladı ama Taylor tereddüt ederek geri çekildi. İçerisi acil servis bekleme odasından daha gürültülüydü. Bir sürü insan vardı. Büyük olasılıkla Clay'in bütün arkadaşları. Ve üvey babası.

Hayır, kalbi düzeltti. Tanner onun babası, tıpkı Frederick'in benim babam olduğu gibi. Önemli olan her yönden onun babası. Clay daha o sabah öyle demişti. Tanner onun büyükbabasıydı.

Büyükbabam. Tanner'ın onu kabul etmesine duyduğu ani ve ezici ihtiyaç, başka bir panik dalgasına dönüştü ve Ford onu bekleme odasına götürmek istediğinde geri çekilerek topuklarını sıktı.

Bekle. Ben ... değilim ... Yapamam. Sadece bekle. Terli avucunu kotuna sürtmeye başladı, sonra kotunun hâlâ Clay'in kanıyla lekeli olduğunu hatırladı. Terli olsun olmasın diğer eli Ford tarafından sıkıca tutuluyordu ve kurtulmaya çalıştığında Ford elini daha da sıktı.

'Sorun değil,' diye fısıldadı kulağına. 'Seni sevecekler. Tanner seni sevecek. Yine de onu zorlamadı. Eşikten tek başına geçtiğinde gürültü aniden kesildi. "Merhaba," dedi Ford sessizce. "Haber var mı?

'Hayır, evlat. Henüz değil.' Bir erkek sesiydi. Yaşlı. Endişeli. Sonra neredeyse acınacak kadar umutlu. Hatta hevesli. "Nerede o? Onu da yanında getirdin mi?'

'Kadın' kelimesinin açıklığı kavuşturulmasına gerek yoktu. Ford, Taylor'ın elini tutup odaya çekerken Taylor'ın geri kalanı koridorda donup kalmıştı. Ford omzunun üzerinden ona bıkkın bir bakış attı. "O burada. Utangaç.

"Ona içeri gelmesini söyle, Ford. Arayan Stevie'ydi ve sesi o kadar yorgun geliyordu ki Taylor'ın kalbi acıdı. Ama sesinde kuru bir mizah vardı, "Ve Taylor, yemin ederim bir kez bile özür dilersem iPad'ini elinden alırım ve seni akşam yemeğini yemeden yatağı gönderirim," diye ekledi.

Bu, odada bir kıkırdamaya yol açtı ve Taylor bu ses üzerine eşikten adımını attı ve kendini Tanner St James ile yüz yüze buldu.

Clay'den çok onun boyuna yakındı, gri saçlarında hâlâ birkaç tutam kızıl vardı. Omuzları hantal olmamakla birlikte genişti. Gözleri maviydi ama şu anda kan çanağı gibiydi ve köşelerinde gülümseme çizgileri vardı. Ama şu anda gülümsemedi. Ona bakıyordu - tıpkı Clay'in yirmi dört saat önce baktığı gibi - saygılı bir huşu ve sağlıklı bir inançsızlıkla. Sanki bir hayaletmiş ya da bir göz aldatmacasıymış gibi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Bana senin ona benzediğini söyledi ama ... Kendini biraz silkeledi ve soğukkanlılığını yeniden kazandı. "Özür dilerim, Taylor. Yaşlı bir adamın saçmalıklarını affet. Ama sen . . . sen o olabilirsin.

"Nancy," dedi Taylor sessizce. "Büyükanнем. Hiç bilmiyordum.

Derin bir nefes alıp verdi ve sanki dünyanın ağırlığından kurtulmuş gibiydi. "Artık biliyorsun. Artık evindesin. Kollarını ona doladı ve kadın onu içine çekti. Biraz tuz, biraz ter. Ve biraz da Old Spice kokusu. "Evine hoş geldin Taylor," diye fısıldadı şiddetle, sesinde gözyaşları vardı. 'Nerede yaşadığın ya da kiminle yaşadığın, bizi ne sıklıkta ya da ne kadar süreyle ziyaret ettiğin önemli değil. Biz artık senin bir parçanız. Senin bir parçan

Kalp. Nereye gidersen git bizi de yanında götüreceksin. Ve biz her zaman senin evin olacağız.

Her nasılsa, bir şekilde, tam olarak ne duyması gerektiğini biliyordu. Orada birbirlerine sıkıca sarılarak ne kadar durduklarından emin değildi. Kendisinin ağladığını ve onun da ağladığını biliyordu. Sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında, adamın yüzünü 4 Temmuz gibi bir gülümseme aydınlattı.

"Gel, biraz otur," dedi, onu boş bir koltuğa ve sanki onu sonsuza dek tanıyormuş gibi kolunu omuzlarına dolayarak yerleştirdi. 'Gözlerimi dikip bakarsam beni affetmelisin. Eve dönmeni çok ama çok uzun zamandır bekliyorduk.

Taylor o zaman odadaki diğer yüzleri fark etti. Yarısını tanıyordu. Holly, Dillon ve Cole. Paige, Taylor'ın Paige'in kocası ve Daphne'nin patronu Grayson Smith olduğunu tahmin ettiği iri yarı, siyah saçlı bir adamın omzunda uyukluyordu.

Stevie yaşlı bir çift ve kendisinin biraz daha genç bir versiyonuyla oturuyordu. "Nicolescus'lar, Stevie'nin ailesi," dedi Tanner ona. "Emil ve Zina. Bu da kız kardeşi Izzy.

Stevie, Taylor'ın onu izlediğini fark etti ve ona biraz fazla parlak bir gülümseme verdi. 'O iyi olacak. Merak etme.

Taylor dürüstçe, "Endişelenmeyeceğime söz veremem," dedi. "Bu konuda gerçekten iyiyimdir.

Stevie içini çekti. "Yeterince makul. O zaman birlikte endişelenebiliriz.

Izzy'nin gülümsemesi kolay ve sıcaktı. 'Hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapacağız ve senin üzerine çullanmayacağız. Clay'in uyandığında seni korkutarak Kaliforniya'ya geri gönderdiğimizi öğrenmesini istemiyorum.

Taylor da gülümsemek için kendini zor tuttu. "Teşekkür ederim. Tüm bu insanlarla tanışmak biraz bunaltıcı'.

Parlak gözlü bir sarışın elinde yerel bir marketten aldığı kocaman bir çantayla bekleme odasına girdi. Bakışları hemen Tanner'ı buldu, Taylor'ı görünce gözleri büyüdü.

"Karım Nell," dedi Tanner, sarılmak, öpmek ve yiyecek paketini almak için ayağa kalkarak. "Nell, bu Taylor.

Taylor şaşkınlığının belli olmamasını umuyordu, çünkü Nell *gerçekten* gençti.

Sen git, büyükbaba. "Sizinle tanıştığma memnun oldum. Clay senden övgüyle bahsediyor.'

"Burada olmanıza çok sevindik," dedi Nell sıcak bir sesle. "Buradaki adamımı çok mutlu ettiniz. Başını sallayarak hızlı bir şekilde işine döndü. "Sandviç getirdim. Sakın bana aç olmadığını söyleme, Tanner St James. Yemek yemen gerektiğini biliyorsun. Kan şekerini kontrol ettin mi?"

"Evet canım," dedi Tanner sabırla, sonra gözlerini devirdi. 'Şeker hastasıyım. O endişeleniyor. Bir sandviçi ikiye böldü ve Taylor'a bir parça verdi. "Bir büyükbabaya yardım et. Çoktan odadaki diğerlerine sandviç dağıtmaya başlamış olan karısına baktı. "Sadece Nell'e söyleme.

Taylor gülümsedi. "Daha bir gün oldu ve şimdiden beni bozmaya başladın.

Nell köşedeki küçük masaya sandviç götürdü, Ford ve Clay'in bilgi işlem asistanı Alec, Alec'in dizüstü bilgisayarına eğilmişlerdi. Ona teşekkür etmek için başlarını kaldırdılar, sonra tekrar eğilip dizüstü bilgisayar ekranına bakmaya başladılar.

Tanner'ın gözleri kısıldı. 'Bu ikisi neyin peşinde? Çok ciddi görünüyorlar.'

Taylor, Ford'un koridorda bahsettiği şeyin bu olduğunu düşündü; Lilah'yla iletişime geçme yöntemi, Taylor'ın daha doğrudan olan kapı çalma yönteminden daha az tehlikeliydi. Her iki durumda da Tanner'ın onları Joseph'e ihbar etmeyeceğinden emin değildi, bu yüzden omuz silkti. "Muhtemelen video oyunu oynuyordur. Gidip öğreneyim.

Alec ve Ford'a katıldı, ekranında oyun olmayan dizüstü bilgisayara göz attı. "Ben de oynayabilir miyim? League of Legends'da çok iyiyimdir.

Alec Ford'a sıırıttı. 'O da mı oyuncu? Harika,' dedi, konuşması biraz bozuktu.

Taylor, Alec'le çiftlikteki ilk gününde tanışmıştı ama Alec meşguldü ve kamera sistemleri üzerinde çalışmaya başlamadan önce onu hızlı bir el sıkışmayla selamlamıştı. Şimdi ona, özellikle de kulağının arkasındaki donanıma gerçekten bakma şansı vardı. Bir çeşit işitme cihazıydı, tıpkı yüksek topuklu spor ayakkabıları gibi neon yeşiliydi.

Ford ona Alec'in yanındaki koltuğunu verdi, sonra sandalyesinin arkasına geçerek dizüstü bilgisayar ekranını görmek için omzunun üzerinden eğildi. "Alındı," dedi hafifçe ve Alec gözlerini devirdi.

'Anlaşıldı,' dedi ve kulağının arkasındaki cihaza dokundu. 'Koklear implant. Baktığınızı gördüm. Sesini alçalttı. "Fısıldadığınızı duyabiliyorum, o yüzden lütfen bağırmayın.

"Aklıma bile gelmezdi," fısıldadı Taylor, Alec'in ekranını dolduran şeyi inceleyerek. Her birinde aramanın saati, tarihi ve süresi bulunan düzinelerce telefon numarasından oluşan bir listeydi bu. Ford onun omzunun üzerinden uzanarak telefonunu rahatça eline tutuşturdu.

Taylor, Memur Meyer'le birlikte acil servis bekleme odasından çıktıktan sonra birbirlerine gönderdikleri telaşlı mesajları okurken, çocuklar sanki bir oyun oynuyormuş gibi konuşuyorlardı.

Ford: *Neredesin?*

Ya da bekleme odası. Neredesin?

Ford: *Şimdi OMW. Dizüstü*

bilgisayarın yanında mı? Evet. Neye ihtiyacın var?

Ford: *Denny Jarvis'in telefon kayıtları. İlk adı Dennis mi? Savunma avukatı. Tetikçinin kardeşi.*

Al. Clay bu sabah sordu.

Yessss. Eunice Jarvis'in de kayıtlarına ihtiyacım var.

Numarası?

Bilmiyorum.

Deneyeceğim.

Alec dizüstü bilgisayarının ekranında Denny Jarvis'in adını gösterecek şekilde yukarı doğru kaydırды, ardından başka bir belgeyi -Eunice'in telefon kayıtlarını- açtı ve ikisini yan yana dizdi.

Alec dizüstü bilgisayarında bir metin penceresi açtı ve yazmaya başladı. *Bir hesabı paylaşıyorlar.* GÖNDER tuşuna bastı ve Ford'un telefonu elinde vızıldadı.

Ah. Taylor, ikilinin odadaki herkesin gözü önünde mesaj yoluyla iletişim kurduğunu fark eder. *Denny annesinin telefonunun parasını ödedi.*

Oku. *İçeri girmek çocuk oyuncağı.* Alec gözlerini devirdi. *Şifresi çocuklarının isimleriydi.*

Taylor sayı sütunlarını inceledi ve kalıpları çabucak gördü. "İşte," dedi ve her ikisi için de ortak olan bir numarayı işaret etti. Denny geçen ay boyunca bu numarayı birkaç kez aramış ve çağrı almıştı. Eunice sadece bir kez aranmıştı - o sabah erkenden. Taylor, Ford'un telefonuna, *kızları parka götürmesi için onu ikna ettiği zaman* yazmıştı.

Ford yüksek sesle 'Evet,' dedi.

Taylor içini çekti ve yazmaya devam etti. *Gage'i ararsak, alarma geçecek ve kaçacaktır.*

Ford telefonunu geri aldı ve birkaç dakika boyunca yazdı. GÖNDER tuşuna bastığında, yeni metin Alec'in dizüstü bilgisayarında belirdi.

Joseph hem Denny'yi hem de karısını takip ediyor. Denny bu numaradan bir çağrı alırsa - doğru yemle - Gage'e gidebilir. Kuyruğu onu Gage'in olduğu yere kadar takip eder. Kızlar hâlâ yanındaysa, umarım onlar da oradadır. Her iki durumda da, G'yi yakalayacağız.

Alec, Ford'a karanlık bir bakış attı. *Polisler onu yakaladı. BİZ değil. Sen değil. Değil mi?!?*

Ford ciddiyetle başını salladı. "Elbette," dedi yüksek sesle ama çok sessiz konuştu.

Taylor Ford'un telefonuna uzandı. *Bu numaradan nasıl arayacağız? Bu Gage'in telefonu ve bizde yok.*

Spoofing siteleri, Alec yazdı. Arayanın kimliğini karıştırıyor. Taklit ettiğin numarayı seçebilirsin.

Taylor kaşlarını çattı. Böyle bir şeyi hiç duymamıştı. *Tamam,* yazdı. *Beni yem olarak sun. Bugün onu dışarı çıkardı.* Gerçek anlamda yem olmak niyetinde değildi elbette. Joseph'in uyarısını duymuştu ve her ne kadar küçümsemesi onu kızdırmış olsa da haklı olduğunu biliyordu. Hastaneden ayrılmayacaktı. Ama Gage bunu bilmiyordu.

"Hayır. Ford'un sözlü cevabı neredeyse sessizdi ama Taylor'ın öfkeli olduğunu anlaması için bağırmasına gerek yoktu. Onun dişlerini gıcırdattığını duyabiliyordu. *"Hayatta olmaz. I . . . Bunu yasaklıyorum.*

Yasak mı? Gerçekten mi? Taylor sandalyesinde dönüp ona baktı ve gerçekten yem *olmayacağını* açıklamayı erteledi. Onun bu tavrına bir son vermek *gerekliyordu. Doğru ya. Kahretsin. Şimdi.* "Yasaklamak mı? Sen benim fa-"

Bir eliyle bavulunu, diğer eliyle de kızıl saçlı güzel bir kadını tutarak kapıdan giren bir adam için bekleme salonundaki herkesten yükselen ani selamlarla konuşması kesildi. Adam gençti ama saçları bembeyazdı ve içeride olmasına rağmen güneş gözlüklerini çıkarmamıştı. Ve bir duruşu vardı. Taylor, odanın arka tarafından bile, sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girerkenki enerjisini hissedebiliyordu.

Atmosfer aniden değişmişti. Yüklü hale geldi. Omurgalar dikleşti, omuzlar kalktı ve herkesin yüzünde gülümsemeler belirdi. "Deacon!" diye seslendiler, tıpkı *Cheers* bardaki insanların Norm'u selamladığı gibi.

"Deacon" FBI Özel Ajanı Deacon Novak olmalıydı. Taylor onun hakkında Ford'u kaçırانların duruşma tutanaklarında bir şeyler okumuştı. Novak, Ford'u eve getirmek için Joseph'le birlikte çalışmıştı. Yaklaşık bir yıl önce Orta Batı'da bir yere tayin edilmişti. Taylor'ın hatırladığına göre Cincinnati'ye. Belli ki ailenin gözdesiymiş.

Ford'un tepkisi diğerlerinden farklıydı. Herkes gibi Deacon'ın adını haykırdı ama vücudundaki gerginliğin bir kısmı gözlerinin önünde eriyip giderken omuzları çöktü. Sanki süvariler sonunda gelmiş gibi rahatlamış görünüyordu.

Kapıya ilk koşan Holly oldu ve kendini Novak'a doğru fırlattı. 'Deacon! Buradasın!'

Novak onu belinden yakaladı ve ayaklarını dikkatlice yere koymadan önce bir kez döndürdü. "Tabii ki geldim. Düğününü kaçırmamın imkanı yoktu. Etrafına bakındı, bakışları Stevie'ye takılınca ayıldı. "İyi misin Mazzetti?" diye sordu usulca.

Stevie'nin ağzının bir tarafı kalktı. "Pek sayılmaz. Ama burada olmana ."

"Vahşı atlar beni uzak tutamazdı," dedi nazikçe, sonra ellerini birbirine sürterek yeniden canlandı. "Joseph nerede? Dillon hâlâ hayatta, o yüzden cinayetten kaçmadığını varsayıyorum.

"Beni öldürmek istemiyor. Dillon'ın yüzünü buruşturması sevimliydi. "En azından artık değil.

Novak ona göz kırptı. 'Bildiğim iyi oldu. Onunla dövüşebilirim ama pek hoş olmaz. Yaşlı bir adam için ciddi hareketleri var. Peki nerede o?'

Ford yüksek sesle, "Joseph ve annem acil serviste, olası bir tanığı bekliyorlar," diye cevap verdi, sonra eğilip Taylor'ın kulağına fısıldadı. 'Bu konuşma henüz bitmedi. Bir daha yem olmayacaksın. Odanın diğer ucuna doğru yürüdü ve Novak'ı sert bir şekilde kucakladı, ikisi de birbirlerinin sırtına vurdu.

Alec onun yanında sessizce içini çekti. 'Akıllıca bir hareket değil, Taylor. Onu yem konusunda zorlama. Annesini ortaya çıkarmak için yem olarak kaçırıldı. Bunu kendine yapmana izin vermeyecektir.

Kahretsin. "Bu şekilde düşünmemiştim," diye mırıldandı.

"Peki, yap. Eğer bu odadaki herhangi birini önemsiyorsan, başka bir yol bulacaksın çünkü Clay uyandığında kimse ona senin incinmene nasıl izin verdiğini açıklamak istemeyecek. Ve uyanacak da. Clay'in uyanacağından bahsederken Alec'in sesi sertleşmişti ama gözleri yıkımla doluydu ve Taylor onun sadece kendini toparlamaya çalıştığını hissetti. "Clay... o benim babam gibi. Bu senin için garip olabilir çünkü o gerçekten senin baban, ama ...' Çaresizce sözünü kesti.

'Sorun değil,' dedi elinden geldiğince nazikçe. 'İkinizin bu kadar yakın olduğunu bilmiyordum. Onun senin patronun ve belki de akıl hocan olduğunu biliyordum, ama hepsi bu.

"Evet, o da öyle," dedi Alec huysuzca. "Ama o benim hayatımı kurtardı, biliyorsun.

Taylor gözlerini kırptırdı. "Hayır, bunu bilmiyordum.

"Çocukken kaçırıldım, tıpkı Ford gibi, ama daha küçüktüm. On iki yaşındaydım. Ford ve ben ... arkadaş olduk çünkü çok fazla boktan

ortak geçmişimiz var. Arkadaş kaldık çünkü kalmamak için çok fazla ortak noktamız var.

"Clay hayatını nasıl kurtardı?

'Beni bulan, uyuşturulmuş bir halde saklandığım fare çukurundan çıkaran oydu. Eğer beni bulmasaydı, bugün burada olamazdım. Alec ona döndü, yüzünde sert bir ifade vardı. "Onu tanıdığımdan beri seni bekledi, seni aradı, seni *sevdi*. Senin için yas tutmasına neden olma. Lütfen.

Taylor şimdi daha da kötü hissediyordu. "Gerçekten yem *olacağımı* kastetmemiştim, biliyorsunuz. Sadece bunu teklif edebileceğimizi kastetmiştim. Bunu Jarvis'in reddedemeyeceği bir fırsat haline getirebiliriz.

Tamam, anladım. Ama Ford? Sanırım tek görebildiği senin tekrar vurulacağın ve belki de ikinci kez o kadar şanslı olamayacağın. Tereddüt etti. 'Onu en kötü zamanlarında gördüm. Kimberly'nin ona yaptıkları yüzünden o kadar depresyondaydı ki konuşmaya bile mecali yoktu. Ondan güvenliğinden daha fazlasını çaldı. Onun ışığını çaldı. Ama sana baktığında, o ışığı tekrar görüyorum. Ona karşı dikkatli ol, tek söylediğim bu. Dizüstü bilgisayarını bir kenara bıraktı ve ayağa kalktı. "Deacon'a merhaba diyeceğim. Geliyor musun?

Taylor başını salladı. 'Hayır, sorun değil. Ben burada kalacağım. Özellikle de adamı tanımadığı için gözlemlemekten çok daha rahattı.

Odadaki herkes Novak'ın etrafında toplanmış, ona sarılıyor ve tokalaşıyordu. Gülümsemeler ve ... umut vardı. Diyakoz Novak'ın Clay'in arkadaşlarının ve ailesinin çok ihtiyaç duyduğu umudu getirdiğini düşündü. Ford'un da ihtiyacı vardı.

Novak kızıl saçlı kadını yanına çekmek için geri adım attı. "Millet, bu benim nişanlım Faith Corcoran. Faith, bu Baltimore ailemin bir parçası.'

Zavallı Faith de az Taylor kadar bunalmış görünüyordu ama el salladı. Ve sonra Novak Taylor'ı gördü ve hareketsiz kaldı, odadaki diğer herkesin aniden sessizleşmesine neden oldu. Hep birlikte onun bakışlarını takip ettiler.

"Bu o mu?" diye sordu Ford'a. 'Tetikçiyi vuran mı? Clay'in kızı mı?

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .45.

Tanrım. Son dikişi çekerken Gage'in eli titriyordu. Bitmişti. Sonunda. Çok uzun sürmüştü, çünkü kurşunu çıkarırken acıdan neredeyse bayılacaktı. Dikişi Jazzie'ye attırmaya çalışmıştı ama onun elleri kendisinininkilerden daha çok titriyordu ve istemeden de olsa yarayı daha da büyütmesinden korkuyordu.

Korkusunun gerçek olduğundan hiçbir zaman şüphe duymamıştı. Ona dikkatle baktı ve kolundan sarkan artık ipliği kesmesi için ona güvenip güvenemeyeceğini merak etti. Riske girmemeye karar verdi, çünkü kız yeşildi ve titriyordu. Tek yapması gereken yanlışlıkla kolundaki dikişleri sökmesi ya da ... *Tanrım.* Üzerine kusması. Eşikte gibi görünüyordu.

Koluna bir gazlı bez yapıştırdı ve vücuduna yayılan acıyla inledi. Hareketleri sarsıntılıydı ve istediğinden daha az kontrollüydü. *Çok fazla* içki içmişti, masanın üzerindeki iki boş şişe bunun kanıtıydı. Midesi çalkalanıyor ve görüşü bulanıklaşıyordu.

Jazzie'ye bir rulo bant uzattı. "En azından gazlı bezi bantlayabilirsin. Ona tehditkâr olduğunu umduğu bir bakış attı. "Bana zarar verme yoksa senin ve kız kardeşinin işini bitiririm," diye hırladı. "Beni anlıyor musun?

Başını salladı, gözleri cam gibiydi ve sıska vücudu bir yaprak gibi titriyordu ve adam bir utanç dalgası hissetti. *Ne adamsın sen. Küçük bir kıza zorbalık ediyorsun.*

Küçük *yalancı* bir kız, diye hatırlattı kendine. Kadın bandı bandajın etrafına sararken dişlerini sıktı. Masanın üzerindeki makasa baktı ve alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış bir halde ona baktı.

Acı bir kahkaha attı. 'Hayır, teşekkür ederim. O makasla beni bıçaklayabilirsin. Ya da denersin. Canımı acıtacak kadar sert vuracak kaslara sahip değilsin. Çenesini sıkarak onun şüphelerini doğruladı. "Bandı kesmek için dişlerini kullan.

Sözsüzce itaat etti. "Güzel," diye homurdandı. "Şimdi yatağın yere yat.

Nefesini içine çekti, gözleri kapıya doğru kayd. "Neden?" Bir adım geri attı. "Ne yapacaksın?

Kekemeliği geri dönmüştü ve onu daha da sinirlendiriyordu. Gözlerini devirdi ve anında pişman oldu, çünkü oda yana yatmıştı. Kafayı bulmuştu. 'Seni bağlayacağım, seni küçük sürtük. Sonra uyuyacağım. Sonra da gideceğim. Eğer beni geçmeye çalışmazsan, kahvaltıdan önce kıymetli teyzenin yanına dönmüş olacaksın. *Salı sabahı*, diye ekledi sessizce kendi kendine.

Lilah'ı arayıp kızların yerini söylemeden önce Meksika'ya sağ salim varmayı bekleyecekti. Aç ve susuz olacaklardı ama başka türlü etkilenmeyeceklerdi. En azından fiziksel olarak. Duygusal olarak sonsuza dek yaralanacaklardı. Bu onun suçu değildi.

Öyle değil mi? Ayağa fırladı ve göt deliği vicdanına sert bir itiş verdi. Yere yat, Jazzie. Şimdi. Ellerini arkana koy.'

Hâlâ titreyen kadın itaat etti. Yatağa doğru tökezleyerek birkaç adım attı ve ağır bir şekilde dizlerinin üzerine çökerek ipi karıştırdı. Ellerini ve ayak bileklerini bağladı, sonra da ağzındaki tıkacı geri soktu. Yanaklarından süzülen gözyaşlarını fark etti.

"Ben olsam ağlamazdım," diye mırıldandı, sesinin bulanıklaşmasından nefret ediyordu. "Burnun tıkanır ve nefes alamazsın.

Janie'yi yataktan kaldırdı ve yere, Jazzie'nin yanına koydu. Nazikçe, diye fark etti. Çocuğa nazikçe davranmıştı. Yani tamamen bir canavar değildi. *Sadece yüzde doksan dokuz nokta dokuz dokuz.*

Kendisinden iğrenerek aniden sırtını dikleştirdi. Bu tiksintinin bir canavar olmasından mı yoksa hâlâ sahip olduğu anlaşılan nezaketten mi kaynaklandığından tam olarak emin değildi.

Siktir. Oh lanet olsun. Çok hızlı doğruldu ve çalkalanan midesi kabarmaya başladı. Bağırsaklarını tuvalete kusmadan önce zar zor tuvalete gidebildi.

En azından bu daha hızlı ayılmasına yardımcı olurdu. Az önce içtiği içkinin yarısını kusmuştu. Dizlerinin üzerine çöktü, burada yerde uyumak istedi ama bunu yaparsa sırtının ağrıyacağını biliyordu. Yarın uzun, çok uzun bir gün geçirecekti.

Google Maps'e göre Laredo, Teksas'a yirmi altı saatlik bir yol vardı ve orada korumasız bir sınır kapısı bulması gerekiyordu. Tıpkı Tavilla'nın tahmin ettiği gibi, Gage'in yüzü tüm haberlerdeydi. Kaçarken radarın altında kalması gerekecekti, bu yüzden daha da uzun sürebilirdi. Her şeyin üstüne bir de geri dönmek gibi bir karmaşaya ihtiyacı yoktu.

Yatağa ihtiyacı vardı. Lavaboyu tutarak kendini ayağa kaldırdı. Birkaç adım sonra vücudu yüzüstü yatağa çarptı ve uykunun karanlığını memnuniyetle karşıladı.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .10.

Ford bekleme salonunda Taylor'ın tek başına oturduğu yere baktı; Taylor'ın yüz ifadesi yine birdenbire ilgi odağı haline gelmekten son derece rahatsızdı. Elini uzatıp onu diğerlerinin durduğu yere çekmesi gerektiğini biliyordu ama kendini yem haline getirmesi gibi gülünç ve sinir bozucu bir fikir karşısında hâlâ çok sarsılmıştı. Bir kez daha. Nazik, hatta medeni olmak konusunda kendine güvenemiyordu. Henüz değil.

Tanner'ın karısı Nell, sağ olsun, sohbeti yeniden başlattı. Faith'i kolundan tutup herkesle tanıştırdı ve dikkatleri Taylor'dan uzaklaştırdı. Taylor yorgun bir şekilde koltuğuna yığıldı, gözleri kapalıydı. Ford'un kalbi şefkatle sıkıştı ama korkusu azalmadı.

Yemmiş, anasını satayım, diye düşündü acımasızca. Sadece . . . hayır.

Ama Deacon'ın sorusunu yanıtlarken sesini kontrol etti. "Evet," dedi sessizce. 'Bu Clay'in kızı. Ama adı Taylor Dawson. Sienna değil.

"Anlıyorum. Henüz hikâyenin tamamını dinlemedim ama bana anlatacağınızı tahmin ediyorum. Deacon, Ford'a dönmeden önce Taylor'a değerlendirci bir bakış attı, beyaz kaşları endişeyle birbirine çarpıyordu. "Sana neler olduğunu anlattıktan sonra. Joseph vurulduğunu söyledi.

"Sadece bir sıyrık ve birkaç çürük. Dikiş bile gerekmedi. Ama Clay ...' Nell'in grubu uzaklaştırıp onları konuşmaları için yalnız bırakmasına sevinerek iç çekti. Çünkü tek bir iç çekişi Deacon'ın odaya yaydığı olumlu havayı yok edebilirdi. Yine de, Deacon'ın gelişinden önce olduğundan daha iyi hissediyordu.

Deacon'ı tekrar görmek koluna bir iğne gibi geldi. İyi türden bir iğne. Bandaj ve antibiyotik gerektiren türden bir kurşun değil. *Ya da ameliyat*, diye düşündü, aklını Clay'den uzaklaştıramıyordu. Yine de Deacon yardım etmişti. Daha bir saat önce uçaktan inmişti ve sadece kapıdan içeri girerek tüm odayı canlandırmıştı.

Ford kendisini kaçırandan kaçtıktan sonra tanıştığı polisler arasında en çok Deacon'ı sevmişti. Adam Kimberly'nin ihanetinden duyduğu acıyı anlamış ve ona sahte basmakalıp sözler söyleyerek durumu asla küçümsememiş, bunun yerine Ford'un bundan sonra ne yapması gerektiğine odaklanarak ona hedefler göstermişti. Aralarında bir bağ oluşmuştu ve o zamandan beri arkadaşlıklar.

Ford'un tanıdığı tüm polisler ve eski polisler arasında, Gage Jarvis'i dışarı çekme planlarını en çok onaylayan Deacon'dı. Takımında olması gereken iyi bir adamdı. Ford ilk kez bir parça umut hissetti.

Deacon kesin bir ifadeyle, 'Clay olacak,' dedi.

Holly tekrar yanlarına geldi ve kollarını tatlı, sınırsız bir sevgiyle Deacon'a doladı. "Umarım öyledir," dedi sesi kısık bir şekilde. Deacon onun başının tepesini öptü. 'Göreceksin. Kurşun gibi küçük bir şeyin onu öldürmesine izin vermeyecek kadar huysuzdur. Ayrıca, resepsiyonunuz için bir konuşma hazırladı. Herkesi hüngür hüngür . Belki de Birimizin onun için okumasına izin verecek.'

Holly'nin gözleri doldu. 'Düğüne gelemeyecek. Düğün yarın. Evlendiğimi görmeyi kaçırarak.'

Etraflarındaki konuşmalar Holly'nin sıkıntısı karşısında donuklaştı. İnanılmaz derecede çok seviliyordu. Kimse onu üzgün görmek istemiyordu.

"Bunu videoya çekebiliriz," dedi Dillon ve onu rahatlatmak için sırtını sıvazladı.

"Aynı şey değil," diye bağırarak Dillon'ın kucağına döndü ve Deacon'ı bunu onun için düzeltmek konusunda en az diğerleri kadar çaresiz bıraktı.

Hâlâ odanın arka tarafında oturan Taylor boğazını temizleyene kadar oda yine sessizdi. "Skype kullanabiliriz," diye önerdi. 'Sizi hastane yatağından gerçek zamanlı olarak izleyebilir. Şahsen orada olamayacak ama bir sonraki en iyi şey bu.

Holly aniden yeniden gülümsemeye başladı. 'Yapabilir miyiz, Alec? Bunu yapabilir miyiz?' "Kesinlikle, Holls," dedi Alec sevgiyle. "İyi fikir, Taylor. Holly'nin yanına döndü.

Yanına oturdu ve ikisi Alec'in dizüstü bilgisayar ekranını görmek için eğildiklerinde Ford kıskançlık hissetmemeye çalıştı, başları neredeyse birbirine değiyordu.

Lanet olası yem, diye düşündü Ford hırıltıyla. Taylor kendini yem yapmayacaktı.

"Onu ne zamandır tanıyorsun? Deacon eğlenerek sordu.

"Bir gündür," diye tersledi.

"Oh, Ford. Deacon başını salladı. 'Sende durum kötü, evlat. Yavru köpek gözleri ve hepsi.

"Kapa çeneni," dedi Ford, ama hiç kızmadan, çünkü bu doğrudu. 'Dinle, yardımına ihtiyacım olabilir. Önemli bir konu. Ve belki de tehlikeli. İki küçük kız - ve tek başına dolaşmasına izin verilemeyecek kadar aptal olan bir büyük kız - büyük tehlike altında olabilir ve zaman daralıyor. Evet, 'aptal' kelimesini kullanmıştı. Ve özür dilemeyecekti. *Kendini yem yapacak, değil mi? Siktir, hayır.*

"Elinde ne olduğunu söyle.

Deacon'la birlikte koridora çıktılar, Ford ona kısaltılmış versiyonu anlattı, Deacon doğru yerlerde başını salladı. "Ve şimdi Taylor kendini yem yapmak istiyor," diye bitirdi, iğrenerek. 'Sırf onu daha önce bir kez öldürmeye çalıştı diye, kendini tekrar sunması gerektiğini düşünüyor.

'Şey,' dedi Deacon pratik bir şekilde, 'bariz bir şekilde lanetlenemeyeceğinin ötesinde, kendini yem olarak sunması mantıklı değil. Gage onu öldürmek istiyor.

Denny'yi harekete geçirecek, arabaya binmesini ve Gage'in saklandığı yere gitmesini sağlayacak bir şey istiyorsun. Değil mi?"

"Doğru," Ford temkinli bir şekilde kabul etti.

'Taylor Denny'yi ayartmaz çünkü Denny onu öldürmek istemez. Denny'yi onun için önemli olan bir şeyle ayartacağız.'

Ford başıyla onayladı. "Bu bana yünden daha iyi geliyor.

Deacon sırttı. "Eminim öyledir Romeo.

Ford gözlerini devirdi ve onun alayını görmezden geldi. 'Asıl soru şu: Denny için önemli olan ne? Lilah'nın neler olduğunu bildiğine dair her şeyine bahse girerim ama kimseye bir şey söylemiyor.

"Bir yolunu . Deacon ayıldı. 'Ama önce Joseph'e planını anlatacağız.

Bu karmaşaya dahil olan herkesle tüm iletişimi kontrol etmek zorunda. "Asla olmaz. Ford'un öfkesi kabardı. "Kahretsin, Deacon, senin anlıyorum.'

"Anlıyorum. Bildiğinden daha fazla. Deacon güneş gözlüklerini çıkarıp burnunun kenarını sıktı ve Ford nefesini içine çekti. Deacon'ın iki renkli tuhaf gözleri çalkantılıydı ve hiçbir anlam ifade etmeyen keder ve acıyla doluydu.

Burada kimse ölmemişti. Bugün ölmedi. Henüz ölmedi.

Ford, Deacon'ın omzunu kavradı. "Deacon? var?"

"Bak Ford, Cincinnati'de zor bir davayı yeni bitirdim. Sadece son iki haftada, umarım hayatın boyunca göremeyeceğin kadar çok insanın öldüğünü gördüm, bu yüzden aciliyeti anladığımı söylediğimde bana inan. İnancımın, kendini yem yaptıktan sonra kafasına silah dayayan bir orospu çocuğu tarafından terörize edildiğini gördüm, bu yüzden korkunuzu anladığımı söylediğimde bana inanın.

Ford bir nefes aldı ve Deacon'ın mantığından çok öfke patlamasıyla sakinleştiğini görünce şaşırdı. "Taylor kendini o ana kaptırdı sanırım. Özür dilerim, D. Haklısın. Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Genelde öylesin ama bunu benden duymadın.

Deacon gözlüklerini tekrar taktı. 'Stres altında öfke olur. Hepimizin başına gelir.

Ford alaycı bir güvensizlikle gözlerini kaldırdı. "Sana bile mi?

Deacon kıkırdadı. 'Evet, bana bile, seni bok kafalı. Gerçek şu ki, günün tüm stres ve gerginliği göz önüne alındığında ikiniz de kendinizi takdire şayan bir şekilde idare ettiniz. Joseph'in bu koşullar altında biraz fazla temkinli davrandığı konusunda sana katılıyorum.

Deacon'ın sözleri ısıtmış olsa da Ford omuz silkti. "Öyle olmak zorunda. Aksi takdirde bir yargıç davayı mahkemeden attığında ve bir katil kaçtığında suçlanan o olur. Bunu anlıyorum. Bu yüzden Gage'in saklandığı yerden çıkıp Denny'yi saklandığı yere kadar takip eden polislerin kollarına düşmesini sağlayacak bir plan yapabileceğimizi düşündüm. Kimse suçlanmayacak ve iş bitecek. İki çocuk güvende. Tabii çoktan ölmelerse.'

Deacon iç çekti. "Umalım da onları bir tür imtiyaz için tutuyor olsun.

"Fidye gibi mi?" Elbette bunu düşünmüştü ama Deacon'ın da düşünmüş olması egosuna yardımcı oldu.

"Bu dışı değil. Bana teyzenin polisle konuşmayacağını söylemiştin. Gage'in onu izlediğine inanıyor olmalı. Zaten çocukların annesini öldürerek cinayet işleyebileceğini gösterdi.

Ford, "Çiftlikte kızlar ata binerken onunla birkaç kez konuştuğuma göre, kendisine yönelik bir tehlikeden çekinecek bir tipe benzemiyor," dedi.

"Taylor'la yalnız konuşur muydu?

Belki de. Taylor'la şansımız herkesten daha yüksek. Dostum, dün Jazzie kendini Taylor'ın kollarına atıp ağlamaya başladığında Lilah'nın yüzündeki ifadeyi görmeliydin. Sanki Taylor mucize yaratmış gibiydi. Lilah'ı Taylor'la konuşturmaya çalışmanın hala iyi bir plan olduğunu düşünüyorum.

"Tamamen saçma değil," diye itiraf etti Deacon. 'Denny'yi sahte bir mesajla dışarı çekmek de öyle. Ama Gage'e giderse ikiniz de Denny'nin yakınında bile olamazsınız.

Ford dürüstçe, "Öyle olmayı planlamamıştım," dedi ve sonra içini çekti. 'Ama duygusal olarak biraz daha fazla yatırım yaptım, bu yüzden Joseph'in ayak sürümesi beni sabırsızlandırdı.

Elbette öyle. O piç Clay'i vurdu ve Taylor'ı vurmaya çalıştı. Elbette sabırsızlanacaksın.'

Ford başını salladı. 'Sadece bu değil. Daha çok o iki küçük kızın cehennemi yaşamış olması. Annelerinin cesedini buldular ve Gage onu o kadar kötü dövmüştü ki, parmak izlerini sağlam bırakması iyi oldu, çünkü kimlik tespiti için diş kayıtlarını kullanamazlardı. Şu anda çocuklar o adamın elinde. Eğer onları öldürmediyse, korkudan akıllarını kaçırmışlardır. Özellikle Jazzie, çünkü adamın neler yapabileceğini biliyor.

Deacon'ın tuhaf gözlerinde anlayış titreşti. "Sanırım kaçırılma dehşetini hepimizden daha iyi anlayabilirsin.

"Belki Alec hariç," dedi Ford sessizce. 'Ben yirmi yaşındaydım. Alec on iki yaşındaydı. Jazzie'den sadece bir yaş büyüktü. Janie sadece beş yaşında.

Deacon derin bir iç çekti. "Tamam. Joseph'e gidiyoruz. Bana anlattıklarını ona da anlat ve sonra onu bana bırak. O doğru olanı yapacaktır. Her zaman öyle yapar.

Ford'un elindeki telefonun çalmasıyla başka herhangi bir tartışma kesildi. Alec'ten bir mesajdı. *Konuşalım. Senin kızın daha iyi bir yem için bir fikri var. Sanırım bununla iyi olacaksın.* Ford telefonu Deacon'a gösterdi, o da memnun görünüyordu.

"Önden buyurun," dedi Deacon bir işaretle. 'Ben de senin kızla konuşmak için bir şans istiyorum.

Benim kızım, diye düşündü Ford hüznle. Öyle olmasını diledi. Olmasını umuyordu. Şimdilik, en azından bunu öğrenmelerine yetecek kadar uzun yaşamasını sağlayabilirdi.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .15.

Jasmine başını eğerek dikkatle dinledi. Yerde yattığı yerden onu şiltenin üzerinde göremiyordu ama yüksek sesle horluyordu ve saatlerdir horluyormuş gibi görünüyordu. Ama öyle olamazdı, çünkü pencereden hâlâ güneşi görebiliyordu.

Lütfen gerçekten uyuyor olsun. Ama uyuduğundan oldukça emindi. Yavaşça hareket etti, ses çıkarmamaya dikkat etti, bileklerini bir santim kadar ayırabildiğinde bile. Rahatlayarak iç çekmek istedi ama hareket ettiği kadar dikkatli ve sessiz bir şekilde nefes verdi.

Sargısını yaptıktan sonra onu bağladığında çok sarhoştı. O kadar sarhoştı ki şansını denemiş ve bileklerini bir açıyla birleştirmiş, sadece bir tarafta tenine temas etmişti. Diğer tarafta bilekleri arasında bir boşluk bırakmış, adamın fark etmemesi için dua etmişti.

Yapmamıştı. Adam Janie'yi yanına yatırırken beklemiş, sonra da tuvalete koşup kusmuştu. Adam sendeleyerek yatağa doğru giderken ve horlamaya başlayana kadar yatağın üzerine düşerken kendini hiç kıpırdamadan tutmuştu.

Ellerini serbest bırak. Bileklerini çekerken, çekiştirirken ve bükerken zihninin içinde tekrar tekrar zikretti. Ellerini arkasında hayal etti ve ipin tenini yakarken verdiği hisse odaklandı. Aksi takdirde panikleyip ağlayacak ve o da uyanacaktı.

Onları Lilah'a geri vereceğini söylemişti ama Lilah ona inanmamıştı. O kadar çok şey hakkında yalan söylemişti ki. Onları serbest bırakma konusunda yalan söylememe ihtimalini göze alamazdı.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .45.

JD, BPD binasına girdiğinde çılgılık atmak istiyordu. Ya da bir şey fırlatmak. Güvenlik görevlisine zar zor başını sallayarak ofisine yöneldi. Asansörden çıkıp Joseph'in ekibinin bulunduğu küçük nezarethaneye girdi. Neredeyse boştu, oradaki tek kişi Hector'du.

Hector kendi masasında oturuyordu, sırtı nezarethanenin girişine dönüktü ve kollarını göğsünde kavuşturmuştu. JD kısa bir süre onun orada ne aradığını merak etti, çünkü rehine kurtarma ekibine liderlik etmekle görevlendirilmişti ve ya Lilah'ın apartmanının önünde ya da binanın içinde olmalıydı. Belli ki Hector da Lilah'yla bir engelle karşılaşmıştı.

JD, Lilah Cornell'in diktiği bariyerlere son derece aşınaydı. Kadının davranışları kabul edilemezdi. Jazzie ve Janie kayıptı, büyükanneleri neredeyse ölmek üzereydi ama Lilah iletişim kurma çabalarının hepsini görmezden gelmişti.

Cesar Tavilla da öyle, yani JD *hâlâ* Gage Jarvis'in nerede saklandığını bilmiyordu.

Ve Clay hala ameliyattaydı. Lanet olsun.

JD bir sandalyeyi tekmeleyerek boş bir masaya çarpmasına neden oldu. "Lanet olsun," diye mırıldandı.

"Bu seni daha iyi hissettirdi mi?" diye sordu yumuşak bir ses, ağır bir aksanla. Hector'un sesi değildi.

JD hareketsiz kaldı, sonra Hector'un sandalyesindeki adam yavaşça dönüp birbirlerine bakınca başını kaldırdı. Kırklı yaşlarının sonunda, kusursuz giyimli, şık bir adamdı. Kollarını kavuşturdu, sonra zarıfçe bacak bacak üstüne attı ve bir ayağını boş boş salladı.

"Bay Tavilla," dedi JD soğukkanlı bir şekilde başını sallayarak, ama içi hiç de soğukkanlı değildi. Bu piç kurusu buraya nasıl girmişti? Sanki buranın sahibiymiş gibi Hector'un masasında oturuyordu. Buraya korumasız geldiği düşünülürse, binadaki en az bir polisin sahibi olduğu anlaşılıyordu. *Lanet olsun.*

Adam başıyla onayladı. "Dedektif Fitzpatrick. Bütün öğleden sonra bana ulaşmaya çalışmışsınız. Eliyle geniş bir işaret yaptı. "Demek buradayım.

JD sandalyesini aldı ve sakince kendi masasına oturdu. Çekmecesinden bir power bar aldı, çünkü saatlerdir yemek için durmamıştı. Tavilla sabırla otururken proteini mideye indirdi ve ardından bir şişe su içti.

JD yumuşak bir sesle, "Bana telefon edebilirdin," dedi.

Tavilla omuz silkti. 'Bu . Peki neden beni arıyorsunuz?'

"Gage Jarvis," dedi JD açıkça. 'Senin için çalıştığını biliyorum. Nerede o?'

Tavilla hiç şaşırmadığını göstererek, "Bilmiyorum," dedi. "Ve Bay Jarvis teknik olarak benim için hiç çalışmadı. İşe başladığında

Yarın sabah çalışacak, ama onu bugün kovdum. Bu leden sonra İtalyan restoranının önünde yaşanan sonra onu istemiyorum.

Görünüşe göre Thorne'un dedikodu değirmeni gerçekten de çok iyiydi. "Jarvis onu kovduğunuzda ne dedi?

Hafif bir yüz buruşturma. "Tekrarlanması uygun olmayan pek çok şey var. "Anlıyorum. Onu kovduğunuzda neredeydi?

Bilmiyorum. Onu cep telefonundan aradım. Size yerini söyleyemem ama telefon numarasını verebilirim. Cebinden bir kağıt parçası çıkardı ve JD'ye uzattı. "Numara bu. Sanırım kullan at bir telefon ama yine de işine yarayacağını umuyorum.

Tavilla sandalyesinde arkasına yaslanmış, muhtemelen JD'nin bir haftalık maaşına mal olan kravatını eliyle düzeltiyordu. Adamın ayakkabıları, bir dedektifin bir aylık maaşı. Belki iki ya da üç aylık. En azından dürüst bir dedektif maaşı.

Tavilla öylece oturup soğuk, karanlık gözlerle ona bakarken bu düşünce JD'yi çok etkiledi. JD kâğıt parçasını masasının uzak köşesine, Tavilla'ya en yakın yere koydu.

"Burada oturup bütün gün sizi dikizlemekten başka bir şey istemezdim, Bay Tavilla, ama yapacak işlerim var, o yüzden sadede gelelim. Benden ne istiyorsunuz?"

Tavilla gülümsedi ve JD kendini hazırladığı için memnundu çünkü adamın gülümsemesi kanını dondurmuştu. Yüzündeki temkinli güvensizlik ifadesini zar zor da olsa koruyabildi.

"Beni arayacağınızı nasıl bildiğinizi bilmek isterim.

JD isteksizmiş gibi davranarak kâğıt parçasına baktı ve gerçek çaresizliğini belli etti. 'Annesine sonunda eve döneceğini, sizinle bir işi olduğunu söylemiş. O da bize söyledi.

"Neden?" diye sordu Tavilla, içtenlikle meraklı görünüyordu. 'Neden sana söylesin ki? Polise mi?

Çünkü onunla gurur duyuyor. Bugün o restoranın önünde  kişiye ateş atığından haberi yoktu. O sırada bilinci yerinde değildi ve onu zmek istemedik. Oğluyla vnyordu.'

Tavilla içini çekti. "Bazen en basit hatalar bile insanın ayağına çelme takar, değil mi?"

JD, Tavilla'nın Gage Jarvis'i mi yoksa kendisini mi kastettiğini merak ederek bir ürpertiye bastırdı. Thorne'u uyarmak için aklına bir not alarak, yorgunca gülümsedi. "Bazen biz polisler ancak bu şekilde rahat ederiz."

Tavilla'nın gülümsemesi bu kez gerçektir ve kara gözlerinde mizah parlıyordu. "Sicilinizi biliyorum, Dedektif. Gördüğünüz her zayıflıktan yararlanacak kadar zekisiniz. Suçluların size çelme takmasına ihtiyacınız yok."

Aman Tanrım, adam işi iyice abartıyordu. JD kızgınlığını gizledi. *Bu piç benim o kadar sık olduğumu mu düşünüyor? Dalkavukluğun onu bir yerlere getireceğini mi?*

JD ciddiyetle, "İşte bu noktada yanılıyorsun," dedi. "Ve Gage de akıllıdır."

"Onu bu yüzden işe aldım," diye kabul etti Tavilla. "Pekala, sizi araştırmanızla baş başa bırakayım. Sonunda sizinle tanışmak bir zevkti, Dedektif Fitzpatrick."

"Sakıncası yoksa bir soru daha soracağım," dedi JD ve Tavilla yükselişinin ortasında duraklayıp sandalyeye yerleşti ve kaşlarını kaldırarak izin verdi. "Jarvis'i siz mi aradınız yoksa o mu size iş için geldi?"

"Bu neden önemli, Dedektif?"

"Sadece hareketlerinin izini sürmeye çalışıyorum, kayıp zamanı açıklamak için. Ve neden bir ay önce geri döndüğünü anlamaya."

Tavilla düşündü, sonra omuz silkti. "Bana geldi. Bitkin ve zayıf görünüyordu. Söylentilere göre bir kenara sakladığı parayla çok eğlenmiş ama parası bitmiş ve sahilde ufak tefek işler yapmaya başlamış. Ona bir iyilik borcum olduğunu hatırlattığında, para isteyeceğini düşünmüştüm. Ama o bir iş istiyordu. Çalışmak isteyen bir adama saygı duyabilirdim, bu yüzden evet dedim."

"Başka bir şey istedi mi?"

"Hayır. Eski püskü bir tişört, şort ve parmak arası terlik giymişti ama yine de bir ... havası vardı. Tavilla kaşlarını çatı, kelimeyi aradı. "Gurur, sanırım. Baltimore'da kalacak bir yeri olup olmadığını sordum ve bir evi olduğunu söyledi. O

"Ne diyorsun?" Omuzlarını yukarı kaldırdı ve göğsünü dışarı çıkardı.

"mi? JD tedarik etti.

Tavilla gülümsedi. "Aynen öyle. Kızgın bir kuş gibi. Dilenci olmadığını söyledi. Ama bir plaj serserisi olarak yaşamaktan yorulduğu hissine kapıldım. Yüz ifadesi düşünceli bir hal aldı. Hatta belki de hüznü. "Sanırım eve dönmeye hazırdı. Başını temizlemek istercesine salladı, sonra bakışlarını JD'ye dikti, gözleri yine soğuktu. "Başka bir şey var mı, Dedektif?

"Evet. JD kendini küçümseyerek gülümsedi. "Bir soru daha. Başlangıç tarihini kim belirledi? Sen mi Jarvis mi?"

Tavilla başını eğdi ve kısıp gözlerle onu inceledi. "Neden? JD omuz silkti. "Meraktan.

Tavilla uzun bir süre daha onu düşündü. "Öyle dedi," diye yanıtladı sonunda. 'İşlerini düzene sokmak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Cuma günü onu aradım ve ilk görüşmemizden bu yana kendisinden haber alamadığım için Pazartesi günü işe başlamayı planlayıp planlamadığını sordum. Evet dedi, ben de dün akşam için onunla bir yemekli toplantı ayarladım. Tavilla'nın gülümsemesi kolay ama soğuktu. *Yırtıcı*. Gözleri sürüngen yarıklarına dönüşmüştü. 'Ama eminim size zaten bilmediğiniz çok az şey anlatıyorumdur. Görünüşe göre kaynaklarınız çok iyi konumlanmış.

JD dehşetini gizleyerek gözlerini kırıştırdı. *Yemeği zaten bildiğimi biliyordun*. Tavilla, Gage'in annesine yeni işinden bahsettiği hikâyesini yutmamıştı. *Hay sikeyim*. *Thorne'un kesinlikle bilmesi gerekiyor*. JD bu konuşmadan hiç hoşlanmamıştı. Thorne ona güvenmişti. Ve Lucy, JD arkadaşının güvenliğini tehlikeye attığı için çok kızacaktı. *Hay sikeyim*.

Ama yine de Tavilla'nın balık olma ihtimaline karşı yüz ifadesini nötr tuttu. "Eh, bir erkek annesine bir şeyler anlatır, sanırım. Omuz silkti. "Ben bilemem tabii. Annem pek konuşkan bir tip değildir. Jarvis'in annesi mi? Çok konuşkan. Ve oğlu için endişeleniyor. Onun hasta olduğunu düşünüyor.' Gösteriş için gözlerini devirdi. 'Her şeyi abartıyor. Tanrı aşkına, kanser olduğunu düşünüyor. Sana nasıl görünüyordu? Hâlâ zayıf mı?"

Tavilla'nın gözleri gevşedi, yüz ifadesi nazik bir ifadeye döndü.

İş adamı. "Biraz, ama bir ay öncesine göre daha sağlıklı görünüyordu. O

bronzlaşmıştı. Temizdi.' Yüzünü buruşturdu. 'Geçen ay Florida'da tanıştığımızda o kadar temiz değildi, bu yüzden dün gece bir gelişme oldu. Yeni bir takım elbise giymiş ve saçını daha koyu renge boyamıştı. Bir de sakalı vardı. Tam bir sakal değil ama ...' Kendi temiz traşlı çenesini okşadı, kelimeyi arıyordu.

"Kirli sakal mı?

'Evet, bu. Kirli sakalı vardı.' Bir kara kaşını kaldırdı. 'Öyleyse BOLO'suna eklediğiniz fotoğrafı güncellemelisiniz. Bu, üç yıl önce aile içi saldırı suçundan tutuklandığında çekilen sabıka fotoğrafıydı.

JD yumuşak bir sesle, "Bununla doğrudan ben ilgileneneğim," dedi. Artık sadece birbirlerinin etrafında dans ediyorlardı. Adamdan alabileceği her şeyi almıştı. Tavilla'nın ona vermeyi planlamadığı hiçbir şey almadığını da çok iyi biliyordu. Jarvis'in sadece eve dönmek istediğini söylediği o hüzünlü an hariç.

JD ayağa kalktı. 'Geldiğiniz için teşekkür ederim, Bay Tavilla. Verdiğiniz bilgiler ve bu bilgileri hiçbir karşılık beklemeden, kendi isteğinizle verdiğiniz için minnettarım,' diye ekledi. "İyi vatandaşlar çok nadir bulunur.

Tavilla da ayağa kalktı, dudakları gerçekten seğiriyordu, koyu renk gözleri eğlenceyle parlıyordu. 'Gerçekten benim için bir zevkti, Dedektif. Umarım avınızı yakalarsınız.'

JD onu asansöre kadar götürdü ve onunla birlikte asansöre bindi, çıkışa kadar ona eşlik etti, adamı tam olarak kimin içeri aldığını merak ediyordu. Bu soruyu daha sonra sorması gerekecekti.

Görevli güvenlik görevlisine az önce çıkan adamın tekrar içeri alınmaması talimatını verdikten sonra masasına döndü ve Tavilla'yla konuşurken Joseph'ten gelen iki telefonu cevapsız bıraktığını fark etti. Joseph telefonu açtığında, "Az önce bir ziyaretçim vardı," dedi. "Cesar Tavilla.

"Gerçekten mi? Joseph'in sesi şaşırmış gibiydi, ki bu pek sık olmazdı. "Ne söylemek zorunda kaldı?

"Bu öğleden sonra Gage'i kovduğunu söyledi ve sonra bana Gage'in cep telefonu numarasını verdi.

"Mükemmel," dedi Joseph memnuniyetle. 'Onu da yanında getir. En kısa zamanda hastaneye dönmeni istiyorum.

JD'nin midesi bulandı. "Clay?"

Hâlâ ameliyatta. Deacon burada. Ve görünüşe göre Ford, Alec ve Taylor bazı girişimlerde bulunmuşlar. Bir planları var ve Deacon bunun berbat olmadığını söylüyor. Onun sözleri.'

JD güldü, ses ofisinin sessizliğinde onu ürküttü. 'Tabii ki onun sözleri. Biliyor musun, beyaz saçlı piçi bu kadar özleyeceğimi düşünmemiştim.

Joseph sessizce kıkırdadı. "Biliyorum. Buraya geldiğinde görüşürüz.

Yirmi bir

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .15.

Taylor, Joseph Carter'ın okuması zor bir adam olduğunu düşündü; kendisi, Ford ve Alec'in planlarını paylaştıkları küçük hastane konsültasyon odasını neredeyse dolduran masanın diğer tarafında otururken onu inceliyordu. Joseph'in ifadesi, cevabının açık mı yoksa küçümseyici mi olacağına dair hiçbir işaret vermiyordu. Dört yıllık psikoloji diploması adamın granit maskesi karşısında işe yaramamıştı. Harvard'da doktora yapmış birinin bile adamın yüzünün arkasını görebileceğini sanmıyordu.

Öte yandan JD Fitzpatrick'i okumak kolaydı - ya da belki de esrarengiz olamayacak kadar yorgundu. Fitzpatrick buraya yorgun, hararetli ve sinirli bir şekilde gelmişti. O ve ekibi olası tanıkları sorgulamış, olay yerini incelemiş, Gage'in kaçış sırasında çaldığı arabaların izini sürmüştü. Ama Gage son arabadan da kurtulmuş ve ya saklandığı yere yürüyerek gitmiş ya da henüz çalındığı bildirilmemiş bir arabayı almıştı. Her iki durumda da saklandığı yeri öğrenmeye yaklaşamamışlardı.

Taylor, Ford ve Alec, Diyakoz Novak ve Daphne Montgomery izlerken Joseph ve Fitzpatrick için planlarını hazırlamışlardı. Daphne'yi okumak kolaydı. Endişe doluydu. Taylor, savcı olduğu için mahkeme salonunda daha poker suratlı olacağını düşünmüştü ama burada, oğlunun yanında otururken tam bir anne ayıydı. *Tam da olması gerektiği gibi.*

Novak güneş gözlüklerini hiç çıkarmadığı için Taylor onun yüzünü tam olarak göremedi. İşin içinde gibi görünüyordu. Her şeyden çok hafif bir beklenti içindeydi. Ford ve Alec ona güveniyorlardı, bu yüzden Taylor'ın onların kararlarına güvenmekten başka çaresi yoktu.

Fitzpatrick bir şey saklamayı umursamayacak kadar ateşli ve yorgundu. Alec'in Denny'nin cep telefonu kayıtlarını ele geçirmesine çok kızmıştı ama bunun en büyük nedeni Alec'in bunları alır almaz ortaya çıkarmamış olmasıydı. Görünüşe göre Fitzpatrick ve Clay'in kötü kazanılmış bilgilerin paylaşımı konusunda masa altından bir anlaşması vardı.

Fitzpatrick, Gage'in cep telefonu numarasını 'bir kaynaktan' 'yasal olarak' elde etmişti ama Alec aynı numarayı daha önce alarak onun şimşeklerini üzerine çekmişti. Taylor dedektifi en çok bunun kızdırdığını düşünüyordu. Çok hırçın bir ruh hali içindeydi.

Ve bana güvenmiyor. Bugün şimdiye kadar yaptıkları her konuşmada bu açıkça ortaya çıkmıştı. Ford ve Alec'in konuşmalarını dinlerken Fitzpatrick'in vücut dilinden de anlaşılıyordu. Taylor ona neden güvenmediğinden emin değildi ama bu toplantı bunu öğrenmenin yeri değildi. Bu kızları bulmak ve Gage'i adalete teslim etmekle ilgiliydi. *Benimle ilgili değildi.* Bu yüzden çoğunlukla sessiz kalmış, neredeyse tüm konuşmayı Alec ve Ford'un yapmasına izin vermişti.

Joseph sonuna kadar metanetle dinledi, parmaklarının arasında sık sık yaptığı düşünödüreceğ bir hız ve doğrulukla kalem çeviren bir eli vücudu tamamen hareketsizdi. Alec ve Ford'un işi bittiğinde sandalyesine geri oturdu.

"Denny Jarvis'e bir sahtecilik hizmeti aracılığıyla bir mesaj göndermek istiyorsunuz, böylece Denny'nin günlüğündeki cep telefonu numarasından gelmiş gibi görünecek, ki bu numaranın Gage'in telefonu olduğunu varsayabiliriz, çünkü JD'ye verilen numarayla eşleşiyor. Bu mesajın o kadar ikna edici olmasını istiyorsunuz ki Denny evini terk edip hemen Gage'in yaşadığı yere gidiyor. Denny'yi takip eden polis memuru da onu takip edecek ve bize Gage'in nerede olduğunu söyleyecek. Kaşlarını kaldırdı. "Anlıyor muyum?"

Ford başını salladı. "Evet.

"Pekâlâ," dedi Joseph aynı düzgün tonda. "Denny'nin Gage'in nerede yaşadığını ya da en azından nerede saklandığını bildiğini varsayıyorsun. Ve Gage'in şu anda orada olduğunu ve çocukların da yanında olduğunu varsayıyorsun.

'Ya da en azından bize nerede olduklarını söylemesini sağlayabiliriz,' dedi Alec. 'Ama evet, bunların varsayım olduğunun farkındayız. Ayrıca Denny'nin hücre kayıtlarının henüz *elinizde* olmadığını da varsayıyorum.

Joseph, Alec'in bariz kışkırtmalarına tepki vermedi ve Taylor bunun Joseph'in öfkesini kontrol ettiği anlamına mı geldiğini yoksa normalde hiç etkilenmediğini mi gösterdiğini merak etti. "Henüz değil," dedi. "Bu bilgiyi birkaç gün boyunca yasal olarak alamayabilirim.

Ford Fitzpatrick'e baktı. 'Saatlerdir bu dava üzerindesin. Daha iyi bir planın var mı?'

'Pek sayılmaz,' diye itiraf etti Fitzpatrick. 'Ama Denny Gage'i geri ararsa, tuzağınız erkenden ortaya çıkacak ve haberiniz bile olmayacak. Bu Gage'i daha da kızdıracak ve Lilah bizimle *konuşmadığı* için sahip olduğundan bile emin olmadığımız çocuklara zarar vererek misilleme yapabilir.

Ford ve Alec birbirlerine boş boş baktılar. "Orada bir soru var mıydı? Ford sordu.

Taylor iç çekerek cevabını Alec ve Ford'a yöneltti. "Sanırım Denny'nin "Gage'in" mesajına *gerçek* bir *sesli aramayla* cevap verebileceğini düşünmeyi ihmal ettiğimizi kastediyor, çünkü hepimiz yirmi beş yaşın altındayız ve telefonu gerçekten *konuşmak* için asla kullanmıyoruz. Gözlerini devirdi. 'Babam Daisy ve benim gün içinde en az bir kez üniversiteden onu aramamızı isterdi, böylece sesimizi duyabilirdi. Kaçırılacağımdan ve saldırganın telefonumu kullanarak ona iyi olduğuma dair mesaj atacağından ve kaybolduğumu anlamadan üç eyalet uzakta olabileceğimden endişelenirdi. Bu yüzden her zaman *sesli arama* yapmak zorundaydık. Gözlerini kırıştırdı çünkü ne demek istediğini anlamamıştı. *Ah, doğru* ya. "Denny'nin onu araması ya da mesaj atması gerçekten önemli değil. Eğer mesajımıza herhangi bir şekilde cevap verirse, mesaj bize değil Gage'in telefonuna gidecek. Değil mi, Alec?'

Alec başını salladı. 'Evet, ben de bunu düşünmüştüm - en azından yanıtın metin kısmını. Mesajı öyle bir yazardık ki Denny cevap veremeyecek kadar üzülür ya da korkardı.

'Bu büyük bir risk,' dedi Daphne sessizce. 'Eğer içlerinden biri tuzak kokusu alırsa, birlikte çalışarak bir pusu kurabilirler ve bizim bundan haberimiz olmaz. Bizim

insanlar zarar görebilir.'

'Ama biz bilirdik,' dedi Alec. 'Her halükarda bu iletişim gerçekleşti. İletişimin içeriğini değil. Denny'nin cep telefonu hesabını görebiliyoruz. Operatörü her yirmi dakikada bir arama kaydını online güncelliyor. Öğleden sonranın çoğunu izledim.

Fitzpatrick'in kaşları havaya kalktı. "Neden?" diye sordu. Alec açıkça çizgiyi aşmıştı. 'İçeri girip kayıtları kopyalayacağını ve geri çıkacağını düşünmüştüm. Bütün gün ortalıkta dolanmak için anlaşmadım. Neden böyle bir risk aldın?

Alec, Fitzpatrick'e pis bir bakış fırlattı. 'Kısmen Gage ve Denny birbirlerini tekrar ararlarsa bilmek isteyebileceğini düşündüğüm için. Ama daha çok Clay *senin* pis işlerini yaparken vuruldu ve şimdi *ölebileceği* için aklımı kaçıyorum,' diye hırladı. 'Bu yüzden Denny'nin arama kaydına biraz takıntılı olduğum için beni affet. Bu arada bir şey değil.

Fitzpatrick sersemlemiş bir halde doğruldu. Ve açıkça sinirlenmişti. "Bir dakika bekle, Alec. . . '

Novak ve Ford, Alec'in kollarından birini tutarak, ayağa fırlayacakken onu sandalyesine geri oturttu. "Alec," diye mırıldandı Novak. "Dur bakalım. Nefes al, dostum.

Taylor biraz yüzünü buruşturarak hiçbir şey söylemedi, çünkü ne söyleyebilirdi ki? Alec, Clay'in onu korumasını kirli bir iş olarak görüyordu. Bunu duymak her zaman *çok* güzeldi.

Alec gözlerini kapattı. "Özür dilerim.

"Ne için? Fitzpatrick ters ters bakarak sordu.

"Sana söylediklerim için değil," diye tersledi Alec, sonra sesini sakinleştirdi. "Taylor'a," dedi ve onun gözleriyle karşılaştığında özür diler gibi baktı. 'Sanırım savurgan kızın geri dönmesine düşündüğümünden daha fazla üzıldüm. Bu pis bir iş değildi. Clay'in yapmak istediği gerekli bir işti. Kimse onu durduramazdı. Umarım beni affedebilirsin, çünkü haddimi aştım.

Taylor küçük bir gülümseme buldu. "Henüz kimse besili bir buzağı öldürmedi, o yüzden bence sorun yok.

Alec başıyla teşekkür ettikten sonra Fitzpatrick ve Joseph'e döndü. "Denny'nin hesabında gizlenmem için "imza atmamış" olabilirsiniz ama bu bilgiyi kullanacak mısınız?

"Mesajın ne olacağına bağlı," dedi Joseph. "Ama biz yine de dinliyoruz.

Taylor, Denny ve Eunice'in arama kayıtlarının çıktılarını Joseph'in önüne yan yana koyarken, bunun en azından cesaret verici olduğunu düşündü. "Altını çizdim-

"Yazıcıyı nereden buldunuz? Fitzpatrick şüpheyle araya girdi. 'Bunu basması için hastanede kimseye vermediniz, değil mi? Bana o kadar aptal olmadığınızı söyleyin?

Taylor, Ford ve Alec hep birlikte derin bir nefes aldılar. Alec'in hâlâ sinirlerine hâkim olamadığını herkes görebiliyordu ama dudaklarını büzdü ve hiçbir şey söylemedi. Taylor ondan geriye doğru saydı. İki kez.

Kimse hemen cevap vermeyince Fitzpatrick üçüne de ters ters baktı. "Peki, sen yaptın mı?

Derin bir nefes daha alan Ford eğilerek onun kulağına fısıldadı. 'JD genellikle böyle bir pislik değildir. O da korkuyor. Boğazını temizledi. "Hayır, JD," dedi sessizce. "Alec'in arabasının bagajında bir yazıcı var. Onu kullandı. Pille çalışıyor, yani hastanenin elektriğini bile kullanmadık. Bunu bizden başka kimse bilmiyor. Taylor'ın söylemeye çalıştığı gibi ...'

Taylor, Joseph'in önüne koyduğu sayfaları işaret etti. "Denny'den annesine yapılan aramaların altını çizdim. Alec telefon kayıtlarını yazdırırken Ford ve ben onu ziyaret etmek için acil servise gittik. Bil diye söylüyorum, Memur Meyer'den bize eşlik etmesini istedik. Acil servis hemşireleri Eunice'i yoğun bakıma hazırlıyorlardı.

Novak başını öne eğdi. 'Onu neden ziyaret ettin Taylor? Onun için üzülüyor musun? Çünkü eğer Gage'in o iki çocuğu varsa, bunun nedeni annesinin onları doğrudan ona teslim etmiş olmasıdır.

Taylor bir kez daha onun gözlerini görebilmeyi diledi, çünkü bunun bir test olduğunu hissediyordu. "Çoğu insan Eunice'in bilinen bir bağımlıyla buluşmayı kabul ederek - muhtemelen gizlice, çünkü Lilah'ın bundan haberi yoktu ve haberi olsaydı onaylamazdı - kendi kendine zarar verdiğini düşünürdü. Ve,' diye omuz silkerek itiraf etti, 'ben de o insanlardan biriyim, özellikle de körü körüne inancı Jazzie ve Janie'yi tehlikeye attığı için. Ama böyle düşünüp yine de ona karşı merhamet hissedebiliyorum. Evet, kandırılmasına izin verdi, ama bazen en sevdiğimiz insanlar kirli, çürümüş, pis yalancılarıdır. *Değil mi anne?* 'Ama onları sevdiğimiz için yalan söyledikleri aklımıza gelmiyor, bu yüzden onlara inanıyoruz. Ve bize yalan söylendiğini öğrendiğimizde bile, onları sevmekten vazgeçmek ya da bir gün değişeceklerini ummak zor oluyor. Yani evet, bir parçam onun için üzülüyor. Bunu anlayabiliyor musunuz Ajan Novak?"

Novak'ın ağzının bir tarafı kalktı. "Evet, yapabilirim. Denny'nin telefon kayıtlarındaki tüm aramalara bakılırsa, annesini *çok* arıyor.

Sınavı geçmiş olmalı, diye düşündü, saçma bir şekilde rahatlamıştı. Ya da o kadar da saçma değil. Novak, Joseph ve Daphne hem Clay hem de Ford için önemliydi. Onların onayı çok önemliydi. *Buraya kadar her şey yolunda.*

"Denny her sabah ve akşam annesini arıyor," dedi hızlıca, "saat gibi. Pazar günü üç kez.

"Demek Denny iyi bir evlat," dedi Joseph. 'Ya da muhtemelen bir ana kuzusu. Her iki durumda da Eunice'i yem olarak kullanmayı mı düşünüyorsun?

Ford başıyla onayladı. "Evet. Denny bu sabah onu aradı ve dört dakika konuştular, bu da tüm aramalarının ortalama uzunluğu. Yaklaşık bir saat önce onu tekrar aramış. Görüşme süresi ona mesaj bırakmasına yetecek kadar uzunmuş. Onun burada olduğunu bilmiyor.'

"Ya da biliyor ve gelmiyor," diye karşı çıktı Joseph. 'Lilah hastane onu aradıktan sonra onu aramış olabilir. Eğer sabit hattını aradıysa, cep telefonu kayıtlarında görünmez. Bazı insanların hâlâ sabit hatları var," diye ekledi, Taylor'ın neredeyse kaçıracağı kadar hafif bir alaycılıkla.

Taylor inatçı görünmemeye çalışarak, "Bence bilseydi burada olurdu," dedi. "Şu kayıtlara bak. Denny Eunice'i arıyor. Denny onu hiç aramıyor.

Görüşmeleri kısa sürüyor. Onunla pek konuşmaz. Dedektif Fitzpatrick'e Denny'nin ezik bir oğul olduğunu söylemiş. Eğer bunu bir polise söylediyse, kesinlikle Denny'nin kendisinden saklamamıştır. Yıllar geçtikçe bir şeyler ortaya çıkardı. Yine de Denny sadakatle aramaya devam ediyor. Onu sevmesini istiyor. Eğer onun tehlikede ya da hasta olduğunu düşünmesini sağlarsak, onun olduğu yere gidecektir.

Sesi tutkulu bir şekilde yükselmişti ve şimdi etraftaki herkes masa ona bakıyordu. "Yapacak," diye ekledi usulca. Sonra ağzını kapattı, daha fazla gevezelik etmemek için dudaklarını büzdü.

Joseph kaşlarını kaldırdı. "Psikoloji diplomanı mı diyorsun?" diye sordu hafifçe. sertleşen Taylor, Ford'un yanında kılındığını hissetti. Mesajı almasını ve umarak onun dizini okşadı. Joseph hâlâ test ediyordu Belki de üçünü de test ediyordu ve bu onu da sinirlendiriyordu. Taylor cevap vermeye başladığında Daphne, "Bir dakika Taylor," diye mırıldandı.

Joseph, onu rahat bırak. O haklı, biliyorsun. Geçen Anneler Günü'nde Denny'nin karısı Missy'nin masasına güzel bir buket çay gülü geldi. Süslü bir şey değildi ama iltifat edince acı acı baktı. Eğer onunkini beğendiysen, Denny'nin annesine ne gönderdiğini görmem gerektiğini söyledi. Görünüşe göre Eunice'e tüm tatillerde abartılı çiçek aranjmanları gönderiyor ama Missy'ye çok daha küçük buketler veriyor - ve onu ancak o zaman hatırlıyor. Missy ağlamaya başladı ve Denny'nin yanında Eunice'e karşı hep ikinci planda kaldığını söyledi. Taylor da Eunice'in Denny'den hiç hoşlanmadığını gizlemediği konusunda haklıydı. Gage onun bariz favorisiydi. Denny, Eunice için bir şeyler yapmak için canını dişine takıyor. Eunice'in hala evi varken, çimlerini biçiyor, aletleri tamir ediyor, Eunice zıpla dediğinde genellikle ne kadar yükseğe çıkacağını soruyor ve tüm bunları kendi evinin tamire ihtiyacı olduğunda yapıyordu. Gage her zaman kendi üzerine düşeni yapamayacak kadar çalışmakla meşguldü. Ve Gage kendini kaybettiğinde, Eunice onu defalarca affederken, Denny'ye asla yeterince iyi olamayacağını hissettirdi.

Novak'ın beyaz kaşları, sarmalayan gözlüklerinin üstünden görünüyordu. "Denny için üzülüyor musun, Taylor?"

Novak'ın sesi Fitzpatrick gibi suçlayıcı değil de gerçekten meraklı çıktığı için Taylor ona dürüstçe cevap verdi. 'Eğer bir katile yardım etmeseydi edebilirdim. Eunice o kısmı bilmiyordu. Denny biliyordu.

Fitzpatrick isteksizce başını salladı. "Denny'nin bildiğini kabul etmek zorundayım. Onu Gage'in mazeretini sağlayan şerif yardımcısıyla ilişkilendirebildim. Şerif yardımcısının karısının, çok uzun bir hapis cezasından kurtulmasını sağladığı için Denny'ye borçlu olan bir kuzeni var. Ama bunu kanıtlayamam.

Ford, 'Denny'nin cep telefonu kayıtlarını yasal kanallardan aldığınızda göreceksiniz' dedi. Valerie Jarvis öldürüldükten iki gün sonra Denny Teksas alan kodlu bir yeri aramış. "Şerif yardımcısının karısının çalıştığı kasabadaki bir lokantayı.

'O zaman yerel Büro saha ofisinin bu bilgiye sahip olduğundan emin olacağım,' dedi Joseph eşit bir şekilde. 'Araştıracaklar. Ama şimdilik Denny'ye odaklanalım. Ben de aynı fikirdeyim. O biliyordu.'

Başka bir test. Taylor bir kez daha öfkesini bastırdı. "Biz de ona böyle bir mesaj atmayı düşündük. Yazdığı kâğıdı açtı ve yüksek sesle okudu. "Annemle parkta buluştuk. Beni takip etti, aşırı ısındı. Bayılmış. 911'i arayamadım. Beni arayan çok polis var. Bu telefondan kurtuluyorum, o yüzden benimle iletişime geçme. Gel de al onu.'

Ford telefonunu açıp çektiği fotoğrafı gösterdi. 'O zaman Eunice'in bu fotoğrafını ekleyebiliriz. Acil serviste onu ziyarete gittiğimizde çekmiştik.

Novak, 'Ziyaretinizin nedeni olarak *bu* mantıklı,' dedi. "Ama bu harika bir resim değil, Ford.

"Bunu gizlice yaptık, D," dedi Ford sinirli bir şekilde. "Oturup peynir demesini isteyecek değildik ya. Telefonu Joseph'e uzattı. "Tüplerin ve monitörlerin olabildiğince çoğunu Photoshop'la sildik, böylece Denny çok dikkatli bakmazsa onları göremeyecek.

"Yakından bakamayacak kadar üzgün olmasını umuyorsun," dedi Daphne ve Ford başını salladı.

"Eunice'i kanca olarak kullanmak kimin fikriydi? Joseph fotoğrafı inceleyerek sordu.

Taylor elini geri çekmek zorunda kaldı çünkü elini okuldaki bir çocuk gibi kaldırmaya başlamıştı. "Benim," dedi açıkça. *Ve o da bundan nefret etti. Harika.* "Yani beğenmediysen beni suçla.

"Çok iyi bir plan," diye mırıldandı Alec ve Taylor ona minnettar bir gülümseme gönderdi.

"Peki Joseph," dedi Ford ihtiyatla, "ne diyorsun?"

Joseph Ford'un telefonunu Fitzpatrick ve Daphne'ye verdi. "Çok iyi bir plan.

Taylor gözlerini kırpıştırarak adama baktı ve öfkesini kontrol altında tutmaya çalıştı. Adam onların zamanını boşa harcıyordu. Jazzie ve Janie'nin zamanını boşa harcamıştı. "Bu bir testti, değil mi?"

Joseph gözlerini doğrudan kızın gözlerine dikti ve kızın omurgasından aşağı bir rahatsızlık ürpertisi yayıldı. Kahretsin, ama adam soğuk olabiliyordu.

'Evet,' dedi özür dilemeden. 'Eğer bu bilgiyi kullanırsam, bir şeyler ters giderse sonuçlarına hazırlıklı olmalıyım. Size gizli muhbirlerim diyeceğim, ama muhbir ağımın duygusal olarak bir sorgulamayı kırılmadan halledebilecek kadar olgun olduğunu bilmem gerekiyor.

"Öyle olduğumuzdan memnun musunuz? Taylor sordu.

Tamamen değil. Ama planınızın lojistiğini düşünmek için yeterli. Üçünüz de kendi telefonlarınızdan mesaj atmayı mı planlıyorsunuz?"

"Bunun aptalca olduğunu bilecek kadar "gerçek bir beyne" sahip olmasam bile yapamam," dedi Taylor sert bir şekilde. "Telefonumu kanıt olarak aldın.

Yusuf'un gözlerinde bir rahatsızlık titreşimi belirdi ama hemen söndü. Başını öne eğdi. 'Telefonunuzun kanıt olduğunu unutmuşum. Özür dilerim.

"Kabul edildi," dedi Taylor zarifçe, telefon için mi yoksa daha önce beynini aşağıladığı için mi özür dilediğini merak ederek. İkincisi olduğunu anladı, çünkü Daphne gülümsemesini gizlemek için ağzını kapattı ve Ford gülmesini gizlemek için öksürdü.

Ford, 'Ben de benimkini kullanmıyorum Joseph,' dedi.

"Ben de," dedi Alec, biraz kafası karışmış görünüyordu. 'Kullan-at telefon kullanırsınız. Arabamın bagajında en az bir düzine var.

Joseph içini çekti. "Tabii ki biliyorsun.

"Senin için de bir tane alacağım, Taylor," dedi Alec. 'Çevrimiçi hesabına girip aramaları kullan-at numarana , böylece diğer baban aradığında haberin olur.

Taylor'ın gülümsemesi çiçek açtı. "Teşekkür , Alec.

Alec omuz silkti ama memnun görünüyordu. "En azından bunu .

Yakında tekrar elinde bir telefon olacağını bildiği için kendini biraz daha kontrol altında hissederek Joseph'e döndü. "Lilah'a hileden bahsetmeyi düşünüyor musun?

"Hayır, değilim," dedi Joseph. 'Bize karşı dürüst davranmadı. Neden kendini tuttuğu umurumda değil. Ona güvenemeyiz. Neden?

'Çünkü bu kızlar travma geçirmiş durumda ve özellikle Jazzie erkeklerden çekiniyor. Onları geri aldığımızda Lilah yanlarında olmayacaksa, güvenecekleri birine ihtiyaçları var. Beni tanıyorlar. Adamlar huysuzlanınca Taylor elini kaldırdı: "Bırakın bitireyim, lütfen. Herhangi bir hesaplaşmanın parçası olmak istemiyorum ve başka bir silaha dokunmayacağım, ama onları bulduğunuzda, her şey bittikten sonra, en azından onları tutmak için yanlarında olmama izin verin. Lütfen. Arabada kalacağım, ne derseniz deyin çelik yelek giyeceğim. Döşeme tahtalarının üzerine sinerim. Üç blok ötede bekleyeceğim. Söz veriyorum.'

Joseph Fitzpatrick'e baktı. "Onu güvende tutabilir miyiz?

Fitzpatrick hoşnutsuz bir şekilde başını salladı. 'Onu kurşuna dayanıklı SWAT minibüslerinden birine bindirip yeterince uzağa park edebiliriz. Ama yerinde kalacağına söz vermelisin Taylor. Planı unutmaları için kimsenin dikkatini dağıtmak yok.

Şaşıran Taylor'ın gözleri büyüdü. *Seni küçümseyen pislik.* Bu kelimelerin - ve çok daha kötü olabilecek diğerlerinin- boğazına tırmanıp ağzından kaçmasını engellemek için zorlukla yutkundu. *Kes şunu. Kızların yanında olmana izin veriyorlar. Kendini kaybetme yoksa fikirlerini değiştirirler.*

"Teşekkür ," dedi ve daha fazlasını söylememek için dudaklarını büzdü.

Fitzpatrick kaşlarını çatı. "Söz vermedin," dedi, sesi gerçekten endişeli geliyordu.

Gerçekte ne kadar korkmuş ve öfkeli olduğunu kimse fark etmesin diye saklanırken ifadesini eğittiği yılların her birinin deneyiminden yararlanarak kendini gülümsetti. "Söz veriyorum," dedi tatlı bir sesle. "Efendim.

Göz ucuyla hem Novak'ın hem de Daphne'nin irkildiğini gördü. Masanın altında Ford, konuşma sopasını merhametle almadan önce onun elini sıktı, çünkü boğazındaki yumrudan başka bir kelime daha çıkarabileceğini sanmıyordu.

"Lilah'ya dönecek olursak," dedi Ford. 'JD'nin daha önce onunla konuşması dışında onunla temas kurabilen oldu mu?

Fitzpatrick, 'Hector yaptı ama sadece kapıdan,' dedi. 'Hâlâ kızların onunla birlikte dairede olduğunu iddia ediyor. Hâlâ uyukluyorlarmış.

Ford sessizce, "Yalan söylüyor," dedi.

"Tabii ki yalan söylüyor! Fitzpatrick burnunun kenarını sıkarak tersledi. 'İki yeğenin şu anda onun gözetiminde olduğunu söylediğinde ona inanan yargıçlar da tanıyor. Bir telefon bekle, Joseph. Hector'u hem onu hem de beni tacizden şikâyet etmekle tehdit etti.

"Ben hallederim," dedi Yusuf sakince.

Ford'un yanağında bir kas seğirdi. 'Ama Gage onun dairesinde olabilir, onu ve kızları silah zoruyla tutuyor olabilir. Bir arama emri çıkartamaz mısın, JD?'

Fitzpatrick, 'Hayır, öyle lanet olası bir arama emri çıkartamam,' diye karşılık verdi. 'Yapabilseydim yapmaz mıydım sanıyorsun? *Yargıçları* tanımasıyla ilgili kısmı *duydun* mu? *Denedim. İki kez. İki farklı yargıç. İkisi de bir arama emri için yeterli nedenim olmadığını söyledi. Muhtemelen seni de arayacaklar*, Joseph. Israrcı oldum. Yine de hayır dediler.'

Novak, Fitzpatrick'in sinirli bakışlarını görmezden gelerek, "Yine de çocukların gerçekten kayıp olup olmadığını bilmek iyi olurdu," diye hafifçe yorum yaptı. 'Bütün bu zahmete girmeden önce. Özellikle de Joseph'in gizli bir muhbirin verdiği ipucuna göre hareket etmek zorunda kalacağını düşünürsek. Bu onun yüzüne patlayabilir.

Daphne uzun bir nefes aldı. "Joseph?" diye kararsızca başladı. "Kızların güvende olmasını istiyoruz elbette, ama bunu akıllıca yapalım, bulacağınız her türlü kanıtı kullanmamıza izin verecek şekilde. Eğer bu zehirli ağacın meyvesi ise, Gage'i adam kaçırmakla suçlayamayız.

Taylor'ın midesi panikle gerildi. *Oha. Bekle. Zehirli ağacın meyvesi mi?* Alec Denny'nin hesabını hacklemişti, doğru. Ve teknik olarak Alec yasaları çiğnemişti, bu yüzden teknik olarak hacklenen hesaplardan elde ettikleri hiçbir şey mahkemede kullanılamazdı. *Ama bu bilgiyi kızları bulmak için kullanabiliriz.* Kızlar öncelikliydi, değil mi?

Gage daha pek çok korkunç şey yapmıştı. Bir önceki sabah Valerie'yi ve o üç kişiyi öldürmekle suçlamak için ellerinde iyi kanıtlar vardı. Kızları bulduktan sonra. Başa dönüyor olamazlardı.

Joseph planımızın iyi olduğunu söyledi. Ama Taylor onun gözlerinde en ufak bir tereddüt kırıntısı yakaladı. Yeniden düşünüyordu. *Hayır, yapmayın. Lütfen o kızları Gage Jarvis'e bırakma.*

'Lilah'yı bizimle konuşturmanın başka bir yolu daha var,' diye ağzından kaçırıldı.

"Yüzündeki ifadeyi beğenmedim," dedi Fitzpatrick karanlık bir ifadeyle ve kesinlikle alay etmiyordu. 'Bana bunu başka bir şekilde duymak istemediğimizi söylüyor.

Taylor irkildi ve öfkesini dizginlemek için tuttuğu sıkı tasma bir anda koptu. "Görünüşümü ya da benimle ilgili başka bir şeyi beğenip beğenmemeniz umurumda bile değil, *Dedektif.* Fitzpatrick ona kaşlarını çatarak cevap vermek için ağzını açtı ama kadın onun sözlerini elinin tersiyle itti. 'Bu ifadeyi kullanmanız için size herhangi bir sebep verdim mi? *Hayır vermedim,*" diye devam etti, Fitzpatrick'e cevap verme şansı tanımadan. 'Yaptığım şey *tam olarak* benden istediğin şeydi, kendimi psikopat bir *katile yem* yapmak da buna dâhildi.

Oturduğu yerden hafifçe kalktı ve parmağıyla havayı dürterek artık tutamadığı kelimelerin altını . 'Beni işe aldınız. Yardımımı istediniz. *Beni de dahil ettiniz.* İşinize geldiğinde beni top yemi olarak kullanmaktan çok mutluydunuz, ama kurşunlar uçuşmaya başladığı anda

bir şekilde benim hatam oldu. Evet, babamın dikkatini dağıttım. Ve evet, yaralandığı için *üzgünüm*. Sesi kırıldı. "Çok *üzgünüm*. Ama ne kadar üzgün olsam da, bu *benim hatam değildi*. Neden çatıya keskin nişancılar yerleştirmediniz? Neden restoranın dışına kimseyi koymadınız? Çünkü lanet olası bir silahlı adamın caddenin karşısında saklanmasını beklemiyordun, işte bu yüzden. Ve bunu anlıyorum. Anlıyorum. *Seni suçlamıyorum*, o yüzden tek yaptığım *işbirliği* olduğu halde *beni* suçlama.

Aniden durdu, birden odadaki herkesin dikkatinin üzerinde olduğunun farkına vardı. Ve yanaklarının ıslak olduğunu. İşaret parmağını geri çekti ve elinin yanına düşmesine izin verdi. Kalbi küt küt atıyor, başı çarpıyor ve boğazı yanıyordu.

"Bugün bir adamı vurdum," diye fısıldadı, sonra sertçe yutkundu. "Daha önce kimseyi vurmam ama babamı vurduktan sonra bir adamı vurdum, belki de ben onu tanıyamadan ölecekti. Kot pantolonuna baktı. 'Hâlâ onun kanına bulanmış durumdayım. Çünkü *işbirliği yaptık*. Yani Dedektif Fitzpatrick, saygınızı kazanamadıysam bile en azından sizin küçümseyici *saçmalıklarınız* olmadan bu işin sonunu görme fırsatını kazandım.

Gözlerini silerek kendini sandalyesine bıraktı. Bir an için iğne atsan yere düşmezdi. Sonra Ford rahatsız bir şekilde sandalyesinde kaydı, onun elini tuttu ve *sertçe* sıktı. "Tanrım, Taylor," diye kulağına nefes verdi, sözleri sadece onun duyması içindi. "Bir dahaki sefere beni uyar.

Kafası karışmış bir halde göz ucuyla ona baktı ve hemen anladı. Yanakları kızarmış, mavi gözleri keskin ve odaklanmıştı. Ve tahrik olmuştu. Masanın etrafındaki diğer yüzlere bakarken ve her birinin gözleriyle tanışırken yüzünü boş tutmak için yapabileceği tek şey buydu. Ama masanın altında Ford'un elini sıkarak geri çekti ve onu bırakmadan önce başparmağını kendi eliyle okşadı.

Görünüşe göre Ford aklından geçenleri söyleyen bir kadından tahrik olmuş. *Bildiğim iyi oldu*. Küçülen bir menekşe isteseydi uzun sürmezdi. Taylor korunaklı biri olabilirdi ama Frederick Dawson onun fikirlerine her zaman saygı duymuş ve fikirlerini ifade ettiğinde kendini nasıl savunacağını öğretmişti. *Teşekkürler baba*.

Daphne memnun görünüyordu. Alec sevinçle sırttı ve Deacon sadece eğlenmiş görünüyordu. Ve şok edici bir şekilde, Joseph Carter ona gerçekten gülümsedi.

Ancak Fitzpatrick şaşkın ve dehşete düşmüş görünüyordu. 'Haklısınız,' dedi. 'Ama aynı zamanda yanılıyorsunuz. Sizden istediğimi yaptınız. İşbirliği yaptınız. Ve bu işi sonuna kadar götürme hakkını kazandınız. Ama Clay vurulduğu için seni suçlamıyorum.

'Beni kandırabilirdin,' dedi sessizce.

Fitzpatrick içini çekti. 'Söylediklerime dayanarak nasıl böyle düşünebileceğinizi anlayabiliyorum ve olan diğer her şey göz önüne alındığında gelişinizin zamanlamasını şüpheli bulduğumu kabul ediyorum. Özür dilerim, Taylor. Bugün beni en iyi halimle görmedin.

Başını öne eğdi. 'Kabul edildi. Teşekkür .

Fitzpatrick ona hızlıca başını salladı. 'Tamam. Lilah'ya dönelim. Onunla konuşmayı denemek ister misin? Küçümseyici bir tavır takınmadan sorduğu bu soru, Lilah'ın öfkesini yatıştırmak için özründen daha fazla işe yaramıştı.

Ve şimdi Taylor yanında oturan iri yarı, tahrik olmuş adamın farkında değilmiş gibi davranmak zorundaydı. "Evet, ama eğer polisin telefonlarına çıkmıyorsa, benimkilere de çıkmama ihtimali çok yüksek. Ancak, eğer kızlar Gage'in elindeyse, ondan gelen bir aramayı kabul edebilir.

Masadakilerin başını sallaması onu daha da iyi hissettirdi. "Gage'in numarasını taklit ederek onu aramak istiyorsun," dedi Joseph.

Taylor başını salladı. 'Elbette geri tepebilir. Özellikle de Gage onun yanındaysa ve telefonundaki arayan kimliğini görürse. Ama eğer görmezse ve ben de doğru oynarsam, Lilah bize Jazzie ve Janie'nin hayatını kurtarabilecek ayrıntıları verebilir.

Joseph başıyla onayladı. 'Hadi yapalım o zaman. Alec, git şu kullan-at telefonlardan birini getir.'

Sanki bir işaretmiş gibi, masanın etrafındaki tüm telefonlar bir dizi mesaj iletilirken vızıldamaya ve çınlamaya başladı. Oda aniden, acı verici bir şekilde hareketsizleşti. Taylor nefesini içine çekti ve telefona bakmaya korkarak gözlerini kapattı.

Ford'un elini. Göreceklerinden korkuyordu. Herkese aynı anda mesaj atılmasının tek bir nedeni vardı.

Lütfen, lütfen iyi olsun. Onu daha yeni buldum.

Sonra Ford'un kolu onun omuzlarındaydı ve onu kendine doğru çekiyordu. "O iyi," diye fısıldadı kulağına, o sırada odanın her yerinden çığlıklar yükseliyordu. "Ameliyattan çıktı ve iyileşecek.

Taylor rahatlamaktan kemikleri kırılmış bir halde onun üzerine yığıldı. Gözlerini tam zamanında açtığında kendini büyük bir grup kucaklaşmasının ortasında buldu, herkes harika, düzensiz bir kare dansı yapar gibi bir araya gelmişti. Bu insanlar babasının ailesiydi ve yaklaşık bir dakika sonra Alec kucaklaşmadan ayrılana kadar onlarla birlikte kutlama yaptı.

"Gidip kullan-at telefonları getireceğim," dedi. "Ve başlayacağız.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .05.

Annesi Stevie'nin yanına oturmak için ameliyathanenin bekleme odasına koştuğunda Ford çok sevinmişti. Çünkü polislerle bir toplantı sırasında neredeyse boşalacakken annenin gözlerinin içine bakmak? Kelimelerle ifade edilemeyecek kadar utanç verici.

Ama kendine engel olamamıştı. Taylor inanılmazdı. *Ve benim kelimelerimi kullandı*, diye düşündü Ford, gururu göğsünde patlayana kadar kabarmıştı. Memur Meyer daha önce acil servis bekleme salonuna giderken asansörde onları küçümsediğinde söylediği şeyi Taylor'ın anladığından emin değildi. Joseph ve JD'nin onu en başta bu işe bulaştırdıktan sonra ona katılmayı borçlu olduklarını söylemişti. Tanner'la buluşacağı için o kadar gergindi ki, onun kendisini gerçekten dinlediğini düşünmemişti. Ama o dinlemiş ve onun sözlerini kendi sözleri haline getirmişti.

Ve nefes kesiciydi.

Birkaç dakika önce 'tazelenmek' için odadan çıkmıştı. Bir hemşire ona bir çift önlük getirmişti, böylece babasının kanıyla kabuk bağlamış kot pantolon giymek zorunda kalmayacaktı. Ford hemşireyi annesinin gönderdiğini düşündü, çünkü

Bu tam da onun yaptığı türden bir şeydi. Harika bir anneydi. En azından onu utandırmadığı zamanlarda.

Deacon yanındaki koltuğa yerleşti ve omzuna hafifçe vurmak için eğildi. "Faith'le atış poligonuna mı gidiyorsun?" diye mırıldandı. "En iyisi. Afrodisyak. Şimdiye kadarki. İstiridyeden bile daha iyi. Hem de çok daha ucuz.

Ford gözlerini kapattı ve yanaklarındaki sıcaklığın geri geldiğini hissetti. "Çok teşekkür ederim," dedi alaycı bir tavırla. "Kahretsin Deacon, şimdi o resmi aklımdan çıkar.

Deacon'ın kıkırdaması düpedüz hınzırcaydı. 'O zaman buradaki işim bitti. Tabii küçük fantezinizde nişanlım değil de Taylor oynadığı sürece.

Ford yüzünü buruşturdu. "Tabii ki.

Sargılarını çıkaran Deacon, iç çekerek başını arkaya yasladı ve gözlerini ovuşturdu. "Kahretsin, çok yorgunum.

O da öyle görünüyor, diye düşündü Ford, birden arkadaşı için endişelenmeye başladı. 'Bak, Deacon, daha önce eşeklik ettiğim için özür dilerim. Bu tür durumların aciliyetini anladığımı biliyorum. Son zamanlarda bu kadar çok insanın ölümünü izlediğin için de üzgünüm. Teşekkür ederim.

Kaybettiklerimizden bazıları Faith'in Cincinnati'deki çalışanları için önemliydi. Bu olmuştur kaba. A az . ve CENAZELERinde özellikle de kalbimi söküp aldı. Bir yabancıya, kendi çocuklarının koca veya Oğlum değil hiç geliyor Eve. Ama ne zaman Bu aile . . . Tanrım.' Tereddüt etti, sonra iç çekti. Sadece bu da değil. Sen "Seni Batı Virginia'da bulduğumuz zamanı hatırlıyor musun?

"Evet," dedi Ford bir "*duh*" sesiyle. 'Bunların hiçbirini unutacak değilim. Neden?

"Sana kız kardeşim Dani'den bahsetmiştim ya, hani ona hastaliksız olduğunu söyleyen bir erkek arkadaşını dinlediği için hastalanan Dani?

Ford nefesini içine çekti, konuşmayı dünmüş gibi net bir şekilde hatırlıyordu. Deacon, Kimberly yalancı bir kaltak olduğu ve Ford yakınlığı için onu nazikçe test yaptırmaya teşvik ediyordu. *Çünkü ona güvenmiştim.* Deacon da Ford'a güvenmişti.

Herkesin bilmediği bir bilgi. Ford, Deacon'la arkadaş olacaklarını o an anlamıştı.

"O ... o ...'lardan biri değil. *Ölmesine izin verme.* "Tanrım, Deacon, o iyi mi?

Deacon başını salladı ama vücudu ürperdi. 'Umarım öyledir. Saldırıya uğradı. Bıçaklandı. Ameliyattan çıktı ve iyileşiyor ama Kahretsin Ford, onun için korkuyorum. HIV pozitif ve hastalanacak diye ödüm kopuyor. Ve onu kaybedemem. Kaybedemem.'

Ford bir nefes aldı ve Deacon'a burada ne kadar ihtiyaçları olursa olsun, arkadaşının onlara daha çok ihtiyacı olabileceğini fark etti. Deacon'ın omzunu nazikçe sıktı. "Ama şimdilik güvende. Değil mi? Bugün ve yarın da buna tutunmak zorunda kalabilirsin. Ve ondan sonraki her gün. Bu konuda endişelenmek onunla geçirebileceğin zamanı boşa harcamaktan başka bir işe yaramaz.

Deacon'ın ağzı yukarı kıvrıldı ve Ford tatlı bir rahatlama dalgası hissetti. "Ne zaman bu kadar akıllı oldun evlat? Deacon huysuzca sordu.

Ford dürüstçe 'Annemin meme kanseriyle mücadelesini izlemek' dedi. 'Hala bazen endişeleniyorum ama artık daha az. Bana sahip olduğumuz her günle mutlu olmamı söyleyen annemdi. Yani ...'

Deacon'ın dudakları sertçe büzüldü ve boğazı düğümlendi ama sonunda kendini tuttu. "Teşekkürler evlat," diye fısıldadı, sonra göğsü genişleyerek derin bir nefes aldı. Sandalyeye doğru gevşedi, sonra başını çevirdi ve tek gözünü açarak Ford'a şaşkın bir bakış attı. 'Davamı internetten okumadığına şaşırdım. Geçtiğimiz hafta ulusal haberlere konu oldu.

"Geçen hafta Dillon'la kamp yapıyordum. İnternet yoktu.'

Deacon sırtıttı. 'Bekârlığa veda partisi kamp gezisini unutmuştum. Tanner'ın karavanını aldın mı?'

Ford gözlerini devirdi. "Elbette. Dillon daha önce hiç yapmadığı için çadırda uyumak istedi ama Clay onu karavanı kullanmaya ikna etti çünkü Tanner çadırda uyumak için çok yaşlıydı.

Deacon homurdandı. 'Ha. Umarım Tanner bunu duymamıştır. Clay sadece klima kullanmayı seviyor.'

"Sadece o değildi. Ford yüzünü buruşturdu. "Cehennemden daha sıcaktı. Her neyse, daha dün öğleden sonra döndüm. Çenesini hınçla ovuşturdu. "Ve hemen Taylor'ın sağ kroşesiyle karşılaştım.

Deacon sevinçle sırıttı, Ford'un ona söylemesinin nedeni de buydu. Arkadaşını bu kadar üzgün görmekten nefret ediyordu. "Sana vurdu mu? Cidden mi?

Ford güldü. "Beni kıcımdan vurdu. Ona gizlice yaklaşmamayı öğrendim. Açıkçası bunu yapmak istememiştim. Arkasından yürüdüğümü duyduğunu sanmıştım ama yanılmışım.

Vay be. Çok da iyi nişancı. Eminim Clay gururlu bir babadır. Umarım biz gitmeden uyanır. Ona yüzünü görmek istiyorum. Bahse girerim pelteye dönmüştür.'

Ford sessizce, 'Hemen ,' dedi.

Birkaç dakika sessizlik içinde oturdular ve sonra Deacon içini çekti. "İtiraf etmeliyim ki son birkaç hafta o kadar kötüydü ki neredeyse Holly'yi arayıp düğüne gelemeyeceğimi söyleyecektim. Evrak işlerine gömülmüştüm ve etrafımda çok fazla ölüm vardı. Dani'nin yaralanması da cabası. Sadece partiye zarar vereceğimi düşündüm. Dani gitmemi istedi ama ben istemedim. Sonra Faith beni uçağa binmeye zorladı ve iyi ki de öyle yaptı. Sizi görmek tam da ihtiyacım olan şeydi.

'Bizim de ihtiyacımız olan şey. Siz gelmeden önce bekleme odası bir cenaze töreni gibiydi.

Kapı açıldı ve Alec elinde iki kullan-at telefonla içeri girdi, Taylor da hemen arkasındaydı ve Ford kendini biraz daha dik otururken buldu. Belli ki bir saç fırçası ve biraz ruj ödünç almıştı ve tamamen temizlenmişti ve muhteşem görünüyordu. *Vay be. Gerçekten kötüyüm.*

Adam gülünce Deacon'a, "Ah, çeneni," diye mırıldandı.

Alec, "Ocakları getirdim," dedi ve tekrar masanın etrafında toplandılar. Bu senin için Taylor. Umarım Kaliforniya'daki diğer babana ulaşabilirsin.

Telefonu değerli bir taşmış gibi tuttu. "Teşekkür . "Peki bunu nasıl oynayacağız? JD, Joseph'e sordu.

"Belki Lilah'nın telefonunu arayıp kimin açtığını görmek için bekleyebilirsin," dedi Joseph. 'Eğer arayan Gage'se Deacon, tele-pazarlamacı gibi davranabilirsin. Her zaman sahtekârlık yaparlar. Taylor'a baktı. 'Alınma ama seni palavracı olarak görmüyorum. Öte yandan Deacon, palavracıların kralı.

Deacon tırnaklarını takım elbisesinin yakasına geçirerek, "Ve bundan gurur duyuyorum," dedi. 'Ajan Novak'ın Gage'le ilgilenmesiyle ilgili bir sorunum yok. Ama,' diye ekledi Taylor

'Hayatta kalmak için saklanması gerektiğini düşündüğü için tüm hayatını saçmalayarak geçirmiş birini asla küçümseme. Eğer Clay'in gözlerine sahip olmasaydım, buradaki hiç kimse Taylor Dawson olarak doğmadığımdan şüphelenmezdi.

Joseph'in gözlerinde saygı titreşti. "Anlaşıldı.

"Teşekkür ederim. Şimdi Lilah cevap verirse, söylemek istediklerimi not ettim. Polislerin okuyabilmesi için kâğıdı masanın diğer tarafına . Hepsi başarıyla onayladı.

Alec, "Sahtekârlık sitesini açtım," dedi. "Sen hazır hazırım.

'Aramayı yapalım,' dedi Joseph, 'sonra da Denny'nin evine gidelim. Gözetleme görevindeki memur Denny'nin hızla ayrılacağını biliyor ve takip etmeye hazır. Mola sırasında SWAT kaynaklarını ve ihtiyacımız olursa Çocuk Hizmetleri'ni sıraya dizdim. Rehine kurtarma ekibini iptal ettim. Hector, Ajan Ingram'ı sorumlu bıraktı. Hector'un bu operasyon için burada olmasını istiyorum. Devam et, Alec.'

Alec aradı ve hep birlikte nefeslerini tuttular. Telefon birkaç kez çaldı ve Ford telesekretere düşeceğini sandı ama son anda Lilah açtı.

"Alo? ?" Sesi ağlıyormuş gibi kısık ve çığdı. Sonra dikkatlice çekilen bir nefes ve ardından bir fısıltı. "Gage?

Taylor ağzını açtı ama Joseph elini kaldırarak sessizce beklemesini istedi. Yüz ifadesi kararsızlıkla gerilirken birkaç saniye geçti, sonra cebinden bir mendil çıkarıp telefonu kapattı ve sesini hırıltılı bir hırıltıya dönüştürdü. "Evet.

Lilah acı dolu bir nefesle ürperdi. "Tanrıya şükür. Neredeler? İyiler mi? Gelip onları alacağım. Sadece yerini söyle. Kimse bilmeyecek, söz veriyorum. Sadece nerede olduklarını söyle.'

Joseph sessiz kaldı, eli hâlâ Taylor'ın da sessiz kalması için havadaydı. "Hayır," diye inledi Lilah. "Bir daha olmaz. *Lütfen*. Ne dediysen yaptım. İki kere.

Şimdi ne isteyebilirsin ki? Banka hesaplarımı boşalttım, yani artık nakit yok.

Yaklaşık on saniye süren sessizlikten sonra Lilah ağlamaya başladı, kocaman hıçkırıklarla. 'Kahretsin, Gage, onlar sadece küçük kızlar. Onlar *senin* küçük kızların. Bunu onlara nasıl yaparsın? Sana yalvarıyorum. İstedğin bu mu? Dizlerimin üzerinde sana yalvarmamı mı istiyorsun? Yapacağım o zaman.' Gözyaşlarına boğuldu. "Hiç gururum kalmadı. Sadece onları bana geri ver. *Lütfen*.

Joseph Taylor'a başını salladı ve Taylor derin bir nefes aldı. "Gage değil. Ben Taylor Dawson. Lütfen telefonu kapatmayın.

"Aman Tanrım. *Aman Tanrım*.' Lilah daha da çok ağladı. "Sen de mi onun elindeydin? Hayır, hayır. Güvendeyim, tamamen güvendeyim. Bunun zalimce olduğunu düşündüğünü biliyorum ve ben Üzgünüm ama Jazzie ve Janie hakkındaki gerçeği istedim ve sen telefonlarımıza cevap vermedin. Ben de telefonu Gage'in numarasını göstermesi için kandırdım.

"*Hayır*. Lilah'nın sesi dehşete kapılmıştı. 'Aradığınızı öğrenecek. Öğrenecek. Ya telefonumu dinliyorsa? Bunu nasıl *yapabildin*?'

Taylor gözlerini kapattı ama gözleri hem acıma hem de panikle dolmadan önce değil. Ford masanın üzerine koyduğu elini kendi eliyle kapatıp hafifçe sıktı.

"Gage yaralandı, Lilah," dedi Taylor sessizce ama hızlıca. Ağır kanaması var. Biliyorum, çünkü onu ben vurdum. Hastaneye gidemez, çünkü onu polise teslim ederler. Ya kaçacak ya da yerin altına girip yaralarının iyileşmesini bekleyecek. Kendini güvende hissedeceği bir yer olmalı. Bunu çoktan yapmış olabilir. Eğer ölürse, kimse kızların nerede olduğunu bilemez. Onları nerede tuttuğuna dair bir fikrin var mı? Herhangi bir ipucu, arka plan sesi ya da başka bir şey?

"Hayır. Lilah'nın sesi sertleşerek ince, kırılgan bir kabuğa dönüşmüştü. 'Seninle konuşurken beni yakaladığı için kızlarım zarar görürse, Gage için endişelenmene gerek kalmayacağı dışında hiçbir şey bilmiyorum. Sana hiç doğmamış olmayı dilediğime. Beni bir daha arama.'

Ve hat kesildi.

Yusuf mendilini cebine attı, ağzını endişe çizgileri kaplamıştı. 'Umarım kızın telefonunu dinletmiyordur. Eğer dinlemişse elimizi tamamen göstermiş oluruz.

Taylor sertçe yutkundu. "Bunu söylediğinde ne diyeceğimi bilemedim. "İyi iş çıkardın," dedi Joseph ve sonra içini çekti. "En azından Gage'in bu gece onları.'

"Ya da en azından Lilah'ı fidye için aradığında öyle *söyledi*," diye ekledi JD.

"Belki," diye izin verdi Joseph. 'Onun evinde olmadığını da biliyoruz. Şu anda Lilah için yapabileceğimiz tek şey onun güvenliğini sağlamak. Kapısının önünde nöbet tutan ajan bunu yapacaktır. Alec, devam et ve mesajı gönder.

Alec bunu yaptıktan sonra Joseph ayağa kalktı. 'Hadi gidelim. JD, sen benimlesin. Alec, burada kal ve telefonuna dikkat et. *Alışılmadık şekilde elde edilmiş* ek bilgilere ihtiyacımız olursa seni aramak zorunda kalabilirim. Ford, Taylor, siz SWAT aracının arkasına binin ve aşağıda kalın. Deacon, istersen onlarla birlikte SWAT minibüsüne bin.

Taylor'ın sırtı sertleşti. "Federal bir bebek bakıcısı olmasaydı da belirtilen kurallara uyardım," dedi sessizce.

"Bebek bakıcısı değil," dedi Deacon nazikçe. 'Daha çok bir şeyler ters giderse diye bir koruma gibi. Böylece bugün başka kimseyi vurmak zorunda kalmazsın.

Titreyerek başını salladı. 'Bunu takdir edebilirim. Teşekkür .

"Rica ederim. Deacon kapı aralığında duraksadı. "Siz ikiniz geliyor musunuz? Diğer herkes dışarı çıkmıştı ama Ford masada kaldı, eli Taylor'ın dizi, sessizce ondan da kalmasını istiyordu. "Bize bir dakika verin," dedi. "Hemen geliyoruz. Söz veriyorum.

Yirmi -iki

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, .20.

Novak kapıyı arkasından kapattıktan bir saniye sonra Ford, Taylor'ı kucağına çekti, parmaklarını saçlarına geçirdi ve öyle sıcak, öyle sert, öyle sahiplenici bir öpücükle dudaklarına yapıştı ki, Taylor'ın tek yapabildiği canını dişine takmak oldu. Öpücük çabucak bitmiş, dudakları morarmış ve kalbi bir kez daha çarpmaya başlamıştı. Kız titriyordu ve adam da titriyordu.

"Gitmeden önce bunu bir kez yapmak zorunda kaldım," diye fısıldadı, nefesi kızın şakağına sıcak bir şekilde değiyordu. 'Bir süreliğine sistemimden çıkarmak için. Beni o kadar karıştırdın ki doğru düzgün göremiyorum bile. Düzgün görmek zorundayım çünkü tekrar incinmene izin veremem.

"İlk seferinde yaralanmama izin vermedin, Ford," dedi yanağını onun göğsünün inatçı kaslarına sürterek. 'Bizi korudun. Tanrı aşkına, seni *sırtından* vurmasına izin verdin. Bir daha kahraman olma, tamam mı?

Gülüşü kararsızdı. "Eğer söz veriyorum.

"Söz veriyorum. Tekrar ürperdi, bu sefer o öğleden sonra vurulduğu anı hatırladı. "Gage'in cezalandırılmayı hak ettiğini biliyorum, ama . . . Tanrım. Çılgınlıklarını duyup duruyorum. Bunu tekrar yapamam. Bir insanı tekrar vuramam.

"Sana ateş ediyor olsa bile mi?

Adamın ayık gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildi. "Öğrenmek istemiyorum.

Ağzının köşesi kalktı. 'Benim de. Yani artık bizim için kahramanlık yok.

"Amin," dedi kararlılıkla ve yalan söylemediğini umdu. Çünkü bunlar İki küçük kız tehlikedeydi ve onları güvende tutmak için ne yapması gerekiyorsa yapacağını biliyordu. Gage'i öldürmek için vurmak anlamına gelse bile. Neyse ki

Novak ve diğerkleri, iş o noktaya gelirse, bu görevi kendileri halledeceklerdi.

Ford'un kucağından kaydı ve elini uzattı. "Gel hadi. Gitmemiz gerek yoksa bizi almadan gidecekler.

Novak'ın tesisatçı logolu bir minibüsün yanında durup saatine baktığı zemin kata koşarlarken elini bırakmadı. "İki dakika otuz," dedi sertçe.

Taylor minibüsün arkasına tırmanırken, "Özür dileriz," dedi.

Novak sonunda güneş gözlüklerini çıkarmıştı ve Novak'ın bembeyaz kaşları ile sağlıklı görünen bronzlaşmış yüzü arasındaki keskin kontrastı fark etmek için sadece bir dakikası vardı, çünkü Novak gözlerini hızla kaçırdı, yanakları Novak'ın onu dikkatle incelemesi karşısında kızarmıştı.

"Daha sık tıraş olmalısın, Ford," dedi kayıtsızca. 'Yüzünü çizmişsin. Sana her şeyi öğretmek zorunda mıyım?

"Seni tekrar gördüğüme neden bu kadar sevindim? Ford, Novak'a ters ters baktı.

Novak ön yolcu koltuğına otururken sırtıttı. "Çünkü ben harikayım.

Ford, Taylor'ın arkasına tırmanıp yan yana duran kapıları kapatırken, "Sen de bir şey var," diye mırıldandı.

Minibüsün şoförü trafiğı çıkarken başını sallayarak, 'Sen tam bir pisliksin, Novak,' dedi. "Senin korkunç kışını son kez gördüğümüzü sanıyordum.

"Beni özledin," dedi Novak soğukkanlılıkla. "Özlediğini biliyorsun. 'Belki biraz. Tıpkı sonra bir dişi gibi,'

Şoför itiraf etti, sonra dönüp Taylor'a baktı. 'Ben Dedektif Hector Rivera. Joseph için çalışıyorum ve bugün sizin şoförünüz olacağım. Nasılsın Ford? Daha önce biraz heyecan yaşadığını duydum.

Hey, Hector. Sırtım ağrıyor ve bacağı biraz zonkluyor ama onun dışında iyiyim'.

Rivera, "Bu şekilde devam edelim," dedi. 'Arkada yelekler ve kasklar var. Giyin. Benim gözetimim altındayken yaralanırsan annen canıma okur.

Ford Taylor'a baktı, yüzü utançtan kıpkırmızı olurken gözlerini devirdi. "Bu kasabadan gitmeliyim," diye mırıldandı. "Elinden gelse beni balonlu naylona sarar.

Taylor onun omzunu sıvazladı. "Onu uzun zamandır tanımıyorum ama mesafe gibi önemsiz bir şeyin sana annelik etmesine engel olacağını sanmıyorum.

Minibüsün arka tarafında pencere yoktu, ön taraftaki camlar ise koyu renkle boyanmıştı. Bir duvarda bir koltuk sıralanmıştı ve şu anda açık duran bir perde minibüsün önünü arkasından ayırıyordu. Karşı duvara bir monitör monte edilmiş, yarım düzine kabloyla bir bilgisayara ve bir dinleme istasyonuna bağlanmıştı. Tavana periskop tarzında iştirilmiş bir kamera Taylor'ın onu denemek için can atmasına neden oldu ama oturdu ve itaatkâr bir şekilde iki yelekten küçük olanı giydi.

Ford kendi yeleğinin kayışlarını gereğinden fazla kuvvetle sıktı. "Anne kelimesinin "boğmak" kelimesinin bir parçası olması tesadüf değil. Onu seviyorum ama bazen beni deli ediyor.

"En azından hâlâ ona sahipsin," diye mırıldandı Taylor. "Annem hayatım boyunca bana yalan söyledi ama onu hâlâ özlüyorum.

Ford irkildi. 'Özür dilerim, Taylor. Konuşmadan önce düşünmeliydim.'

Taylor kaskı takarken kendi kendine gülümsedi. "Sorun değil. Ve her neyse, annen hâlâ babamdan daha iyi. Beni asla gözünün önünden ayırmazdı, o zaman da sadece bir eskortla. Babamdan bahsetmişken, arama kaydımı tekrar kontrol etmek ve bu kullan-at numaraya çağrı yönlendirme ayarlamak istiyorum. Telefonunu kullanabilir miyim?"

Her şeyi ayarlaması uzun sürmedi, ama bir kez daha hiçbir şey yoktu. Arama yok, mesaj yok. Hiçbir şey yoktu. İçini çekerken Ford eğilip telefonunun ekranına baktı.

"Hâlâ aramadı mı?" diye sordu.

Telefonu ödünç aldığı önlüğünün cebine koydu. 'Hayır ve gerçekten endişeliyim. Kimseye soğuk davranmak ona göre değil. Aradığımda her zaman telefona cevap verir. Ona bir şey oldu.

Novak dönüp ona baktı. "Kim?" "Babam," dedi.

Novak'ın göz kırpması irkildiğinin tek işaretiydi. "Buraya gelmeniz için geçen iki dakika içinde Clay'in durumunda bir değişiklik oldu mu?" diye dikkatle sordu. "Oh, o dedi, Anlayış. Hayır, değil Clay. Benim diğer Baba. İçinde

California.'

Ford ona üvey babasından bahsetti ve Novak kaşlarını çatı. "Eğer bu iş bitene kadar aramazsa, birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve en yakın şerif ofisinden birinin evinize gelip onu kontrol etmesini sağlayacağım.

"Teşekkür . Dudağını ısırdı. 'Son zamanlarda birkaç kez GİA geçirdi. , küçük felçler. Ama çiftlik çalışanlarından biri ona yardım ederdi, o yüzden bu konuyu takıntı haline getirmemeye çalışıyorum.

Novak başını sallayarak, "Güzel," dedi. 'Kafanın açık olmasına ihtiyacımız var.

Küçümseyici değildi. Sadece gerçekçiydi. Onda güvendiği bir şeyler vardı. 'Gage Jarvis'i vurduğumdan beri aklım başımda değil. Üzgün değilim,' diye ekledi. "Durdurulması gerekiyordu. Onun yüzünü daha iyi görebilmek için koltuğunda kaydı. "Sen de insanları vurdun, değil mi?

'Çok fazla,' dedi Novak yorgun bir şekilde. 'Ama hepsinin de durdurulması gerekiyordu. Neden?

"Bunu aklından nasıl çıkarıyorsun?

Adam omzunun üzerinden bakıp kızın gözleriyle buluştu ve kız bir an için şoka girerek gözlerini kırptırdı. Şimdi adamın o sargılarla neyi örttüğünü görüyordu. İrisleri hem mavi hem de kahverengi olmak üzere iki renkliydi. Ama yüz ifadesini yumuşatma becerisiyle birlikte temel görgü kuralları da devreye girdi.

Novak'ın dudakları yukarı kıvrıldı. Sadece bir saniyelik de olsa onun tepkisini fark etmişti. "Bunu aklından çıkarma," dedi Novak, kadının sorusunu yanıtlarken. 'Gage Jarvis'i sonsuza dek hatırlayacaksın. Belki aktif olarak değil ama bilinçaltında. Ve bir gün bir şey göreceksin, duyacak ya da koklayacaksın ve bu seni tetiği çektiğin ana geri götüreceksin. Buna hazırlıklı olun. Nasıl meditasyon yapacağınızı ya da nasıl nefes alacağınızı öğrenin. Terapi alın. Bir dahaki sefere ortaya çıkana kadar onu tekrar küçük kutusuna koymanızı sağlayacak herhangi bir şey.

"Delirmiş bir kutudaki krikko gibi," dedi kederli bir şekilde. Bugün yaptıklarını unutmak için sihirli bir çözüm bulunabileceğini pek ummuyordu ama yine de umutluydu.

Novak kıkırdadı. "Ondan hoşlandım Ford.

Ford onun dizini sıktı. "Ben de öyle," dedi usulca. Gözlerini kapatarak koltuğuna geri yerleşti ama eli onun dizinde kaldı.

Birkaç dakika sessizlik içinde yol aldılar, sonra Novak'ın sesi karıştı. 'İncittiğin, vurduğun ya da öldürdüğün kişiyi gerçekten unutabildiğinde endişelenmelisin. Çünkü bu ruhunun bir parçasını kaybettiğin anlamına gelir.

Dedektif Rivera boğazını temizledi. "Amin," diye mırıldandı kabaca.

Taylor sadece tetiği çekerek ruhunun bir parçasını kaybetmiş gibi hissederek içini çekti. Çekilen tüm o tetiklerin ön koltuklarda oturan iki adamın ruhları üzerindeki kümülatif etkisini merak etti.

Ve kolluk kuvvetlerinde bir kariyer yapmayı hiç düşünmediği için şanslı yıldızlarına şükretti. Duygusal travma geçirenlere hayatlarının parçalarını toparlayabilmeleri için danışmanlık yapmak, kendi ruhunun kaderi hakkında endişelenmek zorunda kalmadan yeterince zor olacaktı.

Ama aynı şey. Farkına vardığı şey nefesini kesti. Gelecekteki müşterileri parçaları toplamazsa, Jazzie ve Janie gibi küçük kızlar asla iyileşmez ve dolu dolu, ödüllendirici hayatlar yaşamazsa? Umurunda olacaktı. Ve hatırlayacaktı.

Her yüzü ve her ismi. Ve bu canını . Hem de çok. *Bununla nasıl başa çıkabilirim?*

Birdenbire bunaldı, nabzını kontrol etmek için derin bir nefes aldı.

"Kurbanları da hatırlıyor musun?" diye sordu, cevabı zaten biliyordu.

Novak'ın dudakları acımasızca düzleşti. 'Her biri. Sen, Hector?'

Evet. Her biri. Çocuklar en kötüsü. Umarım bu kızlara zamanında ulaşırız. Kafamın içinde yeterince bebek hayalet dolaşıyor.

Novak homurdanarak onayladı. "Sabahın üçünde "kaybet" sütunu beni uyandırdığında hatırlamak için "kazan" sütununda birkaç yüz olmasını isterim.

Terapist olduğumda bununla böyle başa çıkacağım. Kazandıklarımı hatırlayacağım.

Lütfen Tanrım, Jazzie ve Janie'nin kazanmasına izin ver. Lütfen.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, saat 10.00.

"Denny, Edmonson ve Appleton'ın köşesinde durdu. Ön taraftaki telsizden Joseph'in sesi geldi ve Ford, Deacon'ın minibüsün önünden geçip arkadaki gözetleme konsoluna oturmasına izin vermek için koltuğunda döndü. Hector perdeyi çekerek onların sokağı -ve sokağın onları- görmesini engelledi ama saniyeler sonra duvara monte edilmiş monitörde sokak görüntüsü belirdi.

Sokak, her yerde görülen birbirine bağlı evlerden oluşan uzun bir sıraydı. Baltimore'un üzerinde. Şehrin bu bölümü çok daha iyi günler görmüş gibi görünüyordu ama daha kötüsü de olabilirdi. Şimdi sessizdi, çok az araba ya da yaya trafiği vardı. Ford bunun iyi bir şey olduğunu düşündü. Eğer Gage tekrar ateş etmeye başlarsa, çapraz ateş altında kimse kalmayacaktı.

Deacon kulaklıklarını taktı ve kamera taraması yaptı. "Elimizde görüntü ve ses var," dedi. 'Bir blok arkanızdayız. Çocukları aldıktan sonra yaklaşacağız.

Gage'in ağabeyi Denny yemi hemen yutmuş ve arabasını cehennemden çıkmış bir yarasa gibi sürerek evden uzaklaşmıştı. Joseph ve diğerleri, adamın kardeşinin saklandığı yere varmadan önce bir polis tarafından durdurulacağından endişe ediyorlardı.

'Sıra evlerden birine giriyor,' dedi Yusuf.

Deacon bir düğmeyi çevirdi ve monitör ikiye ayrıldı; bir tarafta bekledikleri sokak, diğer tarafta ise yıkık dökük bir sıra ev görünüyordu. 'Yayınınızı aldık. Beklemedeyiz.

"Sırada ne var? Ford sordu.

"Taylor onu vurduktan sonra Gage'in buraya dönmemesi için dua ediyoruz," diye cevap verdi Joseph, "ve Denny ya kimse cevap vermediğinde dışarı çıkar ya da Gage'in odasının kapısını açmayı başarır ve kızları kendisi bulur.

Deacon kuru bir sesle, 'Bu sayede bazı evrak işlerinden kurtulmuş oluruz,' dedi. "Bahşişinizin kaynağını düşünürsek.

Ford, Alec'in bilgisayar korsanlığı sayesinde bulduğu telefon numaralarını kabul ederken Joseph'in karşılaşacağı riski tam olarak düşünmemişti. Ama Joseph riski düşünmüş ve yine de gelmişti. *Annem iyi seçim yapmış*, diye düşündü.

"Ama ya Gage geri gelirse? Deacon karşı çıktı. 'Ya şimdi oradaysa? Silahlara erişimi olduğunu biliyoruz.

"O zaman destek çağırır ve rehine protokollerini uygularız," dedi Joseph acımasızca. 'Birinci önceliğimiz kızları güvenli bir şekilde dışarı çıkarmak. Serpintiyle daha sonra ilgileniriz.

"Umarım Gage'i buraya geri dönemeyecek kadar kötü yaralamışımdır," diye fısıldadı Taylor şiddetle. "Belki de bir ara sokakta kan kaybediyordur.

Ford onun elini sıkıca kavradı ve gözleri monitöre yapışmış bir şekilde tuttu. "Ben de.

Baltimore, Maryland, 23 *Ağustos Pazar, saat 10.00.*

Yere uzanan Jasmine gözlerini kapalı tuttu, yavaş ve derin nefesler almaya odaklandı, nefes alışının ritmini onunkiyile eşleştirdi, böylece onu uyandırarak ürkütmeyecekti. Bir süre daha uyuduğunu düşünmesine ihtiyacı vardı. Hızlı ya da sert nefes aldığını duymasını istemiyordu. Kıpırdamadan yatmadığını, önce ellerinin, sonra da tüm vücudunun kıpırdadığını ve yer değiştirdiğini fark etmesini istemiyordu.

Biraz zaman almıştı ve bilekleri şimdi yanıyor ve kanıyordu ama başarmıştı. Elleri serbest kalmıştı! Sevinçten çılgılık atmak istemişti ama adamın hâlâ uyuduğundan emin olmak için sessiz kalmıştı. Sonra ayak bileklerindeki iplerin düğümlerini çözebilmek için vücudunu ikiye bükerek kasıldı. Bu o kadar uzun sürmemişti ama daha sık durup nefes almasını gerektirmişti. Ağzındaki tıkaçı çıkarmamıştı, eğer adam uyanıp ona bakacak kadar uzun süre kalırsa serbest kalan ellerini saklamak için sırt üstü dönebileceğini düşünmüştü.

Ama böyle bir şey olmamıştı. Adam horlamaya devam ediyordu ve ayakları artık serbestti. Sırada Janie'nin ayak bileği ipleri vardı, ama bu da onu

Nefes almakta da zorlanıyordu. Janie'nin iplerini bağıladığında sarhoş değildi ve ipler gerçekten çok sıkıydı.

Yine de pes etmemiş ve Janie'nin düğümlerini çözmeyi başarmıştı ama tamamen değil, çünkü adam onları iki kez bağlamıştı.

Tüm bunlar olurken Janie uyanmamıştı ve Jasmine bu konuda paniklemeye başlamıştı. Janie normalde ağır uyurdu ama Jasmine düğümlere ulaşmak için parmaklarını kız kardeşinin derisine sokmak zorunda kaldığında bile kıpırdamamıştı.

Ya Janie'ye çok fazla ilaç verildiyse? Benadryl yüzünden biri ölebilir mi? Ya hiç ? *Ya onu taşımak zorunda kalırsam?* Jasmine taşıyabileceğinden emin değildi.

Çok yoruldum.

Sadece bir dakikalığına dinlenmesi gerekiyordu, bu yüzden şimdi yere uzandı, kız kardeşinin yanına uzandı ve kendi nefesini düzenlemeye çalıştı. Gerçekten uykuya dalmadan uyuyormuş gibi davranmaya çalışıyordu. Böyle bir şey olursa çok kötü olurdu. *Beni öldürürdü.* Jasmine'in tek bir şüphesi bile yoktu. *Beni öldürecekti, sonra da Janie'yi.*

Uyuyormuş gibi yapmak zor değildi. Ne de olsa Lilah Teyze onu kontrol etmeye geldiğinde uyuyormuş gibi yapmak için çok pratik yapmıştı, çünkü Lilah onun uyanık olduğunu görürse telaşlanıyor, yastıkları dolgunlaştırıyor ve Jasmine'in ılık süt isteyip istemediğini soruyordu.

Ilık süt mü? Gerçekten mi? Jasmine kusmak istedi. Sıcak süt düşüncesiydi, diye kendini temin etti. Ona yardım ettikten sonra giysilerinde kuruyan kanıyla hiçbir ilgisi yoktu. Ya da kendi kanının teninde kurumasıyla. *Sevimli köpek yavrularını, resim dersini, hatta ılık sütü düşünün.* Onun kanının kokusu dışında her şeyi.

Çünkü kusamıyordu. Kaçması gerekiyordu. Janie'yi yakalanmadan kurtarması gerekiyordu. Ya sonra? O zaman plan çok basitti.

Janie yürümeye başladığında, Jasmine onu kapıldığı gibi hızla koşturmakla başladı. Kapıdan çıkıp sokağa doğru. Biri onlara yardım etmeliydi. *Biri bize yardım etmeli,* diye düşündü umutsuzca.

Birinin onları arayıp aramadığını bile merak ediyordu. Onun Lilah'yla konuştuğunu duymuştu, teyzesinin polisi aramayacağına dair söz verdiğini duymuştu. Lilah'nın gerçekten polisi aramayacak kadar aptal olmadığını umuyordu. Birinin büyükannesini bulmuş olmasını ve onun iyi olmasını umuyordu. Her ne kadar kendi torunlarını deli bir adama teslim etmiş olsa .

O gün gördüklerimi Lilah'a anlatmalıydım. Onu gördüğümü, annemi öldürdüğünü söylemeliydim. Birilerine bir şeyler söylemeliydim. Neden söylemedim? Neden bu kadar aptaldım?

Çünkü aklını kaçıracak kadar korkmuştun, salak. Aptal olmakla aynı şey değil.

Bu hiçbir şeyi değiştirmede, çünkü hâlâ buradaydı, kirli bir zeminde kız kardeşinin yanında yatıyor ve nasıl kaçacağını bulmaya çalışıyordu. *Uyumaya devam et, seni piç kurusu. Tanrı aşkına, sakın uyanma!*

Koridordaki bir gürültü onu kaskatı kesip dinlemesine neden oldu. Ağzını açıp bir nefes aldı ve yardım için çığlık atıp atmaması gerektiğine karar vermeye çalıştı. Ama burada yaşayan biri varsa, muhtemelen onun gibi uyuşturucu bağımlısıydı. Ona yardım etmeyeceklerdi ve o da onu kızdıracaktı. Bu yüzden ağzını kapattı, sessiz olmaları ve uyumasına izin vermeleri için dua etti.

Böylece koşabilirim. Lütfen, lütfen. Lütfen, bırak uyusun.

Biri kapı kolunu sallayıp küfredince umutları suya düştü. Dışarıdaki her kimse kendini kapıya doğru atıp kırmaya çalıştığında kapı gıcırdadı.

Üstünde, adam yuvarlanırken yatak devrildi. *Uyandı. Lanet olsun.* "Git buradan," diye mırıldandı. "Sadece defol git ve beni yalnız bırak. "Gage?

Ses alçak ve acildi. *Denny Amca.* "Kapıyı aç.

Jasmine'in kalbi yerinden fırladı, sonra da sanki biri ona yumruk atmış gibi sert bir gümbürtüyle yere düştü. Denny Amca babasının burada olduğunu biliyordu. Denny de bunun bir parçasıydı. *Ona güvenemem.*

Hayır, diye kendini düzeltti, Gage Jarvis onun babası *değildi*. O bir katildi. *Babam değil.* Ve bunun için minnettardı.

Gage yataktan kıpırdamadı, yalnız kalmak için bir kez daha yalvardı ama Denny kapıya vurmaya başladı.

"Aç kapıyı! Aç şu kapıyı yoksa seni içeri tıkarım, şaka yapmıyorum!"

'Kapa çeneni! Geliyorum! Gage kendini ayağa kaldırırken yatak gıcırdadı. Sendeleterek kapıya doğru yürüdü, neredeyse Jasmine ve Janie'ye takılıyordu. "Lanet olsun," diye hırladı ve onlara tekme attı. Ayakkabısının burnu Jasmine'in kalçasına çarptı ama dengesini kaybetmişti ve gerçekten acımadı. Olması gerektiği gibi değil.

Kapıya kadar geldi, şimdi sırtı onlara dönüktü. Janie'nin uyuyan bedenini kendi bedeniyle örten Jasmine telaşla etrafına bakındı. Sadece bir kapı vardı ve pencere kapalı kalmıştı. Bunu biliyordu çünkü kendisi açamadığında şikâyet etmişti.

Düşün. Düşün. Janie hala bağlıydı. Durmamalıydım. Dinlenmemeliydim. Onları asla geçemezdi. Janie'yi taşıyor olsa bile. Ama onu geride bırakmayacağım. Ne olursa olsun.

Gage kapıyı bir aralık açtı. "Tanrı aşkına, ne istiyorsun?" diye tısladı.

Sırtı onlara dönüktü, bu yüzden Jasmine doğrulup Janie'nin ayaklarını kendine doğru çekti ve çılgınca düğümleri çekiştirdi. *Sadece biraz daha. Boğazında bir hıçkırık birikiyordu. Ağlama,* dedi kendi kendine. *Seni duyacak. İkinizi de öldürecek ve Denny Amca sana yardım etmeyecek.*

"Annem için geldim," dedi Denny *ahmak* bir sesle. "Gelip onu almamı söylemişsiniz.

"Halüsinasyon görüyorsun," dedi Gage başını sallayarak. "Ve sarhoş olan benim.

"Beni içeri alın. Annemi eve götüreceğim, sen de kendi yoluna gidebilirsin. Denny zorla açmaya çalışırken kapı hareket etti.

Gage onu geri itti. 'Ve sana söylüyorum o burada değil. Lanet olası parkta.'

"Şimdi mi? Dışarısı karanlık.'

"Şu anda nerede olduğunu nereden bileyim? Gage kavgacı bir tavırla karşılık verdi. 'Onu son gördüğümde parktaydı. O da bu öğleden sonraydı.

"Bu öğleden sonra mı? Denny yineledi, sesine panik karışmıştı. "Neden parka gitsin ki zaten? Dışarısı yüz derecenin üzerinde.

Gage derin bir iç çekti. 'Çünkü benimle orada buluştu, tamam mı? Ben ayrıldığımda hâlâ oradaydı. İyi olduğuna eminim.

Ama Jasmine bile Gage'in sesindeki belirsizliği duyabiliyordu.

"Ne yaptın sen, Gage? Denny sordu, sesindeki panik korkuya dönüşmüştü.

"Hiçbir şey. Benim de sana söyleyecek başka bir şeyim yok,' dedi Gage kalın bir sesle. Kapıyı kapatmaya çalıştı ama Denny daha sert itti.

"Ama *bana* mesaj attın," diye ısrar etti Denny. "İşte, telefonuma bak, şu resme.

'Sana hiç mesaj göndermedim. Telefonunu suratımdan çek. Hâlâ biraz sarhoştur ama sesi çoğunlukla uykulu ve huysuz geliyordu. Jasmine göz ucuyla Denny'nin elini ittiğini gördü. "Resme kendin bak. Uyumam gerek.

Parmakları ipe uğraşırken kalbi boğazında düğümlendi ama *sonunda* ip gevşedi ve Janie ipi fırlatıp attı. Janie de *sonunda* kıpırdandı ama gözleri geniş ve cam gibiydi. Gage gibi o da hâlâ yarı uykuluydu.

Jasmine parmağını dudaklarının üzerine koydu ve Janie gülümseyerek gözlerini tekrar kapattı.

"Olamaz," dedi Denny sessizce. "Aman Tanrım. Bu resim senin odanda çekilmedi. Hastanede çekildi. Sesi şimdi daha da paniklemiş, kendi kendine konuşuyormuş gibi alçalmıştı. "Daha önce tüpleri görmemiştim. Şu anda hastanede, makinelere bağlı. Sesi daha da yükseldi, çaresizdi. "Bu resmi sen göndermedin. Annem gerçekten burada değil, değil mi?" 'Sana söylemişim, pislik herif. Şimdi beni yalnız bırak. Uyumaya devam edeceğim. Gage kapıya doğru eğildi ama kapı aniden açılınca tökezleyerek geri çekildi.

Denny bir futbol oyuncusu gibi omuzlarını indirerek içeri daldı ve Gage'i odanın diğer ucuna savurdu. Jasmine, yolundan çekilmek için Janie'yi hızla yatağın altına sürükledi.

İşte bu kadar! Kaçmalıyız - şimdi! Janie'nin omzunu salladı. "Uyan!" diye fısıldadı. "Janie, uyan.

"O burada değil! Denny bağırdı ve Gage'le birlikte yatağın üzerine düştüklerinde yatak eğildi.

"Ne oluyor Denny? Gage tükürdü. "Kahretsin, canımı yakıyorsun. "Daha kötüsünü de yaparım, seni zavallı orospu çocuğu. O *burada* değil çünkü lanet *hastane*."

"Bırak beni. Kemiğe çarpan bir yumruk sesi duyuldu ve yatak tekrar eğildi. Yukarıda yuvarlanıyorlardı. Kavgaya ediyorlardı. Ona ve Janie'ye dikkat etmiyorlardı. "Denny ... Gage'in sesi sertti ve boğuluyormuş gibi öğürüyordu.

Bu bizim tek şansımız olabilir. Janie'nin omzunu tekrar, daha sert bir şekilde sarstı. "Uyan," diye yalvardı. "Lütfen.

"Seni öldürmeliyim," diye Denny. 'Annem hastanede, kolunda bir serum . Daha önce resimde görmemiştim ama şimdi görüyorum. Orada duruyor. Ona ne yaptın?

"Uyuması için ona küçük bir şey verdim," dedi Gage boğuk bir sesle. "Hepsi bu kadar.

Yatak sarsıldı ve boğulma sesleri daha da yükseldi. "Ona *sakinleştirici* mi verdiniz? Sonra da onu parkta *yalnız mı* bıraktınız? Bu sıcakta? Denny bir aslan gibi kükredi. "Seni moron. Lanet olası *Parkinson'u* var. Onu hastaneye yatırdın! Bak!"

Bir duraklama daha. "Bu resmi nereden buldun? Gage birden sesi çok daha ayık bir şekilde sordu.

Koşun. Koş. Gerekirse Janie'yi taşı. Jasmine, Janie'yi de beraberinde sürükleyerek yatağın altından çıktı. Kız kardeşinin göz kapakları titreyerek açıldı ve Jasmine parmağını dudaklarına bastırarak rahatlardı. "Sessiz ol," diye seslendi ve Janie hâlâ sersemlemiş bir halde başını salladı.

En azından artık onu taşımak zorunda değilim. Jasmine bunu nasıl başaracağından emin değildi. Janie küçük bir çocuk için gerçekten ağırdı.

"Bana mesaj *atmıştın*," diye bağırdı Denny. "Hatırlamayacak kadar sarhoş musun?"

'O kadar *aptal mısın? Oyuna* getirildin. Seni *moron*. Yatak yeniden sallanmaya başladı ve Jasmine yuvarlanırken ayaklarının yer değiştirdiğini görebiliyordu. Kontrol artık Gage'deydi ve daha fazla yumruk sesi ve Denny'nin acı dolu homurtuları karşısında irkildi. "Polisler seni kandırdı. Buraya gelmen için numaramı taklit ettiler.

Hayır. Bu mümkün değil. Kimse beni takip etmedi. Dikkatliydim.' Denny'nin sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Sen bir pisliksin ve beni de kendinle birlikte batırırsan lanetleneceğim.

Bunu keskin bir tıkırtı izledi ve Denny gevezelik etmeye başladı. 'Gage, hayır! Hayır! Hayır! Silahını indir. Lütfen. Bunu bir düşün. Sana *yardım* ettim. *Sana yardım ettim.*'

Bu kadar. Gitmemiz gerekiyor. Jasmine, Janie'nin elini tuttu ve kapıyı işaret etti. "Hızlı koş," diye bağırdı. "Sakin durma. Bir nefes aldı, dua etti, sonra sıçradı ve koşmaya başladı.

Kapı hâlâ biraz açıktı. Janie'yi sürükleyerek içeri sokarken Denny'nin yalvarışlarını duyabiliyordu.

Konuşmayacağım, Gage. Söz veriyorum. Konuşmam, çünkü ben de hapse girerim. Sadece beni bırak. Kaçacağız. Kaçmana yardım edeceğim.'

"Hayır," dedi Gage. 'Elimde koz var. Sen bir yüksün, Denny. Üzgünüm.

Kaldıraç mı? Merdivenlerin yarısında, Jasmine dondu kaldı, eli tırabzanı tutuyordu. *Bu biziz. Kaldıraç biziz.* Ama artık odada değillerdi. *Çok kızacak. Çok kızacak.* Ve Jasmine onun kızdığında neler yapabileceğini biliyordu. "Acele et Janie," diye ısrar etti, kalan merdivenlerden aşağı koşabilmeleri için kız kardeşini yarı kaldırarak.

Her an gittiklerini fark edebilirdi. *Düşün, düşün.* Onları yakalayabilirdi. Daha hızlıydı. Merdivenlerden iniyordu. Önce sağa, sonra sola baktı. İki kapı vardı. Ön ve arka. *Onu kandır ve saklan.* Ön kapı daha yakındı. O tarafa gittiklerini düşünecekti. Ayakkabılarından birini kapıp ön kapıya doğru fırlattı, sonra Janie'yi arkaya sürükledi. *Dışarıya açılan kapı nerede? Nerede-*

Çamaşır odasıındaydı. Kapı kolu döndü ve Jasmine

Dışarının sıcaklığı yüzüne vuruyordu. Kapıdan girdiklerinde hava kararmıştı.

Kapı.

Eğer polis Denny'yi takip ettiyse, buralarda bir yerde olmalıydı. Onları bulmak zorundaydı. *Ön kapıdan çıkmalıydım. Muhtemelen oradadırlar.* En azından televizyonda bekledikleri yer orasıydı. O ve Janie uzun bir ev sırasının ortasında duruyorlardı. Sıra evler, hepsi birbirine bağlı. Sokağa çıkmak için ara sokak yoktu. *Ön taraftan çıkmalıydım.* Şimdi sonuna kadar koşmak zorundaydılar. Ne tarafa gitmelilerdi? *Hangi yoldan mı?*

Sağ tarafı seçti ve Janie'yi sürükleyerek koşmaya başladı, ama silah sesleri tökezlemesine neden oldu, ayakları olduğu yerde dondu kaldı. İki el silah sesi.

Janie onun tişörtünü çekti. "Jazzie? O da neydi öyle?"

"Denny Amca'yı vurdu," diye fısıldadı Jasmine, yaşadığı şoktan sıyrılmıştı. Denny'nin Gage'i vurmuş olmasını ummak çok zordu.

"Baba? Janie kafası karışmış bir şekilde sordu. "Babam Denny Amca'yı mı vurdu?"

Babamız değil. Ama bununla daha sonra ilgilenecekti. 'Koş, Janie. Olabildiğince hızlı. Ayaklarını hareket etmeye zorlayarak koştu, Janie'yi de peşinden sürükledi.

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, 10.03.

Joseph telsizden, 'Üç dakikadır içeride,' dedi. 'Muhtemelen annesinin orada olmadığını bilecek kadar uzun. Ben içeri giriyorum. JD, sen al-' Ardı ardına gelen iki keskin *çatırtı* onun sözünü kesti.

Taylor irkildi. *Aman Tanrım.* Biri ateş ediyordu. Ve kızlar... Orada olmaları için dua ediyordu. Şimdi orada olmamaları için dua ediyordu. İyi olmaları için. Hâlâ hayatta olmaları için.

"Kahretsin," diye tükürdü Joseph. 'Ateş açıldı. Hector, destek çağır, sonra ikiniz buraya gelin. Minibüsü olduğu yerde bırak. Ford, aracı terk etme. JD, gidelim.'

Dedektif Rivera ve Ajan Novak, Joseph'in emirlerini yerine getirip onu Ford'la yalnız bırakırken Taylor dehşet içinde televizyon ekranına baktı. "Kaç el ateş edildi?" diye sordu kısık sesle.

"İki kişi gibi geldi," dedi Ford, çenesi gerilmişti. "Bu çocukları Gage'in vurduğu anlamına gelmez, Taylor.

"Biliyorum. Denny'yi vurmuş olabilir.' Gözlerini ekrandan ayıramıyordu. 'Eğer Denny öldüyse, onu tuzağa biz düşürdük. Onun kanı bizim ellerimizde, Ford.'

Ford inatla, 'Denny kiminle uğraştığını biliyordu,' dedi. 'Gage'in ne yaptığını biliyordu ve onu korudu. Kahretsin, Denny ateşi kendisi açmış olabilir. Vurulan Gage de olabilir. Bunu bilemezsiniz. Ama ne olursa olsun, Denny skoru biliyordu.

"Doğru," mırıldandı, bir gün buna inanacağını umuyordu.

Joseph ve Rivera'nın binanın önünden girmesini, Fitzpatrick ve Novak'ın da arkadan dolaşmasını izledi. Uzun bir ev sırasıydı ve Denny'nin girdiği ev ortadaydı, bu yüzden Novak ve Fitzpatrick bir taraftan yukarı ve arkadan aşağı koşmak zorunda kaldılar. *Acele edin. Acele et, lanet olsun.*

Başparmağı aniden yandı ve tırnağını ısırđığını fark etti. Ellerini kucağında kavuşturdu ve bakışlarını monitöre çevirdi. Evin görüntüsü durağandı. Hiçbir şey olmuyordu, hiçbir hareket yoktu.

Ama bölünmüş ekranın diğer tarafında . . . *Bu da ne böyle?* Ayağa kalktı ve gözlerine inanamayarak monitöre doğru eğildi. "Ford, bak. Onlara en yakın binanın kenarını işaret etti, orada iki küçük figür belirmişti, koşabildikleri kadar hızlı koşuyorlardı.

Janie'yi sürükleyen Jazzie'ydi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Ford, dehşete düşmüştü. Bir sonraki nefesinde hareket ederek minibüsün yan kapısını açtı. Telefonunu Taylor'a doğru itti. 'Deacon'ı ara. Acele etmesini söyle. Sonra minibüsten çıkıp çocuklara doğru koşmaya başladı. Omzunun üzerinden, "Favorilerimin arasında," diye seslendi.

Taylor elleri titreyerek telefonu karıştırdı. Tam Novak'ın adını bulmuştu ki köşeden başka biri döndü. İri yarı, erkekti ve iki kıza doğrulttuğu bir silah taşıyordu.

Aman Tanrım. Novak oraya zamanında varamayacaktı. Minibüsten inmiş ve Fordun peşinden koşuyordu.

Karar.

"Jazzie! Taylor bağırdı. "Bu !

Jazzie'nin yüzündeki rahatlama ifadesi, Taylor o öğleden sonra ateş ettiğinde Gage'in attığı çılgılığın anısını ve bununla birlikte gelen suçluluk duygusunu silmek için uzun bir yol kat edecekti. Jazzie keskin bir dönüş yaptı ve Janie tökezleyerek kız kardeşini de kendisiyle birlikte aşağı çekti.

"Bayan T-Taylor! Jazzie ağladı. "Bize yardım edin, lütfen! Dizlerinin üzerine çöktü, panik içinde omzunun üzerinden baktı, sonra tekrar ayağa kalktı ve kız kardeşinin elini hiç bırakmadan koşmaya başladı. 'Bizi kovalıyor! Silahı var! Geliyor!

Ford hızını artırarak kızlara ulaştı ve onları birer kollarının altından yakaladı. "Beni takip edin," diye bağırdı Taylor'a, "ve şu kapıları kapatmaya hazır olun.

Yoksa bunların hepsi boşa gidecek, çünkü Gage hepimizi öldürecek.

Taylor Ford'un peşinden koştu, ama yaralı bacağına rağmen Ford daha hızlıydı, adımları daha uzundu ve kızları minibüsün arkasına, Taylor'ın aralarındaki mesafeyi kapatabileceğinden daha hızlı bir şekilde götürdü.

Sadece birkaç tane daha ... Kalçasında bir acı patladı ve haykırdı, sesi kendi kulaklarına tiz ve cırtlak geliyordu. Onu vurmuştu. Tıpkı Clay'i vurduğu gibi. Gage bacaklara saldırmıştı, çelik yeleğe değil. *Bunu hatırlamalıydı.*

Yarı zıplayarak, yarı sürüklenerek minibüse doğru ilerlerken, yanından öfkeyle kükreyen iri bir şey geçince kaşlarını çattı. Başını tam zamanında çevirdiğinde Ford'un Gage'i iki bileğinden tutarak yere düşürdüğünü gördü. "Seni piç kurusu," diye hırladı Ford. "Kimi istersen ona zarar verebileceğini mi sanıyorsun? Hâlâ taktığı taktik kaskını kullanarak Gage'e, yaşlı adamın acıyla homurdanmasına neden olacak kadar sert bir kafa darbesi indirdi.

Güzel, diye düşündü Taylor. *Umarım acır, pislik.*

Ford, Gage'in bileğini sıkarak silahı bırakmasını sağlamaya çalışıyordu ama Gage omzundan vurulmuş bir adam için şaşırtıcı derecede güçlüydü. Taylor birkaç saniye boyunca donuk gözlerle olanları izledi, acının içinden ne yapması gerektiğini düşünmeye çalıştı. *Ah, evet. Ford'a yardım et.*

Kendini iki adama doğru sürükledi ve dizlerinin üzerine çökerek kontrol edebildiği dizini Gage'in silah tutan eline geçirdi. Silahı Gage'in elinden çekip aldıktan sonra yuvarlanarak uzaklaştı ve sağlam olan dizinin üzerine gelerek silahı Gage'in kafasına doğrulttu.

"Seni bitireceğim," dedi ona sessizce. "Ve ateş edebileceğimi biliyorsun. Gage başını çevirdi, gözleri soğuk ve nefret doluydu. "Seni amcık," diye tükürdü.

Ford ona tekrar kafa attı, bu sefer daha sertti, miğferin kafatasına vuruşunun sesi duyulabiliyordu. 'Ona bir kez daha o ismi söylersen, o sefil kafanı uçurmasına izin veririm. Kapa o lanet çeneni Jarvis. İşin bitti.'

Kafasına aldığı son darbe Jarvis'i bayıltmış gibi görünüyordu ama adam bir yılan olduğu için Taylor gözlerini ondan ayırmadı. Bu yüzden Novak'ı görmeden önce köşeden geldiğini duydu.

"Bu da ne *böyle*? Novak bağırdı. 'Olduğun yerde kalman gerekiyordu!

Ford, Gage'in üzerinden yuvarlandı ve sertçe ayağa kalkarak, iki kızın birbirine sarılmış hıçkıra hıçkıra ağladığı açık minibüsü işaret etti. "Sen burada değildin," dedi omuz silkerek. "Onları yakalamasına saniyeler kalmıştı.

"Biz de üzgün değiliz. Taylor içinden gelen mide bulantısı dalgalarına karşı dişlerini sıktı. Silah titriyordu. *Hayır, o sensin Taylor.* "Ama birinin onu korumasını rica ediyorum, çünkü sanırım kusacağım.

Ford silahı kadının elinden alırken Novak da Gage'i kelepçeledi ve ayaklarını fermuarla bağladı, ikisi de çok nazıkçe yapılmadı. Ford onu yere indirdi ve yarayı görene kadar ödünç aldığı önlükteki kurşun deliğini yırttı. "Ambulansa ihtiyacı var," dedi Novak'a sertçe, elleri titriyordu. "Başka bir yerin incindi mi?" diye sordu.

Sertçe yutkundu. *Sakın kasma. Ford'un üzerine değil. Çünkü bu garip olurdu.* Bu düşüncenin saçmalığı onu güldürdü ve bu da ona şoka girmeye sandığından daha yakın olduğunu gösterdi. 'Hayır. O alışkanlıkların yarattığı. Beni bacağımdan yakaladı, tıpkı Clay gibi.

Ford rahatlamış bir ifadeyle, "Clay gibi kanlı bir gayzer fişkırtmıyorsun," dedi.

"Ben öyle düşünmemiştim. Adamın omzunu kavradı ve ayağa kalkmaya çalıştı. "Minibüse kadar bana yardım et lütfen," dedi, sonra adam onu kollarına alıp tıpkı filmlerdeki gibi taşıyınca irkilerek nefesini içine çekti. Kolunu onun boynuna doladı ve topalladığı için biraz sarsıntılı olan yolculuk boyunca ona tutundu. "Hatırlat da bunu kusmak üzere olmadığım bir zamanda tekrar yap, tamam mı? Çünkü oldukça etkileyici olduğunu söylemeliyim.

Kıkırdadı, nefesi kızın kulağında ılıktı. "Peki, . Onu dikkatlice minibüsün zeminine bıraktı. 'Ben ilk yardım çantasını getireyim. Geri geleceğim.

Ona minnettar bir bakış fırlattı, sonra da kollarını iki kıza doğru uzattı, ikisi de hâlâ hıçkırarak ağlıyordu. "Hey," dedi Taylor usulca, onları sıkıca kucaklayarak. 'Artık her şey bitti. Siz çocuklar güvendesiniz.

"Denny Amca'yı vurdu," diye feryat etti Janie.

Taylor Novak'a baktı, kaşları soru sorar gibi kalkmıştı.

Novak yüzünü buruşturarak, "O ölmedi," dedi. "*Henüz*," diye mırıldandı. Taylor içini çekti. "Yaptığımı biliyorum, Janie. O iyi bir adam değil.

Janie gözlerini kaldırıp minibüsün kapısının arkasından, etrafı Joseph'in ekibi ve destek olarak gelen birkaç üniformalı memur tarafından sarılmış olan Gage'e baktı. "Ama o benim babam," diye fısıldadı, sesi çok kaybolmuş gibiydi.

"Hayır, değil," dedi Jazzie üzgün bir kesinlikle. 'için de değil. Bana söyledi.'

Janie çaresiz ve şaşkın bakışlarını ablasına çevirdi. "Ama o ... Jazzie'nin yüz ifadesinde gördükleri karşısında yutkunmakta zorlandı. "O zaman babamız kim?

"Bilmiyorum," dedi Jazzie ona. "Annem biliyordu. Ama şimdi asla öğrenemeyebiliriz. Çünkü onu öldürdü," diye ekledi, son cümleyi acı bir şekilde tükürerek.

Genç kızın yüzünü şaşkınlık kapladı. "Kim yaptı? Annemi kim öldürdü?"

Jazzie hâlâ titreyen elini kaldırarak Gage'i işaret etti.

Janie'nin gözleri acıyla doldu. "Babam annemi öldürdü mü?" diye sordu, fısıltısı neredeyse hiç duyulmuyordu ve Taylor'ın kalbi biraz daha kırıldı.

Jazzie'nin gözleri yaşlarla doldu. "Evet. O gün onu giderken gördüm.

"Ama neden?" diye sordu Janie kederle. "Bunu neden yaptı?

Jazzie gözlerini kırıpıştırdı ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Bilmiyorum.

Hiç söylemedi.'

Jazzie'nin gözyaşları Janie'nin tekrar ağlamasına neden oldu. Taylor onları tutmakla yetindi ve Ford ilk yardım çantasıyla döndüğünde kanayan kalçası minibüsün açık kapısına daha yakın olacak şekilde yerini değiştirdi. Yanına çömeldi ve bandajları hızlı ve etkili bir şekilde uyguladı. Çenesini sıkarak, zonklayan acıya değil iki küçük kıza odaklandı.

Ford sözlerini bitirdiğinde topukları üzerinde geriye doğru sallandı. 'Bu seni sağlık görevlileri acile götürene kadar idare eder. Çıkış yarası yok, yüzden kurşunu çıkarmak zorunda kalacaklar.

Jazzie Ford'un çalışmasını izliyordu ve şimdi gözlerinde dehşetle yüzünü kaldırdı. 'Çok üzgünüm Bayan Taylor. Benim yüzümden size zarar verdi.'

"İyi olacağım," güvence verdi Taylor. "Değil mi, Bay Ford? Ford kendinden emin bir gülümsemeyle parladı. "Kesinlikle.

Ama Jazzie gülümsemek yerine titremeye başladı. "K- k- k ... olduğunu söyledi. Gözlerini kapadı ve kelimeyi tükürdü. '... seni *öldürdü* çünkü seninle konuştum. O kadar çok titriyordu ki dişleri takırdıyordu ama konuşmaya kararlı bir şekilde devam etti. "Ona ilk başta sana hiçbir şey söylemediğimi söyledim. Ama o ... o ...'

O sırada Taylor, Jazzie'nin yüzünü karartan morluğu fark etti. 'Sana vurdu. O sonofa-' Lanetini ısırarak kesti, gözleri yaşla dolunca zorlukla yutkundu. "Sorun yok, Jazzie. Ona ne söylediğin önemli değil. Bir şey yok. Bay Ford, ilk yardım çantasında soğuk paket var mı?'

Çenesini sıkarak ve elleri öfkeden titreyen Ford, soğuk paketi Jazzie'nin yüzüne kadar nazıkçe yerleştirdi ki Taylor biraz daha ağlamak istedi ama kendini kontrol etti.

"Kendini korudun tatlım," dedi Jazzie'ye. "Tam da yapman gereken şeyi yaptın.

Jazzie başını salladı. "J-Janie'yi incittiğini söyledi," dedi, gözleri Taylor'a anlaması için yalvarıyordu. Onu affetmesi için. "O daha çok küçük.

Bebeğim, kalbimi kırıyorsun. Janie'yi korumak zorundaydın. Anlıyorum. Sorun yok.'

Ama Jazzie'nin konuşmaya, içini dökmeye ihtiyacı vardı, bu yüzden Taylor ona izin verdi. Ben de yalan söyledim. Ona sana her şeyi anlattığımı söyledim. Bir tüfek aldı ve senin *öleceğini* söyledi. Kelimeyi yine zorla çıkardı. "Geri geldi ve senin öleceğini söyledi.

Gage'in bu çocuğa terör estirdiği düşüncesi Taylor'ın kanını kaynattı. beni öldürmeye *çalıştı*. Ama omzundaki yarayı gördün mü?"

Kız yüzünü buruşturarak başını salladı. "Bana temizletti. Gerçekten iğrençti.

Bunu ben yaptım. Omzuna o deliği ben açtım. Babamı vurdu ve Bay Ford'a da ateş etti. Bay Ford böyle bir yelek giyiyordu' - kendi yeleğine dokundu - 'bu yüzden sadece biraz canını yaktı. Ama babamı çok kötü yaraladı. Ben de onu durdurmak için ateş ettim.

Jazzie sert bir sesle, "İyi," dedi. Sonra yüzü düştü. "Çok cesurdun.

Taylor yanağını Janie'nin başına yasladı ve Jazzie'nin koyu renk gözleriyle buluştu. 'Sen de öyleydin, Jazzie. Kız kardeşini kurtardın. Seninle çok *gurur duyuyorum*.

Jazzie başını Taylor'ın omzuna koydu. "Cesur değildim. Çok korkmuştum. Ondan kaçtım. Sen ona *doğru* koştun.'

Taylor, bacağı cehennem ateşi gibi yanmasına rağmen dudaklarını kıvırdı. "Az önce ben de korktum ve korkmadığımı sanma. Ama babam bana her zaman korkup yine de doğru şeyi yapmanın insanı daha da cesur yaptığını söylerdi. Az önce hem Clay'den hem de Frederick'ten babası olarak bahsettiğini ve bunun hiç de garip gelmediğini fark etti. Zoraki gülümsemesi gerçek oldu. *Teşekkürler baba. İkinize de.* "Bugün doğru olanı yaptın Jazzie. Korkmana rağmen. Onun yaptığı tüm kötü şeyleri hatırladığında, ne kadar cesur olduğunu hatırlamalısın. Ne zaman Janie'ye baksan, onu kurtardığını hatırla. Tek başına da kaçabilirdin.

Ama onu *kurtardın*. Bu seni çok iyi, çok cesur bir insan yapar.

Taylor başını kaldırdığında Ford'un şiddetle onaylayarak gülümsediğini gördü. "Mükemmel," diye mırıldanarak göğsünün gururla gerilmesine neden oldu ama Jazzie'nin küçük, minnettar gülümsemesi onun gerçek ödülüydü.

"Peki ya Lilah Teyze?" diye sordu Jazzie. "O iyi mi?"

"Bir saat kadar önce telefonda konuştuğumuzda iyiydi. Taylor kadına ne olacağından emin değildi. Kanıt saklamış ve bir soruşturmaya müdahale etmişti. Lilah yasal sonuçlara maruz kalabilirdi. Ama şimdilik iyiydi, yani Taylor yalan söylememiştir.

"Peki ya büyükannemiz? Janie sordu.

"Parkta uyuduğunu söyledi," diye ekledi Jazzie. "Uyuması için ona ilaç verdiğini söyledi. Ölmediğini söyledi.

Taylor iç çekti. "Büyükannem pek iyi değil çocuklar. Onu son gördüğümde hastanedeydi.

"Bizi ona götürdü," dedi Jazzie. "Ama sanırım onu kandırdı.

"Sanırım haklısın. Taylor'ın midesi sert bir yuvarlanma yapmak için o anı seçti. Gözlerinin önünde yanıp sönen küçük ışıkları başarıyla görmezden geliyordu ama siyah noktalar büyümeye ve bir araya gelerek görüş alanını doldurmaya başladı. "Şimdi sessiz olmalıyım yoksa her tarafım hasta olacak ve kimse bunu istemez.

Ford elini Bayan Taylor'ın yaralanmamış kalçası üzerinde gezdirdi ve dokunuşuyla onu rahatlattı. 'Kızlar, Bayan Taylor için ambulans çağırdık, yani bir dakika içinde ikinizin benimle ya da Ajan Novak'la birlikte gelmeniz gerekecek. Bunu yapabilir misiniz?

İki kız da ona ciddiyetle baktı. Janie, Jazzie'den önce başını salladı ama adam kollarını açıp onları kucağına aldığı anda ikisi de itiraz etmedi. "Bayan Maggie hastanede. Minibüse bindi ve her iki dizinde bir çocukla bank koltuğuna oturdu. "Bayan Taylor kendini daha iyi hissedene kadar sizinle kalacak, tamam mı?"

"Tamam," dedi Janie ama sesi kuşkulu çıkıyordu. "Bayan Taylor hâlâ öğretmenimiz olacak mı?"

"Emin olabilirsin," diye söz verdi Ford.

Taylor sesinin gerçekte hissettiğinden çok daha güçlü çıkmasını sağlayarak,
"Olacağım," diye onayladı. "Sen farkına bile varmadan yeni gibi olacağım.
Göreceksin.

Yirmi üç

Baltimore, Maryland, 23

Ağustos Pazar, 11.35.

"Nasılsın? Ford, Taylor'ın tekerlekli sandalyesini hastane koridorunda Clay'in dinlendiği odaya doğru nazikçe iterken milyonuncu kez sordu. Acil servisten bacağına dikiş atılmış ve birkaç gün boyunca üzerine ağırlık koymaması emredilmiş olarak taburcu edilmişti.

"Çok kötü değil," dedi dürüstçe. Acil servisin verdiği ağrı kesicilere rağmen kurşunun çıkarılması canını yakmıştı ama neyse ki keskin ağrı hafifleyerek zonklamaya dönüşmüştü.

Clay'in uyumak için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı ama Stevie aracılığıyla acil servise haber göndermiş, Taylor'ın taburcu olur olmaz gelmesinde ısrar etmişti. Onu görmesi gerekiyordu, Taylor bunu anlamıştı. Kendisine onun gerçekten iyi olduğunu kanıtlamak için.

Bacağındaki zonklama dışında öyleydi. Ve içinde kalan son endişe de çalkalanıyordu. Novak sözüne sadık kalarak babasını kontrol etmesi için memleketinin şerifini ayarlamıştı ama şerif evde kimseyi bulamamıştı ve çiftlik çalışanlarından hiçbiri Frederick Dawson'ın nereye gittiğini bilmiyordu. Dalgınca kendisine verilen en yeni önlüğün ceplerini yokladı. Kot pantolonu Clay'in kanıyla kaplandığı için ödünç aldığı ilk önlük, yarasını temizlemek ve sarmak için kesilmişti.

Telefonu yoktu, yüzünü buruşturarak hatırladı. Pantolon ya da telefon konusunda pek de iyi bir gün geçirmiyordu. Alec'in ona ödünç verdiği telefon cebinden düşmüştü - muhtemelen Gage Jarvis'ten kaçarken - ve Dedektif Fitzpatrick devriyelerden birinden onu bulmasını isteyeceğine söz vermişti. "Fitzpatrick'ten telefonumla ilgili haber aldınız mı?" diye sordu Ford'a.

'Hayır, üzgünüm. Clay'in odasına gittiğimizde onu arayacağım.'

Ki bu hızla gittikleri *sürece hiç* olmayabilirdi. Omzunun üzerinden Ford'un yüzüne baktı, yüzünde konsantre bir dikkat ifadesi vardı. Onu bir salyangozun hızından daha yavaş bir tempoda yuvarlıyordu. "Biraz daha hızlı itebilirsin," dedi ve onun kaşlarını çatmasını izledi. "Kırılmayacağım ve Clay'i serbest bırakılmadan önce görmek istiyorum.

Ford ciddiyetle, 'En az bir hafta daha burada kalacak,' dedi.

"Biliyorum. Onunla dalga geçmenin aklını babasından uzaklaştıracağını umarak sesini sertleştirdi. Her iki babasını da. "Ama bu gidişle bir hafta sonrasına kadar onun odasına gidemeyeceğiz.

"Ha ha," diye kestirip attı ama adımlarını biraz hızlandırdı. Artık en az bir salyangoz kadar hızlıydı. 'Seni sarsmamalarını söylediler. Şikâyet etmeyi bırak ve yolculuğun tadını çıkar,' diye ekledi yumuşakça.

Adamın dediğini yaptı ama Clay'in odasına vardıklarında ekstra yüksek sesle rahat bir nefes aldı. "Nihayet.

"Ukala," dedi Ford hiç kızmadan.

'Büyükanne şoförü,' diye karşılık verdi.

"Seni buraya tek parça halinde , değil mi?

"*Oldukça eski* bir parça," diye izin verdi.

Onu odanın içine itti ve sandalyenin tekerleklerini kilitledi. "Her zaman böyle arka koltuk şoförü müsün?

"Duruma göre değişir. Hiç hız sınırına yaklaştınız mı?"

Stevie Clay'in başucunda oturuyordu. "Tanrım, siz ikiniz ... gibi didişiyorsunuz. Güldü. "Bizim gibi.

Clay yastıklara yaslanmıştı, solgundu ama gülümsüyordu ve Taylor endişesinin bir yatıştığını hissetti. Onu da görmeye ihtiyacı vardı. *Onun* iyi olduğunu kendine kanıtlamak için. "Oldukça iyi görünüyorsun, baba.

Gözlerini devirdi. 'Bana baba deme, özellikle de baba deme. İki p'li baba lakapları yerine kendi adımla çağrılmayı tercih ederim.

"Papa "ya ne dersin?

"Bunu düşüneceğim. Gözlerini kısıarak parmağını eğdi. "Daha yakına gel. Ford seni bir sonraki ilçeye park etmiş.

"Herkes eleştirmendir," diye homurdandı Ford, ama Clay'in uzattığı eli tutana kadar onu iterek sözünü dinledi.

Clay onun elini sertçe sıktı. "Anladığım kadarıyla ikiniz kendi başınıza başka bir macera ya  amı  sınız.

"Evet, ama biz iyiyiz. Boştaki eliyle kalçasını işaret etti. "Kurşunu çıkarmak zorunda kaldılar ve bana sadece lidokain verdiler. Sanırım bu bana bir külah dondurma kazandırır. Hatta iki katını. Kalorinin canı cehenneme.

Elini bırakmadan kendi uyluğunu işaret etti. 'Diğer bacağımdan bazı damarları birleştirmek zorunda kaldılar. Sanırım bu bana bütün galonu kazandırır. Ama sizinle paylaşacağım.

Onu kaybetmeye bu kadar yaklaşmış olmalarından dolayı kalbi tekledi. "İyi olmana çok sevindim," diye fısıldadı titreyerek.

"Aynısı geçerli. Clay boğazını temizledi. 'Ama siz ikiniz Gage'i indirdiniz. İyi i   çıkardınız.

"Ve çocukları kurtardın," diye ekledi Stevie. "Novak sana övgüler yağdırıyor, her ne kadar hâlâ sana minibüste kalmanı söylediğini söylese de.

Ford sandalyelerden birini yatağa yaklaştırdı ve i  ine    kt  . Bitkin ve yorgun görünüyordu. Taylor nasıl göründüğünü düşünmek istemiyordu.

Ford, "Deacon'ın Joseph'le birlikte kı  ını kollaması gerek," dedi ve elini umursamaz bir tavırla salladı.

Clay, 'Bazen kuralları   iğnemeniz gerekir,' dedi.

Stevie ofladı. 'Bazen mi? Clay, hoşuna giden bir kuralla hiç kar  ıla  madın.

'İşte bu yüzden beni seviyorsun,' dedi memnun bir ifadeyle.

Titreyen elini Stevie'nin saçlarına sürerken Stevie'nin yüzü yumuşadı. "Diğer nedenlerin yanı sıra, evet.

Clay, Taylor'ın elini bıraktı ve yüzünü buruşturarak kolunu yanına indirdi. El ele tutu  malarının onu incittiğini fark etmemişti. "Ben iyiyim," dedi o daha bir şey söyleyemeden. 'Stevie bana Gage'i yakalamak için Alec'le nasıl çalıştığınızı anlattı. Ayrıca iyi i  ti. Bunu alışkanlık haline getirme.

Taylor avucunu açarak elini kaldırdı. 'Bir yığın İncil üzerine yemin ederim. Suç çözme günlerim *çoktan* sona erdi. Nancy Drew hayran kulübü kartımı bile yırtıyorum.

Ford odanın etrafına bakınıyordu. 'Alec nerede? Burada seninle olacağını sanıyordum.'

"O ve Cole Cordelia'yı almaya gittiler," dedi Stevie. "Clay uyanana ve kızlar sağ salim bulunana kadar haberi ondan sakladık.

Taylor, "Aksi takdirde kendini hasta ederdi," dedi ve Stevie başını salladı.

Aynen öyle. Şimdiden Jazzie ve Janie'yi görmek istiyor. Onları neşelendirmek için bir yatıya kalma planı var. Neşelenme aşamasından önce biraz zamana ihtiyaçları olacağını söyledim.

Kızların sıradan bir pijama partisinde eğlendiklerini düşünmek Taylor'ı gülümsetti. 'Umarım çok fazla zamanımız olmaz. Tekrar küçük kızlar olmaya ihtiyaçları var. Özellikle de Jazzie'nin.

"Neredeler? Clay sordu. Gözleri kayarak kapanmıştı ve uyku ihtiyacıyla savaşıyor gibi görünüyordu.

Stevie, "Sadece biraz daha kalabilirsin," diye mırıldandı.

Clay hafifçe, "Duydum," dedi, gözleri hâlâ kapalıydı. "Sandığın kadar ketum değilsin.

Stevie onun alnından öptü. "Güzel. Ama dinlenmeye ihtiyacın var. Ben her sabah tuvaletin üzerinde asılı dururken ev işlerimi yapabilmen için seni hazırlamam gerekiyor.

Bu Clay'i gülümsetti. "Anlaşıldı. Ve bebeğimizin bana baba diyeceğini de anladım. Taylor ona "baba" demeyi öğretmeye çalışmasa iyi olur.

Taylor, "Hiçbir şey vaat etmiyorum," diye söylendi, sonra ayıldı. 'Harika bir abla olacağım dışında. Buna güvenebilirsiniz.

Memnun bir iç çekişle göğsü inip kalktı. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı kabaca, sonra boğazını temizledi. "Sanırım kızların şimdi nerede olduğunu sormuştum.

"Maggie ile birlikteydiler ama şimdi Sosyal Hizmetler'deler," dedi Ford ona, "çünkü Lilah sorgulanmak üzere götürüldü. Deacon, Lilah'ın

Joseph onu soruşturmayı engellemekle suçlayacaktır, bu yüzden kızlar yakında onunla birlikte eve dönmelidir.

Taylor üzüntüyle, "Ama yardım edecek yeni birini bulması gerekecek," diye ekledi. "Eunice, biz Denny'yi takip etmek için ayrıldıktan yaklaşık beş dakika sonra öldü. Ford yorgun bir şekilde alnını ovuşturdu. "Eunice'in Parkinson için ilaç kullandığı ortaya çıktı. Gage parkta ona sakinleştirici vermiş, böylece kızları kavga etmeden götürebilecekmiş. İlaçlarla reaksiyona gireceğini bilmiyordu ama öyle gibi görünüyor. Denny'yi kızdıran da buydu. Gage'e saldır.'

Taylor şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Doktorlardan biri Joseph'e ilaç etkileşiminden bahsetti ama Jazzie bana hastaneye giderken Denny'nin Gage'e saldırdığını söyledi. Sen çoktan ambulansa binmiştin. annesinin hastanede olmasına kızarak kapıyı kırdığını söyledi. Photoshop'umuz umduğumuz kadar iyi değildi ve Denny serum tüpünü gördü. Jazzie hala fotoğrafı Gage'in gönderdiğini düşündüğünü söyledi. Sonra Gage Denny'yi kandırdığımızı anladı ve ona geri zekalı dedi. İkisi kavga etti ve Gage silahını çekip onu vurdu.

"Ve? Clay sordu. "Denny'ye ne oldu?"

Taylor yüzünü buruşturdu. 'Ameliyatta öldü. Ve evet, onu doğrudan öldürmediğimizi biliyorum,' dedi Ford hırıltılı bir ses çıkardığında. "Tetiği Gage'in çektiğini biliyorum.

Ford kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "İki kez.

"Doğru. İç çekti. "Ama onu kandırmamış olsaydık Denny orada olmayacaktı.

Clay elini sadece parmağını tekrar kıvrıracak kadar kaldırdı. "Buraya gel.

Taylor eğildi. "Ne? Neye ihtiyacın var?"

"Seni lastik bir tavukla tokatlamak için," dedi suratsızca. 'O kızlar oradaydı çünkü *Denny* kardeşine yardım etti. Gage haftalarca polisten kaçmayı başardı çünkü *Denny* ona yardım etti. *Denny* savcılarının veri tabanına girdi ve gizli bilgileri çaldı. O sizin merhametinizi ya da suçluluğunuzu hak etmiyor.

Ford hararetle, 'Teşekkür , ' dedi.

Taylor ikisine de ters ters baktı. "En azından karısı için üzülebilir miyim?" diye sordu.

Clay başıyla onayladı. "Evet, bunu yapabilirsin.

"Teşekkürler, *babalık*," dedi ve sonra içini çekti. 'Missy duygusal olarak çökmüş durumda. Denny'nin onun şifresini kullanarak savcıların sunucusuna girdiğinden haberi yoktu ve Gage'e yardım ettiğini de bilmiyordu. Zavallı kadın. Aile gelene kadar Daphne onunla oturacak.

Stevie iç çekti. "Onun için üzülüyorum. Paul'ü kaybetmek beni neredeyse yıkıyordu ve o bir kahraman olarak öldü. O da keder ve utançla baş etmek zorunda kalacak. Neyse ki akli başında kalmasını sağlayacak çocukları var. Beni meşgul edecek Cordelia olmasaydı hayatta kalabilir miydim emin değilim.

Clay Stevie'nin eline uzandı ve dudaklarına götürdü. "Bunu yaptığina çok sevindim," dedi ve sonra Ford ve Taylor'a döndü. "Başka ne var? Çabuk söyle, çünkü yakında bir doz daha morfine ihtiyacım olacak.

"Jazzie, Gage'in ona babası olmadığını söylediğini anlattı," dedi Ford ona. "Janie'nin de babası değilmiş. Annesi onu aldatmış ve o da bu yüzden gitmiş.

"Ona annesini neden öldürdüğünü söyledi mi? Stevie sordu.

Ford başını salladı. "Hayır, Jazzie o kısma tanık olmadı, neyse ki. Onu bulduğunda annesi ölmüştü ve Gage vestiyerde para arıyordu. Onun geldiğini duymuş ve bir sandalyenin arkasına saklanmış. Gage Joseph'e karısını neden öldürdüğünü söyleyebilir ama o kadar aşağılık biri ki bundan şüpheliyim. Pislik olan Joseph değil, Gage demek istemiştım,' diye açıkladı kuru bir sesle ve Clay'in dudakları seğirdi. 'Gerçi annem, korunaklı bir hapishane hücresi karşılığında daha fazla ayrıntı için pazarlık yapabileceklerini düşünüyor. Gage uzun süre savunma avukatlığı yaptı ve tüm davalarını kazanamadı. O hapishanede onunla birlikte hoşnutsuz bazı eski müvekkilleri de olacak ve ciddi bir süre yatacak.

'Karısını öldürmemiş olsa bile, onu tutukladılar. Onu başka neyle suçluyorlar? Clay kaşlarını çatı, gözleri tekrar kapandı. "Denny'nin öldürölmesi ve üçümüzün öldürölmeye çalışılması. Ve onun cinayeti

Bazı avukatlar buna kasıtsız adam öldürme demeye çalışacak olsa da. Ayrıca dün sabah ara sokaktaki üç kişinin öldürülmesi.

Stevie soğuk bir ifadeyle, "İçlerinden biri polis," diye ekledi. "Kızları o kaçırdı," diye ekledi Taylor.

'Ve saldırı, soygun ve en az üç arabanın çalınması,' dedi Ford. "Acil serviste dikiş atılırken JD bana bundan bahsetti, Taylor. Gage'in tarifine uyan bir adam dün gece geç saatlerde bir ATM'de bir adamı silah zoruyla soymuş, silahın kabzasıyla kafasına vurmuş, sonra da halde arabasında bırakmış. Gage'in çaldığı arabalardan biri dün öldürdüğü satıcıya aitti. Clay'i vurduktan sonra kaçarken diğer ikisini de almış.

Stevie memnuniyetle, 'Hapisten asla çıkamayacak,' dedi.

Ford başıyla onayladı. "Annem bu dava için adeta salya akıtıyor. Çok başarılı olacağını söylüyor. Ama bence hepsi bu kadar Clay. Artık dinlenmelisin.

Taylor elini Clay'in elinin üzerine koydu. Dakikalar ilerledikçe Clay'in yüzü daha da çizilmişti ve ona dokunmaya ihtiyacı olduğunu fark etti. "Çıkarken hemşire istasyonuna uğrayıp birinden morfini getirmesini isteyelim mi?

Çarşafının kıvrımlarından kendinden dozajlı bir pompa çıkardı. "Aldım. Cordelia gelene kadar bekleteceğim. Beni uyanık görmesi gerek.

"O zaman biz de senin yakandan düşeriz. Taylor kendini tekerlekli sandalyeden dışarı itti ve tek ayağının üzerinde dengede durarak yatağın korkuluklarına doğru eğilip babasının yanağına bir öpücük kondurdu. 'Güle güle, *babalık*. Şimdi dinlen. Yarın geri geleceğim. Söz veriyorum.

Zayıfça gülümsedi. "Sen bir veletsin, bunu biliyor musun?

Alnını onunkine yasladı. "Sanırım genetik olarak böyle. Adam homurdandı. "Beni güldürme. Acıtıyor.

"Tamam, ama önce Pops'un sende büyüdüğünü itiraf etmeni istiyorum. 'Hiçbir şeyi kabul etmiyorum. Sadece beni yıpratmaya çalışıyorsun.

"Lanet olsun. Senden hiçbir şey , değil mi?' Alnından öptü. "Sonra görüşürüz. Doğrulmaya başladığında Ford oradaydı ve onu sandalyeye geri oturttu. Poposu koltuğa henüz değmişti ki, kalan korkularını yatıştıran sesi duydu.

". Taylor Dawson'ı arıyorum.'

Omuzları çöktü ve boğazında yükselen hıçkırığı bastırdı. O buradaydı. O da iyiydi. "Buradayım baba. Buradayım. Clay'in yüzündeki ifadeyi gördüğünde onu selamlamak için sandalyeden kalkmaya başlamıştı.

Ham, iğrenç bir korku. Göz açıp kapayınca kadar neredeyse yok oldu, yüz ifadesi kameralara sunduğu kısmen sert, çoğunlukla nötr yüz ifadesiydi.

Ayağa kalktı, yatağın parmaklığına yaslanmak için tekrar tek ayağının üzerinde dengede durdu. "Hey," diye mırıldandı. 'Merak etme. Her şey yoluna girecek. İkinizi de sevebilirim, biliyorsun.

Başını salladı, çenesi bir dakika öncesine göre daha da gergindi. "Evet, biliyorum. Ama geri dönmek istersen anlayışla karşılarım.

"Sakin ol. Bir süreliğine hiçbir yere gitmiyorum. Dengesini sağlamak için parmaklığı kullanarak, hayatının büyük bölümünde babası olan adama gülümsemek için döndü. Frederick kapı aralığında geri çekildi, yüzündeki ifade Clay'inkine benziyordu. Korku. Sonra o da yüzünü sakladı ve her zaman mahkeme salonundaki yüzünü gösterdi. Kadın elini uzattı. 'Bütün gün senin için çok endişelendim. Telefonuna cevap vermiyordun.'

Frederick yavaşça odayı geçti, gözleri diğer yüzleri süzdükten sonra onunkilere döndü. "Bütün gün uçaklardaydım, sana ulaşmaya çalışıyordum.

Çünkü onun Clay ve Baltimore'u kendisine ve Kaliforniya'ya tercih etmesinden korkuyordu. Bunu bir şekilde düzeltmesi gerekiyordu yoksa sonsuza dek hindi lades kemiği olarak kalacaktı. Ama bu bir ya da iki dakika bekleyebilirdi. "Telefonunu kontrol etmedin mi?

Yüzü kızardı. "Çoğu zaman uçak modundaydı ve tekrar açmayı unuttum. Yatağın ayak ucunda durdu. "Baltimore'un etrafında bir saatten fazla döndük, inmeyi bekliyorduk. İner inmez açtım ve tüm cevapsız çağrıları gördüm, ama o zaman telefonuna cevap vermedin.

"Kaybetti. Aslında bugün iki telefon kaybettim. Bacağımı işaret etti. "Yoğun bir gün geçirdim.

"Duydum. Biri telefonunuzu bulmuş - Dedektif Fitzpatrick - ve bana vurulduğunuzu söyledi. Elinin topuğunu göğsüne bastırdı. "Kalbim neredeyse duracaktı.

Taylor'ınki de öyle, sadece onun söylediğini duyunca. "Ben iyiyim," diye ona güvence verdi. "Zar zor bir sıyrık.

Arkasından Clay öfkeyle içini çekti. 'Tanrı aşkına, Taylor. Bacağında bir kurşun vardı. Adama yalan söyleme ve ona sadece bir sıyrık olduğunu söyle.

Taylor omzunun üzerinden baktığında Clay'in gözlerinin kapalı olduğunu ve yüzünün acı içinde kıvrandığını gördü. "Pekâlâ. Vuruldum. Kurşun önemli bir şeyi ıskalamış. Kurşunu çıkardılar, dikiş attılar ve birkaç gün bacağımdan uzak durmamı söylediler. Frederick'e en ilgi çekici gülümsemesini verdi. "Şimdi gelip bana sarılacak mısın, yoksa tek ayağımın üzerinde zıplamak zorunda mıyım?"

Ford tekerlekli sandalyeyi hareket ettirdi ve Taylor babasını yarı yolda karşılayarak kollarına düştü ve ona tutundu. Babası onu o kadar sert sıktı ki Taylor zorlukla nefes alabildi. "Beni böyle korkutma, bir daha asla," diye fısıldadı saçlarına. 'Bir an için öldüğünü sandım. Dedektifin sonraki sözleri iyi olduğun ve acil serviste tedavi gördüğün yönündeydi, ama "vuruldun" ve "iyisin" arasında seni kaybettiğimi düşündüm.

Yanağını yün spor ceketinin yakasına sürttü. onu yakıyordu. Ama ev, atlar ve her zaman tercih ettiği pipo dumanı gibi kokuyordu ve derin derin içine çekerek kokuların onu doldurmasına ve sakinleştirmesine izin verdi. "Hayır. Bana takılıp kaldın. Görünüşe göre beni öldürmek zor.

"Şaka yapma," dedi Frederick bir hava akımıyla. "Hiç komik değil.

Geri çekildi ve onun yanağını okşadı. "Hayır, öyle değil. Özür dilerim. Şimdi oturmam gerekiyor çünkü hâlâ başım dönüyor. Ford arkasından kolunu tuttu ve onu sandalyeye indirdi. Bir nefes aldı ve çenesini kaldırdı. 'Tamam. Tanıştırıyım. Bu konuda garip davranmayın, millet.

"Neden ki? Clay mırıldandı. "Çünkü bu hiç de tuhaf değil.

Bu hepsini güldürdü. "Tamam, ben Taylor'ım," dedi yavaşça, kendini göstererek. "Ama hepiniz bunu biliyorsunuz. Bu Ford Elkhart. Kızma baba ama onunla aramızda bir şey var.

Ford'un gözleri neredeyse komik bir şekilde büyüdü.

"Ne? Taylor şaşırarak sordu. "Aramızda bir şey yok mu, yoksa ona söyleyeceğimi düşünmedin mi?"

'İkincisi. En azından hemen değil. Ford gözle görülür bir şekilde kendini toparladı, elini uzattı ve omurgasını düzeltti. "oldum efendim.

Ford'un elini sıkarken Frederick'in kaşları çatıldı. "Ne tür bir şey?

"Henüz bilmiyoruz," dedi Taylor. "Anladığımız zaman size haber veririm. Bu Stevie Mazzetti-Maynard, eski polis ve şu anda yataktaki adamın eşi ve iş ortağı, eminim tahmin etmişsinizdir, öz babam Clay Maynard. Millet, diğer babam Frederick Dawson.

Clay Stevie'ye döndü. 'Oturmama yardım et. Bunu sırtüstü yatarak yapmayacağım.'

Stevie, Taylor'a, Clay'in söylenecek sözlerden zarar görmesi halinde cezalandırılacağına dair söz veren bir bakış attı ama Taylor onun istediğini yaptı ve düğmeleri kullanarak Clay'i biraz daha az yüzükoyun bir pozisyona kaldırdı.

Clay kaşlarını çatarak karısına baktı. "Bu değil.

Stevie, "Oturup bekleyebileceğin kadar oturuyorsun, o yüzden kabul et," diye tersledi, sonra Frederick'in temkinli bakışlarıyla karşılaştı. 'Cehennemini yaşadı. Onu üzme. Frederick topuklarının üzerinde geriye yaslandı, endişesi ve kızgınlığı açıktı.

"Not edildi. Hanımefendi.'

"Baba," diye mırıldandı Taylor. 'Bunca yıldan sonra birdenbire yeniden avukat olma. Bir çiftlik sahibi olarak çok daha iyisin. Bunu bana kendin söyledin. Frederick utanmış görünüyordu. ". Özür dilerim. Haklısınız, Bayan Maynard. Çok yorgunum ve duygusal olarak kendimde değilim.

Clay alaycı bir tavırla, "Kulübe katıl," dedi. Nefes alarak başını kaldırdı ve Frederick'in gözleriyle buluştu. "Teşekkür ederim," dedi, içtenliği açıkça ortadaydı. "Düşündüğün gibi bir düşman olmasam da kızım ile ilgilendiğin, onu bunca yıl koruduğun için teşekkür ederim. Olman gerekmeyen bir baba oldun.

Gözle görülür bir şekilde afallayan Frederick uzun bir süre dondu kaldı ve sonra omuzları çöktü, yüz ifadesi pişmanlık ifadesine dönüştü. "Çok üzgünüm," dedi. "Gerçeği bilseydim onu senden asla saklamazdım.

Sana inanıyorum. O seni seviyor. Senin iyi bir adam olduğunu söylüyor ve bu benim için yeterli. Bilgin olsun diye söylüyorum, eğer fırsat buldukça ziyaret etmesinde bir sakınca görmezsen onu burada tutmaya çalışmayacağım. Seninle bir hayat kurduğunu biliyorum. Seni sevdiğini biliyorum.'

Frederick'in tüm vücudu sarktı ve destek için yatağın demirine tutundu. "Hiç düşünmemiştim. Hiç beklemiyordum ...' Zorlukla yutkundu, üstesinden gelmişti. "Bir yolunu buluruz. Düşündüm ki ...

'Buraya gelip kalması için beynini yıkadığımı mı düşündün?

"Öyle bir şey, evet," diye itiraf etti Frederick. 'Bu yüzden aceleyle buraya geldim. Tanrı biliyor ya, sen haklı olurdun. Bunu telafi etmemin hiçbir yolu yok.

"Senin hatan değil," dedi Clay bıkkınlıkla. 'Telafi edilecek bir şey yok. Onu gerçek olduğuna inandığın bir tehditten korumak için çok fazla fedakârlık yaptın. Ve bu konuda beni yıllarca kuyruğumun peşinde koşturacak kadar zekiydın,' diye ekledi pişmanlıkla.

"Ayrıca bana nasıl ateş edileceğini de öğretti," diye ekledi Taylor.

Clay'in ağzının kenarları yukarı kalktı. 'Bunu unutamam. Bugün hayatımı kurtardı. Bunun için de teşekkür ederim.

Frederick yavaş bir nefes verdi. "Görünüşe göre Taylor'ın bana anlatacak epey bir hikâyesi var.

Clay'in dudakları kıvrıldı. 'Yarısını bile bilmiyorsun. Seninle tanıştığıma memnun oldum Frederick.

"Ben de," dedi Frederick elini uzatarak. "Sonunda seni gerçekten tanımak güzel.

Taylor ilk kez gerçekten rahat bir nefes almıştı. O kadar uzun zaman olmuştu ki ne zaman olduğunu hatırlayamıyordu. *Belki de hiç*. Ve Tanrım, iyi hissettiriyordu.

Clay tokalaşmak için elini kaldırmaya başladı ama gücü yoktu. "Bugün en iyi günümde değilim. Gözlerini kapattı. "Yarın onun için bilek güreşi yapabiliriz.

Frederick kıkırdadı ama sesi gergin geliyordu. "El sıkışmayı yağmur kontrol etsin o zaman.

Stevie kararlı bir şekilde, 'Ve şimdi Clay için dinlenme zamanı,' dedi. 'Lütfen alınmayın ama hepinizin gitmesi gerekiyor. *Şimdi*.

Ford Taylor'ın sandalyesini iterek, babası da arkasından gelerek itaatkâr bir şekilde salona girdiler. "Koridorun sonunda bir bekleme odası gördüm," dedi Taylor. 'Soda ve atıştırmalıklar satan makineler var ve ben aniden *acıktım*. Bütün sorularınızı orada cevaplayacağım. Söz veriyorum.

'Ve sonra bir otel, bir duş, gerçek bir yemek ve bir yatak bulmam gerekiyor. Bu sırayla.

"Hayır, efendim," dedi Ford. 'Çiftlikte bir sürü odamız var. Böylece Taylor'ın nerede çalıştığını da görebilirsiniz. Sadece içinizi rahatlatmak için.

'Teşekkür ederim, evlat. Davetini kabul edeceğim.'

Taylor başını kaldırdığında babasının Ford'a gülümsediğini gördü ve içindeki son endişe de uçup gitti. "Daisy ve Julie nerede? Daisy zaman hafta sonları evde olurdu ve Julie de beyin felcinin yol açtığı hareketlilik sorunları nedeniyle evden nadiren ayrılırdı. Onların yokluğu Taylor'ın daha önceki endişelerini daha da artırmıştı. "Bu davadaki FBI ajanlarından biri şerifi eve gönderdi ama evde kimse yoktu.

"Larson'larla kalıyorlar.

'Ah, bu mantıklı. Ev okulu grubundan tanıdığımız bir aile,' dedi Ford'a. 'Bayan Larson eskiden hemşireydi, yani bir şey olursa Julie'ye o bakabilir.

Bekleme odasına ulaştılar ve Ford tekerlekli sandalyeyi park etti.

Frederick, 'Uçaktaki havadan bir kemik kadar kurudum,' dedi. 'Bize içecek ve yiyecek bir şeyler getireyim, sonra bana bir hikaye anlatırsın.

Babası otomat makinesine giderken Ford, Taylor'ın yanına oturdu. "Yani biz bir şey miyiz?" diye sordu küçük bir gülümsemeyle.

"Evet. Ona kararsız bir bakış attı. 'sürece. Bu seni geriyorsa, anlarım-'

'Taylor, sus. Olmak istiyorum.' Onun elini tutarken sessizce güldü. 'Ve en ufak bir gerginliğim bile yok. Bence bu hafta sonunu atlatabilsek, neredeyse her şeyi atlatabiliriz.

"Geri dönersem uzun mesafeli bir ilişki bile mi?"

"Eğer olması gerekiyorsa, bir yolunu buluruz.

Taylor kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı. 'Arkası dönük. Çabuk öp beni.'

Ford güldü ama kızın istediğini yaptı. Ancak bu o kadar hızlı olmadı ve babası onları ayırmak için boğazını temizlemek zorunda kaldı.

Ford dudaklarını yakmış gibi geri çekildi, yanakları ateş gibi kızarmıştı ama Taylor babasına gülümsemekle yetindi. 'Sana aramızda bir şey olduğunu söylemiştim. Bunu biraz beklemelisin.

"Buna alışacağım," diye mırıldandı Frederick. "Belki. Ford'un yanındaki sandalyeye oturdu ve ikisine de birer şişe su uzattı. "Ee Ford, mühendis olduğunu okudum.

Taylor güldü. 'Pürüzsüz, baba. Gerçekten pürüzsüz.'

"Beni rahat bırak, evlat. Ben hala acemiyim. Daisy henüz kimseyle tanışmadı.'

Taylor beceriksizce homurdandı. "Sana şey. Frederick'in gözleri büyüdü. "Ne?

Ama Ford kesti. "Bekle. Mühendis olduğumu nereden biliyorsun?"

"Uçakta Wi-Fi vardı. Kız arkadaşımın çalıştığı yer orası olduğu için çiftliğinizdeki insanları daha iyi tanıyabileceğimi düşündüm. Cebinden katlanmış bir zarf çıkardı. Çizgiler ve oklarla birbirine bağlanmış isimlerle kaplıydı. Notlar aldım ve bir tür soy ağacı yaptım, Bu yüzden sanırım hikayeni takip edebilirim.'

Taylor başını salladı. 'Hayır, baba. *Çok* daha büyük bir zarfa ihtiyacın olacak.

Yirmi dört

Baltimore, Maryland, 24

Ağustos Pazartesi, .45.

Clay hastane yatağının yastıklarına yaslandı, gözlerini kapattı ve nefesinin kesilmesine izin verdi. Sessizdi. Nihayet. Holly ve Dillon'ın büyük daveti yaklaştıkça, gün boyunca ahır kıyafetlerinden smokinlere ve payetli elbiselere kadar şıklık seviyelerini yükselten ziyaretçi akınına uğramıştı.

Ama şimdi hepsi gitmişti, bütün gün yanında oturan ama şimdi Cordelia'yla, gelmiş geçmiş en güzel çiçekçi kızla kilisede olan Stevie bile. En ufak bir önyargısı olduğundan değil elbette. Düğün bir saat içinde başlayacaktı ve Skype üzerinden izleyecekti ama gözlerini kapatıp dinlenmek için birkaç dakikası vardı.

olmalıydı, çünkü omzuna hafifçe bir elle sarsılarak uyandı, yumrukları sıkılmıştı ve oturmak için doğrulmaya çalışırken karın kasları yanıyordu.

El onu nazikçe yatağa geri itti. 'Sshh. Sorun yok. Ses yumuşak ve kadınsıydı ve onu yatıştırdı. "Benim, Becky, hemşiren. Hayati değerlerini ölçmem gerekiyor, ama sonra uyumaya devam edebilirsin.

"Özür dilerim. Clay nabzını normale döndürmeye odaklandı. "Askeri alışkanlıklar zor ölür.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi ve sesindeki gülümsemeyi duydu. 'Birçok gazi ürkek ve şaşkın uyanır. Polisler de öyle.

"Ben de ," diye homurdandı. "İkisini de yaptım.

"Biliyorum. Deniz Piyadesi, Somali'de görev yaptın, DCPD'ye katılmak için geri döndün, sonra kişisel güvenlik şirketi kurmak için kendi başına gittin'.

Gözlerini açıp ona baktı. Kırk yaşlarında, tatlı bir gülümsemeye sahip olan bu kadın, en iyi hasta olmadığından şüphelenmesine rağmen bütün gün ona mükemmel bir şekilde bakmıştı. Tamam, öyle olmadığını biliyordu, çünkü Stevie ona öyle söylemişti. Birçok kez.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?"

diye sordu. "Baban söyledi.

Clay gözlerini devirdi. "Övünüyor.

"Buna hakkı varmış gibi görünüyor. Bunu küçük kızınızdan da duydum. Cordelia, değil mi?

Dudakları kıvrıldı. Cordelia ona iki kez uğramıştı, bir keresinde 'özellikle onun için' çizdiği resimleri getirmiş, ikincisinde de çiçekçi kız elbisesinin modelini yapmıştı. "Doğru.

"Çok tatlı bir kız," dedi Becky. 'Bunu iş ortağınızdan da duymuş olabilirim, hani şu siyah kuşaklı hamile kadından. Ve ağlarınızı sizin için ücretsiz yöneteceğini söyleyen genç adamdan, ama bunu size söylememem gerekiyor çünkü ödemesi gereken faturaları var. Tüm bunları, tansiyonunu ve ateşini ölçerken ve vücuduna giren ve çıkan tüm tüplerin hala bağlı olup olmadığını kontrol ederken alaycı bir şekilde söyledi.

"Bu genç adam benim ... şey, bir nevi evlatlık oğlum. Alec. O benim Bilgi işlemci. Düğünü izleyebilmem için bilgisayarı kurmaya geldi. Alec'in kolayca ulaşabilmesi için kalçasına dayadığı bilgisayarı okşadı.

'Evlat edinilmiş gibisiniz, ha? O halde birbirinizi bulduğunuz için ikiniz de şanslısınız. Size değer veren pek çok insan var Bay Maynard ve her biri "Oh, o iyi olacak" gibi bir şey söyledi. Sesini sertleştirmek için alçalttı. "O eski bir denizci. Kurşun gibi küçük bir şey onu durduramaz."

Clay güldü ve Hemşire Becky halinden memnun görünüyordu. "Bugün iyi bir sporcuydun," dedi. "Bizim için o fotoğrafları çektiğin için teşekkürler. Yan masadan telefonunu aldı ve fotoğraflar arasında gezindi. Çoğunu Stevie çekmişti ama Hemşire Becky, Stevie odada yokken ya da fotoğrafta kendisi yokken birkaç tane çekmişti.

"Benim için zevkti. Ekranı bakmak için yatağın parmaklığına doğru eğildi. Dillon'ın ahır kıyafetlerini giymiş, kolunu Clay'in omuzlarına dolamış fotoğrafını göstererek, "Bu adam çok çekici," dedi.

Dillon onun ilk ziyaretçisiydi, ziyaret saatleri resmen başlamadan çok önce uğramıştı.

"O damat.

"Ah, biliyorum. Ona ziyaret saatlerinin henüz başlamadığını ve daha sonra gelmesi gerektiğini söylemek gibi bir hata yaptık. Bize gelemeyeceğini çünkü bugün düğün günü olduğunu ve hayallerindeki kızla evlenmeden önce yapması gereken işler olduğunu söyledi. Ama önce arkadaşını görmesi gerekiyormuş. Daha sonra uğradığında gelinini gördüm. İkisi de çok tatlı. '

Holly, Clay'in görebilmesi için gelinliğiyle gelmişti. 'Sağdıçlardan biri olmam gerekiyordu. Holly düğünü Skype'tan izlerken takabilmem için bana yaka çiçeğini getirdi. Teknoloji elverirse resepsiyonda bir konuşma yapacağım.

'Birimizden yaka çiçeği için yardım isteyin. İğneyi kendine batırmanı ve daha fazla dikiş ihtiyacı duymanı istemeyiz.

Yüzünü buruşturdu. "Bu berbat olurdu.

'Gerçekten de öyle. Ah. Daha iyi görebilmek için telefonunu eğdi. "Ne yakışıklı bir çift.

Clay, Stevie'nin Taylor ve Ford'un ikinci ziyaretlerinde çektiği fotoğraf üzerinde durakladı. İlk kez o sabah uğramışlardı. Ford, Taylor ahırdan uzak durmadığı için söyleniyor, Taylor da en azından tekerlekli sandalyedeki atları temizleyebildiği için söyleniyordu. Yalnız gelmişlerdi, Frederick Dawson'ı Maggie'nin evinde bırakmışlardı, bir gün önceki ülke gezisinin yorgunluğunu hâlâ atamamıştı.

İkinci ziyaretlerinde düğün kıyafetlerini giymişlerdi. Ford smokin giymişti, çünkü o da sağdıçtı ve Taylor Daphne'den ödünç aldığı ışıltılı bir elbiseyle parılıyordu. "İşte benim kızım," dedi gururla.

Yıllarca onu aradıktan sonra onu bulan kişi. Hâlâ tam olarak inanamıyordu. Hayatını kurtaran ve kendini riske atan kızı

iki küçük kızı kurtarmak için. Gururu çok yerindeydi. "Göz kamaştırıcı.

"Aynı zamanda çok iyi bir insan.

"O zaman babanın seninle övündüğü kadar senin de kızınla övünmeye hakkın var.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce. Taylor'ın büyüdüğüne olduğu kişiyle pek bir ilgisi olmamıştı. Bu tamamen Frederick Dawson sayesinde olmuştu. Clay adamın onlarla birlikte çalışmaya istekli olmasından memnundu, böylece onunla da zaman geçirebilecekti.

"Rica ederim. Çarşafı düzeltti, bunu yaparken de sohbet ediyordu. "İki kızınız arasında epey yaş farkı var.

"On dört yıl," diye kabul etti Clay. "Karım ve benim bir çocuğumuz daha olacak. Bu sözleri yüksek sesle söylemek bile ona heyecan veriyordu. *Ve bu kez baba ben olacağım. Bu çocuğun nasıl olacağı bana bağlı.*

Becky gülümsedi. 'Mazel tov! Şimdi işe dönmem gerekiyor. Bir şeye ihtiyacın olursa ara.

"Olacağım. Clay yastıklara yaslanarak rahatladı ve çocuğu için yapacağı her şeyi hayal etmeye başladı. Kendi üvey babasının onun için yaptığı her şeyi. Minnettarlık içinde kabarmış, gözlerini yakmış ve boğazını düğümlemişti.

Kapıya hafifçe vurulması, onursuz gözyaşları içinde erimeden önce onu geri çekti. Gözlerini açmadan önce yüz hatlarını düzeltmek için bir saniyesi vardı ve Frederick Dawson'ın bir elinde küçük bir kese kağıdı, diğerinde bir ayakkabı kutusu tutarak kapıda durduğunu gördü.

"Kötü zaman mı? Frederick sordu.

Clay ona içeri girmesini işaret etti. "Biraz konuştum ama bana katılabilirsin.

Frederick yanındaki sandalyeye oturdu ve ayakkabı kutusunu yere koydu. Kâğıt torbayı tutmaya devam etti. Hiçbir şey söylememeye devam etti. Ve bu sorun değildi. İkisi rahat bir sessizliği paylaştılar, ta ki Clay'in merakı onu alt edene kadar.

"Çuvalın içinde ne var?

Frederick siyah bir papyon çıkardı. 'Bunu Taylor gönderdi. Düğünde giyeceğin smokinle uyumlu olacak. Kıkırdadı. "Hastane önlüğüne giyebileceğini düşünmüş. Seni daha şık göstereceğini söyledi.

Clay yorgun bir kahkaha attı. "Küçük budala," dedi sevgiyle, kravata uzanarak. Onu yaka çiçeğinin yanındaki masanın üzerine koydu.

"O her zaman öyleydi. Frederick yine sustu, sonra içini çekti. "Bütün gün gelip seni görmek istedim ama hep erteledim. Aslında uyuyor olmanı ya da hemşirelerin mesai saatleri dışında ziyaret ettiğim için beni kovmalarını umuyordum.

Clay kaşlarını çatı. "Neden? Dün gece işleri yoluna koyduğumuzu sanıyordum.

Frederick'in gülüşü acıydı. 'Hayır. Yapmadık. Kibarlık yaptık çünkü Taylor tıpkı seninkilere benzeyen iri kara gözleriyle bizi izliyordu. Başını öne eğdi, omuzları çöktü. "Hiçbir şeyi halletmeye başlamadık, çünkü benim özür dilemem okyanusta sadece bir damla.

"Bunun senin hatan olmadığı konusunda anlaştığımızı sanıyordum," diye mırıldandı Clay. Belki de değildi. Ya da belki de Donna'yı dinlememeliydim.

bana tacizci eski kocasıyla ilgili korku hikayeleri anlattı. Belki de ailemi Oakland'dan koparmadan, Taylor'ı kimliğini değiştirmeye zorlamadan ve ıssız bir yerde bir çiftliğe taşınmadan önce biraz durum tespiti yapmalıyım. Belki de Donna'ya hiç inanmamalıyım. Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve başını salladı. "Ve belki de sadece kahraman olmak istedim.

"Belki," dedi Clay sessizce, adamın Taylor'ın annesinin yalanlarını sorgusuz sualsiz kabul etmesinin korkunç bedelini düşünerek. Frederick en büyük kızını kaybetmişti. Ve Donna *hâlâ* adama gerçeği söylememiştir.

Nasıl yapabildin, Donna? Nasıl bu kadar soğuk olabildin? Bu kadar vicdan yoksunu? Ruhsuz?

Clay bu soruların cevabını asla öğrenemeyeceğini biliyordu. Ama belki bu adamı biraz rahatlatabilirdi. "Hatırladığım kadarıyla Donna oldukça ikna edici olabiliyordu. Lisedeyken bana asıldığında, eski sevgilisiyle aralarındaki ilişkinin bittiğini söylediğinde ona inanmışım. Hamile olduğunu ve bebeğin benden olduğunu söylediğinde ona inandım. Meğer bu son ikisi

söylediği tek dürüst şeydi. Eski erkek arkadaşına geri dönmek istediğinde bana düşük yaptığını söyledi ve ben de buna inandım. Mücadele etmeden boşanmasına izin verdim. Yıllar boyunca bunun için kendimi sorgulamadığımı mı sanıyorsunuz?

"Gençtin.

Clay iç çekti. "Sanırım Donna'nın çok iyi bir yalancı olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Bir zayıf noktayı tespit edip onu kullanabilirdi. Kahraman olmak istedin. Boşanmak istediğinde - dürüst olmak gerekirse - çok rahatlamıştım. Yirmi yaşında bile değildim. Bir eş istemiyordum ve zaman ve yarım dünya uzaklık göz önüne alındığında, onu istemediğimi çoktan anlamıştım.

"İkimizin de ona istediğimiz inandığınızı söylüyorsunuz.

Aynen öyle. Kendini affetmek zorundasın, Frederick. Sana karşı kin beslemiyorum. Keşke bana gelip gerçekten bir piç olup olmadığımı sorsaydın diyor muyum? Evet, isterdim. Duh,' dedi ve Frederick üzgün bir şekilde güldü. 'Ama sana "hayır" derdim, çünkü kimse böyle bir şeyi kabul etmez. Yine de bana inanmazdın. O zamanlar çok az arkadaşım vardı. Kesinlikle gibi bir çevrem yoktu. En iyi referanslarım annem ve üvey babamdı. Onlar bana inanırdı. Ama Donna'nın ailesi *ona* inanıyordu. Yani sorsaydınız bile gerçeğe inanmak için gerçek bir nedeniniz olmazdı.

"Haklı olduğunu biliyorum. Ama kendimi affetmek biraz zaman alacak sanırım.

Clay omuz silkti. "Hiçbir yere gitmiyorum.

Frederick tekrar güldü, sonra dalgın haline geri döndü. "Keşke yeniden yapabilseydim dediğim o kadar çok şey var ki, ama -Tanrı beni affetsin-Taylor'ın bunca yıl benimle birlikte olması bunlardan biri değil. Gerçeği bilseydim, senin gerçekten iyi bir adam olduğunu bilseydim, annesi işin içinde olmasaydı bile velayet için seninle savaşırdım.

'Onu üç gün tanıdıktan sonra seni zerre kadar suçlayamam. İki kıyı arasında bölünmek onun için korkunç olurdu, bu yüzden muhtemelen Kaliforniya'ya taşınırdım. O zamanlar köklerim yoktu. Şimdiki gibi değil. Ve bu köklerin her biri için çok minnettardı. "Senin de şimdiki gibi değil.

Frederick başını salladı. 'O kadar emin değilim. Taylor'a bundan bahsetme ama çiftliği satmayı düşünüyorum. Sağlığım eskisi gibi değil ve işlere yetişmem gittikçe zorlaşıyor. Mülklerimle ilgilendiklerini ifade eden birkaç komşum var. Tanrı biliyor ya, medeniyete taşınmak en küçük kızım için daha iyi olur. Bugün Holly ve Dillon ile tanıştım ve bana toplum merkezlerinden ve yaptıkları tüm faaliyetlerden bahsettiler. Yaptıkları işleri. Kahretsin, Dillon araba bile kullanıyor. Şimdi, benim Julie'm Down sendromlu değil ve ihtiyaçları farklı, ama dostum, onlarda ne var? Julie için istediğim *şey bu*. Ve ortanca kızım . . . Daisy uzun zamandır kümeden uçmaya hazırdı. Sadece Taylor'ın gölgesi olmak için kaldı. Gülümsemesi melankolikti. "Paris'e gidip resim yapmak istiyor. Onun mutlu olmasını istiyorum. Bütün kızlarımla mutlu olmasını istiyorum. Clay'in gözleriyle buluştu. "Senden ödünç aldığım kızım da dahil. Başka bir yere taşınırsam ne dersin?

"Taşınacak mısın? Clay şaşırarak sordu. "Buraya mı?" Bunu hiç düşünmemişti.

Olabilir. Neden olmasın? Fakir bir adam değilim ve arazimi sattığımda burada küçük bir ev almaya yetecek kadar kazanacağım. Belki de en küçük çocuğum için donanımlı bir tane. Başını eğdi, yüzünde güneşin doğuşu gibi bir merak belirdi. 'Seçeneklerim var. Saklanmaya başladığımızdan beri hiç seçeneğim olmamıştı.

Clay temkinli bir ifadeyle, "Ülkenin öbür ucuna taşınmak büyük bir iş," dedi. 'Kaliforniya'nın herhangi bir büyük şehrinde de en küçüğünüz için buradaki kadar kolay hizmet alabilirsiniz.

'Evet, ama Taylor Kaliforniya'da olmayacak. Burada olacak. Adam tekrar gülümsedi ve bu kez gülümsemesi melankolik ya da acı değildi. Parlak ve umutluydu. "Neden burada olmasın ki? Eğer taşınacaksak, neden onu diğer ailesinin yanına taşımayalım? Endişeli bir yüz ifadesi takındı. "Ve çocuğu da. Ford'u severim. Sağlam bir adama benziyor. Ama o benim bebeğim.

Clay anlamasına rağmen güldü. 'O iyi bir adam, Frederick. Ford Elkhart konusunda endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Aralarındaki şey bir yaz başka bir şey olmayabilir, ama daha fazlasıysa ... daha iyi bir damat isteyemezdin.

"O zaman sanırım ben de yapamam. Frederick ayakkabı kutusunu aldı ve kapağıyla oynadı. "Bir sorum var. Belki cevabı tüm bu olanları anlamlandırmama yardımcı olur. Senin hakkında.

"O zaman sor.

'Neden bu kadar anlayışlısın? Neden ona Sienna demiyorsun? Neden tüm bunları bu kadar kolay kabul ettin? Neden benden nefret etmiyorsun?'

Clay yumuşak bir sesle, "Dört soru oldu," dedi. 'Ama elimden geldiğince cevaplayacağım. Önce en kolayı. Cumartesi günü ona Sienna dedim ama bu sadece bir isim. Annesinin ona benim katkı olmadan verdiği bir isim olması, bunu unutmamı kolaylaştırdı. Ayrıca Sienna benim zihnimde, beni okul bahçesinin dışında görünce çılgılık atan o korkmuş küçük kızdı. Taylor ise beni arayan kızım. İsim değişikliği bana uyar.'

"Tamam," dedi Frederick yavaşça. "Bu mantıklı.

Güzel. Birinci ve üçüncü sorulara gelince, aslında ikisi de aynı şey. Kaybettiğim yirmi üç yıl için kızabilirim ya da bugünden itibaren sahip olduğumuz zamanın kıymetini bilebilirim. Ben daha mutlu olan seçeneği seçiyorum. Öfkeli ve kederli insanlar sonunda yalnız kalırlar ve ben de çok uzun süre yalnız kaldım.

Frederick başını salladı. "Pekâlâ. Sanırım sizin yerinizde olsaydım aynı seçimi yapacağımı umabilirim. Ve son soru?"

"Neden senden nefret etmiyorum? Clay gözlerini kapadı. 'Yetişkin hayatım boyunca bir dereceye kadar kolluk kuvvetlerinde bulundum. Kurbanların neye benzediğini bilirim. Sen de benim gibi bir kurbandsın. Belki de gerçeği daha çok araştırmalıydın ama karına inandın. Kocaların eşlerine inanabilmeleri gerekir. Nasıl olunacağını bildiğin en iyi kocaydın. Aynı zamanda olabileceğin en iyi babaydın ve şimdi Taylor güzel bir kalbi olan akıllı, yetenekli bir kadın. Onu daha iyi bir insan olarak yetiştirebilir miydim bilmiyorum. Senden nefret edemem. Ama bu meseleye bir son vermezsen başlayabilirim.

Frederick uzun ve alçak sesle iç çekti. 'Bu tür bir bağışlama olağanüstü bir armağan. Size sadece teşekkür edebilirim.

Clay basitçe, 'Ben iyi bir adamdan öğrendim,' dedi. 'Biyolojik babam iyi bir adam değildi ve annem ben daha üç yaşındayken onu terk etti. Beni beslemek için çok çalıştı, o kadar çok çalıştı ki nadiren dışarı çıktı. Nadiren eğlenirdi. Sonra Tanner St James ile tanıştı ve hayatlarımız değişti. Tanner annemi sevdi. O da beni sevdi. Ben bir yük değildim, bir zorunluluk da değildim. Başka bir piçin çocuğu değildim. Ben onun *oğluydum*. Olmak zorunda olmadığı bir babaydı, tıpkı senin Taylor için olduğun gibi. Erkek olmak, baba olmak hakkında öğrendiğim her iyi şeyi ondan öğrendim. Birine teşekkür etmeniz gerekiyorsa, babama edin.'

Frederick'in yutkunması duyulabiliyordu. "Yapacağım," diye fısıldadı. Elini kaldırdı

ayakkabı kutusunu Clay'e uzattı. "Sana yıllarını geri veremem ama bunları verebilirim.

"Bunlar" fotoğraflardı. Düzinelerce ve düzinelerce fotoğraf, hepsi Taylor'ın. Bebeklik fotoğrafları, yürümeye başlayan çocuk. Anaokulunun ilk günü. Noel resimleri, doğum günleri. Her fotoğrafın arkasına tarih ve olay özenle etiketlenmişti. Kızının hayatı, tam burada, bu kutunun içinde.

Clay'in gözleri yaşardı. "Tanrım," diye fısıldadı. "Ona bir baksana. Çok güzel bir kız.

"Ölümünden iki ay önce Donna ile oturduk," dedi Frederick sessizce, "ve tüm resimleri mutfak masasının üzerine koyduk. O her bir resmi tanımladı, ben de arkasını etiketledim. Taylor'ın büyümesine dair düzgün bir kayda sahip olmadan ölmesini istemedim, özellikle de onu gerçekten küçükken tanımadığım için.

"Bu ... Clay'in özlediği şey buydu. İlk kaybettiği dişi, aralık dişleriyle gülümsemesi. Ata binmek. En küçük kız kardeşine kitap okumayı.

Donna kızının çocukluğunu çalmıştı ama en azından bu fotoğraflara sahipti. Ve Frederick onları Clay'in onun beynini yıkamadığını ya da kalması için onu kandırmadığını bilmeden önce getirmişti. Adam ne olursa olsun kendini affettirmek için gelmişti. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı Clay, kendini kaybetmiş bir halde. "Sadece... teşekkür ederim.

Telefonu cızırdamaya başlayana kadar fotoğraflara baktı ve her birini tek tek inceledi. İsteksizce onları ayakkabı kutusuna geri koydu. "Bu

Alarmım," dedi ve dizüstü bilgisayarını sağ kalçasına yerleştirdi. "Düğün vakti geldi. Skype'ta oturum açtı ve Alec'in araması için sadece bir dakika beklemek zorunda kaldı.

Alec'in yüzü ekranda belirdi. "Orada mısın, babalık?

Clay ona hırladı. "Bana böyle hitap edemezsin.

Daphne'nin yüzü Alec'inkinin yanında belirdi ve sırtıyordu. 'Şekerim, *herkes* sana böyle sesleniyor. Buna alışsan iyi olur. Biraz kaşlarını çattı ve onu inceledi. "Yorgun görünüyorsun.

"Yorgunum. Daha dün vuruldum, biliyorsun.

"Biliyoruz," dedi Alec kısaca. 'Bacaklarınız için koruyucu vücut zırhı hakkında konuşacağız.

Clay itiraz edemeden Daphne, "Ama sonra," diye araya girdi. 'Bu çocukları evlendirmenin zamanı geldi. Papyonun nerede?'

Clay onu kaldırdı. 'Kendim takamam. Çok yorgunum.

Alec sırttı. "Sana söylemiştim," dedi Daphne'ye.

Daphne gözlerini devirdi. "Oyunbozan," dedi.

'Kahretsin, vurulmanın beni kravat kurtarabileceğini bilseydim . . .' Alec söyledi.

"Unut gitsin," diye tersledi Clay. "Artık çocuklarım vurulmayacak, tamam mı? Alec'in sırtışı tüm yüzünü aydınlatan bir gülümsemeye dönüştü. "Tamam.

"Kravat konusunda yardım edebilirim," dedi Frederick, kravatı Clay'in elinden alarak ve onun bakışlarını görmezden gelerek.

"Orada olduğunu bilmiyordum Freddie," dedi Daphne.

Frederick yüzünü buruşturdu ve Clay 'Freddie'nin onun en sevdiği lakap olmadığını tahmin etti. "Ziyarete gelmiştik. Frederick, Clay'in boğazındaki kravatı düzgünce düzelitti. "İşte.

Daphne, "Güzel," diye bağırdı. "Teşekkür ederim Freddie.

Clay kravatına dokundu. "Bunu affetmem mümkün olmayabilir," dedi ekşiyerek. Yaka iğnesini Frederick'e uzattı. 'Bütün atış maçını yapsam da olur. Ve babalıktaki yeni ortağı çiçeği hastane önlüğüne iştirirken gözlerini devirdi.

Daphne yumuşak bir sesle, 'Holly bunu giydiğini görmekten mutlu olacak,' dedi. 'Şimdilik hoşça kalın. almalıyız. Eğer Taylor'ı görmek isterseniz, o da

arka sırada tekerlekli sandalyesinde.'

Alec dizüstü bilgisayarını sunağın arkasına yerleştirdi. 'Umarım bu işe yarar. Hoşça kal, babalık.'

Clay gülmeğ zorunda kaldığını fark etti. Kendi tarafındaki sesi kapattı ve izlemek için arkasına yaslandı.

"Holly'nin Ford'un üvey teyzesi olduğunu ve Dillon'ın ahırda çalıştığını biliyorum ama neden Pazartesi gecesi düğün yapıyorlar?" dedi Frederick.

Clay 'üvey teyze'yi zihninde evirip çevirdi ve Frederick'in haklı fark etti. Herkesin birbiriyle nasıl akraba olduğunu hiç düşünmemişti. "Çünkü Holly'nin kız kardeşi ve eniştesi bir pastaneyle yemek servisi yapıyorlar ve Dillon'ın ailesi de bir lokanta işletiyor. Biri tatlı yapıyor, diğeri de akşam yemeği. İçini çekti. "Barbekü olacak ve ben bunu özlüyorum. Daha önce de hastane yemeklerine katlanmıştı ve yine katlanacaktı ama tüm o lezzetli yemekleri bilgisayarda bile görme düşüncesi onu huysuzlaştırdı. 'Her iki işletme de satışlarının çoğunu hafta sonu yapıyor ve Pazartesi günü kapalı. Holly'nin kız kardeşi muhtemelen bir günlük satışı kaçırabilir ama Dillon'ın ailesi zengin değil. Yani . . . Pazartesi.'

Frederick gözlerini kırptıştırdı. "Bu da mantıklı. "Şaşırmış gibisin.

Ben de. Her şeyin karmaşık olmasını bekliyordum. Ama her şey yolunda gidiyor gibi görünüyor.

Clay memnun bir şekilde başını salladı. "Bazen öyle oluyor.

Baltimore, Maryland, 24

Ağustos Pazartesi, .40.

Çok güzel bir düğün olmuştu, diye düşündü Taylor hastane lobisindeki asansöre doğru tekerlekli sandalyeyle ilerlerken. Dün de kendini tekerlekli sandalyeye oturtabilecek durumdaydı ama Ford'un ellerini meşgul etmesi gerekiyordu.

Meşgul eller. Aman Tanrım. Küçük, gizli bir sırıtış attı. Çünkü Maggie'nin evine döndükten ve babasını misafir odasına yerleştirdikten sonra, Ford onun sandalyesini ahıra doğru itmiş ve Ford'un elleri gerçekten de çok meşgul olmuştu. Önemli bir şey değildi. Sadece ciddi bir kucaklaşma.

Taylor bunu tekrar yapmak için sabırsızlanıyordu. Resepsiyon bittikten ve Ford Maggie'lere döndükten sonra da bunu yapacaklardı. Onun aslında tam zamanlı olarak orada yaşamadığını ve bir noktada gerçek evine, her neresiyse oraya döneceğini biliyordu. Ama umarım aralarındaki bu şeyin gerçekte ne olduğunu ve neye dönüşebileceğini anlamalarına yetecek kadar uzun kalırdı. Umarım resepsiyonda partiye katılanlar bütün gece dans etmezler çünkü Ford sarılamayacak kadar yorgun olurdu ve bu gerçekten utanç verici olurdu.

Taylor, Clay'e bir dilim götürebilmek için pastanın kesilmesini beklemişti. Gelin ve damatla vedalaştıktan sonra Ford sandalyesini kaldırıma itmiş ve ona bir taksi çağırmıştı. Babasıyla oturmak için geri dönmek istediğini anlamıştı. Diğerleri eğlenip kutlama yaparken Clay'i tek başına düşünmek ona acı veriyordu. Ford onunla gelmek istemişti, sadece güvenli bir şekilde olduğundan emin olmak için, ama tam orada çizgiyi çekmek zorunda kalmıştı. Kendisi için bir şeyler yapması gerekiyordu çünkü Ford her zaman yanında olamayacaktı. Onun da bir hayatı vardı.

"Taylor, bekle. Stevie hastane lobisinde yürüyordu, eğilerek bastonuna dayanarak. "Asansörü tutun lütfen.

"İyi misin? Stevie asansörün duvarına yaslandığında Taylor sordu.

"Biraz uyku ve belki bir buz torbasıyla iyi olacağım. Stevie yüzünü buruşturarak yumruğunu sırtının alt kısmına bastırdı. 'Bugün çok fazla ayaktaydım ve Cordelia ile düğün resepsiyonunda çok fazla dans ettim. Eski sakatlığım aşırıya kaçtığımda beni hâlâ rahatsız ediyor.

"Ve eminim hamilelik de buna yardımcı olmuyordur.

"Hayır. Stevie'nin dudakları kıvrıldı. "Ama buna değer.

"Düğün dansı mı yoksa hamilelik mi? Stevie sırıttı. "İkisi de.

"Çok güzel bir törendi. Zarif ama abartılı değil. Klas. "Geleneksel ve modern müziğin karışımını sevdim. JD'nin eşi ve arkadaşı giriş ve tören için tüm standartları çalmışlardı, ancak Dillon ve Holly her biri kendi gruplarından iki gönüllünün söyleyeceği bir şarkı seçmişti.

ayın sırasında toplum merkezindeydi. İki şarkıcı harika bir iş çıkarmışlardı, ancak içlerinden biri şarkısının ortasında gözyaşlarına boğulmuştu. Gelin ve damat araya girerek, arkadaşları kendi seslerini kontrol edene kadar seslerini ödünç vermişlerdi. Tabii ki bu kilisedeki herkesi gözyaşlarına boğmuştu. İnanılmaz derecede tatlıydı.

Stevie'nin kıkırdaması sevecendi. "Love Story" beni şaşırtmadı, çünkü her kız Taylor Swift olmak ister, değil mi? Ama "Standing Outside the Fire "ın bir düğünde çalındığını hiç duymamıştım.

"Aslında Ford bana Taylor Swift'i seçenin Dillon olduğunu söyledi.

Stevie'nin ağzı açık kaldı. "Şaka yapıyorsun!

"Hayır. Ford bunun kısmen Dillon'ı Holly'den uzaklaştırmaya çalıştığı için Joseph'i dürtmek için olduğunu söyledi. Çünkü şarkının Romeo ve Juliet teması vardı. "Görünüşe göre Joseph onları ... bilirsiniz. Oturma odasındaki kanepede. Ford, Joseph'in asla iyileşemediğini ve Dillon'ın aylarca ondan söylüyor.

Stevie yüzünü buruşturdu. 'Bunun onları nasıl sarsıntılı bir başlangıca sürüklediğini anlayabiliyorum. Ama Joseph şimdi onu seviyor, yani belli ki bunu çözmüşler. Alın çatallaştı. "Yani Garth Brooks şarkısı Holly'nin seçimi miydi? Neden?

Taylor, adam şarkı söylemeye başladığı anda nedenini ve şarkıcıdan çok önce ağlamaya başlamıştı. "Müzik videosu yüzünden. Down sendromlu bir lise öğrencisinin atletizm takımına girmek istemesiyle ilgili. Annesi onu destekliyor ama babası zarar göreceğinden korkuyor. Çocuk yarışa katıldığında düşüyor ve yüzü kanıyor ama baba piste koşuyor ve çocuğun bitiş çizgisini tek başına geçmesini sağlıyor.

Stevie'nin dudakları titredi ve nefesini içine çekti. Vay be. İyi ki tören sırasında bunu bilmiyordum. Hıçkıra hıçkıra ağladım. "İyi ki arka sırada oturuyordum çünkü hıçkıra ağlıyordum. I

Bu şarkıyı duyduğumda aklıma hep kız kardeşim geliyor. Julie gerçekten bir hayatı olsun istiyor. Evinde sahip olabileceğinden daha fazlasını. Burası Holly ve Dillon'ın sahip olduğu hizmetlere sahip olmak için çok küçük bir kasaba. Taylor iç çekti.

'Her neyse, çok güzel bir törendi ve Holly ıslıl ışıldı. Sanki o kadar mutluydu ki bunu içinde tutamıyordu.

"Öyleydi," dedi Stevie sevgiyle. "Ve Dillon çok gergindi.

"Clay de resepsiyonda Skype üzerinden o küçük konuşmayı yaptığında öyleydi.

Stevie biraz güldü. 'Holly aylar önce ondan bu konuşmayı yapmasını istediğinden beri bu konuşmaya kafayı takmış durumda. Alec'in Skype'ı düşünmesine sevindim. Yine kaşlarını çattı. "Yoksa sen mi düşündün? Dün kafamda pamuk şeker gibi.

"O bendim, ama bunun bir önemi yok. Aslında önemliydi. Stevie'nin ona fikirleri için kredi vermeyi önemseydiği anlamına geliyordu, bu da babasının karısının bir anda ortaya çıkan yetişkin çocuğa ısınmaya başlayabileceği anlamına geliyordu. "Ama bunu Alec ayarladı.

'Alec iyi bir çocuk,' dedi Stevie. 'O ve Ford, Holly ve Dillon'ın dairelerini onarmalarına yardım ettiler. Biraz eski püsküydü ama Dillon'ın parası ancak buna yetiyordu.

Taylor sessizce, 'Alec ve Ford, Dillon'ın gururuna saygı duyuyorlardı,' dedi.

"Aynen öyle. Daire Holly'nin kız kardeşinin evine o kadar yakın ki, Dillon'ın araba kullanamayacağı kadar karlı havalarda kız kardeşi Holly'yi fırına götürebiliyor.

'Bağımsız olabilecekler ve mahremiyetleri olacak. Bu çok güzel. Yeni bir çift için mahremiyet çok . Taylor ilişkiler konusunda çok az deneyimi rağmen bunu biliyordu. En azından şimdilik. Eğer Ford'la ikinci aşamayı geçebilirlerse, onların da mahremiyete ihtiyacı olacaktı.

Stevie durup duvara dayalı bir sandalyeye oturarak Taylor'ın konsantrasyonunu bozdu.

"İyi misin? Taylor on beş dakika içinde ikinci kez sordu. Sadece yorgunum.

Bu hastane çok büyük ve tabii ki Clay'in odası da karşı uçta. Siz önden gidin, ben .' "

Taylor evet ya da hayır demedi. Olduğu yerde kaldı ve Stevie ayağa kalkmaya hazır olana kadar sessizce bekledi. Clay karısının iyi olduğundan emin olmak için onu isteyecekti. Bu arada, yeni dünyasında mahremiyet diye bir şey olup olmadığını bilmek istiyordu.

"Stevie, Ford nerede yaşıyor?"

Stevie konu değışince gözlerini kırptırdı. "Eskiden şehirde üniversiteye yakın bir dairesi vardı, ama şimdi mezun oldu ve tam zamanlı çalışıyor, nerede yaşayacağından emin değilim. Belki kendine ait bir yer bulana kadar Daphne'yle kalabilir. Neden?"

"Bilmediğimi yeni fark ettim.

Stevie'nin gözleri hafifçe kısıldı. "Onunla birlikte yaşamayı mı düşünüyorsun?" "Hayır, şu anda değil. Onunla daha yeni tanıştım. Ve Maggie'nin evinde yaşayabileceğim.

gelecek ay stajım bitene kadar." "Peki ya

sonra? Stevie eşit bir şekilde sordu.

"Bana kalıp kalmayacağımı soruyorsun.

"Evet, öyleyim.

'En azından Clay tamamen sağlığına kavuşana kadar burada kalacağım. Çok erken işe dönmeye çalışacaktır. Stres yaşamaması için ona yardımcı olabilirim.

"İş mi istiyorsun, Taylor? Stevie kaba olmayan bir şekilde sordu. "Bizim şirkette çalışmak mı?"

Göz kırpma sırası Taylor'daydı. 'Hayır. En azından ben öyle düşünmüyorum. Bunu hiç düşünmedim bile. Tek demek istediğim evrak işlerini yapabilirim, telefonlara bakabilirim. Annem öldüğünden beri çiftliğin muhasebe işlerini ben yapıyorum, Clay için de yapabilirim. Sadece basit şeyler. Sizin yaptığınız şeyi yapmak istediğimi sanmıyorum. İnsanları vurmak istemiyorum.'

Stevie'nin dudakları kıpırdadı. 'Şey, biz insanları pek sık vurmayız. Aslında bunu asla yapmamaya çalışırız. Eğer bizim için çalışmak istemiyorsan, ne *yapmak* istiyorsun?"

Taylor bilmediğini söylemek için ağzını açtı, sonra bildiğini fark etti. "İnsanları vurmak istemiyorum," diye tekrarlardı. 'Onları tekrar bir araya getirmek istiyorum. Maggie'nin yaptığı şeyi yapmak istiyorum. Stajdan sonra ondan iş isteyeceğim. Boş ahırları var ve yeni atları eğitebilirim. Danışmanlık sayısını iki katına ve bekleme listelerini ortadan kaldırabiliriz. Jazzie ve Janie gibi çocuklar yardım için beklemek zorunda kalmamalı.

Stevie bastonu kaldıraç olarak kullanarak ayağa kalktı, yüzündeki acı ifadesini düzeltti ve cesaretlendirici bir gülümsemeye dönüştürdü. "Bu planı sevdim. yapmak için Maggie'nin kolunu bükme zorunda kalacağımı sanmıyorum. ' önce lisans almam gerekiyor, bu da yüksek lisans yapmamı gerektiriyor.

Bu iki yıl sürer. Kaliforniya'da yüksek lisans yapmak için kayıt yaptırmıştım ama dersler Eylül başında başlıyor. O zaman gitmeye hazır olamayacağım. Yani en azından bir sömestr kaybedeceğim. Umarım Maggie bekleyebilir.'

"Yerel bir okula gidebilirsin.

"Yapabilirim. Bunu düşünmüştü. "Hâlâ düşünebilirim, eğer zamanım olursa.

"Bu da bizi barınma sorununa geri getiriyor. Stajınız bittiğinde nerede yaşayacaksınız?

Taylor tereddüt etti. "Clay sizin fazladan bir odanız olduğundan bahsetti. Paramın yeteceği bir yer bulana kadar. Ev işlerine yardım edebilirim. Geçimimi sağlamak için çalışırım. Cordelia'yı ata bindirebilir ve Clay'in ağır işlerini yapabilirim, çünkü o uzun süre yapamayacak ve sen de birkaç ay içinde yapamayacaksın. Şu anda hiçbir şey kaldırmamalısın.'

"Tamam.

"Hangi şeye tamam? Taylor, Stevie'nin kolay kabullenişinden çekinerek sordu. 'Tamam, ağır şeyler kaldırmayacağım ve tamam, boş odayı alabilirsin. Geçimini sağlamak için çalışmana gerek yok, Taylor. Sen ailedensin. Bizimle kalmanı istiyoruz ama bunun senin de istediğin gibi olmasını istiyoruz. Ve Kaliforniya'ya döndüğünde, ziyaret etmek istediğinde geri dönebileceğin bir odan olacak.

"Teşekkür . İyi bir misafir olacağım, söz veriyorum.'

'Ben de farklı bir şey düşünmezdim. Ah,' diye iç geçirdi Stevie. "Sonunda. Clay'in odasına varmışlardı, muhtemelen Ford'un dünkü salyangoz hızından daha yavaş bir tempoyla. *Zavallı Stevie. Eğer şimdi bu kadar kötüyse, koca bir bebeği taşıırken nasıl olacaktı?* Taylor kadının geleceğinde yatak istirahati görüyordu, bu da Clay'in yapacak daha çok işi olacağı anlamına geliyordu - ve daha çok şey var.

Kaliforniya'ya geri dönemezdi. Henüz dönemezdi. Ford'la geçirebileceği fazladan zaman sadece çok güzel bir yan faydaydı.

Ama . . . Stevie ve Clay'in onları seven, onlara yardım eden pek çok insanı vardı. *Frederick'in sadece ben varım.*

Sonsuza dek kalamazdı. Bu kadarı çok açıktı- 'Kahretsin,' diye tısladı ve olabildiğince hızlı bir şekilde odaya girdi, Çünkü Frederick'e ödünç verdiği dizüstü bilgisayar kucağından kayıyordu. Tam zamanında geri aldı ve kendi kucağına koydu.

Babalarının ikisi de mışıl mışıl uyuyordu; Clay hastane yatağında, Frederick ise bir sandalyeye yığılmış, başı doğal olmayan bir açıyla geriye düşmüştü. *Böyle uykuya daldığına pişman olacaksın,* diye düşündü. Omzunun üzerinden, Clay'in yatağının başucundaki iki sandalyeden daha rahat olanına doğru dikkatle ilerleyen Stevie'ye baktı.

Komodinin üzerinde Clay'in dizüstü bilgisayarı, telefonu ve Taylor'ın evden tanıdığı bir ayakkabı kutusu vardı. Onu görmek bile gözlerini yakıyordu, çünkü ne anlama geldiğini biliyordu. Kapağında özenle yerleştirilmiş yaka çiçeği ve papyon duruyordu. Holly, Clay'in bunları takmak için zahmete girmiş olmasından çok hoşlanmıştı. Taylor, Clay'in ayakkabı kutusunun içindekilerden çok daha büyük bir zevk aldığını hayal etti.

Stevie kaşlarını çatmış kutuya bakıyordu. "İçinde ne var?" diye sordu usulca. "Resimler," diye fısıldadı Taylor. "Bütün fotoğraflarımızı ayakkabı kutularında saklar.

Her kızın bir tane var. Bu benim kutum. Beni evlat edindiği ve adımla değiştirdiği yıl süslemiştim. Babam - yani Frederick-Dad - yanında getirmişti. Kalbi burkuldu ama bu hoş bir burkulmaydı. "Clay'in kaçırdığı yılları görmesini istedi. Yapabileceğinin en iyisi buydu. Dönüp Frederick'in yüzüne , uzun zamandır sevdiği o yüze. 'Onu nasıl bırakabilirim? Nasıl böyle bir seçim yapabilirim?

Stevie, "Buna kalmayabilir," diyemeden Clay huysuzca mırıldandı. bir kelime. 'Siz ikiniz gerçekten işaret dili falan öğrenmelisiniz. Fısıltılarınız ölüleri bile uyandıracak kadar yüksek.

Taylor en azından Frederick'i uyandırmamayı umarak fısıldamaya devam etti. "Uyandırmak zorunda kalmayabilirim de ne demek?

'Dizüstü bilgisayarına bak. Sorun yok.'

Taylor temkinli bir şekilde dizüstü bilgisayarın kapağını kaldırdı. Ve hızlı, sert bir nefes aldı. "Komşu arazi sahiplerine e-postalar yazdı. Clay'e baktı, o kadar çok titriyordu ki dişlerinin takırdamaması mucizeydi. "Çiftliği satıyor.

Stevie'nin gözleri büyüdü. "mi?

"Uzun zamandır bunu düşünüyordu," dedi Clay sessizce. 'Çiftlikten taşınacaksa, başka bir yere değil de buraya taşınabileceğini söyledi. Mülkü satarak biraz para kazanabilir ve en küçük kızının ihtiyaç duyduğu hizmetleri alabilir. Başını çevirerek Taylor'ın yorgun ama çok nazik gözleriyle buluştu. "Seni seviyor, Taylor. O kadar çok seviyor ki, senin seçim yapmak zorunda kalmaman için kendi köklerini söküp atacak. Annen onu nasıl kaptı bilmiyorum ama çok iyi bir adam.

Taylor'ın kalbi hızla atıyordu ve yavaşlatmak için elini göğüs kemiğine bastırıldığını fark etti. Frederick ona seçim yaptırmayacaktı. Ona baktı, kalbinden akan sevgi göğsünü acıtacak kadar şiddetliydi. Eli titreyerek adamın açık bıraktığı tarayıcı penceresine geçti.

Ve sonra gülümsedi. "Büyükbabam Wight's Landing diye bir yerde yaşamıyor mu?

Clay'in gözleri parladı. "Sahilde bir evi var. İskelesi ve her şeyi var.'

'Görünüşe göre babam da orada bir ev bulmuş. Yer işareti koymuş. Tam suyun üzerinde. İskelesi de var. Ve bir tekne.'

"Bir emlakçıyı aradı ve evi görmek için randevu aldı bile. Babam yarın ilk iş onu oraya götürecektir.

"Oakland'da yaşarken sahilde bir hafta sonu kulübemiz vardı. Bir keresinde bana eski hayatında özlediği tek şeyin bu olduğunu söylemişti. Deniz kenarında yaşamayı seviyordu.

Stevie'nin dudakları titredi. "Şimdi tekrar yapabilir. Clay

kaşlarını çatarak ona baktı. "Ağlıyor musun? Yine mi?

"Hormonlar," diye tersledi Stevie. "Kapa çenenin. Ama bunu sevgiyle söyledi, eğer mümkünse. 'Düğünde herkes hüngür hüngür ağlıyordu. Ben tam uyum sağladım.

Taylor hâlâ şaşkındı. Frederick Dawson onun için fedakârlık yapmıştı ve şimdi yine yapmak üzereydi. "Ama ona izin vereceğim," diye mırıldandı.

"Ne yapmasına izin verelim? Clay sordu.

'Çiftliği satsın ve başka bir fedakarlık olsa buraya taşınsın.

Bu beni bencil mi yapar?"

Clay'in gülümsemesi nazikti. "Hayır, tatlım. Ama ne olsun, onu durdurabileceğini sanmıyorum. Bir süredir bunu düşünüyordu.'

Ford. Ford'a söylemem gerek. Telefonunu buldu ve ona mesaj attı. Müsait olduğunda beni ara. İyi haberlerim var.

Cevabı hemen geldi. *Arkanı dön.*

Arkasını döndü ve onu kapıda buldu, biraz zor nefes alıyordu, hala smokinini giyyordu, ancak kravatını yakasından sarkacak şekilde çözmüştü. Gösterişli görünüyordu. Yemek için yeterince iyiydi. 'Geldin! Bütün gece dans edersin sanmıştım.'

'Dillon ve Holly beni kovdu. Sen gittikten sonra çok kasvetli olduğumu ve partilerini mahvettiğimi söylediler. Hâlâ horlayan Frederick'e baktı. "Arabam var, hepimizi geri götürebilirim. Ne haber?"

Ona bir şey söylemek için ağzını açtı ama Clay elini kaldırdı. "Her şeyi öğrenecek misin, bilirsin işte... Yüzünü buruşturdu. "Öpüşmek mi?"

Taylor başıyla onayladı. "Muhtemelen.

Elini kapıya doğru kışkırtıcı bir hareketle salladı. "O zaman dışarıda hallet, evlat.

'Gizlilik. Doğru. Sandalyeyi ustalıkla çevirdi ve Ford'un yanından o kadar hızlı geçti ki, Ford onu takip etmek için topuklarının üzerinde dönmek zorunda kaldı ve neredeyse tökezliyordu. "O şeyi tek başına çevirmekte gerçekten çok iyisin," diye suçladı Ford.

onu takip etti.

Evet. Üzerimden bir at geçip leğen kemiğimi kırdıktan sonra dört ayımı sandalyede geçirdim. Çelik gibi pazularım var.'

'Atın ... Leğen kemiğini mi kırdın?"

Evet. Şimdi iyi. Hepsini birbirine vidalanmış. LAX'te metal dedektörünü çalıştırdım ve eğer çocuklarım olursa, C- ile teslim edilmeleri gerekebilir.

Bölüm. Bunun dışında her şey mükemmel çalışır durumda. Bunu söylerken kaşlarını kaldırdı. "Anladınız mı?"

Gerçekten de kızardı. "Anladım.

"Güzel.

Baltimore, Maryland, 24

Ağustos Pazartesi, saat 9.00.

Bekleme odasına bir önceki günün yarısı kadar bir sürede ulaşılar ve Ford smokin pantolonunun ani sıkılığından irkilerek kendini çok dikkatli bir şekilde sandalyeye bıraktı. Lanet olası maymun takımını iade ettiğinde bir yırtığı ya da Tanrı korusun bir lekeyi açıklamak zorunda kalmak istemiyordu. Bu utanç verici olurdu.

Taylor kaşlarını çattı. 'Resepsiyonda kendini mi yaraladın? Kahretsin, bacağını yeniden incitmenden korkuyordum. Acile gitmemiz gerekiyor mu?'

"Hayır, sorun bu değil. Vurulan kalçası bütün gece zonklamıştı ama kasıklarındaki zonklamanın eline su dökemezdi. "Bilmen gerekiyorsa, *mükemmel çalışan tüm parçalarını* düşünmek beni kaya gibi sertleştiriyor. Bacağını uzattı ve kendini ayarladı.

Kendinden memnun bir şekilde sırttı. "Zavallı bebek.

'Evet,' diye homurdandı, ama hepsi göstermelikti. 'Devam et ve gül. Sana bunu ödeteceğim.

"Lütfen ve teşekkür ?" dedi umutla.

Güldü. "Hepimizi öpücüklere boğacak şu iyi haberi ver. "Babam çiftliği satıp Wight's Landing'e taşınıyor olabilir.

Birden ağzından kaçırıldı ve Ford'un gözlerini kırıştırmasına neden oldu. "Vay canına. Beklediğim bu değildi. Daha dik oturdu, yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. 'Beklediğimden çok daha iyi. Seni seçim yapmaya zorlamayacak.

'Biliyorum,' diye fısıldadı. 'Ziyaret edebileceğim kadar yakın ve bir hayatım olmasına izin verecek kadar uzakta olacak. Julie de ihtiyacı olan bakımı alabilecek ve belki bir gün onun da bir düğünü olacak.

Ford kendini tutamadı. Öne atıldı, kızın ensesini avuçladı ve ikisini de nefessiz bırakan bir öpücüğün içine çekti. "Bize zaman verdi.

"O yaptı. Şimdi aramızdaki bu şeyin ne olmasını istediğimize karar vermek bize kalmış'.

Yüzünü ellerinin arasına aldı. 'Ne olmasını istediğimi biliyorum. Etrafımdaki herkesin bulduğunu gördüğüm şeyi istiyorum. Onu tekrar öptü, bu sefer sert ve hızlı bir şekilde - onu kendisininmiş gibi damgalayarak. "Bir aile, bir yuva ve beni seçen birini istiyorum.

Gözlerinde pek çok duygu titreşiyordu. "İki babam arasında nasıl bir seçim yapardım bilmiyorum ama ... gerçek bir şey olduğumuzu anladığımızda, seni ikisine de tercih ederdim Ford.

Gözleri yanıyordu. "Biliyorum," diye fısıldadı. "Ama bunu yapmak zorunda kalmadığın için çok mutluyum. Frederick Dawson onlara uzun mesafeli bir ilişkinin baskıları olmadan yollarının nereye çıktığını görebilecekleri bir zaman hediye etmişti ve bunun için Ford sonsuza dek minnettar kalacaktı. 'Eğer seçim yapmak zorunda olsaydın, kalbinin bir parçasını geride bırakırdın. Ve ben o kalbi bütün olarak istiyorum, Taylor. Olur da onu bana vermeye karar verirsen diye.

Ona çok tatlı bir şekilde gülümsedi. "Bir mühendise göre çok güzel sözlerin var. Sonra kaşlarını kaldırdı, tatlı bakışı sinsileşti. "Madem haberlerimi verdik, beni görmeye aklınızda bir şey var mıydı?

Sırıtsı çok hınzırcaydı. 'Evet, ama *bunu* burada yapamayız. Ancak dün benden bir şey istediğini hatırlıyorum. Fırlatmak üzere değilsin, değil mi?"

Güldü. "Hayır. Sonra tekrar güldü ve tekerlekli sandalyeye uzanıp onu kucakladı, ikisini de sandalyesine geri indirdi. Kız onun kucağına mükemmel bir şekilde oturdu, yanağını onun göğsüne dayadı ve mırıl mırıl bir ses çıkardı. 'Tıpkı hatırladığım gibi. Oldukça etkileyici.

Yanağını onun başının tepesine yasladı ve sessizce nefes verdi, şimdilik sadece ona sarılmaktan memnundu. Bir iki dakika rahat bir sessizlik içinde oturmuşlardı ki Taylor hafifçe gülmeye başladı. "Ne?" diye sordu.

Arsız sırtışıını görebileceği kadar geri çekildi. 'Gelecek hafta sonu eğlenmek için ne yapacağımızı merak ediyorum. Skydiving mi? Aslan terbiyeciliği mi? Çivi yatağında uzanmak mı? Meksika'da uçurumdan dalış mı? Oh, biliyorum - oraya gitmişken bir ya da iki karteli ortadan kaldırabiliriz.

Bir kahkaha attı ve kızın burnunun ucunu öptü. "Benim daha iyi bir fikrim var. Seanslarınız bittikten sonra benim açıklığıma doğru *sessiz* ve güzel bir gezintiye ne dersiniz? Yanımıza bir piknik ve kuş gözlemi için bir dürbün alabiliriz.

Yüzündeki ifade paha biçilemezdi - yapmacık bir kabullenişle örtmeye çalıştığı şaşkın bir hayal kırıklığı. "Kuş gözlemciliği kulağa eğlenceli geliyor. Ama sadece bir çift dürbün mü? Kendiminkini alamayacak mıyım?

Alnını onunkine yasladı ve gülümsememeye çalıştı. "Taylor. Tatlım. Kuş gözlemciliği sadece birilerinin gelip bizi *gerçekte* ne yaptığımızı yakalama ihtimaline karşı bir kılıf.

Gözleri genişledi ve dudakları kıvrıldı. "Ohhh. Sarılma pozisyonuna geri döndü. "Bu fikri çok daha fazla sevdim.

Ona daha sıkı sarıldı, bunun şimdiye kadarki en mutlu anı olduğundan emindi. "Gerçekten bunu yapmanı umuyordum.

Eğer daha fazla

Karen ROSE

Nabız hızlandıran kitaplarının daha fazlasını keşfetmek için www.headline.co.uk gidin

Onu Gördünüz
mü?

Seni İzliyorum
Korkacak Bir Şey
Yok

Saklanamazsın
Ona Kadar Say

Benim İçin Öl

Benim İçin

Çılgılık At Benim

İçin Öldür

Seni Görebiliyorum

Sessiz Çılgılık

Beni Özlediğini

Söyleyecek Kimse

Kalmadı mı?

Kırık Sessizlik (novella)

Arkanı Kolla Kirli Sırlar

(novella) Düşündüğünden

Daha Yakın

Karanlıkta Tek Başına

Her Karanlık Köşe

Dolaptaki Canavar

THE ONLY GOOD BOOKS
FROM CRIMINAL
GOOD WRITERS

"CRIME" DOSYALAR

SUÇ FILES e "İrssi'tr'xz Lsirsr "zrzasz mau
TOP CRIME 45D THRILLER AUTHOR.

SIGN UP ONLINE FOR OUR MONTHLY NEWSLETTER AND BE THE FIRST
TO KNOW ABOUT OUR COMPETITIONS, FREE BOOKS AND MORE.

VISIT OUR WEBSITE: [WWW.CRIMFILES.CO.UK](http://www.crimfiles.co.uk)
LINKS ON FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/CRIMFILES](https://www.facebook.com/crimfiles)
FOLLOW US ON TWITTER: @CRIMFILESBOOKS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

